

Stjórnartíðindi

1904 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. V-VII, XIII, XVI, 5, 70, 84, 115, 121, 152, 154, 167, 199, 225, 254, 260-261, 265, 277, 288-289, 297, 339, 346, 353, 355, 379, 387, og 393.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÖRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRÍÐ 1904

B-DEILD

REYKJAVÍK

PRENTUÐ Í PRENTSMÍÐJU ÍSAFOLDAR

1904

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Auglýsingar um útkomin lög o. fl.
Verðlagsskrár.	Embættaskipun og sýslana, lausn og veiting.
Reikningar.	Alþingiskosningar.
Amtsráðsskýrslur.	Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir.
Póstferðaáætlanir.	Heiðursmerki.
Firma-tilkynningar.	Heiðursgjafir.
Ýmsar greiðslur úr landssjóði.	Einkarjettur.

Skammstafanir: L. = landshöfðingjabrjef. R. = ráðgjafabrjef. S. = stjórnarráðsbrjef.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.			
1.	23. des. '03	R. um neitun um staðfesting lagafrumvarps um stofnun seðla- deildar í Landsbankanum	2—3
4.	12. janúar	Reglugjörð um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, stofnaða með lögum 10. nóv. 1903	5—6
44.	25. janúar	R. um synjun konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi viðvíkjandi sildveiði	95—96
2.	30. janúar	L. um flutning þingstaðar	3
3.	30. janúar	L. um greiðslu á ómagameðlagi	3—4
20.	16. febr.	Reglugjörð um hafnsögu á Ísafirði	19—20
21.	16. febr.	Hafnsögutaxti fyrir Ísafjarðarkaupstað	21
17.	20. febr.	S. um sveitarstyrk veittan þurfalingi	16—17
22.	20. febr.	Reglugjörð fyrir útbú Landsbankans á Ísafirði	22—27
16.	25. febr.	S. um sveitarstyrk... ..	15—16
18.	26. febr	S. um skilning á sóttvarnarlögum 6. nóv. 1902	17—19
19.	29. febr.	S. um sóttgæzlumenn	19
23.	7. marz	Auglýsing um viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Akureyrar kaupstað	27
24.	8. marz	Reglur um, hvernig halda skuli verðlanaskrár	28—51
42.	16. marz	Auglýsing um tilkynningar o. fl. samkvæmt lögum um vöru- merki 13. nóv. 1903.	90
54.	18. marz	S. um að Fáskrúðsfjörður verði gjörður að póstaðgreiðslustað	109
45.	24. marz	S. um sölu kirkjujarðar... ..	96—97
46.	24. marz	S. um sölu kirkjujarðar	97
47.	25. marz	S. um endurgreiðslu á tolli	97—98

IV

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
49.	5. apríl	Samþykkt fyrir Strandasýslu um kynbætur hesta	100—102
48.	14. apríl	S. um varnir gegn fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin	98—100
63.	19. apríl	S. um kostnað við fjárskoðanir eftir baðanir til útrýmingar fjár- kláða	119
55.	5. maí	S. um endurgjald á kostnaði við heyrnar og málleysingja	109—111
59.	16. maí	Samþykkt um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Reykjavík 7. sept. 1903 og viðauki við hana	114
56.	20. maí	S. um innheimtu á landssjóðstekjum	111
57.	24. maí	Auglýsing um þingmannskosningu í Eyjafjarðarsýslu	111—112
58.	24. maí	Reglugjörð um túngirðingar... ..	112—113
64.	25. maí	S. um sveitfesti þurfalings	119—120
65.	30. maí	S. um flutning þingstaðar	120
66.	6. júní	S. um sölu kirkjujarðar	120
67.	6. júní	S. um flutning þingstaðar	121
68.	6. júní	S. um makaskipti kirkjujarðar	121
74.	7. júní	Reglugjörð um fjallskil m. m. í Snæfellsness- og Hnappadals- sýslu	130—139
75.	7. júní	Fjallskilareglugjörð fyrir Dalasýslu	139—144
76.	7. júní	Fjallskilareglugjörð fyrir Skagafjarðarsýslu	144—155
78.	7. júní	Heilbrigðissamþykkt fyrir Sauðárkrókskaupþún í Skagafjarðar- sýslu	156—162
79.	7. júní	Heilbrigðissamþykkt fyrir Húsavíkurþorp í Suðrþingeyjarsýslu	162—169
80.	7. júní	Heilbrigðissamþykkt fyrir Litlaárskógssands sjóþorp í Eyjafjarð- arsýslu	169—175
69.	8. júní	S. um sveitfesti þurfalings	121—123
71.	9. júní	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð gamalla formanna í Norðurlisafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	124—125
72.	9. júní	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Framfarasjóð Stykk- ishólms«	125—127
73.	11. júní	S. um kæru útaf niðurfjöfnun aukautsvara	129—130
70.	21. júní	Reglur um hrákaflát og gólfæstingu til varnar gegn berklaveiki	123—124
77.	24. júní	Reglugjörð um breytingu á fjallskilareglugjörð 5. júlí 1902 fyr- ir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu	156
88.	28. júní	Samþykkt um kynbætur hesta í Eyjafjarðarsýslu	184—187
81.	1. júlí	S. viðvíkjandi kosningu á alþingismanni	177
82.	11. júlí	S. um hvort skoða eigi súran kirsuberjasafa sem áfengan drykk.	177—178
93.	12. júlí	Erindisbrjef til bráðabirgða fyrir yfirmatsmann á gæðum fisk- farma í Reykjavík... ..	191—195
94.	12. júlí	Erindisbrjef fyrir fiskimatsmenn í Reykjavík	195—196
86.	14. júlí	Erindisbrjef fyrir fiskimatsmenn á Ísafirði	179—181
87.	14. júlí	Erindisbrjef til bráðabirgða fyrir yfirmatsmenn á gæðum fisk- farma á Ísafirði	181—184

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
83.	16. júlí	S. um að prestar skuli leystir frá að semja árlegar skýrslur um holdsveika menn	178
84.	16. júlí	S. um hlunnindi handa sparisjóðsdeildum Íslands banka	178—179
85.	18. júlí	S. viðvíkjandi flutningi Otrardalskirkju til Bíldudals.	179
90.	28. júlí	S. um endurgjald á sveitarstyrk	189—190
95.	29. júlí	Reglugjörð fyrir Árnessýslu um hreinsun hunda af bandormum	197—198
91.	13. ágúst	S. um sveitfesti þurfalings	190—191
98.	22. ágúst	S. um endurbygging kirkju	205—206
92.	23. ágúst	S. um embættislán handa Breiðabólstaðarprestakalli á Skógarströnd	191
104.	23. ágúst	Heilbrigðissamþykkt fyrir Vopnafjarðarkauptún í Norðurmúlasýslu	209—217
105.	23. ágúst	Heilbrigðissamþykkt fyrir Norðfjarðarhrepp í Suðurmúlasýslu	217—224
106.	23. ágúst	Heilbrigðissamþykkt fyrir Reyðarfjarðarhrepp í Suðurmúlasýslu	225—227
107.	23. ágúst	Heilbrigðissamþykkt fyrir Breiðdalshrepp í Suðurmúlasýslu	228—235
108.	23. ágúst	Reglugjörð um fjallskil í Þingeyjarsýslu	235—243
109.	23. ágúst	Reglugjörð um breytingar á reglugjörð fyrir Suðurmúlasýslu um refaveiðar, notkun afrjetta, fjallskil m. fl.	244—247
99.	30. ágúst	S. um viðaukaembættislán	206
103.	3. sept.	Auglýsing um breyting á auglýsing 25. sept. 1901 um yfirsetu- kvennaumdæmaskipun í Vesturamtinu	209
102.	13. sept.	Auglýsing um breyting á auglýsing 25. sept 1901 um yfirsetu- kvennaumdæmaskipun í Suðuramtinu	208
101.	20. sept.	Auglýsing um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskil- getnum börnum í Suðuramtinu og Vesturamtinu frá 14. maí 1904 til jafnlangdar 1909, samkvæmt lögum 23. oktbr. 1903, um viðauka við lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. frá 12. jan. 1900	207—208
100.	22. sept.	Viðauki við reglur um hrákaflát og gólfraesting til varnar gegn berklaveiki frá 21. júní 1904	206
140.	30. sept.	Auglýsing um að Landsbankinn gegni frá 1. okt. 1904 störfum þeim, er landfógeti hefur haft á hendi undanfarið	313
141.	1. oktbr.	Auglýsing um áætlun fyrir árið 1905 um verð á efni í túngirð- ingar og lánbeiðnir til þeirra	314
142.	1. oktbr.	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð um meðferð á póstsend- ingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, dagsetta 17. maí 1902	323
143.	15. oktbr.	S. um sveitfesti þurfalings	329
144.	1. nóv.	S. um viðaukaembættislán handa Rafnseyrarprestakalli	329—330
145.	2. nóv.	S. um endurgjald á sveitarstyrk	330—331
147.	9. nóv.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir íþróttasjóð Seyðisfjarð- arkaupstaðar	331—333

VI

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
146.	19. nóv.	Umburðarbrjef stjórnarráðsins um áfengisveitingar	331
150.	25. nóv.	Auglýsing um að bannaður skuli frá 1. jan til 20. marz næsta ár allur innflutningur og ferðir þeirra manna inn á hið sóttkvíaða svæði í Ísafjarðarsýslu og kaupstað, sem eigi hafa áður haft mislinga	350
159.	20. desbr.	Reglugjörð um framkvæmd Landsbankans á störfum landfógeta	381—382
151.	21. desbr.	S. um flutning þingstaðar	351
Verðlagsskrár 1904 — 1905.			
25.		fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	52—53
26.		— Suðurmúlasýslu	54—55
27.		— Austurskaptafellssýslu	56—57
28.		— Vesturskaptafellssýslu	58—59
29.		— Vestmannaeyjasýslu	60—61
30.		— Rangárvallasýslu	62—63
31.		— Árnæssýslu	64—65
32.		— Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurborg	66—67
33.		— Borgarfjarðarsýslu	68—69
34.		— Mýrasýslu	70—71
35.		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	72—73
36.		— Dalasýslu	74—75
37.		— Barðastrandarsýslu	76—77
38.		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	78—79
39.		— Strandasýslu	80—81
40.		— Húnavatnssýslu	82—83
41.		— Skagafjarðarsýslu	84—85
42.		— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	86—87
43.		— Þingeyjarsýslu	88—89
Reikningar fyrir árið 1903			
I. Sjóðir undir stjórn landshöfðingja.			
5.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins níunda.	6—7
6.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Árnasonar.	7
7.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum.	8
8.		Reikningur yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðísar og Ingileifar Benediktsen.	9
9.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers	9—10

VII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
10.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebes ...	10
11.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amt- manns Þorsteinssonar og konu hans Þórunnar Hannesdóttur.	11
12.		Reikningur minningarsjóðs lektors theol. Sigurðar Melsteðs...	11
50.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands. ...	102—103
		II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón stiptsyfir- valdanna.	
13.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs ...	12
96.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs ..	198—199
96.		Skýrsla um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði ...	200—202
		III. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Suðuramtinu.	
114.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins. ...	283—284
121.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramts- ins.	289—290
127.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurf- andi þjóðjarðalandseta og ekknna þeirra í Suðuramtinu ...	294
132.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna í Suðuramtinu	297—299
136.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna í Suðuramtinu.	305—307
		IV. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðs- ins í Vesturamtinu.	
115.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins. ...	284—285
118.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Vesturamtsins.	287
122.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamts- ins.	290—291
124.		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns Vesturamtsins í Stykkishólmi.	292
133.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna í Vesturamtinu.	299—302
137.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna í Vesturamtinu	308—310
		V. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Norðuramtinu.	
97.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekknna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri ...	202
116.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins ...	285—287
119.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Norðuramtsins ...	288
125.		Reikningur bókasafns Norðuramtsins	292—293

VIII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
128.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins	294—295
129.		Reikningur yfir tekjur og gjöld þúsund ára afmælistjóðs Eyja-fjarðarsýslu	295
134.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna í Norðuramtinu	303—304
138.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna í Norðuramtinu	310—311
VI. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtráðsins í Austuramtinu.			
117.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins	286—287
120.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Austuramtsins	288—289
123.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Austuramtsins	291
126.		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins	293
130.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar	296
131.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar	296—297
135.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna í Austuramtinu	304—305
139.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna í Austuramtinu	312—313
VII. Sjóðir prestaskólans.			
51.		Prestaskólasjóðurinn	104
51.		Gjöf Halldórs Andrjessonar	104—105
51.		Minningarsjóður lektors Helga Hálfðanarsonar	105
VIII. Landsbankareikningar.			
152.		Ágrip af reikningi Landsbankans fyrir október-ársfjórðung 1903	351—354
153.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsbankans 1903	355—359
154.		Reikningur yfir tekjur og gjöld útbúsins á Akureyri árið 1903	359—360
155.		Jafnaðarreikningur bankans með útbúinu á Akureyri 31. desbr. 1903	361—367
156.		Ágrip af reikningi Landsbankans 1. jan. til 31. marz 1904	367—370
157.		Ágrip af reikningi Landsbankans 1. apríl til 30. júní 1904	371—375
158.		Ágrip af reikningum Landsbankans frá 1. júlí til 30. septbr. 1904	376—381
IX. Reikningur Söfnunarsjóðsins.			
60.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands með yfirliti yfir efnahaginn	115—116
X. Ýmsir reikningar.			
14.		Reikningur yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	13

IX

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
15.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýri- manna við Faxaflóa	13--14
43.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar ...	91
52.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsbókasafnsins	105—106
53.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófests Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs	106—107
62.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Örum & Wulffs ...	116—117
89.		Reikningur yfir tekjur og gjöld ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu	187—188

Amtsráðsfundarskýrslur.

110.		Skýrsla um fund amtsráðsins í Suðuramtinu 23.—24. júní 1904	247—260
		1.—4. Framlagðir reikningar til endurskoðunar ..	248—249
		5. Um ráðstafanir gegn fjárkláðanum	249
		6. Um bráðapestarbolusetning o. fl.	249—250
		7. Um fullnustu á úrskurðum á sýsluvegasjóðs- reikningum 1902	250
		8. Úrskurðaðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreiku- ingar fyrir 1903	250
		9. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefndanna	250
		10. Yfirfarnar skýrslur um alþýðustyrktarsjóði fyrir 1903	250
		11. Samþykkt hækkun á sýsluvegagjaldi í Vest- mannaeyjasýslu	250
		12. Samþykkt 6000 kr. lántaka Vestmannaeyjasýslu til barnaskólabyggingar	251
		13. Um vegagjörð milli Hafnarfjarðar og Voga- stapa	251
		14. Samþykkt sjálfskuldarábyrgð Gullbringu- og Kjósarsýslu á 8000 kr. láni handa Jóhannesi snikkara Reykdal til þess að koma á fót trje- smiðaverkstofu í Hafnarfirði	252
		15. Samþykkt 50,000 kr. sjálfskuldarábyrgð Ár- nessýslu fyrir sparisjóð Árnassýslu	252
		16. Samþykkt ábyrgð Árnassýslu fyrir 20,000 kr. láni til þess að haldið verði áfram tóvinnu- verksmiðju að Reykjafossi	252
		17. Samþykkt hækkun á sýsluvegagjaldi í Ár- nessýslu	252
		18. Um niðurföfnun á sýslusjóðsgjaldi í Árnassýslu	253

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
110.		19. Samþykkt 2000 kr. sjálfskuldarábyrgð Gull- bringu- og Kjósarsýslu fyrir Halldór Jónsson á Álafossi 253 20. Staðfest frumvarp til reglugjörðar um breyting á fjallskilareglugjörð fyrir hreppana milli Þjór- ár og Hvítár (Ölfusár) 253 21. Fljótshlíðarhreppi skipt í 2 yfirsetukvennaum- dæmi 253 22. Um launahækkun yfirsetukonu 253 23. Samþykkt að taka megi allt að 13,000 kr. lán handa sýsluvegasjóði Árnessýslu til brúar- gjörðar á Sogið og sýsluvegarins frá Flatholti að Laxá 253—254 24. Ákvarðanir um sýsluvegi í Árnessýslu ... 254 25. Ákvarðanir um sýsluvegi í Vesturskaptafells- sýslu 254 26. Samþykkt að lögð skuli niður lögferjan á Sand- hólaferjustað 254 27. Samþykktir reikningar 254 28. Sæluhússverði á Kolviðarhóli Guðna Þorbergs- syni veittar 200 kr. úr jafnaðarsjóði 254 29. Kvennaskólanum í Reykjavík veittar 100 kr. 254 30. Skógræktarfelagi Reykjavíkur veittar 150 kr. 254 31. Um styrk til þess að koma upp gistihúsi á Lækjarbotnum 254 32. Um búnaðarskólann á Hvanneyri 254—259 33. Borgun til forseta amtsráðs Suðuramtsins á- kveðin 500 kr. 259 34. Lagt til, að Júlíus Havsteen verði eptirleiðis skipaður forseti amtsráðsins 259 35. Áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1905 259—260 36. Veittar 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfundinum 260	
111.		Skýrsla um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 6.—8. júní 1904 1.—4. Framlagðir reikningar til endurskoðunar ... 261 5. Um ráðstafanir gegn fjárkláðanum 261—262 6. Um bráðapestarbólusetning o. fl. 262 7. Um fullnustu á úrskurðum á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningum fyrir 1902 262—264 8. Úrskurðaðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreiku- ingar fyrir 1903 264	260—267

XI

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
111.		9. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda 264—265 10. Samþykkt að lagðar skuli 300 kr. úr sýslusjóði Barðastrandarsýslu í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og látnar ávaxtast þar 265 11. Samþykkt 500 kr. lántaka Strandasýslu handa Sigurmundi Loptssyni til að kaupa skilvinduviðgjörðarverkfæri 265 12. Samþykkt að leggja megi 772 kr. 42 a. úr sýslusjóði Dalasýslu til sýsluvegasjóðs 266 13. Samþykkt ábyrgð Mýra- og Borgarfjarðarsýslu fyrir 4000 kr. láni handa Jóni Björnssyni og Þorkeli Guðmundssyni til þess að koma upp gistihúsi í Borgarnesi 266 14. Lagðar fram skýrslur um alþýðustyrktarsjóði fyrir 1903 266 15. Staðfest frumvarp til reglugjörðar um fjallskil m. m. í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 266 16. Staðfest frv. til fjallskilareglugjörðar fyrir Dalasýslu 266 17. Ákvarðanir um sýsluvegi í Strandasýslu 266 18. Ákveðið að Norðurárdalshreppur skuli einn vera 6. yfirsetukvennaumdæmi Mýrasýslu, en Þverárhliðarhreppur leggist til 4. umdæmisins 266 19. Samþykktir reikningar 266—267 20. Kosnir á búnaðarþing amtmáður Júl. Havsteen og amtsráðsmaður Ásgeir Bjarnason 267 21. Amtsbókaverðinum í Stykkishólmi veitt 100 kr. árleg laun 267 22. Áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1905 267 23. Veittar 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfundinum 267	
112.		Útskrift úr gjörðabók amtráðs Norðuramtsins af aðalfundi þess 3.—7. júní 1904 268—277 1. Samþykktar kosningar amtráðsmanna 268 2.—4. Lagðir fram reikningar til yfirskoðunar 268—269 5. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda 269 6. Staðfestar heilbrigðissamþykktir 269 7. Staðfestar fjallskilareglugjörðir 269 8. Yfirfarnar skýrslur um styrktarsjóði í amtinu 269 9. Um breyting á sýsluvegi 269	

XII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
112.		10. Um að hreppavegarkafli verði gjörður að sýslu- vegi 269 11. Samþykkt 3000 kr. lántaka Skagafjarðarsýslu til vegagjörða 269 12. Um þóknun fyrir kostnað og fyrirhöfn með útbýting bráðapestarbóluefnis 269—270 13. Veittur styrkur af Prentsmiðjúsjóði Norður- og Austuramtsins 270 14. Samþykktir úrskurðir sýslunefndar Húnavatns- sýslu á sveitarsjóðsreikning Bólstaðarhlíðar- hrepps fyrir 1901—1902 270—271 15. Um úrskurð á sveitarútsvari. 271 16. Veittur 1000 kr. styrkur til sjúkraskýlis í Höfðahverfishéraði. 271 17. Veittar kr. 25,67 úr jafnaðarsjóði fyrir sótt- varnarlyf. 271 18.—19. Samþykktir reikningar. 271 20. Framlögð skýrsla um gripi, áhöld og efni Hólakirkju og veittar 70 kr. til aðgjörðar á ljósfaerum kirkjunnar. 271 21.—32. Um búnaðarskólann á Hólum 271—274 33. Samþykktir reikningar. 274 34.—35. Úrskurðaðir reikningar. 274 36. Um neitun á láni til viðgjörðar á ferju. 274 37. Kvennaskóla Eyfirðinga og kvennaskóla Húna- vatnssýslu veittur styrkur, 400 kr. hvorum. 274—275 38. Samþykkt reglugjörð um kennslu í kvennaskól- anum á Blönduósi 275 39. Veittar 100 kr. til gistihúss í Bakkaseli við Öxnadalsheiði 275 40. Kosnir í bókasafnsnefnd Oddur prentari Björns- son, Stefán keunari Stefánsson og Sigurður hjeraðslæknir Hjörleifsson.. 275 41. Forseta falið að flytja Zóphóníasi próf. Hall- dórssyni þakklæti ráðsins fyrir störf hans við Hólaskóla 275 42. Um að verja megi 250 kr. af námsstyrk við Hólaskóla til verðlauna 275 43. Um dagbækur lærisveina Hólaskóla 275 44. Samin áætlun um tekjur og gjöld búnaðar- skólans á Hólum 1905 275—276 45. Áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs	

XIII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		Norðuramtsins 1905 276—277	
113.		Fundargjörðir amtsráðs Austuramtsins 10.—12. ágúst 1904.....	277—283
		1.—2. Samþykktar kosningar amtráðsmanna	277
		3.—4. Framlagðir reikningar til endurskoðunar 277—278	
		5. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda	278
		6. Athugaðar skýrslur um hag alþýðustyrktar- sjóða fyrir 1903	278
		7. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir vesturhluta Þingeyjarsýslu	278
		8. Staðfest reglugjörð um breytingar á reglugjörð fyrir Suðurmúlasýslu um refaveiðar, notkun af- rjetta, fjallskil m. fl.	278
		9. Veittur styrkur til kvennaskóla Eyfirðinga og kvennaskóla Húnavatnssýslu, 100 kr. hvorum	278
		10. Staðfestar heilbrigðissamþykktir	278
		11.—12. Um kærur yfir aukaútsvörum... ..	278—279
		13. Samþykkt hækkun á sýsluvegasjóðsgjaldi í Suðurmúlasýslu	279
		14. Um ferðakostnað kjörstjórnaroddvita	279
		15. Um þóknun fyrir kostnað og fyrirhöfn með útbyting bráðspestarbóluefnis	279
		16. Sjúkraskýli á Brekku veittur 500 kr. styrkur	279
		17. Spítalanum á Seyðisfirði veittur 300 kr. styrkur	280
		18. Framlagðir búnaðarskólareikningar til endur- skoðunar	280
		19. Búnaðarskólanum á Eiðum veittur 600 kr. styrkur... ..	280
		20. Reikningur amtsbókasafnsins 1903 framlagður til endurskoðunar	280
		21. Samþykktir reikningar	280.
		22. Úrskurðaðir sýslusjóðsreikningar	280—281
		23. Úrskurðaðir sýsluvegasjóðsreikningar	281
		24. Forseta falið að svara erindi frá oddvita Vopna- fjarðarhrepps um fjárgreiðslu úr sveitarsjóði	281
		25. Úrskurðaðir reikningar Eiðaskólans	282
		26. Úrskurðaður reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns Asturamtsins fyrir 1903	282
		27. Ari Brynjólfsson á Þverhamri skipaður undir- bókavörður fyrir bókasafn Austuramtsins.	282
		28. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnaðar- sjóðs Austuramtsins fyrir árið 1905,	282—283

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		Ferðaáætlanir landpósta og póstgufuskipa.	
148.	25. nóv.	Áætlun um ferðir landpóstanna 1905.	334—345
149.		Ferðaáætlun póstgufuskipanna millum Kaupmannahafnar, Leith, Færeyja og Íslands 1905.	346—349
160.		Firma-tilkynningar.	382—393
		Ýmsar greiðslur úr landssjóði samkvæmt fjárlögnum 1904—1905.	
		13. gr. A. b. 2 Bráðabirgðaruppbót handa fátækum brauðum	127
		13. gr. A. b. 6 Styrkur til uppgjafapresta og prestsekkna ...	175—176
		13. gr. B. VI. b. 1. Styrkur til barnaskóla ...	315
		13. gr. B. VI. b. 2. Styrkur til sveitakennara ...	315—320
		14. gr. B. I. b. Styrkur til búnaðarfjelaga ...	323—327
		Auglýsingar um útkomin lög m. m. 1, 2, 95, 205, 323.	
		Embættaskipun og sýslana, lausn og veiting 14, 92, 107, 117, 128, 176, 188, 203, 320, 321, 350, 393.	
		Alþingismenn, 328.	
		Konsúll, 107.	
		Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir 14, 93, 94, 108, 118, 128, 176, 188, 203, 204, 322, 350, 393.	
		Heiðursmerki, 92, 93, 203, 321, 322, 328, 350.	
		Heiðursgjafir, 203.	
		Einkarjettur, 188.	

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Afmælissjóður Eyjafjarðar, reikningur, 295.
Akureyri: alþingiskosningar, 328; lögreglusamþykkt, 27; verðlagsskrá, 86—87.
Alberti, P. A., ráðgjafi fyrir Ísland, leystur frá því embætti, 92.
Alexander Warburg stórkaupmaður, riddari af dannebrog, 93.
Alþingiskosningar í Eyjafjarðarsýslu, 111—112; 177; 328.
Amtsbókasöfn, sjá bókasafnsreikningar.
Arnór Árnason prestur, leystur frá embætti, 117.
Arntzen, Luðvig hestarjettarmálaflutningsmaður, riddari af dannebrog, dannebrogsmáður, 93.
Aukaútsvara niðurföfnun á Ísafirði, 129—130.
Áfengisveitingar, umburðarbrjef stjórnarráðsins, 331.
Árnessýsla: hundalækningareglugjörð, 197—198; sýslusjóðsreikningur, 298; sýsluvegasjóðsreikningur, 306; verðlagsskrá, 64—65.
Árni Jónsson prestur, skipaður í millipinganefnd í kirkjumálum, 107.
Árni Thorsteinsson landfógeti, leystur frá embætti, 320; kommandör af dannebrog 2. st., 322.
Ásmundur Gíslason, prestur í Hálsprestakalli, 176.

B.

Bardastrandarsýsla: verðlagsskrá, 76—77; austurhluti: sýslusjóðsreikningur, 307; sýsluvegasjóðsreikningur, 309; vesturhluti: sýslusjóðsreikningur, 307; sýsluvegasjóðsreikningur, 309.

Barnaskólasjóður Thorkillii, reikningur, 12.
Barnaskólastyrkur, 315.
Bergstaðaprestakall, veitt, 350.
Berklaveiki, reglur til varnar, 123—124; viðauki, 206.
Bjarni Jónsson cand. mag., vikið frá sýslan, 203.
Bjarna Þorsteinssonar gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 11.
Björn Jónsson ritstjóri, riddari af dannebrog, 93.
Björn M. Olsen dr. phil., rektor, leystur frá embætti, 117; útnefndur prófessor, 117.
Borgarfjarðarsýsla: ekknasjóður, reikningur, 187—188; sýslusjóðsreikningur, 299; sýsluvegasjóðsreikningur, 307; verðlagsskrá, 68—69.
Bókarasýslan við Landsbankann, laus, 93; veitt, 117.
Bókasafnsreikningar: Austuramtsins, 293; Landsbókasafnsins, 105—106; Norðuramtsins, 292—293; Vesturamtsins, 292.
Bráðabirgðaruppbót handa fátækum brauðum, 127.
Breiðabólssstaðarprestakall á Skógarströnd, embættislán, 191.
Breiðdalshreppur, heilbrigðissamþykkt, 228—235.
Brúarland, kirkjujörð seld, 97.
Búnaðarfjelagastyrkur, 323—327.
Búnaðarsjóðsreikningar: Austuramtsins, 288—289; Norðuramtsins, 288; Vesturamtsins, 287.
Búnaðarskólasjóðsreikningar: Austuramtsins, 291; Suðuramtsins, 289—290; Vesturamtsins, 290—291.

Byggingarsamþykkt fyrir Reykjavík, breyting, 114.

D.

Dalasysla: fjallskilareglugjörð, 139—144; sýslu-sjóðsreikningur, 301—302; sýsluvegasjóðs-reikningur, 309; verðlagsskrá, 74—75.

Dybdal, A. departementschef, leystur fra embætti, 92; kommandör af dannebrog 1. st., 92.

Dyrhólahreppur, þingstaður fluttur, 3.

Dýrafjarðarþingaprestakall, laust, 128.

E.

Eggert Briem sýslumaður, skipaður skrifstofu-stjóri í stjórnarráðinu, 92.

Eggert Claessen cand. juris, aðstoðarmaður í stjórnarráðinu, 14.

Einar Benediktsson, sýslumaður í Rangárvalla-sýslu, 321.

Einar Þórðarson, prestur að Desjarmýri, 92.

Einkarjettur, 188.

Eiríkur Briem prestaskólakennari, gjaldkeri í stjórnarnefnd lífsábyrgðar fyrir sjómenn, 92; skipaður í millipínganefnd í kirkjumál-um, 107.

Ekknasjóðir: druknaðra manna í Borgarfjarð-arsýslu, reikningur, 187—188; Eyjafjarðar-sýslu og Akureyrar, reikningur, 202.

Ellefsen, H. hvalveiðastjóri, riddari af danne-brog, 322.

Endurgreiðsla: á sveitarstyrk, 16—17; 189—190; 330—331; á tolli, 97—98.

Erindisbrjef: 179—181; 181—184; 191—195; 195—196.

Eyjafjarðar afmælistjóður, reikningur, 295.

Eyjafjarðarsýsla: alþingiskosningar, 111—112; 177; 328; samþykkt um kynbætur hesta, 184—187; settur sýslumaður, 107; sýslan laus, 93; veitt, 203; sýslusjóðsreikningur, 303; sýsluvegasjóðsreikningur, 311; verðlag-skrá, 86—87.

F.

Fáskrúðsfjörður gjörður að póstaðgreiðslustað, 109.

Firma-tilkynningar, 382—393.

Fischers gjafasjóður, reikningur, 9—10.

Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 13.

Fiskimatsmenn: á Ísafirði, erindisbrjef, 179—181; í Reykjavík, erindisbrjef, 195—196.

Fjallskilareglugjörðir: breyting á reglugjörð fyrir Arnassýslu, 156; reglugjörð fyrir Dala-sýslu, 139—144; fyrir Skagafjarðarsýslu, 144—155; fyrir Snæfellsness- og Hnappa-dalssýslu, 130—139; fyrir Suðurmúlasýslu (breyting), 244—247; fyrir Þingeyjarsýslu, 235—243.

Fjárkláði, 98—100; 119.

Framfarasjóður Jóns prófests Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs, reikning-ur, 106—107.

Framfarasjóður Stykkishólms, skipulagsskrá 126—127.

Framfærslumál: endurgjald á sveitarstyrk, 16—17; 189—190; 330—331; ómagameðlag, 3—4; sveitfesti þurfalings, 15—16; 119—120; 121—123; 190—191; 329.

Frederik Wathne, brezkur undirkonsull á Seyðisfirði, 107.

Fríðrik Möller, póstaðgreiðslumaður á Akur-eyri, 321.

Fríkirkjusöfnuðurinn í Reykjavík, skipaður forstöðumaður, 14.

G.

Geir Zoëga kaupmaður, dbrm., riddari af dannebrog, 203.

Gísli J. Johnsen, póstaðgreiðslumaður í Vest-mannaeyjum, 350.

Gjafasjóðir, reikningar: C. Liebes, 10; Gutt-orms prófests Þorsteinssonar, 296—297; Hannesar prestaskólakennara Árnasonar, 6; Jóns Sigurðssonar, 91; Þjeturs sýslumanns Þorsteinssonar, 296; W. Fischers, 9—10.

Gjaldkeri landssjóðs, 313; 323; 381—382.

Gjóf Halldórs Andrjessonar, reikningur, 104—105.

Goðdalaprestakall, laust, 176.

Grimur Jónsson kand., settur sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði, 14.

Guðlaugur Guðmundsson, skipaður sýslumaður

í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri, 203; forseti amtsráðs Norðuramtsins, 321.

Guðmundur Björnsson cand. juris, settur sýslumaður í Skagafjarðarsýslu, 107.

Guðmundur Björnsson hjeraðslæknir, alþingismaður fyrir Reykjavík, 328.

Guðmundur Ísleifsson, heiðursgjöf af sjóði Kristjáns konungs níunda, 203.

Guðmundur Magnússon, læknaskólakennari, riddari af dannebrog, 350.

Guðmundur Sveinbjörnsson cand. juris, aðstoðarmaður í stjórnarráðinu, 14.

Gullbringu- og Kjósarsýsla: sýslusjóðsreikningur, 298; sýsluvegasjóðsreikningur 306—307; verðlagsskrá, 66—67.

Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 11.

Guttorms Þorsteinssonar gjafasjóður, reikningur, 296—297.

H.

Hafnahreppur, þingstaður fluttur, 121.

Hafnsögureglugjörð fyrir Ísafjarðarkaupstað, 19—20.

Hafnsögutaxti fyrir Ísafjarðarkaupstað, 21.

Halldórs Andrjessonar gjöf, reikningur, 104—105

Halldór Daníelsson bæjarfógeti, riddari af dannebrog, 203.

Hannesar Árnasonar gjafasjóður, reikningur, 6.

Hannes Hafstein sýslumaður og bæjarfógeti, skipaður ráðherra Íslands, 92; riddari af dannebrog, 92.

Havsteen, J., amtmaður, leystur frá embætti, 320 forseti amtsráðs Suðuramtsins, 321; kommandör af dannebrog, 1. st., 321.

Hálsprestakall í Fnjóskadal, veitt, 176.

Heiðursgjafir, 203.

Heiðursmerki, 92; 93; 203; 321; 322; 328; 350.

Heilbrigðissamþykktir: fyrir Breiðdalshrepp, 228—235; fyrir Húsavíkurborg, 162—169; fyrir Litlaárskógssands sjóborg, 169—175; fyrir Norðfjarðarhrepp, 217—224; fyrir

Reyðarfjarðarhrepp, 225—227; fyrir Sauðárkrókskaupstún, 156—162; fyrir Vopnafjarðarkaupstún, 209—217.

Helga Hálfðanarsonar minningarsjóður, reikningur, 105.

Herdísar Benediktssens minningarsjóður, reikningur, 9.

Hermann Jónasson alþingismaður, skipaður í millipinganevnd í landbúnaðarmálum, 117.

Hesta kynbætur, sjá kynbætur.

Heyrnar- og málleysingi, 109—113.

Hjeraðslæknisembætti, sjá læknishjeruð.

Hofteigsprestakall, laust, 94.

Holtapíngaprestakall, laust, 108.

Holtsprestakall, viðaukaembættislán, 206.

Hornafjarðarhjerað, laust, 350; settur hjeraðslæknir, 393.

Hróarstunguhjerað, laust, 204.

Hrunaprestakall, laust, 393.

Hundalækningareglugjörð fyrir Árnassýslu, 197—198.

Húnavatnssýsla: sýslusjóðsreikningur, 303; sýsluvegasjóðsreikningur, 310; verðlagsskrá, 82—83.

Húsavíkurborg, heilbrigðissamþykkt, 162—169.

Höfðahverfishjerað, laust, 128.

I. Í.

Indriði Einarsson, fulltrúi í stjórnarráðinu, 14; endurskoðandi við Íslands banka, 176.

Ingileifar Benediktssens minningarsjóður, reikningur, 9.

Innheimta á landssjóðstekjum, 111.

Ísafjarðarsýsla (og kaupstaður): alþingiskosning, 328; erindisbrjef fyrir fiskimatsmenn á Ísafirði, 179—181; erindisbrjef til bráðabirgða fyrir yfirmatsmann á gæðum fiskfarma á Ísafirði, 181—184; hafnsögutaxti fyrir Ísafjarðarkaupstað, 21; niðurfjöfnun aukaútsvara á Ísafirði, 129—130; reglugjörð um hafnsögu á Ísafirði, 19—20; sýslan laus, 14; sýslumaður settur, 14; sýslan veitt, 128; verðlagsskrá, 78—79; norðurhluti: styrktarsjóður gamalla formanna í Norður-Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað, skipulagsskrá, 124—125; sýslusjóðsreikningur, 300; sýsluvegasjóðsreikningur, 308; vestur-

hluti: sýslusjóðsreikningur, 300; sýsluvega-
sjóðsreikningur, 308.
Íslands banki, sparisjóðshlunnindi, 178—179;
skipaður endurskoðandi, 176.
Íþróttasjóður Seyðisfjarðarkaupstaðar, skipu-
lagsskrá, 331—333.

J.

Jafnaðarsjóðsreikningar: Austuramtsins, 286
—287; Norðuramtsins, 285—286; Vestur-
amtsins, 284—285; Suðuramtsins, 283
—284.
Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 8.
Jes A. Gíslason, prestur í Mýrdalsþinga-
prestakalli, 117.
Jóhannes Jóhannesson sýslumaður, forseti
amtráðs Austuramtsins, 321.
Jóhannes Sigfússon, settur yfirkennari við
menntaskólann, 203.
Jón Auðunn Jónsson hreppstjóri, yfirmatsmað-
ur á gæðum fiskfarma á Ísafirði, 176.
Jón Brandsson, prestur í Tröllatungupresta-
kalli, 321.
Jón Helgason prestaskólakennari, skipaður í
millipinganeftnd í kirkjumálum, 107.
Jón Hermannsson, settur skrifstofustjóri í
stjórnarráðinu, 14; skipaður, 92.
Jón Jónsson fyrrv. umboðsmaður, alþingismað-
ur fyrir Seyðisfjarðarkaupstað, 328.
Jón Jónsson stud. med. & chir., settur til að
þjóna Keflavíkurbjörð, 188.
Jón Magnússon landshöfðingjaritari, leystur
frá embætti, 92; settur skrifstofustjóri í
stjórnarráðinu, 14; skipaður, 92; riddari af
dannebrog, 92.
Jón Ó. Magnússon prestur, leystur frá embætti,
92.
Jóns Melsteðs framfarasjóður, reikningur,
106—107.
Jóns Sigurðssonar gjafasjóður, reikningur, 91.
Jón Sveinbjörnsson cand. juris, aðstoðarmað-
ur í stjórnarráðinu, 14.
Jórvík í Breiðdal makaskipt fyrir $\frac{3}{4}$ hl.
Skála í Beruneshreppi, 121.
Jørgensen, Jørgen Peter verksmiðjueigandi,
einkarjettur á mótkassa fyrir byggingasteina,
188.

K.

Karl Einarsson cand. juris, settur sýslumaður
í Rangárvallasýslu, 188; settur sýslumaður
í Skaptafellssýslu, 321.
Keflavíkurbjörð, laust, 188; veitt, 350; sett-
ur björðslæknir, 188; 393.
Kirkjuendurbýgging, 205.
Kirkjuhvammshreppur, þingstaður fluttur,
351.
Kirkjubjörðir seldar, 96—97; 97; 120.
Kirkjumál, millipinganeftnd, 107.
Kirkjur: flutt Otrardalskirkja, 179; um end-
urbýggingu, 205.
Kirkjusjóður, hinn almenni, reikningur og
skýrsla, 198—202.
Kirsuberjasafi, 177—178.
Kjalarnesþings fiskimannasjóður, reikningur,
13.
Kjósarbjörð, laust, 93.
Klemens Jónsson sýslumaður og bæjarfógeti,
settur landritari, 14; skipaður, 92; riddari
af dannebrog, 92.
Knudsen, D. K. Ludvig, prestur í Bergstaða-
prestakalli, 350.
Konsúll, brezkur undirkonsúll á Seyðisfirði,
107.
Kristján Jónsson yfirdómari, formaður í milli-
pinganeftnd í kirkjumálum, 107.
Kristjáns konungs níunda styrktarsjóður,
reikningur, 6—7; heiðursgjafir, 203.
Kristján Tómasson, heiðursgjöf af sjóði Krist-
jáns konungs níunda, 203.
Kross, kirkjubjörð seld, 120.
Krosshóll, kirkjubjörð seld, 96—97.
Kynbætur hesta: samþykkt fyrir Eyjafjarðar-
sýslu, 184—187; fyrir Strandasýslu, 100—
102.

L.

Lagasynjanir, 2—3; 95—96.
Landbúnaðarmál, millipinganeftnd, 117.
Landeyjapingaprestakall, laust, 118.
Landfógeti, störf hans lögð til Landsbankans,
313.
Landritarinn metorð, 107.
Landsbankinn, reglugjöf fyrir útbú á Ísa-

firði, 22—27; bókarasýslan laus, 93; veitt, 117; tekur við störfum landfógeta, 313; reikningur, 351—381; reglugjörð um framkvæmd á störfum landfógeta, 381—382.

Landsbókasafnsreikningur, 105—106.

Landssjóðstekjur, innheimta, 111.

Landsyfirrjetturinn, settur málaflutningsmaður, 321; auglýst laus málaflutningsmannsýslan, 322.

Larsen, H. C. J. bankastjóri, riddari af dannebrog, dannebrogsmáður, 93.

Lárus H. Bjarnason sýslumaður, forseti amtsráðs Vesturamtsins, 321; riddari af dannebrog, 350; skipaður í millipinganefnd í kirkjumálum, 107.

L. E. Sveinbjörnsson justitiarius, kommandör af dannebrog 2. st., 203.

Liebes gjafasjóður, reikningur, 10.

Litlaársskóggssands sjóporp, heilbrigðissamþykkt, 169—175.

Læknishjeruð: laus, 93; 128; 188; 204; 350; veitt, 203; 350.

Lærðiskólinn, sjá menntaskóli, hinn almenni.

Lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað (viðanki), 27.

M.

Magnús Stephensen landshöfðingi, leystur frá embætti, 92; gæzlustjóri við Söfnunarsjóð Íslands, 92; sæmdur stórkrossi dannebrogssorðunnar, 92.

Magnús Torfason, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði, 128.

Magnús Þorsteinsson, prestur í Mosfellsprestakalli, 117.

Makaskipti kirkjujarðar, 121.

Málaflutningsmannssýslan við landsyfirrjettinn laus, 322.

Meðalmeðgjöf með óskilgetnum börnum í Suðuramtinu og Vesturamtinu, 207—208.

Menntaskóli, hinn almenni: fimmta kennaraembættið laust, 93; rektorsembættið laust, 118; rektor settur, 203; yfirkennari settur, 203; fimmti kennari settur, 203; aukakennara vikið frá, 203.

Metorð landritarans, 107.

Meulenberg M., prestur hins rómversk-katólíska safnaðar í Reykjavík, 107.

Minningarsjóðir, reikningar: Helga lektors Hálfðánarsonar, 105; Herðísar og Ingileifar Benediktzen, 9; lectors theol. Sigurðar Melsteðs, 11.

Mislingasótt, auglýsing um samgöngubann, 350.

Mosfellsprestakall, laust, 14; veitt, 117.

Mýrasýsla: sýslusjóðsreikningur, 302; sýsluvegasjóðsreikningur, 310; verðlagsskrá, 70—71.

Mýrdalshjerað, laust, 128; veitt, 203.

Mýrdalsþingaprestakall, veitt, 117.

N.

Norðfjarðarhreppur, heilbrigðissamþykkt, 217—224.

Norðurmúlasýsla: sýslusjóðsreikningur, 304; sýsluvegasjóðsreikningur, 312; verðlagsskrá, 52—53.

O. Ó.

Otrardalskirkja, flutt til Bíldudals, 179.

Ólafur Davíðsson verzlunarstjóri, skipaður bókari við Landsbankann, 117.

Ólafur Halldórsson skrifstofustjóri, leystur frá embætti, 92; konferensráð, 93.

Ólafur Ólafsson prestur, forstöðumaður frikirkjusafnaðarinnar í Reykjavík, 14.

Ólafur Stephensen prestur, leystur frá embætti, 14.

Ómagameðlag, 3—4.

Óskilgetin börn, meðalmeðgjöf í Suðuramtinu og Vesturamtinu, 207—208.

P.

Páll Briem amtmaður, leystur frá embætti, 320; riddari af dannebrog, dannebrogsmáður, 322; alþingismaður fyrir Akureyrarkaupstað, 328.

Páll Steingrímsson, póstaðgreiðslumaður í Reykjavík, 321.

Páll Vídalín Bjarnason cand. juris, settur sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri, 107; settur málaflutningsmaður við landsyfirrjettinn, 321.

- Pjetur Hjaltesteð cand. phil., skipaður skrá-setjari vörumerkja, 117.
- Pjetur Jónsson umboðsmaður, skipaður í milliþinganefnd í landbúnaðarmálum, 117.
- Pjeturs Þorsteinssonar gjafasjóður, reikningur, 296.
- Póstafgreiðslumenn skipaðir, 321; 350.
- Póstferðaáætlanir, 334—349.
- Póstmál: póstaðgreiðsla á Fáskrúðsfirði, 109; viðauki við reglugjörð um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, 323.
- Prentsmiðjusjóður Norðuramtsins, reikningur, 294—295.
- Prestakallalan: Breiðabólstaðarprestakall á Skógarströnd, 191; Holtsprestakall, 206; Rafnseyrarprestakall, 329—330.
- Prestar, leystir frá að semja skýrslur um holdsveika menn, 178.
- Prestaköll, fátæk, bráðabirgðaruppbót, 127.
- Prestaköll, laus, 14; 93; 94; 108; 118; 128; 176; 393; veitt, 92; 117; 176; 321; 350.
- Prestaskólasjóðurinn, reikningur, 104.
- Prestsekkju, styrkur, 175—176.
- Prestsskapur, lausn frá, 14; 92; 107; 117; 188.

R.

- Rafnseyrarprestakall, viðaukaembættislán, 329—330.
- Rangárvallasýsla: laus, 128; settur sýslumaður, 188; sýslan veitt, 321; sýslusjóðsreikningur, 298; sýsluvegasjóðsreikningur, 306; verðlagsskrá, 62—63.
- Reyðarfjarðarhreppur, heibrigðissamþykkt, 225—227.
- Reykjavík: alþingiskosning, 328; byggingarsamþykkt, 114; erindisbrjef fyrir fiskimatsmenn, 195—196; erindisbrjef til bráðabirgða fyrir yfirmatsmann á gæðum fiskfarma, 191—195; verðlagsskrá, 66—67.
- Richard Torfason prestur, leystur frá embætti, 107.
- Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 102—103.

S.

- Sandaprestakall í Dýrafirði, laust 93.
- Sauðanesprestakall, laust, 393.
- Sauðárkrókskaupþún, heibrigðissamþykkt, 156—162.
- Seðladeild í Landsbankanum, frumvarpi um seðladeild synjað staðfestingar konungs, 2.
- Seyðisfjarðarkaupstaður: alþingiskosning, 328; skipulagsskrá fyrir íþróttasjóð, 331—333; verðlagsskrá, 52—53.
- Sighvatur Bjarnason, leystur frá bókarasýslan, 92; jústizráð, 203.
- Sigurður Hjörleifsson hjeraðslækur, leystur frá embætti, 128.
- Sigurðar Melsteðs minningarsjóður, reikningur, 11.
- Sigurður Sigurðsson barnakennari, dannebrogsmáður, 350.
- Sigurður Stefánsson prestur, alþingismaður fyrir Ísafjarðarkaupstað, 328.
- Sigurður Thoroddsen ingeniör, settur 5. kennari við menntaskólann, 203.
- Síldveiði, frumvarpi viðvíkjandi síldveiði synjað staðfestingar konungs, 95—96.
- Skagafjarðarsýsla: laus, 93; settur sýslumaður, 107; fjallskilareglugjörð, 144—155; sýslusjóðsreikningur, 303; sýsluvegasjóðsreikningur, 311; verðlagsskrá, 84—85.
- Skaptafellssýsla: laus, 203; settur sýslumaður, 321; eystri: sýslusjóðsreikningur, 305; sýsluvegasjóðsreikningur, 313; verðlagsskrá, 56—57; vestari: sýslusjóðsreikningur, 297; sýsluvegasjóðsreikningur, 305; verðlagsskrá, 58—59.
- Skáli í Beruneshreppi, makaskipti fyrir Jörvík í Breiðdal, 121.
- Skipstjóra og stýrimanna styrktarsjóður, reikningur, 13—14.
- Skipulagsskrár, 124—125; 126—127; 331—333.
- Sljettuhreppur, þingstaður fluttur, 120.
- Snæfellsness- og Hnappadalssýsla: fjallskilareglugjörð, 130—139; sýslusjóðsreikningur, 302; sýsluvegasjóðsreikningur, 309—310; verðlagsskrá, 72—73.
- Sóttgæzlumenn, 19.

Sóttvarnarmál: skilningur á sóttvarnarlögum, 17—19; sóttgæzlumenn, 19; reglur um hrákafílát og gólfæsting til varnar gegn berkla-veiki, 123—124; viðauki við þær, 206.

Sparisjóðshlunnindi Íslands banka, 178—179.

Stefán Gíslason, hjerðslæknir í Mýrdalshjer-aði, 203.

Stefán M. Jónsson, prestur í Stokkseyrar-
prestakalli, 321.

Stefán Stefánsson hreppstjóri, alþingismaður
fyrir Eyjafjarðarsýslu, 328.

Stefán Stefánsson, póstaðgreiðslumaður á Eski-
firði, 350.

Steingrímur Thorsteinsson, settur rektor við
menntaskólann, 203.

Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs framfarasjóð-
ur, reikningur, 106—107.

Stokkseyrarprestakall, laust, 94; veitt, 321.

Strandasýsla: samþykkt um kynbætur hesta,
100—102; sýslusjóðsreikningur, 299—300;
sýsluvegasjóðsreikningur, 308; verðlagsskrá,
80—81.

Stykkishólms framfarasjóður, skipulagsskrá,
126—127.

Styrktarsjóðir, reikningar: fátækra ekkna og
munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og
á Akureyri, 202; Kristjáns konungs niúnda,
6—7; skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa,
13—14; þeirra sem biða tjón af jarðeldum,
8; þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra, 294;
Örum & Wulffs, 116—117.

Suðuramtið, yfirsetukvennaumdæmaskipun,
208.

Suðurmúlasýsla: fjallskilareglugjörð (breyting),
244—247; sýslusjóðsreikningur, 305; sýslu-
vegasjóðsreikningur, 312; verðlagsskrá, 54—
55.

Sveinn Guðmundsson prestur, leystur frá em-
bætti, 188.

Sveitakennarastyrkur, 315—320.

Sveitarstyrkur, sjá framfærslumál.

Sveitfesti, sjá framfærslumál.

Sýslusjóðsreikningar, 297—305.

Sýsluvegasjóðsreikningar, 305—313.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 115—116;
skipaður gæzlustjóri, 92.

T.

Thorkillii barnaskólasjóður, reikningur, 12.

Tollmál: endurgreiðsla á tolli, 97—98; sár
kirsuberjasafi, 177—178.

Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, formaður í
stjórnarnefnd lífsábyrgðar fyrir sjómenn,
92; kommandör af dannebrog 2. st., 328.

Tröllatunguprestakall, laust, 118; veitt, 321.

Túngirðingar, reglugjörð, 112—113; auglýsing
um áætlun um verð á efni, 314.

U. Ú.

Uppgjafaprestar, styrkur, 175.

Útanþjóðkirkjuprestur, 14.

Útbú Landsbankans á Ísafirði, reglugjörð, 22
— 27.

V. W.

Valtýr Guðmundsson dr. phil. docent, riddari
af dannebrog, 93.

Vestmannaeyjasýsla: sýslusjóðsreikningur, 297;
sýsluvegasjóðsreikningur, 306; verðlagsskrá,
60—61.

Verzlanaskrár, 28—51.

Vesturamtið, yfirsetukvennaumdæmaskipun,
209.

Vörumerki, auglýsing um tilkynningar, 90.

Vörumerkjaskrásetjarasýslan. laus, 93; veitt,
117.

Vopnafjarðarkauptún, heilbrigðissamþykkt, 209
—217.

Warburg, Alexander stórkaupmaður, riddari
af dannebrog, 93.

Wathne, Frederik, brezkur undirkonsúll á Seyð-
isfirði, 107.

Y.

Yfirmatsmenn á gæðum fiskfarma, sýslanir
lausar, 108; veittar, 128; 176; erindisbrjef,
181; 191.

Yfirsetukvennaumdæmaskipun: í Suðuramtinu,
208; í Vesturamtinu, 209.

Þ.

Þingeyjarsýsla: fjallskilareglugjörð, 235—243;

- verðlagsskrá, 88—89; norðurhluti: sýslu-
sjóðsreikningur, 304; sýsluvegasjóðsreikning-
ur, 312; suðurhluti: sýslusjóðsreikningur,
304; sýsluvegasjóðsreikningur, 311.
- Þingstaðir fluttir: Dyrhólahrepps, 3; Hafna-
hrepps, 121; Kirkjuhvammshrepps, 351;
Sljettuhrepps, 120.
- Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur,
294.
- Þorgrímur Þórðarson, hjerðslæknir í Kefla-
víkurhjeraði, 350; leyft að bera utanríkis-
heiðursmerki, 350; settur til að þjóna
Hornafjarðarhjeraði, 393.
- Þorsteinn Egilsson stýrimaður, skrifari í stjórn-
arnefnd lífsábyrgðar fyrir sjómenn, 92.
- Þorsteinn Guðmundsson, yfirmatsmaður á gæð-
um fiskfarma í Reykjavík, 128.
- Þorsteinn J. G. Skaptason, póstaðgreiðslumað-
ur á Seyðisfirði, 350.
- Þorvaldur Pálsson læknaskólakandidat, settur
til að þjóna Keflavíkurhjeraði, 393.
- Þórður Guðmundsson hreppstjóri, dannebrogs-
maður, 350.
- Þórður J. Thoroddsen hjerðslæknir, leystur
frá embætti, 188.
- Þórhallur Bjarnarson lektor, skipaður formað-
ur í millipinganefnd í landbúnaðarmálum,
117.
- Þórunnar Hannesdóttur gullbrúðkaupssjóður,
reikningur, 11.
- Þúsund ára afmæli ssjóður Eyjafjarðar, reikn-
ingur, 295.

Ö.

- Örum & Wulffs styrktarsjóður, reikningur,
116—117.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

- Lög um eptirlit með mannflutningum til útlanda*, undirskrifuð af konungi 27. nóv. 1903 (A nr. 49, bls. 292—295).
- Lög um fríðun fugla*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 50, bls. 296—299).
- Lög um þingsköp til bráðabirgða fyrir alþingi*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 51, bls. 300—301).
- Lög um að stjórninni veitist heimild til að makaskipta þjóðjörðinni Norður-Hvammi í Hvammshreppi fyrir prestssetursjörðina Fell í Dyrhólshreppi*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 52, bls. 302—303).
- Lög um heimild til að kaupa lönd til skógarfríðunar og skógargræðslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 53, bls. 304—305).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar við Selvík í Skagafjarðarsýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 54, bls. 306—307).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar við Kálfshamarsvík í Vindhælishreppi í Húnavatnssýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 55, bls. 308—309).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar í Bolungarvík í Hólshreppi í Norðurisafjarðarsýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 56, bls. 310—311).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar í Grenivík við Eyjafjörð*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 57, bls. 312—313).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar á Økrum í Hraunhreppi í Mýrasýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 58 bls. 314—315).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar við Heiði á Langanesi í Norðurþingeyjarsýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 59, bls. 316—317).
- Lög um löggilding verzlunarstaðar á Óspakseyri við Bitruffjörð í Strandasýslu*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 60 bls. 318—319).
- Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs*, undirskrifuð af konungi 16. desbr. 1903 (A nr. 61, bls. 320—321).
- Auglýsing um samþykkt á uppdraetti af hinu nýja skjaldmerki Íslands*, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 19. desbr. 1903 (A nr. 62, bls. 322—323).
- Auglýsing um breyting á skjaldmerki ríkisins*, undirskrifuð af forsætisráðherranum s. d. (A nr. 63, bls. 324—325).
- Lög um túngirðingar*, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A nr. 64, bls. 326—333).
- Lög um fólksinnflutning til Íslands*, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A nr. 65, bls. 334—335).
- Lög um heimild til lántöku fyrir landssjóð*, undirskrifuð af ríkisarfa s. d. (A nr. 66, bls. 336—337).

4. dag febrúarmánaðar 1904.

Reglugjörð um útbúning og notkun acetylenagasgerðarstöðva og svipaðra stofnana í Reykjavíkurborg, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland, 30. desbr. 1903 (A nr. 67, bls. 338—344).

Reglugjörð um breyting á reglugjörð, er staðfest var 21. apríl 1903, um breyting á reglugjörð fyrir veðdeild landsbankans, staðfest 15. júní 1900, staðfest af ráðgjafanum fyrir Ísland, 31. desbr. 1903 (A nr. 68, bls. 346—347).

1 **Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um neitun**
 23. des. '03 **um staðfesting lagafrumvarps um stofnun seðladeildar í lands-**
bankanum. Með brjefi, dagsettu 23. desbr. þ. á., hafið þjer, herra landshöfð-
 ingi, sent hingað frumvarp um stofnun seðladeildar í landsbankanum í Reykja-
 vík, sem borið hefir verið upp af þingmannahálfu og samþykkt var á alþingi
 síðastliðið sumar. Frumvarp þetta kveður svo á um, að verði eigi af því að
 stofnaður verði fyrir 1. okt. 1903 hlutafjelagsbanki á Íslandi samkvæmt lögum
 nr. 11 frá 7. júní 1902, skuli landsbankanum í Reykjavík vera heimilt að stofna
 seðladeild, er gefa má út allt að 1 milljón króna í seðlum, er greiðist handhafa
 með gullmynt, þegar krafizt er, og eru gefnar nánari ákvarðanir um útgáfu
 seðlanna.

Í áðurnefndu brjefi yðar hafið þjer skýrt frá því, að lagafrumvarp þetta
 hafi verið samþykkt af því að það hafi verið fyrirsjáanlegt, að hinn umgetni
 hlutafjelagsbanki mundi ekki verða stofnaður innan hins ákveðna frests, og
 hafi menn á hinn bóginn talið nauðsynlegt, að eitthvað yrði gert til þess að
 bæta úr hinum tilfinnanlega peningaskorti í landinu. Og hafið þjer með skir-
 skotun til þessa lagt það til að leitað sje allrahæstar staðfestingar á frumvarpið.

Með því að áðurnefnd ástæða, sem lögin eru á byggð, er fallin burtu,
 því að hlutafjelagsbankinn var stofnaður samkvæmt umgetnum lögum, áður en
 framangreindur frestur var liðinn, og ákvæði lagafrumvarpsins því eigi gæti
 komið að notum, hefir ráðaneytið í allraþegnsamlegustum tillögum sínum um
 málið lagt það til, að lagafrumvarpið fengi ekki allrahæsta staðfesting, og hefir
 hans hátign konunginum 12. þ. m. allramildilegast þóknast að fallast á þessa
 tillögu.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar í
 B-deild Stjórnartíðindanna, ásamt nefndu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi, sem nú stendur yfir, hefir eftir löglegan undirbúning samþykkt frumvarp það
 um stofnun seðladeildar í landsbankanum í Reykjavík, sem borið hefir verið upp af þing-
 mannahálfu, og jeg leyfi mjer lotningarfyllst að senda bæði í þeim búningi, er það fjekk hjá
 alþingi, og í danskri þýðingu.

Samkvæmt lögum 7. júní 1902 um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi
 var 5. nóvbr. næst eftir veitt leyfi til að stofna slíkan banka hæstarjettarmálafærslumanni
 Ludvig Arntzen r. af Dbr. og stórkaupmanni Alexander Warburg, báðum til heimilis í Kaup-

mannahöfn og skyldu leyfishafendur hafa fullnægt skyldum þeim, er leyfisbrjefið um getur, innan 30. septbr. þ. á. Með því að það er fyrirsjáanlegt, að hinn umgetni hlutafjeldagsbanki verður eigi settur á stofn innan hins ákvæðna frests, en það á hinn bóginn er óumflýjanlegt, að eitthvað sje gert til að bæta úr hinum mikla peningaskorti hjer í landinu, hefir alþingi samþykkt áðurgreind lög um, að, verði ekki af því að hinn umgetni hlutafjeldagsbanki verði stofnaður innan 1. oktbr. þ. á., skuli landsbankanum í Reykjavík vera heimilt að stofna seðla-deild, er gefa má út allt að 1 miljón króna í seðlum, er greiðist handhafa í gullmynt, og að öðru leyti með skilyrðum þeim, sem tekin eru fram í áðurnefndum lögum frá 7. júní f. á. § 4—7.

Með því að jeg verð að vera alþingi sammála um það, að gera verði svo fljótt sem hægt er ráðstafanir til þess að bæta úr peningaskortinum hjer í landinu, og með því að lík-lega er ekkert að athuga við ákvæði laganna, sem eru sniðin eptir optnefndum lögum frá 7. júní f. á. og lögum 19. septbr. 1885 um stofnun landsbanka, leyfi jeg mjer að mæla með því að leitað verði allrahæstrar staðfestingar á umrædd lög.

**Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vestur-
amtinu um flutning þingstaðar.** Samkvæmt tillögum yðar, herra amt-
maður, í brjefi, dagsettu 2. þ. m., meðmælum hlutadeigandi sýslumanns og beiðni
hreppsnefndarinnar í Dyrhólahreppi í Vesturskaptafellssýslu, vil jeg hjer með
veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Vatns-
skarðshólum á Skeiðflöt, með því skilyrði að hreppsnefndin annist um að til
verði hæflegt hús til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

**Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austur-
amtinu um greiðslu á ómagameðlagi.** — Amtmaðurinn yfir Suduramt-
inu og Vesturamtinu hefir skotið til mín ágreiningi milli hreppsnefndarinnar í
Andakílshreppi og bæjarstjórnarinnar á Akureyri um meðlag með óskilgetnu
barni Þuríðar Gísladóttur, sem nú er gipt Eml nokkrum Petersen þurfalingi
Akureyrarkaupstaðar. Hvorki bæjarfógetinn á Akureyri og sýslumaðurinn í
Mýra- og Borgarfjardarsýslu nje þið amtmennirnir hafið getað komið ykkur sam-
an um úrslit máls þessa.

Barn þetta, sem fætt er 15. maí 1891, hefir verið á sveitarframfæri í
nefndum hreppi gegn 60 kr. meðlagi um árið, eptir því sem virðist, samkvæmt
skjölum málsins, með samþykki bæjarstjórnar Akureyrar. Meðlag þetta var
goldið þannig frá 15. nóvember 1899 til 15. nóvbr. 1901: frá föðurnum Sigurði
Jónssyni eða framfærslusveit hans Lundarreykjadalshreppi 45 kr., samkvæmt úr-
skurði amtmanns yfir Suduramtinu og Vesturamtinu 19. septbr. 1900, en af bæj-
arsjóði Akureyrar 15 kr. En með nýjum úrskurði 8. ágúst 1901 færði nefndur
amtmaður niður fúlgu þá, sem fadírinn eða framfærslusveit hans greiða skyldi,
í 35 kr. um árið frá 15. nóvbr. 1901 að telja, eptir að hafa fengið upplýsingar

1

2
30. jan.3
30. jan.

3 um bágan hag barnsföðurins frá hreppsnefndinni í Lundareykjadalshreppi, en 30. jan. án þess að bæjarstjórn Akureyrar fengi tækifæri til að láta uppi álit sitt um niðurfærslu þessa. Nú hefir hreppsnefndin í Andakílshreppi krafizt 25 kr. ársmeðlags af hálfu móðurinnar eða Akureyrarbæ frá 15. nóvbr. 1901 til fardaga 1903, en bæjarstjórn Akureyrar hefur neitað að greiða meira en 15 kr.; það sem hjer er deilt um, eru þannig 15 kr. 89 a., og bæði þjer og bæjarfógetinn á Akureyri hafið neitað að skylda nefndan kaupstað til að greiða þessa umþrættu upphæð.

Bæjarfógetinn byggir ástæður sínar aðallega á því, að nefndur amtmaður hafi að visu haft formelt vald til að breyta úrskurði sínum frá 19. septbr. 1900, en hann hafi ekki haft heimild til þess að breyta honum eða færa niður fúlguna frá föðurnum, eins og gert er með úrskurðinum 8. ágúst 1901, án þess að gefa nefndri bæjarstjórn tækifæri til að láta álit sitt í ljósi um málið, eða taka tillit til hags móðurinnar eða stjúpföður barnsins. Þjer hafið eigi heldur sjeð yður fært að skylda Akureyrarbæ til að greiða umgetnar 15 kr. 69 a. af því að þjer teljið 60 kr. ársmeðlag með barninu, sem var 10½ árs 15. nóvbr. 1901, of hátt, og að 50 kr. ársmeðgjöf sje nægileg.

Jeg get nú eigi fallizt á álit yðar og nefnds bæjarfógeta í máli þessu. Jeg verð að vera þeirrar skoðunar að amtmaðurinn yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu hafi haft fullt vald til að breyta úrskurði sínum 19. septbr. 1900, þegar hann hafði komizt að þeirri niðurstöðu að fúlga sú, er barnsfaðirinn greiða skyldi, væri of há eptir ástæðum hans, aðeins ef fúlgan var eigi ákveðin minni en hálf meðgjöfin með barninu, sbr. tilsk. 14. oktbr. 1763, og getur það eigi gert úrskurð amtsins um niðurfærsluna ógilda, að nefndri bæjarstjórn eigi var gefið tækifæri til að láta uppi álit sitt um bana. Um upphæð meðgjafarinnar er það að segja, að 60 kr. er að visu meira en tíðkanlegt er að gefa með ómögum eldri en 10 ára á Nordurlandi og Austurlandi, en á Suðurlandi, allviða að minnsta kosti, er þetta meðlag venjulegt með börnum á þeim aldri. Auk þess virðist verða að líta svo á, að bæjarstjórn Akureyrar hafi samþykkt, að greiddar væri 60 kr. með barninn um árið, að minnsta kosti til 15. nóv. 1901, og virðist hún hafa átt að gefa það hreppsnefndinni í Andakílshrepp til vitundar fyrirfram, ef hún hefði ætlazt til þess að meðgjöfin lækkaði eptir þann dag, því að hvernig sem á er lítið, er það bæjarstjórnin, sem verður að teljast að hafa ráðið meglagsupphæðinni fyrir nýnefndan dag.

Því úrskurðast hjer með, að Akureyrarkaupstaður greiði Andakílshreppi umgetnar 15 kr. 89 a.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Reglugjörð

4
12. jan.

um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, stofnaða með lögum 10. nóvember 1903.

1. gr.

Samkvæmt 4. gr. í lögum 10. nóvbr. 1903 um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, stjórnar lífsábyrgðinni þriggja manna nefnd, undir yfrumsjón landsstjórnarinnar, og kjósa þeir úr sínum flokki formann; fjehirði og skritara kjósa þeir einnig, en þeir mega vera utannefndarmenn, ef það þykir betur henta. Stjórnarnefndarmenn hafa einn fyrir alla og allir fyrir einn ábyrgð á því að fje ábyrgðarsjóðsins misfarist ekki.

2. gr.

Formaður kallar nefndarmenn á fundi, þegar honum þykir þess við þurfa, eða ef einhver úr nefndinni óskar þess; hann stjórnar fundum, undirskrifar brjef nefndinnar ásamt öðrum nefndarmanni, og ávísar gjöldum sjóðsins. Hann geymir fundabók og brjefabók nefndarinnar.

3. gr.

Fjehirðir tekur á móti gjaldi því, sem skráningastjórar heimta saman eptir 3. gr. í nefndum lögum og gjörir það arðberandi í sparisjóði landsbankans, eða með því, að kaupa bankavaxtabrjef veðdeildarinnar, er formaður ritar upp á að eigi megi afhenda án hans samþykkis; hann greiðir og af hendi gjöld ábyrgðarsjóðsins eptir ávísun formanns. Hann heldur dagbók yfir tekjur og gjöld og semur ársreikning yfir þau.

4. gr.

Skrifari annast brjefaskriptir lífsábyrgðarinnar undir umsjón formanns.

5. gr.

Nú drukknar sjómaður eða deyr af slysförum á því tímabili, er hann hefur greitt vátryggingargjald fyrir, og skal þá skiptaráðandi sá, er annast á um skipti á búi hans, svo fljótt sem því verður viðkomid, skýra stjórn lífsábyrgðarinnar frá, hvenær og með hverjum atburðum hann hafi dáid, og á hvaða skipi hann síðast var lögrskráður, sem og hverjum beri að taka við vátryggingarupphæð þeirri, sem nefnd er í 5. gr. í lögum 10. nóv. 1903 eptir reglu þeirri, er nú skal greina:

1. Hafi sjómaðurinn látið eptir sig ekkju, þá fær hún upphæðina.
2. Hafi sjómaðurinn látið eptir sig börn, en eigi ekkju, þá tekur fjárhaldsmaður barnanna eða sá maður, sem skiptaráðandi skipar, við allri upphæðinni, til jafnra skipta milli barnanna.
3. Hafi sjómaðurinn hvorki látið eptir sig ekkju nje börn en eigi föður og móður á lífi, tekur faðirinn við upphæðinni fyrir beggja þeirra hönd, en sje annað þeirra dáid, tekur hitt til sín alla upphæðina.

- 4** 12. jan- 4. Eigi sjómaðurinn systkin á lífi, er hann dó, en hvorki ekkju, börn nje foreldra, þá tekur sá maður, er skiptaráðandi skipar, við allri upphæðinni til jafnra skipta milli systkinanna.
5. Sjeu engir slíkir vandamenn til en sjómaðurinn hafi gjört lögmæta erfaskrá, þá skal sá taka við vátryggingarupphæðinni, sem þar er ákveðið, en hafi slík erfðaskrá ekki verið gjörð, eignast vátryggingarsjóðurinn upphæðina.
- Nú deyr sá eða þeir allir, sem vátryggingarupphæðarinnar njóta, áður en búið er að borga hana alla út, og fellur þá það, sem eptir er af henni, til þeirra, sem nefndir eru hjer að ofan í næsta tölulið á eptir.

6. gr.

Vátryggingarupphæðirnar greiðast í Reykjavík gegn lögmætri kvittun.

7. gr.

Hafi eigi spurzt til skips eða skipshafnar í fulla 6 mánuði, skal svo álitá að hún hafi drukknad þegar eptir að síðast spurðist til hennar.

8. gr.

Ársreikningur fjelagsins skal endurskoðast af manni, er landsstjórnin nefnir til og hún úrskurðar og kvittar fyrir reikninginn.

Reykjavík, 12. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reikningur

um tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins níunda fyrir árið 1903.

Tekjur :

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903 B. 44. bls.):

a. Innritunarskirteini Ltr. A, fol. 84 . . .	kr.	8600 00	
b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . . .	—	1033 70	
c. Óhafðir vextir af innritunarskirteini . . .	—	301 00	kr. 9934 70
2. Ársvextir af innstæðu sjóðsins:

a. af innritunarskirteini til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ 03 . . .	kr.	301 00	
b. af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ 03 . . .	—	45 72	kr. 346 72
			Samtals kr. 10281 42

Utgjöld :

5

1. Heiðursgjafir veittar:
 - a. Ólafi bónda Þorbjarnarsyni á Kaðalstöðum kr. 140 00
 - b. Birni bónda Þorsteinssyni í Bæ . . . — 140 00 kr. 280 00
2. Sjóður við árslok:
 - a. Innritunarskírteini Ltra A fol. 84 . kr. 8800 00
 - b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . — 1401 42 — 10001 42
 - Samtals kr. 10281 42

Reykjavík 5. janúar 1904.
Landshöfðinginn yfir Íslandi.
Magnús Stephensen

Reikningur

6

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Árnasonar fyrir árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stjórnartíð. 1903 B 44.—45. bls.):
 - a. Lán Reykjavíkurkaupstaðar kr. 31000 00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 19000 00
 - c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum . — 3141 62 kr. 53141 62
2. Vextir af höfuðstóli:
 - a. af láni Rvíkurkaupstaðar til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ 03 kr. 1240 00
 - b. af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 03 . — 753 72
 - c. af fje í landsbankanum — 55 02 kr. 2048 74
 - Samtals kr. 55190 36

Utgjöld:

1. Styrkur greiddur cand. mag. Ágúst Bjarnasyni kr. 2000 00
2. Fyrir grindur í kringum legstað gefandans — 250 00
3. Sjóður í árslok:
 - a. Lán Reykjavíkurkaupstaðar kr. 30000 00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 20900 00
 - c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 2040 36 kr. 52940 36
 - Samtals kr. 55190 36

Reykjavík 5. janúar 1904,
Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903, B 48. bls.):		
a. Bankavaxtabrjet	kr. 7000 00	
b. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 20000 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	— 5600 00	
d. Ógoldnir vextir	— 20 00	
e. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 2771 96	
f. Í sjóði hjá undirrituðum	— 8 00	kr. 35399 96
2. Vextir af höfuðstóli:		
a. af bankavaxtabrjefum til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1903	kr. 315 00	
b. af láni Seyðisfj.kaupstaðar til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1903	— 900 00	
c. af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 1903	— 216 80	
d. af fje í landsbankanum til $\frac{3}{12}$ 1903	— 130 40	kr. 1568 20
		Samtals kr. 36968 18

Utgjöld:

1. Til búnaðarskólans á Eiðum	kr. 884 00	
2. Sjóður í árslok:		
a. Bankavaxtabrjet	kr. 7000 00	
b. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	— 20000 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	— 6400 00	
d. Ógoldnir vextir	— 478 00	
e. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 2206 16	kr. 36084 16
		Samtals kr. 36968 16

Reykjavík 5. janúar 1904

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

8

yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðísar og Ingileifar Benediktsen fyrir
árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903 B 47.—48. bls.):
 - a. Óuppsegjanleg ríkisskuldabréf kr. 5000 00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 41240 00
 - c. í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 3595 25
2. Vextir af höfuðstóli :
 - a. af óuppsegjanlegum ríkisskuldabréfum til
11/6 og 11/12 03 — 175 00
 - b. af lánum gegn fasteignarveði til 11/6 03 — 1666 26
 - c. af fje í landsbankanum til 31/12 03 — 92 24

Samt. kr. 51768 75

Utgjöld :

1. Sjóður við árslok :
 - a. óuppsegjanleg ríkisskuldabréf kr. 5000 00
 - b. lán gegn fasteignarveði — 46240 00
 - c. í sjóði hjá undirskrifuðum — 20 00
 - d. ógoldnir vextir — 40 00
 - e. í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 468 75

Samtals kr. 51768 75

Reykjavík 5. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

9

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers á árinu 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903, B 45. bls.):
 - a. Innritunarskírteini Ltra A fol. 373 kr. 20000 00
 - b. í Landsbankanum með sparisjóðskjörum — 263 25
2. Vextir af innstæðu:
 - a. af innritunarskírteini til 11/6 og 11/12 1903 kr. 700 00
 - b. af fje í landsbankanum til 21/12 1903 — 15 76

Samtals kr. 20979 01

9

Utgjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnunarskrá sjóðsins	kr.	700 00
2. Borgað fyrir auglýsingar	—	10 38
3. Sjóður í árslok:		
a. innritunarskírteini Ltra A fol. 373	kr.	20000 00
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	268 63
	kr.	20268 63
	Samtals kr.	20979 01

Reykjavík 5. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

10

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebes árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903 B. 46. bls.):		
a. Östifternes Kreditforenings Obligationer 7.		
Serie	kr.	10000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	200 00
		kr. 10200 00
2. Vextir af innstæðu:		
a. af lánsstofnunar skuldabriefum til 1/7 '03		
og 1/1 '94	—	400 00
b. af bankavaxabriefum, öðru 1 ár, öðru		
1 1/2 ár	—	11 25
	kr.	411 25
	Samtals:	kr. 10611 25

Utgjöld:

1. Borgað búnaðarffjelagi Íslands samkvæmt skipulagsskrá sjóðs-		
ins 5, nóvbr. 1901, 4. gr.	—	411 25
2. Sjóður við árslok:		
a. 5. lánsstofnunar skuldabrief á 2000 kr.	kr.	10000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	200 00
	—	10200 00
	Samtals:	kr. 10611 25

Reykjavík 5. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

11

yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans Þórunnar Hannesdóttur árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1903 B. 46.—47. bls.):

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	300 00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	1169 59	kr. 3969 59
2. Vextir af höfuðstóli:

a. af bankavaxtabrjefum til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1903	kr.	112 50	
b. af láni gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 1903	—	12 00	
c. af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ 1903	—	44 84	— 169 34
	Samtals:	kr.	1438 93

Utgjöld:

1. Sjóður í árslok:

a. Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	—	1100 00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	480 68	
d. Í sjóði hjá undirskrifuðum	—	58 25	— 4138 93
	Samtals:	kr.	4138 93

Reykjavík 5. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

12

minningarsjóðs Lektors theol. Sigurðar Melsteds árið 1903.

1. Í útborgunardeild söfnunarsjóðsins í árslok 1902, sjá Stj.tíð. 1903 B, 47. bls.
 kr. | 500 79 |- 2. Ársvextir 1903
 — | 20 03 || Á vöxtum í söfnunarsjóði í árslok 1903. | kr. | 520 82 |

Reykjavík 5. janúar 1904.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs árið 1903.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:				
a. Bankavaxtabrjef	.	.	.	kr. 20000 00
b. Skuldabrjef	.	.	.	— 47373 62
c. Ógoldnir vextir til $11/6$ '02	.	.	.	— 16 00
d. Í landsbankanum	.	.	.	— 103 86
				kr. 67493 48
2. Vextir:				
a. Af bankavaxtabrjefum frá $1/7$ '02— $1/7$ '03	.	.	.	— 900 00
b. Af seldum bankavaxtabrjefum frá $1/7$ — $28/11$ '03	.	.	.	— 36 75
c. Af skuldabrjefum	.	.	.	— 1801 12
d. Vextir frá f. á	.	.	.	— 16 00
e. Dagvextir	.	.	.	— 15 38
f. Vextir af bankainnlögum	.	.	.	— 17 42
				kr. 2786 67
3. Seld bankavaxtabrjef	.	.	.	— 2000 00
4. Endurborguð lán og afborganir	.	.	.	— 1310 85
5. Til jafnaðar færist gjaldl. 3	.	.	.	— 2800 00
				kr. 76391 00

Gjöld:

1. Borguð skuld við reikningshaldara	.	.	.	kr. 45 04
2. Styrkur veittur til uppfofsturs og fræðslu börnum í hinu forna Kjalarnesþingi	.	.	.	— 2480 00
3. Lánað út á árunum	.	.	.	— 2800 00
4. Til jafnaðar færist tekjul. 2. d.	.	.	.	— 16 00
5. Til jafnaðar færist tekjul. 3	.	.	.	— 2000 00
6. Til jafnaðar færist tekjul. 4	.	.	.	— 1310 85
7. Eptirstöðvar við árslok 1903:				
a. Bankavaxtabrjef	.	.	.	kr. 18000 00
b. Skuldabrjef	.	.	.	— 48862 77
c. Í landsbankanum	.	.	.	— 836 66
d. Í peningum	.	.	.	— 39 68
				— 67739 11
				kr. 76391 00

Stiptysfirvöld Íslands, Reykjavík 15. jan. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

14

yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnespings árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun (Stj.tið. 1903 B, 49—50 bls.)			
a, Veðskuldabréf	kr.	4290 00	
b, bankavaxtabréf	—	9000 00	
c, innstæða í sparissjóði	—	428 26	kr. 13718 26
2. Afborgun af láni			— 150 00
3. Vextir:			
a, af veðskuldabréfum	kr.	168 80	
b, af bankavaxtabréfum	—	405 00	
c, af sparissjóðsinnstæðu	—	23 25	— 597 05
	Samtals:	kr.	14465 31

Gjöld:

1. Veittur styrkur	kr.	520 00	
2. Afborgun (tekjul. 2.)	—	150 00	
3. Sjóður við árslok			
a, veðskuldabréf	kr.	4090 00	
b, bankavaxtabréf	—	9000 00	
c, sparissjóðsinnstæða	—	705 31	— 13795 31
	Samtals:	kr.	14465 31

Bæjarfógetinn í Reykjavík 31. desember 1903.

Halldór Danielsson.

Reikningur

15

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa
árið 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði við ársbyrjun	kr.	4330 04	
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnlagi fyrir 1902	kr.	149 19	
d. Af sparissjóðsinnlagi fyrir 1903	—	22 23	kr. 171 42
3. Árstíllög fjelagsmanna (93)	—	186 00	
4. Gjafir	—	40 00	
			Kr. 4727 46

1. Fyrir auglýsingu	kr.	3 60
2. Styrkur veittur	—	230 00
3. Í sjóði við árslok	—	4483 86
	Kr.	4727 46

Reykjavík 11. janúar 1904.

Kristinn Magnússon.

Embættaskipun, lausn og veiting.

a. Lausn.

13. janúar var sóknarpresti að Mosfelli í Mosfellssveit síra Ólafi Stephensen af landshöfðingja veitt lausn frá fardögum 1904 að telja með eptirlaunum eptir eptirlaunalögnum.

b. Skipun.

18. desbr. var fyrv. sóknarpresti Ólafi Ólafssyni veitt allrahæst staðfesting sem forstöðumanni frikirkjusafnaðarins í Reykjavík.

2. janúar var kand. Grímur Jónsson af landshöfðingja settur sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði frá 1. febrúar 1904 að telja.

1. febr. var sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri Klemens Jónsson settur landritari af ráðherra Íslands frá s. d. að telja.

S. d. voru fyrverandi ritari við landshöfðingjaembættið Jón Magnússon og aðstoðarmaður í hinu ísl. ráðaneyti Jón Hermannsson settir skrifstofustjórar í stjórnarráði Íslands frá s. d. að telja.

Sama dag voru fyrv. umboðslegur endurskoðandi Indriði Einarsson og candidati juris Eggert Claessen, Guðmundur Sveinbjörnsson og Jón Sveinbjörnsson skipaðir hinn fyrnefndi sem fulltrúi og hinir aðstoðarmenn í stjórnarráði Íslands.

Lausembætti,

a. er konungur veitir.

Embættin sem sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði. Árslaun 3500 kr. Auglýst 3. febr. 1904. Umsóknarfrestur til 17. maí 1904.

b. Óveitt prestakall, er ráðherrann veitir.

Mosfell í Mosfellssveit í Kjalarnessþingsprófastsdæmi. (Lágafells- og Brautarholts-sóknir). Metið kr. 1234 44 a. Uppgjafaprestur í brauðinu nýtur af því kr. 34,44 til eptirlauna. Veitist frá fardögum 1904. Auglýst 19. janúar. Umsóknarfrestur til 7. marz.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um sveitarstyrk. Með brjefi dags. 22. f. m. hafið þjer, herra amtmað. **16**
ur, sent til landshöfðingja erindi frá hreppsnefndinni í hinum forna Kleifahreppi í Skaptafellssýslu, þar sem hún áfrýjar úrskurði yðar, dags. 30. okt. f. á., er ákveður að Sigríður nokkur Guðmundsdóttir skuli teljast sveitlæg í hinum forna Kleifahreppi, og að þessum hreppi beri að endurgjalda Villingaholtshreppi í Árnessýslu framlög hans með henni fyrir 1901—1902 og 1902—1903, 39 kr. alls, og framvegis ef nauðsyn krefur, þangað til hún yrði flutt á sveit sína. **25. febr.**

Útaf þessu skal yður hjermeð til vitundar gefið til frekari birtingar að þar sem það er sannað, að þurfalingurinn er sveitlæg í Kleifahreppi hinum forna og aðsjón sú, er eptir atvikum var hægt að gjöra hjá henni, hefir verið framkvæmd, skal úrskurður yðar standa óhaggaður.

Úrskurður amtsins.

Sýslumaðurinn í Árnessýslu hefir með brjefi, dags. 8. þ. m., skotið til amtsins ágreiningi milli yðar, velborni herra sýslumaður, og sín útaf kröfu Villingaholtshrepps í nefndri sýslu á hendur hinum forna Kleifahreppi í Skaptafellssýslu til endurgjalds á framlagi með gamalmenninu Sigríði Guðmundsdóttur á vistarárinu 1901—1902, 10 kr., og á vistarárinu 1902—1903, 29 kr., alls 39 kr., sem hreppsnefndin í hinum síðarnefnda hreppi hefir neitað að endurgreiða vegna þess, að ástæður Sigríðar hafi eigi verið rannsakaðar áður en styrkurinn yrði veittur, og að hún eigi hafi beðið um styrkinn, enda liggi eigi fyrir fullljósar sannanir fyrir því, að Sigríður eigi framfærslurjett í hinum forna Kleifahreppi, sem er fæðingarsveit hennar, en þjer hafið talið það varhugavert að skylda Kleifahrepp til að endurgjalda styrkinn, þar sem Sigríður sjálf eptir skýrslu oddvitans þar hafi brjeflega borið á móti því, að hún hafi beðið um eða verið þurfandi sveitarstyrks, en hins vegar liggi eigi fyrir nein beiðni um styrkinn nje aðsjónargjörð.

Eins og drepíð var á, er Sigríður Guðmundsdóttir fædd í hinum forna Kleifahreppi og er talin 69 ára að aldri, þá er hún var sögð til sveitar á árinu 1901 í Villingaholtshreppi af húsbónda sínum Guðmundi Jónssyni í Saurbæ, sem hún hafði dvalið hjá 5 ár. Það er nægilega sannað bæði af framburði Sigríðar sjálfrar og kirkjubókarvottorðum, að hún hvergi hefir með löglegrí 10 ára dvöl áunnið sjer sveit nokkursstaðar utan fæðingarhrepps síns eptir að hún var orðin 16 ára gömul, og liggur það í augum uppi, að það gerir hvorki til nje frá, að Sigríður hefir talið sig hafa haft heimili á sama bæ þau 7 ár, sem hún síðast dvaldi í Gaulverjabæjarhreppi, þótt dvöl hennar þar hafi komið niður á tvö heimili, og eigi fremur getur það hnekkt framburði hennar um aldur siun, að hún fyrst hefir verið talin 35 ára gömul þegar hún kom úr Kleifahreppi í Holtamannahrepp í Rangárvallasýslu árið 1869, sem rjett á eptir er leiðrjett í prestsþjónustubók Oddaprestakalls á þá leið, að hún hafi verið 38 ára að aldri á árinu 1870. Að því leyti er snertir þá mótbáru að Sigríður Guðmundsdóttir hafi eigi beðið um styrkiun, og að engin aðsjónargjörð hafi framfarið, þá er það eigi heimtað í fátækralöggjöf vorri sem skilyrði fyrir lögmæti fátækrastryks, að þurfalingurinn hafi beðið um styrkinn, enda getur það komið fyrir, og hefir þráfaldlega komið fyrir, að fátækrastryrk beri að veita, þótt engin beiðni um styrkinn liggi fyrir. Um eiginlega aðsjónargjörð á högum Sigríðar, sem alla æfi sína hefir lifað í vinnuhjúastjett síðan hún komst upp og er ógipt og barnlaus, virðist eigi hafa getað orðið spurning, enda hlaut hreppsnefndinni að vera kunnugt um kringumstæður hennar, en eptir skýrslu hins þáverandi oddvita í Villingaholtshreppi, sem nú liggur fyrir, hefir hann farið á heimili Sigríðar þá er hún var sögð

14. dag marzmánaðar 1904.

16 til sveitar, og rannsakað kringumstæður hennar; reyndist það þá að hún hafði ekkert kaup haft, að heilsa hennar var farin að bila, og að hún eigi var matvinnungur. Hinn veitti fátækrastrykur er þannig lögmætur að öllu leyti.

Samkvæmt framanrituðu er því hjermeð úrskurðað, að Sigríður Guðmundsdóttir skal álitast sveitlæg í hinum forna Kleifahreppi, og ber þessum hreppi að endurgjalda Vill-ingaholtshreppi framlög hans með henni fyrir 1901—1902 og 1902—1903, 39 kr. alls, og framvegis ef nauðsyn krefur þangað til hún yrði flutt á sveit sína.

Jafnframt því þjónustusamlega að tilkynna yður þetta yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Kleifahreppi, skal eg mælast til þess að þjer sjáið um að hún án tafar inni af hendi nefnda upphæð.

17

20. febr.

**Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur-
amtinu um sveitarstyrk veittan þurfalingi.** Með brjefi dags. 17. þ. m. hafið þjer, herra amtmáður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Múlahreppi í Barðastrandarsýslu, þar sem hún áfrýjar til stjórnarráðsins úrskurði yðar, dags. 10. sept. f. á., sem ákveður að Nauteyrarhreppur í Ísafjardarsýslu skuli eigi vera skyldur að endurgjalda Múlahreppi styrk, að upphæð 12 kr., sem hreppsnefndin í hinum síðarnefnda hreppi veitti stúlkunni Friðmeyju Ámunda-dóttur haustið 1901.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið til frekari birtingar, að með því að stjórnarráðið verður að öllu leyti að fallast á þær ástæður, sem þessi úrskurður yðar er byggður á, skal hann standa óraskaður.

Úrskurður amtsins.

Eptir að sýslumaðurinn í Barðastrandarsýslu hafði í brjefi dags. 1. desbr. f. á. bor-ið undir úrslit amtsins ágreining milli yðar og sín um kröfu hreppsnefndarinnar í Múla-hreppi í nefndri sýslu á hendur hreppsnefndinni í Nauteyrarhreppi í yðar sýslu, til endur-gjalds á framlagi með stúlkunni Friðmeyju Ámundadóttir haustið 1900, að upphæð 12 kr., og eptir að jeg hef leitað ýmsra ítarlegra skýrslna snertandi þetta mál, bæði hjá yður og sýslumanninum í Barðastrandarsýslu, er svolátandi úrskurður lagður á það.

Eptir þeim skýrslum, sem fyrir hendi eru, er Friðmey Ámundadóttir fædd í Hafn-ardal í Nauteyrarhreppi 1. nóvbr. 1867 og kom hún í Múlahrepp á árunum 1892 með mági sínum Guðna Hafliðasyni, nú í Skálmardal í nefndum hreppi, sem segist hafa tekið við henni, sem samkvæmt vottorði sóknarprests hennar er almennt talin ósjálfbjarga aumingi, eptir beiðni móður hennar og uppá hjálp eða meðgjöf frá henni; eptir að móðirin var farin til Vestur-heims, sagði Guðni Friðmeyju Ámundadóttur til sveitar haustið 1900, og fekk hún þá fyr-nefndan styrk að upphæð 12 kr., en síðar hefir hún engan styrk þegið í Múlahreppi. Frið-mey hafði alizt upp á sveit frá barnsaldri þangað til hún var 15 ára, en eptir að hún var komin af ómagaaldri, var henni veittur fátækrastrykur í Nauteyrarhreppi 1888—1889 og 1889—1890.

Þar sem það sjest af málsskjölunum að hreppsnefndin í Múlahreppi eigi tilkynnti styrkveitinguna fyr en í marz 1901, þá hefir hún þegar af þeirri ástæðu fyrirgjört rjetti

sínum til þess að fá framlag sitt endurgoldið hjá framfærsluhreppnum, en þar að auki verður amtið að álíta að styrkurinn sje eigi löglega veittur, því þótt Friðmey Ámundadóttir væri aumingi ósjálfbjarga, og þótt hún hefði áður fengið styrk af Nauteyrarhreppi, þá var það samt skylda hreppsnefndarinnar í Múlahreppi að rannsaka sem nákvæmlegast skort hennar og það atriði, hvernig veru hennar hjá Guðna Hafliðasyni væri varið, samkvæmt því sem fyrir er mælt í 9. gr. fátækrareglugjörðar 8. jan 1834 og það þeim mun fremur, sem hún um næstundanfariu ár hafði engan fátækrastryrk þegið, enda virðist hún heldur eigi hafa verið styrkþurfi eptir styrkveitingum haustið 1900. Af því að styrkurinn er ólöglega veittur, getur hann heldur eigi haft þá verkun að sveitfestisdvöl Friðmeyjar Ámundadóttur í Múlahreppi hafi slitnað.

Nauteyrarhreppur skal þannig vera laus við að endurgjalda Múlahreppi hinn umrædda styrk.

17

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur-
amtinu um skilning á sóttvarnarlögum 6. nóv. 1902. Í brjefi yðar, 26. febr.
dagsettu 22. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, látið uppi álit yðar um erindi frá Þorsteini kaupmanni Egilsson í Hafnarfirði um rjettan skilning á 7. gr. laga 6. nóvbr. 1902, um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands. Spyrjandinn er í efa um það, sem nokkrir halda fram, að sóttvarnarmönnum eða sóttgæzlumönnum sje leyfilegt að fara úti aðkomuskip, sem komi á höfn og ekki eigi að hafa uppi sóttvarnarveifu, en er þó helzt á því að skilja berilagagreininna eptir orðum hennar, sem kveða svo á um, að skipstjóri einn manna skuli ganga á land og fara beina leið til sóttgæzlumanns, en að enginn annar maður megi fara á land úr skipinu og enginn úti skipið úr landi eða frá öðrum skipum, fyren skipstjóri hefir fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni. Takið þjer það fram, að þjer sjeuð samdóma spyrjandanum um, að sóttvarnarnefndarmenn eða sóttgæzlumenn megi ekki fremur en aðrir fara úti nje heldur útað slíkum skipum, enda sje hin umrædda lagagrein orðrjett tekin upp í reglugjörð handa sóttvarnarnefndum 14. maí 1903; aptur á móti sje mönnum þessum gjört að skyldu í 15. gr. reglugjörðarinnar að fara útað skipum, sem hafa sóttvarnarveifu uppi, en mega ekki fara upp í þau.

Í niðurlagi erindis síns biður spyrjandinn leiðbeiningar um það, hvort skilningur sinn á eptirgreindum atriðum sje ekki rjettur: »En gefi skipverjar slíkra skipa (þ. e. aðkomuskipa er eigi eru skyld til að hafa uppi sóttvarnarveifu) á annan hátt ótvíræð merki þess, að þeir óski eða þurfi að hafa samgöngur við land sem verki það að einhver úr landi eða öðrum skipum fari út að þeim, til að fá vitneskju um hvað þeir vilja, þá virðist svo sem þeim sama mætti leyfast að koma í land aptur án frekari rannsóknar við landgöngu hans, svo framarlega sem hann ekkert flytji í land með sjer úr hinu útlenda skipi; en fari hann uppi það, þá megi hann ekki koma á land, án þess að hafa skipherrann með sjer, sem þegar gangi til sóttgæzlumanns, og sýni skjöl sín; en að hinum leyfist ekki að yfirgefa bát sinn og ganga í land, fyren eptirað skips-

18 skjölin sjeu rannsökuð og fundin að vera í reglu. Þessu álfíð þjer rjett að
26. febr. svara á þá leið, að menn í landi megi yfirleitt ekki hafa nein mök við útlend skip fyr en lögunum og reglunum sje fullnægt fyrir tilhlutun þeirra manna, sem til þess eru skipaðir.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir spyrjandanum það sem hjer segir. Það sem umgetin lagagrein fyrir skipar er þetta: að skipstjóri á aðkomuskipi skuli þegar á höfn kemur sjálfur sýna sóttgæzlumanni sóttgæzluskirteini skipsins, ef til er, og gjöra grein fyrir heilbrigði manna á skipinu, áður en aðrir menn af skipinu hafa nokkur mök við land eða við önnur skip á höfninni, og að enginn samgangur milli aðkomuskipins og lands eða annara skipa megi eiga sjer stað fyr en skipstjóri hefir fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni. Það er því bert, að enginn, hvorki sóttgæzlumaður, aðrir sóttvarnarnefndarmenn nje nokkrir aðrir menn úr landi eða öðrum skipum mega fara úti skipið eða taka við mönnum eða farangri úr því, fyren skipstjóri hefir fengið heilbrigðisvottorðið. Að bátur úr landi eða frá öðru skipi komi að skipinu, ef enginn fer úr bátnum uppi skipið og báturinn tekur eigi við neinu, hvorki manni eða öðru úr aðkomuskipinu, virðist eigi varða við lög, þótt það eigi hafi fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni. Á þessu virðist enginn efi geta leikið. Hitt hefir þótt efasamt, hvort umrædd lagagrein setji það sem ófrávíkjanlega reglu, að skipstjóri skuli ganga á land og sýna þar sóttgæzlumanni sóttgæzluskirteini skipsins og skýra þar frá heilsufari á skipinu, eða hvort það sje ekki nægilegt til uppfyllingar lögunum, að skipstjóri afhendi sóttgæzlumanni (um aðra sóttvarnarnefndarmenn getur alls eigi verið að tala) hvar sem er sóttgæzluskirteini skipsins og skýri frá heilbrigði manna á skipinu. Fulltrúi stjórnarinnar ljet á síðasta alþingi (Alþíð. B. 1243) þá skoðun í ljósi, að það yrði að teljast nægilegt, að sóttgæzlumaður taki á báti við skýrslu skipstjóra og gefi heilbrigðisvottorð þar. Stjórnarráðið verður að vera þessarar sömu skoðunar, en telur hins vegar óheppilegt að sóttgæslumenn leggi það í vana sinn að nauðsynjalausú að viðhafa slíka aðferð.

Að því er snertir fyrirspurnina í niðurlagi brjefs beiðandans, þá skal það enn tekið fram, að fari maður úr landi eða af öðru skipi á höfn úti aðkomuskip, áður en það hefir fengið heilbrigðisvottorð, þá hefir hann brotið löginn og unnið til sektar, og flytji bátur úr landi eða frá öðru skipi í land mann (skipstjóra eða annan) þarundir mann eða menn, sem farið hafa upp í skipið úr bátnum og síðan ofan í bátinn aptur, eða farangur úr aðkomuskipi, áðuren það hefir fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni, þá ber að fara með bátinn að öllu sem aðkomuskip og eptir atvikum sekta formann og skipshöfn.

Samkvæmt framanskriðuða virðist bera að svara hinum framangreindu fyrirspurnum þannig,

að á skipstjóra á aðkomuskipi, sem kemur á höfn og ekki er skylt að hafa uppi sóttvarnarveifu, hvílir sú kvöð, ef hann vill hafa mök við land, að fara sjálfur í land og lýsa komu sinni fyrir sóttgæzlumanni, nema sóttgæzlumaður leysi hann undan kvöð þessari með því að koma

útað skipshliðinni og taka þar við skýrslu skipstjóra og láta þar í tje **18**
heilbrigðisvottorð; 26. febr.

að það varði ekki við lög, að bátur úr landi eða frá öðru skipi komi að
aðkomuskipinu, áður en heilbrigðisvottorð er fengið, ef ekkert er aðgert
frekara en að hafa tal af skipverjum, en

að þá sje lögbrot, ef þeir, er á bátnum eru, hafa frekari viðskipti við
skipverja, áður en heilbrigðisvottorð er fengið, og að þá eigi eptir at-
vikum að fara með bátinn sem aðkomuskip.

Brjef stjórnarráðsins til beggja amtmannanna um sóttgæzlu- **19**
menn. Að gefnu tilefni er hjer með bannað sóttgæzlumönnum að leysa 29. febr.
skipstjóra á aðkomuskipi, nema brýna nauðsyn beri til, undan skyldu þeirri, er
á þeim hvílir samkvæmt 7. gr. sóttvarnarláganna frá 6. nóvbr. 1902, að ganga
sjálfir á land og lýsa komu sinni.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar
og frekari birtingar, og eruð þjer jafnframt umbeðinn að brýna fyrir lögreglu-
stjórum í ömtum yðar, að gæta þess að banni þessu sje hlýtt, og koma fram á-
byrgð á hendur þeim, er útaf því kynni að bregða.

Reglugjörð

um

hafnsögu á Ísafirði.

Samkvæmt 2. gr. laga nr. 26, 3. okt. f. á., er hjermeð eptir tillögum
bæjarstjórnarinnar á Ísafirði sett eptirfarandi reglugjörð fyrir hafnsögu í
kaupstaðnum:

1. gr.

Á Ísafirði skal vera einn hafnsögumaður, er landsstjórnin skipar til þess
eptir uppástungu bæjarstjórnarinnar á Ísafirði. Landsstjórnin getur þó, ef bæjar-
stjórnin óskar þess, skipað einn hafnsögumann í viðbót.

Nú veikist eða deyr hafnsögumaður, og skal þá bæjarfógetinn á Ísafirði
skipa einhvern mann til þess að gegna hafnsögumannsstörfum, til þess er lands-
stjórnin skipar nýjan hafnsögumann.

2. gr.

Sá, sem er skipaður hafnsögumaður, á að vera fullra 25 ára, laus við
drykkjuskap, áreiðanlegur og góður verkmaður og einkum vel kunnugur inn-
siglingunni, svo og þekkja nokkuð til þess, hvernig stjórna skal skipi. Hafn-

20 sögumaðurinn skal vera búsettur á Ísafirði, og á hann að rita undir eiðstaf um, 16. febr. að hann vilji með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á honum hvíla.

3. gr.

Hafnsögumaður er undanþeginn hvers konar persónulegum störfum í bæjarþarfir, til þess að hann hindrist eigi frá að gegna skyldum sínum.

4. gr.

Hafnsögumaðurinn á að hafa hjá sjer eintak af reglugjörð þessari og hafnsögutaxtanum á íslenzku, dönsku og ensku til sýnis hverjum skipstjóra, er þess krefst, svo og hafnsögumerki, er hann ber á brjósti, skal andvirði þess greitt úr hafnarsjóði Ísafjarðar, og því skilað aptur óskemmdu við lok þjónustu hans. Hafnsögumaður skal hafa nægilega stóran bát til hafnsögunnar. Hefur lögreglustjóri eptirlit með bát þessum og heidur á honum skoðunargjörð að minnsta kosti einu sinni ár hvert. Hafnsögubáturinn skal vera auðkenndur með rauðum dúk í seglinu, eða veifu, er honum er röið út í skip til hafnsögu. Slíkt segl má hafnsögumaðurinn eigi láta af hendi við aðra.

5. gr.

Hafnsögumaður á að hafa bók, löggilta af bæjarfógeta, er hann tilgreinir í nákvæmlega, hverjum skipum hann hefir vísað leið. Bæjarstjórnin semur form á bók þessari, og skal hún sýnd bæjarfógetanum að minnsta kosti einu sinni á ári.

6. gr.

Að jafnaði má hafnsögumaður ekki fara burtu úr bænum; þó má bæjarfógeti leyfa honum að bregða sjer í burtu, ef hann fær einhvern hæfan mann í sinn stað á meðan, er bæjarfógeti tekur gildan.

Þegar hafnsögumaður aldurs vegna eða heilsubrests eða af öðrum ástæðum verður eigi lengur álitinn fær um að gegna stöðu sinni, veitir landsstjórnin honum lausn, ef kostur er á, með 3 mánaða fyrirvara.

7. gr.

Ef næm veikindi eru á aðkomuskipi, er hafnsögumaður vísar leið, ber honum að gæta fyrir mæla í lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, 3. kafla, 7. gr.

8. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varðar sektum frá 1—10 króna eptir úrskurði bæjarfógetans á Ísafirði, nema þyngri hegning liggi við að lögum.

Í stjórnarráði Íslands, 16. febr. 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,

settur.

Jón Hermannsson,
settur.

Hafnsögutaxti

fyrir

21

16. febr.

Ísafjardarkaupstað.

Samkvæmt 2. gr. laga nr. 26, 3. okt. f. á., er hjer með eptir tillögum bæjarstjórnarinnar á Ísafirði settur eptirfarandi taxti fyrir hafnsögu í kaupstaðnum:

1. gr.

Hafnsögugjald það, er ræðir um í 1. málsgrein 1. greinar laga 3. okt. 1903 um hafnsöguskyldu í Ísafjardarkaupstað og hafnargjaldkerinn innheimtir, svo og hafnsögugjald það, er ræðir um í 2. málsgrein sömu greinar og hlutaðeigandi hafnsögumaður sjálfur innheimtir, ákveðst þannig:

Fyrir skip sem eru fullar	40 smálestir	ad stærð og allt ad	50 smálestir	10 kr.
— — — — —	50	— — — — —	70	— — 11 —
— — — — —	70	— — — — —	100	— — 12 —
— — — — —	100	— — — — —	120	— — 13 —
— — — — —	120	— — — — —	150	— — 14 —
— — — — —	150	— — — — —	200	— — 16 —
— — — — —	200	— — — — —	250	— — 18 —
— — — — —	250	— — — — —	600	— — 21 —
— — — — —	600	— — — — — og þar yfir		24 —

Ef hafnsögumaður vísar skipi leið útaf höfninni, hvort heldur út af hinni innri eða ytri, greiðir það sama gjald og aðofan er ákveðið.

2. gr.

Ef hafnsögumanni er eigi fært fyrir veðri að fara úti skip til hafnsögu með minni bát en sexæring, á hann að fá borgun fyrir aukakostnað, er af því leiðir. En skylt er honum að skýra lögreglustjóra frá þessu, þegar er hann kemur í land.

3. gr.

Ef hafnsögumaður sökum veðurs eða fyrir því að varpa þarf, verður að vera lengur á skipi en 6 klukkustundir, á hann auk hafnsögugjaldsins að fá 1 kr. fyrir hverja klukkustund er fram yfir er, en þó eigi meir en 6 kr. um sól-arhringinn. Á meðan hafnsögumaður er á skipi, á hann að fá kauplaust fæði handa sjer og mönnum sínum.

Í stjórnarráði Íslands, 16. febr. 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,

settur.

Jón Hermannsson,

settur.

Reglugjörð

fyrir

útbú Landsbankans á Ísafirði.

1. gr.

Samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885, 9. gr., er sett á stofn útbú frá Landsbankanum í kaupstaðnum Ísafirði. Starfsvið þess skal vera Vesturland vestan Bitru og Gilsfjarðar.

2. gr.

Stjórn og framkvæmd á störfum útbúsins hafa á hendi 2 menn, sem stjórn Landsbankans skipar, með 6 mánaða uppsagnarfresti, og eru þeir bókarí og fjehirðir útbúsins. Hún ákveður, hvor þeirra skuli jafnframt vera framkvæmdarstjóri. Undirskript þeirra beggja þarf til þess að skuldbinda útbúið. Hún skipar og, með 6 mánaða uppsagnarfresti, eptirlitsmann, er skal hafa nákvæmt eptirlit með öllum störfum, bókun og reikningsfærslu útbúsins; stjórn þess skal hafa hann í ráðum með sjer, þegar um vandasöm mál eður stórar lánveitingar er að ræða. Honum ber að sannreyna, að minnsta kosti einu sinni í hverjum ársfjórðungi, að sjóður útbúsins og öll verðskjöl þess sjeu fyrir hendi.

3. gr.

Stjórn Landsbankans er yfirstjórn útbúsins og gefur hún starfsmönnum þess nákvæmar starfsreglur, sem þeim skal skylt að fara eptir í öllum greinum. Skal stjórn útbúsins láta stjórn Landsbankans í tje, eða manni, sem hún kann að setja fyrir sína hönd, allar þær skýrslur og upplýsingar, rekstri útbúsins viðkomandi, er heimtaðar verða.

4. gr.

Allan kostnað við rekstur útbúsins greiðir Landsbankinn og tekur einnig tekjur þær, er útbúið fær.

5. gr.

Stjórn útbúsins ákveður með samþykki stjórnar Landsbankans vinnutíma þess, og skal annast um, að almenningi verði birt, hvenær það er opið til afgreiðslu; skulu þá bókarí og fjehirðir jafnan vera báðir viðstaddir.

6. gr.

Útbúið skal hafa tvær peningahirzlur. Aðalhirzlan skal vera svo gjör, að henni verði ekki lokið upp nema með tveim lykllum, sem ekki eru eins. Hefur bókarí annan lykilinn að henni, en fjehirðir hinn. Þegar eitthvað er tekið útúr aðalhirzlunni, skal rita það í bók og fjehirðir kvitta fyrir, en bókarí kvitta fyrir, þá er í hana er látið.

7. gr.

Fjehirði skal fengin önnur fjárhirzla, er hann geymir í það fje, sem hann hefir til daglegra þarfa útbúsins, og hefir hann einn lyklana að henni. Að jafnaði skal eigi geyma í henni meira fje en 5000 kr.

8. gr.

22

Öll áriðandi skjöl og bækur skal bókarí láta inni eldtryggða skápa, 20. febr. þegar störfum er lokið dag hvern.

9. gr.

Bókarí og fjehirðir útkljá í sameiningu þau mál, sem varða útbúið; greini þá á, skal eptirlitsmaðurinn kvaddur til; og ræður þá úrslitum atkvæði framkvæmdarstjóra, ef eptirlitsmaðurinn veitir því samþykki sitt. En þá skal þegar tilkynna stjórn Landsbankans úrslitin og málavexti.

10. gr.

Starfsmenn útbúsins skulu vinna stjórn Landsbankans eið að því, að þeir með árvekni og samvizkusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og ekki gjöra neinum óviðkomandi kunnugt um málefni útbúsins, nje segja frá viðskiptum einstakra manna við það.

11. gr.

Útbúið veitir bráðabirgðalán gegn trygging í fasteign með fyrsta veðrjetti; þó má í einstökum tilfellum veita lán gegn öðrum veðrjetti, ef sjerstakar ástæður mæla með því, þó svo að lánsupphæðin með fyrsta og öðrum veðrjetti tilsamans fari eigi fram úr helmingi virðingarverðs.

12. gr.

Til þess að geta fengið lán úr útbúinu gegn fasteignarveði þurfa öll hin sömu skjöl og skilríki, sem tilgreind eru í 12. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar fyrir Landsbankann, 8. apríl 1894.

13. gr.

Útbúið lánað fje gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja eða fleiri manna, er stjórn þess álitur fullnægjandi; þó skal leitað samþykkis stjórnar landsbankans, þegar um stórlán er að ræða.

14. gr.

Útbúið lánað fje gegn handveði, svo sem arðberandi verðbrjefum og öðrum slíkum verðskjöllum, er stjórn þess tekur gild. Veita má og lán gegn váttrygðum verzlunarvörum, sem eru geymdar undir lás og innsigli útbúsins.

15. gr.

Útbúið veitir lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, þegar þau skilríki eru fyrir hendi, sem tekin eru fram í 15. gr. endurskoðaðrar reglugjörðar Landsbankans, þó skal stjórn Landsbankans í hvert sinn hafa veitt samþykki til lánveitingarinnar.

16. gr.

Útbúið getur veitt lán til prestakalla með skilyrðum þeim, sem ráðherrann ákveður, hafi stjórn Landsbankans veitt samþykki til þess.

17. gr.

Útbúið kaupir og selur víxla og ávísanir, hvort sem greiðslustaður þeirra er hjer á landi eða erlendis, útlenda peninga og þjóðbankaseðla og auðseld arðberandi verðbrjef. Einnig tekur það að sjer innheimtu víxla og ávísana.

18. gr.

Útbúið kaupir og selur bankavaxtabrjef veðdeildarinnar, og innleysir

22 vaxtamiða þeirra, sem fallnir eru í gjalddaga. Bankavaxtabrjef, sem dregin 20. febr. hafa verið út til innlausnar og eru fallin í gjalddaga, skal útbúið jafnan innleysa annaðhvort með peningum, eða ávisun á Landsbankann.

19. gr.

Eptir því sem tók eru á, skiptir útbúið seðlum Landsbankans fyrir aðra seðla og fyrir gjaldgenga peninga.

20. gr.

Hver sá, er skuld á að greiða til Landsbankans, getur greitt hana til útbúsins; fær hann þá bráðabirgðarkvittun fyrir upphæðinni. Útbúið útvegar með fyrstu ferð frá Landsbankanum sundurliðaða kvittun fyrir upphæðinni.

21. gr.

Útbúið lánað ekki minni upphæðir en 50 kr., og getur heimtað alltað 1 árs vexti fyrirfram af lánum þeim, sem það veitir.

22. gr.

Útbúið lánað aldrei útá fasteign meira en helming virðingarverðs hennar.

Útá húseignir lánað útbúið því að eins, að þær sjeu vátryggðar í ábyrgðartjelagi, er stjórn Landsbankans tekur gilt, og hefir umboðsmann á Ísa-firði.

23. gr.

Þeir er vilja fá lán úr útbúinu, skulu beiðast þess brjeflega, og geta þeir fengið eyðublöð undir slík brjef ókeypis hjá því. Aðeins munnlegt svar er gefið upp á slíka beiðni, og getur enginn, er synjað er um lán, heimtað, að honum sje gerð grein fyrir, hverjar ástæður sjeu til synjunarinnar.

24. gr.

Sjerhver skuldunautur útbúsins má greiða lán það, er hann hefir fengið, allt eða nokkurn hluta þess, áður en gjalddagi sá, sem ákveðinn er í skulda-brjefinu, er kominn, og fær hann þá endurgoldinn tiltölulegan hluta vaxta þeirra, er hann hefir fyrirfram greitt af upphæð þeirri, sem hann greiðir fyrir rjettan gjalddaga, en þó eigi hærri vexti en útbúið á þeim tíma gefur fyrir sparisjóðs-innlög, og því að eins, að rentuupphæðin nemi meiru en 3 kr.

25. gr.

Lán gegn fasteign, handveði eða sjálfskuldarábyrgð veitist eigi til lengri tíma en eins árs í senn.

26. gr.

Hvorki stjórnendur nje aðrir starfsmenn útbúsins mega sjálfir taka lán úr útbúinu, ábyrgjast lán úr því nje vera umboðsmenn annara við lántöku úr því.

27. gr.

Stjórn Landsbankans ákveður, hvernig hagað er bókun og reiknings-færslu útbúsins, þannig að jafnan sje auðvelt að kynna sjer fjárhag þess.

28. gr.

Útbúið tekur á móti fje í hlaupareikning, en um vexti af því fer eptir samningum við stjórn þess.

29. gr.

22

20. febr.

Sá er fje leggur í hlaupareikning, getur, ef hann óskar, fengið sjerstaka viðskiptabók, er stjórn útbúsins löggildir, og greiðir hann 1 kr. fyrir hana. Hann getur ráðstafað fje því, er hann á í hlaupareikningi, eins og hann vill, hvort heldur tekið það út sjálfur eða ávísað öðrum, þótt viðskiptabók sje eigi sýnd í hvert skipti, en færa skal greiðsluna í viðskiptabókina, þegar hún í næsta skipti á eptir kemur í útbúið; skal þá bókari og fjehirðir rita nöfn sín við greiðsluna og er það full sönnun fyrir henni.

30. gr.

Sá sem vill hefja fje eða ávísá öðrum fje úr hlaupareikningi, án þess að viðskiptabók sje sýnd, skal nota til þess ávísanaeyðublöð, sem útbúið lætur mönnum í tje í þessu skyni. Skyldi framkoma fölsk hlaupareikningsávísun eða framsal, ber útbúið enga ábyrgð á skaða þeim, sem fjáreigandi kann að líða við það. Hið sama gildir þótt handhafi viðskiptabókar fái útborgað fje úr henni án lögheimildar.

31. gr.

Í ávísunum, sem gefnar eru útá innstæðu í hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind í tölustöfum og bókstöfum. Sje krónuupphæðin tilgreind öðruvísi með tölustöfum en með bókstöfum, er útbúið ábyrgðarlaust, hvora upphæðina sem það borgar.

32. gr.

Heimilt er hverjum að sjá hlaupareikning sinn í útbúinu, svo og umboðsmanni hans, en óviðkomandi mönnum verða eigi gefnar neinar upplýsingar um hann.

33. gr.

Utbúið tekur við fje til ávaxta með sparisjóðskjörum, minnst 1 kr. í senn. En þó er það eigi skylt til að taka á móti stórfje, þegar stjórn þess álitur það óhagnað fyrir útbúið.

34. gr.

Þegar innstæðan nemur 5 krónum, reiknast vextir af henni frá næsta degi eptir að fjeð er lagt inn, þó eigi í minni pörtum en heilum aurum. Vextir reiknast til 31. desbr. ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn. Af upphæðum, er nema 500 krónum eða þaryfir, er útbúið eigi skylt að greiða vexti, þegar upphæðir þessar standa skemur en 2 mánuði inni.

35. gr.

Af fje því, sem útbúið ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það er menn óska eptir án uppsagnarfrests, þegar útbússtjórnin sjer sjer það fært, en heimta má, að upphæðum frá 300—800 kr. sje sagt upp með viku fyrirvara, og upphæðum þaryfir með 3 mánaða fresti. Án 3 mánaða uppsagnarfrests er útbúinu eigi skylt að borga meira en 1000 kr. á mánuði hverjum úr sömu viðskiptabók.

36. gr.

Þeim er í fyrsta sinni leggur fje inn með sparisjóðskjörum, er fengin viðskiptabók, er hann greiðir 25 aura fyrir. Fyrir innlögum og útborgunum

22 kvitta bókarinn og gjaldkerinn í viðskiptabókina, og er það full sönnun fyrir 20. febr. greiðslunni.

Það er eigi á ábyrgð útbúsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fje það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

Í hvert skipti sem fje er lagt inn eða tekið út úr sparisjóði, skal það um leið vera ritað í viðskiptabókina. Vexti skal innfæra í viðskiptabækurnar, þegar þær næsta skipti eptir 14. janúar ár hvert eru sýndar í útbúinu. Útbústjórnin löggildir viðskiptabækurnar.

37. gr.

Glatist viðskiptabók, ber eiganda að snúa sjer til útbústjórnarinnar, er annast um að handhafa hennar verði stefnt samkvæmt 10. gr. bankalaga 18. septbr. 1885. Kostnaðinn greiðir eigandi.

38. gr.

Útbústjórninni er heimilt að segja lausu fje, sem er á vöxtum í útbúinu með sparisjóðskjörum, með 12 vikna fresti. Skal annaðhvert rita uppsögnina í viðskiptabókina eða gefa út auglýsingu um hana, er sje birt í því blaði í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar skulu birtar í; svo og einnig í blaði, er út kemur á Ísafirði.

Eptir gjalddaga eru engir vextir greiddir af því, sem uppsagt er.

39. gr.

Ef eigandi að innstæðufje hvorki leggur inn fje nje tekur út í 15 ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því, og verður þá með auglýsingu, er skal birt með missiris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 37. gr., skorað á eiganda að hirða fjed. Gefi hann sig ekki fram áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en fjed rennur ásamt vöxtum til útbúsins; þó má stjórn Landsbankans, ef rjettur eigandi gefur sig fram innan 5 ára, láta greiða honum fjed að meira eða minna leyti, ef ráðherra Íslands leyfir.

40. gr.

Útbústjórnin ákveður með samþykki Landsbankans, hve háa vexti skuli greiða af innlögðu fje með sparisjóðskjörum. Breytingar á vöxtum skal með 3 mánaða fyrirvara auglýsa 3 sinnum í röð í blaði því í Reykjavík, er stjórnarvaldaauglýsingar eru birtar í, og einnig í blaði, er út kemur á Ísafirði.

41. gr.

Mönnum verða eigi gefnar upplýsingar um eigur annara í sparisjóði.

42. gr.

Sá er tekið hefir allt útúr viðskiptabók sinni, eður hún er útskrifuð,

skal skila henni í útbúið, og sje hún útskrifuð, fær hann aðra bók ókeypis, ef **22**
hann vill halda viðskiptunum áfram. 20. febr.

Reykjavík 17. febrúar 1904.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Samþykkist.

Í stjórnarráði Íslands, 20. febr. 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,
settur.

Jón Hermannsson,
settur.

Auglýsing

um

23
7. marz

viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, hefir stjórnarráðið staðfest eptirritaðan viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað frá 18. septbr. 1900, saminn af bæjarstjórn Akureyrar og samþykktan af hlutadeigandi amtmanni.

Aptan við 57. gr. komi svohljóðandi ákvæði:

Reykháfar og pípur, er leiða reyk úr húsum, mega þvíadeins vera úr öðru en efni en steini, að bæjarstjórnin leyfi það, og ákveður hún þá, hve hátt sótaragjaldið skuli vera fyrir hreinsun á pípum þessum.

Viðauki þessi öðlast gildi 1. apríl 1904.

Í stjórnarráði Íslands, 7. marz 1904.

Í fjarveru ráðherrans

Kl. Jónsson,
settur.

Jón Magnússon,
settur.

Reglur

um

hvernig halda skuli verzlanskrár.

Samkvæmt 5. gr. laga 13. nóvbr. 1903, um verzlanskrár, firmu og prókúrumboð eru settar eptirfarandi reglur um, hvernig halda skuli verzlanskrár.

1. gr.

Verzlanskráin, sem hlutaðeigandi amtmaður löggildir, skal fyrir hvert lögsagnarumdæmi (1. gr. nefndra laga) haldin í þrem deildum samkvæmt fyrirmyndum þeim, er fylgja reglum þessum, A, B og C. A deildin er fyrir firmu einstakra manna, fjelaga, er ótakmarkaða ábyrgð hafa, og samlagsfjelaga, þar með talin samlagshlutaðfjelög. B deildin er fyrir hlutaðfjelög og C deildin fyrir önnur fjelög með takmarkaðri ábyrgð.

Í hverri deild verzlanskrárinnar fyrir sig skal gefa í áframhaldandi röð hverju firma sitt folió, sem ná skal yfir heila opnu að minnsta kosti.

2. gr.

Fyrir hverja deild verzlanskrárinnar skal halda registur í stafrófsröð yfir öll firmu, og setja þar folió firmans, og, í sýslunum, nafn þess hrepps, þar er aðalstöð firmans er.

3. gr.

Á hverju folió er sett efst vinstra megin nafn firmans með stóru lettri og í sýslunum er sett efst hægra megin nafn þess hrepps, þar er aðalstöð þess er, einnig með stóru lettri.

4. gr.

Í 4. dálk verzlanskrárinnar er skráð allt innihald hverrar tilkynningar; þó þarf ekki að endurtaka nafn firmans og þess hrepps eða bæjar, þar er aðalstöðin er, í hverju númeri (í áframhaldi). Nú kemur tilkynning um stofnun útibús annaðhvort í öðrum hreppi en þar er aðalstöðin er eða í sama hreppi en með öðru firma, og er þá skrifað á folió aðalfirmans stutt athugasemd um tilkynning um útibú, en tilkynninguna í heild sinni skal rita í 4. dálk á folió útibúsins í skrá þess hrepps eða bæjar, þar er aðalstöð útibúsins er.

Að öðru leyti ber að fylla úti dálkana í fyrirmyndinni samkvæmt yfirskriftunum yfir þá, og þeim bendingum, er gefnar eru í fyrirmyndunum hjer á eptir, sbr. 1. gr., að því leyti sem fyllt er úti þær til skýringar.

5. gr.

Nú kemur tilkynning um samlagsfjelag og fær það þá folió í A-deild verzlanskrárinnar, og einnig í B-deild, en vísað í hvoru folió til hins, og tilvísunin sett rjett undir númeri folíósins. Tilkynninguna skal rita í 4. dálk A-deildar; svo skal og fylla út í hina dálkana, nema hinn 11.; í hann skal að eins setja tilvísun til B-deildar skrárinnar, en í fyrsta dálk B-deildarinnar skal skrifa númer tilkynninganna (í áframbaldi), eins og þau eru í Adeildinni, og fylla út í 6. og 12.—15. dálk.

6. gr.

24

Nú kemur tilkynning um firma samkvæmt 37. gr. 2. firmnalaganna, og 8. marz skal þá undir nafni firmans (í fyrirsögninni) á folió þess sett: Tilkynning samkvæmt 37. gr.

7. gr.

Sjerhver bókun um tilkynning skal aðgreind frá síðari bókunum með stryki yfir opnuna þvera. Þegar opnan er útskrifuð, er firmað flutt með tilvísun til nýs folíós og skulu númer tilkynninganna (1. dálkur) vera í áframhaldi frá hinu fyrri folíó. Undir nafn firmans í fyrirsögninni fyrir hinu nýja folíó, skal vera tilvísun til hins fyrri.

8. gr.

Þegar tilkynning er bókun í verzlanskrá, skal rita á tilkynninguna tölu þess folíós sem hún er á bókun, og númer hennar á því. Á tilkynningarnar eru svo rituð númer í áframhaldandi töluröð, og eru þessi númer rituð í síðasta dálk skrárinnar. Síðan eru þessar tilkynningar með fylgiskjöllum geymdar og haldið saman fyrir ár hvert útaf fyrir sig, svo sem fylgiskjöl við verzlanskrána.

9. gr.

Firmaritun sú, er ræðir um í 22. og 31. gr. firmnalaganna, skal, ef nafnskript þess eigi stendur í tilkynningunni, sett í viðauka við verzlanskrána undir númerum í áframhaldandi töluröð, og skal vísa til númera þessara í 8. og 10. dálki A deildarinnar og 9. og 11. dálki B og C-deildarinnar. Í hverju númeri viðauka þessa skal vísa til folíós viðkomandi tilkynningar og númers hennar á hinu sama folíó.

10. gr.

Lögreglustjóri skal skyldur til að gefa hlutadeigendum leiðbeiningu um það, hvernig rita skal tilkynningar um firmu m. m.

Í stjórnarráði Íslands, 8. marz 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,

settur.

Jón Magnússon,

settur.

Firmað: Jón Guðmundsson.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Nr.	Hvenær skrasett.	Nafn blaðs þess sem birt er í.	Efni tilkynningar.	Tegund atvinnu.	Nafn atvinnurekanda eða fjelagsmanna með ótakmarkaðri ábyrgð.
1.	1904 júlí 2.	Þjóðólfur 1904 Nr.	Jón Guðmundsson til heimilis rekur verzlun í Reykjavík undir firmanu Jón Guðmundsson.	verzlun.	Jón Guðmundsson.
2.	1905 ág. 7.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Sigurður Jónsson til heimilis og Árni Árnason til heimilis hafa gjörzt fjelagsmenn með ótakmarkaðri ábyrgð. Aðeins undirskript Jóns Guðmundssonar er gild.		Jón Guðmundsson. Sigurður Jónsson. Árni Árnason.
3.	1906 sept. 4.	Þjóðólfur 1906 Nr.	Jón Guðmundsson er dáinn og er aðeins undir- skript beggja Sigurðar Jónssonar og Árna Árnasonar gild.		Sigurður Jónsson. Árni Árnason.
4.	1907 marz 2.	Þjóðólfur 1907 Nr.	Verzlunin er falin skuldalúkningamönnum: Grími Tómassyni og Þorsteini Sigurðssyni með rjetti til að rita firmað.		
5.	1907 ág. 7.	Þjóðólfur 1907 Nr.	Skuldalúkning er hætt.		
6.	1907 ág. 7.				
7.	1907 nóv. 8.				
8.	1908 jan. 2.	Þjóðólfur 1908 Nr.	Stefán Stefánsson er tilkynntur prókúrahafi.		
9.	1908 júlí 11.	Þjóðólfur 1908 Nr.	Sigurður Jónsson er farinn úr fjelaginu.		Árni Árnason.
10.	1909 marz 3.	Þjóðólfur 1909 Nr.	Prókúra sú, er veitt var Stefáni Stefánssyni, er tekin aptur.		
11.	1910 des. 7.	Þjóðólfur 1910 Nr.	Árni Árnason er dáinn; erfingjarnir, Helgi Árnason til heimilis og Pjetur Sveinsson til heimilis giptur Helgu Hjálmarsdóttur, halda verzlun- inni áfram fyrst um sinn. Aðeins undirskript Helga Árnasonar er gild.		Helgi Árnason. Pjetur Sveinsson.
12.	1911 mrz 11.	Þjóðólfur 1911 Nr.	Erfinginn Helgi Árnason hefir tekið að sjer verzlunina.		Helgi Árnason.
13.	1912 apr. 8.	Þjóðólfur 1912 Nr.	Verzlunin er hætt.		

Verzlanaskrá : A deild.

7.	8.	9.	10.	11.		12.	13.
Fyrirvari að því er snertir rjett til að rita firmað.	Númer i við- aukapróta- kolnum.	Prókúra.	Númer i við- aukapróta- kolnum.	Samlagsmenn.		Athuga- semdir.	Númer hinn- ar uppruna- legu tilkynn- ingar og fylg- skjala.
				Nöfn.	Tillög.		
	Prot. A. 3.						5/1904
Aðeins undirskript Jóns Guðmunds- sonar er gild.	Prot. A. 43						49/1905
Aðeins undirskript beggja Sigurðar Jónssonar og Árna Árnasonar er gild.	Prot. B. 99						37/1906
Aðeins skuldarlúkn- ingarmenn báðir.	Prot. B. 45						17/1907
Aðeins Sigurður Jónsson og Arni Árnason báðir.	Prot. B. 85						17/1907
						Verzlunin er tekin til gjaldþrota skipta.	69/1907
						Búið er framselt fjelags- mönnum.	81/1907
		Stefán Stefáns- son.	Prot. B. 217.				11/1908
							67/1908
		Prókúra Stefáns Stefáns- sonar tek- in aptur.					31/1908
Aðeins Helgi Árnason.							119/1910
							24/1911
							37/1912

Firmað: Ágúst Sigurðsson & Co.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Nr.	Hvenær skrúset.	Nafn blaðs þess sem birt er í.	Efni tilkynningar.	Tegund atvinnu.	Nafn atvinnurekanda eða fjelagsmanna með ótakmarkaðri ábyrgð.
1.	1904 júlí 11.	Þjóðólfur 1904 Nr.	Með firmanu Ágúst Sigurðsson & Co. er rekin verzlun í Reykjavík, af samlagsfjelagi og eru Ágúst Sigurðsson til heimilis....., Pjetur Jónsson til heimilisog Kristján Kristjánsson til heimilisfjelagsmenn með ótakmarkaðri ábyrgð, en Einar Jónsson, Helgi Sveinsson og Sveinn Björnsson eru sam- lagsmenn, með 50,000 kr., 40,000 kr. og 20,000 kr. tillagi. Haraldur Eiríksson er prókúruhafi.	Verzlun.	Ágúst Sigurðsson. Pjetur Jónsson. Kristján Krist- jánsson.
2.	1905 ág. 15.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Kristján Kristjánsson er farinn úr fjelaginu.		Ágúst Sigurðsson. Pjetur Jónsson.
3.	1905 sept. 10.		Tillag Einars Jónssonar er fært niður í 40,000 kr. og tillag Sveins Björnssonar upp í 30,000 kr.		
4.	1905 okt. 4.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Fjelagið hefir tilkynnt að stofnað sje útbú í Hafnarfirði í Garðahreppi undir stjórn Eggerts Sigurðssonar.		
5.	1905 nóv. 9.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Fjelagið rekur einnig miðlunarstörf við vöru- flutninga.	verzlun og miðlunar- störf við vöruflutn- inga.	

Verzlanaskrá: A deild.

7.	8.	9.	10.	11.		12.	13.
Fyrirvari að því er snertir rjett til að rita firmað.	Númer i við- aukapróttu- kolnum.	Prókúra.	Númer i við- aukapróttu- kolnum.	Samlagsmenn.		Athuga- sendir.	Númer hinnar upprunalegu tilkynningar og fylgi- skjala.
				Nöfn.	Tillög.		
	Nafn- ritun á til- kynn- ing- unni.	Haraldur Eiríksson.	Nafn- ritun á til- kynn- ing- unni.	Einar Jónsson. Helgi Sveinsson. Sveinn Björnsson.	50,000 40,000 20,000		11/1904
							211/1905
				Einar Jónsson. Helgi Sveinsson. Sveinn Björnsson.	40,000 40,000 30,000		221/1905
							247/1905

Fol. 11,
sbr. skrá B.
Fol. 13.

Verzlanaskrá: A deild.

Firmað: Ólafur Hjaltason & Co. samlagsfjelag.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Nr.	Hvenær skrasett.	Nafn blaðs þess er birt er í.	Efni tilkynningar.	Tegund atvinnu.	Nafnatvinnurekanda eða fjelagsmanna með ótakmarkaðri ábyrgð.
1.	1904. júlí 1.	Þjóðólfur 1904. Nr.	Samlagsfjlagið Ólafur Hjaltason & Co. á Akureyri rekur klæðaverksmiðju Egill Jónsson til heimilis er hluthafi með ótakmarkaðri ábyrgð. Hluta-fjeð er 1 miljón króna, sem skipt er í 5000 hluti, að upphæð 100 kr. hver, og 500 hluti að upphæð 1000 kr. hver. Hlutabréfin hljóða uppá nafn og eru greidd að fullu. Samþykkt fjelagsins er frá 1. maí 1904. Birt-ingar til fjelagsmanna skulu settar í Þjóðólf.	Klæða- verk- smiðja.	Ólafur Hjaltason.
2.	1905. ág. 7.	Þjóðólfur 1905. Nr.	Fjlagið hefir veitt Hannesi Jónssyni og Tómasi Sigurðssyni sameiginlega prókúra.		
3.	1906. sept11.	Þjóðólfur 1906.	Prókúra sú er veitt var Hannesi Jónssyni og Tómasi Sigurðssyni sameiginlega er tekin aptur. Hannesi Jónssyni er veitt prókúra.		
4.	1909. jan. 2.	Þjóðólfur 1909. Nr.	Höfuðstóllinn er færður niður um helming við það, að upphæð hlutanna er lækkuð um helming. Samþykkt fjelagsins var breytt 30. des. 1908.		

Verzlanaskrá: A deild.

7.	8.	9.	10.	11.		12.	13.
Fyrirvari að því er snertir rjett til að rífa firmað.	Númer í viðaukaþróto-kolnum.	Prókúra.	Númer í viðaukaþróto-kolnum.	Samlagsmenn:		Athuga sendir.	Númer hinna- ar uppruna- lega tilkynni- ingar og fylgiskjala.
				Nöfn.	Tillög		
	Prot. A. 3.			Sjá verzlanaskrá B. Fol. 13.			41/1904.
		Hannes Jónsson og Tómas Sigurðs-son í samein-ingu.	Prot. A. 79.				89/1905.
		Hannes Jónsson.	Prot. B. 34.				92/1906.
				Sjá verzlanaskrá B. Fol. 13.			2/1909.

Fol. 13,

sbr. verzlanaskrá A.

Firmað: Ólafur Hjaltason & Co. samlagsfjelag.

Fol. 11.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Nr.	Hvenær skrúsett.	Hvar og hvenær birt	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykkt	Tegund atvinnu	Stjórn.	Heimild til að rita firmað hafa.
1.				1904 1. maí			
2.				1904 1. maí með við- auka og breyting- um 1908 30. des.			

Firmað: Fjelagsbakariid á Akureyri.

Tilkynnt samkvæmt 37. gr. laganna.

1.	2.	3.	4.	5.	6.
Nr.	Hvenær skrúsett.	Nafn blaðs þess sem birt er í.	Efni tilkynningar.	Tegund atvinnu.	Nafn atvinnurekanda eða fjelagsmanna með ótakmarkaðri ábyrgð.
1.	1904 júli 1.	Þjóðólfur 1904 Nr.	Oddur Helgason til heimilis til- kynnir samkvæmt 37. gr. 2 firmnalaganna að hann reki verzlun á Akureyri með ótak- markaðri ábyrgð undir firmanu: Fjelags- bakariid á Akureyri.	verzlun.	Oddur Helgason.
2.	1904 sept. 8.	Þjóðólfur 1904 Nr.	Oddur Helgason er dáinn, ekkja hann Mar- grjet Jónsdóttir heldur verzluninni áfram undir sama firma.		Margrjet Jónsdóttir.
3.	1905 ág. 3.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Ingólfur Gíslason hefir kvongast Margrjetu Jónsdóttur og heldur áfram verzluninni undir sama firma.		Ingólfur Gíslason.

Verzlanaskrá: A deild.

7.	8.	9.	10.	11.		12.	13.
Fyrirvari að því er snertir rjett til að rita firmað.	Númer i við- aukaþróto- kolnum.	Prókúra.	Númer i við- aukaþróto- kolnum.	Samlagsmenn.		Athuga- sendir.	Númer hinnar upprunalegu tilkynningar og fylgt- skjala.
				Nöfn.	Tillög.		
			Nafn- ritun á til- kynn- ing- unni.				11/1904
			Prot. A.114.				135/1904
			Prot. A. 314.				122/1905

Verzlanaskrá: B deild.

Fol. 4.

Firmað: Hlutfjelagið Ísland.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Nr.	Hvenær skrasett.	Hvar og hvenær birt	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykktu	Tegund atvinnu	Stjórn.	Rjett til að rita firmað hafa.
1.	1904. júlí 1.	Í Þjóðólfi 1904. Nr.	Jóhann Pjetursson til heimilis og Kristján Sigurðs- son til heimilis til- kynna að hlutfjelagið „Ísland“ taki að sjer gegn iðgjaldi vá- tryggingu fasteigna og lausa- fjár. Samþykktirnar eru gjörðar 12. júní 1904. Í stjórn fjelags- er Jóhann Pjetursson sem fram- kvæmdarstjóri og Kristján Sig- urðsson sem ritari. Undirskript beggja er gild. Höfuðstóllinn er 4 miljónir króna skipt í 2000 hluti að upphæð 2000 kr., sem hljóða uppá nafn. Af nafn- verði hlutabrefanna er 10% greitt; það sem eptir stendur má innheimta hvenær sem vera skal. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í þjóðólf eða það blað, sem birta skal í opinberar auglýsingar.	1904 júní 12.	Vátrygg- ing fast- eigna og lausafjár gegn ið- gjaldi.	Jóhann Pjetursson Kristján Sigurðs- son.	Jóhann Pjetursson Kristján Sigurðsson.
2.	1905. júlí 1.	Í Þjóðólfi 1905. Nr.	Samkvæmt ályktun aðalfundar 12. júní 1905, sem einnig inni- heldur aðrar breytingar á sam- þykktunum, hefir fjelagið bætt við sig lífsábyrgðardeild; það sem eptir stóð af nafnverði hlutabrefanna er greitt.	1904 júní 12. með við- auka 12. júní 1905.	Vátrygg- ing fast- eigna og lausafjár og lífs- ábyrgð gegn ið- gjaldi.		

Verzlanaskrá: B deild.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.
Númer í við- aukapróto- kolnum.	Prókúra.	Númer í við- aukapróto- kolnum.	Stærð höfuð- stóls og skipting.	Hvort hlut- irnir hljóða uppá nafn eða handhafa.	Hvort hlutirnir eru greiddir að fullu eða hve mikið af upphæð þeirra, og hvenær innheimta má það sem eptir stendur.	Hvortbirting- ar til fjelags- manna skulu settar í opin- ber blöð og ef svo er, hver.	Athuga- sendir.	Númer hinnar upprunalegu tilkynningar og fylgiskj.
Prot. A. Nr. 12			4 miljónir króna í 2000 hlutum að upphæð 2000 kr.	Nafn.	Aðeins 10% er greitt; það sem eptir stendur má innheimta hvenær sem vera skal.	Í Þjóðólfi eða blaði því er löggilt er til að flytja opinberar auglýsingar.		14/1904
					Hlutirnir eru greiddir að fullu.			117/1905

24 Fol. 2.

Verzlanaskrá: C deild.

Firmað: Gosdrykkjaverksmiðjan »Geysir«.

1.	2.	3.	4	5	6.	7.	8.
Nr.	Hvenær skrásett	Hvar og hvenær birt.	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykktá.	Tegund atvinnu	Stjórn.	Rjett til að rita firmað hafa
1.	1905. marz 7.	Þjóðólfur 1905. Nr.	Páll Bjarnason til heimilis og Runólfur Lárusson til heimilis tilkynna að þeir undir firmanu „Gosdrykkjaverksmiðjan Geysir“, reki verksmiðju er býr til gosdrykki. Þeir ábyrgjast skuldir fjelagsins með aleigu sinni, en pro rata, og á hinn fyrnefndi $\frac{2}{3}$ í fyrirtækinu, en hinn síðarnefndi $\frac{1}{3}$. Jón Pálsson og Sigurður Jónsson eru samlagsmenn, og leggur Jón til 20000 kr., en Sigurður 11000 kr. Samþykktir fjelagsins eru frá 7. jan. 1905. Páll Bjarnason og Runólfur Lárusson hafa rjett til að rita firmað.	1905 7. jan.	Gosdrykkjaverksmiðja.	Páll Bjarnason, Runólfur Lárusson.	Páll Bjarnason, Runólfur Lárusson.
	1907 júlí 8.	Þjóðólfur 1907 Nr.	Þar eð starfsemi fjelagsins nú er breytt í ölgerð, flyzt það á nýtt folíó.				

Verzlunaskrá : C deild.
Rosmhvalaneshreppur.

24

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Númer í við- aukaprófu- kolnum.	Prókúra.	Númer í við- aukaprófu- kolnum.	Tillög sem lögð eru í fjlagið.	Hvort nokkur af fjelagsmönnum á- byrgist skuldir fjelagsins og ef svo er, þá hver og hvernig	Hvort setja skal birtingar til fjelags- manna í opinber blöð, og ef svo er, þá hver.	Athuga- sendir.	Númer hin- ar uppru- legu tilkynn- inga og fylg- ingarskjala.
Prót. A. 43.			Jón Pálsson hefur sem samlagsmað- ur lagt til 20000 kr., og Sigurðnr Jónsson 11000 kr.	Páll Bjarnason $\frac{2}{3}$ Runólfur Lárus- son $\frac{1}{3}$.			55/1905
							99/1907.

Firmað: Sparisjóður Akraneshrepps fyrir daglaunamenn.

1.	2.	3.	4.	5.	6.		
Nr.	Hvenær skrásett.	Hvar og hvenær birt.	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykkt.	Tegund afvinnu.	Stjórn.	Rjett til að rita firmað hafa.
1.	1905 ág. 1.	Þjóðólfur 1905 Nr.	Bændurnir Andrjes Pálsson, Páll Andrjesson, Magnús Magnússon, Jón Sigurðsson og Árni Jónsson, allir til heimilis í Akraneshreppi, tilkynna, að þeir hafi stofnað sparisjód undir firmanu: Sparisjóður Akranesshrepps fyrir daglaunamenn. Samþykktirnar eru frá 11. júlí 1890. Allir tilkynnendur eru í stjórn sjóðsins og þeir af stjórnendum í sameiningu rita firmað. Þangað til sjóðurinn hefir eignast varasjód, að upphæð 5000 kr. ábyrgjast allir atjórnendur sjóðsins einn fyrir alla og allir fyrir einn skuldir sjóðsins allt að 5000 kr.	1905 1. júlí	Sparisjóður fyrir daglaunamenn.	Andrjes Pálsson, Páll Andrjesson, Magnús Magnússon, Jón Sigurðsson, Árni Jónsson.	Þeir af stjórnendum í sameiningu.
2.	1907 ág. 1.	Þjóðólfur 1907 Nr.	Jón Sigurðsson er farinn úr stjórninni og Ólafur Jónsson kominn í hans stað. Hinn áskyldi varasjóður er til orðinn, og fellur því ábyrgð stjórnenda burt.			Andrjes Pálsson, Páll Andrjesson, Magnús Magnússon, Árni Jónsson, Ólafur Jónsson.	

Verzlanaskrá C^{deild}.
~~AKRANES~~
 Akraneshreppur.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Númer í við- aukapróto- kolnum.	Prókúra.	Númer í við- aukapróto- kolnum.	Tillög sem lögð eru í fjelagið	Hvort nokkur af fjelagsmönnum á- byrgist skuldir fje- lagsins, og ef svo er, þá hver og hvernig.	Hvort setja skal birtingar til fje- lagsmanna í opin- ber blöð, og ef svo er, þá hver.	Athuga- sendir.	Númer hinn- ar uppruna- legu tilkynn- ingar og fylgiskjala.
Prot. A. 3.				Andrjes Pálsson, Páll Andrjesson, Magnús Magnússon, Jón Sigurðsson, og Árni Jónsson á- byrgjast þangað til sjóðurinn eignast varasjóð, að upp- hæð 5000 kr. allir fyrir einn og einn fyrir alla skuldir sjóðsins allt að 5000 kr.			3/1905
Prot. A. 47				Ábyrgð stjórnenda er burtu fallin.			13/1907

24 Fol. 20.

Verzlanaskrá: C deild.

Firmað: Kaupfjélag Kjalnesinga.

1.	2.	3.	4	5	6.	7.	8.
Nr.	Hvenær skrásett	Hvar og hvenær birt.	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykkt.	Tegund atvinnu	Stjórn.	Rjett til að rita firmað hafa
1.	1905. jan. 2.	Þjóðólfur 1905. Nr.	Bændurnir Jóhann Sigurðsson, Þorkell Jónsson og Páll Pálsson allir innan Kjalarneshrepps tilkynna að kaupfjélag Kjalnesinga reki verzlun undir nefndu firma. Fjelagsmenn greiða 1 kr., er þeir ganga í fjelagið, og ábyrgjast skuldir fjelagsins allir fyrir einn og einn fyrir alla, þó svo að hver einstakur fjelagsmaður losnar við skuldbindingar sínar 1 ári eptir að hann fer úr fjelaginu. Samþykktirnar eru frá 12. desbr. 1904. Birtingar til fjelagsmanna skal setja í Þjóðólf. Aðeins undirskript Páls Pálssonar er gild.	1904 des.12.	Verzlun	Jóhann Sigurðsson, Þorkell Jónsson, Páll Pálsson.	Páll Pálsson.
2.	1905. júli 2.	Í Þjóðólfi 1905. Nr.	30. júní þ. á. var samþykktum fjelagsins breytt og aukið við þær.	1904 des.12. ásamt við- auka og breyt- ingum 30.júní 1905.			

Verzlanaskrá: C. deild.

Kjalarneshreppur.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Númer i við- aukapróto- kolnum.	Prókúra.	Númer i við- aukapróto- kolnum.	Tillög sem lögð eru i fjelagið.	Hvort nokkur af fjelagsmönnum á- byrgist skuldir fjelagsins og ef svo er, þá hver og hvernig.	Hvort setja skal birtingar til fje- lagsmanna i opin- ber blöð, og ef svo er, þá hver.	Athuga- semdir.	Númer hinnar upprunalegu tilkynningar og fylgi- skjala.
Prot. A. 30			Hver fjelags- maður greiðir 1 kr. er hann gengur i fjelagið.	Allir fjelagsmenn þar til 1 ár er lið- ið frá því þeir fóru úr fjelaginu.	Þjóðólfur.		2/1905
							21/1905.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Nr.	Hvenær skrasett.	Hvar og hvenær birt	Efni tilkynningar.	Dagsetning samþykkt	Tegund atvinnu	Stjórn.	Rjett til að rita firmað hafa.
1.	1904. júli 4.	Í Þjóðólfi 1904. Nr.	Jóhannes Ólafsson til heimilisog Friðrik Sigurðsson til heimilis tilkynna samkvæmt 37. gr. 2 firmnalag- anna að þeir reki vindlagerð í Reykjavík undir firmanu Jóhann- es Ólafsson & Co. limitað. Hvor fjelagsmanna ábyrgist pro rata helming skulda fjelagsins, en til vara ábyrgist einn fyrir báða og báðir fyrir annan. Eignarsamningurinn er dagsett- ur 12. júlí 1902. Báðir hlutað- eigendur hafa rjett til að rita firmað.	1902 júli 12.	Vindla- gerð.	Jóhannes Ólafsson, Friðrik Sigurðs- son.	Jóhannes Ólafsson, Friðrik Sigurðsson.

Verzlanaskrá: C deild.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
Númer i við- aukapróto- kolnum.	Prókúra.	Númer i við- aukapróto- kolnum.	Tillög sem lögð eru i fjelagið.	Hvort nokkur af fjelagsmönnum á- byrgist skuldir fjelagsins og ef svo er, þá hver og hvernig.	Hvort setja skal birtingar til fjelags- manna i opinber blöð, og ef svo er, þá hver.	Athuga- sendir.	Númer hinna- ar uppruna- legu tilkyn- ningar og fylgi- skjala.
Prót. A. 17.				Jóhannes Ól- afsson og Friðrik Sig- urðsson á- byrgjast pro rata hvor sinn helming, en til vara einn fyrir báða og báðir fyrir annan.			31/1904

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, ífard. á	102	50	102	50	85
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	46	80	76	67
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	20	91	20	76
4.	— 8 — tvævetrir	12	92	103	36	86
5.	— 12 — veturgamlir	9	12	109	44	91
6.	— 8 ær geldar	12	08	96	64	81
7.	— 10 — mylkar	8	67	86	70	72
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	64	58	64	58	54
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	60	42	80	56	67
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	64	76	80	64
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	40	48	»	40
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	65	78	»	65
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvóðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	99	118	80	99
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 alin á	»	82	98	40	82
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	35	74	10	62
23.	— 6 — — harðfiski, vel — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	9	26	55	56	46

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	«	»	»	»
28.	—	1	—	hákarlslýsis	1	83	27	45	23
29.	—	1	—	sellýsis	»	»	»	»	»
30.	—	1	—	porskalýsis	1	74	26	10	22

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	11	80	47	20	39
32.	—	6	kýrskinn	—	10	50	63	»	52
33.	—	6	hrossskinn	—	7	94	47	64	40
34.	—	8	sauðskinn, af tvæ-	—	7	10	56	80	47
35.	—	12	vetrum og eldri,	—	4	89	58	68	49
36.	—	6	sauðskinn, af vetur-	—	»	»	»	»	»
37.	—	240	gömlum og ám,	—	»	»	»	»	»
	—	240	selskinn	—	»	23	55	20	46
	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	23	55	20	46

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	10	79	64	14	54
39.	—	40	—	óhreinsuðum	»	»	»	»	»
40.	—	120	—	fuglafíðri	7	64	91	68	76
41.	—	480	—	fjallagrösum	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	—	2	66	»	»	53
43.	—	1	lambsfóður	—	4	06	»	»	81

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	90	64	75
— B. — í ullu, smjöri og tólg	59	40	49
— C. — í ullartóvöru	108	60	90
— D. — í fiski	64	83	54
— E. — í lýsi	26	77	22
— F. — í skinnavöru	54	75	45

En meðalverð allra landaura samantalið 404 99 335
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 67 50 56

Skrifstofu Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar 2. janúar 1904.

Jóh. Jóhannesson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 9. febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suðurmúlasýslu

frá 16. maímánadar 1904 til jafnlengdar 1905.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánu. loka, í fard á .	102	63	102	63	86
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	75	76	50	64
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	02	90	12	75
4.	— 8 — tvævetrir	12	57	100	56	84
5.	— 12 — veturgamlir	8	37	100	44	84
6.	— 8 ær geldar	11	85	94	80	79
7.	— 10 — mylkar	8	27	82	70	69
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	64	»	64	»	53
9.	— 11 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver	57	44	76	59	64
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	62	74	40	62
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	41	49	20	41
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	67	80	40	67
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	39	70	20	58
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvadmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	30	156	»	130
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	94	112	80	94
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	15	40	92	40	77
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	9	05	54	30	45

						1 peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1	—	hákarlsýsis	8 —	1	76	26	40	22	
29.	— 1	—	sellýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
30.	— 1	—	porskalýsis	8 —	1	56	23	40	19	
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	13	58	54	32	45	
32.	— 6	—	kýrskinn	— —	11	50	69	»	57	
33.	— 6	—	hrossskinn	— —	8	37	50	22	42	
34.	— 8	—	sauðskinn, af tvæ-	— —	8	07	64	56	54	
			vetrum og eldri,	— —						
35.	— 12	—	sauðskinn, af vetur-	— —	5	54	66	48	55	
			gömlum og ám,	— —						
36.	— 6	—	selskinn	— —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert	—	»	22	52	80	44	
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	—	11	20	67	20	56	
39.	— 40	— — —	óhreinsuðum	— —	»	»	»	»	»	
40.	— 120	— —	fuglafiðri	10 pund	10	25	123	»	102	
41.	— 480	— —	fjallagrös	— —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	—	—	2	74	»	»	55	
43.	— 1	lambsfóður	—	—	4	22	»	»	84	
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:										
<i>Eptir A. eða í friðu</i>							87	59	73	
— B. — í ullu, smjöri og tólg							59	40	49	
— C. — í ullartóvöru							113	»	94	
— D. — í fiski							73	35	61	
— E. — í lýsi							24	90	20	
— F. — í skinnavöru							59	56	49	
En meðalverð allra landaura samantalið							417	80	346	
og skipt með 6 sýnir:										
Meðalverð allra meðalverða							69	63	58	

Skrifstofu Suðurmúlasýslu, Eskifirði 9. janúar 1904.

A. V. Tulinius.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsýfirvöldin yfir Íslandi, 15. dag febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austurskaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána. loka, í fard. á	73	»	73	»	61
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	8	92	53	52	45
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	10	50	63	»	52
4.	— 8 — tvævetrir . . . — -	8	30	66	40	55
5.	— 12 — veturgamlir . . . — -	6	»	72	»	60
6.	— 8 ær geldar . . . — -	8	»	64	»	53
7.	— 10 — mylkar . . . — -	5	75	57	50	48
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	59	80	59	80	50
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	47	80	63	73	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	54	64	80	54
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu . . . — -	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	23	27	60	23
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í puði, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvóðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1	—	hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	— 1	—	sellýsis . . .	8 —	»	»	»	»	»
30.	— 1	—	porskalýsis	8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	12	25	49	»	41
32.	— 6	—	kýrskinns . . .	— —	9	06	54	36	45
33.	— 6	—	hrossskinns . . .	— —	7	»	42	»	35
34.	— 8	—	sauðskinns, af tvævetrum og eldri, . . .	— —	4	75	38	»	32
35.	— 12	—	sauðskinns, af veturgömlum og ám, . . .	— —	3	05	36	60	30
36.	— 6	—	selskinns . . .	— —	7	67	46	02	38
37.	— 240	lambskinn (vorlamba)	einlit . . .	hvert á	»	15	36	»	30

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	11	12	66	72	56
39.	— 40	—	— óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»
40.	— 120	—	fuglafíðri . . .	10 pund	8	94	107	28	89
41.	— 480	—	fjallagrösom . . .	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	50	»	»	50
43.	— 1	lambsfóður . . .			3	52	»	»	70

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	63	66	53
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	10	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	43	14	36

En meðalverð allra landaura samantalið	156	90	131
og skipt með 3 sýnir:			
Meðalverð allra meðalverða	52	30	44

Skrifstofu Skaptafellssýslu 8. des. 1903.

Guðl. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.
Stiptysfirvöldin yfir Íslandi 15. febr. 1904.

J. Havsteen Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vesturskaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum	71	14	71	14	59
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í					
	fardögum hver á	8	36	50	16	42
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti —	10	98	60	48	50
4.	— 8 — tvævetrir — — —	8	10	64	80	54
5.	— 12 — veturgamlir — — —	6	»	72	»	60
6.	— 8 ær geldar — —	7	50	60	»	50
7.	— 10 — mylkar — —	5	43	54	30	45
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í					
	fardögum	56	71	56	71	47
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu á sama aldri hver á	47	»	62	67	52
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	46	55	20	46
11.	— 120 — — mislitri ullu vel — —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu — —	»	46	55	20	46
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . —	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi,					
	haldi hver hespa 11 skreppur, en hver					
	skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka . . . parið —	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka . . . —	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga —	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur —	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs,					
	1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar,					
	1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski, — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri —	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum, . . . —	»	»	»	»	»

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottur á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— sellýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	— þorskalýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinnss	10 pund á	10	71	42	84	36	
32.	—	6 —	kýrskinnss	— —	8	14	48	84	41	
33.	—	6 —	hrossskinnss	— —	6	39	38	34	32	
34.	—	8 —	sauðskinnss, af tvæ-							
			vetrum og eldri,	— —	4	79	38	32	32	
35.	—	12 —	sauðskinnss, af vetur							
			gömlum og ám,	— —	2	88	34	56	29	
36.	—	6 —	selskinnss	— —	»	»	»	»	»	
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	18	43	20	36	
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»	
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120 —	— fuglafríðri . . .	10 —	»	»	»	»	»	
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	43	»	»	49	
43.	—	1	lambsfóður		3	18	»	»	64	
Meðalverð á hverju hundradi og hverri alin í fyrteöldum										
landaurum verður:										
<i>Eptir A. eða í fríðu</i>								61	36	51
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>								46	50	39
— <i>C. — í ullartóvöru</i>								»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>								»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>								»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>								41	02	34
En meðalverð allra landaura samantalið								148	88	124
og skipt með 3 sýnir:										
Meðalverð allra meðalverða								49	63	41

Skrifstofu Skaptafellssýslu 8. des. 1903.

Guðl. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. dag febr. 1904.

J. Harsteen. Hallgr. Sveinsson,

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjasýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum					
	október til nóvembermánaðarloka, í fard. á					
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í					
	fardögum hver á	10	»	60	»	50
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	»	96	»	80
4.	— 8 — tvævetrir	12	»	96	»	80
5.	— 12 — veturgamlir	9	»	108	»	90
6.	— 8 ær geldar	13	»	104	»	87
7.	— 10 — mylkar	6	50	65	»	54
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í					
	fardögum	»	»	»	»	»
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	50	60	»	50
11.	— 120 — — misliti ullu, vel þveginni — .	»	32	38	40	32
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	32	38	40	32
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi.					
	haldi hver hespa 11 skreppur, en hver					
	skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs,					
	1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar					
	1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	»	84	»	70
23.	— 6 — — harðfiski, vel —	28	»	168	»	140
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel —	11	»	66	»	55
25.	— 6 — — ýsu hertri	8	»	48	»	40
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

						Í peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á		»	»	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlslýsis	8 —		»	»	»	»	»
29.	—	1 —	sellýsis	8 —		»	»	»	»	»
30.	—	1 —	þorskalýsis	8 —		1	50	22	50	19
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á		8	50	34	»	28
32.	—	6 —	kýrskinn	— —		»	»	»	»	»
33.	—	6 —	hrossskinn	— —		»	»	»	»	»
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri,	— —		7	50	60	»	50
35.	—	12 —	sauðskinn, af vetur-							
			gömlum og ám,	— —		5	»	60	»	50
36.	—	6 —	selskinn	— —		»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		»	22	52	80	44
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	— —		»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglafíðri	10 pund		5	50	66	»	55
41.	—	480 —	fjallagrösum	— —		»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir			3	»	»	»	60
43.	—	1 lambsfóður				4	»	»	»	80

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	88	1	73
— B. — í ullu, smjöri og tólg	50	70	42
— C. — í ullartóvöru	»	»	»
— D. — í fiski	91	50	76
— E. — í lýsi	22	50	19
— F. — í skinnavöru	51	70	43
En medalverð allra landaura samantalið	304	57	253
og skipt með 5 sýnir:			
Medalverð allra medalverða	60	91	51

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu 21. nóvembermánaðar 1903.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermán. loka, í fard á . . .	87	25	87	25	73
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	8	26	49	56	41
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	10	97	65	82	55
4.	— 8 — tvævetrir	8	45	67	60	56
5.	— 12 — veturgamlir	6	17	74	04	62
6.	— 8 ær geldar	7	57	60	56	50
7.	— 10 — mylkar	5	67	56	70	47
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	61	65	61	65	51
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver	48	80	65	07	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	49	58	80	49
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	52	62	40	52
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

					1 peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1	— —	hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	— 1	— —	sellýsis	8 —	»	»	»	»	»
30.	— 1	— —	porskalýsis	8 —	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	11	17	44	68	37
32.	— 6	—	kýrskinn	— —	9	33	55	98	47
33.	— 6	—	hrossskinn	— —	7	99	47	94	40
34.	— 8	—	sauðskinn, af tvæ-						
			vetrum og eldri,	— —	5	54	44	32	37
35.	— 12	—	sauðskinn, af vetur-						
			gömlum og ám,	— —	3	67	44	04	37
36.	— 6	—	setskinn	— —	»	»	»	»	»
37.	— 240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert		»	20	48	»	40
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		»	»	»	»	»
39.	— 40	— — — óhreinsuðum	—		»	»	»	»	»
40.	— 120	— — fuglafíðri	10 pund		»	»	»	»	»
41.	— 480	— — fjallagrösum	— —		»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir			2	23	»	»	45
43.	— 1	lambsfóður			3	»	»	»	60
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:									
<i>Eptir A. eða í friðu</i>							65	36	54
— B. — í ullu, smjöri og tólg							49	50	41
— C. — í ullartóvöru							»	»	»
— D. — í fiski							»	»	»
— E. — í lýsi							»	»	»
— F. — í skinnavöru							47	49	40
En meðalverð allra landaura samantalið							162	35	135
og skipt með 3 sýnir:									
Meðalverð allra meðalverða							54	12	45

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 18. desember 1903.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, 15. dag febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alín
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	97	33	97	33	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	10	52	63	12	53
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	14	05	84	30	70
4.	— 8 — tvævetrir — — — -	11	05	88	40	74
5.	— 12 — veturgamlir — — — -	7	70	92	40	77
6.	— 8 ær geldar — -	10	21	81	68	68
7.	— 10 — mylkar — — — -	6	93	69	30	58
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	67	07	67	07	56
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu á sama aldri hver á	49	73	66	31	55
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	51	61	20	51
11.	— 120 — — mislitri ullu vel — — -	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu — -	»	57	68	40	57
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	33	39	60	33
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka . . . — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	31	55	80	46
18.	— 20 eingirnispesur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alín á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alín á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	13	91	83	46	70
23.	— 6 — — harðfiski, — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	11	62	69	72	58
26.	— 6 — — hákarli hertum, . . . — -	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— sellýsis . . .	8 —	2	21	33	15	28
30.	—	1 —	— þorskalýsis	8 —	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	12	60	50	40	42
32.	—	6 —	— kýrskinns . . .	— —	10	32	61	92	52
33.	—	6 —	— hrossskinns . . .	— —	8	82	52	92	44
34.	—	8 —	— sauðskinns, af tvæ- vetrum og eldri, . . .	— —	6	13	49	04	41
35.	—	12 —	— sauðskinns, af vetur- gömlum og ám, . . .	— —	4	23	50	76	42
36.	—	6 —	— selskinns . . .	— —	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba) einlit .	hvert á	»	25	60	»	50
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	— —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafíðri . . .	10 pund	»	»	»	»	»
41.	—	480 —	— fjallagrösum . . .	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	58	»	»	52
43.	—	1 lambsfóður			3	71	»	»	74
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:									
<i>Eptir A. eða í friðu</i>							78	88	66
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>							53	10	44
— <i>C. — í ullartóvöru</i>							55	80	46
— <i>D. — í fiski</i>							76	59	64
— <i>E. — í lýsi</i>							33	15	28
— <i>F. — í skinnavöru</i>							54	17	45
En meðalverð allra landaura samantalið							351	69	293
og skipt með 6 sýnir:									
Meðalverð allra meðalverða							58	61	49

Skrifstofu Árnessýslu 31. desbr. 1903.

Sigurður Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi 15. febr. 1904.

J. Havsteen Hallgr. Sveinsson

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurborg.

frá 16. maímdáðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermán.loka, í fard. á .	103	85	103	85	87
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	31	73	86	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	08	90	48	75
4.	— 8 — tvævetrir	12	21	97	68	81
5.	— 12 — veturgamlir	8	87	106	44	89
6.	— 8 ær geldar	11	12	88	96	74
7.	— 10 — mylkar	7	87	78	70	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	63	»	63	»	52
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver -	47	46	63	28	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	37	44	40	37
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	62	74	40	62
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	36	43	20	36
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	31	55	80	46
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	08	129	60	108
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv.breiðrar, 1 alin á	»	87	104	40	87
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	12	84	72	71
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — -	17	29	103	74	66
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	13	05	78	30	65
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	68	70	08	58
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottur á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— sellýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	— þorskalýsis	8 —	1	78	26	70	22	

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	12	45	49	80	41	
32.	—	6 —	— kýrskinns	— —	10	85	65	10	54	
33.	—	6 —	— hrossskinns	— —	9	68	58	08	48	
34.	—	8 —	— sauðskinns, af tvæ-							
			vetrum og eldri, — —	—	6	98	55	84	47	
35.	—	12 —	— sauðskinns, af vetur							
			gömlum og ám, — —	—	5	82	69	84	58	
36.	—	6 —	— selskinns . . .	— —	»	»	»	»	»	
37.	—	240	— lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	27	64	80	54	

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	10	60	63	60	53	
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120 —	— fuglafíðri . . .	10 —	8	86	106	32	89	
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	69	»	»	54	
43.	—	1	— lambsfóður		3	98	»	»	80	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjörtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	85	14	71
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	56	10	47
— <i>C. — í ullartóröru</i>	96	60	80
— <i>D. — í fiski</i>	84	21	70
— <i>E. — í lýsi</i>	26	70	22
— <i>F. — í skinnavöru</i>	60	58	50

En meðalverð allra landaura samantalið 409 33 340

og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 68 22 57

Skrifstofu Gullbringu og Kjósarsýslu hinn 16. janúar 1904.

Páll Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. dag febr. 1904.

J. Hørsteen. Hallgr. Sveinsson,

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		I peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, ífard. á	97	78	97	78	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	98	71	88	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	23	91	38	76
4.	— 8 — tvævetrir	11	95	95	60	80
5.	— 12 — veturgamlir	8	45	101	40	84
6.	— 8 ær geldar	10	10	80	80	67
7.	— 10 — mylkar	7	28	72	80	61
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	60	70	60	70	51
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	47	50	63	33	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvóðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	2	122	40	102
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	13	25	79	59	66
23.	— 6 — — harðfiski, vel —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel —	12	»	72	»	60
25.	— 6 — — ýsu hertri	11	30	67	80	56
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar	á	»	«	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlsýsis	8 —	—	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	sellýsis	8 —	—	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	þorskalýsis	8 —	—	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund	á	12	64	50	56	42
32.	—	6 —	kýrskinn	— —	—	10	54	63	24	53
33.	—	6 —	hrossskinn	— —	—	8	70	52	20	44
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvæ-	— —	—	6	67	53	36	44
			vetrum og eldri,	— —	—					
35.	—	12 —	sauðskinn, af vetur-	— —	—	5	15	61	80	51
			gömlum og ám,	— —	—					
36.	—	6 —	selskinn	— —	—	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert	á	»	25	60	»	50
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið	á	»	»	»	»	»
39.	—	40 —	— — — —	óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglafríðri	10 pund	—	»	»	»	»	»
41.	—	480 —	fjallagrösum	— —	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir	— — — —	—	2	49	»	»	50
43.	—	1 lambsfóður	— — — —	— — — —	—	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í fríðu</i>	81	74	68
— B. — í ullu, smjöri og tólg	50	10	42
— C. — í ullartóvöru	122	40	102
— D. — í fiski	73	10	61
— E. — í lýsi	»	»	»
— F. — í skinnavöru	56	86	47

En meðalverð allra landaura samantalið 384 20 320
og skipt með 5 sýnir:
Meðalverð allra meðalverða 76 84 64

Skrifstofu Borgarfjarðarsýslu 19. desembermánaðar 1903.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir *

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlangdar 1905.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermán. loka, í fard. á	90	»	90	»	75
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemblar, í fardögum hver á	12	»	72	»	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	14	57	87	42	73
4.	— 8 — tvævetrir . . . — -	11	79	94	32	79
5.	— 12 — veturgamlir . . . — -	8	64	103	68	86
6.	— 8 ær geldar . . . — -	9	25	74	»	62
7.	— 10 — mylkar . . . — -	6	80	68	»	57
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	63	14	63	14	53
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	50	57	67	43	56
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þvegiinni, pundið á	»	47	56	40	47
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þvegiinni — -	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	57	68	40	57
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur — -	5	75	86	25	72
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	28	153	60	128
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	93	111	60	93
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	17	55	2	46
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — -	12	80	76	80	64
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	12	»	72	»	60
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	11	50	69	»	57
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	»	»	»	»	»

E. Lýsi.

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1	— — —	hákarlslýsis	8 — —	»	»	»	»	»	»
29.	— 1	— — —	sellýsis	8 — —	1	92	28	80	24	
30.	— 1	— — —	porskalýsis	8 — —	»	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinn	10 pund á	14	20	56	80	47	
32.	— 6	—	kýrsinn	— — —	12	13	72	78	61	
33.	— 6	—	hrosssinn	— — —	9	38	56	28	47	
34.	— 8	—	sauðsinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri,	— — —	6	30	50	40	42	
35.	— 12	—	sauðsinn, af vetur-							
			gömlum og ám,	— — —	4	88	58	56	49	
36.	— 6	—	selsinn	— — —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	lambsinn (vorlamba), einlit	hvert	—	»	23	55	20	46	

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	»	60	»	50	
39.	— 40	— — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	
40.	— 120	— — fuglafíðri	8	»	96	»	80	
41.	— 480	— fjallagrösum	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	2	76	»	»	55	
43.	— 1	lambsfóður	4	»	»	»	80	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	80	»	67
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	70	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	117	15	98
— <i>D. — í fiski</i>	68	20	57
— <i>E. — í lýsi</i>	28	80	24
— <i>F. — í skinnavöru</i>	58	34	49

En meðalverð allra landaura samantalið 403 19 337
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 67 20 56

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 19. desember 1903.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, 9. dag febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	86	82	86	82	72
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	55	69	30	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti —	15	87	95	22	79
4.	— 8 — tvævetrir — — —	12	03	96	24	80
5.	— 12 — veturgamlir — — —	9	15	109	80	91
6.	— 8 ær geldar — —	11	35	90	80	76
7.	— 10 — mylkar — —	8	20	82	»	68
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	58	91	58	91	49
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu á sama aldri hver á	48	82	65	09	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	51	61	20	51
11.	— 120 — — mislitri ullu vel — —	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu — —	»	58	69	60	58
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — —	»	34	40	80	34
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka . . . parið —	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka . . . — —	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — —	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur — —	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	50	75	»	62
23.	— 6 — — harðfiski, — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — —	11	54	69	24	58
25.	— 6 — — ýsu, hertri — —	10	89	65	54	45
26.	— 6 — — hakarli hertum, — —	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	— sellýsis . . .	8 —	2	02	30	30	25
30.	—	1 —	— þorskalýsis	8 —	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	13	59	54	36	45
32.	—	6 —	— kýrskinns . . .	— —	12	22	73	32	61
33.	—	6 —	— hrossskinns . . .	— —	9	91	59	46	50
34.	—	8 —	— sauðskinns, af tvævetrum og eldri, . . .	— —	7	93	63	44	53
35.	—	12 —	— sauðskinns, af veturgömlum og ám, . . .	— —	6	59	79	08	66
36.	—	6 —	— selskinns . . .	— —	20	70	124	20	103
37.	—	240	lambskinn (vorlamba) einlit .	hvert á	»	25	60	»	50
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	9	81	58	86	49
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafiðri . . .	10 pund	7	»	84	»	70
41.	—	480 —	— fjallagrösum . . .	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	98	»	»	60
43.	—	1 lambsfóður			4	33	»	»	87
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fjórtöldum landaúrum verður:									
<i>Eptir A. eða í friðu</i>							83	80	70
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>							53	70	45
— <i>C. — í ullartövéru</i>							»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>							69	86	58
— <i>E. — í lýsi</i>							30	30	25
— <i>F. — í skinnavöru</i>							73	41	61
En meðalverð allra landaura samantalið							311	07	259
og skipt með 5 sýnir:									
Meðalverð allra meðalverða							62	21	52

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 28. desbr. 1903.

Lárus H. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsýfrivöldin yfir Íslandi 9. febr. 1904.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlangdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána.loka, í fard. á .	82	75	82	75	69
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	»	72	»	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	30	85	80	71
4.	— 8 — tvævetrir	11	79	94	32	79
5.	— 12 — veturgamlir	8	75	105	»	87
6.	— 8 ær geldar	10	29	82	32	69
7.	— 10 — mylkar	7	29	72	90	61
8.	— 1 áburðarhestur, tamin, 5 til 12 vetra, í fardögum á	61	44	61	44	51
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	47	16	62	88	52
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	47	56	40	47
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnisspeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	90	108	»	90
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski, vel ——— — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel ——— — -	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum — -	»	»	»	»	»

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottur á		»	»	»	»	»
28.	— 1	—	hákarlslýsis	8 —		»	»	»	»	»
29.	— 1	—	sellýsis	8 —		1	31	19	65	16
30.	— 1	—	þorskalýsis	8 —		»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinnss . . .	10 pund á		12	15	48	60	40
32.	— 6	—	kýrskinnss . . .	— —		9	96	59	76	50
33.	— 6	—	hrossskinnss . . .	— —		8	52	51	12	43
34.	— 8	—	sauðskinnss, af tvæ-							
			vetrum og eldri, — —			6	17	49	36	41
35.	— 12	—	sauðskinnss, af vetur							
			gömlum og ám, — —			4	75	57	»	47
36.	— 6	—	selskinns . . .	— —		»	»	»	»	»
37.	— 240		lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á		»	20	48	»	40
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		10	»	60	»	50
39.	— 40	—	— óhreinsuðum	—		»	»	»	»	»
40.	— 120	—	— fuglaflíðri . . .	10 —		»	»	»	»	»
41.	— 480	—	— fjallagrösum . . .	— —		»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .			2	59	»	»	52
43.	— 1		lambsfóður . . .			4	03	»	»	81

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	79	93	67
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	70	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	108	»	90
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	19	65	16
— <i>F. — í skinnavöru</i>	52	31	43

En meðalverð allra landaura samantalið 310 59 258
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 62 12 52

Skrifstofu Dalasýslu 9. dag janúarmánaðar 1904.

Björn Bjarnarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. dag febr. 1904.

J. Hursteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímnáðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	105	40	105	40	88
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	95	83	70	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	18	»	108	»	90
4.	— 8 — tvævetrir	14	11	112	88	94
5.	— 12 — veturgamlir	10	55	126	60	105
6.	— 8 ær geldar	13	80	110	40	92
7.	— 10 — mylkar	8	95	89	50	75
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	66	44	66	44	55
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	55	89	74	52	62
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	53	63	60	53
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	37	44	40	37
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	64	76	80	64
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	39	46	80	39
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi. haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	29	52	20	43
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	34	160	80	134
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	14	84	84	71
23.	— 6 — — harðfiski, vel —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel —	11	79	70	74	59
25.	— 6 — — ýsu hertri	10	62	63	72	53
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	«	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlslýsis	8 —	»	»	»	»	»
29.	—	1 —	sellýsis	8 —	1	51	22	65	19
30.	—	1 —	þorskalýsis	8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	13	15	52	60	44
32.	—	6 —	kýrskinn	— —	10	97	65	82	55
33.	—	6 —	hrossskinn	— —	9	31	55	86	47
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri,	— —	8	10	64	80	54
35.	—	12 —	sauðskinn, af veturgömlum og ám,	— —	7	25	87	»	72
36.	—	6 —	selskinn	— —	12	41	74	46	62
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	22	52	80	44

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	9	92	59	52	50
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	— —	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglaflöri	10 pund	7	6	84	72	71
41.	—	480 —	— fjallagrösum	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	49	»	»	50
43.	—	1	lambsfóður		4	82	»	»	96

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>					97	49	81
— B. — í ullu, smjöri og tólg					57	90	48
— C. — í ullartóvöru					106	50	88
— D. — í fiski					73	10	61
— E. — í lýsi					22	65	19
— F. — í skinnavöru					64	76	54
En meðalverð allra landaúra samantalið					422	40	351
og skipt með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					70	40	59

Skrifstofu Barðastrandarsýslu 29. desembermánaðar 1903.

Halldór Bjarnason

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað.

frá 16. maímánuðar 1904 til jafnlangdar 1905.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
A. Fritður peningur.						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána. loka, í fard. á	107	33	107	33	89
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	14	10	84	60	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	19	23	115	38	96
4.	— 8 — tvævetrir . . . — -	15	03	120	24	100
5.	— 12 — veturgamlir . . . — -	10	67	128	04	107
6.	— 8 ær geldar . . . — -	14	63	117	04	98
7.	— 10 — mylkar . . . — -	8	54	85	40	71
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	67	33	67	33	56
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	58	67	78	23	65
B. Ull, smjör og tólg.						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þvegiinni, pundið á	»	50	60	»	50
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þvegiinni — -	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	67	80	40	67
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	37	44	40	37
C. Tóvara af ullu.						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka — -	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	37	66	60	55
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	20	144	»	120
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	99	118	80	99
D. Fiskur.						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	88	89	28	74
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — -	15	14	90	84	76
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	11	50	69	»	57
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	11	50	69	»	57
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	10	33	61	98	52

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1	hndr.	1	tunna (120 pt.)	hvallýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	—	1	—	—	hákarlslýsis	8	—	»	»	»
29.	—	1	—	—	sellýsis	8	—	»	»	»
30.	—	1	—	—	þorskalýsis	8	—	1	17	17 55 15

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1	hndr.	4	fjórðungar	nautsinnns	10	pund á	12	29	49 16 41
32.	—	6	—	—	kýrskinnns	—	—	1.	43	68 58 57
33.	—	6	—	—	hrossskinnns	—	—	9	23	55 38 46
34.	—	8	—	—	sauðskinnns, af tvæ-	—	—	9	39	75 12 63
					vetrum og eldri,	—	—			
35.	—	12	—	—	sauðskinnns, af vetur-	—	—	8	29	99 48 83
					gömlum og ám,	—	—			
36.	—	6	—	—	selskinnns	—	—	»	»	» » »
37.	—	240	—	—	lambskinn (vorlamba), einlit	—	—	»	25	60 » 50

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1	hndr.	6	pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		10	»	60	»	50
39.	—	40	—	—	óhreinsuðum	—	»	»	»	»
40.	—	120	—	—	fuglafiðri	10	pund	8	36	100 32 84
41.	—	480	—	—	fjallagrósum	—	—	»	»	» » »
42.	5	álnir	1	dagsverk um heyannir		2	64	»	»	53
43.	—	1	lambsfóður			5	37	»	»	107

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	100	40	84
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	»	47
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	109	80	91
— <i>D. — í fiski</i>	76	02	63
— <i>E. — í lýsi</i>	17	55	15
— <i>F. — í skinnavöru</i>	67	95	57

En meðalverð allra landaura samantalið og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 71 45 60

Skrifstofu Ísafjardarsýslu og bæjarfógeta á Ísafirði, 30. janúar 1904.

Grimur Jónsson settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfírvöldin yfir Íslandi, 9. dag febr. 1904.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	99	29	99	29	83
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	57	81	42	68
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	15	85	95	10	79
4.	— 8 — tvævetrir — — — -	13	60	108	80	91
5.	— 12 — veturgamlir — — — -	10	»	120	»	100
6.	— 8 ær geldar — — — -	12	04	96	32	80
7.	— 10 — mylkar — — — — — -	8	46	84	60	70
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	65	71	65	71	55
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver á	55	43	73	91	62
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	53	63	60	53
11.	— 120 — — mislitri ullu vel — — — -	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu — — — -	»	58	69	60	58
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — — -	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið — -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka . . . — — -	1	25	37	50	31
17.	— 180 — sjóvetlinga — — — -	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispeysur hver — -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur — — — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	16	139	20	116
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	82	98	40	82
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	13	47	80	82	67
23.	— 6 — — harðfiski, — — — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — — — -	11	39	68	34	57
25.	— 6 — — ýsu, hertri — — — -	9	80	58	80	49
26.	— 6 — — hakarli hertum, — — — -	8	43	50	58	42

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	— hákarlslýsis	8 —	1	51	22	65	19
29.	—	1 —	— sellýsis . . .	8 —	1	47	22	05	18
30.	—	1 —	— þorskalýsis	8 —	»	»	»	»	»

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnns . . .	10 pund á	14	»	56	»	47
32.	—	6 —	— kýrskinnns . . .	— —	11	93	71	58	60
33.	—	6 —	— hrossskinnns . . .	— —	9	07	54	42	45
34.	—	8 —	— sauðskinnns, af tvævetrum og eldri, . . .	— —	7	40	59	20	49
35.	—	12 —	— sauðskinnns, af veturgömlum og ám, . . .	— —	6	29	75	48	63
36.	—	6 —	— selskinnns . . .	— —	17	57	105	42	88
37.	—	240	lambskinn (vorlamba) einlit . . .	hvert á	»	20	48	»	40

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af ædardún, vel hreinsuðum, pundið á		10	57	63	42	53
39.	—	40 —	— óhreinsuðum . . .	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	— fuglafiðri . . .	10 pund	6	50	78	»	65
41.	—	480 —	— fjallagrösum . . .	— —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .		2	47	»	»	49
43.	—	1 lambsfóður	. . .		5	17	»	»	103

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtdöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	91	68	76
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	53	10	44
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	83	17	69
— <i>D. — í fiski</i>	64	63	54
— <i>E. — í lýsi</i>	22	35	18
— <i>F. — í skinnavöru</i>	67	16	56

En meðalverð allra landaura samantalið 382 09 317
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 63 68 53

Skrifstofu Strandasýslu 3. janúar 1904.

Marino Hafstein.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsýfirvöldin yfir Íslandi 9. marz. 1904.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson,

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum		Handrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána.loka, í fard. á .	86	»	86	»	72
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	83	76	98	64
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	30	91	80	76
4.	— 8 — tvævetrir	12	74	101	92	85
5.	— 12 — veturgamlir	8	91	106	92	89
6.	— 8 ær geldar	11	35	90	80	76
7.	— 10 — mylkar	7	77	77	70	65
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	63	31	63	31	53
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver	51	31	68	41	57
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	26	31	20	26
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissökka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	03	123	60	103
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	20	55	20	46
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — —	11	62	69	72	58
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	7	80	46	80	39

						I peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottur á	»	»	»	»	»	»
28.	— 1	— — —	hákarlslýsis	8 — —	1	56	23	40	19	
29.	— 1	— — —	sellýsis	8 — —	1	60	24	»	20	
30.	— 1	— — —	þorskalýsis	8 — —	»	»	»	»	»	

<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinns . . .	10 pund á	10	86	43	44	36	
32.	— 6	— — —	kýrskinns . . .	— — —	9	33	55	98	47	
33.	— 6	— — —	hrossskinns . . .	— — —	7	30	43	80	36	
34.	— 8	— — —	sauðskinns, af tvæ-	— — —						
			vetrum og eldri,	— — —	5	28	42	24	35	
35.	— 12	— — —	sauðskinns, af vetur	— — —						
			gömlum og ám,	— — —	4	39	52	68	44	
36.	— 6	— — —	selskinns . . .	— — —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	lambskinn (vorlamba),	einlit . . .	hvert á	»	22	52	80	44	

<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	10	70	64	20	53	
39.	— 40	— — —	óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»	
40.	— 120	— — —	fuglafiðri	10 — —	»	»	»	»	»	
41.	— 480	— — —	fjallagrösum	— — —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	20	»	»	44	
43.	— 1	lambsfóður			3	89	»	»	78	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	84	87	71
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	40	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	123	60	103
— <i>D. — í fiski</i>	57	24	48
— <i>E. — í lýsi</i>	23	70	19
— <i>F. — í skinnavöru</i>	48	49	40

En meðalverð allra landaura samantalið 3 8 30 323
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 64 72 54

Skrifstofu Húnavatnssýslu 19. dag desembermánaðar 1903.

Gisli Ísleifsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stíptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. dag febr. 1904.

J. Hovsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		I peningum.		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1. hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	90	15	90	15	75
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	44	74	64	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	04	90	24	75
4.	— 8 — tvævetrir	12	42	99	36	83
5.	— 12 — veturgamlir	8	52	102	24	85
6.	— 8 ær geldar	12	12	96	96	81
7.	— 10 — mylkar	7	98	79	80	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	72	50	72	50	60
9.	— 11 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	59	85	79	77	66
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	60	72	»	60
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi. haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið .	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	23	41	40	34
18.	— 20 eingirnispesur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	05	126	»	105
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	10	82	64	92	54
23.	— 6 — — harðfiski, vel —	12	»	72	»	60
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel —	11	15	66	90	56
25.	— 6 — — ýsu hertri	10	44	62	64	52
26.	— 6 — — hákarli bertum	8	40	50	40	42

						1 peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar	á	»	«	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlsýsis	8 —	—	2	03	30	45	25
29.	—	1 —	sellýsis	8 —	—	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	þorskalýsis	8 —	—	»	»	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórdungar	nautskinn	10 pund	á	14	38	57	52	48
32.	—	6 —	kýrskinn	—	—	11	38	68	28	57
33.	—	6 —	hrossskinn	—	—	8	96	53	76	45
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvæ-							
			vetrum og eldri,	—	—	6	96	55	68	46
35.	—	12 —	sauðskinn, af vetur-							
			gömlum og ám,	—	—	5	36	64	32	54
36.	—	6 —	selskinn	—	—	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlít	hvert	á	»	22	52	80	44

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel breinsuðum, pundið	á		11	»	66	»	55
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	—	»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglaðri	10 pund	—	6	37	76	44	64
41.	—	480 —	fjallagrösum	—	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir			2	51	»	»	50
43.	—	1 lambsfóður				4	»	»	»	80

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	87	30	73
— B. — í ullu, smjöri og tólg	54	90	46
— C. — í ullartóvöru	83	70	69
— D. — í fiski	63	37	53
— E. — í lýsi	30	45	25
— F. — í skinnavöru	58	73	49

En medalverð allra landaura samantalið 378 45 315
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra medalverða 63 07 53

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 27. desembermánaðar 1903.

Eggert Briem.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 15. febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjardarsýslu og Akureyrarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlangdar 1905.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána. loka, í fard. á	98	10	98	10	82
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	11	92	71	52	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti — -	15	20	91	20	76
4.	— 8 — tvævetrir . . . — -	12	72	101	76	85
5.	— 12 — veturgamlir . . . — -	8	45	101	40	84
6.	— 8 ær geldar . . . — -	11	45	91	60	76
7.	— 10 — mylkar . . . — -	7	30	73	»	61
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	73	90	73	90	62
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver -	65	10	86	80	72
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	38	45	60	38
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu . . . — -	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri . . . — -	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka . . . — -	»	50	15	»	12
17.	— 180 — sjóvetlinga — -	»	28	50	40	42
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur . . . — -	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	01	121	20	101
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	60	75	60	63
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — — -	11	70	70	20	58
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — -	9	77	58	62	49
25.	— 6 — — ýsu, hertri — -	8	65	51	90	43
26.	— 6 — — hákarli, hertum . . . — -	8	35	50	10	42

						1 peningum		Hundrað á		Alin
						Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlslýsis	8 —	1	98	29	70	25	
29.	—	1 —	sellýsis	8 —	»	»	»	»	»	»
30.	—	1 —	porskalýsis	8 —	1	75	26	25	22	

F. Skinnavara.

31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	14	29	57	16	48	
32.	—	6 —	kýrskinn	— —	12	78	76	68	64	
33.	—	6 —	hrossskinn	— —	10	47	62	82	52	
34.	—	8 —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri,	— —	7	70	61	60	51	
35.	—	12 —	sauðskinn, af veturgömlum og ám,	— —	5	87	70	44	59	
36.	—	6 —	selskinn	— —	»	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba), einlit	hvert	»	23	55	20	46	

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	11	25	67	50	56	
39.	—	40 —	— óhreinsuðum	—	»	»	»	»	»	
40.	—	120 —	— fuglafiðri	10 pund	6	»	72	»	60	
41.	—	480 —	— fjallagrösum	—	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	70	»	»	54	
43.	—	1 lambsfóður			4	06	»	»	81	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	87	70	73
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	55	20	46
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	62	20	52
— <i>D. — í fiski</i>	61	28	51
— <i>E. — í lýsi</i>	27	97	23
— <i>F. — í skinnavöru</i>	63	98	53

En meðalverð allra landaura samantalið og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 59 72 50

Skrifstofu Eyjatjarðarsýslu og Akureyrar 31. desember 1903.

Kl. Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, 15. dag febr. 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1904 til jafnlengdar 1905.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermána. loka, í fard. á .	95	50	95	50	80
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	13	43	80	58	67
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	50	93	»	77
4.	— 8 — tvævetrir	13	55	108	49	90
5.	— 12 — veturgamlir	8	79	105	48	88
6.	— 8 ær geldar	11	98	95	84	80
7.	— 10 — mylkar	7	93	79	30	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	76	43	76	43	64
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver -	66	79	89	05	74
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	61	73	20	61
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	41	49	20	41
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	25	30	»	25
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	49	14	70	12
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	24	43	20	36
18.	— 20 eingirnispeysur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	01	121	20	101
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	83	99	60	83
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	11	76	70	56	59
23.	— 6 — — harðfiski, vel — — —	11	50	69	»	58
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — —	8	94	53	64	45
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	9	19	55	14	46

					I peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottur á	»	»	»	»	»
28.	—	1 —	hákarlsýsis	8 —	1	90	28	50	24
29.	—	1 —	sellýsis	8 —	1	68	25	20	21
30.	—	1 —	þorskalýsis . . .	8 —	1	52	22	80	19

<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautsinnss . . .	10 pund á	13	06	52	24	44
32.	—	6 —	kýrsinnss . . .	— —	10	70	64	20	54
33.	—	6 —	hrosssinnss . . .	— —	8	60	51	60	43
34.	—	8 —	sauðsinnss, af tvæ-						
			vetrum og eldri, . . .	— —	5	31	42	48	35
35.	—	12 —	sauðsinnss, af vetur						
			gömlum og ám, . . .	— —	5	01	60	12	50
36.	—	6 —	selsinnss . . .	— —	9	92	59	52	50
37.	—	240	lambsinn (vorlamba), einlit . . .	hvert á	»	23	55	20	46

<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd.	af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á		10	88	65	28	54
39.	—	40 —	— óhreinsuðum —		»	»	»	»	»
40.	—	120 —	fuglafríðri	10 —	6	67	80	04	67
41.	—	480 —	fjallagrösum	— —	2	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir		2	42	58	08	48
43.	—	1 lambsfóður			4	14	99	36	83

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaaurum verður:

<i>Eptir A. eða í fríðu</i>	91	51	76
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	55	80	46
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	69	67	58
— <i>D. — í fiski</i>	62	08	52
— <i>E. — í lýsi</i>	25	50	21
— <i>F. — í skinnavöru</i>	55	05	46

En meðalverð allra landaura samantalið 359 61 299
og skipt með 6 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 59 93 50

Skrifstofu Þingeyjarsýslu 20. dag janúarmánaðar 1904.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 17. dag febr. 1904.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Auglýsing

um

tilkynningar o. fl. samkvæmt lögum um vörumerki 13. nóv. 1903.

Samkvæmt 2. gr. í lögum 13. nóvbr. 1903 um vörumerki verður frá 1. apríl næstk. haldin vörumerkjaskrá í Reykjavík af skráritara, sem til bráðabirgða er forstjórinn á 2. skrifstofu stjórnarráðsins.

Til leiðbeiningar fyrir alla þá, sem hlut eiga að máli, birtist það hjermeð, að tilkynningar þær til skráritara, sem getur um í 3. gr. nefndra laga, skal semja eptir fyrirmynd þeirri, er stendur hjer áeptir og skulu mót þau, sem fylgja eiga tilkynningunum, vera eir- eða blýmót og annað þeirra að minnsta kosti með málmfæti.

Í stjórnarráði Íslands, 16. marz 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson,

Jón Hermannsson.

Fyrirmynd

Undirritaður

(Fullt nafn eða firma tilkynnanda),

(Atvinnuvegur tilkynnanda),

(póstáskript tilkynnanda [heimili tilkynnanda, eða ef hann er firma, staður sá, er atvinnan er rekin]).

tilkynni hjermeð til skrásetningar í vörumerkjaskrána vörumerki það, er hjer greinir:

(Lýsing á vörumerkinu og eigi vörumerkið eingöngu að ná til ákveðinna vörutegunda, skulu þær tilgreindar).

Hjermeð fylgir:

1, Mynd af ofangreindu merki á sterkum pappír í 3 eintökum, eigi stærri en 10 sentimetrar (3,82 þumlungar) á hæð og 15 sentimetrar (5,74 þumlungar) á breidd.

2, 2 mót (kliché) jafnstór myndinni, til að prenta hana eptir.

3, 40 kr. borgun fyrir skrásetning og auglýsing hennar.

(Dagsetning og undirskript).

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar árið 1903.

Tekjur :

1. Sjóður frá fyrra ári :			
a. Í fasteignum	kr. 12490 00		
b. Í veðskuldabréfum	— 22396 85		
c. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 1598 07		
d. Í peningum	— 3263 96	kr. 39748 88	
2. Vextir:			
a. Afleigufjesjóðsins frá 11/6 '02 til 11/6 '03	856 87		
b. Frá ýmsum tímum	— 41 96		
c. Af innieign í sparisjóði	— 40 61	— 939 44	
3. Jafnaðargjald:			
a. Landskuldir í fardögum 1903			
1195½ al. á 50 aur.	— 597 75		
b. Leigur á Mikaelsmessu 1903 415			
al. á 50 aur.	— 207 50		
c. Lóðargjald	— 5 00	— 810 25	
4. Endurborguð lán	— 1046 39		
5. Til jafnaðar við gjaldlið 3	— 5500 00		
6. Tekið úr sparisjóði	— 709 39		
		Kr. 48754 35	

Gjöld :

1. Hlutdeild Kristsness í Staðarbyggðarláni	kr 32 00		
2. Umboðslaun 1/6 af jarðarafgjöldum	— 135 04		
3. Lán mót fasteignarveði	— 5500 00		
4. Til húsabóta	— 62 12		
5. Ýmisleg gjöld	— 1 25		
6. Til jafnaðar við tekjulið 4	— 1046 39		
7. Til jafnaðar við tekjulið 6	— 709 39		
8. Sjóður við árslok :			
a. Í fasteignum	kr. 12490 00		
b. Í veðskuldabréfum	— 26850 46		
c. Í Sparisjóði Norðuramtsins	— 888 68		
d. Í peningum	— 1039 02	— 41268 16	
		Kr. 48754 35	

Skrifstofu Norður og Austuramtsins, Akureyri 18. jan. 1904.

Páll Briem. Jónas Jónasson.

Embættaskipun, lausn og veiting.

a. Lausn.

8. janúar var landshöfðingja yfir Íslandi Magnúsi Stephensen allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti hans frá 31. s. m. að telja með eptirlaunum samkvæmt eptirlaunalögnum.

S. d. var ritara við landshöfðingjaembættið Jóni Magnússyni allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti hans frá 31. s. m. að telja með eptirlaunum samkvæmt eptirlaunalögnum.

27. janúar var departementschef í hinu íslenska ráðaneyti A. Dybdal allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti hans frá 31. s. m. að telja með eptirlaunum.

S. d. var skrifstofustjóri í sama stjórnarráði Ólafi Halldórssyni allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti hans frá 31. s. m. að telja með eptirlaunum.

31. janúar var dómsmálaráðherra P. A. Alberti riddara af Dannebrog og Dannebrogsmanni með allrahæstum úrskurði veitt lausn í náð eptir umsókn frá embætti hans sem ráðgjafi fyrir Ísland.

18. febrúar var prestur að Ríp síra Jón Ó. Magnússon af ráðherranum leystur frá prestsembætti eptir umsókn, sökum heilsubrests, frá fardögum 1904 að telja með eptirlaunum eptir lögum.

17. marz veitti stjórnarráðið Sighvati Bjarnasyni bókara við Landsbankann eptir umsókn hans lausn frá tjeðri sýslan, frá 1. júní þ. á. að telja.

b. Skipun.

31. janúar var bæjarfógeti á Ísafirði og sýslumaður í Ísafjarðarsýslu H. Hafstein riddari af Dannebrog með allrahæstum úrskurði allramildilegast skipaður ráðherra Íslands frá 1. febr. þ. á.

18. febrúar var síra Einar Þórðarson að Hofteigi skipaður af ráðherranum prestur að Desjarmýri í Norðurmúlaprófastsdæmi eptir yfirlýsingu safnaðarins frá fardögum 1903 að telja.

1. marz var Magnús fyrv. landshöfðingi Stephensen skipaður af ráðherranum gæzlustjóri við Söfnunarsjóð Íslands.

2. marz var Kl. Jónsson bæjarfógeti á Akureyri og sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu allramildilegast skipaður landritari í stjórnarráði Íslands.

S. d. voru Jón Magnússon fyrverandi ritari við landshöfðingjaembættið, Jón Hermannsson settur skrifstofustjóri og Eggert Briem sýslumaður í Skagafjarðarsýslu, allramildilegast skipaðir skrifstofustjórar í stjórnarráði Íslands.

Í stjórnarnefnd lífsábyrgðar fyrir sjómenn eru skipaðir og kosnir Tryggvi Gunnarsson bankasjóri formaður, Þorsteinn Egilsson stýrimaður skrifari og Eiríkur Briem prestaskólakennari gjaldkeri.

Heiðursmerki m. m.

27. janúar var landshöfðingi yfir Íslandi Magnús Stephensen komm. af Dbr. 1. st. og Dbrm. allramildilegast sæmdur stórkrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. var departementschef í hinu íslenska ráðaneyti A. Dybdal komm. af Dbr. 2. st. og Dbrm. allramildilegast gjörður kommandör af Dannebrog 1. st.

S. d. voru Jón Magnússon ritari við landshöfðingjaembættið, H. Hafstein bæjarfógeti á Ísafirði og sýslumaður í Ísafjarðarsýslu, Kl. Jónsson bæjarfógeti á Akureyri og sýslu-

maður í Eyjafjarðarsýslu, dr. phil. Valtýr Guðmundsson docent við Kaupmannahafnarháskóla og Björn Jónsson ritstjóri allramildilegast sæmdir riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. voru etazráð H. C. J. Larsen bankastjóri r. af Dbr. og Ludv. Arntzen hestarrjettarmálaflutningsmaður r. af Dbr. allramildilegast sæmdir heiðursmerki Dannebrogsmanna.

S. d. var Ólafur Halldórsson skrifstofustjóri í hinu íslenska ráðaneyti gjörður konferensráð frá 31. s. m. að telja.

31. janúar var Alexander Warburg stórkaupmaður sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

Laus embætti og sýslanir:

a. er konuugur veitir.

Embættin sem bæjarfógeti á Akureyri og sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu. Árslaun 3500 kr.

Auglýst laus 14. marz 1904. Umsóknarfrestur til 30. júní 1904.

Sá er embættin fær, er skyldur til að setja þá tryggingu, er síðar verður kveðið á um, fyrir innheimtum þeim, er honum verður trúað fyrir af hálfu þess opinbera. Svo ber honum og að hlýðnast ákvæðum þeim, er sett verða um reikningsskil af hans hálfu og greiðslur í landssjóð.

Embættið sem sýslumaður í Skagafjarðarsýslu. Árslaun 3000 kr.

Auglýst laust 14. marz 1904. Umsóknarfrestur til 30. júní 1904.

Sá er embættið fær, er skyldur til að setja þá tryggingu, er síðar mun verða kveðið á um, fyrir innheimtum þeim, er honum verður trúað fyrir af hálfu þess opinbera. Svo ber honum og að hlýðnast ákvæðum þeim, er sett verða um reikningsskil af hans hálfu og greiðslur í landssjóð.

Embættið sem fimmti kennari við lærða skólann í Reykjavík. Árslaun 2000 kr.

Auglýst laust 14. marz 1904. Umsóknarfrestur til 10. ágúst 1904.

b. er ráðherrann veitir.

Embættið sem hjeradslæknir í Kjósarhjeradi. Árslaun 1300 kr.

Auglýst laust 14. marz 1904. Umsóknarfrestur til 14. maí 1904.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að í Kjósinni miðsvæðis.

Bókarasýslanin við Landsbankann er laus frá 1. júní þ. á. að telja.

Árslaun 3500 kr. Auglýst laus 17. marz 1904.

Umsóknarfrestur til 10. maí 1904.

Sýslanin sem vörumerkjaskráritari í Reykjavík samkvæmt lögum nr. 43, 13. nóvbr. f. á. er óveitt.

Launin verða þangað til 31. desember 1905 30 kr. á mánuði og fær skráritari ritfje eptir nánari ákvörðun stjórnarráðsins, en upp frá því verður hvorutveggja veitt á fjárlögnum.

Skráritara verður fyrst um sinn gjört að skyldu að hafa skrifstofu opna 1 stund hvern virkan dag.

Umsóknarfrestur til 10. apríl 1904.

Sandar í Dýrafirði (Sanda- og Hraunssóknir). Mat (með 200 kr. uppbót úr lands-sjóði) kr. 1140 22 a. Á prestakallinu hvílir lán til íbúðarhússbyggingar, tekið 1891 og 1892, upprunalega 1500 og 200 kr., sem afborgast með $\frac{1}{20}$ árlega á 20 árum; verður í vor að

eptirstöðvum 690 kr. (Stj.t. 1891, B. bls. 98 og Stj.t. 1892, B. bls. 248). Ennfremur ef prestakallinu veitt lántöku leyfi, til hlöðubyggingar, 600 kr. (Stj.t. 1901, B. bls. 1 og 83) og skal lánið afborgast með 25 kr. árlega á 24 árum.

Auglýst 25. febr. Umsóknarfrestur til 10. apríl 1904.

Veitist frá næstu fardögum að telja.

Hofteigur á Jökuldal (Hofteigs og Brúarsóknir) metið kr. 969 11 a.

Auglýst 25. febr. Umsóknarfrestur til 20. apríl 1904.

Veitist frá næstu fardögum.

Stokkseyrarprestakall í Árnesprófastsdæmi (Stokkseyrar- og Eyrarbakkasóknir). Mat kr. 2478 75 a. Af brauðinu nýtur prestsekkja eptirlauna, sem nú eru kr. 181 58 a. og næsta fardagaár nýtur önnur pretsekkja náðarárs af því.

Veitist frá næstu fardögum. Auglýst 18. marz.

Umsóknarfrestur til 4. maí 1904.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna:

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur, undirskrifuð af konungi 19. janúar 1904 (A nr. 1, bls. 2—3).

Lög um ábyrgð ráðherra Íslands, undirskrifuð af konungi 4. marz 1904 (A nr. 2, bls. 4—7).

Lög um stofnun lagaskóla á Íslandi, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 3, bls. 8—9).

Lög um eptirlaun, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 4, bls. 10—15).

Lög um skyldu embættismanna til að safna sjer ellistyrk eða kaupa sjer geymdan lifeyri, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 5, bls. 16—19).

Lög um breyting á lögum nr. 4, 19. febrúar 1886, um utanþjóðkirkjumenn, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 6, bls. 20—23).

Bráðabirgðalög fyrir Ísland um hegning fyrir tilverknað, er stofnar hlutleysisstöðu ríkisins í hættu, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 7, bls. 24—25).

Opið brjef um kosningar til alþingis á 4 nýjum þingmönnum, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 8, bls. 26—27).

Auglýsing um breyting á innsigli Íslands, undirskrifuð af ráðherra Íslands 12. marz 1904 (A nr. 9, bls. 28—29).

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um synjun 44 **konungsstaðfestingar á lagafrumvarpi viðvíkjandi síldveiði.** Með 25. jan.

brjefi, dagsettu 7. septbr. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp um ýmisleg atriði, er snerta síldveiði. Lagafrumvarp þetta, er borið hafði verið upp af þingmannahálfu, var samþykkt af alþingi síðastliðið sumar. Hafið þjer lagt það til að leitað verði allrahæstrar staðfestingar á frumvarp þetta, og látið þess um leið getið, að ákvæði frumvarpsins hafi þann tilgang að hindra að farið verði í kringum gildandi ákvæði um fiskiveiðar í landhelgi, sjerstaklega á þann hátt að láta veiðiskapinn ganga undir annars manns nafni en hins rjetta eiganda.

Þótt ráðaneytið hafi orðið að vera alþingi samdóma um, að koma beri í veg fyrir það, að þannig verði farið í kringum lögin, og þótt það einnig verði að viðurkenna, að sum ákvæði frumvarpsins að minnsta kosti geti stutt að því að komið verði í veg fyrir hinar ólöglegu veiðar, hefir ráðaneytið þó af öðrum ástæðum eigi sjeð sjer fært að leggja það til að lagafrumvarpið öðlist allra-hæsta staðfesting.

Eins og ákvæði 1. og 2. gr., um bann gegn því sjerstaklega að nota »útlend« skip til söltunar í landhelgi eða verkunar á annan hátt á síld, eru orðuð, er næst að skilja þau svo samkvæmt málvenju í íslenzkri löggjöf á síðari árum, — þótt alþingi hafi eflaust ekki ætlað til þess, — að ekki megi nota þannig dönsk skip, er ekki eiga heima á Íslandi, en það mundi koma í bága

26. dag aprílmánaðar 1904.

44 við setninguna um jafnrjetti allra danskra þegna, — hvort er búsettir eru á 25. jan. Íslandi eða eigi, — til veiðiskapar í landhelgi. Og víst er um það, að það mundi að minnsta kosti komið undir mjög óvissi og efasamri lagaskýringu, hvort jafnrjetti þetta hjeldist óskert, ef frumvarpið yrði að lögum.

Ákvæði 5. gr. frumvarpsins um að útflutningsgjald skuli greiða, þegar fiskimenn frá Danmörku eða Færeyjum flytja aptur heim með sjer síldarnætur, er þeir hafa haft með sjer til Íslands, leggja á líkan hátt eptir orðalaginu það hapt á veiðar þessar fyrir alla danska þegna aðra en þá, sem á Íslandi eru búsettir, að ráðaneytið hefir eigi getað talið það samræmilegt við hina umgetnu setningu um jafnan rjett allra danskra þegna til veiðiskapar í landhelgi.

Hinir umræddu gallar á frumvarpinu, sem efalaust hafa orðið alþingi óviljandi, og reyndar hafa eigi sem stendur neina verulega þýðingu, afþviáð Danir stunda svo lítið síldveiði við Ísland, eru þó þess eðlis, og snerta svo veruleg grundvallaratriði, að ráðaneytið í allraþegnsamlegustum tillögum sínum um málið þeirra vegna hefir lagt það til að lagafrumvarpið hlyti ekki allrahæsta staðfesting. Hefir Hans hátign konunginum 15. þ. m. þóknazt allramildilegast að fallast á tillögur þessar.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar í B deild Stjórnartíðindanna ásamt áður nefndu brjefi yðar.

Brjef landshöfðingja.

Alþingi, er saman kom í ár, hefir samþykkt eptir löglegan undirbúning frumvarp um ýmisleg atriði, er snerta síldveiði. Frumvarp þetta var borið upp af þingmannahálfu, og leyfi jeg mjer hjermeð lotningarfyllst að senda það bæði einsog það kom frá alþingi og í danskri þýðingu.

Ákvæði fyrnefnds lagafrumvarps viðvíkjandi síldveiðinni gjöra bæði á að banna að útlend skip sjeu notuð í landhelgi við Ísland við síldarsöltun eða aðra verkun síldar, eða innlend skip, sem eru í samfloti eða tengslum við útlend skip, og bjóða að skipaðir sjeu eptirlitsmenn, einn eða fleiri, við hvern fjörð, þar er síldarveiði er, til þess að hafa umsjón með síldveiðinni og gæta þess að fylgt sje fyrirmælum gildandi laga um síldveiði, og loks að leggja útflutningsgjald á allar síldarnætur, sem fluttar eru út frá Íslandi, 1 kr. fyrir hvern ferhyrningsfaðm í nóttinni, sbr. lög um síldarnætur frá 25. septbr. f. á. Öll þessi ákvæði eru sett til þess að koma í veg fyrir að ákvæði gildandi laga um fiskiveiðar í landhelgi sjeu eigi fótum troðin, einkum með því að láta veiðina ganga undir nafni annars en hins rjetta eiganda; og með því að þessi ákvæði að líkindum gæti komið að haldi að þessu leyti, virðist vera ástæða til að leita allrahæstrar staðfestingar á þessum lögum.

45

24. marz

Brjef stjórnarráðsins til stiptysfirvaldanna um sölu kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 2. þ. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess, að selja megi jörðina Krosshól í Svarfaðardalshreppi, sem heyrir undir Vallaprestakall í Eyjafjarðarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 1750

kr. með þeim skilyrðum, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, með að minnsta kosti 4⁰/₀, að fyrstu 100 árin leggist 10⁰/₀ árlegra vaxta við höfuðstólinn, síðan 5⁰/₀, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bænda eign að því er skatta og skyldur snertir. 45
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjermed til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því við bættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til stiptsyfirvaldanna um sölu kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 2. þ. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Brúarland í Hofshreppi, sem heyrir undir Viðvíkurprestakall í Skagafjarðarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 2280 kr. með þeim skilyrðum, að kaupandi greiði 600 kr. þegar er kaupin gerast og eptirstöðvarnar með jöfnum árlegum afborgunum á næstu 15 árun; svo greiði hann og 4¹/₂⁰/₀ vexti af eptirstöðvunum og veðsetji seljanda jörðina með 1. veðrjetti til tryggingar skadlausri greiðslu, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, að 4⁰/₀ árlegra vaxta leggist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bænda eign að því er skatta og skyldur snertir. 46
24. marz

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjermed til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í Landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans í Reykjavík um endurgreiðslu á tolli. Í brjefi dagsettu 21. þ. m. hafið þjer, herra bæjarfógeti, látið uppi álit yðar um beiðni frá E. Árnasyni trjesmið hjer í bænum, þess efnis, að honum verði endurgoldinn tollur, er hann hefir greitt af 24 pt. brennivíns aðfluttum með skipinu »Kong Inge«, er hingað kom 26. okt. í. á. Hefir beiðandinn látið fylgja erindi sínu vottorð frá A. Stelling í Kaupmannahöfn um að hann hafi sent beiðanda með nefndu skipi 10 pt. af 16⁰ vínanda blönduðum með schellak til trjesmiðafágunar. 47
25. marz

Hafið þjer tekið fram að þegar beiðandi meðtók reikninginn yfir tollinn frá yður, hafi hann farið því fram, að hann ætti að vera laus við að greiða toll af þessari sendingu, en með því að hann hafði þá opnað ílátið og tekið á því

47 og með því að hann hafði engin skilríki í höndum fyrir því að innihaldið hefði verið blandað áður en það fluttist hingað, þá hafði þjer ekki getað losað hann við tollgreiðsluna.

Nú hefir beiðandinn sent ofangreint vottorð frá A. Stelling og takið þjer fram að þjer finnið ekki ástæðu til að vefengja það að sendingin sje hin sama, sem ræðir um í vottorði Stelling, þóað hún sje þar talin 10 pottar, en á tollskránni 12 pottar, þvíáð slík ónákvæmni komi allopt fyrir á tollskrá og beiðandinn hafi með nefndu skipi enga aðra sendingu fengið, er spurning gæti verið um að heimta toll af.

Í 1. gr. tolllaganna 2. lið er ákveðið að engan toll skuli greiða af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar og gjörður óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, og takið þjer fram, að væntanlega beri að fylgja sömu reglu, ef það sannast að slíkur vínandi hafi verið gjörður óhæfur til drykkjar áður en hann var aðfluttur, en þá komi það aptur til álita hvort sú sönnun verði aðeins fengin með rannsókn og vottorði yfirvalds eða hvort yfirlýsing sendanda, eins og sú, er beiðandi hefir fengið frá A. Stelling, verði álitin nægileg í því efni. Verði hið síðara álitid, ætti beiðandi að fá tollinn endurgoldinn en annars ekki.

Útaf þessu er yður hjermeð til vitundar gefið að stjórnarráðið er þeirrar skoðunar að yfirlýsing sendanda eins og sú, er beiðandi hefir fengið frá A. Stelling, geti alls ekki álitizt nægileg sönnun fyrir því að umræddur vínandi hafi verið gjörður óhæfur til drykkjar og að slík sönnun verði aðeins fengin með rannsókn og vottorði yfirvalds.

Samkvæmt þessu finnur stjórnarráðið ekki ástæðu til að taka til greina hina framkomnu beiðni um endurgjald á tolli af umræddri sendingu.

Þetta tilkynnist yður hjermeð til birtingar fyrir beiðandanum.

48

14. apríl

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austuramtinu um varnir gegn fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin. Jafnframt því að senda hingað útdrátt úr fundargjörðum sýslunefndarinnar í Skagafjarðarsýslu frá 5. f. m. viðvíkjandi vörnum gegn fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin til að fyrirbyggja að fjárkláði berist austur yfir Vötnin, hafið þjer, herra amtmáður, í brjefi dags. 19. f. m. mælt með því, að stjórnarráðið vildi taka tillögur sýslunefndarinnar í þessu efni til greina og vegna naumleika tímans skrifa sýslumanninum í Skagafjarðarsýslu beint þessu viðvíkjandi, en tillögur sýslunefndarinnar eru svo hljóðandi:

1. Að bannaður verði fjárflutningur yfir Hjeraðsvötnin á næstkomandi sumri, sjerstaklega verði algjörlega bannað að reka fje, sem uppalid er eða hagvant að austanverðu við Hjeraðsvötn vesturyfir vötnin.
2. Að allar þær kindur, vestan Hjeraðsvatna, sem líkindi eru til að sæki austur yfir Vötn, verði á næstkomandi vori baðaðar fulltryggri útrýmingu.

arböðun og að því búnu reknar austur yfir Vötnin.

3. Að allt sauðfje austan Hjeraðsvatna verði auðkennt með glöggu tjöruerki, 14. apríl fullorðið fje við síðari fjárskoðun, sem fyrirskipað verður í vor, og aptur umleið og það er tekið úr ullu ef þurfa þykir, en unglömb umleið og þau eru mörkuð.

Á hinn bóginn sje bannað að tjörumerkja nokkra sauðkind vestan Hjeraðsvatna á næstkomandi vori.

4. Að skipaðir verði varðmenn til að varna fjársamgöngum yfir Hjeraðsvötnin :

- a. 6 menn, er sjeu ráðnir frá því sauðfje er sleppt að vorinu þangað til fje er almennt tekið til hýsingar að haustinu, og hafi þeir á hendi gæzlu á þessum stöðvum :

Einn maður frá austurós Hjeraðsvatna fram að Holtskvísl.

Einn maður frá Holtskvísl fram að Stokkhólma.

Einn maður frá Stokkhólma fram að Litladal.

Einn maður frá Litladal fram að Ármótum.

Einn maður frá Ármótum fram að Skatastöðum.

Einn maður frá Skatastöðum fram að Keldudal.

- b. 1 maður, er sje ráðinn frá miðjum maí til fyrri gangna, og hafi á hendi gæzlu fyrir framan Keldudal.

- c. 2 menn, er sjeu ráðnir frá miðjum júní til fyrri gangna, og hafi á hendi gæzlu fyrir framan Keldudalsvarðstöðvar, beggja vegna við Orravatnarústir.

5. Að bændum, er búa fram með Hjeraðsvötnunum að austanverðu, sje gjört að skyldu, að hafa vakandi auga á, ef kindur sleppa austur yfir Vötnin, og þegar í stað taka þær fastar og koma þeim vestur yfir í hendur þess varðmanns, sem næstur er.

6. Að bændum þeim, er búa vestan fram með Hjeraðsvötnum í Hegranesi, Borgarsveit, Vallhólmi, Tungusveit og Austurdal, verði gjört að skyldu að aðstoða varðmennina eptir föngum. Sjerstaklega ættu þeir að hafa stöðugar gætur á, ef geldkindur koma saman við kvíffe þeirra eptir frá-færur, og jafnskjótt taka þær fastar og geyma, þar til er þeir geta afhent þær næsta varðmanni, er svo annast um rekstur þeirra til fjalla, eða vestur yfir Svartá.

7. Að stranglega verði bannað að reka norður til Eyjafjarðar það fje, sem kemur í fjarleitum Eyfirðinga í fremri hluta Nýjabæjarafrjettar, á næsta hausti, nema þvíadeins, að það sje áður nákvæmlega skoðað og víska sje fengin fyrir, að engin kind vestan yfir Jökulsá eystri hafi komið sam-anvið það.

8. Að brúnni á Austurvötnunum verði lokað fyrir öllum fjársamgöngum yfir brúna.

Í tilefni af þessu hefir stjórnarráðið í dag tilkynnt sýslumanninum í Skagafjarðarsýslu, að það fallist á að gjörðar verði ráðstafanir þær, sem farið er fram

48 á í framanskráðum tillögum sýslunefndarinnar, og jafnframt falið honum að
14. apríl annast um framkvæmdir á þeim.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir framkvæmdarstjóra O. Myklestad.

Samþykkt

fyrir

Strandasýslu um kynbætur hesta.

49 Sýslunefndin í Strandasýslu hefir samkvæmt lögum 11. desbr. 1891, um
5. apríl samþykktir um kynbætur hesta, og viðaukalögum 20. desbr. 1901 við nefnd lög, gjört eptirfylgjandi samþykkt um kynbætur hesta :

1. gr.

Nefnd þriggja manna skal vera í hreppi hverjum, er hefir á hendi eptirlit með kynbótum hesta samkvæmt því, sem ákveðið er í gildandi lögum um það efni og í samþykkt þessari. Skulu hreppstjórar á hausthreppaskilum ár hvert láta kjósa í nefnd þessa. Kjörgengir í nefndina eru allir karlmenn í hreppnum, 20 ára og eldri, en kosningarrjett hafa þeir aðeins, er þann rjett hafa eptir sveitarstjórnarlögunum. Kosning hvers nefndarmanns helzt frá næsta nýári á eptir og er til 3 ára, þó þannig að af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skipti, gengur einn úr nefndinni að ári liðnu og annar eptir 2 ár, að viðhöfðu hlutkesti. Sá sem gegnt hefir nefndarstörfum í 3 ár samfleytt, er ekki skyldur að taka við endurkosningu fyr en eptir eitt ár.

2. gr.

Kynbótanefndin kys formann úr sínum flokki. Hann boðar nefndina á fund, að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust, og stjórnar fundum og framkvæmdum nefndarinnar. Að öðru leyti skipta nefndarmenn verkum með sjer eptir samkomulagi. Hreppssjóður leggur nefndinni til gjörðabók, og skal í hana rita fundargjörðir og skýrslur um árlegar framkvæmdir nefndarinnar. Skýrsluna undirritaða af öllum nefndarmönnum, sendir formaður sýslunefndinni fyrir hver árslok.

3. gr.

Kynbótanefndin sjer um, að graðhestar nægilega margir sjeu til handa hreppnum, hæfilegir til undaneldis.

4. gr.

Við val á graðhestum til undaneldis skal þess gætt, sem hjer segir :

1. að þeir sjeu af sem allra beztu kyni, sem kostur er á, í báðar ættir, og ekki getnir af náskyldum foreldrum t. d. mæðginum eða systkinum.
2. að þeir sjeu fríðir, gjörfulegir, vel vaxnir og sem líkastir foreldrunum.

3. að þeir sjeu einlitir, þó ekki hvítir.
4. að þeir sjeu rjetthæfðir og dökkhæfðir.
5. að þeir hafi þjettvaxin og sem jöfnust eistu að stærð, er komið hafi jafnsnemma niður.
6. að þeir sjeu vel eygðir, ekki hringeygðir nje glaseygðir og ekki náttblindir og
7. að þeir sjeu vel uppaldir, helzt dilkar, sem folaldsárið hafi gengið undir merum, sem lítið eða ekkert voru brúkaðar.

Hestamæður til undaneldis skulu, að sínu leyti, fullnægja sem bezt þeim kröfum, sem gjörðar eru hjer til graðbesta og skal sjerstaklega leggja áherzlu á, að þær sjeu viljugar eða af viljugu kyni.

Þær sjeu á aldrinum frá 4 til 15 vetra.

5. gr.

Kynbótahesta má nota til undaneldis á aldrinum 3—12 vetra. Þeir skulu ávallt vera vel haldnir og alls ekki brúkaðir um það leyti, sem leitt er undir þá.

6. gr.

Á hausti hverju, á tímabilinu frá leitum til veturnótta skal kynbótanefndin velja graðhesta til undaneldis fyrir næsta ár og er graðfolaeigendum skylt að færa folana á þá staði, sem nefndin tiltekur, til þess hún geti valið úr þeim. Eigendur þeirra fola, sem nefndin velur til kynbóta, eru skyldir til að hafa þá ógelta og ljá þá til undaneldis til loka júnímánaðar það ár, sem þeir eru 5 vetra, nema þeir vilji selja þá, og hafa þá hlutaðeigandi hreppar rjett til að fá þá keypta við því verði, sem hæzt býðst fyrir þá. Kynbótahestar, sem hætt er að nota til undaneldis, skulu geltir fyrir sumarmál.

7. gr.

Kynbótanefndin skal hafa sjerstaklega gætur á hestum þeim, er sakir skapnaðarlags eigi hafa orðið geltir á lögakveðnum tíma (laungraðir hestar), að þeir eigi fylji og láta vana þá, þegar er eista kemur niður í þeim svo í það náist.

8. gr.

Kynbótanefndin sjer um að kynbótahestar sjeu á sem hentugustum stöðum til notkunar fyrir hreppsbúa á tímabilinu frá 10. maímán. til 30. júním., og er hlutaðeigandi hreppsnefnd skylt að vera henni liðsinnandi með útvegum sumarhaga handa þeim og nauðsynlega gæzlu þeirra. Enginn landeigandi getur skorast undan að leyfa sumargöngu fyrir kynbótahesta í landi sínu gegn sanngjörnu endurgjaldi, er greiðist úr sveitarsjóði, ef þar að álitu kynbótarnefndar og hreppsnefnda er hentugri staður en annarsstaður er kostur á. Rísi ágreiningur milli landeiganda og hreppsnefndar út af borgun fyrir hagagönguna og átroðning, er af henni hefir leitt, má skjóta því máli til sýslunefndarinnar, er leggur fullnaðarúrskurð á það.

9. gr.

Eigendur kynbótahesta fá 3 krónu toll fyrir hverja hryssa, er við folan-

49 um fær, ef þess er krafizt, og innheimtir hreppsnefndin tollinn hjá eigendum
5. apríl hryssnanna.

10. gr.

Kynbótanefndir skulu hver í sínu umdæmi safna skýrslum um ætterni hrossa þeirra, sem þar eru, og aukið geta kyn sitt, skrásetja þær og halda síðan áfram ættartöflum hrossanna samkvæmt fyrirmynd, er þær fá frá sýslunefndinni. Nefndin heldur fyrir töflurnar sjerstaka ættartölubók, er hrepps-sjóður kostar.

11. gr.

Heimilt er að greiða úr sveitarsjóði þóknun til kynbótanefndarinnar, ef hún krefst þess, og hreppsnefnd eða sýslunefnd álitur störf hennar þess verð.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 50 krónum, og fellur helmingur þeirra til uppljóstrarmanns, en hinn helmingurinn til sveitarsjóðs, þar sem brotið er framið.

Mál, sem rísa útaf brotum gegn samþykkt þessari, skal fara með sem opinber lögreglumál.

Ákvörðun um stundarsakir.

Svo fljótt sem unnt er, eptir að samþykkt þessi er komin í gildi, skal kjósa *kynbótanefndir í fyrsta sinni* á almennum hreppsfundum í öllum hreppum sýslunnar, er þegar taki til starfa, og gildi kosning þeirra til ársloka 1904.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest af undirrituðum amtmanni, til þess að öðlast gildi 1. júlí 1904, og kunngjörist öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Vesturamtið, Reykjavík 5. apríl 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

50

yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands 1903.

Tekjur:

1. Höfuðstóll 31. desbr. 1902

4% þjóðjarðasölulán	kr.	51210	65	
önnur lán	—	41257	13	
3½% tövjelalán	—	13354	32	
3% jarðabótalán hreppa	—	33525	00	
Í sjóði: viðskiptabók Landsb. kr. 13327 45				
ógoldnir vextir 4476+30	—	74	76	
		13402	21	kr. 152749 31
				Flyt kr. 152749 31

Fluttar kr. 152749 31 50

2. Vextir áfallnir 1903.

4⁰/₀ þjóðjarðasölulán + ógr.

vöxtum 1902 kr. 44 76 — 2067 04

önnur lán — 1650 26

3¹/₂⁰/₀ lán — 467 393⁰/₀ jarðabótalán hreppa — 897 75

einstakra manna — 108 00

sparisjóðsvextir — 412 44

kr. 5602 88

3. Afborgun lána:

4⁰/₀ þjóðjarðasölulán kr. 3354 71

önnur lán — 1460 14

3¹/₂⁰/₀ tóvjelalán — 548 563⁰/₀ jarðabótalán hreppa — 175 00

kr. 5538 41

4. Jörðin Horn í Nesjum, kaupverð

— 4000 00

5. Lán færð til jafnaðar útgjöldum

— 10850 00

Kr. 178740 60

Gjöld:

1. Lán til jarðabóta kr. 7850 00

6⁰/₀ lán gegn veði í Horni á Nesjum . . . — 3000 00

kr. 10850 00

2. Verðlaun veitt 1903 kr. 4375 00

þaraf ógreiddar 2×50 — 100 00

— 4375 00

3. Eyðublöð, ritföng — 10 00

4. Til jafnaðar tekjul. 3 færast — 5538 41

5. Höfuðstóll 31. desbr. 1903.

4⁰/₀ þjóðjarðasölulán kr. 50855 94

önnur lán — 39796 99

3¹/₂⁰/₀ tóvjelalán — 12805 763⁰/₀ lán til hreppa — 29750 00

Lán til bænda — 11450 00

Í viðskiptabók Landsbankans — 13263 74

ógoldnir vextir Ól. Jenssonar — 44 76

kr. 157967 19

Kr. 178740 60

Skrifstofu landfógeta 12 marz 1904.

A. Thorsteinsson.

Sjóðir prestaskólans árið 1903.

I. Prestaskólasjóðurinn.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:

a. veðskuldabryjef	kr.	3100 00	
b. innstæða í Söfnunarsjóði	—	1260 53	
c. innstæða í Landsbanka	—	8 93	
d. bankavaxtabryjef	—	300 00	kr. 4669 46

2. Vextir á árinu 1903:

a. af veðskuldabryjefi	—	124 00	
b. af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	50 42	
c. af innstæðu í Landsbanka	—	0 76	
d. af bankavaxtabryjefum ($\frac{2}{7}$ 1903)	—	6 75	
e. dagvextir af keyptum bankavaxtabryj. —		6 08	kr. 188 01
Samtals kr.			4857 47

Gjöld :

1. Eptirstöðvar við árslok :

a. veðskuldabryjef	kr.	600 00	
b. bankavaxtabryjef	—	2900 00	
c. innstæða í Söfnunarsjóði	—	1310 95	
d. innstæða í Landsbanka	—	16 44	
e. í sjóði hjá undirskrifuðum	—	30 08	kr. 4857 47
Samtals kr.			4857 47

II. Gjóf Halldórs Andrjessonar.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:

a. veðskuldabryjef	kr.	2800 00	
b. innstæða í Söfnunarsjóði	—	253 65	
c. innstæða í Landsbanka	—	52 59	
d. bankavaxtabryjef	—	300 00	kr. 3406 24

2. Vextir á árinu 1903 :

a. af veðskuldabryjefum	—	106 72	
b. af innstæðu í Söfnunarsjóði	—	10 15	
c. af innstæðu í Landsbanka	—	2 52	
d. af bankavaxtabryjefum ($\frac{2}{7}$ 1903)	—	6 75	
e. dagvextir af keyptum bankavaxtabryj. —		1 28	kr. 127 42
Samtals kr.			3533 66

Gjöld:

51

1. Eptirstöðvar við árslok 1903:

a. veðskuldabréf	kr.	2200 00		
b. bankavaxtabréf	—	1000 00		
c. innstæða í Söfnunarsjóði	—	263 80		
d. innstæða í Landsbanka	—	69 86	kr.	3533 66
		Samtals	kr.	3533 66

Styrkur veittur stúdentum úr framangreindum sjóðum skólaárið 1903—1904 telst fyrst í reikningi 1904.

III. Minningarsjóður lektors Helga Hálfðánarsonar.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:

innstæða í Söfnunarsjóði kr. 622 50

2. Vexti á árinu 1903	—	24 87	kr.	647 37
		Samtals	kr.	647 37

Gjöld:

Eptirstöðvar við árslok 1903:

innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	647 37
		Samtals kr. 647 37

Reykjavík 9. marz 1904.

Pórh. Bjarnarson.

52

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Landsbókasafnsins 1903.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1902:

a. Innritunarskírteini Ltr. A. Fol. 101	kr.	6600 00		
b. Ríkisskuldabréf Ltr. E	—	1400 00		
c. í Landsbankanum	—	61 45		
d. Í sjóði hjá fjehirði	—	56 33	kr.	8117 78

2. Vextir:

a. Af innritunarskírteini til $\frac{11}{12}$ '03	—	231 00		
b. Af ríkisskuldabréfum til $\frac{11}{6}$ '03	—	24 50		
c. Rentumiðar af kr. 2000 00 í banka- vaxtabréfum 2. júlí—30. nóv. '03, seldir	—	37 50		
d. Af fje í Landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '03	—	35 81	kr.	328 81
		Flyt	kr.	8446 59

52	3. Styrkur úr landssjóði:	Fluttar kr.	8446 59
	a. Til að kaupa bækur, handrit o. fl.	— 4500 00	
	b. Til eldiviðar, áhalda m. m.	— 450 00	
	c. Brunabótagjald	— 360 00	kr. 5310 00
	4. Endurborgað af verzlun einni samkvæmt úrskurði	—	6 50
	5. Innkomið fyrir seld ríkisskuldabréf og innritunarskírteini	—	7892 91
	6. Fengin bankavaxtabréf, sbr. gjaldlið 6 nafnverð	—	7900 00
		Samt. kr.	29556 00

Gjöld:

1.	a. Til að kaupa bækur	kr. 1199 22	
	b. Til að kaupa handrit	— 1491 80	
	c. Til bókbands	— 464 56	
	d. Til samningar á spjaldskrá	— 971 75	
	e. Til afritunar á handritum	— 550 50	kr. 4677 83
2.	Fyrir ljós, eldivið og ílagning	—	396 88
3.	Fyrir hreinsun og ræsting	—	62 94
4.	Fyrir ýmislegt	—	187 45
5.	Brunabótagjöld	—	360 00
6.	Útborgað fyrir keypt bankavaxtabréf	—	7923 02
7.	Afhent ríkisskuldabréf, sbr. tekjulið 5 nafnverð	—	8000 00
8.	Sjóður við árslok 1903:		
	a. Bankavaxtabréf A nr. 62 á 1000 kr. B. nr. 151—154, 521—528 og 543 á 500 kr. hvert, C. nr. 569—572 á 100 kr. hvert	kr. 7900 00	
	b. Í Landsbankanum	— 35 81	
	e. Í sjóði hjá fjeirði	— 12 07	kr. 7947 88
		Samtals kr.	29556 00

Reykjavík 9. marz 1904.

*Eiríkur Briem.***Reikningur**

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófests Melsteðs og frú Steinunnar
Bjarnadóttur Melsteðs fyrir árið 1903.

Tekjur:

1.	Í sjóði við árslok 1902:		
	a. Jörðin Harastaðir á Fellsströnd 11.1 hndr. að dýrl., virt á	kr. 800 00	
	b. Í Söfnunarsjóði	— 413 09	kr. 1213 09
		Fluttar kr.	1213 09

	Fluttar kr.	1213 09	53
2. Landskuld í fardögum 1903, 40 áln. á 56 a.	—	22 40	
3. Leigur haustið 1903, 40 pd. smjörs, er borgast í peningum, 50 a. fyrir pundið	—	20 00	
4. Vextir af inneign í Söfnunarsjóði fyrir árið 1902	—	12 78	
5. Greitt um of í Söfnunarsjóð	—	0 80	
	Samtals kr.	1269 07	

Gjöld:

1. í sjóði við árslok 1903:			
a. Jörðin Harastaðir á Fellsströnd, 11,1 hndr. að dýrl., virt á	kr.	800 00	
b. Í Söfnunarsjóði	—	469 07	kr.
	Samtals kr.	1269 07	

Skrifstofu Árnessýslu, 15. marz 1904.

*Sigurður Ólafsson.***Embættaveiting, skipun og veiting m. m.**

a. Lausn.

6. apríl var síra Richard Torfasyni presti í Holtaþingum í Rangárvallaprófastdæmi af stjórnarráði Íslands veitt lausn frá embætti eptir beiðni frá fardögum 1904 að telja.

b. Skipun.

19. marz var cand. juris P. Vídalín Bjarnason settur sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri frá 1. maí 1904 að telja.

25. apríl var cand. juris G. Björnsson settur sýslumaður í Skagafjarðarsýslu frá 1. maí 1904 að telja.

2. marz var prestinum M. Meulenberg veitt allrahæst staðfesting til að vera prestur hins rómverskkatólska safnaðar í Reykjavík.

25. marz þóknaðist hans hátign konunginum allramildilegast að úrskurða að landritarinn í stjórnarráði Íslands skyldi hafa metorð í 2. flokki nr. 12 eptir metorðaskránni.

22. apríl skipaði ráðherra Íslands samkvæmt allrahæstum úrskurði 2. marz 1904 í millipinganefnd í kirkjumálum þá:

Kristján yfirdómara Jónsson, formann,
sýslumann Lárus H. Bjarnason,
prestaskólakennara síra Jón Helgason,
prestaskólakennara síra Eirík Briem og
prófast síra Árna Jónsson á Skútustöðum.

Konsúll.

16. marz var Frederik Wathne viðurkenndur sem brezkur undirkonsúll á Seyðisfirði.

Óveitt embætti og sýslanir.**Óveitt prestakall.**

Holtaping í Rangárvallaprófastsdæmi (Marteinstungu, Haga og Árbæjarsóknir).

Lán úr landssjóði til húsbyggingar hvílir á prestakallinu, tekið 1897 og 1899, upprunalega 2200 kr., nú að eftirstöðvum kr. 1596, sem endurgreiðist með 76 kr. árlega, auk vaxta.

Mat kr. 1076 81 e. Veitist frá næstu fardögum. Auglýst 8. apríl. Umsóknarfrestur til 23. maí.

Samkvæmt fjárlögum fyrir 1904 og 1905, 14. gr. B 11 verða fyrst um sinn fyrir yfirstandandi fjárhagstímabil skipaðir 2 yfirmatsmenn á gæðum fiskifarma, annar í Reykjavík og hinn á Ísafirði hvor með 800 kr. launum um árið. Umsóknarfrestur til 1. júní næstkomandi, og skulu umsóknir um stöðuna í Reykjavík sendar stjórnarráði Íslands, en um stöðuna á Ísafirði skulu umsóknir, stilaðar til stjórnarráðsins, sendar bæjarfógetanum á Ísafirði.

Brjef stjórnarráðsins til póstmeistarans í Reykjavík um að Fáskrúðsfjörður verði gjörður að póstafgreiðslustað. 54

18. maí

Í brjefi til stjórnarráðsins, dags. 7. þ m., hafið þjer, herra póstmeistari, með skirskotun til brjefs yðar til landshöfðingja, dags. 18. desbr. f. á., lagt það til, að Fáskrúðsfjörður verði gjörður að póstafgreiðslustað frá 1. næsta mánaðar að telja.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið, til frekari aðgjörða, að stjórnarráðið fellst á þessa tillögu yðar.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vestur- amtinu um endurgjald á kostnaði við heyrnar- og málleysingja. 55

5. maí

Með brjefi, 15. jan. þ. á., hafið þjer, herra amtmaður, sent landshöfðingja til úrskurðar mál eitt, sem þjer og amtmaðurinn yfir Norður- og Austuramtinu hafið ekki getað komið ykkur saman um, og er það svo vaxið, sem hjer greinir:

Á öndverðu ári 1895 mæltist sóknarpresturinn að Mælifelli í Skagafirði til þess í brjefi til amtmannsins yfir Norður- og Austuramtinu, að heyrnar- og málleysingjakennsla fengist handa stúlkubarni einu í sóknum hans, Halldóru Steinunni Andrjesdóttur á Reykjavöllum í Lýtingsstaðahreppi, fæddri 1883, og sendi hann jafnframt vottorð frá hlutadeigandi hjeraðslækni um, að hún hefði svo sljóa heyrn og þaraf leiðandi lítinn andlegan þroska, að nauðsyn væri á, að hún nyti þessarar kennslu. Sendi amtmaður svo um sumarið 1895 mál þetta til stiptyfirvaldanna, en þá var vistum svo ráðstafað á heyrnar- og málleysingjaskólanum á Stóra-Hrauni, að stúlkan gat eigi komizt þar að fyren á árinu 1899, enda afgreiddu stiptyfirvöldin eigi mál þetta til landshöfðingja fyr en í febrúarmánuði það ár, og samþykkti landshöfðingi þá þegar að kostnaðurinn við kennslu stúlkunnar yrði greiddur úr landssjóði. Þetta var þegar tilkynnt hlutadeigendum, en þá skrifaði sóknarpresturinn að Mælifelli amtmanninum yfir Norður- og Austuramtinu, að stúlkunni hefði síðan 1895 farið nokkuð fram með heyrn og mál, og foreldrar hennar teldu ýms vandkvæði á því, að senda hana suður á skólann á Stóra-Hrauni. Útaf þessu skrifaði amtmaðurinn aptur nefnd um presti, og fól honum að tilkynna foreldrum stúlkunnar, að þar sem henni hafi verið veitt inntaka á tjeðan skóla, þurfi þau til þess að sleppa hjá ábyrgð útaf því að halda henni hjá sjer, að senda amtmanni vottorð læknis um heilsufar hennar, heyrn og málþæri, og færa sönnur á að sjeð verði um kennslu hennar á þann hátt, er stiptyfirvöldin telji nægilega tryggan. Mun þetta hafa orðið til þess, að stúlkan var send suður á skólann á Stóra-Hrauni og kom hún þangað 30. júlí 1899, en 31. ág. s. á. skrifaði forstöðumaður skólans stiptyfirvöld unum og fór þess á leit, að stúlka þessi væri tekin burt af skólanum og ráðstafað á annan hátt, afþviáð. kennsluadferð sú, er hann noti við heyrnar- og málleysingja, eigi alls ekki við stúlku þessa, og sendi hann jafnframt vottorð frá hjeraðslækninum á Eyrarbakka, þar sem hann kemst svo að orði, að hún hafi

1. dag júnímánaðar 1904.

55 bæði mál og að minnsta kosti nokkra heyrn og að hún eigi því ekkert erindi
5. maí á skólann, en ætti miklu fremur að vera undir hendi einhvers eyrnalæknis. Útaf þessu úrskurðar svo landshöfðingi 20. september s. á. að ekki geti komið til mála að hafa hana lengur á skólanum og að hún verði ekki skoðuð öðruvísi en persóna, er eigi geti haft ofanaf fyrir sjer eða komizt til átt Haga sinna á eiginn kostnað og hún skuli afhendast sveitarstjórninni í Eyrarbakkahreppi til meðferðar eptir því sem við á. Eptir að forstöðumanni skólans á Stóra-Hrauni hafði verið tilkynntur þessi úrskurður landshöfðingja, gjörði hann ráðstafanir til, að stúlkan væri send til átt Haga sinna og krafðist hann svo af Eyrarbakkahreppi, að hann samkvæmt nefndum landshöfðingjaúrskurði greiddi sjer fyrir hönd framfærsluhrepps stúlkunnar áfallinn kostnað við flutning hennar á skólann, veru þar og flutning hennar þaðan til Reykjavíkur, alls 89 kr. 50 a, og greiddi Eyrarbakkahreppur forstöðumanni skólans þegar upphæð þessa; krafðist tjeður hreppur þvínæst að Lýtingsstaðahreppur í Skagafjardarsýslu, framfærslusveit stúlku þessarar, endurgreiddi sjer þessa upphæð, en hann neitaði að gjöra það. Af nefndri upphæð eru 17 kr. 50 a. kostnaður við flutning stúlkunnar frá Stóra-Hrauni til Reykjavíkur og hefir þessi upphæð seinna verið dregin frá og skoðuð sem annar fátækraflutningskostnaður. Ágreiningur er því nú aðeins um endurgreiðslu á kostnaðinum við flutning stúlkunnar á skólann og dvöl hennar þar, alls 71 kr. 75 a.

Þessa endurgjaldskröfu Eyrarbakkahrepps teljið þjer rjettmæta og Lýtingsstaðahrepp skyldan til að greiða fjeð, þar sem hjer sje að ræða um löglega veittan fátækrastrýrk samkvæmt nefndum úrskurði landshöfðingja 20. sept. 1899, því að engin ástæða sje til þess að skilja úrskurðinn á þá leið, að stúlkan skyldi aðeins skodast sem verandi á vegum hreppsins frá þeim degi, er úrskurðurinn var kveðinn upp.

Amtmaðurinn yfir Nordur- og Austuramtinu álltur hins vegar að hjer sje eigi um neinn fátækra kostnað að ræða, með því að nefndur úrskurður landshöfðingja 20. sept. 1899 geti aðeins gilt um kostnað við nefnda stúlku eptir að hann var kveðinn upp og eptir að byrjað var að fara eptir honum, og telur hann því að sá kostnaður, sem hjer er um að ræða, verði að skodast sem annar kostnaður við kennslu heyrnar og málleysingja, og hefir hann því eigi talið rjett að skylda Lýtingsstaðahrepp til að greiða hann.

Stjórnarráðið telur nú það rjettan skilning á þessu máli, að margnefndri stúlku hafi á löglegan hátt verið veitt inntaka á heyrnar- og málleysingjaskólanum á Stóra-Hrauni á kostnað landssjóðs og að dvöl hennar þar hafi einnig verið lögmæt þangað til úrskurður landshöfðingja 20. sept. 1899 var kveðinn upp, og að úrskurður þessi hins vegar eigi að skiljast svo, að stúlkuna skuli senda burt úr skólanum og hana þá fyrst beri að skoda sem persónu, er eigi geti haft ofan af fyrir sjer eða komizt til átt Haga sinna og því beri að afhenda sveitarstjórninni í Eyrarbakkahreppi til meðferðar.

Með því nú kostnaður sá, sem hjer er um að ræða, verður eptir þessu eigi neinn fátækra kostnaður, er Eyrarbakkahreppi þar samkvæmt margnefndum

landshöfðingjaúrskurði að greiða fyrir hönd framfærsluhrepps stúlkunnar, er **55**
 hjermeð úrskurðað, að Lýtingsstaðahreppi beri eigi að endurgjalda Eyrarbakka- 5. maí
 hreppi hinar umræddu 71 kr. 75 au.

Þetta eryður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birt-
 ingar og er jafnframt eptir ósk yðar endursent brjef það frá prestinum á
 Mælifelli, sem fylgdi áðurgreindu brjefi yðar.

Brjef stjórnarráðsins til allra sýslumanna og bæjarfógeta um inn- 56
heimtu á landsjóðstekjum. Með því að stjórnarráðið hefir íhyggju að koma 20. maí
 tekjum landssjóðs á vöxtu frekar en hingað til hefir verið gjört, er því umhugað um,
 að allar greiðslur á tekjum landssjóðsins gangi sem greiðast; er það því hjer
 með lagt fyrir yður, herra sýslumaður, að flýta innborgunum í landssjóð á gjöld-
 um hans og greiða þau eins og fyrir er skipað í reglugjörð um opinber reikn-
 ingsskil o. fl. 13. febrúar 1873, jafnóðum og þau verða innheimt.

Sjerstaklega finnur stjórnarráðið ástæðu til að taka fram að því er
 snertir innheimtu á tolli af aðfluttum vörum, að sá kaupmaður, er fengið hefir
 frest á greiðslu á tolli samkvæmt fyriræmum laga um tollgreiðslu 22. maí 1890,
 hann á að greiða toll þennan í peningum, en hefir ekki rjett til að greiða hann
 með ávísun á útlend verzlunarhús. Í öðru lagi tekur stjórnarráðið fram, að í seinni
 tíð hefir það komið fyrir hvað eftir annað, að neitað hafi verið að innleysa ávís-
 anir, er lögreglustjórarnir hafa fengið fyrir tollgjöldum landssjóðs. Finnur stjórn-
 arráðið því ástæðu til að leiða athygli lögreglustjóranna að því, að samkv. 2.
 gr. í tolllögum 8. nóv. 1901 á því að eins að taka gildar ávísanir til greiðslu á
 tolltekjum landssjóðs, að tollgreiðandinn sýni nægileg skilríki fyrir því, að ávís-
 unin verði greidd. Hafi lögreglustjóri vanrækt þetta, verður hann sjálfur að
 bera ábyrgð á drættinum, en á hinn bóginn verður stjórnarráðið að taka fram,
 að engin önnur skilríki fyrir því að, ávísunin verði greidd, virðast nægileg, en
 að hlutaðeigandi tollgreiðandi afhendi lögreglustjóra vottorð frá þeim, er ávís-
 unin er stýluð á, um að hann skuldbindi sig til að innleysa þær ávísanir, er
 tollgreiðandinn gefur út á hann til greiðslu á tollgjöldum, enda sje sá, sem inn-
 leysa á ávísunina, viðurkenndur sem áreiðanlegur borgunarmaður.

Auglýsing.

57

Með því að 1. þingmaður Eyfirðinga, landritari Kl. Jónsson r. af Dbr., 24. maí
 hefir afsalað sjer þingmennsku með brjefi, dagsettu 6. þ. m., er hjermeð sam-
 kvæmt 54. gr. laga nr. 18 frá 3. október 1903 um kosningar til alþingis fyrir-
 skipað, að kosning skuli fram fara 10. september næstkomandi á þingmanni í
 stað herra Kl. Jónssonar fyrir þann þingmennskutíma, er hann átti eptir.

57 Þetta er hjermeð birt öllum hlutaðeigendum og jafnframt lagt fyrir 24. maí hlutaðeigandi yfirkjörstjórn að undirbúa kosningu þessa og sjá um að hún fari fram samkvæmt fyrirmælum kosningarlaganna.

Í stjórnarráði Íslands, 25. maí 1904.

H. Hafstein.

Jón Magnússon.

58
24. maí

Reglugjörð

um túngirðingar.

1. gr.

Gaddavírsgirðingar þær, er landssjóður leggur fram fje til að kaupa efnið í, samkvæmt lögum um túngirðingar, dags. 19. des. 1903, skulu vera svo sem segir í eptirfarandi greinum.

2. gr.

Gaddavirinn skal vera galvaníseraður, fjóryddur og 4—5 þuml. bil milli gadda.

Járnteinarnir skulu vera galvaníseraðir, sívalir, ekki rírfari en $\frac{3}{8}$ þuml. að þvermáli. Teinarnir skulu vera í 5 lengdum 65 þuml., 52 þuml., 42 þuml., 33 þuml. og 24 þuml..

Járnstólparnir skulu vera galvaníseraðir og mun sterkari en teinarnir. Þeir skulu vera annaðhvort vinkilbeygðir eptir endilögu til að standa í jörðu, 65 þuml. langir, eða flatir til að festast í steina, 43 þuml. langir.

Máttarstólparnir, sem ætlaðir eru til að strengja vírin við og styðja girðingarnar skulu vera með stytum, þarsem þess er þörf og leggur sá þá til, er girðingarefnisins hefir óskað, enda ræður hann, hvert efni til þeirra er notað.

Járnteinar, járnstólpar og máttarstólpar, heita einu nafni stuðlar (sbr. 9. gr. laganna).

3. gr.

Gaddavírsgirðing á jafnsljettu skal vera með 5 strengjum. Neðsti strengurinn skal hvervetna vera 7 þuml. frá jörð. annar strengurinn 13 þuml., þriðji strengurinn 21 þuml., fjórði strengurinn 29 þuml. og 5. strengurinn 42 þuml. frá jörðu. Sjeu hæðir nokkrar svo nærri girðingunni að skepnur geti stökk-
id af þeim yfir hana, þá skal nema þær burtu. Liggi aptur laut svo nærri girðingunni, að kind geti þaðan komizt undir neðsta strenginn, þá skal fylla hana upp.

4. gr.

58

Þar sem garður er hlaðinn undir gaddavírsgirðing, ákveður skoðunar- 24. maí maður sá, er ræðir um í 5. gr. nefndra laga, hve marga vírstrengi þarf ofaná hann. Garðar þessir mega eigi vera svo breiðir að ofan að kindur geti fótað sig á þeim fyrir utan vírinn. Þar sem 4 strengir eru, skal neðsti strengurinn vera 5 þuml. fyrir ofan garðinn miðjan, annar strengur 11 þuml., þriðji strengur 18 þuml. og fjórði strengur 29 þuml. fyrir ofan garðinn. Þar sem 3 strengir eru, skal neðsti strengurinn vera 5 þuml. fyrir ofan garðinn miðjan, miðstrengurinn 11 þuml. og efsti strengurinn 21 þuml. fyrir ofan hann. Þar sem eru 2 strengir, skal neðri strengurinn vera 5 þuml. fyrir ofan garðinn miðjan en efri strengurinn 13 þuml. fyrir ofan hann. Sje aðeins einn strengur skal hann vera 6 þuml. fyrir ofan garðinn miðjan.

5. gr.

Stuðlarnir, sem vírinn er festur á, skulu vera með 3 faðma millibili þar sem girt er með 4 eða 5 strengjum, en sje girt með 3 eða 2 strengjum, skal bilið vera 2½ faðmur og þar sem girt er með einum streng 2 faðmar.

6. gr.

Máttarstólpar allir skulu standa niður úr klaka, nema sjeu þeir úr jární og festir í steina, er eigi geta haggast. Þeir máttarstólpar, sem eru þar sem girðing beygist inn eða út, upp eða niður, eða eru á enda girðingar eða við hlið, skulu vera miklu sterkari en þeir máttarstólpar, sem eingöngu eru ætlaðir girðingunni til stuðnings og skulu vera svo vel festir, að þeir haggist ekki, hversu mikið sem vírinn er strengdur við þá.

7. gr.

Skoðunarmaður ákveður, hvar þörf er á að hafa máttarstólpa, girðingunni til stuðnings, eptir landslagi, jarðvegi og því, hvort notaðir eru teinar eingöngu eða járnstólpar að meira eða minna leyti, eða hversu margir vírstrengir eru.

8. gr.

Járnteinar og járnstólpar þeir, sem vírstrengirnir eru festir við á milli máttarstólpanna, skulu ganga svo langt niður, að þeir ýtist ekki til hliðar í jörðunni eða garðinum, eða að öðrum kosti vera festir í steina.

9. gr.

Hlið þau, sem á girðingunni eru, skulu vera svo útbúin, að hvorki sauðfjenaður eða stórgripir komist um þau, þegar þau eru lokuð, og alfarahlíð þau, sem á girðingunni eru, skul vera með grindum á járnum.

10. gr.

Naglar þeir og kengir eða vír, sem gaddavírinn er festur með við stuðlana, skal vera galvaníseraður. Gaddavírinn skal jafnan vera vel strengdur.

Í stjórnarráði Íslands, 24. maí 1904.

K. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

16. maí um breyting á byggingarsamþykkt fyrir Reykjavík 7. sept. 1903 og viðauka við hana.

1. gr.

Í 18. gr. samþykktarinnar orðist 4. málsg. þannig:

»Milli allra stafa skulu vera þverbönd eða þiljur og í hverjum vegg eigi minna en 2 sniðbönd, er hafi eigi minna horn en 20° við lóðrjetta línu. Ef byggingarnefndin veitir sjerstakt leyfi til, má binda húsgrind með sterkum járnknjám í hornum grindarinnar í staðinn fyrir með sniðböndum«.

2. gr.

Í 21. gr. orðist 1. málsg. þannig:

»Trjebítar í gólfum íbúðarhúsa skulu ekki vera grennri en 5×6 þuml. og í loptum eigi grennri en 5×5 þuml., þegar hafið er allt að 5 álnir. Við hverja alin, sem hafið vex þar fram yfir, skulu bitar vera $\frac{1}{2}$ þuml. breiðari og þumlungi hærri, unz hafið er orðið 10 álnir. Sje hafið meira, ákveður byggingarnefnd í hvert skipti gildleik bitanna«.

3. gr.

Í 23. gr. orðist síðari málsg. þannig:

»Kvist- og loptherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir lopt sje eigi meiri en $3\frac{1}{2}$ al. Sje herbergið undir súð, skal meðalhæðin undir lopt yfir hálfu gólfinu minnst yfir 15 fer.áln. eigi vera minni en $3\frac{1}{2}$ al. Í öllum þesskonar herbergjum skal þiljað innan á sperrur og pappi hafður á milli eins og skipað er fyrir um útveggi í 17. gr.«

4. gr.

Fyrir byggingarleyfi og störf byggingarfulltrúans skal greiða gjöld, er hjer segir:

- I. a. fyrir leyfi til að reisa ný hús 1 eyri fyrir hverja teningsal í húsinu, mælt frá kjallaragólfi eða ytri jarðarflöt, ef eigi er kjallari, að efri bitabrún, þó ekki minna en 2 kr. fyrir einstakt leyfi.
 - b. fyrir að stækka eldra hús greiðist sama gjald af rúmmáli viðbótarinnar.
 - II. fyrir önnur byggingarleyfi greiðast 2 kr.
 - III. fyrir störf, er byggingarfulltrúinn leysir af hendi samkvæmt stöðu sinni eptir beiðni einstakra manna, greiðist 1 kr. fyrir hverja kl.stund eða hluta úr kl.stund, er til starfsins gengur.
- Gjöld þessi falla í bæjarsjóð.

Samþykkt þessi, er bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt, er hjer með staðfest samkvæmt 5. gr. laga 13. sept. 1901 um breytingu á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík og viðaukalög. um 23. okt. 1903, við nefnd lög.

Í stjórnarráði Íslands, 16. maí 1904.

H. Hafstein.

Fón Hermannsson.

Reikningur

60

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands fyrir árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1902:			
a. Veðskuldabréf	kr.	277691 32	
b. Lán til prestakalla	—	5195 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	—	600 00	
d. Vextir fyrir 1902 ógreiddir	—	215 79	
e. Innstæða í Landsbankanum	—	5947 32	
f. Í sjóði hjá fjehirði	—	295 20	kr. 289944 63
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu:	—	5090 27	
b. Vextir fyrir 1902 lagðir við höfufuðstól —		6647 38	— 11737 65
3. Vextir af útlánum 1903	—		13480 84
4. Borgun fyrir viðskiptabækur	—		4 00
5. Vextir fyrir 1903, er biða útborgunar	—		4447 44
6. Höfufuðstóll er biður útborgunar	—		3 00
7. Innborguð lán	—		7570 00
8. Móti gjaldið 5	—		24300 00
			Kr. 351487 56

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeiganda fyrir 1903:			
a. ársvextir 4 ⁰ / ₁₀ af höfufuðstól	kr.	10982 16	
b. Dagvextir 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀ um árið	—	112 66	kr. 11094 82
2. Ýmislegur kostnaður	—		764 54
3. Greiddir vextir er biðu útborgunar við árslok 1902	—		3157 94
4. Höfufuðstóll a. er beið útborgunar	kr.	572 33	
b. fallin til útborgunar á árinu —		114 48	— 686 81
5. Sett á vöxtu	—		24300 00
6. Móti tekjulið 7	—		7570 00
7. Sjóður við árslok 1903:			
a. Veðskuldabréf	kr.	294811 32	
b. Lán til prestakalla	—	4805 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	—	600 00	
d. Vextir 1903, ógreiddir	—	332 62	
e. Innstæða í Landsbankanum	—	1960 50	
f. Í sjóði hjá fjehirði	—	1354 01	— 303913 45
			Kr. 351487 56

61 Yfirlit yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands við árslok 1903.**Eignir:**

1. Veðskuldabryjef	kr.	294811 32
2. Skuldabryjef prestakalla	—	4805 00
3. Skuldabryjef Reykjavíkur	—	600 00
4. Ógreiddir vextir	—	382 62
5. Innstæða í Landsbankanum	—	1960 50
6. Í sjóði hjá fjehirði	—	1354 01
	Kr.	303913 45

Gjöld:

1. Innstæða vaxtaeigenda :			
a. í aðaldeild	kr.	245206 69	
Þaraf í deild hinnar æfinlegu			
erfingjarentu kr. 1813 59			
b. í útborgunardeild	kr.	30852 30	
c. í bústofnsdeild	—	9499 47	
d. í ellistyrksdeild	—	733 88	kr. 286292 34
2. Vextir er biða útborgunar	—	4447 44	
3. Höfuðstóll er biður útborgunar	—	3 00	
4. Varasjóður	—	13170 67	
	Kr.	303913 45	

Stjórn Söfnunarsjóðs Íslands, Reykjavík 22. febr. 1904.

Eiríkur Briem. Jón Jensson. Magnús Stephensen.

62**Reikningur**

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Ørum & Wulffs 1903.

Tekjur :

1. Sjóður frá f. ári:		
Innritunarskírteini A fol. 92	kr.	4000 00
2. Vextir	—	140 00
	Kr.	4140 00

Gjöld :

1. Veittur styrkur:		
a. Karli Ásgrímssyni frá Halldórsstöðum í Kinn	kr.	70 00
b. Jóni Vilhjálmssyni frá Gíslastöðum á Völlum	— 70 00	kr. 140 00
	Flyt kr.	140 00

2. Sjóður 31. desbr. 1903:

Innritunarskirteini A. fol. 92	kr. 4000 00
	kr. 4140 00

Fluttar kr. 140 00 **62**

Skrifstofu Norður- og Austuramtsins, Akureyri 14. jan. 1904.

*Páll Briem. St. Guðjohnsen.***Embættaveiting m. m., lausn og skipun.**

a. L a u s n .

25. apríl veitti Hans hátign konungurinn rektor við hinn lærða skóla í Reykjavík Dr. phil. Birni M. Ólsen samkvæmt beiðni hans lausn í náð frá embætti frá 1. október 1904 að telja með eptirlaunum eptir eptirlaunalögunum.

11. maí var síra Arnóri Árnasyni presti í Tröllatunguprestakalli í Strandaprófastsdæmi af stjórnarráði Íslands veitt lausn frá embætti frá fardögum 1904 að telja með eptirlaunum eptir eptirlaunalögunum.

b. S k i p u n m. m.

30. apríl skipaði ráðherra Íslands, samkvæmt allrahæstum úrskurði 2. marz 1904, í millipinganefnd í landbúnaðarmálum þá:

Lektor Þórhall Bjarnarson, sem formann.

Alþingismann Hermann Jónasson á Þingeyrum og

Umboðsmann Pjetur Jónsson á Gautlöndum.

25. apríl var rektor Dr. phil. Björn M. Ólsen, r. af Dbr., allramildilegast útnefndur prófessor með metorðum í 3. flokki nr. 9 í metorðaskránni frá 1. október 1904 að telja.

2. maí var presti að Eyvindarhólum síra Jes A. Gíslasyni veitt Mýrdalsþingaprestakall í Vesturskaptafellsprófastsdæmi.

2. maí skipaði stjórnarráðið cand. phil. Pjetur Hjaltesteð, til þess að vera fyrst um sinn skráritari vörumerkja í Reykjavík.

14. maí skipaði stjórnarráðið verzlunarstjóra Ólaf Davíðsson á Vopnafirði bókara við Landsbankann.

18. maí var presti í Landeyjapingum síra Magnúsi Þorsteinssyni veitt Mosfellspresta-kall í Kjalarnesprófastsdæmi.

Óveitt embætti.

a., er konungur veitir.

Rektorsembættið við hinn lærða skóla í Reykjavík. Árslaun 3600 kr. auk leigulauss bústaðar í skólahúsinu eða 400 kr. í húsaleigustyrk.

Auglýst 20. maí 1904. Umsóknarfrestur til 16. júlí 1904.

b., er ráðherrann veitir.

Tröllatunguprestakall í Strandaprófastsdæmi (Tröllatungu, Fells og Óspakseyrarsóknir), metið kr. 1224 04.

Eptir lögum 2. október 1891 er jörðin Fell keypt til prestsseturs. Á prestakallinu hvílir lán til jarðabóta samkv. lhbr. 11. apríl 1900 og 23. janúar 1903 (Stj.tíð. 1900 B. bls. 60 og 1903 B. bls. 4). Af upphæðinni, 1000 kr., hafa verið notaðar ca. 665 kr. Á brauðinu hvílir árleg greiðsla til uppgjafaprests kr. 24 04. Veitist frá næstu fardögum.

Auglýst 20. maí 1904. Umsóknarfrestur til 6. júlí 1904.

Landeyjaping í Rangárvallaprófastsdæmi (Kross, Voðmúlastaða- og Sigluvíkursóknir). Metin kr. 1132 96 a. Veitist frá næstu fardögum.

Auglýst 20. maí 1904. Umsóknarfrestur til 6. júlí 1904

Brjef og önnur erindi til hinnar æðstu umboðsstjórnar Íslands — sbr. lög nr. 17 frá 3. oktbr. 1903 — eiga að vera stýluð þannig:

»Til

stjórnarráðs Íslands«.

og utanáskript að vera:

»Til

stjórnarráðs Íslands

í Reykjavík«

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austur- 63
amtinu, um kostnað við fjárskoðanir eptir baðanir til útrýmingar 19. apríl
fjárkláða. — Með brjefi dags. 19. f. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent hing-
 að erindi frá framkvæmdarstjóra O. Myklestad, þar sem hann óskar úrskurðar
 stjórnarráðsins um það, hvort kostnaðurinn við fjárskoðanir eptir að baðanir til
 útrýmingar fjárkláða hafa farið fram eigi að greiðast af hlutadeigandi hreppum
 og sýslum eða úr landssjóði, og hafið þjer jafnframt vísað til brjets landshöfð-
 ingja til yðar dags. 10. okt. f. á. um þetta efni.

Útaf þessu skal yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og
 birtingar fyrir framkvæmdarstjóra O. Myklestad, að stjórnarráðið verður að fall-
 ast á þá skoðun, sem landshöfðingi hefir haldið fram í ofangreindu brjefi, að
 fjárskoðanir þær, sem fram eiga að fara eptir baðanir, sjeu einn liður af ráð-
 stöfunum til útrýmingar fjárkláðanum, samkvæmt lögum nr. 41, 13. nóvbr. f. á.,
 og telur því, að kostnaðurinn við fjárskoðanir þessar beri að greiða úr landssjóði
 samkvæmt 3. gr. nefndra laga.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 64
amtinu um sveitfesti þurfalings. — Með brjefi dags. 16. þ. m. hafið þjer, 25. maí
 herra amtmaður, látið uppi álit yðar um erindi hreppsnefndarinnar í Vatnsleysu-
 strandarhreppi, þarsem hún áfrýjar til stjórnarráðsins úrskurði yðar dagsettum
 9. marz f. á., sem ákveður, að skipstjóri Ólafur B. Waage skuli álitast sveit-
 lægur í fæðingarsveit sinni, hinum forna Vatnsleysustrandarhreppi.

Meðþvíað stjórnarráðið verður að vera yður samdóma um það, að eigi
 sje sannað að nefndar Ólafur B. Waage hafi með óslitinni 10 ára dvöl unnið
 sjer rjett til framfærslu utan fæðingarhrepss síns, skal úrskurður yðar standa
 óhaggður.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birt-
 ingar.

Úrskurður amtsins.

Eptirað hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dags. 12.
 ágúst f. á., þar sem þjer skjótið til amtsins ágreiningi milli yðar og bæjarfógetans í Reykja-
 vík um sveitfesti skipstjóra Ólafs B. Waage, sem varð þurfaði fátækra styrks hjer í bænum
 í janúar f. á., og eptirað hafa leitað ýmsra upplýsinga í þessu máli, sem nauðsynlegar þóttu
 til þess að úrskurður yrði á það lagður, er það hjermeð úrskurðað á þessa leið:

Fyrnefndur Ólafur B. Waage er fæddur í Suðarkoti í Vogum í hinum forna Vatns-
 leysustrandarhreppi í ágústm. 1858, og er það nú, eptirað ítrekaðar yfirheyrslur um lífsferil
 hans, sem hann hefir átt mjög bággt með að gefa skýrslu um, þótt hann sje maður á bezta
 aldri, hafa framfarið, sannað með vitnisburði tveggja áreiðanlegra manna hjer í bænum, að
 Ólafur B. Waage hafi komið hingað í bæinn haustið 1879, 21 árs gamall, til þess að nema
 sjómannafræði, en ekki 1877, eins og hann áður hafði skýrt frá. Hann hefir síðar játað, að
 vitnisburður þessara manna væri rjettur, en í brjefi hreppsnefndarinnar í Vatnsleysustrandar-

29. dag júní mánaðar 1904.

64 hreppi, dags. 1. maí f. á., er hann sagður vera talinn húsmáður í Innri Njarðvík 1887 og 25. maí 1888. Sjálfur man hann ekki eptir því, með neinni vissu, hvar hann hafi dvalið þessi 2 ár, nje heldur árin 1889 og 1890, en lýsir því yfir, að sje hann skrifaður í kirkjubókunum í Kálfatjarnarprestakalli, þá hafi hann að líkindum verið þar. Apturámóti hefur hann skýrt svo frá, að hann vorið 1891 hafi keypt hús í Nýlendugötu hjer í bænum, og búið í því 2 ár. Þá hafi hann farið hjeðan vorið 1893 að Suðurkoti í Vogum, og átt þar eða talið heimili sitt þar þangað til hann fór að Skildinganesi á Seltjarnarnesi vorið 1899. Þaðan flutti hann aptur til bæjarins vorið 1900, og hefir dvalið hjer síðan.

Samkvæmt þessu hefir Ólafur B. Waage hvergi með óslitiuni 10 ára dvöl eptirað hann varð 16 ára að aldri áunnið sjer rjett til framfærslu utan fæðingarhrepps síns, hins forna Vatnsleysustrandarhrepps, sem samkvæmt brjefi landshöfðingja 28. sept. 1889 er skipt í 2 hreppa, Vatnsleysustrandarhrepp og Njarðvíkurhrepp, og er því hjermeð úrskurðað, að hann skuli álitast sveitlægur í hinum forna Vatnsleysustrandarhreppi.

Þetta gefst yður hjermeð þjenustusamlega til vitundar, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir hreppsnefndinni í nefndum hreppi, eða hreppsnefndunum í Vatnsleysustrandarhreppi og Njarðvíkurhreppi.

65 **Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Sudurarstinu og Vestur-**
30. maí **amtinu um flutning þingstaðar.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, í brjefi, dagsettu 25. þ. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslumanns og beiðni hreppsnefndarinnar í Sljettuhreppi, vill stjórnarráðið hjermeð veita samþykki sitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Sljettu að Hesteyri með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þinghaldar á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

66 **Brjef stjórnarráðsins til stiftsyfirvaldsins um sölu kirkjujarðar.**
6. júní Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir Hans hátign konunginum 17. þ. m. allramildilegast þóknast að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Kross á Barðaströnd, sem heyrir undir Brjánslækjarprestakall í Barðastrandarprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 850 kr., með þeim skilyrðum, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stíptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, með að minsta kosti 4⁰/₀, að 2 kr. af hinum árlegu vöxtum leggist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoðuð sem bændaieign að því er skatta og skyldur snertir.

Þetta er stíptsyfirvöldunum hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að, ef höfuðstólnum verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu, og ákvæði stíptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 67
amtinu um flutning þingstaðar. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmað- 6. júní
 ur, í brjefi, dagsettu 4. þ. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslumanns og beiðni
 hreppsnefndarinnar í Hafnahreppi, vill stjórnarráðið hjer með veita samþykki sitt
 til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Merkinesi að Kirkjuvogi,
 með því skilyrði að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þing-
 halda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til stiðtsyfirvaldanna um makaskipti 68
kirkjujarðar. Samkvæmt allraþegnsamlegastri tillögu stjórnarráðsins hefir 6. júní
 Hans hátign konunginum 17. þ. m. allramildilegast þóknast að veita allrahæst
 samþykki sitt til þess að makaskipta megí jörðinni Jörvík í Breiðdal, sem heyr-
 ir undir Berufjarðarprestakall í Suðurmúlaprófastsdæmi fyrir bændajörðina $\frac{3}{4}$
 hluta af Skála í Beruneshreppi með $1\frac{1}{2}$ ásauðarkúgildi og 200 kr. milligjöf,
 með þeim skilyrðum, að milligjöfin ávaxtist undir umsjón stiðtsyfirvaldanna
 sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, en vaxtanna njóti bene-
 ficiarius, og að hin fyrnefnda jörð framvegis verði skoðuð sem bændajörð, að
 því er skatta og skyldur snertir, og hin síðarnefnda sem kirkjujörð.

Þetta er stiðtsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar
 og frekari aðgjörða.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 69
amtinu um sveitfesti þurfalings. Með brjefi, dags. 8. marz þ. á., hafið 8. júní
 þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Vestureyjafjalla-
 hreppi, þar sem hún áfrýjar úrskurði yðar, dags. 13. júní f. á., að því leyti sem
 hann ákveður að Runólfur Stefánsson skuli álitast að hafa verið sveitlægur í
 nefndum hreppi þá er hann dó í septembermánuði 1901, og að ekkja hans,
 Ingibjörg Magnúsdóttir, þarafleiðandi skuli eiga sveit í nefndum hreppi.

Þótt aðalreglan verði að vísu að vera sú að fæðingarhreppur eða viður-
 kenndur framfærsluhreppur losist þvíáðeins undan framfærsluskyldu, að full
 sönnun sje fyrir óslitinni, lögmætri 10 ára sveitfestisdvöl í öðrum hreppi og að
 sönnunarskyldan hjeraðlútandi því hvíli venjulega á fæðingarhreppnum (eða
 viðurkenndum framfærsluhreppi) sem til þess að losa sjá'fa sig halda því fram
 að sveitfesti sje unnin annarsstaðar, þá eru í þessu máli alveg sjerstakar á-
 stæður fyrir hendi, þar sem mjög miklar líkur eru til þess að Runólfur Stefán-
 son hafi unnið sjer sveit í Vestureyjafjallahreppi, þar sem hann hefir verið við-
 loda því nær stöðugt í meira en 30 ár, en hins vegar ekkert er framkomið í
 málinu, er bendi til þess að hann á tímabilinu frá 1870—1888 hafi getað átt

69 heimili annarsstaðar en þar. Það virðist því sjálfsagt að sönnunarskyldan fær-
 8. júní ist yfir á dvalarhreppinn (Vestureyjafjallahrepp), svoað honum beri að sanna að
 dvölin hafi slitnað þannig að nægilegt hafi verið til að slíta sveitfestisdvöl, og
 meðþvíað stjórnarráðið er yður samdóma um að Vestureyjafjallahreppur eigi
 hafi fært nægilegar sannanir fyrir þessu, skal úrskurður yðar standa óraskaður.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birt-
 ingar.

Úrskurður amtsins.

Eftir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dags. 5.
 f. m. og með því ítarlegri upplýsingar og skýrslur um kröfu Leiðvallahrepps hins forna á
 hendur Eyjafjallahreppi til endurgjalds á framfærslustyrk veittum í júní 1901 Ingibjörgu
 Magnúsdóttur, ekkju Runólfs nokkurs Stefánssonar, sem dó 10. sept. s. á. á Brúnum í síðar-
 nefndum hreppi, og um sveitfesti hennar, og ennfreður nokkrar skýrslur frá sýslumanninum
 í Skaptafellssýslu um ágreining þann, er risið hefir milli nefndra hreppa útaf framfærslu-
 máli þessu, sem þið sýslumennirnir eigi hafið getað komið ykkur saman um, er svolátandi
 úrskurður lagður á málið.

Eins og vikið er á, varð fyrnefnd Ingibjörg Magnúsdóttir, sem er kominn undir sjö-
 tugt, þurfandi fátækrastryks vegna heilsuleysis og lasleika, og var hún snemma í júní 1901
 sögð til sveitar af mági sínum, Birni Hávarðssyni á Efri Steinsmýri í Leiðvallahreppi, sem
 hún dvaldi hjá, og henni veittar 34 kr. til framfæris. Meðþvíað hreppsnefndin gekk út
 frá því að maður Ingibjargar, Runólfur Stefánsson, hefði áunnið sjer sveitfesti í Vestureyja-
 fjallahreppi, þarsem hann hafði dvalið um mörg undanfarin ár, tilkynnti hún sýslumanni
 sínum þessa styrkveitingu 11. júlí 1901, en hreppsnefndin í nefndum hreppi hefir neitað að
 viðurkenna, að Runólfur Stefánsson hafi verið sveitlægur þar í hreppnum, þá er hann andað-
 ist 11. septbr. s. á., og ekkju hans sveitlæga þar, og skorazt undan að endurgjalda hinn um-
 rædda styrk.

Eptir þeim skýrslum, sem fyrir liggja, og sem eigi eru svo fullkommar sem skyldi
 vegna þess að Runólfur Stefánsson andaðist áður en skýrsla hans yrði tekin um æfiferil hans,
 sem ef til vill hefði mátt fá, ef hreppsnefndin í Leiðvallahreppi, er hafði afskipti af þessu
 máli, hefði gefið sýslumanni tilkynning um styrkveitinguna fyr, átti Runólfur Stefánsson,
 sem var fæddur um 1830, sveit í fæðingarhreppi sínum, hinum forna Leiðvallahreppi, þá er
 hann flutti sig búferlum að Moldnúi í Eyjafjallahreppi 1870, en þar dvaldi hann þar til
 hann flosnaði upp á árinu 1879, eptir að hafa þegið styrk af fátækrafje af hinum forna
 Eyjafjallahreppi, sem skiptist í fardögum 1871. Kona hans, Ingibjörg Magnúsdóttir, fór þá
 austur til áttthaga sinna, en börn þeirra sitt í hvora áttina; dvöldu svo hjónin sitt í hvoru
 lagi uppfrá því, og hafðist Runólfur Stefánsson við í Vestureyjafjallahreppi, mest á því að
 vera á ferðalagi fyrir ýmsa með brjef og sendingar. Eptir skýrslu Einars hreppstjóra Jóns-
 sonar á Yzta Skála, sem Runólfur lengst af hafði tilhald hjá, hafði hann átt að vera á sífeldu
 ferðalagi 1879--80, og eigi dvalið í Vestureyjafjallahreppi nema fáar nætur í senn á hinum
 og þessum bæjum, sem gestur, en fyrst komið til Einars Jónssonar að Yzta Skála 1880 og
 verið til heimilis þar 1880--81; eptir það hafi Runólfur við og við verið á heimili hans þar
 til um vorið 1888; þá segist Einar Jónsson, sem virðist hafa hugsað til þess, að Runólfur
 mundi bráðlega sveitfesta sig í hreppnum, hafa tjáð honum, að hann yrði að útvega sjer
 heimili annarsstaðar, og þá fór Runólfur að Litlahrauni í hinum forna Stokkseyrarhreppi í
 Árnessýslu, en dvaldi þar ekki nema eitt ár, sem sje 1888--89, og kom þá aptur til Einars
 Jónssonar á Yzta Skála, sem hann var hjá við og við til vorsins 1896, án þess þeir minntust

á heimilisfang, eins og Einar Jónsson komst að orði; þá er sagt að Runólfur hafi farið burt úr hreppnum, og er lögð áherzla á það, að hann þá um haustið hafi skorið eitthvað af fje sínu á Bakkabæjum í Rangárvallahreppi, þar sem hann þó eptir skýrslu yðar eigi finnst skrif-
aður til veru. Á síðustu árum sínum á hann að hafa haldið sig í Efri Holtum, og andaðist hann svo á Brúnum 10. sept. 1901. Runólfur Stefánsson hefir þannig dvalið lengst af í Vestureyjafjallahreppi eptir að hann yfirgaf fæðingarhrepp sinn, sem sje frá 1871 eptir 1 árs dvöl í hinum forna Eyjafjallahreppi, til 1901, eða rúm 30 ár.

Á þessu tímabili á dvöl hans að hafa slitnað fyrst nokkru áður en hann flosnaði upp eða hætti búskap 1879 við það, að hann þáði af sveit eptir sögn Einars Jónssonar á Yzta Skála handa einum syni sínum, Þorgeiri að nafni. Í annað skiptið slitnaði dvöl hans í Vestureyjafjallahreppi 1888, er hann fór að Litla Hrauni, og svo á hún síðast að hafa slitnað við burtför hans úr hreppnum 1896. Að því leyti er snertir fátækrastryrkinn, er Runólfur eptir framkominni útskrift úr sveitarbók hins forna Eyjafjallahrepps talinn í hreppskuld, sem sagt er að sje í láni hjá Leiðvallarhreppi, en hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi kannast eigi við, að nokkur tilkynning eða endurgjaldskrafa hafi þangað komið útaf Runólfi, svo að vera má, að hann sjálfur hafi endurborgað þennan sveitarstyrk, en um það liggja samt eigi fyrir einar áreiðanlegar upplýsingar.

Í sveitabók Vestureyjafjallahrepps finnst ekkert bókað um ályktun nefndarinnar, viðvíkjandi veiting styrksins, nje heldur um endurgreiðslu hans. Þannig liggur eigi fyrir nein sönnun fyrir því, að sveitarstyrkurinn hafi verið lögmætur, svo að hann geti haft þá verkun gagnvart hinum forna Leiðvallarhreppi, að slíta sveitfestisdvöl Runólfs í Vestureyjafjallahreppi. Að því leyti er snertir þá hlið málsins, hvernig dvöl Runólfs hafi verið háttáð í Vestureyjafjallahreppi, þá er ekkert komið fram, sem sannar, að hann fremur hafi verið á lausum kjala árið eptir að hann flosnaði upp, eða hætti búskap, en endranær, þótt hreppstjóri Einar Jónsson virðist vilja svo vera láta, og þar sem það er viðurkennt, að Runólfur lifði á því, að fara ferðir fyrir aðra, og var einn síns liðs, þá er það mjög skiljanlegt, að dvöl hans í Vestureyjafjallahreppi hlaut að verða nokkuð slitrótt, en þar hafði hann þó stöðugt bækistöðu sína og eigur sínar, og þangað hvarflaði hann heim úr ferðum sínum. Hann hafði því að mínu áliti áunnið sjer sveitfesti í Vestureyjafjallahreppi, þá er hann fór þaðan að Litla Hrauni í Stokkseyrarhreppi, og það er jafnvel mikið efamál, hvort hann eigi aptur hafi haft heimili sitt í Vestureyjafjallahreppi frá 1889 og þar til hann dó, þrátt fyrir ferð hans að Bakkabæjunum haustið 1896.

Amtið úrskurðar því hjermeð, að Runólfur Stefánsson skuli álítast að hafa verið sveitlægur í Vestureyjafjallahreppi, þá er hann dó í septembermánuði 1901, og að ekkja hans, Ingibjörg Magnúsdóttir, þarafleiðandi skuli eiga sveit í þessum hreppi. Aptur á móti skal hreppurinn vera laus við, að endurgjalda þær 34 kr., sem henni voru lagðar í Leiðvallarhreppi, vegna þess að hreppsnefndin þar hefur dregið um skör fram að tilkynna sýslumanni styrkveitinguna.

Reglur

um hrákallát og gólfræstingu til varnar gegn berklaveiki.

70
21. júní

Samkvæmt lögum nr. 31 frá 23. oktr. 1903 um varnir gegn berklaveiki hefir stjórnarráðið í samráði við landlækni sett eptirritaðar reglur um

70 hrákallát og gólfæsting í vinnustofum, búðum, gistihúsum, samkomuhúsum far-
21. júní þegaskipa og opinberum byggingum.

1. gr.

Í vinnustofum, búðum, gistihúsum, farþegaskipum, saumahúsum og opinberum byggingum, þar sem margt fólk kemur saman, t. d. í kirkjum og skólum, skal gæta þeirrar varúðar, er hjer segir:

Hafa skal hrákallát svo mörg sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa og af þeirri gerð, sem henni þykir hlýða.

Vatn skal vera í hverju hrákalláti eða einhver sötthreinsunarlögur og skal hreinsa það varlega. Heilbrigðisnefnd getur skipað fyrir um, hvernig hreinsuninni skuli háttað.

Aldrei skal hafa á gólfum ofnar eða fljettaðar ábreiður eða loðskinn; skulu gólf vera svo gjörð, að auðvelt sje að þvo þau.

Jafnan skal skvetta vatni á gólf áður en þau eru sópuð, svoað ryk komi ekki upp. Gólf skal þvo úr heitu vatni, að liðnum hverjum þeim degi, er húsin eða herbergin hafa verið brúkuð.

2. gr.

Heilbrigðisnefndir skulu hafa gát á því, að þessum reglum sje fylgt.

3. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sektum frá 2—50 kr.

Þetta auglýsist til eptirbreytni þeim, sem í hlut eiga.

Í **stjórnarráði Íslands, 21. júní 1904.**

H. Hafstein.

Fón Magnússon.

71 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð gamalla for-
9 júní manna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 9. júní 1904

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir styrktarsjóð gamalla formanna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Styrktarsjóður gamalla formanna í Norðurlisafjardarsýslu og Ísafjardarkaupstað“ og er stofnaður af gjöf kaupfélags Ísfirðinga, að upphæð 1036 kr. 86 aurar.

2. gr.

71
9. júní.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, heldur skal hann aukinu.

- 1, með því að $\frac{1}{4}$ árlegra vaxta skal ávallt lagður við höfuðstólinn;
- 2, með gjöfum. er sjóðnum kunna að verða gefnar í því skyni;
- 3, með því að leggja við höfuðstólinn það af vöxtunum, er eigi kann að verða útbýtt.

3. gr.

Þrem fjórðu hlutum árlegra vaxta sjóðsins má verja til styrktar gömlum fátækum formönnum í Norðurisafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað, er ekki þiggja af sveit, orðnir eru 50 ára að aldri og hafa að minnsta kosti verið 25 ár formenn á opnum bátum í Norðurisafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað.

4. gr.

Sýslunefndin í Norðurisafjarðarsýslu hefir aðalumsjón sjóðsins á hendi; kýs hún stjórn sjóðsins, úrskurðar reikninga hans og gætir þess, að skipulagsskrá þessari sje fylgt o. s. frv.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 3 mönnum, er sýslunefndin kýs á aðalfundi sínum ár hvert. Stjórnin hefir á hendi umsjón sjóðsins, veitir styrk úr honum, semur árlega reikninga hans og leggur þá fyrir sýslunefndina til úrskurðar.

Reikningurinn skal birtur á prenti.

6. gr.

Sá, sem vill fá styrk úr sjóðnum, skal senda stjórn sjóðsins skriflega beiðni um það fyrir 31. desbr.; skal beiðni hans fylgja vottorð tveggja áreiðanlegra manna um það, að hann fullnægi skilyrðum þeim, er sett eru í 3. gr. Við styrkveitingar úr sjóðnum skal og taka tillit til dugnaðar styrkbeiðanda í formennsku.

7. gr.

Höfuðstóll sjóðsins skal fyrst um sinn til ársins 1950 ávaxtaður í Söfnunarsjóði Íslands, en þá má sýslunefndin í Norðurisafjarðarsýslu gera aðra ráðstöfun um ávöxtun hans, ef þörf þykir.

8. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Norðurisafjarðarsýslu, 24. og 25. marz 1904.

Grimur Jónsson,
settur.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Framfarasjóð Stykkishólms«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 9. júní 1904. 9. júní

72

Skipulagsskráin er þannig:

Uppprentað blað.

Skipulagsskrá

fyrir »Framfarasjóð Stykkishólms«.

1. gr.

Sjóðurinn er myndaður af fje því, er Bjarni heitinn Jóhannsson, skipstjóri í Stykkishólmi, ánafnaði sjóðnum með arfleiðsluskrá, dags. 27. febr. 1902. Gjafafjeð var lagt sjóðnum út á skiptum í búi Bjarna heitins 27. janúar 1904 með 10640 — tíu þúsund sex hundruð og fjörutíu — krónum $70\frac{2}{3}$ aurum þannig: 5000 kr. af innstæðu hjá Magnúsi kaupmanni Þórarinssyni í Stykkishólmi, samkvæmt kaupsamningi, dags. 22. febrúar 1902, þingl. 31. maí s. á., 2300 króna eptirstöðvar samkvæmt skuldabréfi Ólafs Jóhannessonar í Stóráskógi, dags. 29. október 1901, 1200 króna eptirstöðvar af kaupverði jarðarinnar Máfahlíðar í Neshreppi innan Ennis hjá Þorbirni Ásbjörnssyni á Brimilsvöllum, samkvæmt kaupsamningi, dags. 20. október 1902 og 1960 kr. $70\frac{2}{3}$ aurar í peningum.

2. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Verði sjóðurinn fyrir óviðráðanlegu tjóni, skal árlega verja þriðjungi af árstekjunum til þess að auka höfuðstólinn þangað til hann nær aptur upprunalegri upphæð.

3. gr.

Allt reiðufje sjóðsins skal ávaxta sem ómyndugra fje, eða fyrir það keypt arðberandi fasteign eða örugg verðbrjef. Árlegar afborganir af lánsfje sjóðsins má þó ávaxta til bráðabirgða í öruggum sparisjóði.

4. gr.

Árstekjunum af höfuðstól sjóðsins eða afgangi ársteknanna samkvæmt 2. gr. skal verja til framfara Stykkishólmi. En til þess teljast allar framkvæmdir, er miða til að efla almenna hagsæld þeirra manna, er eiga heima í Stykkishólmskaupúni. Til framfærslu þurfamanna má aldrei verja nokkru af tekjunum.

5. gr.

Tilgangi sjóðsins skal reynt að ná, með því annaðhvort að veita heimilisföstum mönnum í kaupúninu verðlaun fyrir framúrskarandi framtakssemi og ráðdeild, eða með því að leggja fram fje til nytsamra fyrirtækja, eða með hvorutveggju mótinu. Eugiu verðlaun sjeu minni en 50 kr. og ekkert fjárframlag lægra en 100 kr.

6. gr.

Verðlaununum og fjárframlögunum skal útbýta á dánardægri arfleiddanda, 1. marz ár hvert. Þyki enginn hafa unnið til verðlauna og þyki ekki heldur ástæða til að leggja fram fje til almennra framkvæmda, skal geyma það, er úthluta átti, til næsta úthlutunardags. En það, sem þá ekki kann að verða notað af tekjunum, skal leggja við höfuðstólinn auk þess, er við hann kynni að verða lagt samkvæmt 2. gr. Það, sem lagt verður við höfuðstól, er ekki apturtækt.

7. gr.

Lárus H. Bjarnason, sýslumaður í Stykkishólmi, stjórnar sjóðnum meðan hann á heima í kaupúninu, en leitar þó álits sýslunefndarmannsins og

hreppsnefndaroddivitans í Stykkishólmshreppi um það, hvernig verja skuli tekjunum, **72** áður en úthlutun eptir 6. gr. fer fram. Þegar nefndur sýslumaður lætur af stjórn 6. júní sjóðsins, tekur við henni þriggja manna nefnd, sýslumaðurinn í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og tveir sjálfstæðir heimilisfastir menn í Stykkishólmi, annar kosinn af sýslunefndinni í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og hinn af hreppsnefndinni í Stykkishólmshreppi, báðir kosnir til árs í einu.

8. gr.

Reikning sjóðsins fyrir umliðið almanaksár skal birta í einhverju opinberu blaði fyrir maímánaðarlok ár hvert.

* * *

Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndarinnar í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 11.—12. apríl 1904.

Skrifstofu Snæfellsness og Hnappadalssýslu, Stykkishólmi 15. apríl 1904,

Lárus H. Bjarnason.

Með bræfi stjórnarráðsins, dagsettu 14. júní 1904, voru af bráðabyrgðaruppbót þeirri handa brauðum, er veitt er í 13. gr. A. b. 2 fjárlaganna fyrir 1904 og 1905, veittar eptirnefndum prestaköllum þessar upphæðir:

1. Desjarmýrarprestakalli	Kr. 200 00
2. Stöðvarprestakalli	— 75 00
3. Berufjarðarprestakalli	— 75 00
4. Bjarnanesprestakalli	— 100 00
5. Stafafellsprestakalli	— 150 00
6. Kálfafellsstaðarprestakalli	— 100 00
7. Landsprestakalli	— 200 00
8. Ólafsvallaprestakalli	— 250 00
9. Kálfatjarnarprestakalli	— 125 00
10. Lundarprestakalli	— 100 00
11. Gufudalsprestakalli	— 300 00
12. Staðarprestakalli í Súgandafirði	— 150 00
13. Prestsbakkaprestakalli	— 200 00
14. Auðkúluprestakalli	— 200 00
15. Hvammsprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi	— 100 00
16. Reynistaðarprestakalli	— 300 00
17. Mælifellsprestakalli	— 150 00
18. Goðdalaprestakalli	— 150 00
19. Grímseyjarprestakalli	— 150 00
20. Kvíabekkjaprestakalli	— 200 00
21. Staðarprestakalli í Grunnavík	— 120 00
22. Staðarprestakalli í Aðalvík	— 720 00
23. Grundarþingum	— 150 00
24. Fjallalþingum	— 150 00
25. Svalbarðsprestakalli	— 150 00

Samtals kr. 4565 00

Embættaveiting m. m., lausn og skipun.

a. Lausn.

29. júní veitti stjórnarráðið hjerðslækni í Höfðahverfishjæraði Sigurði Hjørleifssyni lausn frá embætti hans, eptir umsókn, frá 1. oktbr. 1904 að telja.

b. Skipun.

6. júní var sýslumaður í Rangárvallasýslu Magnús Torfason allramildilegast skipaður sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti í Ísafjarðarkaupstað.

20. júní skipaði stjórnarráðið Þorstein Guðmundsson yfirmatsmann á gæðum fiskfarma í Reykjavík.

Laus embætti:

a, er konungur veitir.

Embættið sem sýslumaður í Rangárvallasýslu.

Árslaun 3000 kr. Auglýst laust 29. júní 1904. Umsóknarfrestur til 21. ágúst 1904.

Sá er embættið fær, er skyldur til að setja þá tryggingu, er síðar mun verða kveðið á um, fyrir innheimtum þeim, er honum verður trúað fyrir af hálfu þess opinbera. Svo ber honum og að hlýðnast ákvæðum þeim, er sett verða um reikningsskil af hans hálfu og greiðslur í landssjóð.

b, er ráðherrann veitir.

Embættið sem hjerðslæknir í Mýrdalshjæraði.

Árslaun 1500 kr. Auglýst laust 29. júní 1904. Umsóknarfrestur til 21. ágúst 1904.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að í kaптúninu Vík, eða sem næst því.

Embættið sem hjerðslæknir í Höfðahverfishjæraði, laust frá 1. oktbr. 1904 að telja.

Árslaun 1500 kr. Auglýst laust 29. júní 1904. Umsóknarfrestur til 21. ágúst 1904.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að í Grenivík.

Dýrafjarðarþing (Mýra, Núps og Sæbólssóknir) metin 959 kr. 45 a., auglýst 14. júní, umsóknarfrestur til 30. júlí; veitast frá þ. á. fardögum.

Brjef stjórnarráðsins til bæjarfógetans á Ísafirði um kæru útaf niðurjöfnun aukaútsvara. 73
11. júní
Með brjefi, dagsettu 14. f. m., hefir stjórnarráðinu borizt umsögn yðar, herra bæjarfógeti, og umsögn bæjarstjórnarinnar í Ísafjardarkaupstað, sem um hafði verið bedið útaf erindi frá formanni niðurfjöfnunarnefndarinnar í nefndum kaupstað, Helga Sveinssyni, þar sem hann áfrýjar úrskurðum bæjarstjórnarinnar útaf ýmsum útsvarskærum og krefst þess, að þeir sjeu úr gildi felldir, principaliter af þeim ástæðum, 1. að bæjarstjórnin hafi ekki tekið kærurnar til meðferðar fyren 1—2 dögum eptirað »úrskurðarfrestur« bæjarstjórnar hafi verið liðinn, 2. að bæjarstjórnin hafi hækkað útsvör um 172 kr. meira en lækkanirnar nemi og þannig jafnað niður 172 kr. meira, en henni hafi verið heimilt eptir áætlun, en til vara hefir hann átalið hina einstöku úrskurði af efnisástæðum, mestmegnis með tilliti til efnahags þeirra, sem útsvar hefir verið hækkað á, en að því er snertir einn mann, sem lækkað var á, er það til foráttu fundið, að kærán hafi verið of seint framkomin, og úrskurður bæjarstjórnarinnar sje því ólögmætur.

Jafnframt þessu hefir kærandinn kvartað yfir því, að hann hafi ekki fengið hjá bæjarfógeta eptirrit af einni af útsvarskærum þeim, er hann hafi bedið um, og spurzt fyrir um, hvort það sje rjett hjá bæjarfógeta, að honum sje ekki skylt að láta annað í tje af umbednum útskriptum, en hann sjálfur álití áfrýjanda nauðsynlegt.

Útaf þessu skal það tekið fram að útsvarskærum sem slíkar liggja alls ekki undir áfrýjan til æðri stjórnarvalda, heldur eru úrskurðir sýslunefnda og bæjarstjórna um útsvör manna endanlegir, ef þeir eru formlega lögmætir. Erindi formanns niðurfjöfnunarnefndarinnar getur því þegar af þeirri ástæðu ekki tekizt til álíta, nema að því leyti sem það getur skoðazt sem kæra yfir því, að bæjarstjórnin hafi beitt ranglega valdi sínu, o: brotið lögin, sbr. 30. gr. bæjarstjórnarlaganna 8. okt. 1883. Það er nú að vísu svo, að útsvarskæurnar hefðu átt að takast til meðferðar í bæjarstjórninni innan þess frests, sem tiltekinn er í 21. gr. nefndra laga, en jafnvel þóað sá litli dráttur, sem á því varð, hefði eigi verið rjettlættur, eins og gjört hefir verið í umsögn yðar, þá gat hann með engu móti haft þá afleiðingu að gjöra úrskurðinn um kærurnar ólögmætan, heldur hefði hann aðeins getað sætt vítum sem vanræksla. Hækkun sú á útsvarsupphæðinni, sem leiddi af úrskurðunum um útsvarskæurnar, var fyllilega heimil bæjarstjórninni, sem var bær um að vika frá áætlun sinni um þetta atriði. Apturámóti verður að álíta að bæjarstjórnin hefði átt að vísa kæru Friðbergs Stefánssonar frá sem of seint framkominni, afþvíað hún barst ekki oddvita bæjarstjórnar fyren löngu eptir að kærufrestur var liðinn, og ber ekki að innheimta þær 2 kr., sem útsvör Guðm. Þorbjörnssonar hefir verið hækkað um nje þá 1 kr., sem útsvar Alberts Jónssonar hefir verið hækkað um í tilefni af kæru þessari, nema þvíadeins að þeir sætti sig við úrskurðinn. En meðþvíað þeir hafa ekki kært yfir hækkuninni, sem þeim auðvitað er heimilt að undirgangast, og meðþvíað 3 kr. lækkunin á útsvari Friðbergs Stefánssonar getur skoðast sem eptirgjöf af hálfu bæjarstjórnar á gjaldi, er hún telur sanngjarnt, þá verður úrskurður þessi ekki að öðru leyti felldur úr gildi.

12. dag júnímánaðar 1904.

- 73** Meðþví að Helgi Sveinsson var ekki aðili að neinum þeim útsvarskærum málum, sem hann tók sjer fyrir hendur að áfrýja, og ekki verður sjeð að úrskurðir bæjarstjórnarinnar hafi snert rjettindi hans, hagsmuni eða skyldur á neinn hátt, verður ekki sjeð að umkvörtun hans yfir því, að hann hafi ekki fengið eitt umbedið eptirrit hjá bæjarfógeta, sje á neinum rökum byggð.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar fyrir kæranda.

Reglugjörð

um fjallskil með meiru í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

74
7. júní

Amtsráðið í Vesturamtinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1903, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum, 22. marz 1900, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

REGLUGJÖRÐ

um fjallskil með meiru í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, sem er samin af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. septbr. 1904.

I. kafli.

Um geldfjárrekstur á afrjettir og fjalllönd á vorum.

1. gr.

Hreppsúar í þeim sveitum, þar sem nægjanleg afrjettarlönd eru, skulu, ef þeir að álit hreppsnefndar ekki eiga nægileg fjalllönd fyrir sjálfa sig, skyldir að reka í miðja afrjett að vorinu allt geldfje sitt, að meðtöldum dilkám. Nú eru engin slík afrjettarlönd til, heldur aðeins heimalönd og búfjárhagar, skal þá hreppsnefndin annast um, ef ekki fæst upprekstur í annari sveit, að fjenu sje jafnað niður í löndin að tiltölu rjettri við landrými og með samkomulagi við landeiganda. Skulu sveitarmenn skyldir að nota slíkan upprekstur eptir ávisun hreppsnefndar, svo framarlega sem upprekstrartollurinn fer ekki fram úr því, sem hann er ákveðinn hjer áeptir.

2. gr.

Í upprekstrartoll greiðist 50 aurar fyrir hverjar 10 sauðkindur, lömb eða rosíð fje; skal tollur þessi greiddur innan októbermánaðarloka, ef ekki er öðruvisi umsamið. Hver fjáreigandi skal skyldur til að skýra hlutaðeigandi hrepps-

nefnd innan ágústmánaðarloka frá tölu þess fjár, er hann rak eða sleppti á fjall, 74
 en hreppsnefndinni ber fyrir fjallleitir að haustinu að tilkynna þeim, er hafa 7. júní
 rjett til fjalltolla, að hverjum fjáreigendum þeir eigi aðgang um greiðslu á þeim.

3. gr.

Fráfæring allan skal vakta annaðhvort heima áður en hann er rekinn, eða þar sem hann er skilinn eptir í fjallandinu, í það minnsta 2 sólarhringa. Enginn má heimildarlaust reka eða sleppa fjenaði sínum í annara manna lönd, sem hann á ekkert tilkall til. Reka skal þannig gegnum heimalönd manna að ekki hljóttist skaði af.

Brot móti þessum kafla varða 2—10 kr. sekt, auk skaðabóta eptir óvilhallra manna mati.

II. kafli.

Um sauðfjármörk.

4. gr.

Sjerhver fjáreigandi skal skyldur til að hafa glögg og löglegt eyrnamark á sauðfje sínu — en afeyrt er ólögmætt. — Nú eignast maður kindur, sem hann getur ekki markað undir sitt mark, og skal hann þá skyldur til bæði að fá leyfi markeiganda, ef kostur er að láta þær ganga með markinu, og brennimerkja og hornmerkja þær svo glögg, sem verða má, og afhenda hreppsnefndinni skriflega lýsingu á eyrnamarki og öðrum einkennum kinda þessara fyrir ágústmánaðarlok ár hvert.

Nú vill einhver taka upp nýtt fjármark, skal hann þá tilkynna það hreppsnefndaroddvita bæði í hreppnum, sem hann býr í, og aðliggjandi hreppum, er innfæri það í markaskrá sína.

Enginn má taka upp fjármark, sem annar sýslubúi hefir. Sá, sem tekur upp nýtt mark, greiði fyrir það 1 kr. til oddvita hreppsins, er aptur greiðir hana til sýslusjóðs, þegar markaskráin er prentuð, er svo aptur gengur til prentunarkostnaðar; það sem hann verður meiri, greiðist úr sýslusjóði.

Breyting á marki er sama sem nýtt mark. Ekkja, sem heldur uppi óbreyttu marki manns síns, telst ekki nýr markeigandi.

Fyrir brennimörk greiðist engin sjerstök borgun.

5. gr.

Nú flytur markeigandi inni sýsluna; skal þann þá tilkynna mark sitt á þann hátt, sem segir í 4. gr.; eigi hann sammerkt við nokkurn í sýslunni, skal hann þá leggja það mark niður eða semja við hlutaðeiganda um notkun þess.

Skylt er hverjum markeiganda að láta prenta mark sitt, þegar markaskrá er prentuð. Allir markeigendur skulu fá 1 eintak af skránni.

6. gr.

Á brennimarki sýslunnar skulu vera þessir stafir S. H. og að auki tölu-stafir þannig:

S. H. 1 fyrir Kolbeinsstaðahrepp.

— 2 — Eyjahrepp.

— 3 — Miklaholtshrepp.

74

7. júní

- S. H. 4 fyrir Staðarsveit.
 — 5 — Breiðavíkurhrepp.
 — 6 — Neshrepp ytri.
 — 7 — Neshrepp innri.
 — 8 — Eyrarsveit.
 — 9 — Helgafellssveit.
 — 10 — Stykkishólmshrepp.
 — 11 — Skógarströnd.

Brennimörk þessi skulu sett framaná vinstra horn kindarinnar, en brenni-mark eiganda framaná hægra horn. Skytt er öllum þeim, er soramarkaðar kindur eiga, að brúka þessi brennimörk á hyrndar kindur.

7. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta 5.—10. hvert ár, og skal hrepps-nefndin í hverjum hreppi annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum, og setja þau saman eptir stafrofsröð á greinilega skrá. Skal hrepps-nefndin þvínæst, eptir að hún hefir samið skrána, birta hana fyrir öllum fjáreig-endum í hreppnum, svo að hver og einn geti sjðð, að mark hans sje rjett skrá-sett. Síðan sendir hreppsnefndin sýslunefndinni skrána, sem annast um, að að-alskrá sje samin yfir öll mörk sýslunnar og síðan prentuð.

Skyldar skulu hreppsnefndir að semja skrá yfir öll fjármörk í hreppn-um, svo mörg eintök, að hver sá, er sendur er í aðrar rjettir, geti fengið eitt þeirra, og skulu oddvitar jafnan gæta þess á hreppskilum vor hvert að aðvara hreppsþúa um, að, ef nýinnflutt eða nýupptekin mörk kunna að vera í hreppn-um, að tilkynna hreppsnefndinni það svo snemma, að hún geti bætt þeim á fyr umgetnar markaskrár, áður en rjettir byrja.

Skrár þessar skulu afhendast oddvita að afloknum skilarjettum ár hvert.

8. gr.

Enginn má blóðmarka kindur í rjettum eða á hausti. Brot móti þessum kafla varðar 2—5 kr. sekt.

III. kafli.

Um fjallskil.

9. gr.

Á ári hverju skulu hreppsnefndir hver í sínum hreppi kveðja skriflega með nægum fyrirvara alla þá, sem skyldir eru að ganga á fjall eptir sauðfje samkvæmt 10. gr. í reglugjörð þessari, til þess að leita afrjettir og önnur fjall-lönd innan merkja þeirra, sem tilgreind eru í 11. gr. Fjallgangnaboð þetta gangi sem þingboð um allan hreppinn, og varðar sektum, ef tefst eður niður fellur; skal í því nákvæmlega ákveða, hvernig fjallgöngum skal haga, rekstrum til rjetta, geymslu safnsins við rjettina, þangaðtil rjettarhald byrjar, hverjir skulu sækja fje í aðrar rjettir, og hvað annað, sem tilheyrir fjallskilum. Til þess að sækja fje í utansveitarrjettir skal velja markaglögga og gætna menn; skulu þeir vera útbúnir með markaskrá sýslunnar og hreppsins. Hreppsnefnd-

in skal og skipa fyrir, hverjir skuli vera leitarstjórar, og skulu þeir ætíð skyldir til að ganga með leitarmönnum.

74
7. júní

Öll óhlýðni gegn fyrirskipunum hreppsnefndar og leitarstjóra varðar sektum samkvæmt 19. gr.

10. gr.

Hver maður, sem hefir umsjón yfir 6 sauðkindum og þaryfir, er til fjalls skulu reknar, skal skyldur að gjöra fjallskil eptir fyrirskipun hreppsnefndar þeirrar, sem hlut á að máli, er jafna skal nákvæmlega niður fjallskilunum á alla fjáreigendur eptir sauðfjártölu og þörfum, svo að fjallskilum og fjárheimtum sje svo vel fullnægð, sem unnt er, enda segi hver fjáreigandi hreppsnefnd til fjáreignar sinnar á fjalli fyrir 15. ágúst ár hvert.

Nú reka menn einnig fje á fjall í öðrum hreppi og skulu þeir þá skyldir að gjöra fjallskil þar eptir fjármagni því, sem þar er rekið til fjalls. Enn reki þeir ekkert fje til fjalls í sínum hreppi, skulu þeir auk fjallskilanna í hinum framandi hreppi skyldir til að leggja að minnsta kosti einn manni í eina göngu til fjallskila á sínum hreppi.

11. gr.

Þessi eru gangnamerki hreppa á milli. Langmerkin eru: fjallgarðurinn þar sem hann er hæstur, eins og vötnum hallar, eða þar sem hreppalönd ná saman. Þvermerkin eru: Milli Hörðudals og Skógarstrandar Gunnarsstaða milli fjalls og fjöru, og leita Skógstrendingar þaðan að Kárstaðahálsi. Milli Skógarstrandar og Helgafellssveitar ræður Kársstaðaháls, og leita Helgafellingar og Stykkishólmshreppsþúar þaðan að Axarhamri, Tröllahálsi og Hraunsfirði. Þaðan leita Eyrsveitingar að Búlandshöfða. Þá Neshreppingar innri að Loðnugjá í Ólafsvíkurenni og Hróa, þá Neshreppingar ytri að Skarðsvík, Brattahrauni, Kálfadölum, Miðfelli og Bárðarkistu. Þá Breiðvíkingar að Axlargangi og Fróðárheiðarvegi. Þaðan leita Staðsveitingar að Djúpagili, Urðarmúla, Baulárvallavatni, Vatná og Hvanngili. Þá Miklhreppingar að Skirtunni, Hafursfelli og Svínhól. Þá Eyhreppingar að Svínaskarði, Svínavatni, Arná, Oddastaðavatni og Hafursfjarðará. Þá Kolhreppingar að Geirhnúk eptir Vatnshlíðareggjum, að Klífsandi og Hítará. Þar sem fjöll eða hálsar ráða þvermerkjum, skal frá báðum hliðum gengið að vatnaskili.

12. gr.

Næsta virkan dag fyrir fyrsta leitardaginn, og sömuleiðis fyrir skilarjettardaginn skal hver búandi skyldur að leita vandlega sín heimalönd, þau sem vanalega ekki eru leituð til rjettar, og skal hann í tæka tíð reka allt geldfje, sem í þeim finnst og hann ekki á sjálfur eða heimafolk hans, til rjettar eða í fjallasafn. Hins vegar er bannað að draga sundur fjallasafn annarsstaðar en í lögrjettinni. Heimalönd teljast aðeins það, sem notað er fyrir málnytupening og brúkunarhross. En víðáttumeiri lönd sjeu leituð eptir fyrirskipun hreppsnefndar.

13. gr.

Þrjár skulu fjallleitir á hausti; leitardagar eru hinir sömu og venja hefir verið til í fyrstu og annari leit. Þriðja leitinn skal framfara mánudaginn í

74 24. viku sumars í öllum hreppum sýslunnar og skilarjett haldin næsta dag.
 7. júní Leitardagar skulu tilgreindir í fjallskilaboðinu. Misheppnist þriðja leit, skal hreppsnefndin hafa vald til að fyrirskipa fjórðu leit á fjalllönd, er henni ber um að sjá. Til þeirrar leitar má hreppsnefndin gera aukaniðurjöfnun eptir ástæðum á alla hlutaðeigendur.

14. gr.

Leitarstjórar skulu annast um, að leitar fari vel og skipulega fram; til þess heyrir meðal annars, að leitarmenn hefji leitina þá sauðljóst er orðið, og hittist úr nágrannahreppum, eða bíði hver eptir öðrum á gangnamótum, þar sem því verður við komið, enda haldi þeir leitunum samhliða hver til sinnar rjettar. Nú hittir leitarmaður vanfæra kind í leit sinni, og álitur að hann geti ekki komið henni til rjettar, án þess að vanrækja göngu sína, skal hann þá skera kindina og dysja forsvaranlega, þannig að hann geti vísað til hennar, og skýrt frá marki á henni.

15. gr.

Leitarstjórar skulu vandlega gæta þess, að allir þeir, sem fjallskil eiga að gera, leggi svo marga fullgilda menn til, sem hreppsnefndin hefir ákveðið samkv. 10. gr. Nú vanrækir einhver að gjöra þau fjallskil, sem á hann voru lögð, og má þá hreppsnefndin eða leitarstjóri, verði því viðkomið, kaupa manni til að vinna það, sem ávantar til fjallskilanna, uppá hans kostnað eptir mati óvilhallra manna, enda gjaldi að auki sekt samkvæmt 19. gr.

16. gr.

Leitarstjóri skal strax hlífðarlaust tilkynna hlutaðeigandi hreppsnefnd alla óhlýðni gegn fyrirskipunum hans, en hreppsnefndin kærir slíkt sem og sjerhverja aðra skylduvanrækt með tilliti til fjallskila fyrir sýslumanni til sektar. Sömuleiðis hefir hver einstakur maður rjett til að kæra hreppsnefndina, hafi hún beitt við hann rangindum eða íþyngt honum sjerstaklega, framyfir það sem þessi reglugjörð leyfir.

17. gr.

Fjallatje það, sem ofan slangrar í kvífje manna, skal, þegar þörf gerist, skilja úr, og leggja nágrannar saman til að reka það aptur til fjalls í lönd þau, er til uppreksturs eru notuð.

18. gr.

Auk heimalandssmalana þeirra, sem getið er í 12. gr., geta hreppsnefndir, svo opt sem þörf gerist, fyrirskipað almenna rækilega smölun á öllum heimalöndum í hreppnum, og skal þá öllu fje komið beinustu leið til áthaga sinna. Nú kemur rekstur til búanda; skal hann þá, ef mögulegt er, láta rannsaka hann, og taka úr honum kindur þær, sem ekki eru á rjettri leið, ef nokkrar eru, og leiðbeina þeim í rjetta átt svo fljótt, sem því verður viðkomið.

19. gr.

Hver, sem finnur kindur á fjalllöndum þeim, sem ekki teljast með búfjárhögum, að afstöðnum öllum lögboðnum leitum, skal fá fundarlaun eptir óvilhallra manna mati; þó mega þau ekki fara fram úr $\frac{1}{4}$ verðs þess, sem kindurnar eru metnar,

Af þeim kindum, sem finnast kunna í búfjárhögum, ber ekki að greiða **74**
fundarlaun, en sjerstaka fyrirhöfn, svo sem að ná kindum úr klettum eða því 7. júní
umlíkt, ber að borga.

Hver sem verður uppvís að því að hafa fundið kindur eftir þann tíma,
sem greinin mælir fyrir, á fjalllöndum eða heimahögum, og ekki hirt eða kom-
ið til skila, sæti sektum.

Brot móti þessum kafla varða sektum 2—10 kr.

IV. kafli.

Um rjettarhöld og meðferð á úrtíningsfje.

20. gr.

Þar skulu lögrjettir vera sem segir í 22. gr., og svo langt og víða til-
reka, sem segir í 11. gr.

Breyta má þessu með samþykki meiri hluta hreppsþúa, hreppsnefndar,
sýslunefndar og amtsráðs.

21. gr.

Þrisvar skal rjettað á hausti í hverri lögskilarjett, og skulu hrepps-
nefndir annast um, að rjettir sjeu að öllu vel uppbyggðar, og nægir diltar
handa öllum hreppsþúum, sem sjálfir annist um diltadyr sínar meðan á rjettar-
haldinu stendur. Diltka handa utanhreppsþúum eru hreppsþúar þviðeins
skyldir að byggja á sinn kostnað, að utanhreppsþúar sýni þeim sömu skil hvað
diltkum áhrærir. Rjett er að nefndin kjósi einn mann úr sínum flokki til um-
sjónar sem rjettarstjóra.

22. gr.

a. Rjettir skulu haldnar í þeirri röð og á þeim dögum, er nú greinir:

Hraunskarðsrjett, mánudag í 21. viku sumars.

Fagurhólsrjett, þriðjudag í 21. viku sumars.

Hnausarjett og Haugabrekkurjett, miðvikudag í 21. viku sumars.

Bláfeldar-, Grundar- og Kothraunsrjett, fimmtudag í 22. viku sumars.

Brekku- og Arnarhólsrjett, föstudag í 22. viku sumars.

Miðhraunsrjett, laugardag í 22. viku sumars.

Þverárrjett, mánudag í 22. viku sumars.

Valshamars og Mýrdalsrjett, þriðjudag í 22. viku sumars.

b. Eptirleitir skulu framfara svo fljótt, sem verða má, eptir að fyrstu
leitum er lokið, en þær byrja næsta virkan dag eptir fyrstu rjett, og rjettað
sama dag, þar sem því verður viðkomíð.

c. Skilarjettir skulu haldnar í hverju hreppi þriðjudaginn í 24. viku
sumars samkv. 13. gr. og skal til þeirra rjetta leita allar hinar sömu göngur
og til fyrstu rjettar, og reka til rjettar allt það fje, sem á fjalllöndum finnst,
hvort sem það er heimt eða óheimt.

23. gr.

Hreppstjórar skulu halda lögreglu í hverri lögskilarjett, en rjettarstjóri
annast um innrekstur fjárins og sjer um, að fjeð ekki troðist undir, gætir þess,

74 að fjenu sje ekki á nokkurn hátt misþyrmt, og kallar hreppstjóra til, ef svo ber við, lítur eptir að sundurdráttur fjárins fari vel og skipulega fram. Markglöggir menn skoði í dilka áðuren út er hleypt, og gæti þess, að fje fari ekki saman úr dilkunum. Skal því enginn hleypa út fyren rjettarstjóri leyfir, sem ekki sje fyren búíð er að kanna úrtíning, og skal þá aðalreglan, að utan-hreppsmenn hleypi fyrst út og svo þeir, sem lengst eru að.

24. gr.

Ómerkinga skal draga alla í sjerstakan dilk, sem til þess er gerður í hverri rjett, og skal þangað færa allar ær, sem von getur verið á að ættu þá. Skal rjettarstjóri jafnan vera viðstaddur, og engum heimilt vera að taka ómerkinga, sem eign sína, nema með samþykki hans og meirihluta hreppsnefndar; alla ómerkinga, sem enginn finnst eigandi að, að afloknu rjettarhaldi, skal selja þá þegar, og andvirði þeirra renna í sveitarsjóð. Um ómerkinga, sem finnast eptir rjettir, fer sem um annað óskilafje, ef enginn getur helgað sjer og rennur andvirði þeirra einnig í sveitarsjóð.

25. gr.

Mýjetninga skal selja í hverri lögskilarjett, þó þvíáðeins að enginn geti helgað sjer þá, og að eyrun sjeu svo skemmd, að ekkert mark verði gert úr; skal rjettarstjóri kalla til hreppstjóra og markaglögga menn, bæði innan hrepps og utan hrepps, og sjeu þeir allir samdóma um markleysi þessara kinda. Annars fer um þá sem annað óskilafje; sama er um þá mýjetninga, sem finnast eptir rjettir og rennur andvirði þeirra í sveitarsjóð.

26. gr.

Öllum úrtíningi úr fyrstu og annari rjett skal sleppt milli rjetta í land rjettarbónda eða annars, sem hentugra þykir, en fje það, sem ekki dregst upp, eða hirt er í skilarjett, skal þá þegar afhenda hreppstjóra, og skal hann þá kveðja til með sjer tvo markaglögga og gætna menn; skulu þeir allir skoða kindurnar, bæði eyrnamörk og hornamörk og segja til marka; skal þá hreppstjóri nákvæmlega skrifa upp og lesa mörkin í heyranda hljóði; það sem þá verður óútgengið, skal þegar selt við opinbert uppboð, án útlausnarfrests. Allir þessir þrir menn bera ábyrgð á, að mörkunum sje rjett lýst.

27. gr.

Rjettartoll skal greiða úr hreppssjóði búanda þeim, á hvers landi rjettin stendur, sem sje 5—10 kr. eptir samkomulagi við hreppsnefndina, eða mati óvilhallra manna.

28. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverjum hreppi eptir afstaðnar skilarjettir, og þekkja menn eigendur að þeim; skulu þær þá á kostnað eiganda geymdar í vörzlum hreppstjóra, sem annast um, að eigendum verði tafarlaust gert aðvart um þetta, sjeu þeir í nálægum hreppum. Hafi eigendur ekki leitt sig að kindum þessum fyrir Marteinsmessu, skal hlutaðeigandi hreppstjóri selja þær við opinbert uppboð, sem áður sje auglýst í hreppnum með nægum fyrirvara. Kindur þær, sem koma fyrir eptir skilarjett, og ekki þekkjast eigendur að, skal fara með á sama hátt. Geymslukostnaður sje 4 aurar um sólarhringinn.

29. gr.

74

7. júní

Lýsing á óskilafje því, sem við opinbert uppboð er selt, skal sendast sýslumanni fyrir miðjan desbr., er auglýsi hana í blaði, sem út kemur í Reykjavík og vanalega hefir auglýsingar meðferðis, ekki síðar en í febrúar næsta ár; skal þá hver sá, sem getur helgað sjer eitthvað af hinu selda fje, hafa rjett til að fá andvirði þess, vitji hann þess innan næstu Mikaelsmessu, þó að frádregnum öllum lögmætum og sanngjörnum kostnaði, sem fyrir því var hafður.

30. gr.

Enginn má sleppa hrossum eða nautum ómörkuðum á fjöll; skyldur skal hver sá, sem á hross eða naut, er á fjall er sleppt eða rekið, að lýsa marki sínu á þeim fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd, og láta prenta það við fyrsta tækifæri í markaskrá sýslunnar.

31. gr.

Alstaðar í sýslunni, þar sem stóðhross ganga að sumrinu, skal þeim smalað og rjettað í skilarjett. Þau hross, sem þá ekki þekkjast eigendur að og enginn þá hirðir, skulu tekin til geymslu á kostnað eiganda, og auglýst sem annað óskilafje. Þó skulu þau ekki seld fyrir 30. nóvember það ár. Geymslu-kostnaður fari ekki fram úr 10 aurum um sólarhringinn. Hver sá sem stóðhross á, eða tekur til hirðingar í land sitt, skal skyldur að hirða þau svo, að þau gangi ekki í annara manna löndum; hirði hann þau ekki, eptir að honum hefir verið gert aðvart um þau, borgi hann fyrir þau hagatoll eptir óvilhallra manna mati.

V. kafli.

Um grenjaleitir og eyðing refa.

32. gr.

Sjerhver hreppsnefnd skal árlega annast um grenjaleitir og eyðingu refa í hreppi sínum — þar með talin fjalllönd —, skal hún í tæka tíð ráða einn eða tvo áreiðanlega skotmenn til grenjavinnslu í landareign hreppsins á tíma-bilinu frá 14. maí til 14. júlí, og má enginn skotmaður innanhrepps skorast undan því verki, án gildra orsaka.

Borgun til skotmanns skal vera; hvort heldur hann er í grenjaleit eða liggur á greni, 3 kr. um sólarhringinn í kaup og fæðispeninga. Þó má hreppsnefnd eptir atvikum ráða skotmann uppá hærra eða lægra kaup með samráði sveitarmanna; hálfur sólarhringur telst sem heill, en styttri tíma er sleppt. Þess-utan fær hann í aukapóknun fyrir fyrra dýrið 4 kr. og fyrir síðara dýrið 8 kr. og sömu borgun fyrir ef fleiri dýr fullorðin vinnast á sama greni, og 50 aura fyrir hvern yrðling, sem hann nær; sömu póknun fær vökumaður eða hver annar fyrir að ná yrðlingi. Skal sýna oddvita skott dýranna því til sönnunar, og skottin síðan eyðilögð.

33. gr.

Hver búandi í hreppi hverjum skal skyldur að leita árlega, prisvar á

74 vori hverju, grenja í landi ábýlisjarðar sinnar, sje það ekki viðáttumeira en 7. júní svo, að hann noti það fyrir sinn eiginn fjenað; hreppsnefndin skal rækilega brýna þessa skyldu fyrir mönnum, og gæta þess að henni sje hlýtt. Hún annast einnig um grenjaleitir á fjalllöndum og eyðijarða, sem ekki eru notuð fyrir búfjenað; fyrir þær leitir má greiða sanngjarna þóknun úr sveitarsjóði.

34. gr.

Þegar gren finnst, skal bóndi sá, í hvers landi grenið er fundið, tafarlaust vitja skotmanns, ef hann er ekki með í leitinni, — sem helzt ætti að vera —; til að fá hann á grenið; hann skal og leggja til vökumann, og ber honum fyrir það í kaup og fæðispeninga 3 kr. um sólarhringinn; hálfur sólarhringur telst sem heill. Finnist gren og skotmaður er ekki með í leitinni, skal varast að hafa þar nokkra viðdvöl, og forðast allan umgang í nánd við grenið, en skyldur er skotmaður að koma svo fljótt sem verða má, og yfirgefa ekki grenið, fyrir en búið er að reyna til þrautar að vinna dýrin, eða þau unnin, og telst full tilraun ekki gjörð á skemmri tíma enn 3 sólarhringum.

35. gr.

Ef grenjavinnsla mistekst af einhverjum orsökum, skal skotmaður sjá um, að rækilega sje eitrad með stryknin í aðgengilegu og ginnandi æti, er hann sje ætíð útbúinn með, ef á þarf að halda.

36. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um hver í sínum hreppi, að eitrad sje fyrir refi á hverjum vetri þar sem haganlegast þykir, á hentugum tíma, og sje henni (eitruninni) lokið fyrir lok 15. febrúarmánaðar. Aðalreglan við eitrun sje sú að afsláttarhross eða rjúpur sje til þess brúkað, og sjeu þá 100 rjúpur sem 1 hrossskrokkur; nefndin skal sjá um að nægilegt hræ sje til eitrunar, og eitur eptir þörfum. Eitrad sje með stryknin, og sje það framkvæmt af manni, sem til þess er kjörinn af hreppsnefndinni og til þess eiðsvarinn. Eitrunarmaður geri búanda aðvart um, hvar hann leggur niður eitur í landareign hans.

Brot móti þessari grein varðar sektum.

37. gr.

Hver sem vinnur refi öðruvísi en á greni eða með eitrun á tímabilinu frá 1. apríl til 1. desbr., skal fá 2 kr. í þóknun fyrir hvert dýr, hvort sem það er ungt eða gamalt, af sveitarsjóði þess hrepps, sem þau eru unnin í, þó því aðeins að þau hafi verið sýnd hreppsnefndinni eða tveim skilríkum mönnum svo fljótt sem verða má eptir unninguna og skal þá ónýta þau, nema í þeim virðist nokkurt verð; þá skulu þau afhent oddvita, sem geymir þau þar til þau eru lögð í kaupstað; nýtur þá veiðimaður andvirðisins.

38. gr.

Ollum skal bannað að ala upp yrðlinga, nema skotmanni aðeins til 14. júlí. Sannist það að nokkur annar ali upp yrðlinga, skal hann sæta sektum; sannist enn fremur, að nokkur sleppi yrðling, skal þyngja sektina.

39. gr.

Hver sem gerir kröfu til borgunar fyrir eitthvað, sem lýtur að eyðingu refa á grenjum eða með eitrun, skal senda oddvita þess hrepps, sem í hlut á;

greinilegan reikning fyrir septembermánaðarlok ár hvert. Reikningnum skal fylgja skýrsla um verk það eða tillag, sem borgunar er krafizt fyrir, reikning- inn leggur oddviti þvínæst fram fyrir alla hreppsnefndina til yfirskoðunar og úrskurðar; samþykki hún reikninginn óbreyttan, fá hlutadeigendur upphæðina borgaða, annaðhvort þá þegar af sveitarsjóði eða við niðurfjöfnun hreppsgjalda það haust. Refaveiðakostnaðarreikninga þá, sem ekki eru komnir til oddvita fyrir hinn tiltekna dag, þurfa hreppsnefndir ekki að taka til greina, nema sjerstaklega á standi.

Brot móti þessum kafla varðar sektum, 2—50 kr.

Allar sektir fyrir brot á reglugjörð þessari renna í viðkomandi sveitar- sjóð.

40. gr.

Mál útaf brotum gegn reglugjörð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

41. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um geldfjárrekstur á fjallönd, sauðfjármörk, fjallskil, rjett- arhöld og eyðingu refa m. fl. frá 3. júlí 1895.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík 7. júní 1904.

J. Havsteen.

Fjallskilareglugjörð

fyrir Dalasýslu.

75

7. júní

Amtsráðið í Vesturamtinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyt- ing á 3. gr. í fyrnefndum lögum, 22. marz 1890 er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

FJALLSKILAREGLUGJÖRÐ

fyrir Dalasýslu, sem er samin af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. september 1904.

I. kafli.

Um eyðing refa.

1. gr.

Fyrir hvert gren, sem finnst og yrðingar eru í, er skotmaður kemur að, skal greiða 4 kr. í fundarlaun, og hæfilega þóknun fyrir að tilkynna hrepps- nefndinni eða ráðnum skotmanni, að grenið sje fundið.

Heimilt er hreppsnefnd, er henni þykir ástæða til, að ráða menn til

75 grenjaleita gegn borgun úr sveitarsjóði. Skotmaður skal ávallt vera með í 7. júní slíkri leit.

2. gr.

Í hvert sinn sem gren finnst, skal tafarlaust tilkynna það hreppsnefnd, er jafn skjótt gjörir advart skotmanni þeim, er hún áður á að hafa ráðið til grenjavinnslu í hreppnum. Öll vanræksla í þessu varðar sektum.

3. gr.

Fyrir fyrra dýrið, er skotmaður vinnur á greni hverju, ber honum 8 kr. en 16 kr. fyrir hið síðara, og 50 aurar fyrir hvern yrðling. Skotmaður skal kosta sig sjálfur, en vökumanni skal greiða 3 kr. um hvern sólarhring; að öðru leyti kostar hann sig sjálfur, eða húsbóndi hans, sje hann annara hjú. Til sannindamerkis skal skotmaður sýna hreppsnefnd skottið af tóum þeim og yrðlingum, er unnizt hafa, og brennir hreppsnefndin þau strax.

4. gr.

Ef einhver vinnur tóu með skoti, hundi, í boga eða á annan hátt, á þeim tíma, er skinnið er einkis virði sem verzlunarvara, skulu honum, fyrir hvert dýr, greiddar 4 kr. úr sýslusjóði; skottin afhendir hann þá á manntalsþingi, og skal þeim eytt þar. Fyrir að vinna bitvarg getur hreppsnefnd veitt hærri verðlaun, og greiðist þá það, sem umfram er 4 kr., úr sveitarsjóði. Auk þess að sýna skottin af unnum tóum, verða veiðimenn, ef þess er krafizt, að geta sannað með vottum að dýrin hafi verið unnin með skoti, hundi eða í boga.

5. gr.

Hreppsnefndir skulu, hver í sínum hreppi, útvega og hafa til nægilegt eitur, og annast um að rækilega sje eitrad fyrir refi, á hentugum stöðum, á hverju ári.

6. gr.

Það skal með öllu bannað að ala yrðlinga lengur en á þeim þarf að halda á grenjum, vor hvert. Brot móti þessari grein varða sektum allt að 200 kr.

7. gr.

Allur kostnaður við eyðing refa, samkvæmt reglum þessum, annar en verðlaun þau, er sýslusjóður borgar samkvæmt 4. gr., greiðist úr hlutadeigandi sveitarsjóði.

II. kafli.

Um fjármörk og markaskrár.

8. gr.

Sjerhver fjáreigandi er skyldur að hafa glögg mark á fje sínu. Þær kindur, er menn fá að á vorin, og geta ekki markað undir sitt mark, mega þeir alls ekki sora marka, heldur verða þeir að fá mark á þær hjá öðrum, og brennimerkja þær eða auðkenna eptir samkomulagi við markeiganda.

9. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta svo opt sem sýslunefndinni þykir

þurfa, og skal hreppsnefndin í hverjum hreppi annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum, og semja skrá yfir, í stafrófsröð. Hver markeigandi skal skýra hreppsnefndinni greinilega frá eyrna- og brennimarki sínu. — Skrárnar skulu síðan af hreppsnefndum sendar manni þeim, er sýslunefndin hefir falið að semja aðalmarkaskrána, en hann sendir svo handrit sitt, áður en prentun fer fram, mönnum þeim, er sýslunefndin hefir kosið. til endurskoðunar. 75
7. júní

III. kafli.

Um notkun upprekstrarlands.

10. gr.

Hreppsnefndin í hverjum hreppi skal annast um að þeir fjáreigendur, sem ekki eiga eða hafa nægileg heimalönd eða upprekstrarland fyrir fjenað sinn, fái upprekstur annarsstaðar í hreppnum þar sem fjalllendi er nægilegt; skal hún því jafna fjenu niður í löndin, að rjettri tiltölu, árlega, í marzmánuði. Er hver fjáreigandi skyldur að reka fje sitt á fjall samkvæmt ráðstöfun hreppsnefndarinnar, nema hann hafi sjálfur útvegað sjer upprekstur í öðrum hreppi, en það ber honum að hafa tilkynnt landeiganda þeim, er honum ber upprekstur hjá, í síðasta lagi 30. apríl., ella greiði hann honum upprekstrartoll.

11. gr.

Í þeim sveitum, er að álitu hreppsnefndar hafa upprekstrarland aðeins fyrir sitt eigið fje, skal öllum búendum bannað að taka fje til upprekstrar úr öðrum sveitum eða sýslum; þó má landeigandi taka jafnmargt fje og þeim bar að reka í land hans, er nota rjett þann, sem veittur er í 10. gr., til að fá upprekstur utansveitar.

12. gr.

Upprekstrartollur er 5 aurar fyrir hverja kind, er á fjall skal reka, svo lamb sem roskna, ef eigi er öðruvísi um samið. Upprekstrartollur skal greiddur fyrir lok októberm. ár hvert.

IV. kafli.

Um fjallgöngur á hausti.

13. gr.

Þrjár skulu vera fjallgöngur á hausti. Fyrsti leitardagurinn skal vera mánudagurinn í 22. viku sumars, og skal rjettað að morgni næsta þriðjudags nema í Dunksrjett, á Fellsströnd og í Saurbæ, en á þeim stöðum skal rjettað á mánudagskvöldið hið sama. sem leitað er. Annar leitardagur skal vera miðvikudagurinn í 22. viku sumars, nema í Hörðudal, þar sem hann er mánudaginn í 23. viku sumars og í Miðdölum, þar sem hann er fimtudaginn í sömu viku. Þriðja leit skal ávallt fara fram daginn fyrir skilarjettardaginn, ef veður leyfir, en annars sama dag. Fje úr annari leit skal ávallt rjettað sama daginn.

14. gr.

Hver fjáreigandi, undantekningarlaust, skal skyldur að gjöra fjallskil í sínum hreppi, eða í þess stað sækja fje í aðra hreppa eða rjettir, eptir því sem hreppsnefndin nákvæmara skipar fyrir í fjallskilaseðlinum. Nú tekur landeigandi

75 fje af utanhreppsmanni til uppreksturs, og skal hann þá fyrir lok ágústmánað-
7. júní ar skýra hreppsnefndinni frá því, hve margt það er, og ber honum þá að gjöra fjallskil fyrir það fje sem sitt eigið.

15. gr.

Hlutaðeigandi hreppsnefnd skal útnefna einn eða fleiri leitarstjóra í hreppnum, er stjórní göngum leitarmanna, og annast um að allt fari vel og skipulega fram.

16. gr.

Leitarstjórar skulu nákvæmlega gæta þess að allir þeir, sem fjallskil eiga að gjöra samkvæmt fjallskilaseðli, leggi til svo marga fullgilda menn, sem hreppsnefndin hefir ákveðið. Leitarstjóri skýrir hlífðarlaust hreppsnefnd frá, ef honum er óhlýðni sýnd, en hún kærir slíkt til sekta ásamt öllum brotum gegn reglugjörðinni.

17. gr.

Í fjallleitum þeim, sem ákveðnar eru í 13. gr., skal öllu geldfje safnað til lögrjettar, bæði úr heimalöndum og upprekstrarlöndum. Geldfje það, er kann að vera saman við búsmala á bæjum leitarðaginn, er hver hlutaðeigandi skyldur að draga frá og koma saman við fjallsafn eða til rjettar í tæka tíð. Enginn má í 1. leit reka fjallsafn heim á bæ sinn til að draga úr því geldfje sitt eða annara.

V. kafli.

Um rjettir og úrtíningsfje.

18. gr.

Valdi bygging lögrjettar grasnámi eða jarðusla, skal, ef þess verður krafizt, fullt endurgjald koma fyrir, af hreppsjóði, eptir mati óvilhallra manna, er rjetturinn útnefnir.

19. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um að fjárrjettir sjeu í gildu standi, og skulu dilkar svo rúmgóðir að ekki þurfi að hleypa útúr þeim fyrri en fjárrætti er lokið. Utanhreppsmenn skulu, í þeim lögrjettum, þar sem þeir eiga von á töluverðum fjenaði, skyldir að hlaða upp hæfilega stóra dilka, eptir nákvæmari fyrirsögn hreppsnefndar. Skyldur er hver jarðarábúandi og fjáreigandi, sem er í sjálfsmennsku, að vinna að rjettarbyggingu eða aðgjörð eptir skipun hreppsnefndarinnar.

20. gr.

Oddviti hreppsnefndar skal ávallt vera viðstaddur rjettarhald, eða annar, er hann til þess kveður, til þess að hafa umsjón með því, að alt fari vel og skipulega fram, og skulu allir, er vinna ber að rjettarhaldinu, skyldir að hlýða fyrirskipunum þeirra.

21. gr.

Rjettarstjóri skal skipa hæfa menn til þess að lita eptir því, að fje ekki misdragist, að svo miklu leyti sem unnt er.

22. gr.

75

7. júní

Rjett er að hreppsnefndin ákveði í leitarseðlinum, ef henni þykir þörf, hve marga menn hver fjáreigandi skuli leggja til í rjettina, og má enginn, sem skyldur er að gegna rjettarstörfum, fara fyr í burtu en sundurdrætti er lokið, nema rjettarstjóri leyfi. Leggi einhver fjáreigandi innan eða utan sveita svo illa til rjettarstarfa, að töf verði að, er rjettarstjóra heimilt að ráða menn upp-á hans kostnað til að draga fje hans.

23. gr.

Enginn má, í lögrjettum, marka kindur, nema með samþykki rjettarstjóra og undir hans umsjón.

24. gr.

Rjettarstjóri skal annast um að ekki sjeu ómerkingar teknir úr rjettinni, fyrri en sundurdrætti er lokið, nema mæður helgi sjer þá. Þá ómerkinga, sem engin ær helgar sjer, skal geyma til annarar rjettar, ásamt öðrum úrtíningi, en þá ómerkinga, sem engin ær hefir helgað sjer í annari rjett, fær rjettarbóndi, nema öðru vísi sje um samið og rjettartollur borgaður af sveitarsjóði, þá falla ómerkingar til þess sjóðs. Mýjetningar skulu seldir strax í rjettinni og fellur andvirði þeirra til sveitarsjóðs.

25. gr.

Skilarjettir skulu haldnar í lögrjett þá daga, er hjer segir:

Í Laxárdal miðvikudaginn í 23. viku sumars.

- Haukadal fimmtudaginn í 24. viku sumars.

- Miðdölum föstudaginn í 24. viku sumars.

- Hörðudal laugardaginn í 24. viku sumars.

- Hvammssveit fimmtudag í 24. viku sumars.

Á Fellsströnd, Skarðsströnd og í Saurbæ föstudag í 24. viku sumars.

Í Laxárdal leyfist að halda skilarjett á Svarfhóli.

26. gr.

Úrtíningur úr 1. og 2. rjett skal geymdur hjá áreiðanlegum manni, eptir ráðstöfun hreppsnefndar, gegn 4 aura borgun um sólarhringinn fyrir hverja sauðkind, er greiðist, þegar kindin er afhent, nema hreppsnefndir semji öðru vísi sín á milli.

27. gr.

Allt það utansveitarfje, sem kemur fyrir í hreppnum eftir leitir, en fyrir skilarjettardag, skal rekið bæ frá bæ, þangað sem úrtíningur er geymdur og geymast ásamt honum. Sá, sem sleppir rekstri, eða fer óforsvaranlega með hann, sæti sektum og greiði auk þess skaðabætur, ef sannað verður að kind hafi farið fyrir vanrækslu hans.

28. gr.

Úrtíningsfje það, er ekki finnst eigandi að, eða ekki verður komið til eiganda, skal selt við uppboð skilarjettardaginn að aflíðandi nóni.

29. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverri sveit að aflokinni skilarjett

75 og þekkja menn eiganda; skulu þá kindur þessar, á kostnað eiganda geymdar í 7. júní vörzlum hreppsnefndarinnar, er gjörir eigendum sem fyrst aðvart. Hafi þeir ekki leitt sig að kindum þessum fyrir Marteinsmessu, skal selja þær við uppboð, er auglýst skal með nægum fyrirvara. Kindur þær, sem koma fyrir eftir skilarrjettir og enginn þekkist eigandi að, skulu þegar seldar við opinbert uppboð, er birt sje á lögboðinn hátt í hreppnum.

30. gr.

Lýsing á óskilafje því, er við uppboð er selt, og ekki þekkist eigandi að, skal við hver árslok send oddvita sýslunefndar, er sjer um að lýsingar þessar sjeu birtar í blaði því í Reykjavík, er flytur stjórnvaldaauglýsingar. Sá, er sannar eignarrjett sinn að hinu selda fje, fær andvirði þess, að frádregnum kostnaði, ef hann gefur sig fram fyrir Mikaelsmessu næstu á eftir.

VI. kafli.

Um ótamin hross.

31. gr.

Hreppsnefndin í hverjum hreppi skal í samráði við hlutaðeigandi kynbótanefnd gjöra ráðstöfun til þess að ótamin hross sjeu rekin á fjall eigi síðar en 8 vikur af sumri. Upprekstrartoll fyrir hvert hross skal greiða með 1 kr. 50 a., ef eigi er öðru vísi um samið. Smala skal hrossum til rjettar í þriðja leit. Með óskilahross skal fara á sama hátt sem með óskilakindur.

32. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 1—20 kr., nema hærri sektir liggi við eftir ákvæðum hinna einstöku greina reglugjörðarinnar.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík, 7. júní 1904.

J. Havsteen.

76

7. júní

Fjallskilareglugjörð

fyrir Skagafjardarsýslu.

Amtsráðið í Norðuramntinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890 um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda og lögum 24. nóvemb. 1893 um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt reglugjörð þessi, er skal öðlast gildi 1. september 1904.

I. kafli.

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Skagafjardarsýsla er eitt fjallskilafjelag, er skiptist í deildir, eftir því sem landi hagar og fjöll eða vatnsföll deila. Yfirstjórn allra fjelagsdeildanna

hefir sýslunefndin á hendi, samkvæmt tilskipun 4. maí 1872, en hreppsnefndir **76**
hafa á hendi alla stjórn og framkvæmd á fjallskilamálum, hver í sínum hreppi. 7. júní

2. gr.

Hreppsnefndir geta gert nákvæmari ákvarðanir um fjallskil í einstökum atriðum. Þó má eigi þar með raska reglugjörð þessari, og skulu hreppsnefndir gæta þess, að farið sje í öllu eptir ákvæðum hennar.

II. kafli.

Um afrjetti og notkun þeirra.

3. gr.

Allt land skiptist í afrjetti og heimalönd. Það skulu vera afrjettir, sem að fornu verið hafa. Svo getur og sýslunefnd ákveðið nýja afrjetti, eptir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

4. gr.

Enginn má hafa afrjetti til sjerstakra afnota fyrir sjálfa sig, svo sem til slægna eða beitar fyrir búsmala. Eigi má ónáða fjenað á afrjettum, nje taka þaðan fje eða hross fyrir fjallgöngur á haustum, nema hreppsnefnd leyfi. Allur heimrekstur afrjettarfjenaðar á einstaka bæi gangnadagana er stranglega bannaður. Enginn má sleppa fje sínu á afrjett eptir fyrstu göngur, nema hreppsnefnd leyfi.

III. kafli.

Um smölun til rúnings og fráfærna.

5. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala heimalönd sín á vorum, eptir því sem hreppsnefnd ákveður.

6. gr.

Hreppsnefnd skal skipa fyrir um smölun sauðfjár til rúnings á vorum, bæði í heimalöndum og á afrjettum. Gangnaskyldir á afrjettum eru allir þeir, sem þar eiga upprekstur. Hið sama gildir um smölun til fráfærna.

7. gr.

Nú finnst fje, er sloppið hefir úr löndum eiganda, eða kemur fyrir fjarri eigendum, þegar rúning er afstaðin, hvort heldur eru geldar kindur eða lambær, er þá finnandi skyldur, ef honum er unnt, að hirða og rýja geldfje, og sömu-leiðis ær, þegar tími er til kominn, og einnig að marka ómörkuð lömb. Skal hann gera eiganda full skil á ullinni og grein fyrir marki og öðrum einkennum á hverri kind, sem hann rýr eða markar. Fyrir ómak sitt ber finnanda borgun, er eigi yfirstigi: fyrir að rýja kind 20 aura og fyrir að marka lamb 10 aura.

IV. kafli.

Um rekstur til afrjetta.

8. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að stóðhross og geldfje, þegar það er komið

76 7. júní úr ull, sje rekið til afrjettar svo tímanlega að vorinu, sem árferði og önnur atvik leyfa. Áður en lömb eru rekin á fjall, skal sitja þau heima eigi skemur en 3 sólarhringa eptir fráfærur. Reka skal á miðjan afrjett, nema hreppsnefnd hafi öðruvísi ákveðið. Sjeu heimalönd notuð til uppreksturs, skal reka þangað, sem búsmali sízt gengur, og með leyfi landeiganda.

9. gr.

Enginn má hafa ótamin stóðhross nje geldfje í heimahögum að sumrinu, nema hreppsnefnd og nágrannar leyfi, enda ábyrgist eigandi, að stóðið geri engum skaða. Nú eru stóðhross eigi rekin til afrjettar eptir skipun hreppsnefndar, og má hún þá láta reka þau á kostnað eiganda, ef hann er í sama upprekstrarfjelagi.

Sjeu stóðhross í óskilum í heimahögum, getur sá, er fyrir ágangi verður, gert eiganda aðvart um að hirða þau, eða tilkynnt það hreppsnefnd, er þá sjer um aðvörun til eiganda. Í hagagjald fær ágangspoli 8 aura fyrir hvert hross um sólarhring, er borgist um leið og hrossa er vitjað, ella sje þeim haldið að veði, þar til borgun fæst.

Nú þekkist ekki eigandi, og skal þá taka hross í gæzlu mót 10 aura gjaldi um sólarhring, og að öðru leyti fara með þau sem óskilahross á haustum.

10. gr.

Ef stóðhross ganga úr afrjetti á sumrum í búfjárhaga, getur sá, er verður fyrir ágangi, gert hreppsnefndinni þar í hreppi aðvart um það. Skipar hún þá fyrir um smölun þeirra og rekstur til afrjettar. Kostnað við smölun og rekstur borgar landráðandi að hálfu, en helmingur kostnaðar greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði, nema öðruvísi sje um samið.

Komi hrossin í annað sinn, má reka þau til eiganda eða gera honum aðvart um að hirða þau. Frá þeim tíma ber ágangspola sama hagagjald og segir í annari málsgrein 9. greinar.

Þekkist ekki eigandi hrossanna, skal fara með þau sem óskilahross á haustum.

11. gr.

Hver sem heimildarlaust rekur fjenað sinn, sem á afrjett á að fara, í annara land til beitar um sumar, hvort heldur er heimaland eða afrjettur, skal greiða hagatoll til landeiganda, 3 krónur fyrir hvert hross og 10 aura fyrir hverja sauðkind. Nú tekur einhver hross eða sauðfje í sameiginlegt upprekstrarland af þeim, sem ekki er í því upprekstrarfjelagi, og skal hann þá svara upprekstrarfjलगinu sama hagatolli og fyr segir. Sæti ella málssókn til skaðabóta.

V. kafli.

Um fjallskil.

12. gr.

Fjallskilaskyldur er hver fjäreigandi, hvort sem hann er búandi eða búlaus. Skal hann leggja til fjallskila á þann hátt, sem hreppsnefnd fyrirskipar.

13 gr.

76

7. júní

Skyldur er hver maður að gera full fjallskil á þeim afrjetti, þar sem honum ber upprekstur, þóað hann noti annan afrjett eða heimaland, nema allar hlutaðeigandi hreppsnefndir veiti undanþágu, er gildi eitt ár í senn. Nú notar einhver með leyfi landeiganda annan afrjett en honum ber upprekstur á, og er honum skylt að gera þar full fjallskil að tiltölu við fjárfjölda, ef hann hefir fengið undanþágu frá fjallskilum á þeim afrjetti, þar sem honum ber upprekstur, en að öðrum kosti skal hann gera þar fjallskil tiltölulega að hálfu móts við fjallskil annara í því upprekstrarfjlagi. Noti einhver annara land til uppreksturs heimildarlaust, ber honum að gera þar full fjallskil, þótt hann fái enga undanþágu, þar sem honum ber upprekstur. Hver sem notar land utan upprekstrarfjelags síns, skal tilkynna það hreppsnefndinni í þeim hreppi, þar sem hann á heima, áður 12 vikur eru af sumri.

14. gr.

Nú eiga nokkrir fjáreigendur að gera fjallskil í öðrum hreppi en þeir eru búsettir í, og skal þá hreppsnefndin, þar sem þeir eru búsettir, senda hreppsnefnd þeirri, er hlut á að máli, skýrslu um fjáreign slíkra manna eptir vorframtali, áður 14 vikur eru af sumri.

15. gr.

Þar sem tveir eða fleiri hreppar nota sama afrjett, skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir eiga fund með sjer í 16. viku sumars til að semja um, hvernig fjallgöngum skal haga. Til þess fundar kveður oddviti í þeim hreppi, þar sem aðalrjett stendur. Skal þá hver hreppsnefnd leggja fram fjártal fjallskilaskyldra manna í hreppnum að vorinu, staðfest af hreppstjóra, og fer eptir því, hve marga menn hver hreppur leggur til í göngurnar. Meta skal til dagsverka eða peningaverðs göngu hvers gangnaflökks. Verði ágreiningur um þetta milli nefndanna, sker sýslunefnd úr því eða oddviti hennar til bráðabirgða.

Heimilt er hreppsnefndum að skipta upprekstrarsvæði milli hreppsfjelaga til smölunar. Annast þá og ábyrgist hvert hreppsfjlag allar nauðsynlegar fjárleitir á sínum úthlutaða landsparti.

16. gr.

Fjallgöngur skulu vera tvennar að minnsta kosti hvert haust. Það er á valdi hreppsnefnda, hvort þær láta þriðju göngu framfara. Ennfremur hafa hreppsnefndir vald til að láta gera eptirleitir á afrjettum og viðlendum heimilöndum, og skulu þær koma sjer saman um það við síðustu rjett eða á hausthreppaskilum. Jafnframt skal hreppsnefnd auglýsa, hvort hún fyrirskipi eptirleit á því hausti. Að því leyti sem kostnaði við þriðju göngur og eptirleitir að tilhlutun hreppsnefnda er ekki jafnað niður með öðrum gangnaskilum, greiðist hann úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði.

17. gr.

Allri skylduvinnu og öðrum kostnaði við fjallskil skal hreppsnefnd jafna niður á fjáreigendur í tæka tíð. Aðfundningar við niðurfjöfnunina skal bera upp brjeflega fyrir oddvita hreppsnefndarinnar, áðuren fjallskilum er lokið, og fer um þær eptir því, sem fyrir er mælt um útsvarskærur í 1. gr. laga 9. jan. 1880 um breyting á tilskipun 4. maí 1872.

Við niðurjöfnun fjallskilakostnaðar er rjett að ætla nokkuð fyrir óviss- um útgjöldum, og leggst það fje í sjerstakan sjóð, er nefnist fjallskilasjóður. Um reikningsskil fjallskilasjóðs gilda sömu reglur og um sveitarsjóðsreikninga sam- kvæmt 20. gr. tilskipunar 4. maí 1872.

Hreppsnefndin eða kjörinn maður úr nefndinni, er nefnist fjallskilastjóri, kveður hreppsþúa með gangnabóði til fjallskila nægum tíma áður en fjallgöng- ur byrja. Skal þar nákvæmlega tekið fram, hvað hverjum þeirra ber að leggja til fjallskila það haust. Ef einhver vanrækir að gera þau fjallskil, sem hann er kvaddur til, skal hann borga þau eptir mati hreppsnefndar. Paraðauki varð- ar það sektum, er hækka, ef brotið er ítrekað.

Ekkert má fyrirskipa í gangnabóðinu, er komið geti í bága við full- tryggjandi fjárskil eða ákveðin rjettarhöld innan sýslu.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skipar duglegan gangnaforingja fyrir hvern gangnaflokk, einn eða fleiri, eptir því sem til hagar á hverju upprekstr- arsvæði. Gangnaforingjar skulu jafnan vera sjálfir í göngunum, og skipa fyrir um, hvernig þeim skal haga. Skulu þeir sjá um, að fjársöfnin sjeu rekin með reglu til rjettar, og kveðja menn til að gæta safnsins, þar til vöktunarmenn hafa tekið við því. Hver gangnamaður er skyldur að hlýða gangnaforingja sínum. Öll óhlýðni gegn skipunum hans varða sektum.

Nú hafa fjáreigendur ráð á fleiri mönnum en einum, og hefir þá fjall- skilastjór vald til að kalla til gangna þann, sem hæfastur er, svo og til hvers annars starfa, er útheimtist til góðra fjárskila. Ef einhver sendir mann í göng- ur, sem gangnaforingi og helmingur gangnamanna í hans flokki álltur óhæfan sakir æsku, elli, sjónleysis, ókosta eða ills útbúnaðar, er hann skyldur að borga gangnaskilin, eins og hann hefði engan sent. Borgun fyrir gangnasvik eða van- rækslu á fjallskilum má verja til að kaupa mann til fjallskilanna, ella renni hún í fjallskilasjóð eða sveitarsjóð þess hrepps, er hlut á að máli.

Ef fjáreigandi hefir engan hæfan mann til gangna og getur eigi útvegað hann, skal segja fjallskilastjóra frá því 4 dögum áðuren fjallgöngur byrja, og borgar þá fjáreigandi gönguna sektalaust. En fjallskilastjóri annast um að út- vega mann í gönguna fyrir sanngjarna borgun. Á sama hátt skal útvega hesta, fæði og annað, sem vantar.

Hreppsnefndir skulu sjá um, að koma upp hentugu skýli fyrir gangna- menn á afrjettum, þar sem þess er þörf. Kostnaður, sem af þessu leiðir, greið- ist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði

VI. kaffi.

Um rjettir og rjettahöld.

76
7. júní

24. gr.

Eftir tillögum hreppsnefnda ákveður sýslunefnd, hvar aðalrjett skal vera og hvar aukarjett, sömuleiðis undir hverja aðalrjett hver aukarjett heyrir, og ennfremur hvern afrjett og heimalönd ganga skal til hverrar rjettar, og ráða sýslutakmörk, nema öðruvísi sje ákveðið.

25. gr.

Allir búendur eru skyldir að vinna að byggingu rjetta og viðhaldi þeirra, hver að sínum hluta, eftir því sem hreppsnefnd ákveðar. Við hverja aðalrjett skulu allar jarðir í upprekstrarfjelaginu eiga nægilegt dilksrúm, hver fyrir sig eða fleiri í samlögum, og eru ábúendur jarðanna skyldir að kosta byggingu dilkanna og viðhald þeirra eptir rjetttri tiltölu. Ennfremur skulu vera sjerstakir dilkar, einn eða fleiri, fyrir fje úr öðrum hreppum, er rjettarfjelagið í heild sinni byggir og viðheldur á sinn kostnað, móti því að hlutaðeigandi upprekstrarfjelög sýni því aptur sömu skil.

26. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um, að rjettir sjeu vandlega byggðar og vel við haldið, einnig að allir dilkar við þær sjeu í gildu standi kveldið áður en rjettað er. Vanræki einhver að vinna að rjettar- eða dilksbyggingu, má hreppsnefnd útvega mann til þess á hans kostnað.

27. gr.

Hreppsnefndir kjósa úr sínum flokki duglegan rjettarstjóra við hverja aðalrjett og aukarjett. Rjettarstjóri skal vera kominn til rjettar í tæka tíð hvern rjettardag. Skipar hann fyrir, hvernig fjáðrætti skal haga, og heldur mönnum til starfa. Hann bannar stranglega allt slark og óreglu, er valdið getur hindrun við rjettarstörfín. Sýni nokkur í rjettinni óhlýðni gegn skipunum hans, varðar það sektum.

28. gr.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal skipa duglegan dilkstjóra fyrir hvert dilksfjelag, til að vera rjettarstjóra til aðstoðar við rjettarstörfín. Dilkstjórar skulu gæta þess, að misdráttur eigi sjer ekki stað, og sjá um heimrekstur fjárins frá rjettinni. Enginn má hleypa útúr dilk fyren rjettarstjóri leyfir, og búið er að kanna fjeð í dilknum. Að þeim starfa eru allir skyldir að vinna, þeir sem rjettarstjóri til þess nefnir.

29. gr.

Rjettarstjóri annast um, að ómörkuð lömb sjeu hirt í rjettinni og dregin í dilk sjer, svoað eigendum gefist kostur á, að láta lambsmæður helga sjer þau. Enginn má helga sjer marklausa kind að fjárbragði einu. Rjettarstjóri kveður menn til að skoða úrtíning vandlega eptir markaskrárm í fyrstu sem síðari rjettum, og mega þeir ekki yfirgefa þann starfa fyren lokið er. Allir fjáreigendur skulu gæta þess, að fje þeirra verði ekki eptir í úrtíningi. Á rjettarstjóri heimtíngu á að fá nægilega marga menn úr hverju hreppsfjelagi sjer til aðstoðar við

76 töfludráttinn. Þegar búið er að skoða úrtíning í fyrstu rjett, skal fjallskilastjóri 7. júní í þeim hreppi, þar sem aðalrjett stendur, koma honum í gæzlu milli rjetta, og telst gæzlan með gangnaskilum.

30. gr.

Í hverri aukarjett skal jafnan rjettað næsta dag á undan aðalrjett þeirri, sem hún heyrir undir. Skulu tilkvaddir menn reka úrtíning úr aukarjettinni tafarlaust til aðalrjetta, svo að hann sje þangað kominn, áður fjárdrætti er lokið.

31. gr.

Í fjárrjettum má enginn afmarka fje, nema í viðurvist tveggja valinkunnra manna, og skulu þeir, ef krafizt verður, geta gert grein fyrir, hvaða mark hafi áður á verið.

VII. kafli.

Um hirðing fjár í utanhrepps-rjettum.

32. gr.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal skipa hæfa menn, einn eða fleiri eptir þörfum, til að fara í rjettir og á hreppaskil, svo og tilað vera við úrtíningssölu annara sveita, þar sem helzt eru fjársamgöngur, tilað hirða þar sauðfje og hross hreppsbúa sinna. Hafi sá, sem gert er að skyldu að leggja til tjeðan starfa, engan hæfan mann til að inna þau af hendi, hefir fjallskilastjóri vald til að kveðja til þess hvern þann, sem hæfastur er í hreppnum, annaðhvort í mannaskiptum eða gegn fullu endurgjaldi frá þeim, er tillaginu á að svara.

33. gr.

Sá maður, sem sendur er til að hirða fje í rjettum eða á hreppaskilum annara sveita, má eigi fara þaðan fyren búið er að skoða úrtíning vandlega eftir markaskránni. Sannist það, að hann láti verða þar eptir fje sveitunga sinna, sem er með glöggu skrásettu marki, eða týni því, varðar það sektum og skaðabótum, nema málsbætur sjeu.

VIII. kafli.

Um smölun heimalanda á haustum.

34. gr.

Hver búandi er skyldur að smala heimaland sitt á haustum, svo opt sem hreppsnefnd fyrirskipar, þótt hann eigi þar ekki fjárvon sjálfur.

35. gr.

Hreppsnefnd eða fjallskilastjóri skal skipa fyrir um reglulegar heimalandsgöngur jafnframt hverjum fjallgöngum. Á heimalöndum, er afrjettar-fjendur gengur í að jafnaði, teljast göngurnar með fjallskilum, og skulu þær fara fram undir umsjón tiltekins manns, með samlögum búanda, eptir því sem bezt hagar á hverjum stað, og með samtökum við næstu sveitir, þar sem það á við.

Allt geldfje og hross, er fyrir kemur í heimalöndum og ekki er þegar hirt af eigendum, skal reka skilvíslega til rjetta þeirrar, er því ber að ganga

til. Verði ágreiningur um, hvert fjeð skuli ganga, sker sýslunefnd úr því eða oddviti hennar til bráðabirgða.

76
7. júní

36. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að eptir rjettir á haustin sjeu öll heimalönd rækilega smöluð sama dag viku, og að rekstrar gangi þá eptir töfludrætti bæ frá bæ, nema hreppsnefnd áliti annað haganlegra.

IX. kafli.

Um fjárrekstra bæja milli.

37. gr.

Skyldur er hver búandi að hirða fje það, er finnst í heimalandi hans, eptir að fjallgöngum er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, sem það á að ganga. Hreppsnefnd hefir vald til að ákveða rekstrarleiðir innan hrepps og út-úr hreppnum. Ef fje er rekið afleiðis í bæjarrekstrum eða sleppt er fjárrekstri, sem á að ganga bæ frá bæ, varðar það sektum og skaðabótum, nema máls-bætur sjeu. Hið sama gildir um fjárrekstra að vorinu.

38. gr.

Ef enginn rekstrarmaður er heima, þegar rekstur kemur á bæ, skal rekstrarmaður skilja úr fje það, er eptir á að verða, og reka svo reksturinn áfram til næsta rekstrarfærs manns, en skylt er þeim, er við rekstri skyldi taka, að greiða rekstrarmanni þóknun eptir áliti hreppsnefndar.

X. kafli.

Um eptirleitir einstakra manna.

39. gr.

Þegar hinum fyrirskipuðu fjárleitum er lokið, er hverjum manni innan upprekstrarfjelagsins heimilt að gera eptirleit á sinn kostnað. Nú finna menn fje í eptirleit, og skal hreppsnefnd ákveða fundarlaun eða björgunarlaun, nema öðruvísi sje um samið fyrirfram milli hreppsnefndar og eptirleitarmanna.

40. gr.

Fundarlaun fyrir óheimt fje, er finnst í eptirleitum, og björgunarlaun þess fjár, sem finnst í ógönguklettum, greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði þess hrepps, þar sem eigandi á heimili. Fyrir heimanað sloppið fje, er finnst í eptirleit, borgar eigandi eptir mati hreppsnefndar.

XI. kafli.

Um meðferð óskilafjár.

41. gr.

Eptir að lokið er töfludrætti í síðari rjett, skal úrtíningur þegar seldur við opinbert uppboð, Uppboðið skal haldið af hreppstjóra í þeim hreppi, þar sem aðalrjett stendur. Gerir hann heyrum kunnugt, að uppboð byrji, birtir söluskilmála og tilnefnir tvo skilríka og markglögga menn til að lýsa mörkum og einkennum á hverri kind, áður en hún er seld og ritar hann lýsing þeirra í uppboðsbókina.

76

7. júní

Við sölu óskilafjár er enginn innlausnarfrestur nje gjaldfrestur. Þó skulu hrútar, sem eptir álití hreppstjóra og söluvotta eru hæfir til kynbóta, svo og forustukindur, seldir með 4 vikna innlausnarfresti eptir söludag, og jafnlöngum gjaldfresti, og eru þeir ekki í ábyrgð kaupanda fyren að innborgunarfresti liðnum.

42. gr.

Óskilafje það, sem fyrir kemur eptir rjettir, og ekki finnst eigandi að, eða kemst ekki til eiganda sökum fjarlægðar, skal hreppstjóri selja við uppboð á þingstað hreppsins. Vestan Hjeraðsvatna skal sú sala fara fram þriðjudaginn í 25. viku sumars, og austan Hjeraðsvatna fimmtudaginn í 26. viku sumars, eða næsta dag, sem fært er, ef veður bannar hinn tiltekna dag. Sýni nokkur vanrækslu í því, að koma óskilafje á uppboðsstaðinn, varðar það sektum.

Gæzla óskilafjár austan Hjeraðsvatna frá næstu smölun til söludags telst með gangnaskilum.

44. gr.

Nú finnst óskilakind í fje manns, eptir að óskilafje er selt og fje er almennt tekið til hýsingar. Þekkist kindin og náist til eiganda, skal honum gert aðvart um að vitja hennar. Verði að selja kindina, borgast ekkert gæzlukaup fyrir hana, og ber sá, er hún fannst hjá, sölukostnaðinn, nema málsbætur sjeu.

45. gr.

Fyrir lok hvers árs skal hreppstjóri senda manni, sem kosinn er af sýslunefnd, greinilega lýsingu á öllu óskilafje, er selt hefir verið í hreppnum. Hinn kjörni maður sendir endurrit af lýsingum þessum til birtingar í blaði, er flytur almennar auglýsingar. Í prentunarkostnað og ómakslaun bera honum 50 aurar fyrir hverja kind, er hreppstjóri skal senda honum með marklýsingunni.

46. gr.

Af andvirði óskilafjár þess, er selt verður, borgast:

- a. Sölulaun og innheimtulaun.
- b. Prentunarkostnaður marklýsinga.
- c. Fundarlaun eða björgunarlaun.

Að öðru leyti greiðist fjárverðið til eiganda, ef hann innan septemberloka næst áeptir sannar eignarrjett sinn. Annars fellur verðið í sveitarsjóð þess hrepps, sem selt er í, eða sveitarsjóði allra hreppa í upprekstrarfjélaginu að rjettirí tiltölu við fjárfjölda.

XII. kafli.

Um hirðingu hrossa á haustum.

47. gr.

Í síðari göngum á haustin skal ásamt sauðfje smala stóðhrossum af af-rjettum og úr heimalöndum, og rjetta þau í síðari rjett á undan fjársundurdrætti. Hreppsnefndir skulu hlutast til um, að hrossum þeim, sem dregin eru í rjettum,

sje ekki heimildarlaust sleppt í annara land, og getur hreppsnefnd metið heimrekstur hrossanna úr hverju dilksfjelagi sem gangnaskil.

76

7. júní

48. gr.

Hross þau, er eptir verða óhirt í síðari rjett, þegar sundurdrætti er lokið, skal afhenda hreppstjóra, er skrásetur þau, með mörkum og einkennum, eptir lýsingu tveggja skilríkra manna, er hlutaðeigandi hreppsnefnd eða hreppsnefndir hafa þartil kjörið. Skal hann síðan koma hrossunum í trygga gæzlu, og innan 2 sólarhringa senda hreppstjórum í næstu hreppum nákvæma lýsingu á þeim til birtingar fyrir almenningi. Sje hrossanna ekki vitjað af eigendum, skulu þau seld við hina almennu óskilafjárölu. Óskilahross skulu seljast með 6 vikna innlausnarfresti eptir sóludag, og er gjaldfrestur á söluverðinu einnig 6 vikur. Ekki eru hross í ábyrgð kaupanda fyren að innlausnarfresti liðnum. Gæzlukaup reiknast, meðan hrossin eru undir hendi geymenda eða kaupanda, allt til loka innlausnarfrests, og má ekki yfirstiga 10 aura fyrir hvert hross um sólarhring. Ef hross er eigi innleyst, svoað hæstbjóðandi verði eigandi að því, ber honum ekkert gæzlukaup frá sóludegi.

49. gr.

Í þeim hreppum sýslunnar, þar sem stóðhross eru að mun, skal almenn hrossasmölun fara fram fyrsta þriðjudag í hverjum mánuði vetrarins eða næsta dag, sem fært er, ef veður bannar hinn tiltekna dag. Skulu hrossin rjettuð og dregin sundur á þeim stöðum, er hreppsnefnd ákveður og auglýsir fyrirfram. Vanræki einhver smölun, svoað hross hafi eptir orðið í landi hans, skal hann reka þau á sinn kostnað til eiganda, eða, ef hann þekkist eigi, til hreppstjóra, sæti ella sektum og skaðabótum.

Um óskilahross, er koma fyrir við hina almennu smölun, gilda sömu ákvæði og um óskilahross í rjettum, nema að því leyti sem þau koma í hús og hey. Hross þau, sem ekki er vitjað af eigendum, skulu seld við uppboð 3 vikum eptir að þau hafa verið tekin í gæzlu, og skal sóludagur tiltekinn í lýsingarskránni.

50. gr.

Finnist óheimt stóðhross á afrjettum eða fjarri byggðum eptir göngur á haustum, skal hreppsnefnd í þeim hreppi, þar sem finnandi á heima, ákveða fundarlaun eða björgunarlaun, er greiðist úr fjallskilasjóði eða sveitarsjóði þess hrepps, þar sem eigandi á heimili. Þessu mati má, ef ágreiningur verður, skjóta til sýslunefndar.

XIII. kafli.

Um fjármörk.

51. gr.

Hver maður skal einkenna fje sitt og hross með glöggu marki á eyrum, en ef sauðfje er soramarkað, þá brennimerkja á hornum. Svo er það og skylda hvers fjáreiganda, að hafa hrepps Brennimerk á öllu hyrndu fje. Ef einhver vanrækir að hafa hrepps Brennimerk á fje sínu, getur hann eigi krafizt skaða-

76 bóta, þó að fje hans verði eptir í utanhreppsrjettum eða úrtíningi, eður fari skakka 7. júní leið í bæjarekstrum.

Rjett er að hver fjáreigandi auðkenni fje sitt á haustum, jafnóðum og það heimtist, með glöggu merki á höfuð. Vanræki einhver að auðkenna þannig fje sitt, ber honum sjálfum að borga fundarlaun eða björgunarlaun fyrir hverja sína kind, er finnst í eptirleitum, en hvorki fjallskilasjóði nje sveitarsjóði.

52. gr.

Enginn má taka upp mörk, er líkist svo mörkum í gildandi markaskrá, að ætla megi að valda kunni misdrætti, nema með leyfi þeirra, er lík mörk eiga. Þessi mörk má ekki upp taka: bragð, netnál, hvathamrað, blaðrifað, helmingrifað, þrírifað, þristúrifað, sýlt í blaðstýft, sýlt í hamar, sýlt í hvatt, sýlt í helmingað, sýlt í stúf, tvísýlt í stúf, og mega þau heldur ekki ganga að erfðum, gjöfum eða kaupum og sölum.

53. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir alla sýsluna 5. hvert ár. Skal sjerhver markeigandi koma marki sínu í hana, og borga fyrir það sem sýslunefnd ákveður, en hvert heimili fær ókeypis eitt eintak af markaskránni, er fylgja skal jörðinni við ábúandaskipti. Einnig skal sýslunefnd sjá um, að nægilega mörg eintök af markaskránni verði send ókeypis til allra hreppa utan sýslu, er fjársamgöngur geta komið fyrir.

54. gr.

Ef menn nota mörk, sem eigi eru prentuð í markaskrá sýslunnar, t. d. þeir, sem flutzt hafa úr öðrum sýslum, skulu þeir lýsa mörkum sínum á vorhreppaskilum fyrir hreppsnefndinni, þar sem þeir eru búsettir. Mörk þessi skal hreppsnefnd skrifa upp og senda, áður en 10 vikur eru af sumri, til hreppsnefnda í nálægum hreppum innan sýslu og utan, þar sem helzt eru fjársamgöngur. Þeir, sem vanrækja þetta eða hirða eigi um að láta prenta mörk sín í markaskrá sýslunnar, mega búast við, að farið sje með fje þeirra sem óskilafje, og sæti þaradauki sektum.

XIV. kafli.

Um rekstur á sölufje.

55. gr.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir rekstrarmenn, duglegir og vel útbúnir. Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður. Skal hann geta gert nákvæma grein fyrir tölu rekstrartjáris.

56. gr.

Alt fje í sölufjárrekstrum skal vera merkt með skýru rekstrarmerki í malir, er sje svo glöggt, að það sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, að það máist eigi af, þótt votviðri gangi.

57. gr.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að, þeim er lönd

þau eiga, sem um er rekið eða í er áð. Varast skal að rekstrum lendi saman við annað fje. Eigi má halda áfram með rekstra, úr því farið er að skyggja, nema brýna nauðsyn beri til. Svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyrir en markljóst er orðið. **76** 7. júní

58. gr.

Nú ber svo til, að öðru fje lendir saman við rekstur, skal þá á næsta bæ við það, er rekstrarmenn eða aðrir hafa orðið þess varir, draga það fje úr rekstrinum, og gæta þess vandlega, að engin kind verði eptir, sem eigi á í honum að vera. Skal þá sem endrarnær, er viðstaða verður, telja rekstrarfjeð. Skyldir eru heimamenn eptir föngum að hjálpa til að kanna reksturinn. Ber yfirmanni rekstursins að sjá um, að fje það, er saman við hefir komið, komizt í áthuga sína eigendum kostnaðarlaust.

59. gr.

Verði rekstrarmenn sannir að því að hafa tekið fje annara í rekstur heimildarlaust, skal yfirmaður bæta eigendum það að fullu eptir samkomulagi eða mati óvilhallra manna, er sýslumaður kveður til þess, ef með þarf. Sannist það, að slíkt hafi verið gert af skeytingarleysi, varðar það auk þess sektum.

60. gr.

Yfirmaður sölufjárrekstur skal annast um, að rekstrareglum þessum sje hlýtt, og ber hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kærir, en á aptur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna.

XV. kafli.

Almenn ákvæði.

61. gr.

Það er stranglega bannað, að svelta fjenað frekara en minnst verður hjá komizt, hundbeita hann að óþörfu eða misþyrma honum á nokkurn hátt, við fjárrjettir, í rekstrum eða gæzlu, fjallgöngum og heimalandssmölun. Brot gegn þessu varða skaðabótum og hegningu að lögum.

62. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 1 til 100 kr., eptir mála-vöxtum, og renna þær í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið.

63. gr.

Mál, sem rísa útaf brotum gegn reglugjörð þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

64. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð fyrir Skagafjarðar-sýslu um fjallskil o. fl. frá 14. júní 1901.

Amtsráð Norðuramtsins, Akureyri 7. júní 1904.

Páll Briem.

Reglugjörð

um breytingu á fjallskilareglugjörð, 5. júlí 1902, fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu.

Amtsráðið í Suðuramtinu gjörir kunnugt:

Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

um breytingu á fjallskilareglugjörð 5. júlí 1902 fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnessýslu, sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. septbr. 1904,

Við 43. gr.

Á eptir orðunum: »goldinn hálfur tollur« komi: »þó enginn af Flóa- og Skeiðamannaafkrætti«.

Við 45. gr.

Á eptir orðunum í upphafi greinarinnar: »Eigi skal hirða« komi »óheimt«

Suðuramtið, Reykjavík 24. júní 1904.

J. Havsteen.

Heilbrigðissamþykkt

fyrir Sauðárkrókskaupþún í Skagafjarðarsýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir Sauðárkrók að þeim húsum og bæjum meðtöldum, sem byggð eru og byggð kunna að verða í Sauðárlandi áfast við kaupþúnið.

2. gr.

Sýslumaður er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kýs til þriggja ára, og annar, er sýslunefnd tilnefnir af íbúum þess svæðis, er samþykktin nær yfir, til jafnlangs tíma, og geta þeir skorast undan endurkosningu um næstu 3 ár.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir nefndarmennirnir eða hjeraðslæknir óska þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á ári, í apríl, júlí og október. Hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um, að

fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma álykt-
anir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til amtmanns.

78
7. júní

Hjeraðslæknir á heimtingu á að sitja á fundum nefndarinnar og taka
þátt í umræðum, en ekki hefir hann atkvæðisrjett. Formaður skal boða honum
fundi í tæka tíð.

Ritfangakostnað og útlagðan kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal
greiða úr hreppssjóði eptir reikningi, sem hreppsnefnd samþykkir.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á, að heilbrigðissamþykkt þessari sje
hlýtt í öllum greinum, og skal henni heimilt að rannsaka allt það, er um ræðir
í samþykktinni og mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á
almannafæri eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða öll hús á því svæði, er samþykktin
nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnslu-
vert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut
eiga, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef um brot
er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót eða heil-
brigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún
leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara framá, að fje sje veitt.

Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu, og er þá heilbrigðisnefnd
heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar, er leggur endilegan úrskurð á málið.

II. Um vatnsból.

6. gr.

Öll vatnsból skal verja hvers konar óhreinindum. Það er bannað að
láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum,
salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neinskonar
saurindi, sorp, slor eða hræ. Við alla brunna kaптúnsins, sem og fast við þá,
er bannað að þvo fatnað, fisk, ull og annað, er óhreinkað getur neyzluvatnið
en að því er snertir lindarvatnsbólin er með öllu bannað að leggja nokkuð frá
sjer ofar vatnsbununum, þar sem þær koma fram úr pípunum. Skal heilbrigð-
isnefndin sjá um að pípunar sje vel hreinar, samfelldar og óhreyfilegar. Bann
að er að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim. Ennfremur er alger-
lega bannað að hafa vatn úr Saudánni að neyzluvatni.

7. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum en svo, að
millibilið sje 15 álnir. Nú vill einhver grafa brunn eða breyta gömlum brunni,
og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, enda segi nefndin fyrir um,
hvernig brunninum skal háttað, og er hlutadeigandi þá skyldur að fara eptir
tilsögn nefndarinnar.

78

7. júní

8. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni eða öðru vatnsbóli um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós, að vatnið sje skaðvænt, og ekki unnt að gera við brunninn eða vatnsbólið, svoað vatnið verði ósagnæmt, þá skal heilbrigðisnefndin skipa eiganda að moka ofan í brunninn og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð, eða ef um annað vatnsból en brunn er að ræða, þá með öllu fyrirbjóða að taka vatn úr því til neyzlu.

III. Um peningshús, hauga og forir.

9. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

10. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gera for eða haughús, þá skal hann gera heilbrigðisnefnd aðvart, áður en hann byrjar verkið, og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara áeptir.

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álum.

For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álum, nema haughús sje haft yfir, og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir uppúr jörðu, og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera, svoað ómögulegt sje, að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

11. gr.

Ef peningshús eða haugstæði, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði eða óþrýði eða fullnægja ekki kröfum samþykktarinnar, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greinar, en heimilt er þá eiganda að skjóta skipun nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns, en sýslumaður skal leita álits hjeraðslæknis og því næst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

IV. Um salerni.

12. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni, og skal það ekki vera nær vatnsbóli en nemi 15 álum. Hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan, og skal hann ná fast upp að setunni. Í hverju salerni skal vera bakpíl, en þau eigi byggð fast upp að húshliðum eða göflum.

13. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein, og smáílátin skal tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefndin skal segja til, hvar láta megi saurindi úr salernum.

14. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðis-

nefnd heimtað af húseigendum, að þeir geri ný salerni á þann hátt er segir í **78**
12. gr.

7. júní

15. gr.

Með öllu skal bannað að leggja frá sjer saur nokkurstaðar á bersvæði á því svæði, sem samþykkt þessi nær yfir. Skal því heilbrigðisnefnd heimilt að krefjast þess, að hreppsnefnd láti byggja vandað og tvídeilt salerni með áföstu þvaghúsi á hentugum stað til afnota fyrir ferðafólk. Úr hreppssjóði skal og greiðast kostnaður sá, er leiðir af því að halda húsi þessu hreinu.

V. Um sorp, ösku og önnur óhreinindi.

16. gr.

Enginn má á svæði því, er samþykkt þessi nær yfir, safna sorpi, ösku, beinum nje öðrum óhreinindum í opna hauga eða gryfjur. Þar sem því verður eigi viðkomið að bera slík óhreinindi daglega á þá staði, er heilbrigðisnefnd tilvísar, skal nefndinni heimilt að heimta, að slíkum óþverra sje safnað í ílát úr málmí og flutt burtu áður en ílátin fyllast.

17. gr.

Það er skylda sjómanna að fleygja öllu slori dag hvern, er þeir hafa gert að fiski sínum, í sjóinn, ef því er ekki safnað í gryfjur á þeim stöðum, er heilbrigðisnefndin leyfir. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu ákvæði sje hlýtt.

18. gr.

Ef einhverstaðar safnast óhreinindi kringum hús manna, svoað fylulopt eða daunilt eða óþrifalegt rennsli eða vilpur myndist, þá getur heilbrigðisnefndin skipað húseiganda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja óhreinindin tafarlaust.

VI. Um slátrun sauðfjárl.

19. gr.

Slátrun sauðfjárl við verzlanir í haustkaupth skal þannig framfara, að sauðfje sje geymt í rjett, sem það eigi sjer útum á blómvöllinn.

Hreppsnefnd skal sjá um, að á hæfilegum stöðum nálægt slátrunarstað kaupmanna sjeu til safngryfjur tilað taka á móti sullum úr sauðfje, og skulu gryfjurnar þannig útbúnar, að steinolíutunna botnlaus en með loki yfir sje grafin niður. Þegar tunnan er orðin hálf full, skal hún tekin upp og gryfjan fyllt, þannig að sullirnir verði að minnsta kosti 1 alin í jörðu niðri. Öllum sullum skal gálgameður safna í vatnshelt ker, er kaupmaður sá, sem slátrað er hjá, lætur fylgja slátrunargálga sínum, svo skal gálgameður hella sullunum í ofanefnda tunnu.

Daglega um leið og slátrunarstörfum er hætt, skal hlutaðeigandi kaupmaður láta bera gor og önnur óhreinindi í sjó, forir eða mykjuhauga.

78 Samskonar skylda hvílir á hverjum þeim, er lætur slátra sauðfje heima 7. júní hjá sjer, til að sjá um niðurgropt á sullum og hreinsun lóðar sinnar.

VII. Um bókunarstofur.

20. gr.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sém lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum. Deig má ekki hnóða með fótunum. Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofum, og alls hreinlætis ber að gæta í þeim.

VIII. Um matvöru.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara skemmd eða skaðleg fyrir heilsu manna. Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar að taka í búðum á kostnað hreppsins sýnishorn af hverri matvöru, er hún telur líkur til að skemmd sje eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeraðslæknis eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er skemmd og ekki nýtileg til manneldis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, sem hafði hana á boðstólum. Þó má með læknisleyfi selja hana til skepnufóðurs.

Kjöt af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til manneldis nema með læknisleyfi.

IX. Um íbúðarhús.

22. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, skulu vera svo gerð, að þeim megi halda hreinum. Gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf eða steinsteypt gólf í öllum íverustofum. Heilbrigðisnefnd má heimta af eiganda eða leigjanda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef það er svo óhreint, að nefndin álitur húsbúum hættu búna af því.

23. gr.

Ef íbúðarhús er svo hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina. Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu innan tveggja mánaða frá tilkynningardegi, ef húsið er eigi bætt á þeim tíma, svoað nefndinni líki. Þó er húseiganda heimilt að skjóta skipun nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns á 8 daga fresti, en hann skal

leita álits hjerðslæknis og þvínæst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má. 78
7. júní

24. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndar. Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir eða dimmir eða þröngir.

X. Um skóla.

25. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári, í byrjun skólaársins og á miðju ári.

Hver sá, sem tekur til kennslu 10 nemendur eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætli að kenna.

26. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi, en handa fullorðnum nemendum 100 rúmfet á hvern að minnsta kosti. Allir gluggar skulu vera á hjörum og í hverri skólastofu vindaugu vel umbúin. Gólf skal þvo á hverjum degi en ekki sópa.

27. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við nemendur eða kennara, sem hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjerðslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef nemandi eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað, að nemandinn eða kennarinn komi í skólann, þartil er sóttæmishættan að dómi læknis er um garð gengin. Holdsveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XI. Um næma sjúkdóma.

28. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómum, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, sem samþykktin nær yfir, eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjerðslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o.s.frv.

XII. Um lík.

29. gr.

Í kaupúnum skal vera til líkhús, byggt á hentugum stað, er rúmi allt

78 að 5 líkkistur fullorðinna í einu, og skal það hús alls ekki til annars notað.
7. júní Bannað skal að láta lík standa uppi í matgeymsluhúsum.

XIII. Um sektir o. fl.

30. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt, eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, sem sekur er.

31. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. maí 1905.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt fyrir um í 1. gr. í lögum 13. september 1901 um heilbrigðissamþykktir, er staðfest af amtsráði Norðuramtsins.

Amtsráð Norðuramtsins, Akureyri, 7. júní 1904.

Páll Briem.

79

7. júní

Heilbrigðissamþykkt

fyrir Húsavíkurborð í Suðurlandshreppsýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykkt þessi hefir gildi fyrir þann hluta Húsavíkurborðs, sem liggur milli Mundlaugarlágur og Laugardals (Húsavíkurborð).

2. gr.

Sýslumaður er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður er hreppsnefnd kýs til þriggja ára, og annar er sýslu- nefnd tilnefnd af íbúum borðsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir tveir nefndarmenn, eða hjerðslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar á ári en þrisvar: í marzmánuði, í júnímánuði og októbermánuði; hann ákveður fundar- tíma og fundarstað, ritar í fundarbók gerðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefa- skriptir og annast um, að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur

neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta mál-
inu til amtmanns

79
7. júní

Hjeraslæknirinn á heimtingu á að sitja á fundum nefndarinnar og taka
þátt í umræðum, en ekki hefir hann atkvæðisrjett; formaður skal boða honum
fundina í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr
hreppssjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje
haldin, og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka,
eða láta rannsaka allt það, er um ræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu
hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra
manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er sam-
þykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna.
Ef nokkur einn nefndarmaður annar en formaður krefst inngöngu í hús manna
til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt um-
boð frá formanni nefndarinnar.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfundning-
arvert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut
eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gera til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef
um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót eða heil-
brigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún
leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fjeð sje veitt. Nú hafnar
hreppsnefnd slíkri fjárveitingu, og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta mál-
inu til sýslunefndar, er leggur fullnaðarúrskurð á málið.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má eigi láta síga í jörð svo nærri íbúðar-
húsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist; skal veita
öllu skolpi burtu frá húsunum í opnum eða lokudum ræsum, eða bera það burtu
svo langt, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almannafæri eða einstakra manna
eign, skulu vera svo við og hallajöfn, að hvergi flói útúr þeim, og hvergi komi
pollar eða vilpur; skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi óðaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gerð-
ur í nokkurt ræsi, þá er heimilt að heimta slíka aðgerð.

7. gr.

Ef ræsi er gert meðfram alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir,

79 er hús eiga frammeð veginum, skyldir að gera skolpræsi hver frá sínu húsi 7. júní útí göturæsið, og skulu þau ræsi eigi lakara gerð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll vatnsból skal verja hverskonar óhreinindum; er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neinskonar saurindi, sorp, slor eða hræ, og ekki þvo í þeim, eða fast við þau hvorki fatnað, nje fisk nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því, þótt um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim.

9. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum en svo, að millið sje 15 álnir.

Nú vill einhver gera nýjan brunn, eða breyta gömlum brunni, og skal tilkynna það heilbrigðisnefndinni, er segir fyrir hvernig brunninum skuli vera háttað, og er hlutadeigandi skyldur að fara eptir fyrirsögn nefndarinnar.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilmæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós, að vatnið sje skaðvænt, og ekki er unnt að gera við brunninn svo, að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefndin skipa eiganda að moka ofaní brunninn, og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gera for eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gera heilbrigðisnefnd aðvart, áðuren hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara áeptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum.

For má ekki gera, og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum, og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ álnar eða meira uppúr jörðu, og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera, svoað öruggt sje um, að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skuli gera úr höggnu grjóti og steinlími eða steinsteypu, svoað þær sjeu vel vatnsheldar bæði botn og veggir.

13 gr.

79

7. júní

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greinar, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipun nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns. Sýslumaður skal leita álits hjerðslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan umleið reisa salerni, og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu en nemi 5 álnum, og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan, og skal hann ná fast uppáð setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innan húss í sjerstökum klefa ef útigluggi á hjörum er á klfanum, gólfíð steinsteypt og tvö ílát undir setunni, annað fyrir saur, en hitt fyrir þvag.

Ef vatnsheld for er gerð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni þannig, að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera hrein, og saurílatin skal tæma áðuren þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um, hvar láta megi saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gerð, og mikill óþrifnaður er að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir geri ný salerni á þann hátt, er segir í 14. grein.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum, og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum. Flytja skal allt sorpið burtu, að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málmi, og flutt burtu áður en ílátin fyllast.

18. gr.

Það er skylda sjómanna, að fleygja öllu slori í sjóinn, svoað út taki, ef því er eigi safnað í gryfjur á þeim stöðum, er heilbrigðisnefnd leyfir. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu ákvæði sje hlýtt.

79

19. gr.

7. júní

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kringum hús manna, svo að týlulopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg, eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, sem óþrífnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

VII. Um iðnað, er óþrífnaður fylgir eða óhollusta.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir, eða óþrífnaður, t. d. lýsisbræðsla, sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar, og fyrirmælum hennar að því, er hreinlæti snertir bæði utan húss og innan.

21. gr.

Slátrun á fje, sem eigi er lagt í bú, má aðeins fara fram innan luktra skíðgarða, er sjeu svo háir og þjettir, að sláturstörfin sjáist ekki af þeim, er framhjá ganga. Hafa skal á blóðvelli sjerstakt ílát fyrir sulli, og skulu þeir brenndir, eða grafnir í jörðu að kveldi hvers slátrunardags. Hreinsa skal blóðvöllinn daglega umleið og slátursstarfinu er hætt, og bera gor og allt annað, sem ekki er notað, í sjóinn; eða gryfjur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir. Móttakendur sláturfjárins bera ábyrgð á því, að fyrirmælum þessum sje hlýtt.

VIII. Um bökunarstofur.

22. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eptirlit með öllum bökunarstofum í þorpinu, og skipa bakara að þvo gólf, loft og veggi, hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár, eða útbrot á höndum eða handleggjum. — Deig má ekki hnoða með fótunum. Öll tóbaksnautn er bönnuð í bökunarstofu, og enginn má sofa þar.

IX. Um matvöru.

23. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem er svikin, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nefndinni skal vera frjálst, með samþykki hreppsnefndar, að taka í búðum fyrir gangverð sýnishorn af hverri matvöru, þeirri er hún telur líkur til, að svikin sje eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeradslæknis, eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd, og ekki

nýtileg til manneldis, og skal þá lóga vörunni, eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum. **79**
7. júní

Ket af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til manneldis, nema hjerðslæknir eða dýralæknir leyfi.

X. Um íbúðarhús.

24. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, skulu vera svo gerð, að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda, eða eiganda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

25. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gert eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefndin álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina. Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega, og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er eigi bætt á þeim tíma, svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti, að skjóta skipun nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjerðslæknis, og þvínæst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

26. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar. Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllurum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist verða hjereptir, má eigi hafa kjallara svo gerða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

XI. Um skóla.

27. gr.

Heilbrigðisnefndin skal skoða öll skólahús og skólastofur, hvort heldur eru opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári, í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá, er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

28. gr.

Hver kenslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu á hjörum vera. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

79

7. júní

29. gr.

Ef heilbrigðisnefnd veður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún tilkynna hjerðslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru. Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt, og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað, að barnið eða kennarinn komi í skólann, þartil er sóttnæmishættan er um garð gengin, að læknis dómi.

Hold sveik börn mega ekki í skóla ganga, og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

30. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á svæði því, er samþykktin nær yfir, eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt að setja, í samráði við hjerðslækni, um stundarsakir, strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

31. gr.

Þá er gera skal nýjan kirkjugarð eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndarinnar, og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef svo er raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnslijetu eða undan brekku en nemi 100 álnum.

Kirkjugarðar skulu vera grasi grónir. Grafa skal svo djúpt, að tveggja álna moldarlag sje ofaná kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

32. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt, eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 króna sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, er sekur er.

33. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. dag októbermánaðar 1904.

Samþykkt þessi, sem er orðin til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í 79
1. gr. í lögum 13. september 1901 um heilbrigðissamþykktir, er staðfest af amts- 7. júní
ráði Norðuramtsins.

Amtsráð Norðuramtsins, Akureyri 7. júní 1904.

Páll Briem.

Heilbrigðissamþykkt

80

7. júní

fyrir Litlaárskógssands sjóporp í Eyjafjardarsýslu.

I. A l m e n n á k v æ ð i.

1. gr.

Samþykktin hefir gildi í þeim hluta Arnarneshrepps, er liggur innan þeirra takmarka, sem hjer greinir: Frá Árbakka að sunnan og vestan og allt til sjávar norðan við Þorvaldsdalsá norður að Hinriksmýri.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kys til þriggja ára, og annar er sýslunefnd tilnefnd af íbúum sjóporpsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir tveir nefndarmenn, eða hjeraðslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á ári, í marzmánuði, í júnimánuði og októbermánuði; hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir, og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til úrskurðar sýslumanns.

Hjeraðslæknir og sýslumaður eiga heimtingu á að sitja fundi nefndarinnar, og taka þátt í umræðunum, en ekki hafa þeir atkvæðisrjett; formaður skal boða þeim fundina í tæka tíð. Ritfangakostnað skal greiða úr hreppssjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka allt það, er ræðir um í þessari samþykkt eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eigu.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar íbúðir á því svæði, er samþykktin nær yfir og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður krefst inngöngu í hús manna,

80 til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt um-
7. júní boð frá formanni nefndarinnar.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfundn-
ingarvert samkvæmt þessari samþykkt og skal hún skriflega skipa þeim, er í
hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslu-
manni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót, eða heil-
brigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún
leggja mál það fyrir hreppsnefnd, og fara fram á að fje sje veitt. Nú hafnar hrepps-
nefnd slíkri fjárveitingu, og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til
sýslunefndar.

II. Um frá r æ s l u.

6. gr.

Eldhússkolpi og þvottaskolpi má ekki hella niður svo nærri íbúðarhús-
um að hætta sje á að jarðvegurinn undir húsunum saurgist, skal veita öllu
skolpi burt frá húsunum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt sem heilbrigðis-
nefndinni þykir þurfa, eða hella því í forir eða safngryfjur, sem sjeu lokaðar
og vatnsheldar.

Öll skolpræsi, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eign,
skulu vera svo við og hallajöfn að hvergi flói útúr þeim, og hvergi komi poll-
ar eða vilpur; skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi óðaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsyn á því að vatnsheldur botn sje gjörður í
nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgjörð.

7. gr.

Ef ræsi er gjört frammeð alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir
sem hús eiga meðfram veginum, skyldir til að gjöra skolpræsi hver frá sínu
húsi úti göturæsið. Skyldir skulu og eigendur fiskhúsa að gjöra skolpræsi með-
fram salthúsum sínum og frá þeim, ef heilbrigðisnefndin álitur þess þurfa; þó
hver einstakur ekki lengra ræsi en 4 faðma, og gilda sömu ákvæði um þau sem
önnur ræsi.

III. Um vatn s b ó l.

8. gr.

Öll opinber vatnsból skal verja hverskonar óhreindum; er bannað að
láta í þau fara eða að þeim koma rensli úr skolpræsum, forum, haugstæðum,
salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neinskonar
saurindi, sorp, slor eða hræ, og ekki þvo í þeim eða fast við þau, hvorki fatn-
að, fisk, ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því þótt um
straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða
nærri þeim.

9. gr.

80

7. júní

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli-bilið sje 15 álnir. Nú vill einhver gjöra nýjan brunn eða breyta gömlum brunni, og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið, þá er greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því, að brunnurinn sje gjörður á þann hátt er hjer segir: Ef brunnur er borður og járnleggir settir niður, skal gæta þess að samskeytin milli leggjanna sje vatnsþjett. Ef brunnur er grafinn, þá skal hlaða hann upp að innan úr höggnu grjóti eða hörðum múrsteini, og líma stein við stein með steinlími, og skal hleðslan þannig gjörð svo langt að neðan, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, en aldrei skemur en nemi 2 álnum. Í stað slíkrar hleðslu má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni að utan skal láta einhverskonar lím-kenndan leir, og skal það lag vera 1 alin á þykkt. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ alin eða meira uppúr jörðinni, og út frá brunnbarminum skal leggja eða steypa steinkraga, og skal hann vera $1\frac{1}{2}$ alin á breidd að minnsta kosti og halla út frá brunnopinu. Yfir brunnopinu skal vera vatnsheldur hlemmur, og skal taka vatn úr brunnum með dælu, er gangi gegn um miðjan hlemminn, en upp með dælu skal ganga strompur með hatti yfir, svo að lopt komist að vatninu.

Sje trygging fyrir því, að engin óhreinindi sje í nánd, má heilbrigðisnefnd leyfa, að brunnar sje gjörðir úr grjóti án steinlíms, og vatnið dregið upp upp í fötu. Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sje í minnsta lagi $1\frac{1}{2}$ alin á hæð.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós, að vatnið sje skaðvænt, og ekki er unnt að gjöra við brunninn, svo að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofan í brunninn, og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í íbúðarhúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gjöra for, haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart, áður en hann byrjar verkið, og skal hún gæta þess, að haldin sje fyrirmæli þau, er hjer fara áeptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum; fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum. For má ekki gera, og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum, og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eður meir uppúr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera, svo að öruggt sje um, að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

80

7. júní

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirsmælum undanfarandi greinar, en heimilt er þó eiganda að skjóta fyrirskipan nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjerðslæknis, og því næst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan, og skal hann ná fast upp að setunni. Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innan húss í sjerstökum klefa, ef útigluggi á hjörum er á klefanum, gólfíð steinsteypt og ílátið undir setunni svo lagað, að saur og þvag sje algjörlega aðskilin.

Ef vatnsheld for er gerð hjá húsinu má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig, að saurindin fari beina leið í forina. Ákvæði þessarar greinar ná einnig til allra þeirra íbúðarhúsa, er nú standa á svæði því, er samþykktin gildir fyrir.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein, og saurlátin skal tæma áður en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um, hvar láta megi saurindi úr salernum.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

15. gr

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki veru nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum. Flytja skal burtu allt sorpið, að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

16. gr.

Það er skylda sjómanna, að fleygja öllu slori í sjóinn, svoað út taki, ef því er ekki safnað í gryfjur, á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu ákvæði sje hlýtt.

17. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kringum hús manna, svoað fýlulopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg, eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

VII. Um iðnað, sem óprífnaður fylgir.

80

7. júní

18. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir, eða óprífnaður, t. d. lýsisbræðsla, sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndarinnar og fyrir mælum hennar, að því er hreinlæti snertir, bæði utan húss og innan.

VIII. Um matvörum.

19. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem svikin er eða skemmd eða skaðleg fyrir heilsu manna. Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar, að kaupa fyrir gangverð sýnis-horn af hverri matvöru þeirri, er hún telur líkur til að svikin sje eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeradslæknis eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd, og ekki nýtileg til manneldis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum. Kjöt af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til manneldis nema hjeradslæknir eða dýralæknir leyfi.

IX. Um íbúðarhús.

20. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gerð, að unnt sje, að halda þeim hreinum, gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum. Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur heilsu manna hættu búna.

21. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina. Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma, svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeradslæknis og því næst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

22. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndar. Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir má ekki hafa kjallara svo gerða að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

X. U m sk ó la.

23. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða allar kennslustofur að minnsta kosti tvisvar á ári í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá, sem tekur til kennslu 8 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

24. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

25. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður vör við að í skóla eru börn eða kennarar, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjerðslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað, að barnið eða kennariinn komi í skólann þar til er sóttnæmishættan, að dómi læknis, er um garð gengin. Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og hold sveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XI. U m n æ m a sjúkdóma.

26. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina. Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjerðslækni, að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli en í samþykkt þessari felast um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XII. U m s e k t i r o. fl.

27. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt, eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar þó sekt allt að 200 kr.

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá hinum seka.

28. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. septbr. 1904.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í 1. 80 gr. í lögum 13. septbr. 1901 um heilbrigðissamþykktir, er stafest af amtsráði 7. júní Norðuramtsins.

Amtsráð Norðuramtsins, Akureyri 7. júní. 1904.

Páll Briem.

Fjárgreiðslur úr landssjóði.

13. gr. A. b. 6.

Á synodus, sem haldinn var 28. júní 1904, var úthlutað fje því, sem veitt er fyrir s. á. í 13. gr. A. b. 6 fjárlaganna, auk 800 kr. af Prestaekknasjóðnum og 90 kr. 70 a. af árgjöldum brauða, eða samtals 4390 kr. 70 a., og var sú úthlutun samþykkt með brjefi stjórnarráðsins 5. júlí s. á., að því er landssjóðsstyrkinn snertir.

I. Uppgjafaprestar.

1. Gísli Kjartansson frá Mýrdalsþingum	kr. 100 00
2. Ingvar Nikulásson frá Gaulverjabæ	— 125 00
3. Jón Jónsson frá Stað á Reykjanesi	— 50 00
4. Jón St. Þorláksson frá Tjörn	— 80 00

II. Prestaekkjur:

1. Guðlaug Guttormsdóttir frá Skeggjastöðum	— 130 00
2. Guðriður Magnúsdóttir frá Kolfreyjustað	— 85 00
3. Guðriður Jónsdóttir frá Ási	— 100 00
4. Guðrún H. Jónsdóttir frá Vallanesi	— 40 00
5. Helga Árnadóttir frá Skarðsþingum	— 35 00
6. Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þingmúla	— 95 00
7. Kristín Thorlacius frá Saurbæ	— 60 00
8. Solveig Einarsdóttir frá Kirkjubæjarklaustri	— 110 00
9. Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum	— 40 00
10. Guðrún Þjetursdóttir frá Arnarbæli	— 30 00
11. Solveig Einarsdóttir frá Holti	— 80 00
12. Margrjet Magnúsdóttir frá Hvammi	— 50 00
13. Stefania Siggeirsdóttir frá Hraungerði	— 30 00
14. Margrjet Erlendsdóttir frá Stafafelli	— 20 00
15. Ragnhildur Gísladóttir frá Eyvindarhólum	— 50 00
16. Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	— 100 00
17. Helga Magnúsdóttir frá Glæsibæ	— 60 00
18. Metta Einarsdóttir frá Stafafelli	— 70 00
19. Ragnhildur Þorsteinsdóttir frá Höskuldssstöðum	— 45 00
20. Ragnheiður Pálsdóttir frá Staðarstað	— 30 00
21. Rannveig Gísladóttir frá Sauðlauksdal	— 80 00
22. Ástríður Petersen frá Svalbarði	— 80 00
23. Þorbjörg Jónsdóttir frá Kolfreyjustað	— 90 00
24. Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi	— 120 00

25.	Vilborg Sigurðardóttir frá Laufási	—	20 00
26.	Helga Arnórsdóttir frá Ísafirði	—	30 00
27.	Sigríður Þorkelsdóttir frá Reynivöllum	—	130 00
28.	Guðlaug M. Jónsdóttir frá Hjarðarholti	—	50 00
29.	Guðrún J. Jóhannesdóttir frá Bergsstöðum	—	140 00
30.	Lilja Ólafsdóttir frá Breiðabólstað	—	150 00
31.	Sigríður Snæbjörnsdóttir frá Saurbæ	—	70 00
32.	Guðrún Guðbrandsdóttir frá Saurbæ	—	50 00
33.	Guðrún Helgadóttir frá Lundarbrekku	—	40 00
34.	Guðrún Sveinbjörnsdóttir frá Otrardal	—	70 00
35.	Steinunn Guðmundsdóttir frá Suðurdalapingum	—	60 00
36.	Steinunn Jakobsdóttir frá Suðurdalapingum	—	40 00
37.	Ólína Jónsdóttir frá Stað á Reykjanesi	—	70 00
38.	Vigdís Einarisdóttir frá Stað í Grunnavík	—	120 00
39.	Valgerður Jónsdóttir frá Ásum	—	100 00
40.	Sigurbjörg H. Þorgrímsdóttir frá Þingeyrum	—	50 00
41.	Hólmfríður Jónsdóttir frá Mælifelli	—	70 00
42.	Þóra Rósa Sigurðardóttir frá Miklabæ	—	20 00
43.	Valgerður Jónsdóttir frá Völlum	—	100 00
44.	Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað	—	80 00
45.	Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóroddstað	—	100 00
46.	Kristbjörg Þórðardóttir frá Valþjófsstað	—	70 00
47.	Valgerður Þorsteinsdóttir frá Lundarbrekku	—	50 00
48.	Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað	—	80 00
49.	Sigríður Jónsdóttir frá Þönglabakka	—	100 00
50.	Vilhelmina Steinsen frá Árnesi	—	100 00
51.	Solveig Björnsdóttir frá Grimsey	—	100 00
52.	Þuríður Kjartansdóttir frá Hofi	—	60 00
53.	Guðríður Þjetursdóttir frá Höfða	—	40 00
54.	Ingibjörg Hinriksdóttir frá Stokkseyri	—	70 70
55.	Guðbjörg Aradóttir frá Þóroddstað	—	20 00
56.	Guðrún Ólafsdóttir frá Garpsdal	—	75 00
57.	Margrjet Þórðardóttir frá Gaulverjabæ	—	80 00

Embættaveiting m. m.

b. Skipun.

7. júní skipaði ráðherrann Indriða fulltrúa Einarsson endurskoðanda við Íslands banka.

1. júlí skipaði stjórnarráðið Jón Auðunn Jónsson hreppstjóra á Garðsstöðum í Ísa-fjarðarsýslu yfirmatsmann á gæðum fiskifarma á Ísafirði.

7. júlí skipaði ráðherrann prest að Bergsstöðum síra Ásmund Gíslason sóknarprest að Hálsi í Fújoskadal frá fardögum 1904 að telja.

Laust prestakall.

Goðdalir í Skagafjarðarprófastsdæmi (Goðdala og Ábæjarsóknir). Mat 686 kr. 91 e.

Komi sjerstakur prestur til brauðsins þetta fardagaár, er því auk þessa lögð bráða-birgðauppbót 150 kr.

Auglýst 6. júlí. Umsóknarfrestur til 22. ágúst.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu viðvíkjandi kosningu á alþingismanni. Þjer hafið, herra sýslumaður, í brjefi, dagsettu 18. f. m., óskað fyrirskipunar stjórnarráðsins um það, hvort Akureyrarkaupstað beri rjettur til hluttöku í kosningu á alþingismanni í stað herra landritara Kl. Jónssonar, þeirri er fyrirskipuð er með auglýsingu 25. maí þ. á. Hafið þjer tekið það fram, að þarsem engin bein fyrirmæli sjeu um þetta atriði, hvorki í lögum nr. 18 eða nr. 19 frá 3. október 1903, verði að fara eptir því, sem sanngjarnt sje og rjettast eptir eðli málsins, og virðist yður þá eðlilegast að sýslan ráði ein kosningu þessari, án nokkurrar hluttöku af hálfu bæjarins, því að þarsem bærinn fái samkvæmt lögum nr. 19, 3 okt. 1903 þingmann útaf fyrir sig, án þess að sýslan taki nokkurn þátt í kosningu hans, virðist þaraf leiða, að bænum þá aptur beri eigi nein hluttaka í kosningu þingmanns þessa fyrir sýsluna, en bærinn sje með síðastgreindum lögum algerlega skilinn frá sýslunni sem sjerstakt kjördæmi.

Útaf þessu skal yður hjermeð til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, að meðþvíað stjórnarráðið er þeirrar skoðunar, að orðin í lögum nr. 19, 3. oktbr. 1903: »og falla þá við þær kosningar o. s. frv.« eigi við þær kosningar, sem fyrstar fara fram í kaupstaðnum sem kjördæmi útaf fyrir sig, og að almenningar kosningar sjeu sjerstaklega nefndar af því, að þær hafi vakað fyrir huga löggjafans sem hið eina sennilega eða fyrirsjáanlega tilfelli umleið og fyrirskipað er, að aukakosning sú, er lögin ræða um, skuli fara fram samtímis þeim, og stjórnarráðið auk þess yrði að álíta annan skilning óeðlilegan og ósamkvæman vilja löggjafarvaldsins, verður stjórnarráðið að álíta, að Eyjafjarðarsýsla útaf fyrir sig eigi að kjósa þingmann í stað landritara Kl. Jónssonar, án hluttöku af hálfu kaupstaðarins.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Suðurartínu og Vesturamtínu um hvort skoða eigi súran kirsuberjasafa sem áfengan drykk. Með brjefi, dagsettu 2. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað 11. júlí brjef frá sýslumanninum í Vestmannaeyjasýslu, þar sem hann skýrir frá því, að við rannsókn á súrum kirsuberjasafa, sem flytjist þangað, hafi það komið í ljós, að talsvert áfengi, 11.32% (þyngdar) = 14% (fyrirferðar) sje í nefndum vökva, og í annan stað spyrst fyrir um það, hvort eigi beri að skoða nefndan kirsuberjasafa sem annað áfengi, þótt hann að vísu upphaflega sje ætlaður til matar, og hvort eigi skuli beita hegningarákvæðum laga 11. nóvbr. 1899, um verzlun og veitingar áfengra drykkja á Íslandi, gegn þeim, er framvegis kynnu að verzla með vökva þennan, án þess að hafa leyfi til áfengisverzlunar. Jafnframt því að geta þess, að þjer sjeuð í engum efa um það, að spurningu sýslumannsins eigi að svara játandi, hafið þjer beiðzt úrlausnar stjórnarráðsins hjerum.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir nefndum sýslumanni, að stjórnarráðið getur eigi verið yður samdóma um, hverníg svara eigi umræddri fyrirspurn. Stjórnarráðið verður að vera

4. dag ágústmánaðar 1904.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

82 11. júlí þeirrar skoðunar að súr kirsuberjasafi verði eigi talinn með drykkjum, og þá eigi með áfengum drykkjum. Að hann hafi eigi verið talinn hingað til með áfengum drykkjum, þótt nokkurt áfengi sje í vökva þessum, sjest bezt á því, að hann aldrei hefir verið tollaður, enda verður þessi vörutegund ekki að skoðun stjórnarráðsins heimfærð undir neitt ákvæði í hinum nágildandi tollögum, og sjer-staklega virðist hún eigi verða heimfærð undir »önnur vínföng«, en í lögum nr. 26 frá 11. nóvbr. 1899 um verzlun og veitingar áfengra drykkja virðist »áfeng-ir drykkir« svara alveg til »vínföng« í toll-lögunum. Stjórnarráðið verður því að vera þeirrar skoðunar, að lagaheimild vanti bæði til að tolla súran kirsu-berjasafa, þótt eitthvert áfengi sje í honum, og til þess að banna að selja hann án áfengissöluleysis, ef áfengi er ekki meira í honum en venjulegt er við fram-leiðslu þeirrar vörutegundar, o: ef ekki er sett áfengi í hann í þeim tilgangi að gjöra hann að áfengum drykk. Annars getur sýslumaður, ef honum sýnist, fengið úrskurð dómstólanna um spurningu þessa, svo framarlega sem hinn um-talaði vökvi hefir verið seldur, eða verður seldur í lögsagnarumdæmi hans af öðrum en þeim, er leyfi hefir til að selja áfenga drykki.

83 16. júlí **Brjef stjórnarráðsins til biskupsins yfir Íslandi um að prestar skulu leystir frá að semja árlega skýrslur um holdsveika menn.** Þjer hafið, háæruverðugi herra, í brjefi, dagsettu 30. maí þ. á., lagt það til, að prestar landsins verði framvegis leystir frá þeirri skyldu, sem hingað til hefir á þeim hvílt, að safna og semja árlegar skýrslur um holdsveika menn og um and-vana fædd börn, og að þessi störf verði lögð á hjeraðslækna, þar sem það virð-ist vel framkvæmanlegt fyrir lækna eptir því sem skipun lækna hjerada sje nú komið, en störf þessi sjeu aptur mjög sundurleit köllunarverki prestanna.

Útaf þessu skal yður hjer með til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til frekari ráðstöfunar, að stjórnarráðið vill leysa presta frá skyldu þeirra til að gefa skýrslur um holdsveika menn, en aptur á móti þykir eigi ástæða til þess að leysa þá undan skyldunni til að semja skýrslur um andvana fædd börn, sem þeir því framvegis skulu semja einsog að undanfögnu.

84 16. júlí **Brjef stjórnarráðsins til framkvæmdarstjórnar Íslands banka um hlunnindi handa sparisjóðsdeildum bankans.**

Eptirað stjórnarráðinu hefur borizt brjef hinnar heiðruðu framkvæmd-arstjórnar, dags. 15. þ. m., veitir það hjer með sparisjóðsdeildum Íslands banka um 5 ár frá 1. ágúst næstkomandi að telja hlunnindi þau, sem ræðir um í til-skipun 5. jan. 1874 um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum að farið sje eptir reglugjörð þeirri fyrir sparisjóðsdeildirnar, er fram-kvæmdarstjórnin hefir gefið út 15. þ. m. og sent hingað með nefndu brjefi sínu

og að trygging sú, sem samkvæmt nefndri reglugjörð er fyrir því, að sparisjóðs-
deildirnar standi í skilum, rýrist eigi.

84
15. júlí.

Brjef stjórnarráðsins til biskupsins yfir Íslandi viðvíkjandi flutningi Otrardalskirkju til Bíldudals. Eptir tillögum yðar, háæruverðugi herra, í brjefum, dagsettum 19. nóvbr. f. á. og 5. þ. m., hinu fyrra til landshöfðingja, og samkvæmt ósk meiri hluta hlutadeigandi safnaðar og tillögum hlutadeigandi prests og hjeradsfundar, vill stjórnarráðið hjermeð veita leyfi til þess að ný sóknarkirkja verði reist í verzlunarstaðnum Bíldudal, og að til hennar liggi til sóknar öll núverandi Otrardalssókn, að hin nýja kirkja sje í umsjón og ábyrgð safnaðarins, að Otrardalskirkja sje lögð niður, að Otrardalskirkja (húsið sjálft) áhöld hennar, skrautgripir og sjóður leggist til hinnar nýju kirkju í Bíldudal, en án annars álags og að söfnuðurinn sjái um sæmilegt líkhús í Otrardal með nauðsynlegum áhöldum, og verði þar grafreitur framvegis einsog verið hefur.

85
18. júlí.

Erindisbrjef

fyrir

86
14. júlí.

fiskimatsmenn á Ísafirði.

1. gr.

Fiskimatsmennirnir eiga að leggja stund á að verða sem færastir í að geta dæmt um gæði saltfisks og sem leiknastir í að sortera hann.

2. gr.

Yfirmatsmaðurinn er yfirboðari þeirra og eru þeir aðstoðarmenn hans við fiskimat og umsjón með vigt og útskipun saltfisks og hleðslu hans í skipum þeim, sem hann er fluttur út á. Hann kveður þá til vinnunnar og skiptir henni á milli þeirra og segir þeim fyrir verkum.

Þeir skulu vera til taks þegar hann kallar þá til vinnu við fiskimat.

Ef þeir vilja fara burt úr kaupstaðnum um nokkuð langan tíma, skulu þeir gjöra honum aðvart um það fyrirfram.

3. gr.

Þeir eru skyldir að fara eptir fyrirskipunum hans og leitast við að gjöra honum til hæfis, þegar þeir vinna undir stjórn hans.

4. gr.

Fiskimatið skal fara svo fram, að tveir matsmenn skoði saman hvern fisk, svo tveir geti vottað um allan farminn.

86 Komi það fyrir við vinnuna, hvort það er við sortering fisks, umsjón 14. júlí með vigt hans, útskipun eða hleðslu um borð, að þeir sjeu í efa um eitthvað eða komi eitthvað fyrir, sem hann hefir ekki gefið þeim fyrirskipanir eða leiðbeiningar um, skulu þeir leita til hans og fá fyrirskipanir hans um hvað gjöra skuli, en verði því ekki viðkomið, skulu þeir ráða það úr sem þeim sýnist rjettast, og skýra honum svo frá því sem fyrst og áður en hann gefur út fiskimatsvottorðið.

Þeir skulu og skýra honum frá eða leita hans, ef þeim er sýnd nokkur óhlýðni af vinnufólki eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn að sýsla.

5. gr.

Þeir fá í kaup 65 aura um klukkustund hverja, sem þeir eru að vinnu, hvort sem það er við sortering fisksins eða við umsjón með vigt hans, útskipun eða hleðslu. Fari matið fram utan hinnar löggiltu verzlunarlóðar telst borgunin fyrir þann tíma, er þeir verða að vera að heiman. Er þeim stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun eða góðgjörðum, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem fiskinn senda út, frá skipstjórum eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn eða skipið, sem flytja á fiskinn í út, að sýsla.

6. gr.

Þeir, sem fiskurinn er metinn fyrir, gjalda þeim kaup þeirra fyrir vinnuna við fiskinn og skulu þeir skrifa reikning yfir vinnulaunin og láta yfirmatsmann skrifa upp á hann að hann sje rjettur, áður en þeir beiðast þess, að hann sje útborgaður, sem þeir að sjálfsögðu eiga heimtingu á að sje gjört í peningum þegar í stað.

7. gr.

Aðalstarf þeirra er við fiskimat í Ísafjarðarkaupstað. Þó eru þeir skyldir að fara með yfirmatsmanni til verzlunarstaða í Ísafjarðarsýslum og Bíldudals, þegar hann kveður þá til að aðstoða sig þar við fiskimat.

Fyrir vinnuna á þessum stöðum við fiskimatið fá þeir sömu tímaborgun og á Ísafirði, er einnig telst fyrir þann tíma, er þeir þurfa til ferðarinnar fram og aptur, og auk þess í fæðispeninga 1 kr. á dag og ferðakostnað eptir reikningi.

Ef þeir verða veðurtepptir á tjeðum stöðum á fiskimatsferðum þessum eða verða að bíða þar af því veður leyfir eigi að starfa að fiskimati, skulu þeir fá daglaun 5 kr. á dag auk fæðispeninganna.

Yfirmatsmaður skrifar upp á reikninga þeirra og lögreglustjóri úrskurðar þá, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman.

Yfirmatsmaður skal krefjast, ef þeir óska þess, að hlutaðeigandi lögreglustjóri innheimti þessa borgun til fiskimatsmannanna, hjá þeim, sem beðið hafa um þá til fiskimatsins.

8. gr.

86

Þeir rita undir eiðstaf um að þeir vilji með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla og hlýðnast ákvæðum erindisbrjefs þessa.

Þeir eru skyldir að sætta sig við þær breytingar, sem gjörðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 14. júlí 1904.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Erindisbrjef til bráðabirgða

87

14. júlí

fyrir

yfirmatsmann á gæðum fiskfarma á Ísafirði.

1. gr.

Yfirmatsmaðurinn skal kynna sjer sem bezt, hvernig saltfiskur skal vera að verkun, útliti og stærð, svoað hann verði talinn fyrsta flokks vara á þeim stöðum, þar sem helztur markaður er fyrir hann, einkum á Spáni og Ítalíu, og hvernig fara á með fiskinn og verka hann, svoað hann verði talinn fyrsta flokks vara.

Hann skal og kynna sjer sem bezt, hvernig fiskinum skal fyrirkoma og um hann búa í skipum þeim, sem hann er fluttur út á, svo að hann skemmist ekki við flutninginn.

2. gr.

Hann skal eiga heimili á Ísafirði og hefur hann einn á hendi yfirmat á öllum saltfiski, er þaðan flyzt; um fyrirkomulag þess og framkvæmd á því eru settar eptirfarandi reglur.

3. gr.

Hann hefur fiskimatsmenn sjer til aðstoðar við sortering saltfisksins og við umsjónina við vigt hans og útskipun. Hann sendir lögreglustjóra tillögur sínar um, hve marga fiskimatsmenn þurfi að skipa og hverjir ættu að skipast fiskimatsmenn. Þeir eru skyldir að hlýða yfirmatsmanni samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í erindisbrjefi fyrir þá.

4. gr.

Hann er skyldur þegar einhver, er ætlar að flytja út saltfisk, óskar þess, að vera til taks til að meta fisk og tekur þá fiskimatsmenn sjer til að.

87 stoðar við starfið, er honum lízt sjálfum. Ef fleiri óska að metið sje hjá sjer 14. júlí samtímis, skal hann leitast við að koma því svo fyrir, að metið verði fyrir fleiri í einu.

Hann skal haga vinnunni við fiskimatið svo, að tveir fiskimatsmenn skoði hvern fisk, svo að tveir matsmennu geti vottað um allan farminn.

Hann skal segja fiskimatsmönnunum fyrir um starfið við fiskimatið og leiðbeina þeim og yfir höfuð kosta kapps um, að þeir verði sem færastir í því að dæma saltfisk. Hann skal, að svo miklu leyti sem hann getur, líta eptir þeim við vinnuna.

6. gr.

Hann skal gæta þess, að saltfiskur sje ávallt sorteraður og veginn í geymsluhúsi, þar sem er nægilega bjart; fiskinn má ekki meta nema við dagsbirtu.

7. gr.

Hann skal gæta þess að fiskinum sje ekki skipað út nema í vel þurru veðri og sker hann úr hvort veður og sjór sje svo gott, að skipa megi fiskinum út.

8. gr.

Hann skal gæta þess, að bátar þeir, sem notaðir eru til útskipunar fisksins sjeu með öllu lekalausir og vel hreinir. Einnig skal hann gæta þess, að nægilegar, heilar og hreinar ábreiður eða segl fylgi bátunum til þess að breiða undir og yfir fiskinn í þeim.

9. gr.

Hann skal sjá um að farrúm skipsins, þar sem fiskurinn á að flytjast út í, sje þurt og hreint, að það sje nægilega klætt borðum, heilum og hreinum mottum eða striga, svo og að nægilegt bil sje á gufuskipum milli fiskjarins og vjelarinnar svo að hann geti eigi skemmzt af hita frá henni.

10. gr.

Ef fiskinum er ekki skipað út jafnóðum og hann hefur verið metinn, skal yfirmatsmaður hafa eptirlit með því, að fiskurinn sje svo geymdur, frá því er mat fór fram, þar til er honum er útskipað, að hann skemmist ekki. Þyki yfirmatsmanni ástæða til að ætla, að fiskur hafi skemmzt frá því er mat fór fram, er honum heimilt að skipa svo fyrir, að hann skuli metinn á ný fyrir útskipun.

11. gr.

Hann skal gæta þess að fiskurinn skemmist ekki að neinu leyti við útskipunina og skal hann segja fyrir um, hvernig henni skal haga.

Hann skal því hafa gætur á því að fiskurinn skemmist ekki, þegar hann er borinn niður í útskipunarbátana og þeir sjeu eigi um of hlaðnir og breitt sje

yfir fiskinn í þeim, svo sjór slettist ekki á hann og á hann, annaðhvort sjálfur **87**
að hafa eða láta fiskimatsmenn fyrir sína hönd hafa eptirlit með því í landi. **14. júlí**

Hann á ennfremur að hafa gætur á því, að fiskurinn verði ekki skemmdur, þegar hann er tekinn upp úr bátunum og látinn niður í lestina á útflutningsskipinu og að honum sje vel fyrirkomið í lestinni, svo að hann haggist ekki nje skemmist og á hann að hafa annaðhvort sjálfur eða láta fiskimatsmann fyrir sína hönd hafa eptirlit með því um borð.

Ef skipunum hans eða fiskimatsmanns fyrir hans hönd er ekki hlýtt, skal hann neita að gefa út fiskimatsvottorð um fiskinn.

12. gr.

Þegar fiskurinn hefur verið metinn og veginn og fluttur út í skipið og komið þar fyrir, gefur hann út fiskimatsvottorð um farminn, ef hann er fullviss um að fiskurinn eins og hann er í skipinu sje fyrsta flokks vara og honum svo vel fyrirkomið í lestinni að eigi sje hætt á, að hann skemmist í skipinu, og hefur hann að viðlagðri hegning að lögum ábyrgð á því að vottorðið sje rjett og satt.

Hann skal gæta þess og fullvissa sig um, að fiskurinn, sem hann hefur metið og gefur fiskimatsvottorð um sje íslenzk vara, en saltfiskur sem verkaður er hjer á landi telst íslenzk vara.

Fiskimatsvottorðin skal hann rita á þartil gerð eyðublöð; skal hann áður en hann afhendir hlutaðeigendum vottorðin fá áritun lögreglustjóra á þau um að hann sje löggiltur yfirmatsmaður.

13. gr.

Hann gætir þess að reikningar fiskimatsmanna fyrir vinnu að fiskimati undir stjórn hans sjeu rjettir og samkvæmir töxtum þeim, sem ákveðnir eru í erindisbrjefinu fyrir þá, og skrifar hann uppá reikningana áður en þeir eru útborgaðir af þeim, sem metið hefur verið fyrir.

14. gr.

Yfirmatsmaðurinn er launaður úr landssjóði með 800 kr. fyrst um sinn á ári um fjárhagstímabilið 1904—1905, er útborgast honum með 200 kr. eptirá fyrir hvern ársfjórðung. Honum er stranglega bannað að taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni, sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá skipstjórum eða öðrum, sem við skip það eru riðnir, sem fiskurinn er fluttur út á.

15. gr.

Hann skal ennfremur meta saltfisk, sem fluttur er út frá verzlunarstöðum í Ísafjarðarsýslum og Bildudal, ef því verður viðkomið áu þess að útflutjendur saltfisks á Ísafriði líði бага við, að yfirmatsmaður fer burt úr kaupstaðnum í þeim erindum, og skal hann fullvissa sig um það áður en hann ákveður að fara og ráðgast um það við lögreglustjóra.

Þeir menn utan Ísafjardarkaupstaðar, er óska að fá yfirmatsmanninn til

87 þess að meta fisk fyrir sig, verða að senda um það skriflega beiðni annaðhvort 14. júlí til lögreglustjóra eða yfirmatsmanns sjálfs.

Til aðstoðar við fiskimatið á þessum stöðum skal hann taka með sjer fiskimatsmenn frá Ísafirði. Og fá þeir þá, auk hinnar venjulegu borgunar fyrir vinnuna við fiskimatið fæðispeninga og borgun fyrir ferða- og dvalardaga samkvæmt því, sem fyrir er mælt í erindisbrjefinu fyrir þá, og skrifar yfirmatsmaður upp á reikninga þeirra.

Yfirmatsmaðurinn fær á þessum ferðum fæðispeninga 3 kr. á dag og ferðakostnað eftir reikningi, sem lögreglustjóri úrskurðar, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman. Honum er heimilt að krefjast þess, að lögreglustjóri innheimti þetta endurgjald til hans og fiskimatsmanna hjá þeim, sem beiðið hafa um þá til fiskimatsins.

Annars gilda um fiskimat á þessum stöðum sömu reglur og á Ísafirði samkvæmt erindisbrjefi þessu og erindisbrjefi fiskimatsmanna.

16. gr.

Yfirmatsmaður má eigi vera í þjónustu kaupmanna eða annara, er fisk láta meta til útflutnings.

Hann má ekki framkvæma yfirmat á fiski, sem hann er sjálfur eigandi að eða hefir verkað.

17. gr.

Hann ritar undir eiðstaf um að hann vilji hlýða erindisbrjefi þessu og með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, er á honum hvila í stöðu hans.

Hann verður að sætta sig við þær breytingar, sem kunna að verða gjörðar á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 14. júlí 1904.

N. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Samþykkt

um kynbætur hesta í Eyjafjardarsýslu.

1. gr.

Í hreppi hverjum skal hreppstjórinn annast um, að kosnir sjeu á vor- hreppaskilum ár hvert þrír menn í kynbótanefnd. Hefir hún á hendi alla umsjón með kynbótum hesta í hreppnum eftir því, sem samþykkt þessi ákveður.

2. gr.

88

Kosningarrjett til kynbótanefndar hafa allir hinir sömu og til hrepps-^{28. júní,} nefndar, en kjörgengir eru allir 25 ára karlmenn í sjálfstæðri stöðu. Þá sem eru öðrum háðir má og kjósa, en þó þvíáðeins, að húsbóndinn leyfi. Kosning gildir til eins árs; þó getur enginn skorast undan kosningu þrjú ár í röð, en að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu um jafnlangan tíma.

Nú þykir kynbótanefndarmaður einkar vel fallinn til þess starfa, og má þá hreppsnefnd veita honum þóknun úr sveitarsjóði, ef hann tekur endurkosningu eptirað hafa verið í kynbótanefnd þrjú ár samfleytt.

3. gr.

Kynbótanefndin skal eiga með sjer tvo fundi á ári að minnsta kosti. Nefndin kys sjer formann, hann stjórnar fundum hennar, heldur gjörðabók yfir allar ályktanir hennar og framkvæmdir og hefur aðalframkvæmd allra kynbótamála í hreppnum.

4. gr.

Kynbótanefndin skal á hverjn vori, svo snemma sem því verður viðkomið, kveðja hreppsbúa til að koma með hryssur sínar og graðhesta til hestamóts á ákveðnum stað í hreppnum, er hún tiltekur. Velur hún þar úr svo marga graðhesta og hryssur, sem hún álitur nægja til kynbóta og fjölgunar í hreppnum. — Fyrir 4—6 beztu graðhestana, tveggja og þriggja vetra, má kynbótanefndin veita tvenn verðlaun (fyrstu og önnur), að upphæð 10—15 krónur. Alla þá graðhesta, er þá ekki hljóta verðlaun, skulu eigendur skyldir til að láta gelda eða geyma á þann hátt, að þeir ekki fylji hryssur. Verðlaunaðra graðhesta verður og að gæta jafnvandlega, en ekki má gelda þá án leyfis kynbótanefndar.

5. gr.

Aðalreglurnar við val á kynbótahestum skulu vera:

- a, að þeir sjeu af sem beztu kyni í báðar ættir.
- b, að þeir sjeu einlitir og af einlitu kyni og hvorki glaseygir nje hringeypgir.
- c, að þeir sjeu gjörfulegir á vöxt, þreknir, fríðir sýnum, rjetthæfðir og prúðir á fax og tagl.
- d, að þeir hafi hreinan gang, hvort heldur þeir eru vakrir eða klár-gengir.

Hryssur þær, sem til kynbóta eru valdar, og einkum þær, er graðhesta skal undan ala, skulu sömu kostum og einkennum búnaðar sem kynbótahestarnir, að svo miklu leyti, sem því verður viðkomið. — Kynbótanefndin semur eða lætur semja nánari reglur um val á kynbótahrossum.

6. gr.

Gradhestar skulu ekki hafðir til undaneldis fyrir en þeir eru fjöggra vetra, en nota má þá til kynbóta þangað til þeir eru fimmtán vetra; þó má kynbótanefnd víkja frá þessari reglu, ef sjersök ástæða er til, en yngri hest en þrevetr-an má aldrei nota til undaneldis, enda sje hann fyrirtaks vænn og vel þroskaður. Gradhestamæður mega ekki yngri vera en fimm vetra og ekki eldri en átján vetra. Uppeldi og alla meðferð gradhesta og gradhestamæðra skal vanda svo vel, sem frekast er unnt, og skulu settar um það sjerstakar reglur, er kynbótanefndin semur eða semja lætur.

7. gr.

Kynbótanefndin ákveður hverjir af hinum verðlaunuðu gradhestum, sem orðnir eru fjöggra vetra, skulu hafðir til kynbóta í hreppnum hvert ár og skal, eptir því sem við verður komið, aðgreina kyn reiðhesta og áburðarhesta. Fyrir afbragðs kynbótagradhesta þá, sem orðnir eru fimm ára og eldri, má kynbótanefnd veita allt að þrjátíu króna árlega þóknun til eiganda hestsins. Alla aðra gradhesta, sem náð hafa fjöggra vetra aldri, mega eigendur láta gelda; að öðrum kosti ábyrgist þeir, að slíkir gradhestar eigi gjöri mein.

8. gr.

Eigendur kynbótagradhesta skulu skyldir til að lána þá til kynfjölgunar í hreppnum, eptir ákvæðum kynbótanefndarinnar. Fyrir hverja hryssu, sem leidd er undir kynbótahest, skal eigandi greiða þrjár krónur. Borgunin greiðist fyrirfram, en skila verður aptur $\frac{2}{3}$ hennar, ef hryssan fyljast ekki. Skyldir eru eigendur kynbótahesta að hafa þá stöðugt heima frá byrjun maímánaðar til júnímánaðarloka og halda þá þannig, að auðvelt sje að nota þá. Á öðrum tímum árs skulu eigendur þeirra gæta þeirra svo, að þeir eigi gjöri spell á hrossum manna.

9. gr.

Kynbótanefnd lætur bók fylgja hverjum kynbótahesti og skal í hana rita allar þær hryssur, sem leiddar eru og haldið undir hestinn. Í bókina skal og rita öll þau folöld með lit og einkennum, er undan þeim koma, og sjer kynbótanefndin um, að bækur þessar glattist eigi.

10. gr.

Öll hestfolöld þau, sem ekki eru undan hryssum þeim, sem valdar hafa verið til kynbóta, skal gelda svo fljótt sem við verður komið. Ef þau einhverra orsaka vegna eigi verða gelt, skal gelda slíka gradhesta fyrir marzmánaðarlok, áður en þeir verða tvævetrir.

11. gr.

Kynbótanefndin skal fyrir fardaga ár hvert semja skýrslu um störf sín og árangur þeirra umliðið ár. Skýrsla þessi sje undirrituð af öllum nefndar-

mönnunum og sendist oddvita hreppsnefndarinnar í þeim hreppi fyrir fardaga 88 það ár. Skýrslur þessar skulu svo fylgja hreppsreikningunum áleiðis til sýslu- 28. júní nefndarinnar. Rísi ágreiningur á milli hreppsnefndar og kynbótanefndar, fellir sýslunefndin fullnaðarúrskurð um málið.

12. gr.

Fjárgreiðslur þær, sem nefndar eru í samþykkt þessari, greiðist úr sveitarsjóði, nema öðru vísi sje ákveðið.

13. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 1—50 kr., er renni í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Mál er rísa útaf brotum gegn samþykkt þessari, skulu rekin sem almenn lögreglumál.

Samkvæmt lögum 11. desembr. 1891 um samþykktir um kynbætur hesta, sbr. viðaukalög við frammannefnd lög 20. desbr. 1901, er samþykkt þessi staðfest af undirrituðum amtmanni og skal hún öðlast gildi 1. janúar 1905.

Íslands Norður- og Austuramt.

Akureyri 28. júní 1904.

Páll Briem.

Reikningur

89

yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs drukknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun:	
Í Söfnunarsjóði	kr. 2881 39
2. Tekjur á árinu 1903.	
a. Vextir í Söfnunarsjóði	kr. 111 40
b. Innkomið fyrir fonografspil frá enskum botn- verping	— 10 00 — 121 40
	kr. 3002 79

1. Úthlutað á árinu 1903:			
Ekkju Þuríði Hannesdóttur	kr.	25 00	
Ekkju Valgerði Þorsteinsdóttur	—	25 00	
Ekkju Vilborgu Oddsdóttur	—	25 00	kr. 75 00
2. Sjóður við árslok:			
a. Í Söfnunarsjóði	—	2917 79	
b. Hjá gjaldkera	—	10 00	— 2927 79
			kr. 3002 79

Í stjórn »Ekknasjóðs drukknadra manna í Borgartjardarsýslu«.

Skipaskaga 17. júní 1904.

Sigurður Þórðarson. Jón Sveinsson. Jóhann Björnsson.

Oddg. Ottesen. Hallgr. Jónsson.

Embættaveiting, skipun og lausn.

a. Lausn.

28. júní veitti Hans hátign konungurinn hjerðslækni í Keflavíkurhjeraði Þórði J. Thoroddsen samkvæmt beiðni hans lausn í náð frá embætti frá 1. ágúst 1904 að telja, án eptirlauna.

19. júlí var síra Sveini Guðmundssyni presti að Goðdölum í Skagafjarðarprófastsdæmi af stjórnarráðinu veitt lausn frá embætti eptir beiðni frá fardögum 1904 að telja án eptirlauna.

b. Skipun.

25. júlí var cand. juris Karl Einarsson settur sýslumaður í Rangárvallasýslu frá 1. ágúst 1904 að telja.

3. ágúst var stud. med. & chir. Jón Jónsson settur til þess að þjóna Keflavíkur-læknishéraði frá 1. s. m. að telja.

Óveitt embætti

er konungur veitir.

Embættið sem hjerðslæknir í Keflavíkurhjeraði. Ársloun 1700 kr.

Auglýst laust 1. ágúst 1904. Umsóknarfrestur til 20. septbr. 1904. Sá sem embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að í Keflavík.

Einkarjettur.

17. maí þóknaðist Hans hátign konunginum allramildilegast að veita verksmiðju-eiganda Jörgen Peter Jörgensen í Wedel á Holtsetalandi í Þýskalandi einkarjett um 5 ára tímabil til gjöra og láta gjöra á Íslandi mótkassa fyrir byggingarsteinna, er hann hefir fundið upp og nákvæmar lýst.

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austur- 90
amtinu um endurgjald á sveitarstyrk. — Með brjefi, dagsettu 2. f. mán. 28. júlí
hafið þjer, herra amtmáður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Holtshreppi
hinum forna í Skagafjarðarsýslu þar sem hún áfrýjar til stjórnarráðsins úr-
skurði yðar dagsettum 11. marz þ. á., sem ákveður að Holtshreppur hinn forni
skuli greiða Sauðárhreppi í Skagafjarðarsýslu 252 kr. 34 aura til endurgjalds á
sveitarstyrk, er hinn síðarnefndi hreppur veitti Sölva Jónssyni fardagaárið
1902—1903.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið til frekari birtingar, að með
því að stjórnarráðið er að öllu leyti yður samdóma um þetta mál, skal úrskurð-
ur yðar standa óraskaður.

Úrskurður amtsins.

Með brjefi, dags. 19. f. m., hafið þjer, herra sýslumaður, sent hingað erindi hrepps-
nefndariunnar í Sauðárhreppi, þar sem hún áfrýjar til amtsins úrskurði yðar 20. nóv. f. á.,
um ágreining milli tjeðrar hreppsnefndar og hreppsnefndariunnar í Holtshreppi hinum forna
útaf sveitarstyrk veittum Sölva nokkrum Jónssyni, að upphæð 252 kr. 34 a.

Málavextir eru þannig:

Með brjefi, dags. 23. apríl 1902, sótti Sölvi Jónsson um leyfi til að setjast að sem
húsmáður á Sauðárkróki í Sauðárhreppi, en á hreppsnefndarfundi 30. s. m. var honum neit-
að um aðsetursleyfið. Samt sem áður flutti Sölvi sig á Sauðárkrók og settist að í svoköll-
uðum Skóarabæ. Á næsta hausti varð Sölvi bjargarlaus fyrir sig og skyldulið sitt. Vildu
hreppsnefndirnar í Holtshreppi hinum forna þá fá Sölva og skyldulið hans fluttan fátækra-
flutningi til Holtshrepps, sem er framfærslusveit hans, en það var þá orðið ofseint til
þess að vegabrjef gæti fengið handa honum og var hann því á Sauðárkróki þangað til hann
var fluttur fátækraflutningi á sveit sína í maí 1903.

Styrkur sá, sem Sölvi fjekk hjá hreppsnefnd Sauðárhrepps, meðan hann dvaldi í hreppn-
um, nam kr. 272 34 aur., en hreppsnefnd Sauðárhrepps slepti síðan að heimta 20 kr. fyrir húsa-
leigu Sölva, meðan hann naut sveitarstyrksins, og er því aðeins ágreiningur um endurgjald
á kr. 252 34 a.

Hreppsnefndirnar í hinum forna Holtshreppi hafa mótmælt endurgjaldinu með skír-
skotun til 13. gr. í tilsk. 26. maí 1863 um lausamenn og húsmenn.

Halda þær því fram, að Sölvi hafi eigi haft rjett til húsmennsku í Sauðárhreppi og
þess vegna eigi framfærslustyrkurinn að lenda á húsráðanda án endurgjalds frá hreppi þeim,
þar sem húsmáðurinn er sveitlægur.

Þjer hafið, herra sýslumaður, fallizt á þetta, og því eigi sjeð yður fært að skylda
Holtshrepp til að endurgjalda styrkinn. Hreppsnefndin í Sauðárhreppi hefir hinsvegar haldið
því fram, að ákvæðin í áðurnefndri tilskipun geti eigi átt við, af því að hjer hafi enginn
húsbóndi verið, er hafi tekið Sölva á heimili sitt.

Það er nú að vísu svo, að eigandi bæjar þess, er Sölvi settist að í, var á Holds-
veikraspítalanum og að það er óvíst, hver leyfði Sölva að setjast að í umgetnum bæ, en hjer
virðist eigi þörf á að rannsaka þetta, af því að það er viðurkennt, að Sölvi þurfti styrksins
með, og að hreppsnefndin í Sauðárhreppi veitti styrkinn rjettilega. Þegar svo er, virðist
hreppsnefnd Sauðárhrepps eigi skyld til að heimta endurgjald frá einstökum mönnum, er
kunna að hafa einhverja skyldu til þess að veita Sölva styrk, heldur virðist þetta vera mál
milli framfærsluhreppsins og þessara einstöku manna.

29. dag ágústmánaðar 1904.

90

Samkvæmt þessu úrskurðast, að hreppsnefndirnar í hinum ferna Holtshreppi skuli greiða til Sauðárhrepps 252 kr. 34 a. til endurgjalds á sveitarstyrk veittum Sölva Jónssyni fardagaárið 1902—1903.

Þetta tilkynnist yður, herra sýslumaður, til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi hreppsnefndum.

91

13. ágúst

Brjef stjórnarráðsins til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austuramtinu um sveitfesti þurfalings. — Með brjefi dags. 9. f. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Lýtingsstaðahreppi, þar sem hún áfrýjar úrskurði yðar uppkveðnum 20. jan. þ. á. um að Lárus nokkur Skúlason skuli teljast sveitlægur í tjeðum hreppi.

Það er viðurkennt, að Lárus þessi Skúlason er fæddur í Lýtingsstaðahreppi og að hann hafi eptir 16 ára aldur dvalið samfleytt í Akrahreppi 10 ár, en hreppsnefndin í Akrahreppi heldur því fram, að Lýtingsstaðahreppur hafi með löglegum samningi tekizt þá skuldbinding á hendur, að Lárus þessi skyldi eigi verða Akrahreppi til þyngsla, þó hann fullkomnaði þar 10 ára veru sína. Til sönnunar þessu hefur hún fært vottorð úr brjefabók Skagafjarðarsýslu frá 12. ágúst 1868 svohljóðandi:

»Áteiknun á skuldbindingarbrjef hreppstjóranna í Lýtingsstaðahreppi, að Lárus nokkur Skúlason skuli ekki verða Akrahreppi til neinna þyngsla, þó hann fullkomni þar 10 ára veru sína.

— — — — —
Pareð mjer er kunnugt, að Gísli bóndi Stefánsson í Flatatungu vill ekki halda Lárus Skúlason lengur, nema hreppstjórnir í Lýtingsstaðahreppi gæfu ofanskráða skuldbindingu, þá er hún hjermeð af mjer samþykkt og staðfest.

Eptir þetta fullkomnaði Lárus 10 ára dvöl í Akrahreppi. Síðan hjelt hann áfram að dvelja þar, en áður en hann dveldi þar 10 ár eptir þetta, var honum á árunum 1875—1880 veittur styrkur af sveitarsjóði Lýtingsstaðahrepps, og síðan hefur hann ekki dvalið 10 ár samfleytt í Akrahreppi.

Þó það nú mætti telja sannað í máli þessu, að hreppstjórnir í Lýtingsstaðahreppi hafi fyrir hreppsinshönd gefið út skuldbinding um, að Lárus þessi Skúlason skyldi eigi verða Akrahreppi til þyngsla, þótt hann fullkomnaði þar 10 ára veru sína, getur skuldbinding hreppstjóranna eigi gjört Lárus sveitlægan í Lýtingsstaðahreppi, þrátt fyrir 10 ára dvöl hans í Akrahreppi, nema þvíadeins, að hún verði skoðuð sem ráðstöfun á honum sem ómaga, meðþviáð álita verður, að sveitarstjórnir geti eigi með samningum eða einhliða yfirlýsingum svipt einstaka menn þeim rjetti, sem hverjum manni ber samkvæmt 6. gr. fátækrareglugjörðarinnar 8. jan. 1834, til þess að vinna sjer sveitfesti og þarmed öll þau rjettindi, er sveitfesti fylgja, í þeim hreppi, þar sem þeir dvelja lögákveðinn tíma lögmæta sveitfestisdvöl. En meðþví nú eigi er sannað, að Lárus Skúlason hafi verið ómaga eða löglega tekinn til sveitarframfæris áður en hreppstjórnir gáfu út yfirlýsing sína, þar sem ekkert var lagt með honum, og hann

enda í löglegri vist í Flatatungu, verður að álíta, að hann hafi haft 10 ára lög- **91**
mæta sveitfestisdvöl í Akrahreppi, og úrskurðar stjórnarráðið því hjermeð, að 13. ágúst
hann hafi unnið sjer persónulega sveitfesti þar í hreppi.

Hitt er annað mál, hvort hreppstjórar Lýtingsstaðahrepps hafi eigi með
nefndri yfirlýsing sinni skuldbundið sveitarsjóð þess hrepps til þess að ábyrgj-
ast Akrahreppi allan kostnað, sem hreppurinn biði af því að Lárus yrði þar
sveitlægur. Það atriði, að Lýtingsstaðahreppur hefur borgað með honum á ár-
unum 1875—1880 bendir á, að sveitarstjórnin þar hafi viðurkennt slíka skyldu.
En hjer er um einkamál milli hreppanna að ræða, fullnægning á fjárloforði, og
ber það undir endanleg úrslit dómstólanna.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari
birtingar.

Brjef stjórnarráðsins til stiðtsyfirvaldanna um embættislán **92
handa Breiðabólsstaðarprestakalli á Skógarströnd.** — Samkvæmt 23. ágúst

tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu í dag,
vill stjórnarráðið hjermeð veita samþykki sitt til þess, að presturinn að Breiða-
bólsstað á Skógarströnd, sjera Lárus S. Halldórsson, taki uppá prestakallið með
sem vildustum kjörum 500 kr. lán, sem endurborgist auk vaxta með jöfnum ár-
legum afborgunum á næstu 20 árum, til þess að kaupa handa prestakallinu
hlöðu þá, sem presturinn hefur byggt á staðnum úr torfi, timbri og jární, og til
túnbóta á prestssetrinu, gegn því að hlöðunni, er kaupist fyrir 360 kr. af láns-
upphæðinni, á sínum tíma verði skilað í gildu standi eða með fullu álagi. Af
lánsupphæðinni má þegar við lántökuna útborga 430 kr., en 70 kr. eigi fyr en
sannað er að túnbætur sjeu unnar fyrir að minnsta kosti 140 kr. og að vel sje
frá þeim gengið.

Erindisbrjef til bráðabirgða

fyrir

yfirmatsmann á gæðum fiskfarma í Reykjavík.

1. gr.

Yfirmatsmaðurinn skal kynna sjer sem bezt, hvernig saltfiskur skal vera
að verkun, útliti og stærð, svoað hann verði talinn fyrsta flokks vara á þeim
stöðum, þar sem helztur markaður er fyrir hann, einkum á Spáni og Ítalíu, og
hvernig fara á með fiskinn og verka hann, svoað hann verði talinn fyrsta
flokks vara.

Hann skal og kynna sjer sem bezt, hvernig fiskinum skal fyrirkoma og
um hann búa í skipum þeim, sem hann er fluttur út á, svoað hann skemmist
ekki við flutninginn.

93

12. júlí

93

12. júlí

Hann skal eiga heimili í Reykjavík og hefur hann einn á hendi yfirmat á öllum saltfiski, er þaðan flyzt; um fyrirkomulag þess og framkvæmd á því eru settar eptirfarandi reglur.

2. gr.

Hann hefur fiskimatsmenn sjer til aðstoðar við sortering saltfisksins og við umsjónina við vigt hans og útskipun. Hann sendir lögreglustjóra tillögur sínar um, hve marga fiskimatsmenn þurfi að skipa og hverjir ættu að skipast fiskimatsmenn. Þeir eru skyldir að hlýða yfirmatsmanni samkvæmt þeim reglum, sem settar eru í erindisbrjefi fyrir þá.

3. gr.

Hann er skyldur þegar einhver, er ætlar að flytja út saltfisk, óskar þess, að vera til taks til að meta fisk og tekur þá fiskimatsmenn sjer til aðstoðar við starfið, er honum lízt sjálfum. Ef fleiri óska að metið sje hjá sjer samtímis, skal hann leitast við að koma því svo fyrir, að metið verði fyrir fleiri í einu.

Hann skal haga vinnunni við fiskimatið svo, að tveir fiskimatsmenn skoði hvern fisk, svoað tveir matsmenn geti vottað um allan farminn.

4. gr.

Hann skal segja fiskimatsmönnum fyrir um starfið við fiskimatið og leiðbeina þeim og yfir höfuð kosta kapps um, að þeir verði sem færastir í því að dæma saltfisk. Hann skal, að svo miklu leyti sem hann getur, líta eptir þeim við vinnuna.

5. gr.

Hann skal gæta þess, að saltfiskur sje ávallt sorteraður og veginn í geymsluhúsi, þar sem er nægilega bjart; fiskinn má ekki meta nema við dagsbirtu.

6. gr.

Hann skal gæta þess að fiskinum sje ekki skipað út nema í vel þurru veðri og sker hann úr, hvort veður og sjór sje svo gott, að skipa megi fiskinum út.

7. gr.

Hann skal gæta þess, að bátar þeir, sem notaðir eru til útskipunar fisksins, sjeu með öllu lekalausir og vel hreinir. Einnig skal hann gæta þess, að nægilegar, heilar og hreinar ábreiður eða segl fylgi bátunum til þess að breiða undir og yfir fiskinn í þeim.

8. gr.

Hann skal sjá um að farrúm skipsins, þar sem fiskurinn á að flytjast út

I, sje þurt og hreint, að það sje nægilega klætt borðum, heilum og hreinum mottum eða striga, svo og að nægilegt bil sje á gufuskipum milli fiskjarins og vjelarinnar svo að hann geti eigi skemmzt af hita frá henni. 93
12. júlí

10. gr.

Ef fiskinum er ekki skipað út jafnóðum og hann hefur verið metinn, skal yfirmatsmaður hafa eptirlit með því, að fiskurinn sje svo geymdur, frá því er mat fór fram, þar til er honum er útskipað, að hann skemmist ekki. Þyki yfirmatsmanni ástæða til að ætla, að fiskur hafi skemmzt frá því, er mat fór fram, er honum heimilt að skipa svo fyrir, að hann skuli metinn á ný fyrir útskipun.

11. gr.

Hann skal gæta þess að fiskurinn skemmist ekki að neinu leyti við útskipunina og skal hann segja fyrir um, hvernig henni skal haga.

Hann skal því hafa gætur á því að fiskurinn skemmist ekki, þegar hann er borinn niður í útskipunarbátana og þeir sjeu eigi um of hlaðnir og breitt sje yfir fiskinn í þeim, svo sjór slettist ekki á hann, og á hann annaðhvort sjálfur að hafa eða láta fiskimatsmenn fyrir sína hönd hafa eptirlit með því í landi.

Hann á enn fremur að hafa gætur á því, að fiskurinn verði ekki skemmdur, þegar hann er tekinn upp úr bátunum og látinn niður í lestina á útflutningsskipinu og að honum sje vel fyrirkomið í lestinni, svo að hann haggist ekki nje skemmist og á hann að hafa annaðhvort sjálfur eða láta fiskimatsmann fyrir sína hönd hafa eptirlit með því um borð.

Ef skipunum hans eða fiskimatsmanns fyrir hans hönd er ekki hlýtt, skal hann neita að gefa út fiskimatsvottorð um fiskinn.

12. gr.

Þegar fiskurinn hefur verið metinn og veginn og fluttur út í skipið og komið þar fyrir, gefur hann út fiskimatsvottorð um farminn, ef hann er fullviss um að fiskurinn eins og hann er í skipinu sje fyrsta flokks vara og honum svo vel fyrirkomið í lestinni að eigi sje hætta á, að hann skemmist í skipinu, og hefur hann að viðlagðri hegning að lögum ábyrgð á því að vottorðið sje rjett og satt.

Hann skal gæta þess og fullvissa sig um, að fiskurinn, sem hann hefur metið og gefur fiskimatsvottorð um sje íslenzk vara, en saltfiskur, sem verkaður er hjer á landi, telst íslenzk vara.

Fiskimatsvottorðin skal hann rita á þartil gerð eyðublöð; skal hann áður en hann afhendir hlutadeigendum vottorðin fá áritun lögreglustjóra á þau um að hann sje löggiltur yfirmatsmaður.

13. gr.

Hann gætir þess að reikningar fiskimatsmanna fyrir vinnu að fiskimati undir stjórn hans sjeu rjettir og samkvæmir töxtum þeim, sem ákveðnir eru í

93 erindisbrjefinu fyrir þá, og skrifar hann uppá reikningana áður en þeir eru út-
12. júlí borgaðir af þeim, sem metið hefur verið fyrir.

14. gr.

Yfirmatsmaðurinn er launaður úr landssjóði með 800 kr. fyrst um sinn á ári um fjárhagstímabilið 1904—1905, er útborgast honum með 200 kr. eptirá fyrir hvern ársfjórðung. Honum er stranglega bannað að taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni, sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá skipstjórum eða öðrum, sem við skip það eru riðnir, sem fiskurinn er fluttur út á.

15. gr.

Hann skal ennfremur meta saltfisk, sem fluttur er út frá Hafnarfirði, Akranesi og Keflavík, ef því verður viðkomið án þess að útflytjendur saltfisks í Reykjavík líði бага við, að yfirmatsmaður fer burt úr bænum í þeim erindum, og skal hann fullvissa sig um það áður en hann ákveður að fara.

Hann skal því að eins fara til fiskmats á nefnda staði, að hann fái beiðni um það frá lögreglustjóranum þar eða umboðsmanni hans, og verða því þeir, sem æskja eptir að fá yfirmatsmanninn, að snúa sjer í því efni til lögreglustjóra.

Til aðstoðar við fiskimatið á þessum stöðum skal hann taka með sjer fiskimatsmenn frá Reykjavík. Og fá þeir þá, auk hinnar venjulegu borgunar fyrir vinnuna við fiskimatið, fæðispeninga og borgun fyrir ferða- og dvalardaga samkvæmt því, sem fyrir er mælt í erindisbrjefinu fyrir þá, og skrifar yfirmatsmaður upp á reikninga þeirra.

Yfirmatsmaðurinn fær á þessum ferðum fæðispeninga 3 kr. á dag og ferðakostnað eptir reikningi, sem lögreglustjóri eða umboðsmaður hans á staðnum úrskurðar, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman. Honum er heimilt að krefjast þess, að nefndur lögreglustjóri eða umboðsmaður hans innheimti þetta endurgjald til hans og fiskimatsmanna hjá þeim, sem bedið hafa um þá til fiskimatsins.

Annars gilda um fiskimat á þessum stöðum sömu reglur og í Reykjavík samkvæmt erindisbrjefi þessu og erindisbrjefi fiskimatsmanna.

16. gr.

Yfirmatsmaður má eigi vera í þjónustu kaupmanna eða annara, er fisk láta meta til útflutnings.

Hann má ekki framkvæma yfirmat á fiski, sem hann er sjálfur eigandi að eða hefir verkað.

17. gr.

93

Hann ritar undir eiðstaf um að hann vilji hlýða erindisbrjefi þessu og með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, er á honum hvíla í stöðu hans. 12. júlí

Hann verður að sætta sig við þær breytingar, sem kunna að verða gjörðar á erindisbrjefi þessu.

Í **stjórnarráði Íslands, 12. júlí 1904.**

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Erindisbrjef

fyrir

94

12. júlí

fiskimatsmenn í Reykjavík.

1. gr.

Fiskimatsmennirnir eiga að leggja stund á að verða sem færastir í að geta dæmt um gæði saltfisks og sem leiknastir í að sortera hann.

2. gr.

Yfirmatsmaðurinn er yfirboðari þeirra og eru þeir aðstoðarmenn hans við fiskimat og umsjón með vigt og útskipun saltfisks og hleðslu hans í skipum þeim, sem hann er fluttur út á. Hann kveður þá til vinnunnar og skiptir henni á milli þeirra og segir þeim fyrir verkum.

Þeir skulu vera til taks þegar hann kallar þá til vinnu við fiskimat.

Ef þeir vilja fara burt úr bænum um nokkuð langan tíma, skulu þeir gjöra honum aðvart um það fyrirfram.

3. gr.

Þeir eru skyldir að fara eptir fyrirskipunum hans og leitast við að gjöra honum til hæfis, þegar þeir vinna undir stjórn hans.

4. gr.

Fiskimatið skal fara svo fram, að tveir matsmenn skoði saman hvern fisk, svo tveir geti vottað um allan farminn.

Komi það fyrir við vinnuna, hvort það er við sortering fisks, umsjón með vigt hans, útskipun eða hleðslu um borð, að þeir sjeu í efa um eitthvað eða komi eitthvað fyrir, sem hann hefir ekki gefið þeim fyrirskipanir eða leiðbeiningar um, skulu þeir leita til hans og fá fyrirskipanir hans um hvað gjöra skuli, en verði því ekki viðkomið, skulu þeir ráða það úr, sem þeim sýnist rjettast, og skýra honum svo frá því sem fyrst og áður en hann gefur út fiskimatsvottorðið.

Þeir skulu og skýra honum frá eða leita hans, ef þeim er sýnd nokkur óhlýðni af vinnufólki eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn að sýsla.

Þeir fá í kaup 65 aura um klukkustund hverja, sem þeir eru að vinnu, hvort sem það er við sortering fisksins eða við umsjón með vigt hans, útskipun eða hleðslu. Fari matið fram utan hinnar löggiltu verzlunarlóðar telst borgunin fyrir þann tíma, er þeir verða að vera að heiman. Er þeim stranglega bannað að taka á móti nokkurri annari þóknun eða góðgjörðum, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem fiskinn senda út, frá skipstjórum eða skipsmönnum eða öðrum, sem hafa með fiskinn eða skipið, sem flytja á fiskinn í út, að sýsla.

6. gr.

Þeir, sem fiskurinn er metinn fyrir, gjalda þeim kaup þeirra fyrir vinnuna við fiskinn og skulu þeir skrifa reikning yfir vinnulaunin og láta yfirmatsmann skrifa upp á hann að hann sje rjettur, áður en þeir beiðast þess, að hann sje útborgaður, sem þeir að sjálfsögðu eiga heimtingu á að sje gjört í peningum þegar í stað.

7. gr.

Aðalstarf þeirra er við fiskimat í Reykjavík. Þó eru þeir skyldir að fara með yfirmatsmanni til Hafnarfjarðar, Akraness og Keflavíkur þegar hann kveður þá til að aðstoða sig þar við fiskimat.

Fyrir vinnuna á þessum stöðum við fiskimatið fá þeir sömu tímaborgun og í Reykjavík, er einnig telst fyrir þann tíma, er þeir þurfa til ferðarinnar fram og aptur, og auk þess í fæðispeninga 1 kr. á dag og ferðakostnað eptir reikningi.

Ef þeir verða vedurtepptir á tjeðum stöðum á fiskimatsferðum þessum eða verða að bíða þar af því vedur leyfir eigi að starfa að fiskimati, skulu þeir fá daglaun 5 kr. á dag auk fæðispeninganna.

Yfirmatsmaður skrifar upp á reikninga þeirra og lögreglustjóri eða umboðsmaður hans á staðnum úrskurðar þá, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sjer saman.

Yfirmatsmaður skal krefjast, ef þeir óska þess, að hlutaðeigandi lögreglustjóri eða umboðsmaður hans innheimti þessa borgun til fiskimatsmannanna, hjá þeim, sem beðið hafa um þá til fiskimatsins.

8. gr.

Þeir rita undir eiðstaf um að þeir vilji með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla og hlýðnast ákvæðum erindisbrjefs þessa.

Þeir eru skyldir að sætta sig við þær breytingar, sem gjörðar kunna að verða á erindisbrjefi þessu.

Í stjórnarráði Íslands, 12. júlí 1904.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Reglugjörð

95
29. júlí

fyrir Árnessýslu um hreinsun hunda af bandormum.

1. gr.

I hverjum hreppi sýslunnar skal hreppstjóra falið að annast um hreinsun hunda af bandormum.

2. gr.

Hreinsun allra hunda í sýslunni skal fara fram einu sinni á ári, í nóvembermánuði. Hvenær hreinsunin skuli fara fram á hverjum stað, ákveður hreppstjóri fyrirfram og tilkynnir hlutaðeigendum skriflega með nægum fyrirvara.

3. gr.

Heimilt er hreppstjóra, að setja áreiðanlegan mann í sinn stað til þess að framkvæma hundahreinsunina í sveitinni; má enginn skorast undan því, nema gild forföll valdi. Hreppstjóra er heimilt að skipa svo fyrir, þar sem það virðist haganlegt, að hundar frá fleiri bæjum komi saman á einn bæ til hreinsunarinnar. Fyrirskipunum hreppstjóra ber afdráttarlaust að hlýða.

4. gr.

Hverjum hundi skal gefa inn 5 grömm af arekaduði í vatni eða mjólk. Gæta skal þess, að hundinum sje ekki gefin fæða þann dag, er lækningin fer fram, fyren hreinsunin er afstaðin. Eptir að hundunum er gefið inn, skal lækningamaður vera hjá þeim þar til þeir hafa »laxerað«. Ekki má hleypa þeim útúr húsinu fyren eptir 4 klukkutíma. Lækningamaður skal sjálfur hirða allt, sem niður af hundunum kemur, og brenna í eldi. Hesthús skulu notuð til hreinsunarinnar.

5. gr.

Komi bandormar úr hundum við hreinsunina, skulu þeir tafarlaust drepnir að tilhlutun hreppstjóra eða hreinsunarmanns. Sama gildir um hunda, sem bandormar koma úr milli hreinsunartíma.

6. gr.

Nú valda forföll, að hundur komi ekki til hreinsunarinnar á binum fyrirskipaða hreinsunartíma; skal þá húsbóndi hans, svo fljótt sem því verður viðkomið, færa hann hlutaðeigandi hreppstjóra eða hreinsunarmanni til hreinsunar, ella álitast að hafa skotið hundinum undan hreinsun. Hund, sem enginn hirðir um að láta hreinsa, ber hreppstjóra eða hreinsunarmanni að drepa.

7. gr.

Hreppstjórar skulu brýna fyrir mönnum að hirða alla sulli og mein úr sullaveikum skepnum og brenna í eldi. Ennfremur skulu hreppstjórar brýna fyrir mönnum að láta hunda ekki hafa aðgang að blóðvelli meðan slátrað er, og ekki gefa þeim hrátt slátur.

8. gr.

Hreppstjórar skulu brýna fyrir mönnum að hafa eigi fleiri hunda, en brýnasta nauðsyn ber til, og eigi gamla.

9. gr.

Hreppstjóri, eða sá, sem hann hefir sett fyrir sig, til þess að hreinsa hunda, skal baða hundana eptir hverja hreinsun. Skyldir eru hundaeigendur að veita lækningamanni aðstoð við hreinsunina kauplaust.

10. gr.

Hreppstjórar skulu brýna fyrir mönnum, að koma sjer upp hundahúsum eða skýlum, svoað þeir þurfi ekki að hafast við innan um fólk.

Allir hundar skulu merktir með leðurbandi um hálsinn, er glöggst sje merkt með bæjarnafni og brennimarki hreppsins.

11. gr.

Hreppstjóra eða þeim, sem fyrir hann er, ber 30 aura þóknun fyrir hvern hund, er hann hreinsar. Skal það greitt úr sýslusjóði.

12.

Vanræki hreppstjóri eða sá, sem fyrir hann er, að hlýða þessari reglugjörð, varðar það 2—10 kr. sekt eptir málavöxtum. Sje hundi skotið undan hreinsun af ásettu ráði eða hirðuleysi, eða sje hreppstjóra eða þeim, sem fyrir hann er, sýnd óhlýðni eða mótprói við hundahreinsanirnar, varðar það 10—20 kr. sekt um eptir málavöxtum. Brot móti 10. gr. varðar 1—5 kr. sekt. Sektirnar renna að hálfu í sýslusjóð, og að hálfu til uppljóstrarmanns.

13. gr.

Hreppstjórar skulu árlega rita í hundahaldsbókina skrá yfir alla hundaeigendur í hreppnum og tölu þeirra hunda, sem teknir hafa verið til hreinsunar frá hverjum einum. Fyrir hver árslok skulu þeir senda sýslunefnd inni skýrslu samhljóða bókinni.

14. gr.

Reglugjörð fyrir Árnessýslu um lækningu hunda af bandormum o. fl. 20 júlí 1894 er úr gildi numin.

Framanritaða reglugjörð hefir sýslunefndin í Árnessýslu samið og samþykkt á aðalfundi sínum 12.—16. apríl 1904.

Skrifstofu Árnessýslu 29. júlí 1904.

Sigurður Ólafsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:	Kr. a.	Kr. a.
a. Lán	41411 37	
b. Á vöxtum í Landsbankanum	12481 86	
c. Í peningum	407 93	54301 16

		Kr. a.	96
	Flutt	54301 16	
2. Innborgað kirknafje		2568 92	
3. Vextir:	Kr. a.		
a. Vextir af skuldabréfum til $11\frac{1}{6}$ 1903	1619 36		
b. Vextir af bankainnlögum	350 24	1969 60	
4. Endurborguð lán og afborganir		3392 79	
5. Gjaldliður 2 færður til jafnaðar		3100 »	
	Samtals	65332 47	

Gjöld:

	Kr. a.	Kr. a.
1. Útborguð inneign kirkna:		
a. Sauðlauksdalskirkju	46 96	
b. Hraungerðiskirkju	56 62	
c. Hrepphólakirkju	78 49	
d. Hróarsholtiskirkju	18 79	
e. Vatnsfjarðarkirkju	52 07	
f. Unaðsdalskirkju	1 80	
g. Hofskirkju í Vopnafirði	50 93	
h. Uppsalakirkju	187 76	
i. Sólheimakirkju	4 77	
k. Helgafellskirkju	2653 80	
l. Stafholtiskirkju	150 »	
m. Vestmannaeyjakirkju	4199 02	7501 01
2. Lánað út		3100 »
3. Ýmislegur kostnaður		35 63
4. Tekjul. 4 færður til jafnaðar		3392 79
5. Sjóður við árslok 1903:		
a. Lán	41118 58	
b. Óborgaðir vextir (1903)	128 »	
c. Á vöxtum í landsbankanum	8382 10	
d. Í peningum	1674 36	51303 04
	Samtals	65332 47

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 31. júlí 1904.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

S k ý r s l a

um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði við árslok 1903.

Kirkjur.	Inneign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1902.	Lagt í kirkjusjóð- inn á árinu 1903.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1903.	Hlutfalls- legur ágóði á árinu 1903.	Inneign í kirkjusjóð- um við árs- lok 1903.
I. Nordurmúlaprófastsdæmi:	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.
1. Skeggjastaðakirkja	215 69	» »	» »	8 07	223 76
2. Áskirkja í Fellum	742 26	» »	» »	27 79	770 05
3. Hofskirkja í Vopnafirði	50 93	» »	50 93	» »	» »
4. Hjaltastaðarkirkja	519 60	» »	» »	19 43	539 03
5. Hofteigskirkja	888 41	» »	» »	33 22	921 63
6. Kirkjubæjarkirkja í Tungu	» »	400 »	» »	3 44	403 44
II. Nordurpingeyjarprófastsdæmi:					
7. Ásmundarstaðakirkja	544 88	» »	» »	20 38	565 26
8. Svalbarðskirkja	969 91	» »	» »	36 28	1006 19
9. Skinnastaðakirkja	309 55	» »	» »	11 58	321 13
10. Presthólarkirkja	579 77	» »	» »	21 68	601 45
III. Suðurpingeyjarprófastsdæmi:					
11. Húsavíkurkirkja	5395 16	» »	» »	201 78	5596 94
12. Hálskirkja	625 68	» »	» »	23 40	649 08
13. Laufáskirkja	495 58	» »	» »	18 55	514 13
IV. Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
14. Glæsibæjarkirkja	610 10	65 »	» »	24 64	699 74
15. Kaupangskirkja	270 09	» »	» »	10 10	280 19
16. Saurbæjarkirkja	523 17	» »	» »	19 58	542 75
17. Grímseyjarkirkja	918 24	» »	» »	34 36	952 60
18. Upsakirkja	195 19	» »	187 76	2 30	9 73
V. Skagafjarðarprófastsdæmi:					
19. Barðskirkja í Fljótum	973 53	170 93	» »	42 46	1186 92
20. Goðdalakirkja	1169 96	76 »	» »	44 54	1290 50
21. Glaumbæjarkirkja	1777 64	81 »	» »	67 70	1926 34
22. Rípurkirkja	1227 94	75 »	» »	47 56	1350 50
23. Mælifellskirkja	168 01	» »	» »	6 28	174 29
VI. Húnavatnsprófastsdæmi:					
24. Tjarnarkirkja	172 71	» »	» »	6 45	179 16
25. Melstaðarkirkja	447 98	» »	» »	16 76	464 74
26. Staðarbakkakirkja	288 11	36 »	» »	11 44	335 55
VII. Strandaprófastsdæmi:					
27. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	824 52	» »	» »	30 85	855 37
28. Tröllatungukirkja	138 35	» »	» »	5 16	143 51
29. Staðarkirkja í Hrútafirði	38 39	» »	» »	1 42	39 81
30. Prestbakkakirkja í Hrútafirði	444 90	» »	» »	16 64	461 54
VIII. Nordurísafjarðarprófastsdæmi:					
31. Vatnsfjarðarkirkja	52 07	» »	52 07	» »	» »
32. Unaðsdalskirkja	47 46	» »	1 80	1 71	47 37
33. Staðarkirkja í Aðalvík	17 12	» »	» »	» 63	17 75
IX. Vesturísafjarðarprófastsdæmi:					
34. Holtskirkja í Önundarfirði	1956 70	150 »	» »	73 93	2180 63
35. Sandakirkja	686 15	» »	» »	25 65	711 80

Kirkjur.	Inneign i kirkjusjóð- um við árs- lok 1903.	Lagt i kirkjusjóð- inn á árinu 1903.	Tekið úr kirkju- sjóðnum á árinu 1903.	Hlutfalls- legur ágóði á árinu 1903.	Inneign i kirkjusjóð- um við árs- lok 1903.
X. Barðastrandarprófastsdæmi:	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.
36. Sauðlauksdalskirkja	46 96	» »	46 96	» »	» »
37. Gufudalskirkja	1069 »	340 82	» »	44 37	1454 19
38. Brjánslækjarkirkja	435 27	» »	» »	16 29	451 56
XI. Dalaprófastsdæmi:					
39. Stóra Vatnshornskirkja	322 92	» »	» »	12 07	334 99
40. Snóksdalskirkja	124 90	100 »	» »	5 91	230 81
XII. Snæfellsnesprófastsdæmi:					
41. Helgafellskirkja	2653 80	» »	2653 80	37 02	37 02
XIII. Mýraprófastsdæmi:					
42. Álptaneskirkja	987 74	» »	» »	36 94	1024 68
43. Stafholtskirkja	1243 50	» »	150 »	49 49	1142 99
44. Síðumúlakirkja	484 77	31 »	» »	18 23	534 »
XIV. Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
45. Reykholtskirkja	331 76	126 69	» »	16 06	474 51
46. Saurbæjarkirkja á Hvalfj. strönd	102 64	80 »	» »	6 07	188 71
XV. Kjálarnesprófastsdæmi:					
47. Reynivallakirkja	1680 59	» »	» »	62 86	1743 45
48. Útskálakirkja	13 13	» »	» »	» 49	13 62
49. Staðarkirkja í Grindavík	177 55	» »	» »	6 64	184 19
XVI. Árnesprófastsdæmi:					
50. Hraungerðiskirkja	56 62	» »	56 62	» »	» »
51. Hrepphóla kirkja	78 49	» »	78 49	» »	» »
52. Hrunakirkja	895 15	» »	» »	33 47	928 62
53. Mosfellskirkja	695 09	125 »	» »	25 96	846 05
54. Þingvallakirkja	163 08	» »	» »	6 09	169 17
55. Arnarbælis kirkja	20 16	30 »	» »	1 37	51 53
56. Hróarsholt skirkja	18 79	» »	18 79	» »	» »
57. Gaulverjabæjarkirkja	1264 47	42 »	» »	48 37	1354 84
58. Stóra Núp skirkja	7 31	» »	» »	» 28	7 59
59. Strandakirkja í Selvogi	1786 80	» »	» »	66 82	1853 62
XVII. Rangárvallaprófastsdæmi:					
60. Breiðabólstaðarkirkja	2793 33	117 54	» »	105 57	3016 44
61. Oddakirkja	610 67	121 94	» »	26 89	759 50
62. Vestmannaeyjakirkja	4199 02	» »	4199 02	108 25	108 25
XVIII. Vesturskaptafellskirkja:					
63. Sólheimakirkja	4 77	» »	4 77	» »	» »
XIX. Austurskaptafellskirkja:					
64. Stafafellskirkja	167 39	» »	» »	6 25	173 64
65. Sandfellskirkja í Örnefnum	» »	50 »	» »	1 03	51 03
XX. Suðurmúlaprófastsdæmi:					
66. Hólmakirkja	2120 17	» »	» »	79 28	2199 45
67. Eydalakirkja	853 52	» »	» »	31 92	885 44
68. Vallaneskirkja	3702 35	300 »	» »	145 33	4147 68
69. Kolfreyjustaðarkirkja	503 70	» »	» »	18 83	522 53
70. Stöðvarkirkja	» »	50 »	» »	» 06	50 06
Samtals	53901 16	2568 92	7501 01	1933 97	50903 04

96 Athugasemd: Upphæð sú, sem kemur til skipta hjer, sem hlutfallslegur ágóði á árinu 1903, eru vextir, sem fallið hafa til og áttu að greiðast á árinu 1903, 1969 kr. 60 a., að fráðregnum gjaldlið 3, 35 kr. 63 a., í reikningi kirkjusjóðsins fyrir nefnt ár = 1933 kr. 97 a.

Að meðtöldum skuldabréfum Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi, 400 kr. sbr. Stjórnartíðindi 1903, B, bls. 142, er eign hins almenna kirkjusjóðs við árslok 1903 alls 51303 kr. 4 a.

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 31. júlí 1904.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

97

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna
í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri árið 1903.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári:		
a. Í fasteignum	kr. 2000 00	
b. Í Sparisjóði Akureyrar	— 1498 87	3498 87
2. Afgjald af Einarssstöðum og Pjetursborg	kr. 160 00	
3. Afborgun af skuld Páls Jónssonar	— 20 00	
4. Fundið í gjafahirslunni	— 86 14	
5. Gjöf frá miss Pitt	— 10 00	
6. Gjöf frá síra Davíð Guðmundssyni	— 5 00	
7. Vextir af Sparisjóðsinnstæðu	— 60 29	
8. Til jafnaðar við gjaldlið 3	— 108 18	
	Samtals	kr. 3948 48

Gjöld:

1. Styrkur veittur 24 ekkjum	kr. 232 00	
2. Keyptir 2 lásar	— 1 25	
3. Lagt í sparisjóð	— 108 18	
4. Eign til næsta árs		
a. Einarssstaðir og Pjetursborg	kr. 2000 00	
b. Í sparisjóðum	— 1607 05	kr. 3607 05
		Kr. 3948 48

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 15. marz 1904.

Páll Briem.

Embættaskipun, veiting og lausn.

a. Lausn.

5. ágúst 1904 var cand. mag. Bjarna Jónssyni vikið frá stöðunni sem aukakennari við lærða skólann frá 30. september s. á. að telja.

b. Skipun.

20. júlí var Guðlaugur Guðmundsson sýslumaður í Skaptafellssýslu allramildilegast skipaður sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri.

13. ágúst var yfirkennari Steingrímur Thorsteinsson settur til þess að þjóna rektorsembættinu við lærða skólann frá 1. október 1904 að telja.

S. d. var kennari Jóhannes Sigfússon settur til þess að þjóna yfirkennaraembættinu við lærða skólann frá 1. október 1904 að telja.

23. ágúst var hjerðslæknir í Hróarstunguhjæði Stefán Gíslason skipaður hjerðslæknir í Mýrdalshjæði.

26. ágúst var ingeniör Sigurður Thoroddsen settur til þess að þjóna 5. kennaraembættinu við lærða skólann frá 1. október að telja.

Heiðursmerki m. m.

28. júlí var justitiarius við h. kgl. ísl. landsyfirdóm L. E. Sveinbjörnsson r. af dbr. og dbrm. allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogssorðunnar 2. st.

S. d. var Bæjarfógeti í Reykjavík Halldór Daníelsson allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. var Geir Zoëga dbrm. kaupmaður í Reykjavík allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. var Sighvatur Bjarnason bankastjóri við Íslands banka allramildilegast útnefndur til þess að vera jústizráð með metorðum í 5. flokki nr. 3.

Heiðursgjafir.

Af vöxtunum af styrktarsjóði Kristjáns konungs IX. fyrir árið 1903 voru þeim Guðmundi bónda Ísleifssyni á Stóru-Háeyri og Kristjáni hreppstjóra Tómassyni á Þorbergstöðum í Dalasýslu hinn 25. ágústm. veittar heiðursgjafir, 140 kr. hvorum, fyrir framúrskarandi framkvæmdir í jarðabótum og húsa.

Laus embætti

er konungur veitir.

Embættið sem sýslumaður í Skaptafellssýslu. Árslaun 3000 kr. Auglýst laust 29. ágúst 1904. Umsóknarfrestur til 7. nóvbr. 1904.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setja þá trygging, er síðar verður kveðið á um, fyrir innheimtum þeim, er honum verður trúað fyrir af hálfu þess opinbera. Svo ber honum og að hlýðnast lögum þeim og fyrirmælum, er sett verða um reikningsskil af hans hálfu og greiðslur í landssjóð.

Embættið sem hjeraðslæknir í Hróarstunguhjæði. Árslaun 1500 kr.

Auglýst laust 29. ágúst 1904.

Umsóknarfrestur til 7. nóvbr. 1904.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að á Stóra Steinsvaði, Litla Steinsvaði eða Ekru.

Útkomið í A-deid Stjórnartíðindanna.

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendar ríkisarfa í fjærvist konungs, undirskrifuð af konungi 29. maí 1904 (A. nr. 10, bls 30—31).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur, undirskrifuð af konungi 25. júlí 1904 (A. nr. 11, bls. 32—33).

Tilskipun um hvernig gegna skuli embættisstörfum amtmanna, stiptsyfirvalda og landfógeta á Íslandi, þegar embætti þessi verða lögð niður, undirskrifuð af konungi 23. ágúst 1904 (A. nr. 12, bls. 34—39).

Brjef stjórnarráðsins til biskups um endurbygging kirkju. Í 98

brjefi, dagsettu 30. f. m., hafið þjer, háæruverðugi herra, skýrt frá því, að svo 22. ágúst standi á, að kirkjueigandi einn, sem þurfi að endurbyggja kirkju sína, er sje gömul og mjög hrörleg torfkirkja, haldi því fram, að hann í þessu efni fullnægi skyldu sinni, ef hann byggi nýja velgjörða torfkirkju, og byggi hann þessa skoðun meðfram á því, að kirkjan eigi fremur litinn sjóð, og hafi svo litlar tekjur, að velbyggð timburkirkja mundi nýbyggð verða í töluverðri skuld, sem hún yrði ekki fær um að endurborga sjer auk nauðsynlegs kostnaðar.

Jafnframt því að taka það fram, að þjer, einsog hlutaðeigandi söfnuður, prestur og prófastur, getið eigi álitid að ofangreindur kirkjueigandi fullnægi skyldu sinni, ef hann byggir nýja torfkirkju, og að þjer á visitazíuferð hafið tjáð kirkjueigandanum það álit yðar, að hver kirkjueigandi sje að lögum skyldur til að hafa kirkju sína í sómasamlegu og messufæru standi, og endurbyggja hana sómasamlega, þegar þess þarf við, samkvæmt því, sem í þessu efni er tekið fram í kirkjurjetti Jóns háyfirdómara Pjeturssonar (2. útg. bls. 249—250), en að eptir rikjandi skoðun þessara tíma geti það eigi kallazt sómasamleg endurbygging að byggja nýja kirkju úr torfi í stað hinnar gömlu, hafið þjer beiðzt úrlausnar stjórnarráðsins á eptirgreindum fyrirspurnum:

1. Hvort kirkjueiganda sje heimilt að endurbyggja kirkju sína eptir eigin gedþóttu, að því er snertir efni, stærð og fyrirkomulag, gegn ákveðnum mótmælum annara hlutaðeigenda, og sje það eigi, þá

2. Hver eða hverjir það sjeu, sem hafi rjettmætt atkvæði í þessu efni, hvort það sje eigi prófastur og biskup, að athuguðum tillögum kirkjueiganda, þess prests og safnaðar, er hlut eiga að máli og yfir höfuð öllum málavöxtum.

Útaf þessu skal yður hjermeð til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, að stjórnarráðið telur rjett að kirkjueigandi ráði því, hvernig hann byggir upp kirkju sína, þó svo að kirkjan sje úr sæmilegu efni — en eptir almenningsálit-

5. dag októbermánaðar 1904

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

98 inu verður torf ekki talið sæmilegt kirkjuefni nú á tímum — nægilega stór og
22. ágúst rúmgóð, hæfilega björt og þjett og fyrirkomulagið ekki afkáralegt. Uppfylli kirkjubyggingin eigi þessi skilyrði eptir álitni prófasts og biskups, er biskupinum rjett og skylt að láta höfða mál gegn kirkjueiganda til þess að fá hann dæmdan til að gjöra kirkjuna svo úr garði, að sæmilegt sje.

99 **Brjef stjórnarráðsins til stiptsyfirvaldanna um viðaukaembættis-**
30. ágúst lán. — Með brjefi, dagsettu 15. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, og þjer, herra biskup, sent hingað erindi frá sjera Kjartani prófasti Einarssyni í Holti, þarsem hann, sökum þess að íbúðarhús það á prestssetrinu Holti, sem hann hefir byggt fyrir embættislán, sbr. landshöfðingjabrjef 30. apríl og 9. júní f. á., hafi orðið miklu dýrara en hann hefði getað hugsað sjer, og áætlað hafi verið, sækir um 1000 kr. viðaukaembættislán með sömu kjörum og eldra lánið. Húsið er nú uppkomið og metið á 6500 kr. og talið sterkt og vel vandað. Hafið þjer lagt það til að hið umbeðna væri veitt, þó svo að umrætt viðbótarlán færi eigi fram úr 600 kr.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar fyrir beiðandanum, að stjórnarráðið fellst á framangreinda tillögu yðar.

100

22. sept.

Viðauki

við reglur um hrákallát og gólfræstingu til varnar gegn berklaveiki frá 21. júní 1904.

Á þeim stöðum, þar sem heilbrigðisnefndir ekki eru til, skulu hreppsnefndir framkvæma þau störf, sem í 1. gr. reglna 21. júní 1904 um hrákallát og gólfræstingu til varnar gegn berklaveiki eru falin heilbrigðisnefndum.

Eptir þessu eiga hlutaðeigendur að hegða sjer.

Í stjórnarráði Íslands 22. september 1904.

Í fjarveru ráðherrans

Kl. Jónsson.

Jón Magnússon

Auglýsing

101
20. sept.

um meðalmeðgjöf af hálfu barnsfeðra með óskilgetnum börnum í Suðuramntinu og Vesturamntinu frá 14. maí 1904 til jafnlengdar 1909, samkvæmt lögum 23. októbr. 1903, um viðauka við lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. frá 12. jan. 1900.

Suðuramtið

1. Vesturskaptafellssýsla	Kr. 38 00
2. Vestmannaeyjasýsla	— 40 00
3. Rangárvallasýsla	— 31 50
4. Árnessýsla	— 30 00
5. Gullbringu- og Kjósarsýsla	— 35 00
6. Borgarfjarðarsýsla	
til fullra 4 ára aldurs	— 40 00
— — 10 — —	— 35 00
— — 14 — —	— 30 00
7. Reykjavík	— 40 00

Vesturamtið.

1. Mýrasýsla	
til fullra 4 ára aldurs	Kr. 40 00
— — 10 — —	— 35 00
— — 14 — —	— 30 00
2. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	— 40 00
3. Dalasýsla	— 37 50
4. Austurbarðastrandarsýsla	
Í Geiradals- Reykhóla- Gufudals og Múlahreppum:	
til fullra 5 ára aldurs	— 36 00
— — 10 — —	— 30 00
— — 16 — —	— 12 50
I Flateyjarhreppi:	
til fullra 5 ára aldurs	— 42 50
— — 10 — —	— 36 00
— — 16 — —	— 15 00
5. Vesturbarðastrandarsýsla:	
til fullra 5 ára aldurs	— 40 00
— — 10 — —	— 32 50
— — 16 — —	— 15 00
6. Vesturísafjarðarsýsla	— 45 00
7. Norðurísafjarðarsýsla	— 40 00
8. Strandasýsla	— 35 00
9. Ísafjarðarkaupstaður	— 50 00

- 101** *Aths.* Með því að sýslunefndirnar í Mýra- og Borgarfjarðarsýslum hafa leitt hjá
20. sept. sjer, að ákveða meðalmeðlag með óskilgetnum börnum á aldursskeiðinu
frá 14 til 16 ára, hlýtur meðlagsupphæðin að teljast fyrst um sinn hin
sama, sem tiltekin er í yfirvaldsúrskurðinum um fúlguna.

Suður- og Vesturömtin, Reykjavík 20. sept. 1904.

J. Havsteen.

102
13. sept.

Auglýsing

um breyting á auglýsing 25. setpbr. 1901, um yfirsetukvennaumdæmaskipun
í Suðuramtinu.

Rangárvallasýsla.

1. Austureyjafjallahreppur.
2. Vestureyjafjallahreppur.
2. Austurlandeyjahreppur.
4. Vesturlandeyjahreppur, með hinum svonefndu Bakkabæjum í Rangárvallahreppi.
5. Fljótshlíðarhreppur utan Litlu Þverár.
6. Fljótshlíðarhreppur innan Litlu Þverár.
7. Hvolhreppur.
8. Rangárvallahreppur að fráskildum Bakkabæjum og þeim bæjum, er nú eiga kirkjusókn að Skarði og Landi.
9. Landmannahreppur með þeim bæjum í Rangárvallahreppi, sem eiga kirkjusókn að Skarði.
10. Þykkvibær.
11. Kálfsbolts- Áss- og Háfssóknir utan Þykkvabæjarósa.
12. Oddasókn utan Ytri Rangár og Árbæjarsókn í Holtahreppi.
13. Haga- og Marteinstungusóknir.

Suðurstæði, Reykjavík 13. septbr. 1904.

J. Havsteen.

Auglýsing

103

3. sept.

um breyting á auglýsing 25. september 1901 um yfirsetukvennaumdæmaskipun
í Vesturamtinu.

Mýrasýsla.

1. Hraunhreppur.
2. Álptaneshreppur.
3. Borgarhreppur og bæirnir í Stafholtstungum fyrir ofan Norðurá.
4. Stafholtstungnahreppur fyrir sunnan Norðurá, og Þverárhliðarhreppur.
5. Gilsbakka- og Síðumúlasóknir.
6. Norðurárdalshreppur.

Vesturamtið, Reykjavík 3. septbr. 1904.

J. Havsteen.

Heilbrigðissamþykkt

104

23. ágúst

fyrir

Vopnafjarðarkauptún í Norðurmúlasýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin hefir gildi í þeim hluta Vopnafjarðarhrepps, er liggur milli fjarðarins og línu þeirrar, er hjer greinir: Úr Sandvíkurdrangnum í Búðaröxl, þaðan í Fagrafjall, þaðan yfir Miðfjall beint í sjó.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar, auk hans eiga sæti í nefndinni 1 maður, er hreppsnefndin kys og 1 maður, er sýslunefndin kys af í-búum kaupsins. Kosning gildir til þriggja ára.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, er honum þykir þess þörf eða hinir 2 nefndarmennirnir eða hjeraðslæknirinn óska þess, þó eigi sjaldnar en 3 á ári í mánuðunum marz, júní og október; hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundabókina gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt, hann get-

104 ur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en þá skal hann tafarlaust skjóta 23. ágúst málinu til sýslumanns. Hjeraðslæknir og sýslumaður eiga heimting á að vera á nefndarfundum og taka þátt í umræðum, en ekki hafa þeir atkvæðisrjett.

Andvirði bóka og ritfanga svo og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr sveitarsjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að samþykkt þessi sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Henni skal því heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er ræðir um í þessari samþykkt, svo og hvað eina, er mikla þýðingu kann að hafa fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er samþykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur annar nefndarmaður en formaður krefst inngöngu í hús manna til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt umboð frá formanni.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert samkvæmt þessari samþykkt, og skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslumanni ef um brot er að ræða á samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr sveitarsjóði, þá skal hún leggja það mál fyrir hreppsnefndina, og fara fram á að fje sje veitt til þessa. Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar.

II. Um íbúðarhús.

6. gr.

Öll þau hús, sem notuð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gjörð, að unnt sje að halda þeim breinum; gluggar skulu vera á hjörum að minnsta kosti einn á hverju herbergi og trjególf í öllum íverustofum. Heilbrigðisnefndin getur heimtað af leigjanda eða eiganda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

7. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört, hrörlegt eða þröngt að heilbrigðisnefndin álitur hættulegt heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

8. gr.

104

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.^{23. ágúst}
Kjallara undir íbúðarhúsum skal verja því að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

III. Um fráræslu.

9. gr.

Eldhússkólp og þvottaskólp má ekki láta síga í jörðu svo nærri íbúðarhúsum að hætta sje á því að það saurgi jarðveginn undir húsunum, skal veita öllu skólpi í opnum eða lokuðum ræsum burt frá húsunum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa. Öll skólpræsi, hvort heldur eru á almannafæri eða á einstakra manna eign, skulu vera svo víð og hallajöfn að hvergi komi pollar eða vilpur og hvergi flói út úr þeim, skal hreinsa þau svo opt að ekki leggi ódaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsyn á því að vatnsheldur botn sje gjörður í eitthvert ræsi, þá getur hún heimtað slíka aðgjörð.

10. gr.

Ef ræsi er gjört meðfram alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga frammeð veginum skyldir að gjöra skólpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið, og skulu þau ræsi ekki lakar gjörð en göturæsið.

IV. Um vatnsból.

11. gr.

Öll opin vatnsból skal verja hverskonar óhreininum; bannað er að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skólpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, sömuleiðis að láta í þau eða nálægt þeim hverskonar saurindi sem er, sorp, slor eða hræ; ennfremur að þvo í þeim eða fast við þau hvort heldur er fatnað, fisk, ull eða hvað helzt sem óhreinkar vatnið. Bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nálægt þeim.

12. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli-bilið sje 15 álnir eða meir eptir því sem heilbrigðisnefndin ákveður.

Nú vill einhver gjöra brunn að nýju eða breyta gömlum brunni og skal hann þá tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið þá er greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því að brunnurinn sje gjörður sem hjer segir:

»Ef brunnur er grafinn, þá skal hlada hann innan úr hörðum steini og líma stein við stein með steinlími og skal hleðslan þannig gjörð svo langt að neðan sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa en aldrei skemur en nemi 2 álnum. Í

104. stað slíkrar hleðslu má nefndin leyfa að hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni 23. ágúst að utan skal láta einhverskonar límkenndan leir og skal það lag vera 1 al. á þykkt. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ al. eða meir uppúr jörðunni og út frá brunnbarminum skal steypa steinkraga að minnsta kosti $1\frac{1}{2}$ al. á breidd, er halli út frá brunnopinu. Yfir brunnopinu skal vera vatnsheldur hlemmur og skal vatnið úr brunninum tekið með dælu er gangi gegnum miðjan hlemminn, en upp með dælunni skal ganga strompur með hatti yfir svo lopt komist að vatninu.

Þar sem strjálbyggt er og engin óhreinindi í nánd, má heilbrigðisnefnd leyfa að brunnar sjeu gjörðir úr grjóti án steinlíms og vatnið halað upp í fötu. Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sjeu að minnsta kosti $1\frac{1}{2}$ al á hæð.

13. gr.

Heilbrigðisnefndin getur bannað að taka vatn úr brunni eða öðru vatnsbóli um stundarsakir ef hún álitur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sje skaðvænt og ekki unnt að gjöra við vatnsbólið svo vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að fylla það svo að engu vatni verði náð úr því.

V. Um peningshús, hauga og forir.

14. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í íbúðarhúsi nema með sjerstöku eptirliti heilbrigðisnefndarinnar.

15. gr.

Ef einhver vill gjöra peningshús, forir, haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart áður en hann byrjar verkið, og skal hún gæta þess að haldin sjeu fyrirmæli þau er hjer fara á eptir:

»Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli, en nemi 15 álnum eða meir eptir því sem heilbrigðisnefndin ákveður. For má ekki gjöra og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ al. eða meir upp úr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera svo öruggt sje að hvorki menn nje skepnur geti fallið í forina«.

Ef hús standa þjett saman, getur nefndin bannað mykjuhauga og haughús, en heimtað að forir sjeu gjörðar úr grjóti og steimlími eða steinsteypu svo þær sjeu vel vatnsheldar bæði botn og veggir.

16. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir eldri en samþykkt þessi valda óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greinar, en heimilt er þó eiganda að skjóta máli sínu undir úrskurð sýslumanns, svo fljótt sem því

verður við komið, þó skal hann innan 8 daga tilkynna heilbrigðisnefndinni mál- **104**
skotið. Heilbrigðisnefndin skal þá útvega álit hjerðslæknis og senda það **28. ágúst**
sýslumanni, er þvinæst kveður upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

VI. Um salerni.

17. gr.

Þá hús er byggt til íbúðar, skal um leið gjöra sjerstakt salerni, er fylgir húsinu. Gólfíð í því skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring. Hafa skal í því saurkagga vel vatnsheldan, er nái fast uppað setunni. Hafa má og salerni innanhúss í sjerstöðum klefa, ef góður loptsúgur er í klefnum, en þá skal tæma saurílatíð daglega. Ef vatnsheld for er hjá húsinu, má hafa salerni yfir forinni þannig að saurindin fari jafnóðum í forina.

18. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurílatin tæmast óðar en þau fyllast.

Heilbrigðisnefnd skal segja til um, hvar láta megi saur úr salernum.

19. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, er eldri eru en samþykkt þessi, eða þau eru illa gjörð og óþrifaleg, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum að þeir gjöri ný salerni á þann hátt, er segir í 17. gr.

VII. Um sorp og önnur óhreinindi.

20. gr.

Sorphaugar og sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnbólum en nemi 15 álnum. Flytja skal burt allt sorpið að minnsta kosti 2svar á ári haust og vor.

Heilbrigðisnefnd getur heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málmi og flutt burt jafnóðum og þau fyllast á þann stað, er hún tiltekur.

21. gr.

Það er skylda sjómanna að fleygja öllu slori, hausum og dálkum í sjóinn svoað út taki, ef þessu er ekki safnað í gryfjur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir, borið á tún eða hagnýtt á annan hátt. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því að þessu ákvæði sje hlýtt.

22. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast fyrir, svo fýlulopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inn á eignir þeirra, er næstir búa, getur heilbrigðisnefndin skipað húsráðanda að flytja óhreinindin burtu tafarlaust.

VIII. Um slátrun sauðfjár og fl.

23. gr.

Meðan ekki er reglulegt slátrunarhús í kaupþúninu, getur heilbrigðisnefndin skipað fyrir um að slátrun sauðfjár til sölu fari fram á vissum stað í kaupþúninu og hann sje útbúinn á þann hátt, sem hjer segir:

»Slátrunarsvæðið skal vera umgirt með þiljaðri girðingu er sje að minnsta kosti 1½ alin á hæð. Grunnurinn skal vera steinsteyptur flötur eða úr hefluðum og plægðum borðum, svo auðvelt sje að halda honum hreinum. Utan með grunninum skulu vera rennur með hæfilegum halla til að taka á móti öllu skólpi og leiða það á burtu, annaðhvort í sjóinn eða þartil gjörða for, er vera skal vatnsheld«.

Allar kindur skulu flegnar í gálga.

24. gr.

Öllu gori skal fleygja í sjóinn, sje því ekki safnað í for eða borið á tún jafnóðum, en aldrei má safna því fyrir á slátrunarsvæðinu eða í nánd við það.

25. gr.

Öllum sullum og meinum sem og hausum af höfuðsóttarfje skal safna í tunnur, er heilbrigðisnefndin leggur til í þeim tilgangi, og skal hún sjá um að þetta verði eyðilagt á þann hátt, er lög mæla fyrir. Kostnaðinn við þetta skal borga úr sveitarsjóði eptir reikningi.

26. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa eptirlit með því, að allur nauðsynlegur þrifnaður og hreinlæti sje viðhafður á slátrunarsvæðinu og í kringum það, og skulu allir skyldir að hlýða fyrir mælum hennar í þessu, hvaðan sem þeir eru.

27. gr.

Hver sá iðnaður, er óprifnaður eða óhollusta fylgir, svo sem lýsisbræðsla, sú tun og fleira því líkt, skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndarinnar og fyrir mælum hennar, hvað hreinlæti snertir bæði utan húss og innan.

Lifrartunnur eða keröld mega aldrei vera á almannafæri, heldur á afviknum stöðum eða innan girðinga. Sjeu safnkeröld eða kassar fyrir lifur eða grút grafin í jörðu, gildir hið sama um þau og forir.

IX. Um matvöru.

28. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa eptirlit með því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, er sje svikin, skemmd eða skaðleg heilsu manna.

Nefndinni skal vera heimilt að taka í búðum fyrir gangverð sýnishorn

af hverri matvöru, er hún telur líkur til að sje svikin, skemmd eða skaðleg 104
heilsu manna og láta rannsaka hana og skal kostnað þenna greiða úr 23. ágúst
sveitarsjóði.

Nú er það bersýnilegt eða kemur í ljós við rannsókn hjeraðslæknisins, að einhver matvara er skemmd og ekki boðleg til manneldis og skal nefndin þá auglýsa það og vara almenning við að nota hana til manneldis.

Sje varan svikin eða skaðleg heilsu manna eða skepna að áliti læknisins, má heilbrigðisnefndin banna að selja hana og, þá er landlæknir hefir staðfest álit hjeraðslæknis, láta ónýta vöruna eða á einhvern hátt gjöra hana óskaðlega á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum.

Kjöt af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til manneldis nema hjeraðslæknirinn áliti það hættulaust.

X. Um bókunarhús.

29. gr.

Þá er bókunarhús er byggt skal heilbrigðisnefndin hafa sjerstakt eptirlit með því að nægilegur þrifnaður sje viðhafður í bókunarstofunni.

Menn með næma sjúkdóma, svo sem berklaveiki, holdsveiki o. s. frv., opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum mega ekki vinna að brauðgjörð.

Deig má ekki hnoða með fótum.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofunni og aldrei má sofa í stofunni.

XI. Um skóla.

30. gr.

Heilbrigðisnefndin skal skoða öll skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti 2svar á ári, í byrjun skólaársins og á því miðju. Hver sá sem tekur til kennslu 5 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefndinni, hvar hann ætli að kenna.

31. gr.

Hver kennslustofa skal vera svo stór að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Gólfid í kennslustofunni skal þvo á hverjum degi, en aldrei má sópa það.

32. gr.

Ef heilbrigðisnefndin verður vör við að börnin eða kennarinn hafa einhvern næman sjúkdóm, skal hún tilkynna það hjeraðslækni og tilgreina nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru. Ef skólakennari eða skólabarn hefir berklaveiki og læknir álitur að um sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefndin

104 bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann, þar til sóttnæmishættan er af-
 23. ágúst staðin að dómi læknisins.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn mega ekki fást við barnakennslu.

XII. Um kirkjugarð.

33. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa eptirlit með kirkjugarðinum.

Vatn má ekki standa uppi í garðinum og vatnsból má ekki hafa nær honum en nemi 100 ál. Þurfi að stækka garðinn, skal það gjört með ráði heilbrigðisnefndarinnar. Svo fljótt sem því verður viðkomið, skal láta kirkjugarðinn vallgróa.

Grafa skal svo djúpt að 2 álna moldarlag sje ofan á kistu.

XIII. Um næma sjúkdóma.

34. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina.

Ef alvarlega næmur sjúkdómur kemur upp á svæði því, er samþykktin nær yfir, er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjerðslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utanhúss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIV. Um sektir o. fl.

35. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt, er renni í sveitarsjóð.

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka það lög-taki hjá þeim, sem sekur er.

36. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. janúar 1905.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í

1. gr. í lögum 23. október 1903 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveit- **104**
arfelög, er staðfest af amtsráði Austuramtsins. 23. ágúst

Amtsráð Austuramtsins, 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Heilbrigðissamþykkt

105
23. ágúst

fyrir

Norðfjarðarhrepp í Sudurmúlasýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin hefur gildi fyrir Norðfjarðarhrepp.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kýs og annar, er sýslunefnd tilnefnir af íbúum hreppsins.

3. gr.

Formaður kveður hreppsnefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir 2 nefndarmenn eða hjeraðslæknir óska þess, þó eigi sjaldar en þrisvar á ári; hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ákvarðanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til sýslumanns.

Hjeraðslæknir og sýslumaður eiga heimting á að sitja á fundum nefndarinnar, og taka þátt í umræðunum, en ekki hafa þeir atkvæðisrætt. Formaður skal boða þeim fundinn í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr hreppssjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka allt það, er umræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði

105 manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra eign. Einu sinni á ári 23. ágúst skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er samþykktin nær yfir og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt umboð frá formanni nefndarinnar. Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók, allt það, er hún finnur aðfinnsluvert, samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynni sýslumanni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrifnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hreppsnefnd skylt að leggja það fram til bráðabirgða, en getur, ef hún er ósamþykk, skotið málinu til sýslunefndar.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist; skal veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokudum ræsum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almannafæri eða einstakra manna eign, skula vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói út af þeim og hvergi komi pollar eða vilpur; skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi ódaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörður í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgerð.

7. gr.

Ef ræsi er gjört meðfram alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga fram með veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið og skulu þau ræsi ekki lakari að gjörð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll vatnsból skal verja hverskonar óhreininum; er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar saurindi, sorp, stor eða hræ og ekki þvo í þeim eða fast við þau hvorki fatnað, nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því, þótt um

straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða 105
nærri þeim. 23. ágúst

9. gr.

Brunna má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að millibilið sje 15 álnir.

Nú vill einhver gjöra nýjan brunn eða breyta gömlum brunni og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið, þá er greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því að brunnurinn sje gjörður á þann hátt, sem hjer segir:

Ef brunnurinn er grafinn, þá skal hlaða hann upp að innan úr höggnu grjóti eða hörðum múrsteini og líma stein við stein með steinlími, og skal hleðslan þannig gjörð svo langt að neðan sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, en aldrei skemur en nemi 2 álnum. Í stað slíkrar hleðslu má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni að utan skal láta einhverskonar límenndan leir og skal það lag vera 1 alin á þykkt. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ alin eða meira upp úr jörðunni og út frá brunnbarminum skal leggja eða steypa steinkraga og skal hann vera $1\frac{1}{2}$ alin á breidd að minnsta kosti og halla út frá brunnopinun.

Yfir brunnopinun skal vera vatnsheldur hlemmur og skal taka vatn úr brunninum með dælu, er gangi í gegnum miðjan hlemminn, en upp með dælu skal ganga strompur með hatti yfir, svo að loptið komist að vatninu.

Þar sem strjálbyggt er og engin óhreinindi í nánd, má heilbrigðisnefnd leyfa að brunnar sjeu gjörðir úr grjóti án steinlíms og vatnið halað upp í fötu. Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sjeu í minnsta lagi $1\frac{1}{2}$ alin að hæð.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilmænt.

Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sje skaðvænt og ekki er unnt að gjöra við brunnin, svo að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofaní brunnin og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús o. s. frv.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má eigi hafa í mannahúsum, nema því að eins, að gripir hafi sjerstakar útgöngudyr og að öðru leyti sje svo vel umbúið, að enginn daunn stafi af. Heilbrigðisnefnd skal segja fyrir um, hvernig milligerð skuli hagað.

105

23. ágúst

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gjöra for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart áður en hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara á eptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum; fjós má ekki setja nær alfaravegi en nemi 10 álnum.

For má ekki gjöra og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir upp úr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera svoað öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skuli gjöra úr höggnu grjóti og steinlimi, eða steinsteypu, svo að þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greina, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipan nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjeraðslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteyppt og hærri en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast upp að setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innanhúss í sjerstökum klefa, ef vandlega er umbúið.

Ef vatnsheld for er gjörð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

Í salernum skal seta og góft jafnan vera vel hrein og saurilátin skal tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt,

eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðis- 105
nefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt, er 23. ág.
segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum á jafnsljettu. Flytja skal burtu allt sorpið að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málm og flutt burtu úðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Allan fiskúrgang skal í sjóporpum að jafnaði hirða og flytja í forir eða láta þar, sem heilbrigðisnefnd mælir fyrir.

Þar sem sjerstaklega stendur á og verskálar eru fjarri grasbýli, getur heilbrigðisnefnd leyft að kasta úrganginum í sjóinn.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kringum hús manna, svoað fylu-
loft eða daunillt rennsli fer útá alfaraveg eða inná eignir þeirra, er næst húa,
þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að
flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

VII. Um iðnað, sem óþrifnaður fylgir o. s. frv.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla,
sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum henn-
ar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

VIII. Um bókunarstofur.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bókunarstofum í sveitinni og skipa bakara að þvo gólf, loft og vegg hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgjörð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoða með fótunum.

105
23. ág.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

22. gr.

Kjöt af pestdauðum skepnum, sem drepizt hafa úr næmum eða óþekktum sjúkdómi, má eigi selja til manneldis, og heldur má eigi nota það, ef nokkur minnsti grunur leikur á, að skepnan hafi drepizt úr miltisbrandi.

Sjerstaklega skal heilbrigðisnefnd gæta þess, að sullir sje hirtir á blóðvelli og gjörðir óskaðlegir.

X. Um íbúðarhús.

23. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með talðar sjóbúðir, skulu vera svo gjörð, að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

24. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört, eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma svoað nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumauns, en hann skal leita álits hjeradslæknis og því næst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

25. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.

Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

XI. Um skóla.

105
23. ágúst

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða öll skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári; í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

27. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

28. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjeradslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefur berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann, þar til er sóttnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

Holdsveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

29. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeradslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjeradslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utanhúss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

30. gr.

Þá er gjöra skal nýjan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

105

23. ágúst en nemi 100 álnum.

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt að tveggja álna moldarlag sje ofan á kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

31. gr.

Heilbrigðisnefnd skal fá borgun fyrir starf það, sem samþykkt þessi leggur henni á herðar, úr hreppssjóði, samkvæmt gefnum reikningi, er hreppsnefnd samþykki. Rísi ágreiningur milli heilbrigðisnefndar og hreppsnefndar út af reikningum þessum, skal sýslumaður skera úr málinu.

32. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgðar úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, er sekur er.

33. gr.

Samþykktin öðlast gildi 1. janúar 1905.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í lögum 23. október 1903 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, er staðfest af amtsráði Austuramtsins.

Amtsráð Austuramtsins 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Heilbrigðissamþykkt

106
23. ág.

fyrir

Reyðarfjarðarhrepp í Suðurmúlasýslu.

1. gr.

Heilbrigðissamþykkt þessi gildir fyrir Reyðarfjarðarhrepp.

2. gr.

Þegar samþykktin öðlast gildi, skal mynda heilbrigðisnefnd, er skyld skal að hafa nákvæmar gætur á þrifnaði utanhúss og innan í hreppnum. Í henni skulu eiga sæti 3 menn, einn er hreppsnefnd kýs, annar er sýslunefnd tilnefnd, báðir til þriggja ára, og sýslumaður Suðurmúlasýslu sem formaður nefndarinnar.

3. gr.

Skyldir skulu sjómenn og aðrir þeir, sem sjóveiði stunda um lengri eða skemmri tíma, að láta slóg og annan veiðiúrgang í þartil gjörðar safngryfjur, á þeim stöðum, er heilbrigðisnefndin leyfir, eða koma því fyrir á einhvern þann hátt, að aldrei komi fyrir að það flækist í fjörum.

4. gr.

Þar sem fiskipvottur fer fram, einkum í þjettbýli, eða nærri íbúðarhúsum, skal heilbrigðisnefndin sjá um að vandlega sje hreinsað til á eptir daglega, svoað ekki safnist fyrir fiskleifar, er úldna og valda daunillu lopti.

5. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum skemmd eða svikin matvara, og er eí ganda skylt að láta af hendi við nefndina sýnishorn af vörum til rannsóknar. Komi það í ljós, að varan sje skemmd eða svikin, eða á einhvern hátt ekki nýtileg til manneldis eptir álití hjeraðslæknið eða annara, sem bærir eru að dæma um það, skal lóga vörunum eða á einhvern hátt gera þær óskaðlegar fyrir heilsu manna á kostnað þess er vöruna hafði á boðstólum. — Kjöt af pestdaudum skepnum má ekki selja til manneldis nema með leyfi hjeraðslæknið, og eigi nota kjöt af skepnum, sem minsti grunur leikur á að drepizt hafi úr miltisbrandi.

6. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða skólahús og skólastofur í hreppnum, að minnsta kosti 4 sinnum á skólaárinu með því millibili, er henni þykir bezt við eiga. Ef hún verður vör við, að kennari eða barn hafi einhvern næman sjúkdóm, hvers kyns sem hann er, þá skal hún tilkynna það hjeraðslækni, og ef hann álitur, að um sótt næmishættu sje að ræða, getur nefndin bannað að barn-

106 ið (börnin) eða kennarinn komi í skólann, þar til sótt næmishættan er að dómi 23. ág. læknis um garð gengin.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

Hver kenslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á hverjum degi en ekki sópa.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bókunarstofum í hreppnum og skipa bakara að þvo gólf, lopt og veggi hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem lungnatæringu hafa, eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoða með fótunum. Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

8. gr.

Þá er gjöra skal nýjan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

9. gr.

Skýlt skal heilbrigðisnefndinni í samráði við hjeraðslækni að gjöra nauðsynlegar ráðstafanir til að fyrirbyggja óþrifnað og óheilnæmi hvar og hvenær, sem þurfa þykir, innan hreppsins; sjerstaklega viðvíkjandi vatnsbólum, forum, sorphaugum, salernum, íbúðarhúsum og peningshúsum, úrgangi og sullum á blóðvelli o. s. frv., og skal öllum ákvörðunum hennar og læknis þaraðlútandi nákvæmlega hlýtt.

10. gr.

Hver sá atvinnurekstur, er óhollusta og óþrifnaður fylgir, svo sem alls konar lýsisbræðzla, hvalveiði, hagnýting hvala, sútun húða og annað þvíumlíkt, skal háður nákvæmu eptirliti heilbrigðisnefndarinnar, og skal öllum fyrir-mælum bennar þaraðlútandi hlýtt nákvæmlega. Nefndin getur skipað slíkum atvinnurekendum, að hreinsa lóð sína, ef þar hafa safnast fyrir nokkur óhreindi, er stafa af iðnaðarrekestrinum.

11. gr.

Ef orð ter af, að sjerstakur óþrifnaður viðgangist á einhverjum stað í hreppnum utanhúss eða innan, skal nefndin skyld til að grennslast eptir, hvort tilhæfa sje í því, og skal sjerhver hreppsúi skyldur til, að leyfa nefndinni eða umboðsmanni hennar inngöngu bæði í íbúðarhús og útihús, er hún krefst þess; sömuleiðis skal henni heimilt að skoða alla heimalóð viðkomanda.

Ef heilbrigðisnefndinni við slíka skoðunargjörð finnst eitthvað ábótavant hjá ábúanda, húsmanni eða lóðarleigjanda, hvað þrífnað snertir, skal henni heimilt að gjöra þær ráðstafanir til umbóta, er henni finnast bezt viðeiga, og skal viðkomandi skyldur til hlýða öllum ákvæðum hennar í því tilliti, sem ekki eru gagnstæð gildandi lögum. **106** 23. ág.

12. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeraðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur, næmur sjúkdómur í hreppnum, þá er heilbrigðisnefndinni heimilt í samráði við hjeraðslækni, að beita um stundarsakir strangari reglum um hreinlæti utanhúss og innan, en annars.

13. gr.

Formaður kveður nefndina á fund svo opt, sem honum þykir viðþurfa, eða þá er hinir tveir nefndarmennu æskja þess; þó ekki sjaldnar en þrisvar á ári. Hann ákveður fundartíma og fundarstað, sjer um bókun á fundargjörðum, og annast allar skriptir í þarfir nefndarinnar.

14. gr.

Allan kostnað, sem af nefndarstörfum kunna að leiða, skal borga úr hreppssjóði eptir reikningi, er borinn skal undir hreppsnefnd til samþykktar.

15. gr.

Ef menn brjóta samþykkt þessa, eða vanrækja að framkvæma á tilsettum fresti nokkra þá ákvörðun eða fyrirskipun, er heilbrigðisnefndin setur samkvæmt henni, þá varðar það alltað 200 króna sekt. Að öðru leyti visast til laga nr. 30 frá 23. október 1903.

16. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. janúar 1905.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í 1. gr. í lögum 23. október 1903 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, er staðfest af amtsráði Austuramtsins.

Amtsráð Austuramtsins 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Heilbrigðissamþykkt

fyrir

Breiðdalshrepp í Suðurmúlasýslu,

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin hefir gildi fyrir Breiðdalshrepp.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kýs og annar, er sýslunefnd tilnefnir af íbúum hreppsins.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa, eða hinir tveir nefndarmenn eða hjeraðslæknir óska þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á ári, hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ákvarðanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til sýslumanns.

Hjeraðslæknir og sýslumaður eiga heimtingu á að sitja á fundum nefndarinnar, og taka þátt í umræðunum, en ekki hafa þeir atkvæðisrjett. Formaður skal boða þeim fundinn í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr hreppssjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka allt það, er umræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra eign. Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er samþykktin nær yfir og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt umboð frá formanni nefndarinnar. Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert, samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynni sýslumanni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

107
23. ág.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hreppsnefnd skylt að leggja það fram til bráðabirgða, en getur, ef hún er ósamykk, skotið málinu til sýslunefndar.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist; skal veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almannafæri eða einstakra manna eign, skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói útaf þeim og hvergi komi pollar eða vilpur; skal hreinsu þau svo opt, að ekki leggi ódaun úr þeim. Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörður í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgjörð.

7. gr.

Ef ræsi er gjört fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga frammeð veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið, og skulu þau ræsi ekki lakari að gjörð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll vatnsból skal verja hverskonar óhreindum; er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar saurindi, sorp, slor eða hræ og ekki þvo í þeim eða fast við þau hvorki fatnað, nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því þótt um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim.

9. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli bilið sje 15 álnir. Nú vill einhver gjöra nýan brunn eða breyta gömlum brunni og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið, þá er greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því að brunnurinn sje gjörður á þann hátt, sem hjer segir:

Ef brunnurinn er grafinn, þá skal hlaða hann upp að innan úr höggnu

107. grjóti eða hörðum múrsteini og lima stein við stein með steinlími, og skal hleðsl-
23. ágúst an þannig gjörð svo langt að neðan, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, en aldrei skemur en nemi 2 álnum. Í stað slíkrar hleðslu má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni að utan skal láta einhverskonar límkennndan leir og skal það lag vera 1 alin á þykkt.

Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ alin eða meira uppúr jörðinni og útfrá brunnbarminum skal leggja eða steypa steinkraga og skal hann vera $1\frac{1}{2}$ alin á breidd að minnsta kosti og halla útfrá brunnopinu.

Yfir brunnopinu skal vera vatnsheldur hlemmur og skal taka vatn úr brunninum með dælu, er gangi í gegnum miðjan hlemminn, en upp með dælnni skal ganga strompur, með hatti yfir, svo að loptið komist að vatninu.

Þar sem strjálbyggt er og engin óhreinnindi í nánd, má heilbrigðisnefnd leyfa að brunnar sjeu gjörðir úr grjóti án steinlíms og vatnið halað uppí fötu. Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sjeu í minnsta lagi $1\frac{1}{2}$ alin að hæð.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilnæmt.

Ef læknisrannsókn leiðir í ljós, að vatnið sje skaðvænt og ekki er unnt að gjöra við brunninn svo að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofan brunninn og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús o. s. frv.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má eigi hafa í mannahúsum, nema því að eins að gripir hafi sjerstakar útgöngudyr og að öðru leyti sje svo vel umbúið, að enginn daunn stafi af.

Heilbrigðisnefnd skal segja fyrir um hvernig milligerð skuli hagað.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gjöra for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart áðuren hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara áeptir.

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum, fjós má ekki setja nær alfaravegi en nemi 10 álnum.

For má ekki gjöra og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum.

Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir uppúr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera, svo að öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga 107 og haughús og heimtað, að forir skuli gjöra úr höggnu grjóti og steinlími, eða 23. ágúst steinsteypu, svoað þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifum, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi greina, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipan nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjeraðslæknis og þvínæst kveður upp úrskurði í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum.

Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærri en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast uppað setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innanhúss í sjerstökum klefum, ef vandlega er umbúið.

Ef vatnsheld for er gjörð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurlátin skal tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt, er segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum á jafnsljettu. Flytja skal þurtu allt sorpið að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust. Ef hús standa

107 þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus
28. ágúst ílát úr málmí og flutt burtu óðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Allan fiskúrgang skal í sjóþorpum að jafnaði hirða og flytja í forir eða láta þar, sem heilbrigðisnefnd mælir fyrir. Þar sem sjerstaklega stendur á og verskálar eru fjarri grasbýli, getur heilbrigðisnefnd leyft að kasta úrganginum í sjóinn.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinið safnast kringum hús manna, svoað fýlulopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inn á eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinið tafarlaust.

VII. Um iðnað, er óþrifnaður fylgir o. s. frv.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla, súton o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

VIII. Um bókunarstofur.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bókunarstofum í sveitinni og skipa bakara að þvo gólf, lopt og vegg, hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgjörð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoða með fótunum. Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

22. gr.

Kjöt af pestdaudum skepnum, sem drepizt hafa úr næmum eða óþekktum sjúkdómi, má eigi selja til manneldis, og má heldur eigi nota það, ef nokkur minnsti grunur leikur á, að skepnan hafi drepizt úr miltisbrandi.

Sjerstaklega skal heilbrigðisnefnd gæta þess, að sullir sjeu hirtir á blóðvelli og gjörðir óskaðlegir.

X. Um íbúðarhús.

107

23. ágúst

23. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gjörð, að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum að minnsta kosti einn í hverju herbergi og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefndin má heimta af leigjanda eða eiganda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint, að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

24. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma, svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeraðslæknis og þvínæst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

25. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.

Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

XI. Um skóla.

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða öll skólahús og skólstofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári, í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

27. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

28. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa

107 einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjerðslækni nöfn og 28. ágúst heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann, þar til er sóttnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

Holdsveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

29. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjerðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlega næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjerðslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utanhúss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

30. gr.

Þá er gjöra skal nýjan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar, og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnsljettu eða undan brekku, en nemi 100 álnum.

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt, að 2 álna moldarlag sje ofaná kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

31. gr.

Heilbrigðisnefnd skal fá borgun fyrir starf það, sem samþykkt þessi leggur henni á herðar, úr hreppssjóði, samkvæmt gefnum reikningi, er hreppsnefnd samþykki. Rísi ágreiningur milli heilbrigðisnefndar og hreppsnefndar út af reikningum þessum, skal sýslumaður skera úr málinu.

32. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum

fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varð- **107**
ar það alltað 200 kr. sekt, er renni í sveitarsjóð. 23. ágúst

Ef heilbrigðisnefnd kys heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hef-
ir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og
skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka það lög-
taki hjá þeim, er sekur er.

33. gr.

Samþykktin öðlast gildi 1. janúar 1905.

Samþykkt þessi, sem orðin er til á þann hátt, sem mælt er fyrir um í
1. gr. í lögum 23. október 1903 um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveit-
arfelög, er staðfest af amtsráði Austuramtsins.

Amtsráð Austuramtsins, 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Reglugjörð

108

23. ágúst

um fjallskil í Þingeyjarsýslu.

Amtsráðin í Norðuramtinu og Austuramtinu gjöra kunnugt:

Samkvæmt lögum 22. marz 1890 um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda
og lögum 24. nóvbr. 1903 um breyting á tyrnefndum lögum er hjermeð staðfest
og löggilt eptirfylgjandi

REGLUGJÖRÐ

um fjallskil í vesturhluta Þingeyjarsýslu.

(endurskoðuð 1904).

I. Um afrjetti.

1. gr.

Suðurþingeyjarsýsla ásamt Keldunesshreppi í Norðurþingeyjarsýslu skipt-
ist eptir landsháttum í 3 fjallskilafjelög þannig: á öllu svæðinu milli Jökulsár
og Skjálfandafjós sje eitt fjallskilafjelag; annað fjallskilafjelag sje á svæðinu
vestan Skjálfandafjós og norðan Ljósavatnsskarðs, vestur í Fnjóskadal hjá
Skógum og þaðan yfir Vaðlaheiði að Veigastöðum á Svalbarðsströnd; hið þriðja

108 fjallskilafjelag sje á svæðinu vestan Skjálfandafjöts ofanvið Ljósavatnsskarð.
 23. ágúst Hvert fjallskilafjelag skiptist í deildir eftir því, sem landi hagar og fjöll og vatnsföll deila. Sýslunefnd ákveður takmörk deilda, eftir tillögum hlutað-eigandi sveitarfjelaga.

2. gr.

Sýslunefnd hefir á hendi yfirstjórn allra fjallskilamálefna í sýslunni samkvæmt tilskipun 4. maí 1872. En hreppsnefndir hafa að öðru leyti alla stjórn og framkvæmd í fjallskilamálum deildanna. Nú tilheyrir ein deild tveimur eða fleiri hreppum, og hafa þá hlutaðeigandi hreppar störf þessi sameiginlega á hendi.

3. gr.

Allt land skiptist í öræfi, afrjetti og heimalönd. Það skulu vera afrjettir, sem að fornu hafa verið. Sýslunefnd getur og tekið upp nýja afrjetti, ef nauðsýn ber til, eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá yfir þá afrjetti, með tölu og ummerkjum, er hún hefir umsjón með, og skal rita hana í fjallskilabók hreppsins. Þessar skrár skulu allar sendar sýslunefnd, er sjer um, að þær sjeu allar innfærðar í eina bók.

4. gr.

Hreppsnefndirnar gangast fyrir því, hver í sínum hreppi, að gerð sje sveitarsamþykkt um það, hvort nota skuli heimalönd til upprekstrar fyrir geldfje eða lömb; skal í samþykktinni skýrt tekið fram, hver þau lönd sje, og tala þess fjár, er í þau má reka. Má enginn nota, eða leyfa öðrum að nota heimaland sitt, til upprekstrar, nema það sje þannig heimilað með gildandi sveitarsamþykkt, samþykktari af sýslunefnd, ella tvígjaldi hann fjártolla grönnum þeim, er lönd eiga að landi hans, og verður sekur að auki sem um gangnarof.

Nú liggja saman heimalönd hreppa, er menn vilja nota til upprekstrar, og skulu þá hlutaðeigandi hreppsnefndir gera sameiginlega samþykkt um notkun þeirra. Heimalönd þau, sem heimild er fyrir að nota til upprekstrar, skal skoða sem afrjett, að því er göngu snertir, enda sje þau notuð á þann hátt af fleirum en landeiganda sjálfum.

Allar samþykktir sem nefndar eru í grein þessari, hvort sem þær eru eldri eða yngri en þessi reglugerð, skulu sendar sýslunefnd til samþykktar, áðuren ár er liðið frá því er reglugjörðin öðlast gildi.

5. gr.

Sauðfje, sem menn hafa í hólum og eyjum, skal undanþegið fjallskilum, ef það kemst eigi þaðan hjálparlaust, að álitu hlutaðeigandi hreppsnefndar.

6. gr.

Allt sauðfje nema kvíær þær, sem nytkaðar eru, eða það fje, sem menn hafa í hólum og eyjum (sbr. 5. gr.), skal reka í afrjetti, eða í þau heimalönd,

sem notuð eru fyrir afrjetti (sbr. 4. gr.). Verður hver, sem eigi hlýðnast þessu, **108**
 sekur sem um gangnarof, og gjaldi grönnum sínum skaðabætur að auki eptir **23. ágúst**
 óvilhallra manna mati. Allt fullorðið gældfje skal á afrjett komið, þá er 8 vik-
 ur eru af sumri, nema ótíð og gróðurleysi banni; en lömb og dilkar viku eptir
 fráfærur. Reka skal á miðjan afrjett, nema afrjettareigandi eða hreppsnefnd
 hafi öðru vísi mælt fyrir.

7. gr.

Nú gengur fje á sumrum úr afrjettum og í búfjárhaga manna. Er þá
 rjett að búendur þeir, er lönd eiga að afrjetti kveðji granna sína, þá er næstir
 búa, til að hreinsa land með sjer, og reka fje aptur í afrjetti. Svo skulu þeir
 haga hreinsun og rekstri, að fjenu verði eigi mein að, ella varðar það sektum
 sem fyrir gangnarof, nema meiru varði eptir almennum hegningarlögum.

8. gr.

Rjett er þeim, er liður usla og ágang af afrjettarfje, að kæra það fyrir
 sýslunefnd, enda hafi hann eigi náð samkomulagi við umráðamann afrjettar, og
 leggur þá sýslunefnd fullnaðarúrskurð á málið.

9. gr.

Nú ei a tveir eða fleiri menn afrjett saman og skiptast þá afrjettartoll-
 ar milli þeirra eptir tiltölu hvers eins í afrjetti, þótt einn leyfi upprekstur frek-
 ara en aðrir.

10. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að gera ákvörðun um, hve margt sauðfje má
 reka á hvern afrjett, sem heyrir undir stjórn hennar. Sje eigandi afrjettar
 óánægður með ákvörðunina, er honum heimilt að skjóta máli sínu til sýsluuefnd-
 ar, er leggur fullnaðarúrskurð á málið. Sú hreppsnefnd, sem telur of margt fje
 rekið í aðliggjandi utansveitarafrijett, getur og skotið því atriði til fullnaðarúr-
 skurðar sýslunefndar, náist eigi samkomulagi við umráðamann afrjettarins.

II. Um fjárrjettir.

11. gr.

Fjárrjettir skiptast í aðalrjettir og aukarjettir. Ákveður sýslunefnd, ept-
 ir uppástungum hreppsnefndanna, hverjar skuli vera aðalrjettir og hverjar auka-
 rjettir. Hver aukarjett heyrir undir einhverja aðalrjett. Á aukarjettum skal
 rjetta fyren á aðalrjettum, enda gangi úrtíningsfje á aukarjettum til aðalrjetta,
 og dragist þar upp. Sýslunefnd semur skrá yfir allar fjárrjettir í sýslufjelaginu.
 Skal þar framtekið, hverja afrjetti og heimalönd ganga skal að hverri rjett, og
 hverja daga þar skal rjetta. Skrá þessa skal síðan rita í fjallskilabók
 hvers hrepps.

Skyldir eru búendur í hverjum hreppi að halda við fjárrjettum og byggja að nýju, ef þórt er á. Skulu þeir leggja þartil skylduvinnu eptir niðurjöfnun hreppsnefndar, þegar um rjettarbygging eða stærri aðgjörðir er að ræða, en smá aðgjörðir lætur hreppsnefnd framkvæma og jafnar þeim kostnaði niður á hrepps-búa ásamt fjallskilunum. Hver fjáreigandi er skyldur til að sjá sjer sjálfum fyrir dilkrúmi við þá rjett, er hann á sókn að, handa öllu því fje, er hann á á afrjetti. Nú á maður sókn að tveim rjettum, og er hann skyldur að eiga dilkrúm á báðum. Hver sem eigi vinnur þá skylduvinnu að fjárrjett, er á hann skiptist, eða vanrækir að hafa þar nægilegt dilkrúm fyrir fje sitt, verður sekur sem um gangnarof. Svo má og hreppsnefnd láta vinna verk það, er honum bar að vinna, á hans kostnað. Lokið skal aðgjörð rjettar og dilka degi fyrir hinn fyrsta rjettardag haust hvert.

Nú þykir þörf á að fjölga fjárrjettum, eða færa gamla rjett á annan hentari stað, og skal þá hreppsnefnd sú, er hlut á að máli, bera málefnið undir atkvæði búenda í hreppnum, á almennum fundi. Sje um aukarjett að ræða, ræður meiri hluti atkvæða málinu til fullnaðarlykta, en um aðalrjett þarf samþykki sýslunefndar, til þess ákvörðunin sje gild.

III. Um smölun til rúnings og fráfærna

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala heimalönd sín á vorin eptir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Hreppsnefnd hefir heimild til að skipa fyrir um smölun geldfjár á vorin til rúnings, þegar hentugast þykir. Ef þörf gerist, má hún láta göngur fara fram í afrjettum; hið sama gildir að því er snertir smölun á-ám til fráfærna.

IV. Um göngur og rjettun.

Hver fjáreigandi, sem á sauðkindur á afrjetti, er skyldur að gjöra fjallskil á þann hátt, sem hreppsnefnd ákveður, en skyldur er hver húsráðandi að inna fjallskilin af hendi fyrir heimamenn. Enginn er undanþeginn almennti fjallskilaskyldu, þótt hann hafi sleppt geldfje sínu í heimalönd, annaðhvort í óleyfi, eða samkvæmt 4. gr

Skipta skal hreppsnefnd afrjettum þeim, sem hún á fyrir að ráða, í leitir

og kveða á um, hve marga menn þarf í leit hverja, svo og til annara fjárrjetta, **108**
er sækja þarf fje að. Skrá um þetta skal rita í fjallskilabókina. 23. ágúst

18. gr.

Á vorhreppamóti ár hvert skal hreppsnefndin, þá er framtal er tekið, rita upp fjártölu framteljenda, og er þeim jafnframt skylt að skýra hreppsnefndinni frá, hvaða afrjett þeir nota það ár. Hreppsnefnd er skylt að semja skýrslu um fjártölu þeirra hreppsúa, er reka á utansveitarafrjetti, og senda skýrslu þessa hlutaðeigandi hreppsnefnd eigi síðar en mánuði fyrir göngur.

Hreppsnefnd ákveður, hve mikið hver fjäreigandi skal leggja til fjallskilanna, með hliðsjón af fjártölu hvers eins, eptir því, sem næst verður komizt.

19. gr.

Nú er eigi svo mikill mannaflí til, að einhver afrjettur verði hreinsaður til hlítar af þeim, er hann nota, og er þá rjett að það fjallskilafjelag, er afrjetturinn liggur í, leggi hæfilegan styrk til fjallskila á þeim afrjetti. Synji hlutaðeigandi um þann styrk, eða verði ágreiningur um, hve mikill hann skuli vera, heyrir það undir úrskurð sýslunefndar.

20. gr.

Nú vanrækir einhver að gjöra þau fjallskil, sem á hann hafa skipzt, og er honum það sjálfrátt, eða leggur ógildan mann til fjallskila, þá eru það gangnarof og varðar 5 til 20 króna fjebótum. Sje brotið itrekað, tvöfaldast sektirnar í hvert skipti, þó mega þær aldrei verða hærri en 200 krónur. Auk þess greiðir sá, er brýtur, slíkar skaðabætur, er samsvari fjallskilum þeim, er hann hefir vanrækt. Rjett er og að leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að gera fjallskil í stað þess, sem gangnarof gerði, á hans kostnað, og falla þá skaðabætur niður, sama gildir og un þann, er lögmæt forföll hefir.

21. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minnst helmingur leitarmanna tekur gildan. Nú verður einhver leitarmaður sannur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem honum sjálfum er um að kenna, þá skal svo álíta, sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinni, og varðar sektum og skaðabótum, sem fyrir gangnarof.

22. gr.

Það skal vera aðalregla, að gera þrenn fjallskil haust hvert; þó skal hreppsnefnd heimilt, með samþykki sveitarmanna, að skipa fyrir um fleiri eða færri fjallskil, eptir því sem henta þykir á hverjum stað, og í hvert skipti. Nú kemur óveður, þegar gangnamenn eru á stað komnir og göngur byrjaðar, svo þær verða að litlu gagni eða engu, og er það komið undir hlutaðeigandi hreppsnefnd, hvort hún álitur að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinn.

Fyrstu haustgöngur skulu byrja 15. september ár hvert (í stað hins forna gangnasunnudags, eða 12. september). Samkvæmt þessu færast rjettardagar á aðalrjettum og aukarjettum í sýslunni um 3 daga: fyrsti Hraunsrjettardagur 18. september o. s. frv.

24. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbrjefi, er berist sem þingboð um hreppinn, nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna; sje þar tekið fram, hvernig göngum skal haga í hvert skipti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, sem sendir eru á aðrar fjárrjettir. Hreppsnefndin hefir umsjón með rjettun fjárins og sundurdrætti. Rjett er að hún kveði sjer til aðstoðar á rjettinni svo marga menn, sem þarf til þess, að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega. Alls konar óhlýðni og þrjózka gegn skipun rjettarstjóra varðar sektum, sem fyrir gangnarof.

Störf þau, sem upp eru talin í þessari grein, má hreppsnefndin fela einum eða fleiri mönnum til framkvæmda.

25. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur að hafa svo marga menn á þeirri fjárrjett, er hann á sókn að, sem með þarf til þess, að fje hans verði dregið svo greiðlega, sem rjettarstjóri mælir fyrir um. Skal að minnsta kosti einn maður vera kominn til rjettar frá hverjum fjáreiganda, þá er rjettað er, og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fje frá rjettinni fyrri en honum er lokið, nema rjettarstjóri leyfi.

26. gr.

Leitarforingjar skipa fyrir um, hvernig göngum skal haga í hverri leit. Þeir sjá svo um, sem unnt er, að hver einstakur gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjársöfnin sje rekin með reglu til rjettar og í tækan tíma. Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjárins, þar til rjettarstjóri tekur við því. Eru gangnamenn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof, ef útaf er brugðið. —

27. gr.

Heimilt er hreppsnefnd, ef þörf krefur, að jafna niður á alla fjáreigendur í hreppnum, auk þeirrar skylduvinnu til fjallskila, sem ræðir um í 16. gr., allt að 2 auru gjaldi á hverja kind. Gjald þetta innheimtir hreppsnefndin og er einn dagi þess 31. desember.

Sje þessi heimild notuð, skal jafnhliða stofna fjallskilasjóð fyrir hreppinn, sem hreppsnefnd geymir og ábyrgist. Rennur þá fyrgreint gjald í þennan sjóð, og er enn fremur heimilt að til hans falli smærri eptirstöðvar, er eigi hafa unnið upp með skylduvinnu.

28. gr.

108

23. ágúst

Tekjum fjallskilasjóðs má aðeins verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, svo sem: að borga aukaleitir, öræfaleitir, eptirleitargjald fyrir fjáreigendur í hreppnum o. fl. Hreppsnefnd semur og sendir sýslunefnd í janúar ár hvert reikning um tekjur og gjöld fjallskilasjóðs.

29. gr.

Þyki einhverjum sjer gerð of mikil fjallskil, hefir hann rjett til að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. — Enginn getur, með því að kæra, skotið sjer undan að inna af hendi þau fjallskil, er honum voru gerð.

V. Um hreinsun heimalanda.

30. gr.

Hver búandi er skyldur, að hreinsa heimaland sitt á hverju hausti um leið og fyrstu fjallskil fara fram. Skipar hreppsnefnd fyrir um rekstur þess fjár til rjettar, er fyrir kemur í heimalöndum, eða sjer um rjettun þess, sje það rjett að í aukarjettum. Heimilt er og hreppsnefnd að skipa fyrir um almenna hreinsun heimalanda optar en einu sinni á hausti hverju, þegar henni þykir nauðsyn til bera.

31. gr.

Nú liggja lönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu hlutadeigandi hreppsnefndir gera samþykkt um, hvernig hreinsuninni skal haga á því svæði, er lönd hreppa ná saman. Sama gildir og um sínöln til rúnings og fráferna. Greini hreppsnefndir á um þetta, skal sýslunefnd skera úr. Öhlýðni gegn skipunum hreppsnefnda um hreinsun heimalanda, og hverskonar vanræksla í því efni, varðar sektum sem fyrir gangnarof.

32. gr.

Hver maður er skyldur að hirða fje það, er finnst í heimalöndum eptir að hinn almennu hreinsun er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, er það á að ganga. Nú kemur fjárrekstur til manns frá næsta bæ, og er hann skyldur að reka hann tafarlaust áfram rjetta leið, nema kveld sje komið eða óveður, svo að eigi sje fært. Skal þá beita fjenu eða gefa hey ella, uns fært er að reka. Hver sem sleppir fjárrekstri, verður sekur sem um gangnarof.

VI. Um eptirleitir.

33. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eptirleitir á afrjetti, annaðhvort fyrir umsamda borgun, eða á kostnað leitarmanna sjálfra.

34. gr.

Nú finnur maður fje á afrjetti í eptirleit og ber honum þá borgun fyrir það þannig:

fyrir lamb hvert	kr. 2,25
— veturgamla kind	— 3,00
— dilká með dilk	— 4,50
— dilká með 2 dilkum	— 6,00
— dilká dilklausa eða mylka á	— 2,50
— gelda á	— 3,00
— sauð 2 vetra og eldri	— 3,50
— hrút - — — —	— 5,00

Borgun fyrir eptirleitarfje greiðist úr fjallskilasjóði, þar sem hann er, en ella af eigendum fjárins.

Fyrir óheimt fje, sem finnst í heimalöndum, eða við smölun fjár, þótt í afrjett sje, eptir að fjallskilum er lokið, er eigi skylt að greiða fundarlaun.

35. gr.

Fjárleitir á öræfi, sem ekki geta talizt til nokkurra afrjetta, skulu gerðar eptir sömu reglum sem eptirleitir, en heimilt er að þær fari fram samtímis fjallskilum.

VII. Um fjármörk.

36. gr.

Hver maður skal einkenna fje sitt með glöggu marki á eyrum, en, ef soramarkað er, með brennimarki á hornum eða klaufum. Skróði og brögd á eyrum eru auðkenni en eigi fjármörk. Um markrjettindi og sammerkingar fer svo, sem í lögum er ákveðið.

Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna sauðfje sitt á vinstra horni með þessum sveitabrennimerkjum:

í Kelduneshreppi	Þ 1
- Húsavíkurhreppi	Þ 2
- Aðaldælahreppi	Þ 3
- Reykdælahreppi	Þ 4
- Skútustaðahreppi	Þ 5
- Ljósavatnshreppi	Þ 6
- Hálshreppi	Þ 6

í Grýtubakkahreppi Þ 7
 - Svalbarðsstrandarhreppi Þ 8

108
 23. ágúst

37. gr.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefndin semur, og skal prenta hana svo opt, er sýslunefnd álitur að þurfi, og útbýta meðal búenda í sýslufjelaginu.

Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimildarskjala, er fylgja ábýli hans, og skila næsta ábúanda, er hann flytur frá jörðunni.

VIII. Um óskilafje.

38. gr.

Óskilafje, sem ekki finnst eigendur að, skal hreppsnefnd birða, og senda lýsingu af því í næstu sveitir. Það fje, sem óútgengið er á hausthreppamóti, seljist við uppboð af hlutaðeigandi hreppstjóra. Því fje, sem þannig er selt, skal hreppstjóri lýsa í prentuðu blaði innan þriggja mánaða.

IX. Almennar ákvarðanir.

39. gr.

Hver hreppsnefnd haldi sjerskilda fjallskilabók. Skal í hana rita skrár þær, sem um er getið í reglugjörð þessari, og allar þær ákvarðanir, er hreppsnefnd gjörir um fjallskilamálefni. Oddviti sýslunefndarinnar getur heimtað endurrit úr fjallskilabókinni, hvenær sem þarf.

40. gr.

Með brot gegn ákvörðunum reglugjörðar þessarar skal fara sem almenn lögreglumál (sbr. lög 22. marz 1890). —

41. gr.

Með reglugjörð þessari, sem öðlast gildi 1. janúar 1905, er úr gildi numin reglugjörð um fjallskil í vesturhluta Þingeyjarsýslu frá 15. júní 1893. (1. jan. 1894). —

Amtsráð Norðuramtsins og amtsráð Austuramtsins.

Akureyri 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Reglugjörð

um breytingar á reglugjörð fyrir Suðurmúlasýslu um refaveiðar, notkun afrijetta, fjallskil m. fl.

Amtsráðið í Austuramtinu gjörir kunnugt:

Samkvæmt lögum 22. marz 1890 um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda og lögum 24. nóvember 1903 um breytingar á fyrnefndum lögum er hjermeð staðfest og löggilt eftirfylgjandi

REGLUGJÖRÐ

um breytingar á reglugjörð fyrir Suðurmúla-sýslu um refaveiðar, notkun afrijetta, fjallskil m. fl. frá 1. jan. 1893.

II. Um fjármörk.

8. gr.

Hver fjáreigandi skal hafa eyrnamark glöggð á fje sínu og brennimark eða önnur jafnglögga einkenni, ef mark verður óglöggð.

Sama eyrnamark skal á hestum hafa, ef markaðir eru. Enginn má hafa fleiri en 2 eyrnamörk. Hver hreppur skal eyrnamark hafa og brennimark samkvæmt sýslufundarsamþykkt 1901, 27. gr. Þau eru:

Fyrir Geithellahrepp	S 10
— Beruneshrepp	S 9
— Breiðdalshrepp	S 8
— Skriðdalshrepp	S 1
— Vallahrepp	S 2
— Eiðahrepp	S 3
— Mjóafjarðahrepp . . .	S 4
— Norðfjarðahrepp . . .	S 5
— Reyðarfjarðahrepp . .	S 6
— Fáskrúðsfjarðahrepp .	S 7

V. Um skyldur búanda við fjallgöngur.

21. gr.

Skyldur er hreppsúi hver, sem er sjálfum sjer ráðandi og undir hendi

hefir 10 kindur eða fleiri, sem á fjalli ganga, að leggja mann eða menn í allar fjallgöngur, sem hreppsnefnd ákveður. 109 23. ág.

Skyldur er hver að hreinsa heimaland sitt. Hreppsnefnd hver skal sem mest fara eftir fjárhæð búanda, er hún ákveður leitarmenn og tölu þeirra frá heimili hverju. Þar skal hver ganga, sem hreppsnefnd ákveður.

23. gr.

Nú hefir búandi engan göngufæran mann eða ekki nógu marga, og skal hann þá fá annan mann (menn) fyrir sig.

VIII. Um rekstra.

35. gr.

Utansveitarfje það, sem fyrir kemur í sveitarrjettum og enginn er til að taka á móti, skal dregið í rekstra eftir því, sem það á samleið til og rekið hrepp úr hreppi, beinustu leið til eigenda. Hreppsþúar hvers hrepps annast rekstur um sinn hrepp og til næsta bæjar í næsta hreppi, sem rekstur á leið um, ef innan sýslu er. Um rekstra í aðrar sýslur fer eftir venju í hreppum þeim, er að sýslutakmörkum liggja eða samkomulagi hreppsnefnda þar.

36. gr.

Hreppsnefnd hver ákveður rekstrarleið um sinn hrepp og til grannhreppa, en þeir, sem við rekstrum taka hjá haustrið, skulu að öllu með þá fara, sem rjettarstjóri mælir fyrir.

Hann skal láta sedla um mark og markeigendur fylgja þeim kindum, er mark þeirra er ekki í markaskrá sýslunnar, ef honum er það kunnugt af markasedlum eða öðrum marklýsingum. Rekstrarskyldir eru þeir allir, sem jörð hafa til ábúðar, eins tómthúsmenn sem grasnyt hafa og einhverja gripi, þótt ekki sjeu þeir gangnaskyldir.

37. gr.

Fje skal að jafnaði í gæzlu komið um veturnætur, og eftir þann tíma skulu búendur sem mest forðast að láta annara fje vera saman við sitt fje, heldur skilja það frá og reka til næstu bæja áleiðis til eiganda, sem og vafafje áleiðis til oddvita.

Hafa búendur allar sömu skyldur við slíka rekstra sem lögregla. Sýni einstakir fjáreigendur sjerlega vanhvirðu í því að halda fjenaði sínum í heima- högum eftir veturnætur, en láti hann renna út um sveit öðrum til erfðisauka og tafar, skulu þeir sektum sæta. Eins skal það sektum varða fyrir eigendur,

109 eptir málavöxtum, ef óskeyttir hrútar eru látnir úti ganga milli Marteinsmessu 23. ágúst og sumarmála.

38. gr.

Rekstrar skulu tafarlaust reknir bæ frá bæ, en kannaðir á hverjum af húsráðanda eða öðrum í hans stað, ásamt fylgiseðlum, og fje það úrtekið, sem ekki á samleið lengra, eða rangrekið kann að vera og því snúið í rjettar áttir. Nú er enginn rekstrarfær maður heima þar sem við rekstri skal taka, og rekur þá sá, er með rekstur kom, áfram til næsta rekstrarfærs manns eptir að hafa kannað rekstur svo sem áður segir, en heimtar endurgjald af hreppsnefnd sinni og hún aptur af búanda þeim, er reka átti. Eina kind er óskýlt að reka, en varðveita skal hana með heimaþfjenaði og gjöra eiganda advart við fyrsta tækifæri eða koma henni í rekstur, sem fara kann í rjetta átt.

41. gr.

Nú kemur fram utansveitarfje eptir göngur, og skal finnandi tafarlaust segja til þess oddvita hreppsnefndar, sem ráðstafar því eptir málavöxtum.

Fyrir óheimt fje sem á afrjettum finnst eptir löggöngur, geta finnendur krafizt fundarlauna. Þau skal hreppsnefnd ákveða, ef finnandi og eigandi verða eigi ásáttir eða ef eigandi er fjarlægur, og skal hún þá greiða þau til bráðabirgða, en telja með fyrirhafnarkostnað á kindunum og má selja kindurnar til lúkningar því þegar, ef eigandi vill eigi greiða.

Fundarlaun skulu eptir atvikum vera $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{3}$ af verði hinna fundnu kindna eptir mati hreppsnefndar.

42. gr.

Þegar áfelli dettur á svo hýsa þarf og gefa utansveitarfje meðan á löggöngum stendur, þá skal þar hirða sem það er statt, nema hreppsnefnd hafi öðru vísi fyrir mælt.

Allan kostnað við utansveitarfje eptir löggöngur, svo sem hey, hirðingu, rekstur hreppa á milli og fundarlaun, skal borga af sveitarsjóði þess hrepps, sem fjeð er statt í, gegn endurgjaldi úr sveitarsjóði þess hrepps, er fjeð á heima í, eptir sanngjörnum reikningi, en sveitarsjóður þar á aptur aðgang að fjäreigendum. Eins skal fara með hjúkrunarkostnað fjár, meðan á löggöngum stendur.

IX. Um óskilafje.

46 gr.

Ef eigi spyrjast upp eigendur að óskilafje fyrir Marteinsmessu (11. nóv.),

skal hreppstjóri selja það með reglulegu uppboði, eptir fyrirmælum hrepps-
nefndar.

109
23. ágúst

Komi eigandi fram fyrir næstu fardaga og sanni eignarrjett sinn á seldum óskilakindum, skal honum skilað andvirðinu að frádregnum kostnaði, ella rennur það í sveitarsjóð. Annað úrsveitisfje, sem ekki er í vafa, getur hreppsnefnd látið selja þegar Marteinsmessu líður, ef eigendur eru mjög fjarri eða torsoðtt rekstrarleið og annars má ætla, að sæmileg boð fáiist í fjeð. Skal hreppsnefnd að öðru jöfnu heldur taka þann kost, en láta slíkar kindur vera á flækingi eða með útigönguhjörðum, einkum ef lömb eru. Um sölu þess fjár skal eigendum gjört aðvart við fyrsta tækifæri og þeim sent andvirðið að frádregnum kostnaði.

47. gr.

Mörk og einkenni á óskilafje því, sem selt var í hreppnum, skal oddviti auglýsa í útbreiddu blaði fyrir janúarmánaðarlok ár hvert, fyrir borgun úr sýslusjóði. Sektum varðar dráttur á þessu.

— — — — —

Ur gildi ern felldar:

8., 21., 23., 35., 36., 37., 38., 41., 42., 46. og 47. gr. gildandi fjallskilareglugjörðar Suðurmúlasýslu frá 1. jan. 1893 og koma framanskráðar greinar í þeirra stað og öðlast þær gildi 1. janúar 1905.

Amtsráð Austuramtsins, Akureyri 23. ágúst 1904.

Páll Briem.

Skýrsla

110
2. júlí

um fund amtsráðsins í Suðuramtinu 23.—24. júní 1904.

Ár 1904, 23. dag. júním., var aðalfundur amtsráðsins í Suðuramtinu settur og haldinn í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen ásamt með amtsráðsmönnum, sýslumanni Guðlaugi Guðmundssyni í Kirkjubæjarklaustri (úr Vesturskaptafellssýslu), sjera Skúla Skúlasyni í Odda (úr Rangárvallasýslu), prófasti síra Valdimar Briem á Stóra Núpi (úr Árnessýslu), útvegsbónda Ágúst Jónssyni í Höskuldarkoti (úr Gullbringu- og Kjósarsýslu) og prófasti sjera Guðmundi Helgasyni í Reykholti (úr Borgarfjarðarsýslu).

110

2. júlí

Forseti lagði fram tilkynningar sýslumannanna í Rangárvallasýslu og Gullbringu- og Kjósarsýslu um kosningar amtsráðsmanna í nefndum sýslum fyrir tímabilið frá 1. júní 1904 til 31. maí 1910 í stað þeirra, er úr ráðinu skyldu ganga, að enduðum kjörtíma þeirra.

Kosnir höfðu verið:

1. Fyrir Rangárvallasýslu:

Amtsráðsmaður, prestur sjera Skúli Skúlason í Odda (endurkosinn).
Varaamtsráðsmaður, Eyjólfur bóndi Guðmundsson í Hvammi (endurkosinn).

2. Fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu:

Amtsráðsm. Ágúst Jónsson í Höskuldarkoti. Varaamtsráðsmaður prófastur sjera Jens Pálsson í Görðum (endurkosinn).

Forseti gat þess, að lög 23. oktr. 1903, um að skipta Kjósar- og Gullbringusýslu í tvö sýslufjelög, kæmu eigi til framkvæmda fyren 1. janúar 1905, og skýrði forseti ennfremur svo frá, að hann með brjefi, dagsettu 26. febr. þ. á., hefði fyrirskipað, að amtsráðsmaður sá og varaamtsráðsmaður, sem kosnir yrðu í sýslunni fyrir tímabilið frá 1. júní 1904 til 31. maí 1910, skyldu skoðast sem kosnir í þeirri sýslunni, Gullbringu- eða Kjósarsýslu, þar sem þeir ættu heimili, en kosning á hinum nýja amtsráðsmanni og varaamtsráðsmanni fyrir hina sýsluna skyldi framfara á fyrsta fundi hinnar nýju sýslunefndar og gilti þá sú kosning fyrir tímabilið frá kosningardeginum til 31. maí 1910.

Amtsráðið fann ekkert við kosningarnar að athuga.

Þessi mál komu til umræðu á fundinum.

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suduramtsins fyrir 1903, og var hann falinn amtsráðsmanninum úr Árnessýslu til endurskoðunar.
2. Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suduramtsins fyrir 1903 var fenginn amtsráðsmanninum úr Gullbringu- og Kjósarsýslu til endurskoðunar. Jafnframt var framlagt brjef landshöfðingja yfir Íslandi 15. júlí 1903, þar sem hann veitir samþykki sitt til þess, að nota megi eptirstöðvarnar af búnaðarskólasjóði Suduramtsins í þarfir búnaðarskólafnunarinnar á Hvanneyri.
5. Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðarlandseta og ekkna þeirra í Suduramtinu fyrir 1903 var falinn amtsráðsmanninum úr Rangárvallasýslu til endurskoðunar.
4. Ennfremur lagði forseti fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri, eða reikning yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólafnununina 1903—1904, og sjóðsreikning skólahússins frá 11. oktr. 1903 til 31. maí 1904, ásamt nokkrum viðskiptareikningum.

Þannig vantaði þá reikning yfir tekjur og gjöld skólabúsins eða efna-hagsreikning skólabúsins 1903—1904 með tilheyrandi jafnaðarreikningi þess 31. maí 1903. Þessa reikninga hafði eigi verið hægt að senda að sinni vegna þess að skólastjóri lagðist í þunga legu 23. f. m., og er fyrst nú orð-

inn svo hress, að hann sje fær um, að fást við reikningagjörðina; en við þetta bætist, að reikningar geta aldrei orðið alveg fullnægjandi fyrir hið liðna skólaár, vegna brunans 6. oktbr. f. á., en þá misstust öll reikningsgögn, sem til voru þá. Við lauslega uppgjörð stjórnarnefndarinnar er það samt leitt í ljós, að útistandandi og innistandandi skuldir búsins standist nokkurnvegin á, og ætti því að vera mögulegt að fá nokkurnvegin nákvæmt yfirlit yfir efnahag stofnunarinnar eptir þeim gögnum, sem fyrir hendi eru.

Þessir reikningar voru afhentir amtsráðsmönnunum úr Vesturskaptafellssýslu og Borgarfjarðarsýslu til endurskoðunar. Hinir vantandi reikningar, ásamt með kirkjureikningnum fyrir 1903—1904 skyldu sendir stjórnarnefnd skólans til endurskoðunar, og var forseta falið að úrskurða reikningana.

5. Forseti skýrði frá árangrinum af fjárskoðunum þeim, sem fram höfðu farið eptir skipun hans með ráði dýralæknis á síðastliðnu hausti og framanaf vetrinum. Eptir þessum skýrslum höfðu fundizt alls 235 kindur (á 132 heimilum) með kláða á hinu svonefnda kláðagrunaða svæði.

Að því leyti er snertir útrýmingu fjárkláðans, samkvæmt lögum 13. nóvbr. 1903, um ráðstafanir til útrýmingar fjárkláðanum, sbr. Reglugjörð 28. desbr. 1903, skýrði forseti svo frá, að framkvæmdarstjórinn O. Myklestad væri kominn vestur að Hjeradsvötnunum í Skagafjarðarsýslu með útrýminguna, og væri það ætlun hans að taka Sudur- og Vesturömtin fyrir á komanda vetri, og byrja á Strandasýslu og Ísafjarðarsýslu. Forseti gat ennfremur þess, að O. Myklestad hefði gjört nú þegar nokkrar undirbúningsráðstafanir í Strandasýslu og Mýra- og Borgarfjarðarsýslu. Almennar fjárskoðanir hefðu verið fyrirskipaðar í Rangárvallasýslu, Vesturskaptafellssýslu og Vestmannaeyjasýslu á þessu vori. Í sumar yrðu gjörðar nauðsynlegar ráðstafanir til kaupa á nægilegu tóbaki til útrýmingarinnar, 93100 pd., og til útsendingar þess ásamt eirkötum. Forseti skýrði svo frá, að farið væri eptir fjártölunni 1901, með 15% viðbót, og svo væri áætlað, að 2 pd. af tóbaki hrykki þvínær í 7 kindur; en við tóbaksfordann eptir þessum mælikvarða yrði bætt 25%, ef tvíðaða þyrfti sumstaðar.

Forseti gat þess að endingu, að á síðastliðnu vori hefði það orðið uppvíst, að kláði væri í uppsveitum Árnessýslu. Eptir skýrslum þeim, sem sýslumennirnir í Rangárvallasýslu og Skaptafellssýslu höfðu sent hingað, um árangurinn af skoðunum þeim, sem fram höfðu farið í nefndum sýslum á síðastliðnu vori, eptir skipun stjórnarráðsins, hefði enginn kláði fundizt, aðeins fellilús á örfáum kindum. Skýrsla úr Vestmannaeyjum var eigi komin.

6. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknis, dagsetta 8. febr. þ. á., um tilraunir hals með nýju bráðapestarbóluefni og um útbýting á bóluefni samskonar og notað hafði verið undanfarin ár, handa hjerumbil 40,000 fjár.

Forseti skýrði frá því, að dýralæknirinn hefði verið fjærverandi frá

110

2. júlí

því fyrst í febr. og fram í maí, til þess að rannsaka lungnadrep og skitupest í sauðfje í Norður- og Austuramtinu, sbr. fjárlögin 1904—1905. 14, gr. B. 6.

Amtsráðið ályktaði, að skora á dýralækni, að hafa nóg af bóluefni til útbýtingar á komanda hausti.

7. Forseti skýrði frá fullnustu á úrskurðum þeim, sem amtsráðið hafði lagt í fyrra á sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1902.

Einungis vantar skýrslur um vegagjörðir um Hafnarfjörð og í Rosmhvalaneshreppi, sem forseti hefir nú minnt sýslumann á með brjefi, dagsettu 1. júní þ.á.

8. Forseti lagði fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1903 úr öllum sýslum amtsins; höfðu endurskodendur í hjeradi endurskodað reikningana og forseti amtsráðsins yfirfarið þá. Þær fáu athugasemdir, sem gjörðar höfðu verið við reikningana voru þvínæst úrskurðaðar af amtsráðinu.

Forseti bar undir amtsráðið, hvort sú aðferð væri rjett, sem viðhöfð væri í Rangárvallasýslu, um niðurjöfnun sýslusjóðsgjaldsins, sem sje, að ákveða fyrir fram, hve mikið kæmi niður á hvert fasteignar- og lausafjár-hundrað, og svo þar eptir reikna út, hvað hver hreppur skyldi borga í sýslusjóðinn.

Rjettara virðist vera, að jafna niður þeim upphæðum, sem lenda skyldi á hvern hrepp, með einfaldri þriliðu. Með þessari aðferð yrði gengið að því vísu, hve mikið sýslusjóðsgjaldið væri, og hve mikið kæmi niður á hvern hrepp.

9. Þá voru framlögð og yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefndanna.

- A. Úr Vesturskaptafellssýslu,
frá 12.—14. apríl þ. á.
- B. Úr Vestmannaeyjasýslu.
frá 22. febrúar þ. á.
- C. Úr Rangárvallasýslu,
frá 6.—7. apríl þ. á.
- D. Úr Árnessýslu,
frá 12.—16. apríl þ. á.
- E. Úr Gullbringu- og Kjósarsýslu,
frá 23.—24. marz þ. á.
- F. Úr Borgarfjardarsýslu,
frá 12.—13. apríl þ. á.

10. Forseti lagði fram skýrslur um ástand styrktarsjóða fyrir alþýðufólk fyrir 1903 úr öllum sýslum amtsins, og voru þær yfirfarnar.
11. Forseti skýrði frá því, að hann með brjefi, 19. marz þ. á., hefði samþykkt þá ályktun sýslunefndarinnar í Vestmannaeyjasýslu á fundi hennar 22. febr. þ. á, að hækka sýsluvegagjaldið fyrir yfirstandandi ár úr 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran karlmann uppi 2 kr. 50 a., samkvæmt lögum 23. oktbr. 1903, um breyting á lögum nr. 8 um vegi frá 13. apríl 1894.

12. Forseti skýrði frá, að hann enn fremur hefði leyft sömu sýslunefnd með 110
brjefi, dagsettu 19. marz þ. á., að taka 6000 kr. lán uppá sýslusjóð, annað- 2. júlí
hvort í landssjóði eða í öðrum sjóði, með sem beztu kjörum, sem hægt væri
að fá, til þess að byggja upp barnaskólahús.
13. Forseti skýrði frá því, að hann með brjefi, dagsettu 20. apríl þ. á., hefði
samþykkt þá ályktun sýslunefndarinnar í Gullbringu- og Kjósarsýslu á fundi
hennar 23.—25. marz þ. á., að verja úr sýslusjóði 2,300 kr. til vegagjörðar
milli Hafnarfjarðar og Vogastapa, á móti fjárveitingu fjárlaganna, 12. gr.
B. 10. c. í þessu skyni, og í tilefni af þessu jafna niður sem sýslusjóðsgjaldi
á yfirstandandi ári 4806 kr., en upphæð sú, sem má jafna niður án sam-
þykkis amtsráðsins, nemur 4088 kr. 89 a.

Forseti lagði jafnframt þessu fram brjef frá hreppsnefndaroddvitanum
í Kjósarhreppi, dagsett 6. þ. m., og þar með fylgjandi endurrit úr gjörðabók
hreppsnefndarinnar, viðvíkjandi fundarhaldi hennar 11. maí þ. á., en á þess-
um fundi hefir nefndin ályktað, að beiðast þess, að amtsráðið felldi úr gildi
fyrnefnda ályktun um notkun 2300 kr. til tjeðs vegar, að því er Kjósar-
sýslu snerti, eða í öllu falli Kjósarhrepp.

Forseti gat þess, að sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu hefði
þegar fyrir fund sýslunefndarinnar 23.—24. marz þ. á. farið þess á leit í
brjefi, dagsettu 9. s. m., sem var framlagt, að fá samþykki forseta til þess,
að nota nefndar 2,300 kr. til fyrnefnds vegar, en í brjefi, dagsettu 21. marz
þ. á. kveðst forseti hafa skorazt undan því, og látið í ljósi þá skoðun sína,
að ályktun sýslunefndarinnar yrði að liggja fyrir til þess, að greiða svo
mikla upphæð úr sýslusjóði.

Nú ályktaði sýslunefndin þetta á fundi sínum, 23.—24. marz þ. á., án
þess að það sjáist, að sýslunefndarmennirnir úr Kjósar-, Kjalarness-, Mosfells-
og Seltjarnarnesshreppum, sem eptir lögum 3. oktbr. 1903, um að skipta
Kjósar- og Gullbringusýslu í tvö sýslutjélag, eiga að mynda það sýslutjélag,
sem á að kallast Kjósarsýsla, hafi mótmælt þessari ályktun eða látið bóka
ágreiningsatkvæði sitt, sbr. 54. gr. fundarskýrslunnar. Að eins hafa þeir
eigi greitt atkvæði með því, að fyrnefndar 2,300 kr. yrðu teknar uppá á-
ætlunina um tekjur og gjöld sýslusjóðsins fyrir 1904, (sbr. 53. gr. fundar-
skýrslunnar); þetta sýnist samt eigi geta haft neina þýðingu í sjálfu sjer,
enda sendi sýslumaður eigi forseta fundarskýrsluna fyren með brjefi, dag-
settu 16. maí þ. á., en forseti hafði þegar samþykkt ályktun sýslunefndar-
innar um notkun fjárlagsins með brjefi sínu, 20. apríl þ. á., að meðteknu brjefi
sýslumanns 16. apríl þ. á., og þar með fylgjandi endurriti af 54. gr. fundar-
arskýrslunnar.

Að endingu gat forseti þess, að fyrnefndum lögum, 3. oktbr. 1903, yrði
ekki komið til framkvæmda fyr en frá 1. janúar 1905.

Amtsráðið lýsti því yfir, að ályktun sýslunefndarinnar um þetta mál
væri að öllu leyti lögmæt.

- II** 14. Forseti skýrði ennfremur frá því, að hann með brjefi, dagsettu 20. apríl þ. á., hefði samþykkt þá ályktun sýslunefndarinnar í Gullbringu- og Kjósarsýslu á fundi hennar 23.—25. marz þ. á., að taka að sjer sjálfskuldarábyrgð á láni, að upphæð 8000 kr., sem snikkari Jóhannes Reykdal hefir fengið fyrirheit um úr landssjóði með kjörum, tilteknum í 19. gr. fjárlaganna fyrir 1904 og 1905, til þess að koma á fót trjesmiðaverkstofu í Hafnarfirði, gegn því að sýslunefndin fengi 1. veðrjett í verksmiðjunni með öllu tilheyrandi.

Hreppsnefndin í Kjósarhreppi hefir á fyrnefndum fundi sínum 11. maí ákveðið að biðja amtsráðið um, að samþykkja ekki ábyrgð þessa, þar sem lánsheimild alþingis í 19. gr. fjárlaganna að eins væri bundin við ábyrgð sýslunefndarinnar í Gullbringusýslu, en ekki við ábyrgð Gullbringu- og Kjósarsýslu. Eins og hreppsnefndaroddivitinu tekur fram í fyrnefndu brjefi sínu, dagsettu 6. þ. m., þá er þessi ábyrgð Kjósarsýslu óviðkomandi í framtíðinni, það er að segja frá þeim tíma, er sýsluskiptin eru komin á, enda er fjárveitingin í fjárlögunum bundin við ábyrgð Gullbringusýslu.

Amtsráðið fellst á gjörðir forseta í þessu tilliti.

15. Framlagt var brjef sýslumannsins í Árnessýslu, dagsett 23. apríl þ. á., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar í Árnessýslu hefir leitað samþykkis forseta fyrir hönd amtsráðsins til þeirrar ályktunar nefndarinnar, að takast á hendur sjálfskuldarábyrgð fyrir láni, að upphæð 50,000 kr., sem sparissjóður Árnessýslu ætlar að fá í Íslandsbanka. Amtsráðið samþykkti þessa ályktun með því skilyrði, að sett yrði að veði fyrir því láni, sem sparissjóðurinn kynni að taka, fasteignarveðbrjef sjóðsins, og að lánsupphæðin færi eigi fram úr 75% af upphæð hinna veðsettu skuldabryjfa.
16. Forseti skýrði frá því, að hann, að fengnum nánari upplýsingum, hefði með brjefi, dagsettu 20. f. m., samþykkt þá ályktun sýslunefndarinnar í Árnessýslu, að takast á hendur ábyrgð fyrir 20,000 kr. láni úr viðlagasjóði til handa Erlendi Þórðarsyni á Reykjafossi og Gunnlaugi hreppstjóra Þorsteinssyni á Kiðjabergi, til þess að halda áfram tövinnuverksmiðju að Reykjafossi í Ölfusi, gegn því, að sýslufjelagið fái 1. veðrjett í vjelunum og vjelahúsinu. Lán þetta, sem fæst úr landssjóði með mjög vægum kjörum, samkvæmt 19. gr. fjárlaganna fyrir 1904 og 1905, á að nota til þess að endurborga eptirstöðvarnar (18,000 kr.) af láni því úr Landsbankanum, sem tekið var til fyrnefnds fyrirtækis 1902, (sbr. Stjórnartíðindi 1902, B. bls. 190), en hreppstjóri Gunnlaugur Þorsteinsson á Kiðjabergi er nú orðinn annar eigandi verksmiðjunnar í stað þeirra Guðna Jónssonar á Hlíðarenda og Guðmundar Jónssonar á Hrauni.
17. Amtsráðið samþykkti þá ályktun sýslunefndarinnar í Árnessýslu á fundi hennar 12.—16. apríl þ. á., að hækka sýsluvegagjaldið í sýslunni fyrir yfirstandandi ár, úr 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran karlmann, upp í 1 kr. 50 a., sbr. lög 23. oktbr. 1903, um breyting á lögum nr. 8 um vegi, frá 13. apríl 1894.

18. Forseti lagði fram bñef sýslumannsins í Árnæssýslu, 23. apríl þ. á., þar sem hann fer þess á leit fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að amtsráðið samþykki, að jafnað hafi verið niður 5100 kr. sem sýslusjóðsgjaldi á yfirstandandi ári, sem sje meira, en jafna megi niður án leyfis amtsráðsins. 110
2. júlí

Amtsráðið áleit, að samþykkis síns þyrfti ekki við samkvæmt fyrirmælunum í 26. og 43. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi, þar sem upphæð sú, sem sýslunefndin mætti jafna niður án æðra samþykkis, væri 5865 kr. 57 a., sem er gjaldaupphæðin að meðaltölu um næstu 3 ár á undan, að viðbættum einum þriðjungi.

19. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, dagsett 16. maí þ. á., og þar með fylgjandi ágripsendurrit af gjörðabók sýslunefndarinnar, viðvíkjandi fundarhaldi hennar 23—25. marz þ. á., þar sem nefndin hefir ályktað, að taka að sjer, ef til kæmi, sjálfskuldarábyrgð fyrir láni uppá 2000 kr. handa Halldóri Jónssyni á Álafossi, sem hann svo notaði til þess að endurborga hið eldra tóvinnuvjelalán sitt, sem sýslan einnig stendur í ábyrgð fyrir.

Amtsráðið samþykkti hjeraðlútandi ályktun sýslunefndarinnar.

20. Amtsráðið staðfesti frumvarp til reglugjörðar um breyting á fjallskilareglugjörð fyrir hreppana milli Þjórsár og Hvítár (Ölfusár) í Árnæssýslu, 5. ágúst 1902, til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1904.
21. Samkvæmt tillögu sýslunefndarinnar í Rangárvallasýslu ákvað amtsráðið, að skipta skyldi 5. yfirsetukvennaumdæmi sýslunnar (Fljótshlíðarhreppi) í 2 umdæmi, og skyldi Litlaþvera vera takmörkin; nýja umdæmið, innan Litlaþverár, verður hið 6. í röðinni og breytist svo töluröðin eptir því.
22. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, dagsett 25. apríl þ. á., og þar með fylgjandi bænarskrá frá yfirsetukonunni í 1. yfirsetukvennaumdæmi Borgarfjarðarsýslu, Guðrúnu Gísladóttur, um 20 kr. launahækkun eptir 12 ára þjónustu, sem sýslunefndin af tilgreindum ástæðum hafði synjað henni um. Með bænarskránni fylgdi meðmælandi vottorð frá hjeraðslækninum í Skipaskagahjerði.

Amtsráðið ályktaði, að afgreiða málaleitun þessa til stjórnarráðs Íslands með þeim ummælum, að það fjellist að öllu leyti á þær ástæður, sem sýslunefndin hafði byggt neitun sína á.

23. Sýslunefndin í Árnæssýslu hefir á fundi sínum 12.—16. apríl þ. á. ályktað, að leggja fram úr sýslusjóði sýslunnar allt að 5000 kr. til brúargjörðar á Sogið hjá Alviðru á móti allt að 6000 kr. tillagi úr landssjóði, samkvæmt fjárlögunum fyrir 1904 og 1905, 12. gr. B. og gegn því, að það fje, sem vantar, verði lagt fram eða útvegað af Grimsnesshreppi, og í annan stað til sýsluvegarins frá Flatholti fyrir ofan Bitru upp Skeiðin að Laxá 8000 kr., gegn því, að hlutaðeigandi sveitir leggi til að minnsta kosi 5000 kr., og landssjóður það, sem ávantaði.

Brjef sýslumannsins í Árnæssýslu, dagsett 26. apr. þ. á., var framlagt, og beiddist hann í umboði sýslunefndarinnar, samþykkis amtsráðsins til þess

að taka allt að 13,000 kr. lán handa sýsluvegasjóði til fyrnefndra fyrir tækja, ef til skyldi koma.

Amtsráðið veitti hið umbeðna samþykki.

24. Samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar í Árnessýslu á fundi hennar, 12.—16. apríl þ. á., ákvað amtsráðið, að tekinn verði í tölu sýsluvega vegur frá Geysisveginum nálægt Austurhlíð fram hjá Torfastöðum og Skálholti, um Iðu-ferjustað, að Reykjum á Skeiðum, og vegur frá Skálholti um Reykjanes á sýsluveginum hjá Svínavatni, en að felldur verði úr tölu sýsluvega vegurinn frá Svínavatni um Spóastaði að Audsholti.
 25. Ennfremur samþykkti amtsráðið, samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar í VesturSkaptafellssýslu á fundi hennar 12.—14. apríl þ. á., að vegurinn frá Reynisfjalli vestanverðu, að Dyrhólaós falli úr tölu sýsluvega, og að vegurinn frá Reynisfjalli vestanverðu þar sem sýsluvegurinn liggur niður af því, norður með fjallinu Reyni, yfir Audunnartún neðan til, yfir Fossgil, fyrir norðan Norðurfoss, og þaðan á póstveginum á Gatnabrún, sje tekinn í tölu sýsluvega.
 26. Amtsráðið samþykkti tillögur sýslunefndarinnar í Rangárvallasýslu á fundi hennar 5.—7. apríl þ. á., um að lögferjan á Sandhólaferjustað verði lögð ur.
 27. Reikningarnir yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins, búnaðarskólasjóðs og styrktarsjóðs verdugra og þurfandi, þjóðjarðarlandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu, fyrir 1903, voru aptur framlagðir og hafði ekkert fundizt við þá að athuga.
- Voru reikningarnir samþykktir.
28. Amtsráðið veitti sæluhúsverði á Kolviðarhóli, Guðna Þorbergssyni, 200 kr. úr jafnaðarsjóði, samkvæmt tillögum sýslunefndanna í Vesturskaptafellssýslu, Rangárvallasýslu og Árnessýslu.
 29. Forseti lagði fram skýrslu um kvennaskólann í Reykjavík fyrir tímabilið frá 1. oktbr. 1903 til 14. maí 1904, og reikning yfir tekjur og gjöld hans frá 1. septbr. 1902 til 31. ágúst 1903. Amtsráðið veitti skólanum 100 kr. styrk úr jafnaðarsjóði, samkvæmt framkominni umsókn.
 30. Forseti lagði fram bænarskrá frá skógræktarfélagi Reykjavíkur, dagsetta 18. þ. m., um 150 króna styrk úr jafnaðarsjóði á yfirstandandi ári til framhaldandi skógræktunar við Rauðavatn.

Amtsráðið veitti hinn umsóttá styrk.

31. Forseti lagði fram erindi frá Jóhannesi Einarssyni frá Ormsstöðum, dagsett 22. þ. m., þar sem hann sækir um 4000 kr. styrk úr jafnaðarsjóði til þess að koma upp gistihúsi á Lækjarbotnum, sem á að kosta 6000 kr.

Amtsráðið var þeirrar skoðunar, að málefni þetta heyrði undir úrslit stjórnarráðsins, og ályktaði að afgreiða það þangað með meðmælum sínum.

32. Framlagðir voru aptur reikningar yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri, eða reikningur yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólastofnunina

1903—1904, sjóðsreikningur skólastjóra 1903—1904 og skrá yfir eignir skólans 31. maí 1903.

110
2. júlí

Við reikninga þessa var ekkert fundið að athuga.

Af þeim ástæðum, sem áður eru talðar, var eigi til enn skýrsla um kennsluna á skólanum 1903—1904.

Forseti skýrði frá bráðabirgðaráðstöfunum þeim, sem gjörðar höfðu verið útaf brunanum á Hvanneyri aðfaranótt 6. oktbr. f. á., sem eyddi gjörsamlega íveru- og skólahúsinu og mjólkurmeðferðarskóla Búnaðarfélags Íslands; litlu öðru var bjargað, en nokkrum sængurfötum, sem fleygt var út, til þess að bjarga sjer á, og íverufötum, sem menn höfðu komizt í, er þeir með naumindum komust úr brunanum.

Til þess að útvega fólkinu skýli var notað loptið í timburskemmu þeirri, sem byggð hafði verið á skólasetrinu 1896, og sem nú kom að góðum notum.

Kostnaðurinn við að útbúa þetta hæli og til þess að kaupa nauðsynleg sængurföt og áhöld hafði orðið um 1100 kr., eins og viðskiptareikningurinn sýnir, auk þess sem notað var það timbur, sem nýtilegt var úr kirkjunni, sem fauk í nóvember 1902, en það hafði verið virt á 490 kr. Með þessu móti var kennslunni haldið áfram að nokkru leyti, og aðeins einn piltur yfirgaf skólann.

Forseti gat þess ennfremur, að hann hefði eigi verið í neinum efa um, að byggja skyldi þegar upp aptur skólahúsið, enda hafði þegar áður verið ákveðið, að veita því yfirgripsmikla aðgjörð og stækka það, sbr. Stjórnartíðindi 1903, B. bls. 184 og 185 og hefði amtsráðsmaður sjera Guðmundur prófastur Helgason í Reykholti og skólastjóri verið sjer samdóma um þetta. Að láta skólahúsið liggja í rústunum væri það sama sem að leggja skólann niður, sem sumir virtust helst vilja, en þetta yrði ekki gjört, nema með lögum, og var framlagt brjef sýslumannsins í Skaptafellssýslu, dagsett 25. apríl þ. á., þar sem skýrt er frá því, að sýslunefndin í Vesturskaptafellssýslu hefði á fundi hennar 12.—14. apríl þ. á. tekið til athugunar, að komið hefði til orða, að leggja niður búnaðarskólann á Hvanneyri, en stofna bóklega búnaðarkennslu í Reykjavík, og hafði nefndin lýst megnasta vantrausti sínu á þessu fyrirkomulagi og látið í ljósi þá von, að amtsráðið gjörði það, sem hægt væri til þess, að búnaðarkennslu yrði haldið áfram á Hvanneyri eins og að undanförnu. Sýslunefndin í Rangárvallasýslu hafði látið í ljós gagnstæða skoðun.

Amtsráðið fjellst á allar þær ráðstafanir, sem gjörðar höfðu verið í þessu tilliti.

Brunabótaupphæðin fyrir húsið var 10,000 kr., sem það hafði verið vátryggt fyrir. Fyrir innanstokksmuni, sem voru vátryggðir fyrir 2,200 kr., fengust útborgaðar 2127 kr. 45 a., og fyrir kennsluáhöld hin fulla vátryggingarupphæð 300 kr.

Með ráði amtsráðsmanns sjera Guðmundar prófests Helgasonar í Reyk-

110
2. júlí

holti, sem er í stjórnarnefnd skólans, og skólastjóra er ætlast til, að hið nýja skóla- og íveruhús sje tvíloftað og að stærð 32×14 áln., og kostnaðurinn talinn að verða um 14000 kr. (með málningu). Skólastjóri hafði sjeð um grunnhleðslu og kjallarabygging á síðastliðnum vetri, pantað timbur, og var byrjað á byggingunni fyrst í þessum mánuði.

Að því leyti, er kirkjuna snerti, þá hafði það eigi tekizt að ná neinum samningum við söfnuðinn, og hefði þá eigi verið annað fyrir hendi, en að ráðast í að byggja kirkjuna uppá kostnað skólastofnunarinnar.

Kostnaðurinn var áætlaður 3,500 kr. (Stjórnartíðindi 1903, B. bls. 184). Forseti gat þess, að tvísýnt væri, hvort kirkjan kæmist upp á þessu sumri, þar sem sóknarmenn eigi hefðu búið undir grundvöllinn, þótt verk þeirra yrði ekki annað, en að flytja nokkurt grjót að, og hjálpa til við hleðsluna, en sementið í grundvöllinn mundi skólinn leggja til.

Forseti skýrði frá því, að hlaðan með súrheyskompunni væri byggð. Hún er úr timbri með járnþaki, 25 áln. á lengd og 12 áln. á breidd. Súrheyskompan, sem er byggð við annan endann, er 12 áln. á lengd og 5 áln. á breidd. Hlaðan er vátryggð fyrir 2700 kr.

Eptir því sem tilstóð, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 25.—26. júní f. á. (Stjórnartíðindi 1903, B. bls. 185) höfðu undirstöðuatriði undir nýjan samning við Búnaðarfélag Íslands um mjólkurmeðferðarkennsluna verið samþykkt á búnaðarþinginu 26. ágúst—2. septbr. f. á., þar sem forseti og skólastjóri Hjörtur Snorrason mættu sem búnaðarþingsfulltrúar, hion fyrnefndi fyrir Vesturamtíð. Úr þessum samningi hefir samt eigi orðið vegna brunans 6. oktbr. f. á., en úr því fjell kennslan niður, og var hún flutt til Reykjavíkur, enda hefir stjórn fjelagsins skýrt amtsráðinu svo frá í brjefi, dagsettu 16. þ. m., sem var framlagt, að kennslan yrði eptirleidis á Hvítárvöllum.

Forseti skýrði frá því, að hann hefði, samkvæmt ályktun amtsráðsins í fyrra, í brjefi, dagsettu 5. ágúst f. á., borið undir stjórn Búnaðarfélags Íslands spurninguna um það, hvort fjelagið vildi taka að sjer alla stjórn og alla ábyrgð á Hvanneyrarskólanum, þannig að það, en ekki amtsráðið, leggði fram eptirleidis það, sem þyrfti til þess, að halda skólanum áfram.

Var framlagt brjef fjelagsstjórnarinnar hjeraðlútandi, dagsett 29. desbr. f. á. Hafði málið verið borið upp á búnaðarþinginu 26. ágúst—2. septbr. f. á., og niðurstaðan orðið sú, að búnaðarþingið sá sjer eigi fært að taka búnaðarskólann að sjer, sízt að fornspurðu alþingi, en óskaði jafnframt, að amtsráð Suduramtsins gæfi upplýsing um það, hvort það vildi taka að sjer skuldir, er á skólanum hvíla, eða leggja honum árlega styrk. Stjórn fjelagsins tekur það fram, að málaleitun þessari sje alls eigi synjað, heldur aðeins frestað til sumarsins 1905, þar sem búnaðarþingið og stjórn fjelagsins væri samþykkt amtsráðinu um, að heppilegast væri að Búnaðarþingið tæki að sjer alla stjórn og ábyrgð á skólanum, en yrði að leggja sjerstaka áherzlu á það, að vissa þyrfti að vera fengin fyrir því, að alþingi væri jafnfúst á að styrkja skólann undir stjórn og ábyrgð fjelagsins.

Amtsráðið hafði aldrei hugsað sjer, að þessi breyting gæti komizt á, nema hinum gildandi lögum um búnaðarskólana yrði breytt, enda hafði amtsráðið haft þetta fyrir augum, þá er það batt framboð sitt því skilyrði, að samþykki landstjórnarinnar lægi fyrir. Fyrirspurninni um, hvort amtsráðið vildi taka að sjer skuldir þær, sem á skólanum hvíla, eða leggja honum árlegan styrk, jafnframt því, að afhenda skólann með öllum eignum, eins og öllu því, er honum fylgdi, er svarað á þá leið, að eignum og rjettindum yrðu að fylgja skuldir.

Forseti lagði fram annað brjef frá Búnaðarfjelagi Íslands, dagsett 16. þ. m., þar sem það skýrir frá því, að þeirri ósk hafi verið skotið til fjelagsins á búnaðarmálafundum við Þjórsábrú á síðastliðnu hausti, að það hlutaðist til um, að tamning hesta yrði gjörð að skyldunámsgrein við búnaðarskólann svo fljótt, sem kringumstæður leyfðu. Þessu máli hefir nú fjelagið skotið til amtsráðsins og stjórnar Hvanneyrarskólans til ihugunar og framkvæmdar, ef það þætti tiltækilegt. Amtsráðið sá sjer eigi fært að sinna þessu máli að svo stöddu.

Ennfremur var framlagt brjef Búnaðarfjells Íslands, dagsett 22. þ. m., þar sem það býður amtsráðinu til kaups steinkjallara undir mjólkurskólann, sem brann, fyrir 40 kr. Amtsráðið ályktaði að ganga að þessum kaupum.

Samkvæmt hinum framlagða viðskiptareikningi á skólastofnunin í handbæru fje 17,373 kr. 36 a., en aptur á móti stæðu til útgjöldin við bygging skólahússins, sem yrði að minnsta kosti 14,000 kr., og bygging kirkjunnar, sem mundi útheimta 3500 kr., alls 17,500 kr. Eins og reikningurinn sýnir, hafa verið keypt rúmföt, innanstokksmunir og ýms áhöld, sem sje fyrir um 1500 kr., en þetta mundi ekki nægja, heldur þyrfti í viðbót nokkurt fje til bóka- og kennsluáhalda, eins og stjórnarnefndin hefir stungið uppá, að minnsta kosti svo sem 1000 kr.

Forseti lagði það til, að amtsráðið vildi veita sjer heimild til að taka allt að því 2500 kr. lán uppá amtið úr öðrum hvorum bankanum, eða einhverjum opinberum sjóði, með svo vægum kjörum, sem hægt væri, til skólastofnunarinnar, sjerstaklega til endurbyggingar skólahússins og útvegunar innanstokksmuna, bóka og kennsluáhalda, svo að stofnunin kæmist í samt lag og áður. Amtsráðið veitti þessa heimild.

Brjef stjórnarnefndarinnar, dagsett 21. þ. m., var framlagt. Leggur nefndin til, að veittar sjeu til hinna venjulegu þarfa skólahússins hinar sömu upphæðir, og í fyrra; samt mundi rjettast, að fjárveitingin til smíðakennslu fjelli niður í þetta skipti. Aptur á móti þyrfti að veita 400 kr. til þess að kaupa nauðsynlegustu bækur og kennsluáhöld. Laun aukakennara skyldu vera þau sömu og í fyrra.

Amtsráðsmaður sjera Guðmundur prófastur Helgason á Reykholti stakk uppá, að 50 kr. yrðu veittar sem byrjun til þess að koma upp bókasafni handa lærisveinum í stað þess, sem brann. Amtsráðið samþykkti uppástungu

þessa, og ályktaði ennfremur, að veita skólastjóra Hirti Snorrasyni í skaðabótaskyni fyrir bókasafn hans, sem brann, og sem viðurkenning 300 kr.

Framlagt var erindi frá þeim eina pilti, sem hafði yfirgefið skólann eptir brunann, Páli Sigurðssyni, þar sem hann sækir um, að amtsráðið veiti sjer þá upphæð, sem nám hans á Ólafsdalskólanum hafi kostað þann tíma, sem eptir var af skólaárinu, 180 kr., að frádreginni skuld hans við skólafnunina á Hvanneyri, 34 kr. Með erindi hans fylgdi álit skólastjóra sem forseti hafði leitað. Amtsráðið veitti honum 80 kr., svo sem þóknun fyrir vinnu hans annað af þeim tveimur sumrum, er hann dvaldi á skólanum, og skyldi skuld hans við skólann dreginn frá þessari upphæð.

Amtsráðið samdi eptirfylgjandi:

Áætlun

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri

fyrir 1904—1905.

Tekjur.

1. Landssjóðsstyrkur á árinu 1905	kr. 2500
2. Gjald úr jafnaðarsjóði á árinu 1904 eptir 1. gr.
laga 4. júní 1898 um breyting á gjaldheimtum
til amtssjóða og sýslusjóða	— 840
3. Tillag úr jafnaðarsjóði (af jafnaðarsjóðsgjaldinu
fyrir 1904, samkvæmt ályktun amtsráðsins á
fundi 25.—26. júní 1903).	— 4000
	kr. 7340

Gjöld:

1. Afborganir og vaxtagreiðslur:	
a, til landssjóðs	kr. 1504
b, til landsbankans	— 1072 50
c, til kirkjusjóðs	— 124
	kr. 2700 50
2. Laun skólastjóra	— 1200
3. Laun aukakennara	— 300
4. Til hjúlauna, verkalauna og daglauna-
manna, kaupstaðarvarnings, fódurbætis m. m. —	2000
5. Til bókakaupa handa lærisveinum	— 60
6. Til bókasafns lærisveina	— 50
7. Önnur útgjöld	— 1029 50
	kr. 7340

Yfirlit

yfir efnahag búnaðarskólastofnunarinnar í fardögum 1904.

110

2. júlí

Eignir:

1. Hvanneyri	kr. 17000
2. Hús og húsaefni (að meðtöldu brunabótafje	— 31350
3. Lifandi peningur	— 10157
4. Jarðyrkjuverkfæri, heyskaparáhöld, reið- skapur m. m.	— 1799 50
5. Bækur og kennsluáhöld	— 28 70
6. Smíðatöl	— 225 75
7. Skip og veiðarfæri	— 436
8. Heyfyrningar og búsafléifar	— 4884
9. Annað lausafje	— 2315 90
10. Í sjóði	— 457 55
	kr. 68654 38

Skuldir:

1. Óborgað lán:

a, úr landssjóði

1. Eptirst. af láni frá $19/10$ 85 kr.	584 49
2. — — — — $3/6$ 86 —	1578 14
3. — — — — $3/6$ 92 —	7302 66
4. — — — — $30/7$ 94 —	2365 02
5. Lán án afborg. $24/11$ 88 —	11800
	kr. 23630 31

b, úr landsbankanum:

1. Eptirst. af láni frá $25/7$ 95 —	900
2. — — — — $29/7$ 98 —	2500
	— 3400

c, úr kirkjusjóði frá $15/1$ 1894

2. Mismunur	— 600
	— 41024 07
	kr. 68654 38

33. Amtsráðið ályktaði, að borgun til forseta amtsráðs Suðuramtsins skuli ákveðið 500 kr.

34. Amtsráðið ályktar að leggja það til, að amtmaður Júlíus Havsteen verði eptirleiðis skipaður forseti amtsráðsins.

35. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins á árinu 1905.

Tekjur:

1. Væntanlegar eptirstöðvar við árslok 1904 . .	kr. 1200
2. Jafnaðarsjóðsgjald þar með talið gjald samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjöldum um til amtssjóða og sýslusjóða	— 6000
	kr. 7200

2. júlí

1. Kostnaður við amtsráðið (þaraf til forseta 500 kr.)	kr. 1100
2. 11. afborgun uppí vaxtagreiðslu af láni til Ölfusárbrúariunnar að hálfu samkvæmt lögum 6. nóvbr. 1902, um helmingsuppgjöf eptirstöðva af láni til brúargjörðar á Ölfusá	— 241 32
3. Kostnaður samkvæmt lögum 2. oktbr. 1891 um skipun dýralækna á Íslandi	— 200
4. Menntamál (kvennaskólinn í Rvík)	— 100
5. Gjald til búnaðarskólans á Hvanneyri 1905—1906, samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjöldum til amtssjóða og sýslusjóða	— 840
6. Tillag til búnaðarskólans á Hvanneyri	— 4000
7. Ýmisleg gjöld	— 400
8. Eptirstöðvar	— 318 68
	kr. 7200

36. Amtsráðið ályktaði, að veita 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfundinum.
Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Suðuramtíð, Reykjavík, 2. júlí 1904.

J. Havsteen.

29. júní

Skýrsla

um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 6.—8. júní 1904.

Ár 1904, 6. dag júním., var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Julius Havsteen ásamt amtsráðsmönnum Ásgeiri bónda Bjarnasyni í Knarrarnesi (úr Mýrasýslu), kaupmanni Sæmundi Halldórssyni í Stykkishólmi (úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu), sýslumanni Birni Bjarnarsyni á Sauðafelli (úr Dalasýslu), sjera Sigurði prófasti Jenssyni í Flatey (úr Austurbarðastrandarsýslu), sjera Þorvaldi Jakobssyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), sjera Janusi prófasti Jónssyni í Holti (úr Vesturísafjarðarsýslu), sjera Sigurði Stefánssyni í Vigur (úr Norðurísafjarðarsýslu) og sjera Páli prófasti Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandarsýslu).

Forseti lagði fram tilkynning sýslumannanna um kosning amtsráðsmanna í Mýrasýslu, Dalasýslu, Austurbarðastrandarsýslu og Vesturísafjarðarsýslu fyrir

tímabilið frá 1. júní 1904 til 31. maí 1910, í stað þeirra, sem úr ráðinu skyldu ganga, að endudum kjörtíma þeirra. 111
29. júní

Kosnir höfðu verið:

1. Fyrir Mýrasýslu:

Amtsráðsmaður Ásgeir bóndi Bjarnason á Knarrarnesi. Varaamtsráðsmaður, prófastur sjera Jóhann Þorsteinsson í Stafholti.

2. Fyrir Dalasýslu:

Amtsráðsmaður, sýslumaður Björn Bjarnarson á Saudafelli. Varaamtsráðsmaður, prófastur sjera Kjartan Helgason í Hvammi.

3. Fyrir Austurbarðastrandarsýslu:

Amtsráðsmaður, prófastur sjera Sigurður Jensson í Flatey. Varaamtsráðsmaður, hreppstjóri Snæbjörn Kristjánsson í Hergilsey.

4. Fyrir Vesturísafjarðarsýslu:

Amtsráðsmaður, prófastur sjera Janus Jónsson í Holti. Varaamtsráðsmaður Friðrik bóndi Bjarnason á Mýrum.

Ennfemur gat forseti þess, að kosning hefði framfarið á amtsráðsmanni í Vesturísafjarðarsýslu fyrir tímabilið frá því að amtsráðsmaðurinn þar, sjera Kristinn Danielsson, flutti burtu úr amtinu til 31. maí þ. á. Fyrir kosningu varð prófastur sjera Janus Jónsson í Holti, sem jafnframt var kosinn fyrir tíma-
bilið frá 1. júní 1904 til 31. maí 1910 eins og getið er að framan.

Amtsráðið fann ekkert við þessar kosningar að athuga.

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir 1903 og var hann falinn amtsráðsmönnunum úr Vesturbarðastrandar sýslu og Snæfellsness- og Hnappadalssýslu til endurskoðunar.
2. Forseti lagði þarnæst fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins fyrir 1903, og reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins fyrir sama ár og var hinn fyrnefndi reikningur fenginn amtsráðsmönnunum úr Strandasýslu og Dalasýslu til endurskoðunar, en hinn síðarnefndi amtsráðsmönnunum úr Mýrasýslu og Norðurísafjarðarsýslu.
3. Reikningur yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnsins í Stykkishólmi fyrir 1903 var fenginn amtsráðsmönnunum úr Vesturísafjarðarsýslu og Austurbarðastrandarsýslu til endurskoðunar.
4. Forseti skýrði frá, að inneign styrktarsjóðsins »Þorvaldarminnig« í Söfnunarsjóði Íslands væri orðin 4343 kr. 88 a.
5. Forseti skýrði frá árangrinum af fjárskoðunum þeim, sem fram höfðu farið eptir fyrirskipun hans með ráði dýralæknis á síðastliðnu hausti og framan af vetrinum. Eptir þessum skýrslum höfðu fundizt alls 295 kindur (á 132 heimilum) á hinu svonefnda kláðagrunaða svæði.

Að því leyti, er snertir útrýming fjárkláðans samkvæmt lögum 13. nóvber. 1903, um ráðstafanir til útrýmingar fjárkláðanum, sbr. Reglugjörð 28.

desbr. 1904, skýrði forseti svo frá, að framkvæmdarstjórinn O. Myklestad væri kominn vestur að Hjeradsvötnunum í Skagafjarðarsýslu með útrýminguna og væri það ætlun hans, að taka Suður- og Vesturömtin fyrir á komanda vetri, og byrja í Strandasýslu og Ísafjarðarsýslu. Forseti gat enn fremur þess, að Myklestad hefði gjört nú þegar nokkrar undirbúningsráðstafanir í Strandasýslu og Mýra- og Borgarfjarðarsýslu. Almennar fjárskoðanir hefðu verið fyrirskipaðar í Rangárvallasýslu, Vesturskaptfellsýslu og Vestmannaeyjasýslu á þessu vori. Í sumar yrðu gjörðar nauðsynlegar ráðstafanir til kaupa á nægilegu tóbaki til útrýmingarinnar (93100 pd.), og til útsendingar þess ásamt eirkötum. Forseti skýrði svo frá, að farið væri eptir fjártölunni 1901, með 15% viðbót, og svo væri áætlað, að 2 pd. af tóbaki hrykkju þvinær á 7 kindur, en við tóbaksfordann eptir þessum mælikvarða yrði bætt 25%, ef tvíþaða þyrfti sumstaðar. Nú nýlega hefir orðið kláðavart í upphreppum Árnessýslu.

6. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknisins, dagsetta 8. febr. þ. á., um tilraunir hans með nýjum bráðapestarbóluefnum og um útbýting á bóluefni, samskonar og notað hafði verið undanfarin ár handa hjerumbil 40000 fjár.

Forseti skýrði frá því, að dýralæknirinn hefði verið fjarverandi frá því fyrst í febr. þ. á. og fram í maí til þess að rannsaka lungnadrep og skitupest í sauðfje í Norður- og Austuramtinu, sbr. fjárlögin fyrir 1904—1905, 14. gr. B. 6.

7. Forseti skýrði frá fullnustu á úrskurðum þeim, sem amtsráðið hafði lagt í fyrra á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1902.

Útaf athugasemdinni, sem gjörð hafði verið við sýsluvegareikning Strandasýslu (sbr. Stjórnartíðindi 1903, B. bls. 185) lagði forseti fram brjef sýslumannsins, dagsett 15. oktbr. f. á., og brjef sitt, dagsett 13. nóvbr. f. á., eptir þessu brjefi var reikningurinn samþykktur með þeim fyrirmælum, að hrepparnir væru ekki látnir vinna upp gjöldin til sýsluveganna, heldur skyldu allar greiðslur á sýsluvegagjaldi og útborganir úr sýsluvegasjóði ganga gegnum hendur sýslunefndaroddivitans, hvort sem peningar væru notaðir, eða aðrir greiðslumátar. Sýslumaðurinn í Dalasýslu hafði fullnægt úrskurðum þeim, sem amtsráðið hafði lagt á athugasemdir endurskoðanda við sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1902, að því einu undanteknu, að sýslumaður hafði eigi sent forseta fullnægjandi skýrslu um vegagjörð á Skarðsströnd nefnt ár, eða fullnægt úrskurðinum á 1. gr. athugasemdanna við sýsluvegasjóðsreikninginn. — Þá var eptir enn að úrskurða 8. gr. athugasemdanna við sýslusjóðsreikning Dalasýslu fyrir 1901, um vantandi heimild fyrir 1159 kr. 18 a., sem greiddar höfðu verið úr sýslusjóðnum til Laxárbrúarinnar á árinu 1901. Á fundi sínum 25.—28. júlí f. á. frestaði amtsráðið að úrskurða þetta atriði, þangað til lægi fyrir lokareikningur um kostnaðinn við brúna, með tilheyrandi skilríkjum og úttektargjörð og lagði ráðið sýslumanni fyrir að semja

lokareikninginn, svo tímanlega, að hann væri kominn til endurskoðanda fyrir 1. febr. næstkomandi með sýslureikningunum. Sýslumaður hafði samt 29. júní eigi sent endurskoðanda, Torfa skólastjóra Bjarnasyni í Ólafsdal, lokareikninginn, sem eigi kom í hans hendur fyren á sýslufundinum 23.—26. marz þ. á. Eptir gjörðabókarútskriptinni hefir hann lýst því yfir, að hann eigi fyndi ástæðu til að endurskoða reikninginn, fyren útkljáð væri um það, hvort greiða skyldi úr sýslusjóði áður áminnzta upphæð frá 1900, 1159 kr. 18 a. Sýslunefndin eða meiri hluti hennar fjellust svo á þessa skoðun og gengur svo ályktun hennar útá það, að eigi væri ástæða að sinni til þess að úrskurða þenna lokareikning. Hann liggur nú fyrir hjer óendurskoðaður, en hinir fyrri 2 reikningar yfir brúarkostnaðinn eru endurskoðaðir.

Það var þannig ómögulegt að úrskurða reikninginn enn, og skyldi því endursenda hann til þess að endurskoðun færi fram fyrir júlímánaðarlok og að hann yrði lagður aptur fyrir sýslunefndina á aukafundi, sem haldinn yrði um miðjan ágúst, með svörum sýslumanns; skyldi hann svo þegar sendur forseta amtsráðsins. Þareð sýslumaður hefir eigi fullnægt þeim úrskurði amtsráðsins frá fyrra ári, að semja og senda lokareikning Laxárbrúarinnar á tilteknum tíma, 1. febr., og auk þess hafa komið fram opinberlega nýjar kærur undirskrifadar af tveimur sýslunefndarmönnum í Dalasýslu, útaf reikningsfærslu sýslumannsins í þessu brúarmáli, þá skorar amtsráðið á forseta, að láta rannsaka allar framkvæmdir hans og reikningsfærslu í þessu brúarmáli. Að öðru leyti visast til úrskurðar amtsráðsins um hinar fyrri kærur, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 25.—28. júlí f. á. (Stjórnartíðindi 1903, B. bls. 206).

Að því leyti, er snertir úrskurðinn á 8. gr. athugasemdanna við sýslusjóðsreikninginn fyrir 1901 um optnefndar 1159 kr. 18 a., skírskotaði forseti til þess, sem hann hafði skýrt frá og tekið fram á aðalfundi amtsráðsins, 25.—28. júlí f. á., og lagði enn áherzlu á það, að alþingistíðindin 1899 B. 579—580 sýndu, að Laxárbrúargjörðin væri alveg á vegum sýslufjelagsins; hefði þingmaður Dalamanna, sem þá var sjera Jens Pálsson á Görðum, flutt inn á þingið beiðni um 1700 kr. styrk til brúargjörðar á Laxá og það með þessum ummælum: *»Beiðni frá sýslunefnd Dalasýslu um styrk til þessarar brúar, ásamt fylgiskjöllum, barst mjer fyrst í hendur undir 2. umræðu fjárlaganna, og var þegar lögð fram á lestrarsalnam o. s. frv.«*, en Torfi Bjarnason og sjera Kjartan prófastur Helgason í Hvammi höfðu í brjefi til amtsins 18. júlí f. á., sagt, að alþingi hefði veitt alls 1700 kr. til Laxárbrúarinnar, *án þess að sýslunefndin hefði nokkurntíma um það beiðid*. Þeir hafa báðir síðar reynt til þess að rjettlæta sögusögn sína í brjefi til amtsins, dagsettu 7. nóvbr. f. á., sem var framlagt, og tekið fram, að það hefði orðið að sjást af sýslunefndargjörðunum frá 1900, hverjum skjátlaðist í þessu. Í gjörðabókarútskriptinni fyrir nefnt ár finnst ekki annað um Laxárbrúna, en að 1700 kr. veitast til hennar, sem einmitt sýnir, hver hafi á rjettu að standa,

Þar sem því hefir verið haldið fram, að sýslunefndin ætlaðist til, að þeir 4 hreppar sýslunnar, sem mest hafa not af Laxárbrúnni, Hörðudalshreppur, Miðdalshreppur, Haukadalshreppur og Laxárdalshreppur, og sem hafa lofað að kosta brúna að einhverju leyti, bæru þann kostnað, sem sýslusjóður og landssjóður eigi legðu fram, þá athugaði amtsráðið, að 230 kr. væru eptir lokareikningnum komnar upp í kostnaðinn, eða borgaðar af loforðsupphæðinni, sem nemur alls 549 kr.

Á lokareikningnum hefir sýslumaður skýrt svo frá, að von væri enn á 300 kr. frá Hörðudalshreppi og Haukadalshreppi. Amtsráðið athugaði, að enn stæðu óborgaðar 232 kr. 39 a. af brúarkostnaðinum, þótt þessi síðastnefnda upphæð kæmi inn.

Samkvæmt því, sem gjörzt hefir, snertandi Laxárbrúarreikninginn, varð amtsráðið að fresta enn að úrskurða fyrnefnda 8. gr. athugasemdanna við sýslusjóðsreikninginn fyrir 1901, en amtsráðið skipar svo fyrir, að þetta atriði verði tekið til umræðu og endilegrar ályktunar á fyrnefndum auka-fundi sýslunefndarinnar, sem haldinn yrði um miðjan ágúst næstkomandi.

Forseti skýrði frá, að úrskurður amtsráðsins í sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningunum úr Mýrasýslu fyrir 1902 væri fullnægt. Úrskurði amtsráðsins á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningunum úr Norðurisafjarðarsýslu, um vangreitt sýslusjóðsgjald og sýsluvegagjald úr Grunnavíkurreppi, er fullnægt.

8. Forseti lagði fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1903 úr öllum sýslum amtsins; höfðu endurskoðendur í hjerði endurskoðað þá, nema úr Vesturísafjarðarsýslu, en vegna fjarvistar endurskoðanda höfðu 3 sýslunefndarmenn rannsakað reikningana; forseti amtsráðsins hafði þar að auki yfirfarið alla reikningana.

Amtsráðið úrskurðaði þarnæst athugasemdir þær, sem endurskoðendur og forseti amtsráðsins höfðu gjört við suma af þeim.

9. Þá voru lögð fram og yfirfarin eptirnefnd eptirrit af gjörðabókum allra sýslunefnda:

- A. úr Strandasýslu frá 25.—28. apríl 1904.
- B. úr Norðurisafjarðarsýslu frá 23.—26. marz þ. á.
- C. úr Vesturísafjarðarsýslu frá 16.—18. apríl þ. á.
- D. úr Vesturbardastrandarsýslu frá 12.—16. apríl þ. á.
- E. úr Austurbardastrandarsýslu frá 24.—26. marz þ. á.
- F. úr Dalasýslu frá 23.—26. marz þ. á.

Sú upphæð, sem sýslunefndin má jafna niður án samþykkis amtsráðsins, er 3162 kr. 84 a. og hefði því sýslunefndin átt að leita samþykkis amtsráðsins til þeirrar niðurrjöfnunar, sem hún hefir ályktað og sem nemur 3259 kr. 25 a.

Amtsráðið leyfði eptir atvikum þessa niðurrjöfnun, en væntir, að nefndin gæti þess eptirleiðis, sem fyrir mælt er í þessu tilliti í 43. gr. tilsk. 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi.

G. úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 11.—12. apríl þ. á.

111

Forseti gat þess, að hann hefði fyrir hönd amtsráðsins, samþykkt þá á 29. júní lyktun sýslunefndarinnar 11. apríl þ. á., að taka 2000 kr. lán uppá sýslusjóð með svo vægum kjörum, sem kostur væri á, til þess að koma upp stórskipabryggju í Stykkishólmi, sbr. 14. gr. B. 14 í fjárlögunum fyrir 1904—1905.

Utaf því að amtsráðið hafði á fundi sínum 25.—28. júlí f. á. vísað frá sjer kæru frá sjera Helga Árnasyni í Ólafsvík yfir ærumeiðandi orðum sýslunefndaroddvitans um hann á sýslunefndarfundi 23.—24. marz f. á., með þeirri athugasemd, að presti væri innanhandar að höfða meiðyrðamál á móti oddvita sýslunefndarinnar, og að bókunin á ávitunum hans til prestsins hefði átt mjög illa við, hafði sýslunefndin nú lýst því yfir, að hún þykist mega ráða því ihlutunarlaust, hvernig hún hagar bókuninni á ályktunum sínum um fundarmál. Nefndin hefir heldur eigi búizt við því, eins og komizt er að orði í hinni fyrirbyggjandi fundargjörð, að amtsráðið færi að gefa oddvitanum í Neshreppi innan Ennis, sjera Helga Árnasyni, undir fótinn um að fara í mál við yfirmann sinn, sýslunefndaroddvitann, út af því að hann hefði fundið að framkomu hreppsnefndaroddvitans.

Að því leyti, er snertir það atriði, að amtsráðið hafi gefið oddvita hreppsnefndarinnar undir fótinn með að fara í mál við yfirmann sinn, sýslunefndaroddvitann, þá hefir amtsráðið aldrei hvatt hreppsnefndaroddvitann til slíks, hvorki beinlínis nje óbeinlínis. Hvað bókunina snertir, hefir amtsráðið eptir gildandi lögum eptirlit með öllum gjörðum sýslunefnda, og álitur því fyrnefnda aðfinning sína rjettmæta.

H. úr Mýrasýslu frá 7.—8. apríl þ. á.

10. Framlagt var brjef sýslumannsins í Barðastrandarsýslu, dagsett 11. maí þ. á., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar í Austurbarðastrandarsýslu og í hennar umboði leitar samþykkis amtsráðsins á þá ályktun hennar, að leggja skuli 300 kr. úr sýslusjóði í aðaldeild »Söfnunarsjóðs Íslands« og láta þær ávaxtast þar; allir vextir skyldu lagðir við höfuðstólinn, þangað til innstæðan væri orðin 2000 kr., en úr því mætti taka svo mikið af vöxtunum til noktunar árlega, sem sýslunefndin eða það stjórnarvald, sem kynni að vera komið í hennar stað, ákvæði, þó svo, að ávallt væri að minnsta kosti $\frac{1}{10}$ af ársvöxtunum lagður við höfuðstólinn.

Amtsráðið samþykkti þessa ályktun.

11. Framlagt var brjef sýslumannsins í Strandasýslu, dagsett 10. maí þ. á., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar og í umboði hennar leitar samþykkis amtsráðsins til þess að taka hjá einhverjum sjóði 500 kr. lán, sem hún svo veiti Sigurmundi Loptssyni á Skriðsnesenni að láni til kaupa á skilvinduviðgjörðarverkfærum gegn veði í þessum verkfærum og gegn sjálfskuldarábyrgð tveggja manna, þannig að lánið endurborgist auk vaxa á 10 árum.

Amtsráðið samþykkti þessa ályktun.

- 111 12. Framlagt var brjef sýslumannsins í Dalasýslu, dagsett 11. apríl 1904, þar
29. júní sem hann samkvæmt ályktun sýslunefndarinnar á fundi hennar 23.—26. marz þ. á. sækir um leyfi amtsráðsins til þess að mega leggja 772 kr. 42 a. úr sýslusjóði til sýsluvegasjóðs á yfirstandandi ári.

Amtsráðið veitti hið umbeðna leyfi.

13. Þá var framlagt brjef sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, dagsett 25. apríl þ. á., þar sem hann í nafni sýslunefndarinnar í Mýrasýslu leitar samþykkis amtsráðsins til þess að ganga í ábyrgð fyrir láni, að upphæð 4000 kr., sem Jón verzlunarmaður Björnsson í Borgarnesi og Þorkell borgari Guðmundsson samastaðar ætla að taka til þess, að koma upp gisti-húsi í Borgarnesi og er ábyrgðin bundin þeim skilyrðum, að lántakendurnir veðsetji sýslunefndinni húsið með 1. veðrjetti, haldi því váttryggnu fyrir 4000 kr. að minnsta kosti, og noti það til að taka á móti gestum eptir því, sem reynslan sýnir, að nauðsynl. væri.

Amtsráðið samþykkti þetta.

14. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um ástand styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir árið 1903 úr Strandasýslu, Dalasýslu, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og Mýrasýslu. Úr hinum sýslunum voru slíkar skýrslur ókomnar enn, og kvaðst forseti hafa skrifað sýslumönnunum hjeradlútandi.

Amtsráðið fann ekki næga ástæðu til þess, að beitast fyrir því, að sú breyting yrði gjörð á alþýðustyrktarsjóðsákvæðunum, að úthlutun styrksins verði frestað með lögum þangað til að úthlutunarupphæð hvers sjóðs nemi að minnsta kosti 20 kr., eins og ein sýslunefnd hafði stungið uppá.

15. Framlagt var frumvarp til reglugjörðar um fjallskil með meiru í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og staðfesti amtsráðið það til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1904.
16. Sömuleiðis staðfesti amtsráðið framlagt frumvarp til fjallskilareglugjörðar fyrir Dalasýslu til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1904.
17. Framlagt var ágripsendurrit úr gjörðabók sýslunefndarinnar í Strandasýslu viðvíkjandi fundarhaldi hennar 25.—28. apríl þ. á., sem sýnir, að sýslunefndin hefir ályktað að fella veginn yfir Trjekyllisheiði úr tölu sýsluvega, en aptur á móti skuli sýsluvegur talinn frá Skarði um Ásmundarnes og Bala til Kúvíkur. Í brjefi, dagsettu 10. maí þ. á., leggur sýslumaður í umboði sýslunefndarinnar þessa ályktun undir samþykki amtsráðsins, sem það og veitti.
18. Samkvæmt tillögum sýslunefndarinnar í Mýrasýslu ákvað amtsráðið, að Norðurárdalshreppur einn skyldi eptirleiðis vera 6. yfirsetukvennaumdæmi Mýrasýslu, en Þverárhliðarhreppur leggjast til 4. umdæmisins, sem nú er Gilsbakka- og Síðumúlasóknir.
19. Reikningurinn yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins, búnaðarsjóðs og búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins og amtsbókasafnsins fyrir 1903 voru aptur framlagðir.

Við jafnaðarsjóðsreikninginn var gjörð sú athugasemd, að vantaldir væru

til útgjalda 60 a. á einum ferðakostnaðarreikningi (gjaldlið II f. g.) og verð- **111**
ur eptir því eign til næsta árs í peningum 110 kr. 19 a., en ekki 110 kr. 29. júní
79 a.; með þessari athugasemd var reikningurinn samþykktur og hinir reikn-
ingarnir án athugasemda.

20. Sem fulltrúar á búnaðarþing fyrir næstu 4 ár var endurkosinn amtmaður J. Havsteen og til 2 ára í stað sjera Kristins Danielssonar, sem var fluttur úr amtinu, amtsráðsmaður Ásgeir Bjarnason í Knararnesi.

Amtsráðið ályktaði að skora á stjórnarnefnd Búnaðarfélagsins að hlutast til um þá lagabreyting, að fjelagið sjálft greiði utanbæjar fulltrúum ferðakostnað og fæðispeninga fyrir allan þann tíma, er þeir væru fjarverandi frá heimilum sínum.

21. Amtsráðsmaðurinn úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu bar upp þá tillögu, að bókavörðurinn við amtsbókasafnið í Stykkishólmi fengi að launum 100 kr. árlega, að þessu ári meðtöldu, og veitti amtsráðið þessa launabækkun.
22. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1905.

Tekjur:

1. Væntanlegar eptirstöðvar	kr. 600,00	
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 3600,00	kr. 4200

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 1300,00	
(hjeraf til forseta 300 kr.)		
2. Kostnaður samkvæmt 3. gr. laga 2. okt. 1891, um skipun dýralækna á Íslandi	— 100,00	
3. Amtsbókasafnið	— 400,00	
4. 9. afborgun uppí 12,000 kr. bankalán frá 14. nóv. 1896, kr. 600 — og leigur 30. sept. 1905 kr. 330	— 930,00	
5. 5. afborgun uppí 5000 kr. bankalán frá 30. júlí 1900, 500 kr., leigur ³⁰ / ₁₀₀ 1905, 125 kr.	— 625,00	
6. Ýmislegt	— 100,00	
7. Eptirstöðvar	— 745,00	kr. 4200
23. Amtsráðið veitti fyrir skriptir á fundinum 25 kr.		

Fleiri mál komu ekki til umræðu, og var fundi slitið.

Vesturamtið, Reykjavík 29. júní 1904.

J. Havsteen.

Utskrift

úr gjörðabók amtsráðs Norðuramtsins af aðalfundi þess 3. – 7. júní 1904.

Ár 1904, hinn 3. júní var aðalfundur amtsráðs Norðuramtsins settur og haldinn á Akureyri af amtmanni Páli Briem, amtsráðsmanni Húnavatnssýslu hreppstjóra Birni Sigfússyni á Kornsa, amtsráðsmanni Skagafjarðasýslu umboðsmanni Ólafi Briem á Álfrgeirsvöllum, amtsráðsmanni Eyjafjarðarsýslu Stefáni kennara Stefánssyni á Möðruvöllum og amtsráðsmanni Suðurþingeyjarsýslu Árna prófasti Jónssyni á Skútustöðum.

Á fundinum komu þessi mál til umræðu:

1. Samþykktar voru kosningar þessara manna til amtsráðsins um 6 ára tímabil:
 - a, Prófasts Árna Jónssonar á Skútustöðum sem aðalamtsráðsmanns Suðurþingeyjarsýslu.
 - b, Sýslumanns Steingríms Jónssonar á Húsavík sem varaamtsráðsmanns Suðurþingeyjarsýslu.
 - c, Umboðsmanns Ólafs Briems á Álfrgeirsvöllum sem aðalamtsráðsmanns Skagafjarðarsýslu.
 - d, Prófasts Zófóníasar Halldórssonar í Viðvík sem varaamtsráðsmann Skagafjarðarsýslu.
2. Forseti lagði fram reikninga með fylgiskjöllum yfir tekjur og gjöld árið 1903:
 - a, Jafnaðarsjóðs Norðuramtsins.
 - b, Búnaðarsjóðs Norðuramtsins.
 - c, Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munadarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.
 - d, Bókasafns Norðuramtsins.
 - e, Prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins.
 - f, Búnaðarsjóðs Eyjafjarðarsýslu.
 - g, Þúsund ára afmælisjóðs Eyjafjarðarsýslu.
 - h, Gróðrarstöðvarinnar á Akureyri.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

3. Forseti lagði fram:
 - a, Reikning Hólakirkju í Hjaltadal frá fardögum til 31. desember 1903 með fylgiskjöllum.
 - b, Reikning búnaðarskólans á Hólum frá 6. júní til 31. desember 1902 með fylgiskjöllum.
 - c, Reikning sama skóla árið 1903 með fylgiskjöllum.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

4. Forseti lagði fram sýslusjóðsreikninga og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1903 úr öllum sýslum amtsins, brúarsjóðsreikninga úr Skagafjarðarsýslu og Húna-

vatnssýslu s. á., og enn fremur reikning yfir framhaldskostnað við brúna á **112**
Ytri Laxá í Húnavatnssýslu 1903, alla með tilheyrandi fylgiskjöllum. 7. júní

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til yfirskoðunar.

5. Framlögð voru og lesin upp endurrit úr gjörðabókum allra sýslunefnda í
amtinu af fundargjörðum þeirra:

- a, Húnavatnssýslu frá 29. febr. til 5. marz 1904.
- b, Skagafjarðarsýslu frá 1.—7. marz 1904.
- c, Eyjafjarðarsýslu frá 18. júní 1903 og frá 15.—19. marz 1904.
- d, Suðurþingeyjarsýslu frá 29. febr. til 4. marz 1904.

Amtsráðið hafði ekkert við þessar fundargjörðir að athuga.

6. Forseti lagði fram heilbrigðissamþykktir:

- a, Fyrir Húsavíkurborg í Suðurþingeyjarsýslu.
- b, Fyrir Litlaárskógssandssjóborg í Eyjafjarðarsýslu.
- c, Fyrir Saudárkrókskaupþún í Skagafjarðarsýslu.

Heilbrigðissamþykktir þessar hafa verið samþykktar af hlutaðeigandi
sýslunefndum eftir löglegan undirbúning og bornar undir landlækni. Amtsráðið
staðfesti heilbrigðissamþykktir þessar.

7. Forseti lagði fram fjallskilareglugjörð fyrir Skagafjarðarsýslu. Amtsráðið
staðfesti reglugjörð þessa, er skyldi öðlast gildi 1. septbr. 1904. — Forseti
lagði fram fjallskilareglugjörð fyrir vesturhluta Þingeyjarsýslu. Amtsráðið
staðfesti reglugjörð þessa fyrir Suðurþingeyjarsýslu og skyldi hún öðlast
gildi 1. jan. 1905. —

8. Framlagðar voru skýrslur um hag styrktarsjóða í amtinu. Amtsráðið at-
hugaði þær og hafði ekkert við þær að athuga.

9. Framlagt var brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, dags. 12. marz þ. á.,
þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að sýsluveginum
í Fljótum frá Dritvík um Dæliós að Fljótaárbrú verði breytt þannig að hann
liggi um Haganesvík.

Amtsráðið samþykkti þetta.

10. Framlagt var brjef sýslumannsins í Húnavatnssýslu, dags. 24. marz þ. á.,
þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að vegurinn frá
Bólstaðarhlíð að Bergsstöðum, sem verið hefir hreppavegur, verði gjörður
að sýsluvegi.

Amtsráðið samþykkti þetta.

11. Framlagt var brjef sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu, dags. 12. marz þ. á.,
þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að hún megi taka
2000 kr. lán til 10 ára og 1000 kr. bráðabirgðalán um 1 ár til vegagjörða,
og gat forseti þess jafnframt, að hann hefði 24. marz þ. á. samþykkt lán-
töku þessa uppá væntanlegt samþykki amtsráðsins.

Amtsráðið samþykkti þetta.

12. Forseti lagði fram brjef, dags. 30. desbr. 1903, frá Búnaðarfelagi Íslands
um það, að Magnúsi Einarssyni dýralækni væri veitt þóknun fyrir kostnað
og fyrirhöfn með útbýting á bóluefni. Amtsráðið álitur að Búnaðarfelag

112

7. júní

Íslands ætti að hafa umsjón með útvegum á bóluþefni fyrir land allt og annast um að nægilegt bóluþefni væri jafnan til handa fjáreigendum. Amtsráðið vill því eigi taka mál þetta að sjer, heldur fela Búnaðarfélaginu það til allra framkvæmda.

13. Framlögð voru bónarbrjef um styrk af Prentsmiðjúsjóði Norður- og Austur- amtsins frá námspiltum gagnfræðaskólans á Akureyri Birni H. Guðmunds- syni, Gísla Bjarnasyni og Pálma Jónasi Þórðarsyni og frá námsmeyjum á kvennaskóla Eyfirðinga Helgu Tómasdóttur frá Glerárholti og Jósefinu Stef- ánsdóttur frá Siglufirði. Amtsráðið veitti hverjum umsækjanda fyrir sig 27 kr. styrk.
14. Forseti lagði fram erindi frá oddvita Bólstaðarhlíðarhrepps, dags. 18. apríl f. á., þar sem hann áfrýjar úrskurði sýslunefndar Húnavatnssýslu á sveitar- sjóðsreikning tjeðs hrepps fardagaárið 1901—1902 ásamt umsögn sýslu- mannsins í Húnavatnssýslu, dags. 17. ágúst 1903, og mörgum fylgiskjölum snertandi þetta mál.

1. Í tjeðum reikningi voru taldar eptirstöðvar í vörzlum gjaldkera kr. 266, 24. — Við það gjörði endurskoðandi þá athugasemd, að ef hreppurinn hefði reikning í verzlunum, þá ætti á reikningnum að telja það, sem hann ætti inni eða skuldaði í þeim eins og þetta væri þann dag, er reikningur- inn væri saminn. Sýslunefndin úrskurðaði að þetta skyldi vera til eptir- breytni.

Oddviti óskar, að þessi úrskurður verði felldur úr gildi. — Það er að vísu eigi rjett af sýslunefndinni að heimta talið á reikningnum innieignir og skuldir þann dag, er reikningurinn var saminn, sem var 27. nóvbr. 1902, af því að reikningurinn er fyrir fardagaárið næst á undan. Það verður því að fella úrskurðinn úr gildi eins og hann er orðaður, en jafnframt getur amtsráðið þess, að það er eigi aðeins rjettur sýslunefnda að heimta, að inni- eignir og skuldir hreppa hjá verzlunum við lok fardagaársins sjeu taldar í reikningum hreppanna, heldur er það og skylda sýslunefnda að heimta slíkt.

2. Í eignarskýrslu hreppsins í fardögum 1901 var talin skuld hjá Sveini nokkrum Sigvaldasyni kr. 83,30. Samkvæmt samningi við hreppsnefndina borgaði skuldunautur 20 kr. og gaf hún jafnframt eptir hinn hluta skuldar- innar. Endurskoðandi athugaði að hreppsnefndin hefði eigi fengið samþykki sýslunefndar til þessarar eptirgjafar, en oddviti áleit, að hreppsnefnd væri alls eigi skyld til að leita slíks samþykkis. Sýslunefndin úrskurðaði þá, að þær kr. 63,30, sem óborgaðar voru af skuldinni, skyldu teljast á næsta árs eignaskýrslu, svo framarlega sem hreppsnefndin vildi eigi biðja um sam- þykki sýslunefndar. Oddviti hreppsins óskar að þessi úrskurður verði felld- ur úr gildi.

Það fje, sem hreppurinn á hjá öðrum og sem talið er í eignaskýrslu hans, heyrir undir innstæðufje hreppsins. Samkvæmt tilskipun 4. maí 1872, 26. gr. 6. tölulið, má hreppsnefnd eigi eyða innstæðufje sveitarinnar án

samþykkis sýslunefndar; en auk þess hefir sýslunefnd almenna umsjón með **112**
hreppsnefndum, sbr. 38. gr. sveitarstjórnarlaganna og verður því að telja 7. júní
úrskurð sýslunefndarinnar lögum samkvæman.

15. Forseti lagði fram brjef hreppsnefndarinnar í Hvanneyrarhreppi, dags. 27. f. m., þar sem hún óskar að amtsráðið telli úr gildi úrskurð sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu á síðasta fundi hennar um sveitarútsvar tveggja manna. Samkvæmt lögum leggur sýslunefndin endilegan úrskurð á kærur um sveitarútsvör og fyrir því verður ósk þessi eigi tekin til greina.
16. Framlögð var beiðni frá hjeraðslækninum í Höfðahverfishjeraði um 1000 kr. styrk til sjúkraskýlis fyrir hjerað þetta. Amtsráðið ályktaði að veita umbeðna upphæð með því skilyrði að hlutaðeigandi sýslufjelög eða sveitarfjellög tæki að sjer ábyrgð á viðhaldi sjúkraskýlisins, þegar það væri byggt, og að þau leggi fram jafnmikla upphæð.

Samþykkt með 3 atkv. gegn 2.

Þegar að því kemur að þessi upphæð verði greidd, ákvað amtsráðið að hún skyldi tekin að láni og afborguð með jöfnum afborgunum á 10 árum.

17. Amtsráðið ákvað að verja mætti kr. 25,67 úr jafnaðarsjóði fyrir sóttvarnarlyf.
18. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikning Hólaakirkju í Hjaltadal frá fardögum til 31. desemb. 1903 og var hann samþykktur athugasemdalaust.
19. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikning búnaðarskólans á Hólum frá 6. júní til 31. desemb. 1902 og reikning sama skóla árið 1903 og voru þeir samþykktir athugasemdalaust. — Jafnframt ákvað amtsráðið viðvikjandi athugasemdum um reikninga Hólaskóla 1901—1902 að við svo búið mætti standa.
20. Forseti lagði fram skýrslu um gripi, áhöld og efni Hólaakirkju og brjef prófasts Zófoníasar Halldórssonar, dags. 25. febr. þ. á., og biskupsins yfir Íslandi, dags. 27. apríl. þ. á., um aðgjörð á ljósahjálum og ljósastjökum kirkjunnar, er væntanlega kostar allt að 120 kr. — Amtsráðið ákvað, að þessi aðgjörð mætti fram fara og veitti í því skyni 70 kr. til kirkjunnar á Hólum.
21. Forseti lagði fram skýrslu um búnaðarskólann á Hólum 1903—1904 ásamt brjefi prófasts Zófoníasar Halldórssonar um kennslu hans í móðurmálinu, dags. 2. þ. m.
Amtsráðið athugaði skjöl þessi og ákvað, að prenta skyldi skýrslur um búnaðarskólann fyrir 3 síðustu ár.
22. Forseti lagði fram skýrslu um eignir búnaðarskólans á Hólum samkvæmt skoðun og virðingu 15. maí 1904.
Amtsráðið athugaði hana.
23. Forseti lagði fram brjef frá Gísla bónda Þorfinnssyni á Hofi, hjáleigu Hóla, þar sem hann óskar að fá lífstíðarábúð á Hofi með sömu skilmálum, sem hann býr nú við, ásamt skýrslu um jarðabætur hans. Amtsráðið ákvað,

112

7. júní

- þar sem eptir eru 4 ár af ábúðartíma leiguliða, að fresta því að gjöra út um þetta mál.
24. Forseti lagði fram brjef kennara við búnaðarskólann á Hólum, bústjóra og tilsjónarmanns um endurbætur á skólahúsinu og bygging leikfímishúss ásamt umsögnum sýslunefnda um málið. Amtsráðið ákvað með 3 atkvæðum gegn 2 atkvæðum að fresta málinu til næsta fundar, en jafnframt ákvað það, að verja allt að 200 kr. til nauðsynlegra aðgjörða á skólahúsinu.
25. Lagt var fram brjef frá bústjóra Flóvent Jóhannssyni á Hólum, dags. 20. f. m., þar sem hann óskar að byggt verði »langhús« framan við bæinn, þar sem nú standa skáli og bæjardyr.
- Amtsráðið gat eigi veitt þetta.
26. Lagt var fram brjef frá bústjóra Flóvent Jóhannssyni á Hólum, dags. 20. f. m., þar sem hann óskar, að amtsráðið greiði honum 25 kr. á mánuði fyrir að hirða skólahúsið á Hólum, leggja í ofna, búa um rúm og þvo úr þeim.
- Amtsráðið ákvað, að bústjórinn skyldi hafa 15 kr. á mánuði síðastliðinn vetur fyrir að hirða skólahúsið, hirða lampa, leggja í ofna og þvo úr rúmum skólasveina.
- Ennfremur ákvað það, að veita skólastjóra heimild til að verja allt að 25 kr. á mánuði fyrir þetta, og jafnframt sje bústjórinn leystur frá þeirri skyldu, sem hann hefir samkvæmt samningi við amtsráðið, til að gjöra þetta kauplaust.
27. Forseti lagði fram skýrslu um mat á húsum og öðrum mannvirkjum, sem gjörð hafa verið á Hólum í Hjaltadal síðastliðin 2 ár.
1. Fjós 59 fet 4 pl. á lengd, 15 fet 6 pl. á breidd og 10 fet 5 pl. á hæð í mæni, en 9 fet undir mæniása. Hæð á hliðveggjum undir lausholt 6 fet 2 pl.; virt	kr. 1000 00
2. Hesthús 39,9 fet á lengd, 10,8 fet á breidd; hæð undir mæni ása 9 fet, en undir hliðarás 6 fet; virt	— 120 00
3. Hlaða við hesthúsið 17 ál. á lengd, 5 ál. á breidd; hæð í mæni 6 ál., hæð undir hliðarása 4½ ál., virt	— 200 00
4. Túnasljetta á 2 stöðum 360 □ fðm., 30 dagsverk á kr. 2,50 —	75 00
5. Skurður 150 faðma langur, 18 dagsverk á kr. 2,50	— 45 00
6. Vinna við Hjaltadalsá og Hofsa 1902 og 1903, 10 dagsverk á kr. 2,50	— 25 00
7. Aðgjörð á Nýjabæ ásamt nýrri eldavjel	— 185 00
8. Vatnsleiðsluskurðir heim að bæ og fjósi	— 20 00
9. Skurður á Hofseyrum 43 dagsverk á kr. 2,50	— 107 50
10. Túnasljetta sunnan við skólahúsið 346 □ fðm. 28⅞ dags verk á 2,50	— 72 00
	Alls kr. 1849 50
Frá þessu dregst matsverð gamla fjóssins, sem lagt er niður —	150 00
	Eptir kr. 1699 50

Amtsráðið athugaði við þessa skýrslu, að því virtist dagsverkið of hátt metið á kr. 2,50. Tvö hin síðasttöldu mannvirki hafa verið unnin í vor, þegar dagsverk sveitamanna hafa aðeins verið borguð með 2 kr., jafnvel í kaupstöðum. Það áleit, að eptirleiðis ætti eigi að meta dagsverkið við túnasljettun og skurðagröpt hærra en 2 kr. Ennfremur virðist, að sumstaðar kynni bústjórinn að hafa talið í þessum mannvirkjum það, sem í raun rjettri ætti að teljast sem viðhald, en eptirleiðis má slíkt ekki eiga sjer stað.

Bústjórinn hefir tekið að sjer ábyrgð á fjósinu eins og öðrum húsum. Bústjórinn hefir ábyrgð á öðrum húsum og mannvirkjum, sem gjörð hafa verið, og felur amtsráðið forseta að útvega skriflega viðurkenningu bústjórans fyrir því.

Ennfremur felur amtsráðið forseta, að heimta skriflegar tillögur bústjórans um hús eða mannvirki, sem hann vill vinna uppi leigu þá, er hann á að greiða.

28. Samkvæmt leigusamningi við bústjóra Flóvent Jóhannsson skal hann greiða árlega:

1. Leigu af heimajörðinni Hólum	kr. 500 00
2. Afgjald Hofs, sem er	— 140 00
3. 4 ^o / _o leigu af matsverði búfjár og lausaffjármuna að upp- hæð kr. 11,128 00	445 12
	Alls kr. 1085 12

Leigan fyrir tvö ár er — 2170 24

Upp í þetta gengur matsverð húsa og mannvirkja kr. 1699 50

Borgun fyrir kennslu, hirðing skólahússins o. fl.

samkvæmt reikningi bústjórans, dags. 20. f. m. — 171 00=— 1870 50

Hinar eptirstandand kr. 299 74

hefðu átt að greiðast með því, sem bústjórinn hefir unnið í þarfir skólans, en sem bústjórinn hefir gagnstætt samningunum fengið greitt hjá skólastjóra. Amtsráðið ákvað því að fela forseta að innheimta áður nefndar kr. 299 74 í peningum.

29. Forseti lagði fram brjef frá prófasti Zófoníasi Halldórssyni í Viðvík, dags. 30. f. m., þar sem hann eptir tilmælum forseta skýrir frá því, hvernig hann hyggur að koma megi á verklegri kennslu á Hólum í maí, júní og fram í júlí, og þar sem hann ber fram þá skoðun, að amtið taki aptur að sjer skólabúið á Hólum og láti reka það fyrir sinn reikning. Amtsráðið athugaði þetta.
30. Um inntöku á búnaðarskólann á Hólum hafa sótt 30 nemendur, en vegna húsrúms er eigi hægt að taka á móti nema 14 nemendum.
31. Forseta var falið að ráða mann næsta vetur til að kenna við búnaðarskólann á Hólum, ráða kennsluáhaldaafninu, aðstoða kennara skólans og fara yfir dagbækur, sem nemendur við verklegt nám eiga að halda, samkvæmt leiðbeiningu skólastjóra, fyrir 350 kr. laun.

112 32. Amtsráðið ljét í ljós, að það teldi æskilegt að haldinn yrði bændaskóli í marzmánuði næsta vetur, ef skólastjóri sæji sjer það á nokkurn hátt fært.

7. júní

33. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikninga þá, sem nefndir eru í 2. tölulið, og voru þeir samþykktir athugasemdalaust.

34. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýslusjóðsreikningana.

a. Við sýslusjóðsreikning Húnavatnssýslu þótti athugavert:

1. Að borgun fyrir hundahreinsun er sumstaðar 20 aur. fyrir hund, en sumstaðar 25 aur. fyrir hund.

2. Að skýrslur um hundahreinsun vanta úr Sveinsstaða, Ytri Torfustaða, Fremri Torfustaða og Staðarhreppum og að hinar skýrslurnar eru ófullkomnar.

b. Við sýslusjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.

c. Við sýslusjóðsreikning Eyjafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.

d. Við sýslusjóðsreikning Suðurlingeyjarsýslu þótti athugavert, að fylgiskjal við gjaldlið 17 vantar og ber reikningshaldara að útvega það og senda.

Reikningarnir voru samþykktir með þessum athugasemdum.

35. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýsluvegasjóðsreikningana og brúarsjóðsreikningana, er voru úrskurðaðir þannig:

a. Við sýsluvegasjóðsreikning Húnavatnssýslu þótti athugavert, að reikningsskil vanta fyrir kr. 62 00 af fje því, sem lagt hefir verið til vegagjörða í Þverárhreppi. Reikningshaldara ber að útvega og senda reikningsskil þessi.

b. Við sýsluvegasjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.

c. Við sýsluvegasjóðsreikning Eyjafjarðarsýslu þótti athugavert að skilagrein vantar fyrir 25 kr., sem varið hefir verið til sýsluvega í Hvanneyrarhreppi, og ber að útvega hana og senda.

d. Við sýsluvegasjóðsreikning Suðurlingeyjarsýslu þótti ekkert athugavert.

e. Við brúarsjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.

f. Við brúarsjóðsreikninga Húnavatnssýslu og við reikning um útgjöld til brúar á Ytri Laxá þótti ekkert athugavert.

36. Framlagt var brjef Þorsteins Konráðssonar á Eyjólfssstöðum, dags. 27. f. m., þar sem hann kærir að sýslunefnd Húnavatnssýslu hafi neitað að veita lán til viðgjörðar á ferju á Eyjólfssstöðum. Þar sem mál þetta heyrir undir dómstólana, vísar amtsráðið máli þessu frá.

37. Framlögð voru bónarbrjef frá kvennaskóla Eyfirðinga um 400 kr. styrk til skólans, og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 400 kr. styrk til kvennaskólans þar. Bónarbrjefunum fylgdu skýrslur skólanna og reikningur kvennaskóla Eyfirðinga.

Amtsráðið athugaði, að reikningur kvennaskóla Húnavatnssýslu fylgdi eigi bónarbrjefi frá sýslumanni Húnavatnssýslu, og að það sæist eigi af

reikningi kvennaskóla Eyfirðinga, að þeim 300 kr., sem skólanum hafa verið veittar til vefnaðarkennslu, hafi verið varið samkvæmt tilganginum.

112
7. júní

Amtsráðið ákvað því, að ef skólinn eigi kemur á vefnaðarkennslu á næsta hausti, þá skuli greiða þessar 300 kr. aptur.

Amtsráðið veitti hvorum skóla fyrir sig 400 krónur.

38. Forseti lagði fram reglugjörð um kennslu í kvennaskólanum á Blönduósi, er sýslunefndin í Húnavatnssýslu hefir samþykkt á síðasta fundi sínum. Amtsráðið staðfesti reglugjörð þessa með þeirri breytingu, að enska sje felld burt sem skyldunámsgrein. Reglugjörðin öðlast gildi frá byrjun næsta skólaárs.

39. Forseti lagði fram bónarbrjef frá sýslunefndarmanni Sigurði Jónassyni á Bakka um 100 kr. styrk til að hafa gistihús í Bakkaseli við Öxnadalsheiði á móti jafnri upphæð, er veitt hefir verið úr landssjóði, gegn því að veitt verði úr jafnaðarsjóði lík upphæð.

Amtsráðið veitti hinn umbeðna styrk með því skilyrði að beiðandinn hafi í Bakkaseli rúm handa allt að 10 gestum með nauðsynlegum beina og húsbúnaði, og hús og hey handa allt að 20 gesta hestum. Jafnframt fól amtsráðið forseta að sækja um þessar 100 kr. úr landssjóði, svo framarlega sem hin ömtin eru laus við að greiða líkar upphæðir.

40. Amtsráðið kaus í bókasafnsnefnd til 3 ára:

Prentara Odd Björnsson,

Kennara Stefán Stefánsson,

Hjæraðslækni Sigurð Hjörleifsson.

41. Amtsráðið fól forseta að að flytja prófasti Zófóníasi Halldórssyni í Viðvík einlægt þakklæti ráðsins fyrir kennslu hans í móðurmálinu, umsjón hans með búi og jörð á Hólum og önnur störf hans í þarfir búnaðarskólans á Hólum með ósk um að hann vildi halda störfum þessum áfram.

42. Amtsráðið ákvað, að af námsstyrk þeim, sem ætlaður er skólapiltum á Hólum, skuli verja allt að 250 kr. til verðlauna fyrir góðar teikningar, grasasafn, færslu á dagbókum og ritgjörðir í húsdýrafræði og jarðyrkjufræði. Í hverjum af hinum nefndu námsgreinum má veita þrjú verðlaun. Verðlaunin mega eigi borgast í peningum, en einhverjir hlutir skulu keyptir, sem afhendast þeim, er verðlauna þykja verðir. Það, sem verðlaun eru veitt fyrir, skal vera eign skólans.

43. Amtsráðið ákvað, að dagbækur lærisveina, sem taka þátt í verklegri kennslu skuli vera eign skólans, og fól forseta að ráða mann til að fara yfir dagbækurnar með 3. kennara búnaðarskólans.

44. Var samin og samþykkt svolátandi

áætlun

um tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hólum 1905.

Tekjur :

1. Styrkur úr landssjóði	kr. 2500 00
2. Tillag frá jafnaðarsjóði	— 3920 00
3. Afgjald af Hofi og leigur af búfje og landsfje á Hólum	— 580 00
	Kr. 7000 00

112

7. júní

Gjöld :

1. Laun kennara:		
a. 1. kennara	kr. 1200 00	
b. 2. kennara	— 800 00	
c. 3. kennara	— 350 00	
d. Tímakennsla	— 350 00	kr. 2700 00
2. Endurskoðun og eptirlit	— 150 00	
3. Brunabótagjald	— 180 00	
4. Viðhald á skólahúsi	— 200 00	
5. Hiti, ljós og hirðing skólahússins	— 575 00	
6. Bækur og áhöld	— 800 00	
7. Námsstyrkur á skólanum	— 500 00	
8. Námsstyrkur til verklegar kennslu	— 500 00	
9. Afborgun og vextir af landssjóðsláni	— 1200 00	
10. Óviss útgjöld	— 195 00	
		Kr. 7000 00

45. Var samin og samþykkt svo hljóðandi

áætlun

um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins 1905.

Tekjur :

1. Áætlaðar eptirstöðvar	kr, 700 00
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 6000 00
	Kr. 6700 00

Gjöld :

1. Til amtsráðsins	kr. 500 00
2. Til menntamála :	
a. til kvennaskóla Eyfirðinga	kr. 400 00
b. — kvennaskóla í Húnavatnssýslu	— 400 00
c. — bókasafns Norðuramtsins	— 500 00
d. — búnaðarskólans á Hólum :	
1. Búnaðarskólagjald	kr. 870 00
2. Tillag til skólans	— 3050 00
	kr. 3920 00
3. Tillag til Búnaðarfélag Íslands	— 400 00
4. Vextir og afborgun af spítalaláni	— 174 00
5. Styrkur til gistihúss í Bakkaseli	— 100 00
6. Óviss útgjöld	— 306 00
	Kr. 6700 00

Fleira kom ekki til umræðu.

Fundarbók lesin upp og samþykkt.

Fundi slitið 7. júní 1904.

112

7. júní

Páll Briem. Árni Jónsson. Stefán Stefánsson. Björn Sigfússon. Ólafur Briem.

Rjetta útskrift staðfestir

Páll Briem.

Fundargjörðir

113

12. ág.

amtsráðs Austuramtsins 10.—12. ágúst 1904.

Ár 1904 hinn 10. dag ágústmánaðar var aðalfundur amtsráðs Austuramtsins settur og haldinn á Seyðisfirði af amtmanni Páli Briem, aðalamtsráðsmanni Austurskaptafellssýslu Þorgrími hjeraðslækni Þórðarsyni á Borgum, varaamtsráðsmanni Suðurmúlasýslu Sveini bónda Ólafssyni í Firði í Mjóafirði, aðalamtsráðsmanni Norðurmúlasýslu síra Einari Þórðarsyni á Bakka í Borgarfirði og aðalamtsráðsmanni Norðurþingeyjarsýslu Árna hreppstjóra Kristjánssyni á Lóni.

Á fundinum voru þessi málefni tekin til meðferðar:

1. Forseti skýrði frá að kosnir hefðu verið sem amtsráðsmenn um 6 ára tíma-bil.
 - a. Í Austurskaptafellssýslu sem aðalamtsráðsmaður Þorgrímur hjeraðslækni-ir Þórðarson á Borgum, og sem varaamtsráðsmaður Þorleifur hreppstjóri Jónsson á Hólum.
 - b. Í Suðurmúlasýslu sem aðalamtsráðsmaður Friðrik kaupmaður Möller á Eskifirði, og sem varaamtsráðsmaður Sveinn bóndi Ólafsson í Firði í Mjóafirði. — Amtsráðið samþykkti kosningar þessar.
2. Forseti skýrði frá, að í Norðurmúlasýslu hefði verið kosinn varaamtsráðsmaður síra Björn Þorláksson á Dvergasteini, í stað varaamtsráðsmanns Jóns Jónssonar á Vopnafirði, sem farinn er af landi burt, og var kosningin samþykkt.
3. Forseti lagði fram reikninga yfir tekjur og gjöld eftirfylgjandi sjóða 1903 með fylgiskjölum:
 - a. Jafnaðarsjóðs Austuramtsins,
 - b. Búnaðarsjóðs Austuramtsins,
 - c. Búnaðarskólasjóðs Austuramtssins,
 - d. Gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar,
 - e. Gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

4. Forseti lagði fram sýslusjóðsreikninga og sýsluvegasjóðsreikninga fyrir 1903 úr öllum sýslum amtsins, alla með tilheyrandi fylgiskjölum.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

5. Framlögð voru og lesin upp endurrit úr gjörðabókum allra sýslunefnda í amtinu af fundargjörðum þeirra:

- a. Norðurpingeyjarsýslu frá 18.—20. apríl 1904,
- b. Norðurmúlasýslu frá 26.—28. apríl 1904,
- c. Suðurmúlasýslu frá 20.—25. apríl 1904,
- d. Austurskaptafellssýslu frá 4. maí 1904.

Amtsráðið hafði ekkert verulegt að athuga við fundargjörðirnar.

6. Framlagðar voru skýrslur um hag styrktarsjóða alþýðufólks í Norðurpingeyjarsýslu, Seyðisfjarðarkaupstað, Suðurmúlasýslu og Austurskaptafellssýslu fyrir árið 1903. Skýrsla um hag þessara sjóða í Norðurmúlasýslu 1903 var í sýslufundargjörðinni.

Amtsráðið athugaði skýrslur þessar og þótti ekkert athugavert við þær.

7. Forseti lagði fram fjallskilareglugjörð fyrir vesturhluta Pingeyjarsýslu. Amtsráðið staðfesti reglugjörð þessa fyrir Kelduneshrepp í Norðurpingeyjarsýslu og skyldi hún öðlast gildi 1. janúar 1905.

8. Forseti lagði fram reglugjörð um breytingar á reglugjörð fyrir Suðurmúlasýslu um refaveiðar, notkun afrjetta, fjallskil m. fl. frá 1. janúar 1893.

Amtsráðið staðfesti reglugjörð þessa, og skyldi hún öðlast gildi 1. janúar 1905.

9. Framlögð voru bónarbrjef frá kvennaskóla Eyfirðinga um 100 kr. styrk til skólans og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 100 kr. styrk til kvennaskólans þar. Bónarbrjefunum fylgdu skýrslur skólanna og reikningur kvennaskóla Eyfirðinga.

Amtsráðið veitti hvorum þessa skóla 100 kr. styrk einsog næstl. ár.

Jafnframt lætur ráðið það álit í ljósi, að æskilegt væri, að kvennaskólar þessir tækju upp kennslu í matreiðslu.

10. Forseti lagði fram heilbrigðissamþykktir:

- a, Fyrir Vopnafjarðarkauptún í Norðurmúlasýslu.
- b, Fyrir Reyðarfjarðarhrepp í Suðurmúlasýslu.
- c, Fyrir Norðfjarðarhrepp í Suðurmúlasýslu.
- d, Fyrir Breiðdalshrepp í Suðurmúlasýslu.

Heilbrigðissamþykktir þessar hafa verið samþykktar af hlutadeigandi sýslunefndum eptir löglegan undirbúning og bornar undir landlækni.

Amtsráðið staðfesti samþykktir þessar, er skulu öðlast gildi 1. janúar 1905.

11. Framlögð var kæra verzlunarstjóra Sigfúsar Danielssonar á Eskifirði, dags.

17. ágúst f. á., um að sýslunefnd Suðurmúlasýslu hafi hækkað aukaútsvar 1902 á verzlun Jóns kaupmanns Magnússonar á Eskifirði, er hann veitir forstöðu, ásamt umsögn sýslunefndar Suðurmúlasýslu. 12. ág.

Samkvæmt 1. gr. í lögum 9 jan. 1880 um breytingar á tilskipun um sveitarstjórn á Íslandi 4. maí 1872, leggur sýslunefndin endilegan úrskurð á málið, og verður að visa máli þessu frá.

12. Framlögð var kæra Sigfúsar verzlunarstjóra Danielssonar á Eskifirði, dags. 17. ágúst f. á., um það, að sýslunefnd Suðurmúlasýslu hafi hækkað aukaútsvar hans 1902 um 10 krónur. Sýslunefndin hefir hækkað útsvarið án þess að í þessu máli hafi verið kært yfir útsvari kæranda eða hreppsnefnd hefði lagt úrskurð á málið; verður því að álita, að sýslunefndina hafi brostið lagaheimild til að hækka útsvarið, og fellir amtsráðið því, með 4 atkvæðum gegn 1, úrskurð sýslunefndarinnar í máli þessu úr gildi, að því er snertir útsvarshækkun Sigfúsar Danielssonar.

13. Lögð voru fram brjef sýslumannsins í Norðurmúlasýslu, dags. 21. maí þ. á., þar sem hann óskar þess, fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að hækka megi sýsluvegasjóðsgjald sýslunnar fyrir 1903 uppí kr. 1,5 og fyrir 1904 uppí kr. 2,25.

Amtsráðið samþykkti þetta.

14. Lagt var fram brjef sýslumannsins í Skaptafellssýslu, dags. 4. marz þ. á., þar sem hann heldur því fram, að aðrar reglur verði að gilda um ferðakostnað og fæðispeninga hans, sem oddvita kjörstjórnarinnar en um »kjörstjóra«, og að honum hafi því verið heimilt að lögum að reikna sýslusjóði til útgjalda kostnað hans við ferð til að mæta á kjörfundi að Flatey á Mýrum 10. júní 1902 kr. 130,00.

Amtsráðið getur eigi fallizt á þetta, en samþykkti að greiða mætti, auk þóknunar til hans fyrir 14 daga kr. 28 00
kostnað fyrir sendiferð með skjöl og bækur — 80 00
Samtals kr. 108 00

en 22 kr. skyldu greiðast aptur í sýslusjóð.

15. Framlagt var brjef, dags. 30. desemb. 1903, frá Búnaðarfélagi Íslands um það, að Magnúsi dýralækni Einarssyni væri veitt þóknun fyrir kostnað og fyrirhöfn með útbýting á bóluæfni.

Amtsráðið álitur, að Búnaðarfélag Íslands ætti að hafa umsjón með útvegum á bóluæfni fyrir land allt og annast um að nægilegt bóluæfni væri jafnan til handa fjáreigendum.

Amtsráðið vill því eigi taka mál þetta að sjer, heldur fela Búnaðarfélaginu það til allra framkvæmda.

16. Lagt var fram brjef frá Jónasi lækni Kristjánssyni á Brekku og Halldóri bónda Benediktssyni á Skriðuklaustri, dags. 5. þ. m., þar sem þeir biðja um riflegan styrk til sjúkraskýlis á Brekku.

Amtsráðið veitti til sjúkraskýlisins 500 kr.

- 113 17. Lagt var fram brjef bæjarfógetans á Seyðisfirði, dags. 10. þ. m., þar sem
12. ág. hann óskar að fá 300 kr. styrk til spítalans á Seyðisfirði vegna nauðsyn-
legra húsabóta.

Amtsráðið veitti hinn umbeðna styrk.

18. Forseti lagði fram úrskurð sinn á reikninga búnaðarskólans á Eiðum f. á. Ennfremur lagði hann fram reikning skólans yfir tekjur og gjöld 1903—1904 og jafnaðarreikning skólabúsins 3. júní 1904 með fylgiskjölum, athugasemdum og svörum.

Amtsráðsmanni Norðurmúlasýslu var falið að endurskoða reikninginn.

19. Forseti lagði fram brjef frá stjórnarnefnd búnaðarskólans á Eiðum, dags. 3. júní þetta á., þar sem hún óskar að amtsráð Austuramtsins veiti skólanum 300 kr. styrk til þess að gjöra tilraun með ræktun fódurrófna í stórum stíl.

Amtsráðið veitti skólanum 600 kr. styrk næstk. ár eins og yfirstandandi ár.

20. Lagður fram reikningur bókasafns Austuramtsins 1903 með fylgiskjölum. Amtsráðsmanni Austurskaptafellssýslu var falið að endurskoða reikninginn.

21. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikninga þá, sem nefndir eru í þriðja tölu-
lið, og voru þeir samþykktir athugasemdalaust.

22. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýslusjóðsreikningana, er þeir höfðu endur-
skoðað.

a. Við sýslusjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert:

1. Samkvæmt gjaldlið 3 hafa yfirsetukvennalaun verið greidd með 400 kr., en kvittanir eru aðeins fyrir 320 kr. og beiðni frá einni yfirsetukonu um útborgun á launum hennar, fskj. 10. Þar sem kvittun fyrir 80 kr. vantar, ber reikningshaldara að útvega hana og senda.
2. Samkvæmt gjaldlið 4 hafa verið greiddar fyrir hundalækningar 134 kr. og er kvittað fyrir 84 kr. Kvittanir vanta fyrir 50 kr. og ber reikningshaldara að útvega þær og senda.
3. Skýrslar um hundalækningar vanta og ber að útvega þær og senda.

b. Við sýslusjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti athugavert:

1. Samkvæmt fylgiskj. 30, eru greiddar kr. 3 66 fyrir sóttþreinsun á Þórarinsstöðum. Þar sem þetta mun vera borgun fyrir sóttþreinsun á bústað og munum holdsveiks manns, er samkvæmt lögum 4. febr. 1898 um aðgreining holdsveikra manna frá öðrum, 11. gr., á að greiða úr landssjóði, ber að endurgjalda sýslusjóði þessa upphæð.
2. Til sóttvarna hafa verið greiddar 100 kr. úr sýslusjóði; reikningar yfir kostnað við sóttvarnir hafa verið sendir til landssjóðs og fylgja eigi sýslusjóðsreikningnum. Þegar svo á stendur ætti eptirleiðis að fylgja sýslusjóðsreikningnum afrit af slíkum reikningum.
3. Í eignaskýrslu sýslusjóðs vantar að telja stjórnartíðindi. Eptirleiðis ætti að telja þau í eignaskýrslunni, ásamt öllum öðrum eignum sjóðsins.

c. Við sýslusjóðsreikning Suðurmúlasýslu þótti athugavert:

12. ág.

1. Samkvæmt gjaldlið 3, fylgiskj. 6, 8 og 9., hafa verið greiddar fyrir meðul til sóttbreinsunar kr. 30 41. Þar sem borgun fyrir þetta á að greiðast úr landssjóði, sbr. lög 13. jan. 1896, 8. gr., ber að endurgjalda sýslusjóði þessa upphæð.
2. Samkvæmt gjaldlið 4, fskj. 23—25, hafa verið greiddar fyrir hundahreinsunarmeðul í skömmtum fyrir hvern hund yfir 100 kr. á ári. Amtsráðið vill vekja eptirtekt sýslunefndar á því, að óheppilegt virðist að kaupa meðul þessi í smáskömmtum.
3. Samkvæmt gjaldlið 5 hafa verið borgaðar fyrir hundahreinsun í Geithellahreppi 46 kr. — Þar sem kvittanir vanta fyrir þessari upphæð, ber reikningshaldara að útvega þær og senda.
4. Eignaskýrslu vantar, og ber reikningshaldara að senda hana.

d. Við sýslusjóðsreikning Austurskaptafellssýslu þótti ekkert athugavert.

23. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýsluvegasjóðsreikningana, er þeir höfðu endurskoðað.

a. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert:

1. Samkvæmt gjaldlið 3 hefir verið varið til Vaðkotsárbrúar kr. 17.60, en kvittun vantar fyrir þessari upphæð og ber reikningshaldara að útvega hana og senda.
2. Skýrslur vanta um það, í hverju vegabætur þær eru fólgnar, er unnar hafa verið á kostnað sýsluvegasjóðs. Reikningshaldara ber að útvega þær og senda.

b. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti athugavert:

1. Skýrslu um það, í hverju vegagjörð á Sandvíkurheiði er fólgin, vantar, og ber reikningshaldara að senda hana.
2. Það sem hefir verið óeytt af landssjóðsstyrk til sýsluvegarins frá Fossvöllum norður á Brekknaheiði, er talið sem óeytt. Rjettara virðist að telja þetta með eptirstöðvunum.

c. Við sýsluvegasjóðsreikning Suðurmúlasýslu þótti athugavert, að skýrslu vantar um það, í hverju eru fólgnar vegabætur þær, sem unnar hafa verið fyrir sýsluvegafjed, og ber reikningshaldara að senda slíka skýrslu.

d. Við sýsluvegasjóðsreikning Austurskaptafellssýslu þótti athugavert, að kvittun fyrir kostnað við vegabót í Skarðsdal, að upphæð 20 kr., vantar, og ber að útvega hana og senda.

24. Lagt var fram brjef oddvitans í Vopnafjarðarhreppi, dags. 2. þ. m., þar sem hann óskar úrskurðar um það, hvort sýslunefnd Norðurmúlasýslu hafi þau umráð yfir sveitarsjóði Vopnafjarðarhrepps, að hún geti heimtað útborgað úr sjóðnum fje, sem hvorki er veitt af hreppsnefnd Vopnafjarðarhrepps, nje ákveðið með beinum lagaákvæðum, að borga skuli úr sveitarsjóðnum.

Amtsráðið fól forseta að svara þessu erindi.

113 25. Amsráðsmaður Norðurmúlasýslu lagði fram reikninga Eiddaskólans, er hann 12. ág. hafði endurskóðað.

a, Við reikning yfir tekjur og gjöld skólans 1903—1904 þótti athugavert, að greiddur hefir verið kostnaður við skólastjórn og prófdómendur með 134 kr., en kvittun fyrir þessari upphæð vantar, og ber að útvega hana og senda.

b, Við jafnaðarreikning skólabúsins 3. júní 1904 þótti athugavert, að skólastjórnin hefir virt ný hús með torfveggjum og torfpaki þannig, að hún virðist hafa talið torfverkið einskis virði. Amsráðið telur þessa virðingu ófullnægjandi, og ber skólastjórninni því að senda nýja virðingu á húsunum, þar sem sjerstaklega er virt torfverkið með sanngjörnu tilliti til kostnaðarins við það.

26. Amsráðsmaður Austurskaptafellssýslu lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins 1903, er hann hafði endurskóðað.

Amsráðið hafði á síðasta fundi athugað, að sjóður safnsins við árslok 1902 væri of hár. Við síðustu árslok hefir sjóðurinn verið meira en 200 kr. nærri eða kr. 1652,01. Slikt má alls ekki eiga sjer stað, og felur amsráðið því forseta að leggja fyrir stjórn safnsins að verja meiru til bóka-kaupa og annara þarfa safnsins, og að öðru leyti að leggja sjód safnsins í sparisjód.

27. Lagt var fram brjef sýslumannsins í Suðurmúlasýslu, dags. 13. f. m., þar sem hann óskar þess, fyrir hönd Breiddælinga, að skipaður verði undirbókavörður fyrir bókasafn Austuramtsins, Ari Brynjólfsson á Þverhamri.

Amsráðið áleit þetta heppilegt, og fól stjórnarnefnd bókasafnsins þetta til frekari ráðstöfunar.

28. Var samin og samþykkt svohljóðandi

ÁÆTLUN

um tekjun og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins árið 1905.

Tekjur:

1. Áætlaðar eptirstöðvar	kr. 1000,00
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 4500,00
Alls:	kr. 5500,00

Gjöld:

1. Kostnaður við amsráðið	kr. 900,00
2. Til menntamála:	
a. Til bókasafns Austuramtsins	kr. 400,00
	Flyt kr. 400,00
	kr. 900 00

Fluttar kr. 400,00 kr. 900 00 **113**
12. ág.

b. Til kvennaskóla á Blönduósi	—	100,00	
c. Til kvennaskóla Eyfirðinga	—	100,00	
d. Til Eiðaskólans	—	600,00	— 1200,00
3. Til spítala á Seyðisfirði			— 300,00
4. Til sjúkraskýlis á Brekku			— 500,00
5. Afborgun og vextir af láni úr viðlagasjóði			— 1208,00
6. Tillag til Búnaðarfelags Íslands og ferðakostnaður fulltrúa á Búnaðarþing			— 300,00
7. Til leikfimisfelags Eskifjarðar			— 50,00
8. Til óvissra útgjalda			— 492,00
9. Eptirstöðvar			— 550,00
			<u>Alls: kr. 5500,00</u>

Amtsráðið minntist þess, að þetta er að líkindum síðasti amtsráðsfundur, er amtmaður Páll Briem heldur, og vottuðu amtsráðsmennirnir honum í einu hljóði einlægar þakkir fyrir áhuga hans og ótrauda starfsemi í þarfir i amtsins í nafni sínu og allra amtsbúa.

Feiri mál komu eigi til umræðu.

Fundarbók lesin upp og samþykkt og var svo fundi slitið 12. ágúst 1904.

Páll Briem. Einar Þórðarson. Þorgr. Þórðarson.
Árni Kristjánsson. Sveinn Ólafsson.

Rjetta útskrípt staðfestir.

Páll Briem.

Reikningur

114

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins 1903.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902.	
Í Landsbankanum	kr. 2045 35
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 6000 00
3. Vextir af bankainnlögum 31. desbr. 1903	— 70 53
4. Endurgoldin fyrirframborgun	— 7 50
5. Úr gjaldið 10 færir til jafnaðar	— 36 00
	<u>kr. 8159 38</u>

114

Gjöld:

1.	Skuld við reikningshaldara	—	115 92
2.	Kostnaður við amtsráðið	—	395 00
3.	Kostnaður samkvæmt lögum 2. oktbr. 1891 um skipun dýralækna á Íslandi	—	38 80
4.	9. afborgun upp í vexti af láni til Ölfusárbrúarinnar	—	482 63
5.	Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1903—1904 samkvæmt 1. gr. laga 4. júní 1898 um breyting á gjaldheimtum til amtssjóða og sýslusjóða	—	840 00
6.	Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1903—1904, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess 21.—22. júlí 1902	—	4000 00
7.	Styrkur til kvennaskólans í Reykjavík	—	100 00
8.	Styrkur til Skógræktarfelags Reykjavíkur	—	150 00
9.	Ýmisleg gjöld	—	526 26
10.	Fyrirframborganir	—	43 50
11.	Eptirstöðvar :		
	a. Í Landsbankanum	kr. 1315 88	
	b. Óendurgoldnar fyrirfram borganir	— 36 00	
	c. Í peningum	— 115 39	kr. 1467 27
			kr. 8159 38

Suðuramtið, Reykjavík 6. jan. 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

115

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins 1904.

Tekjur :

1.	Eptirstöðvar við árslok 1902 :		
	a. Óborgað jafnaðarsjóðsgjald úr Dalasýslu kr. 302 00		
	b. Í landsbankanum	— 1258 78	
	c. Í peningum	— 92 68	kr. 1653 46
2.	Jafnaðarsjóðsgjald á árinu 1903	—	3000 00
3.	Jafnaðarsjóðsgjald fyrir Dalasýslu 1902	—	302 00
4.	Vextir af bankainnlögum $\frac{31}{12}$ —02	—	34 78
5.	6. gjaldliður færist til jafnaðar	—	28 50
			Kr. 5018 83

Gjöld.

115

1.	Kostnaður við amtsráðið	kr.	1439 80
2.	Kostnaður samkvæmt lögum 2. oktbr. 1891, um dýra- lækni á Íslandi	—	38 80
3.	Til amtsbókasafnsins á Stykkishólmi	—	400 00
4.	Afborganir uppi og vextir af lánum	—	1665 00
5.	Ýmisleg útgjöld	—	311 79
6.	Fyrirframborganir	—	28 50
7.	Tekjuliður 3. færast til jafnaðar	—	302 00
8.	Eptirstöðvar :		
	a. Ógoldnar fyrirframborganir	kr. 28 50	
	b. Í Landsbankanum	— 693 65	
	c. Í peningum	— 110 79	
		kr.	832 94
		Kr.	5018 83

Vesturamtið, Reykjavík 11. janúar 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

116

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins árið 1903.

Tekjur:

1.	Í sjóði frá fyrra ári	kr.	377 40
2.	Jafnaðarsjóðsgjald:		
	a. Úr Húnavatnssýslu	kr. 1517 39	
	b. — Skagafjarðarsýslu	— 1571 12	
	c. — Eyjafjarðarsýslu	— 1696 57	
	d. — Suðurþingeyjarsýslu	— 1214 92	
		kr.	6000 00
3.	Skuld við reikningshaldara	—	550 49
		Kr.	6927 89

Tekjur:

1.	Til amtsráðs Norðuramtsins	kr.	603 64
2.	Til menntamála :		
	a. Til kvennaskóla Eyfrðinga	kr. 600 00	
	b. — kvennaskóla Húnavetninga	— 700 00	
	c. — bókasafns Norðuramtsins	— 500 00	
	d. — búnaðarskólans á Hólum	— 2900 00	
		kr.	4700 00
		Flyt kr.	5303 64

116	3. Til Búnaðartjelags Íslands:	Fl. kr. 5303 64
	a. Tillag	kr. 400 00
	b. Ferðakostnaður 2 fulltrúa	— 100 00
		kr. 500 00
	4. Styrkur til spítala	— 186 00
	5. Tillag til Hólakirkju	— 512 56
	6. Til ráðstafana gegn fjárkláða	— 273 94
	7. Styrkur til Jósefs Björnssonar til utanfarar	— 150 00
	8. Óviss útgjöld	— 1 75
		Kr. 6927 89

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 12. marz 1904.

Páll Briem.

117

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins árið 1903.

811

Tekjur:

1. Í sjóði frá f. ári	kr. 105 60
2. Jafnaðarsjóðsgjald:	
a. Úr Norðurþingeyjarsýslu	kr. 819 95
b. — Norðurmúlasýslu	— 2274 46
c. — Suðurmúlasýslu	— 2282 58
d. — Austurskaptafellssýslu	— 623 01
	kr. 6105 60

Gjöld.

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 892 30
2. Til menntamála:	
a. Til bókasafns Austuramtsins	kr. 500 00
b. — kvennaskóla í Húnavatnssýslu	— 100 00
c. — kvennaskóla Eyfirðinga	— 100 00
d. — bóka- og áhaldakaupa Eiðaskóla	— 100 00
e. — Eiðaskólans	— 300 00
f. Styrkur til náms á kennaraskóla	— 200 00
	— 1300 00
3. Til spítala á Seyðisfirði	— 300 00
4. — Búnaðartjelags Íslands	— 200 00
	Flyt kr. 2692 30

	Fluttar kr. 2692 30	117
5. Afborgun og vextir af landssjóðsláni	—	1288 00
6. Til leikfimisfélags Eskifjarðar	—	50 00
7. — ráðstafana gegn fjárkláðanum	—	557 72
8. Í sjóði 31. desemb. 1903	—	1517 58
	<u>kr.</u>	<u>6105 60</u>

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 12. marz 1904.

Páll Briem.

Reikningur

118

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Vesturamtsins 1903.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1903:		
a, Veðskuldabréf	kr. 9780 00	
b, Í Landsbankanum	—	160 61
c, Í peningum	—	45 22
		<u>kr. 9985 83</u>
2. Vextir:		
a, Vextir af skuldabréfum til 11. júní 1903	kr. 384 10	
b, Vextir af bankainnlögum 31. desbr. 1903	—	2 75
		<u>386 85</u>
3. Afborgun	—	25 00
4. Gjaldliður 2 færir til jafnaðar	—	200 00
		<u>kr. 10597 68</u>

Gjöld:

1. Tillag til Búnaðarfélags Íslands	kr. 400 00	
2. Keypt skuldabréf frá 11. júní 1903	—	200 00
3. 3. tekjuliður færir til jafnaðar	—	25 00
4. Eptirstöðvar við árslok 1903:		
a, Veðskuldabréf	kr. 9955 00	
b, Í Landsbankanum	—	3 36
c, Í peningum	—	14 32
		<u>kr. 9972 68</u>
		<u>kr. 10597 68</u>

Vesturamtíð, Reykjavík 12. janúar 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Norðuramtsins 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:

a. Í veðskuldabréfum	kr.	1850 00		
b. - Sparisjóði Norðuramtsins	—	1221 93	kr.	3071 93

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr.	74 00		
b. Af innstæðufje í sparisjóði	—	46 83	—	120 83

3. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	0 83		
	kr.	3193 59		

Gjöld:

1. Styrkur til Búnaðarskólans á Hólum	kr.	118 00		
2. Lagt í sparisjóð	—	0 83		
3. Kostnaður við sölu á kgl. skuldabréfi Litra A. 98	—	2 00		
4. Í sjóði 31. desemb. 1903:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1850 00		
b. - Sparisjóði Norðuramtsins	—	1222 76	—	3072 76
	kr.	3193 59		

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

*Páll Briem.***Reikningur**

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Austuramtsins 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:

a. Í bankaskuldabréfum	kr.	1600 00		
b. - Sparisjóði Norðuramtsins	—	40 13	kr.	1640 13

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr.	1 33		
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	1 62		
c. Af bankaskuldabréfum Litra B. nr. 371				
kr. 500,00, nr. 372 kr. 500,00, Litra B.				
nr. 401 kr. 500,00 og Litra C. nr. 401				
kr. 100,00	—	12 00	—	74 95
				Flyt kr. 1715 08

Fluttar kr. 1715 08 **120**

3. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	9 95
	kr.	1725 03

Gjöld:

1. Styrkur til Búnaðarskólans á Eiðum	kr.	65 00
2. Lagt í sparisjóð	—	9 95
3. Í sjóði 31. desemb. 1903:		
a. Í bankaskuldabréfum	kr.	1600 00
b. - Sparisjóði Norðuramtsins	—	50 08
		<u>1650 08</u>
	kr.	1725 03

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

*Páll Briem.***Reikningur****121**

yfir tekjur og gjöld Búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins 1903.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
a, Veðskuldabréf	kr.	6140 00
b, Í Landsbankanum	—	1256 54
		kr. 7396 54
2. Vextir:		
a, Vextir af skuldabréfum til $11/6$ 1903	kr.	165 60
b, Vextir af bankainnlögum til $15/12$ 1903	—	64 92
c, Dagvextir:	—	13 09
		kr. 243 61
3. Seld 3 skuldabréf, að upphæð samtals 1140 krónur með vöxtum frá 11. júní 1903 til 11. desbr. 1903 22 kr. 80 a.	kr.	1162 80
4. Endurborguð lán	—	5490 00
5. Lán til amtsins, sem fellur niður	—	1000 00
		<u>kr. 15292 95</u>

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara við árslok 1902	kr.	229 11
2. Lánað	—	350 00
3. Færast til jafnaðar af tekjulið 3	—	1140 00
		<u>Flyt kr. 1719 11</u>

121

Fluttar kr. 1719 11

4. Færist til jafnaðar af tekjulið 4	—	5140 00
5. Tekjuliður 5. færist til jafnaðar	—	1000 00
6. Eign sjóðsins lögð til búnaðarskólans á Hvanneyri, samkvæmt
brjefi landshöfðingja 15. júlí 1903	—	7433 84

kr. 15292 95

Suðuramtið, Reykjavík 8. janúar 1904.

J. Havsteen.

122

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins 1903.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
a, Veðskuldabryf	kr.	7368 00
b, Óborgaðir vextir frá 1902	—	16 00
c, Í Landsbankanum	—	1292 11
d, Í peningum	—	305 98
		kr. 8982 09
2. Vextir:		
a, Vextir til 11. júní 1903	kr.	277 13
b, Vextir til 11. desbr. 1903	—	40 50
c, Óborgaðir vextir frá 1902	—	16 00
d, Dagvextir	—	53 30
e, Vextir at bankainnlögum 31. desbr. 1903	—	25 03
		kr. 411 96
3. Skuldabryf selt frá 11. júní 1903	—	200 00
4. Borguð lán	—	3150 00
5. 1. gjaldliður færist til jafnaðar	—	3890 00
6. Af 2. gjaldlið færist til jafnaðar	—	1140 00
		kr. 1774 05

Gjöld:

1. Lánað út á árinu	kr.	3890 00
2. Keypt skuldabryf af Búnaðarsjóði Vesturamtsins með leigum
frá 11. júní 1903 til 11. desbr. 1903	—	1162 80
3. 2. tekjuliður c. færist til jafnaðar	—	16 00
		Flyt kr. 5068 80

Fluttar kr 5068 80 **122**

4. 3. tekjuliður færirst til jafnaðar	—	200 00	
5. 4. tekjuliður færirst til jafnaðar	—	3150 00	
6. Eptirstöðvar við árslok 1903:			
a, Veðskuldabryf	kr.	8108 00	
b, Óborgaðir vextir frá 1903	—	16 00	
c, Í Landsbankanum	—	914 83	
d, Í peningum	—	316 42	kr. 9355 25
			<u>kr. 17774 05</u>

Vesturamtíð, Reykjavík 12. janúar 1904.

*J. Havsteen.***Reikningur****123**

yfir tekjur og gjöld Búnaðarskólasjóðs Austuramtsins árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:			
a. Í veðskuldabryfum	kr.	1600 00	
b. - sparisjóði	—	1792 94	kr. 3392 94
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabryfum	kr.	64 00	
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	73 00	— 137 00
3. Til jafnaðar við gjaldlið 1.	—	137 00	— 137 00
			<u>kr. 3666 94</u>

Gjöld:

1. Lagt í sparisjóð	kr.	137 00	
2. Sjóður 31. desemb. 1903:			
a. Í veðskuldabryfum	kr.	1600 00	
b. - sparisjóði Norðuramtsins	—	1929 94	— 3529 94
			<u>kr. 3666 94</u>

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld bókasafns Vesturamtsins í Sykkishólmi 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok 1902:			
a. Hjá amtinu	kr.	61 51	
b. Hjá formanni forstöðunefndarinnar	—	74 55	kr. 136 06
2. Styrkur úr jafnaðarsjóði	—		400 00
3. Styrkur úr landssjóði	—		400 00
4. Endurgreiðsla í bókavarðarlaun 1902	—		25 00
5. Tillög þeirra, sem notað hafa safnið	—		44 00
			kr. 1005 06

Gjöld:

1. Keyptar bækur og rit	kr.	343 00	
2. Bókband	—	90 55	
3. Bókavarðarlaun	—	75 00	
4. Fyrir samning bókaskrár	—	75 00	
5. Ýmislegt, þar með brunabótagjald fyrir bókhöðuna	—	29 11	
6. Brunabótagjald fyrir bókasafnið	—	21 00	
7. Í sjóði:			
a. Hjá amtinu	kr.	32 81	
b. Hjá formanni forstöðunefndar	—	338 59	kr. 371 40
			kr. 1005 36

Vesturamtíð, Reykjavík 12. apríl 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

bókasafns Norðuramtsins 1903.

Tekjur:

1. Tillag úr jafnaðarsjóði	kr.	500 00
2. Tillag úr landssjóði	—	500 00
3. Til jafnaðar við gjaldlið 1.	—	149 87
4. Skuld við reikningshaldara	—	112 20
		kr. 1262 07

Gjöld:

125

1. Skuld við reikningshaldara frá f. á.	kr.	149 87
2. Borguð skuld við reikningshaldara	—	149 87
3. Fyrir bækur	—	589 72
4. Fyrir bókbönd	—	209 80
5. Bókavarðarlausn	—	100 00
6. Prentun á bókaskrá	—	60 00
7. Ýmislegur kostnaður	—	2 81
	kr.	1262 07

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 14. jan. 1904.

Páll Briem.

Reikningur

126

yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins árið 1903.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr.	1424 61
2. Styrkur úr landssjóði	—	400 00
3. Styrkur úr jafnaðarsjóði	—	400 00
	kr.	2224 61

Gjöld:

1. Til bókakaupa	kr.	351 40
2. Fyrir bókaskrá	—	43 20
3. Húsaleiga, auglýsingar o. fl.	—	78 00
4. Laun bókavarðar	—	100 00
5. Sjóður til næsta árs	—	1652 01
	kr.	2224 61

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 19. ágúst 1904.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu 1903.

Eignir:

1. Eptirstöðvar við árslok 1902:				
a. Skuldabrfjef einstakra manna	kr.	3000 00		
b. Í Landsbankanum	—	1097 91		
c. Í peningum	—	3 59	kr.	4101 50
2. Vextir				
a. Vextir til 11. júní 1903	—	135 00		
b. Af bankainnlögum 31. desbr. 1903	—	17 08	—	152 08
3. 2. gjaldliður færast til jafnaðar			—	1000 00
			kr.	5253 58

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	128 00		
2. Lánað á móti veði	—	1000 00		
3. Eptirstöðvar við árslok 1903:				
a. Skuldabrfjef einstakra manna	kr.	4000 00		
b. Í Landsbankanum	—	117 99		
c. Í peningum	—	7 59	—	4125 58
			kr.	5253 58

Suðuramtið, Reykjavík 8. jan. 1904.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Prentsmiðjúsjóðs Norðuramtsins árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:				
a. Í veðskuldabrfjefum	kr.	2700 00		
b. Í peningum	—	108 00	kr.	2808 00
2. Vextir af veðskuldabrfjefum			—	108 00
			kr.	2916 00

Gjöld:

128

1. Styrkur veittur:

a, Námspilti á gagnfræðaskólanum á Akureyri, Gunnari St. Gunnarssyni	kr. 27 00	
b, Tveimur námsmeyjum á kvennaskóla Eyfirð- inga, Aðalheiði Gíslad. og Aðalbjörgu Sigurðard. —	54 00	kr. 81 00

2. Í sjóði 31. desbr. 1903:

a, Í veðskuldabréfum	kr. 2700 00	
b, Í peningum	— 135 00	kr. 2835 00
		<u>kr. 2916 00</u>

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 20. jan. 1904.

Páll Briem.

Reikningur

129

yfir tekjur og gjöld þúsund ára afmælistjóðs Eyjafjarðarsýslu árið 1903.

Tekjur.

1. Sjóður frá f. ári:

a. Í veðskuldabréfum	kr. 1000 00	
b. - Sparisjóði Norðuramtsins	— 222 00	kr. 1222 00

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr. 40 00	
b. Af innstæðu í sparisjóði	— 9 68	— 49 68

3. Til jafnaðar við gjaldlið 1	—	49 68
	<u>kr.</u>	<u>1321 36</u>

Gjöld:

1. Lagt í sparisjóð	kr. 49 68
-------------------------------	-----------

2. Í sjóði 31. desemb. 1903:

a. Í veðskuldabréfum	kr. 1000 00	
b. - sparisjóði Norðuramtsins	— 271 68	— 1271 68
	<u>kr.</u>	<u>1321 36</u>

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	2150 00		
b. - sparisjóði Norðuramtsins	—	847 39	kr.	2997 39
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfum	kr.	82 00		
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	47 34	—	129 34
3. Borguð veðlán	—			600 00
4. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—			620 00
5. Skuld við reikningshaldara	—			4 00
			kr.	4350 73

Gjöld:

1. Styrkur veittur tveimur bændum í Vallanessókn	kr.	113 50		
2. Lagt í sparisjóð	—			620 00
3. Til jafnaðar við tekjulið 3	—			600 00
4. Kostnaður við sölu á kgl. skuldabréfi Litra A. 90	—			4 00
5. Í sjóði 31. desemb. 1903:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1550 00		
b. - sparisjóði Norðuramtsins	—	1463 23	—	3013 23
			kr.	4350 73

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar árið 1903.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. ári:				
Í sparisjóði Norðuramtsins	kr.	1633 49		
2. Vextir af innstæðu í sparisjóði	—	57 29		
3. Til jafnaðar við gjaldlið 3	—	1 29		
4. Skuld við reikningshaldara	—	4 00		
			kr.	1696 07

Gjöld:

131

1. Styrkur veittur Hildi Sigurðardóttur Strandhöfn	kr. 56 00	
2. Kostnaður við sölu á kgl. skuldabryggi Litra A. 91	— 4 00	
3. Lagt í sparisjóð	— 1 29	
4. Sjóður 31. desbr. 1903:		
Í sparisjóði Norduramtsins	— 1634 78	
	<u>kr. 1696 07</u>	

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 12. jan. 1904.

Páll Briem.

Skýrsla

132

um efnahag sýslusjóðanna í Suðuramtinu 1903.

I. Vesturskaptafellssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 291 80	
2. Sýslusjóðsgjald	— 1750 00	
3. Aðrar tekjur	<u>— 9 00</u>	kr. 2050 80

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1040 16	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 547 89	
3. Eign til næsta árs	<u>— 462 75</u>	kr. 2050 80

II. Vestmannaeyjasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 127 79	
2. Sýslusjóðsgjald	<u>— 433 21</u>	kr. 561 00

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 364 65	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 118 84	
3. Eign til næsta árs	<u>— 77 51</u>	kr. 561 00

III. Rangárvallasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári (hjá 2 hreppum) . . .	kr. 212 13	
2. Sýslusjóðsgjald	— 3790 65	
3. Endurborguð lán úr nokkrum hreppum . . .	— 815 42	
4. Aðrar tekjur	— 52 50	
5. Skuld við reikningshaldara	— 34 82	kr. 4905 52

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara frá f. á. . . .	kr. 495 24	
2. Kostnaður sjóðsins	— 1983 93	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1507 68	
4. Afborgun uppí og vextir af jarðskjálptaláni . . .	— 829 73	
5. Útistandandi hjá 2 hreppum	— 88 94	kr. 4905 52

IV. Árnessýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 748 80	
2. Sýslusjóðsgjald	— 4000 00	
3. Aðrar tekjur	— 196 00	
4. Lán til Stokkseyrarhafnar	— 2470 00	kr. 7414 80

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 4730 73	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1891 76	
3. Eign til næsta árs	— 792 31	kr. 7414 80

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1034 83	
2. Sýslusjóðsgjald	— 3200 00	
3. Aðrar tekjur	— 360 74	kr. 4595 57

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 2190 29	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1169 95	
3. Eign til næsta árs	— 1235 33	kr. 4595 57

VI. Borgarfjarðarsýsla.

132

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári:			
Hjá einum hrepp	kr. 3 35		
Skuld sýsluvegasjóðs	— 900 00	kr. 903 35	
2. Sýslusjóðsgjald	—	1769 31	
3. Aðrar tekjur	—	156 10	
4. Innborgað	—	3 35	
5. Af skuld sýslusjóðs	—	309 04	
6. Til jafnaðar við 100 kr. af gjaldl. 4. og			
518 39 af gjaldl. 5	—	618 39	
7. Skuld við Landsbankann	— 900 00	kr. 4659 54	

Gjöld:

1. Skuld við Landsbankann	kr. 1000 00		
Bráðabirgðalán	— 518 39	kr. 1518 39	
2. Kostnaður sjóðsins	—	738 81	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	763 88	
4. Uppí lán úr Landsbankanum 100 kr. Vextir 45 kr.	—	145 00	
5. Borgað bráðabirgðalán 518 kr. 39 a., með vöxtum kr. 20 74	—	539 13	
6. Til jafnaðar við tekjul. 4. og 5.	—	312 39	
7. Eign til næsta árs:			
Skuld sýslusjóðs	kr. 590 96		
Í sjóði	— 50 98	kr. 641 94	kr. 4659 54

Suðuramtið, Reykjavík 21. júlí 1904.

J. Havsteen.

Skýrsla

133

um efnahag sýslusjóðanna í Vesturamtinu 1903.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 280 71
	Flyt kr. 280 71

Fluttar kr. 280 71

2.	Sýslusjóðsgjald	—	1301 54	
3.	Afborganir uppí og vextir af vegabótalán- um 2 hreppa	—	67 20	
4.	Vextir af jarðabótalánum eins hrepps	—	30 00	
5.	Afborgun og vextir af tóvinnuvjelaláni	—	535 71	
6.	Aðrar tekjur	—	45 45	kr. 2260 61

Gjöld:

1.	Kostnaður sjóðsins	kr.	898 92	
2.	Amtsjafrnaðarsjóðsgjald	—	267 95	
3.	Afborganir uppí og vextir af vegabótaláni	—	307 20	
4.	Vextir af jarðabótaláni	—	30 00	
5.	Afborganir og vextir af tóvinnuláni	—	535 71	
6.	Eign til næsta árs	—	220 83	kr. 2260 61

II. Norðurísafjarðarsýsla.

Tekjur:

1.	Eign frá fyrra ári	kr.	580 16	
2.	Sýslusjóðsgjald	—	1800 00	
3.	Sýslusjóðsgjald frá f. ári	—	270 60	
4.	Aðrar tekjur	—	228 80	kr. 2879 56

Gjöld:

1.	Kostnaður sjóðsins	kr.	1908 42	
2.	Amtsjafrnaðarsjóðsgjald	—	448 74	
3.	Útistandandi sýslusjóðsgjöld	—	39 14	
4.	Eignir til næsta árs	—	483 26	kr. 2879 56

III. Vesturísafjarðarsýsla.

Tekjur:

1.	Eign frá fyrra ári	kr.	187 59	
2.	Skuld hjá sýsluvegasjóði	—	508 89	
3.	Sýslusjóðsgjald	—	1640 00	kr. 2336 48

Gjöld:

1.	Kostnaður við sjóðinn	kr.	1350 64	
2.	Amtsjafrnaðarsjóðsgjald	—	325 56	
3.	Eign til næsta árs	—	660 28	kr. 2336 48

IV. Vesturbarðastrandarsýsla.

133

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 813 05	
2. Sýslusjóðsgjald	— 1400 00	
3. Endurborguð skuld sýslusjóðs	— 29 25	
4. Aðrar tekjur	<u>— 150 00</u>	kr. 2392 30

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	— 829 90	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 297 37	
3. Eign til næsta árs	<u>— 1265 03</u>	kr. 2392 30

V. Austurbarðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1884 53	
2. Eptir úrskurði	— 27 04	
3. Sýslusjóðsgjald	— 1000 00	
4. Aðrar tekjur	<u>— 51 43</u>	kr. 2963 00

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 754 14	
2. Eptir úrskurði	— 27 04	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 231 10	
4. Eign til næsta árs	<u>— 1950 72</u>	kr. 2963 00

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 85 45	
2. Sýslusjóðsgjald	— 327 25	
3. Samkvæmt úrskurðum amtsráðsins	— 5 96	
4. Endurborguð lán úr sýsluvegasjóði	— 110 84	
5. Lán úr Landsbankanum	— 700 00	
6. Aðrar tekjur	— 50 00	
7. Skuld við reikningshaldara	<u>— 58 73</u>	kr. 4270 23

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 2311 28	
2. Samkvæmt úrskurðum amtsráðsins	— 10 00	
	<u>Flyt kr. 2321 28</u>	

Fluttar kr. 2321 28

3.	Amtsjafnadarsjóðsgjald	—	452 18	
4.	Lánað sýsluvegasjóði	—	996 77	
5.	Ógoldið sýslusjóðsgjald úr Skarðsstrand- arhreppi	—	500 00	kr. 4270 23

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1.	Eign frá fyrra ári	kr.	598 51	
2.	Sýslusjóðsgjald	—	2039 53	
3.	Aðrar tekjur	—	150 00	kr. 2788 04

Gjöld:

1.	Kostnaður sjóðsins	kr.	1855 35	
2.	Amtsjafnadarsjóðsgjald	—	560 70	
3.	Eign til næsta árs	—	371 99	kr. 2788 04

VIII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1.	Eign frá fyrra ári	kr.	469 06	
2.	Sýslusjóðsgjald	—	1165 00	
3.	Endurborgað úr sýsluvegasjóði	—	19 55	
4.	Aðrar tekjur	—	50 00	kr. 1703 61

Gjöld:

1.	Kostnaður sjóðsins	kr.	605 00	
2.	Amtsjafnadarsjóðsgjald	—	416 40	
3.	Til jafnaðar	—	19 55	
4.	Eign til næsta árs	—	662 66	kr. 1703 61

Vesturamtið, Reykjavík 2. júlí 1904.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Norðuramtinu 1903.

I. Húnavatnssýsla.**Tekjur:**

Eign frá f. ári	kr.	629 33	
Sýslusjóðsgjald	—	3727 23	
Aðrar tekjur	—	78 80	kr. 4435 36

Gjöld:

Vextir og afborgun af láni.	kr.	336 00	
Kostnaður sjóðsins	—	3378 54	
Eign til næsta árs	—	720 82	kr. 4435 36

II. Skagafjarðarsýsla.**Tekjur:**

Eign frá f. ári	kr.	1167 66	
Sýslusjóðsgjald	—	3800 00	
Aðrar tekjur	—	472 65	kr. 5440 31

Gjöld:

Vextir og afborgun af láni	kr.	367 50	
Kostnaður sjóðsins	—	4053 70	
Eign til næsta árs	—	1019 11	kr. 5440 31

III. Eyjafjarðarsýsla.**Tekjur:**

Eign frá f. ári	kr.	449 15	
Sýslusjóðsgjald	—	3600 00	
Aðrar tekjur	—	100 00	kr. 4149 15

Gjöld:

Vextir og afborgun af láni	kr.	120 00	
Kostnaður sjóðsins	—	3528 86	
Eign til næsta árs	—	500 29	kr. 4149 15

IV. Suðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr.	776 34		
Sýslusjóðsgjald	--	2735 40		
Aðrar tekjur	—	1024 33	kr.	4536 07

Gjöld:

Vextir og afborgun af lánum	kr.	861 33		
Kostnaður sjóðsins	—	2753 57		
Eign til næsta árs	—	921 17	kr.	4536 07

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 9. júní 1904.

Páll Briem.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Austuramtinu 1903.

I. Norðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr.	164 87		
Sýslusjóðsgjald	—	1624 77		
Aðrar tekjur	—	176 44	kr.	1966 08

Gjöld:

Vextir og afborgun af láni	kr.	67 20		
Kostnaður sjóðsins	—	1627 95		
Eign til næsta árs	—	270 93	kr.	1966 08

II. Norðurmúlasýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr.	1064 33		
Sýslusjóðsgjald	—	5000 00		
Aðrar tekjur	—	173 01	kr.	6237 34

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins	kr.	5573 49		
Eign til næsta árs	—	663 85	kr.	6237 34

III. Suðurmúlasýsla.

135

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr.	532 09		
Sýslusjóðsgjald	—	5282 58		
Aðrar tekjur	—	300 00	kr.	6114 67

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins	kr.	5005 64		
Eign til næsta árs	—	1109 03	kr.	6114 67

IV. Austurskaptafellssýsla.

Tekjur:

Sýslusjóðsgjald	kr.	1550 00		
Aðrar tekjur	—	50 00		
Skuld sjóðsins 31. des.	—	38 29	kr.	1638 29

Gjöld:

Vextir og afborgun lána	kr.	200 01		
Kostnaður sjóðsins	—	1438 28	kr.	1638 29

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 18. ágúst 1904.

Páll Briem.

Skýrsla

136

um efnahag sýsluvegasjóðauna í Suðuramtinu 1903.

I. Vesturskaptafellssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá tyrra ári	kr.	6 06		
2. Sýsluvegagjald	—	427 50		
3. Frá tveimur hreppum	—	50 00		
4. Lán til brúargjörðar á Skaptá	—	1000 00	kr.	1483 56

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	—	1452 60		
2. Eign til næsta árs	—	30 96	kr.	1483 56

II. Vestmannaeyjasýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr.	196 25		
2. Skuld við reikningshaldara	—	28 22	kr.	224 47

Gjöld:

1. Skuld frá fyrra ári	—	8 37		
2. Kostnaður sjóðsins	—	216 10	kr.	224 47

III Rangárvallasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	99 73		
2. Sýsluvegagjald	—	958 75		
3. Aðrar tekjur	—	8 75	kr.	1067 23

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	945 11		
2. Eign til næsta árs.	—	122 12	kr.	1067 23

IV. Árnessýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	13 45		
2. Sýsluvegagjald	—	1546 25	kr.	1559 70

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1476 61		
2. Eign til næsta árs	—	83 09	kr.	1559 70

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Tekjur:

1. Óborgað hreppavegagjald	kr.	114 38		
2. Samkvæmt úrskurðum	—	2 85		
3. Sýsluvegagjald	—	1370 00		
4. Hreppavegagjöld	—	576 89		
5. Skuld við reikningshaldara	—	67 49	kr.	2131 61

Gjöld:

136

1. Skuld við reikningshaldara frá fyrra ári	kr.	117 48	
2. Kostnaður sjóðsins	—	1086 35	
3. Afborganir uppí og vextir af lánunum	—	813 40	
4. Óborgað hreppagjald	—	114 38	kr. 2131 61

VI. Borgarfjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári:			
Hjá 2 hreppum	kr.	38 50	
Í sjóði	—	111 18	kr. 149 68
2. Sýsluvegagjald	—	606 25	
3. Borgað frá 2 hreppum	—	38 50	
4. Til jafnaðar við 129 kr. 79 a. af gjaldl. 3.	—	129 79	
5. Til jafnaðar við gjaldlið 4.	—	309 04	
6. Skuldir:			
Við landssjóð	kr.	5625 41	
Við sýslusjóð	—	590 96	kr. 6216 37
			kr. 7449 63

Gjöld:

1. Skuldir:			
Við landssjóð	kr.	5755 20	
Við sýslusjóð	—	900 00	kr. 6655 20
2. Kostnaður sjóðsins	—	86 89	
3. Afborgun (129 kr. 79 a.) og vextir (230 kr. 21 e.) af skuld við landssjóð	—	360 00	
4. Borgað uppí skuld við sýslusjóð	—	309 04	
5. Til jafnaðar við tekjulið 3.	—	38 50	kr. 7449 63

Suðuramtíð, Reykjavík 21. júlí 1904.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Vesturamtinu 1903.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 11 75	
2. Sýsluvegagjald	— 381 25	
3. Frá hreppavegasjóðum	<u>73 25</u>	kr. 466 25

Gjöld.

1. Skuldir til 2 hreppa	kr. 27 75	
2. Kostnaður sjóðsins	— 329 50	
3. Til Laxárbrúarinnar	— 50 00	
4. Eign til næsta árs	<u>59 00</u>	kr. 466 25

II. Norðurlandafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 587 87	
2. Sýsluvegagjald	— 868 75	
3. Sýsluvegagjald frá fyrra ári	— 80 00	
4. Aðrar tekjur	<u>104 96</u>	kr. 1641 58

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1181 85	
2. Útistandandi sýsluvegasjóðsgjald	— 76 25	
3. Eign til næsta árs	<u>383 48</u>	kr. 1641 58

III. Vesturlandafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 86 54	
2. Sýsluvegagjald	— 578 75	
3. Lán úr sýslusjóði	— 158 89	
4. Skuld við sýslusjóð	<u>508 89</u>	kr. 1333 07

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 824 18	
2. Til jafnaðar við tekjulið 4	<u>508 89</u>	kr. 1333 07

IV. Vesturbarðastrandarsýsla.

137

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr. 525 00	kr. 525 00
-----------------------------	------------	------------

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 450 25	
2. Borguð skuld við sýslusjóð	— 29 25	
3. Eign til næsta árs	— 45 50	kr. 525 00

V. Austurbarðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 6 42	
2. Eptir úrskurði	— 25 00	
3. Sýsluvegagjald	— 223 75	kr. 255 17

Gjöld.

1. Kostnaðar sjóðsins	kr. 239 52	
2. Eign til næsta árs	— 15 65	kr. 255 17

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr. 492 50	
2. Lán úr sýslusjóði	— 996 77	
3. Aðrar tekjur	— 6 50	
4. Skuld við reikningshaldara	— 7 50	kr. 1503 27

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1384 93	
2. Endurborgað lán úr sýslusjóði	— 110 84	
3. Greitt samkvæmt amtsráðsúrskurði	— 7 50	kr. 1503 27

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 5 12	
2. Sýsluvegagjald	— 798 75	kr. 803 87

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 706 86	
4. Eignir til næsta árs	— 97 01	kr. 803 87

VIII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar (hjá einum hreppi)	kr. 36 25	
2. Sýsluvegagjald	— 402 50	
3. Eptirstöðvarnar goldnar	— 36 25	
4. Til jafnaðar	— 219 55	
5. Skuldir	— 3733 70	kr. 4428 25

Gjöld:

1. Skuld frá fyrra ári	kr. 3953 25	
2. Kostnaður sjóðsins	— 37 26	
3. Afborganir uppi og vextir af skuld	— 352 00	
4. Uppi skuld við sýslusjóð	— 19 55	
5. Til jafnaðar	— 36 25	
6. Ógreitt gjald frá einum hreppi	— 29 94	kr. 4428 25

Vesturamtíð, Reykjavík 2. júlí. 1904.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Norðuramtinu 1903.

I. Húnavatnssýsla.

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr. 438 03	
Sýsluvegagjald	— 957 50	kr. 1395 53

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins	kr. 972 92	
Eign til næsta árs	— 422 61	kr. 1395 53

II. Skagafjarðarsýsla.

138

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr.	73 65		
Sýsluvegagjald	—	1031 25		
Aðrar tekjur	—	5 60		
Skuld sjóðsins	—	12 63	kr.	1123 13

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins			kr.	1123 13
------------------------------	--	--	-----	---------

III. Eyjafjarðarsýsla.

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr.	80 60		
Sýsluvegagjald	—	1281 25		
Aðrar tekjur	—	225 00		
Skuld sjóðsins	—	455 88	kr.	2042 73

Gjöld:

Vextir og afborgun af lánum	kr.	600 00		
Kostnaður sjóðsins	—	1442 73	kr.	2042 73

IV. Suðurlandssýsla.

Tekjur:

Eign frá f. ári	kr.	198 20		
Sýsluvegagjald	—	933 75	kr.	1131 95

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins	kr.	859 35		
Eign til næsta árs	—	272 60	kr.	1131 95

Skrifstofu Norðurlandssýslu, Akureyri 9. júní, 1904.

Páll Briem.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Austuramtinu 1903.

I. Norðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

Sýslusjóðsgjald	kr.	340 00
---------------------------	-----	--------

Gjöld:

Greidd skuld sjóðsins f. f. á.	kr.	38 11	
Vegakostnaður	—	247 00	
Eign til næsta árs	—	54 89	kr. 340 00

II. Norðurmúlasýsla.

Tekjur:

Eign frá fyrra ári	kr.	789 32	
Sýsluvegagjald	—	936 25	
Styrkur úr landssjóði og tillög frá Skeggja- staða-, Vopnafjarðar og Hlíðarhreppum	—	2929 86	
Skuld sjóðsins 31. des.	—	254 58	kr. 4910 01

Gjöld:

Vegakostnaður	kr.	3983 33	
Vextir og afborgun af láni	—	230 00	
Eign til næsta árs	—	696 68	kr. 4910 01

III. Suðurmúlasýsla.

Tekjur:

Eign frá fyrra ári	kr.	294 72	
Sýsluvegagjald	—	1232 50	kr. 1527 22

Gjöld:

Vegakostnaður	kr.	1130 23	
Eign til næsta árs	—	396 99	kr. 1527 22

IV. Austurskaptafellssýsla.

139

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr.	106 34		
Sýsluvegagjald	—	260 00		
Hreppavegagjald	—	130 00		
Skuld sjóðsins 31. desemb.	—	7 66	kr.	504 00

Gjöld:

Vextir og afborgun lána	kr.	181 33		
Vegakostnaður	—	322 67	kr.	504 00

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 18. ágúst 1904.

Páll Briem.

Auglýsing.

140

Hjermeð kunngjörst að með tilskipun 23. ág. 1904 hefir verið ákveðið að landsbanki Íslands frá 1. okt. þ. á. gegni þeim störfum, er landfógeti hefir haft á hendi undanfarið.

Utanáskript til bankans er að því, er störf þessi snertir:

Til gjaldkera landssjóðs.

Landsbankinn.

Í stjórnarráði Íslands 30. sept. 1904.

F. h. r.

Kl. Jónsson.

Eggert Briem.

Auglýsing

um

áætlun fyrir árið 1905 um verð á efni í túngirðingar og lánbeiðnir til þeirra.

Verð á gaddavír, járnteinum og járnstólpum þeim, sem lýst er í reglugjöf um túngirðingar 24. maí þ. á., er að því er snertir framlag eigenda eða ábúenda jarða, sem samkvæmt lögum um túngirðingar 19. des. f. á. vilja fá lán úr landssjóði á árinu 1905 til að girða tún sín, ákveðið samkvæmt 8. gr. laganna sem hjer greinir :

1. Gaddavírin: 4 aura faðmurinn.

2. Járnteinarnir :

65 þuml. langir $5\frac{1}{2}$ eyrir fetið ;

52 — — $5\frac{1}{2}$ — — ;

42 — — 6 aura — ;

33 — — $6\frac{1}{2}$ eyrir — ;

24 — — $6\frac{1}{2}$ — — .

3. Járnstólparnir :

Vinkilbeygðir 8 aura fetið ;

Flatir . . 6 — — .

Beiðnir um nefnd lán verða að vera komnar til stjórnarráðsins fyrir 15. janúar næstkomandi.

Í stjórnarráði Íslands, 1. október 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Styrkur úr landssjóði.

13. gr. B. VI. b. 1.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1904 og 1905, 13. gr. B. VI. b. 1 var með brjefi stjórnarráðsins, dagsettu 6. oktbr. 1904, veittur þessi styrkur fyrir s. á. til barnaskóla annarsstaðar en í kaupstöðum, þannig:

1.	Barnaskólinn í Skeiðflatarsókn	Kr. 122 00
2.	— í Vestmannaeyjum	— 236 00
3.	— á Stokkseyri —	— 132 00
4.	— á Eyrarbakka	— 175 00
5.	— í Grindavík	— 175 00
6.	— í Miðneshreppi	— 280 00
7.	— í Útskálum	— 200 00
8.	— í Keflavík	— 185 00
9.	— í Njarðvík	— 166 00
10.	— í Suðurkoti	— 175 00
11.	— í Norðurkoti	— 140 00
12.	— í Hafnarfirði	— 525 00
13.	— í Bessastaðahreppi	— 270 00
14.	— á Seltjarnarnesi	— 298 00
15.	— á Skipaskaga	— 507 00
16.	— í Ólafsvík	— 298 00
17.	— á Hellissandi	— 288 00
18.	— í Stykkishólmi	— 238 00
19.	— á Vatneyri	— 200 00
20.	— á Bíldudal	— 200 00
21.	— á Flateyri	— 150 00
22.	— á Þingeyri	— 220 00
23.	— í Hnífsdal	— 183 00
24.	— í Hólshreppi	— 262 00
25.	— í Súðavíkurhreppi	— 263 00
26.	— á Sauðárkróki	— 210 00
27.	— á Siglufirði	— 210 00
28.	— á Húsavík	— 158 00
29.	— á Brekku í Mjóafirði	— 132 00
30.	— á Eskifirði	— 218 00
31.	— á Fáskrúðsfirði	— 184 00
		Kr. 7000 00

13. gr. B. VI. b. 2.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1904 og 1905, 13. gr. B. VI. b. 2 var með brjefi stjórnarráðsins, dagsettu 6. oktbr. 1904, veittur þessi styrkur fyrir s. á. til sveitakennara.

I. Norðurmúlasýsla.

1.	Benedikt Jóhannesson í Skeggjastaðahreppi	50 kr.
2.	Karl H. Bjarnason í sama hreppi	26 —
		Flyt 76 kr.

	Flutt	76 kr.
3. Sesselja Stefánsdóttir í Vopnafjarðarhreppi	50	—
4. Þórarinn Stefánsson í sama hreppi	28	—
5. Björn Eiríksson í sama hreppi	50	—
6. Helgi Sigurðsson í sama hreppi	50	—
7. Pjetur Ólafsson í sama hreppi	28	—
8. Júlíus Ólafsson í sama hreppi	60	—
9. Andrjes F. Nielsen í sama hreppi	40	—
10. Jónas Benediktsson í sama hreppi og Eiðasókn	40	—
11. Sigurður Antóníusson í Kirkjubæjarsókn	40	—
12. Anna Björnsdóttir í sömu sókn	48	—
13. Kristján Jónsson í Áss-sókn	42	—
14. Páll Hermannsson í Fellahreppi	45	—
15. Einar Hávarðsson í Valþjófsstaðarsókn	50	—
16. Hákon Finnsson í sömu sókn	55	—
17. Guðm. Bjarnason í Kirkjubæjar- og Hjaltastaðarsókn	38	—
18. Hjálmar Guðjónsson í Loðmundarfirði	40	—
19. Þorsteinn Jónsson í Seyðisfjarðarhreppi	50	—
20. Magnús Jónsson í sama hreppi	54	—

884 kr.

II. Suðurmúlasýsla.

1. Runólfur Sigurðsson í Vallanessprestakalli	48	kr.
2. Stefán Benediktsson í Vallahreppi	44	—
3. Jón Árnason í Mjóafjarðarhreppi	44	—
4. Magnús Guðmundsson í Norðfjarðarhreppi	50	—
5. Sveinbjörn P. Guðmundsson í Reyðarfjarðarhreppi	40	—
6. Ófeigur Snjólfsen í Fáskrúðsfjarðarhreppi	26	—
7. Tómas Benediktsson í sama hreppi	35	—
8. Einar Björnsson í Breiðdalshreppi	50	—
9. Gísli Sigurðsson í Beruneshreppi	50	—
10. Páll Benjamínsson í Geithellahreppi	40	—
11. Ásmundur Jónsson í sama hreppi	56	—

483 kr.

III. Skaptafellssýsla.

1. Kristinn Jónsson í Bæjarhreppi	45	kr.
2. Elías Bjarnason í Kirkjubæjarklaustursprestakalli	44	—
3. Klemens Jónsson í Meðallandi og Álptaveri	60	—
4. Páll Pálsson í Höfðabrekku sókn	20	—
5. Þorsteinn Þorsteinsson í Hvammshreppi	40	—
6. Jóhann M. Oddsson í sama hreppi	26	—
7. Eiríkur E. Sverrisson í sama hreppi	60	—

295 kr.

IV. Rangárvallasýsla.

1. Ólafur Eiríksson í Eyvindarhólaprestakalli	40	kr.
2. Sveinbjörn Jónsson í Ásólfskálasókn	25	—
3. Sigríður Kjartansdóttir í sömu sókn	25	—

Flyt 90 kr. 1662 kr.

	Fluttar	90 kr.	1662 kr.
4. Nikulás Þórðarson í Fljótshlíð	40	—	
5. Bergsteinn Sveinsson í Vesturlandeyjum... ..	40	—	
6. Jóhann P. Þorkelsson í Hvolhreppi	38	—	
7. Margrjet Guðmundsdóttir í Oddaprestakalli	40	—	
8. Einar Jónsson í Rangárvallahreppi	36	—	
9. Einar Gíslason í Landmannahreppi	44	—	
10. Ívar Sigurðsson í Holtahreppi	22	—	
11. Bjarni Jónsson í sama hreppi	22	—	
			372 kr.

V. Vestmannaeyjasýsla.

Steinn Sigurðsson... ..	40 kr.	40 kr.
-------------------------	--------	--------

VI. Arnessýsla

1. Eiríkur Kolbeinsson í Gnúpverjahreppi	36 kr.	
2. Steinunn Egilsdóttir í Hrunamannahreppi	40	—
3. Katrín Guðnadóttir í Torfastaðahreppi	25	—
4. Kristján Ásmundsson í Grímsneshreppi	42	—
5. Guðrún Jónsdóttir í Ólafsvallaprestakalli	45	—
6. Jón Sigurðsson í Gaulverjabæjarsókn	44	—
7. Jóhann Ögmundur Oddsson í Reykjasókn	34	—
8. Ögmundur Ögmundsson í Hjallasókn	34	—
		300 kr.

VII. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1. Jóhann Pjetursson í Hafnahreppi	44 kr.	
2. Brynjólfur Magnússon í Rosmhvalaneshreppi	50	—
3. Guðjón Guðmundsson í Garðasókn	22	—
4. Bergljót Lárusdóttir í Lágafellssókn	46	—
5. Elín Andrjesdóttir í Mosfellshreppi	46	—
6. Ásmundur G. Þórðarson í Kjalarneshreppi	42	—
7. Sigurður Johnsen í sama hreppi	40	—
		290 kr.

VIII. Borgarfjarðarsýsla.

1. Gísli Hinriksson í Innri-Akranesshreppi	50 kr.	
2. Gísli Gíslason í Leirársókn og Skilmannahreppi	38	—
3. Þórður Þorsteinsson í Reykholtsprestakalli	30	—
4. Ástríður Hannesdóttir í sama prestakalli	28	—
5. Lárus Bjarnason í Lundar-, Bæjar- og Hjarðarholtssókn	48	—
		194 kr.

IX. Mýrasýsla.

1. Kristín Ólafsdóttir í Borgarhreppi	60 kr.	
2. Þorleifur Erlendsson í Álptaness- og Hraunhreppum	42	—
		102 kr.

X. Snæfellsnessýsla.

1. Þórður Sveinbjarnarson í Staðarsveit... ..	56 kr.	
2. Árni Helgason í Breiðuvík	60	—
3. Gísli Jónsson í Neshreppi og Eyrarsveit	48	—
		164 kr.
	Flyt	3124 kr.

Fluttar 3124 kr.

XI. Dalasýsla.

1. Hákon J. Helgason í Hörðudalshreppi	50 kr.
2. Kristvarður Þorvarðarson í sama hreppi	50 —
3. Elísabet Ásmundsdóttir í Miðdalahreppi	42 —
4. Guðni Jónsson í sama hreppi	42 —
5. Jóhannes Ólafsson í sama hreppi og Haukadalshreppi ...	52 —
6. Jón J. Þorleifsson í Hjarðarholtsprestakalli	42 —
7. Jóhannes Guðmundsson í Hvammsprestakalli	48 —
8. Maren Pjetursdóttir í Hvammshreppi	45 —
9. Sigurrós Þórðard. í Skarðsþingum, Saurbæ og Fellssókn	46 —
10. Rögnvaldur Sturlaugsson í Saurbæjarþingum	60 —

477 kr.

XII. Barðastrandarsýsla.

1. Andrjes Sigurðsson í Flateyjarhreppi	60 kr.
2. Ólafur Hólm Einarsson í Hagasókn	25 —
3. Sigurgarður Sturluson í Brjámslækjar- og Selárdalsprestak.	46 —
4. Þórður Thorlacius í Rauðasandshreppi	52 —
5. Samúel Eggertsson í sama hreppi	56 —
6. Guðmundur Bjarnason í Tálknafjarðarhreppi	50 —
7. Móses Jónsson í sama hreppi	54 —

343 kr.

XIII. Ísafjarðarsýsla.

1. Þorbergur Eggertsson í Hraunssókn	42 kr.
2. Jón Guðmundsson í sömu sókn	40 —
3. Jóhann Magnússon í Mýrahreppi	46 —
4. Jens Jónsson í Mosvallahreppi	54 —
5. Halldór Guðmundsson í Suðureyrarhreppi	28 —

210 kr.

XIV. Strandasýsla.

1. Sigurjón Jónsson í Prestsbakkaprestakalli	50 kr.
2. Ingibjörg Finnsdóttir í Bæjarhreppi	46 —

96 kr.

XV. Húnavatnssýsla.

1. Eggert Helgason í Melstaðar- og Víðidalstungusókn	42 kr.
2. Guðný Jónsdóttir í Staðarbakkaprestakalli	55 —
3. Margrjet Eiríksdóttir í Miðfirði	50 —
4. Ingvar Sveinsson í Vesturhópshólasókn	36 —
5. Kristján Magnússon í Þingi og Vatnsdal	45 —
6. Halldór Halldórsson í Blönduóssókn	48 —
7. Jakob Frímann í Engihlíðarhreppi	50 —
8. Sigríður Friðriksdóttir í Víðidalstungusókn	50 —
9. Benedikt Fr. Magnússon í Holtastaðasókn	48 —
10. Guðmann Helgason í Svínavatnshreppi	30 —
11. Kristinn S. Einarsson í sama hreppi	30 —

484 kr.

Flyt 4734 kr.

Fluttar 4734 kr.

XVI. Skagafjarðarsýsla.

1. Guðrún Gunnarsdóttir í Hvammsprestakalli	32 kr.
2. Jón Björnsson í Sauðárhreppi	36 —
3. Ísleifur Gíslason í sama hreppi... ..	52 —
4. Snorri Stefánsson í Reynistaðarsókn	25 —
5. Aðalsteinn Ólafsson í sömu sókn	26 —
6. Bjarni Jóhannesson í Akra- og Seiluhreppi... ..	36 —
7. Jóhannes Þorsteinsson í Mælifellsprestakalli	18 —
8. Margrjet Pálsdóttir í sama prestakalli	40 —
9. Sveinn Eiríksson í sama prestakalli... ..	45 —
10. Brynjólfur Eiríksson í Goðdalasókn	40 —
11. Dýrolína Jónsdóttir í sömu sókn	30 —
12. Jón Jónsson í Miklabæjarprestakalli	50 —
13. Jónas Jónsson í sama prestakalli	30 —
14. Þorsteinn Jónsson í Rípurprestakalli	36 —
15. Sigurður Þórðarson í sama prestakalli	24 —
16. Konráð Arngrímsson í Hofstaðasókn	40 —
17. Páll Árnason í Hóla- og Viðvíkursókn	42 —
18. Sæmundur S. Sigfússon í Hvanneyrar- og Viðvíkursókn	56 —
19. Guðmundur Jónsson í Hofs- og Viðvíkurhreppi	34 —
20. Ástvaldur Björnsson í Hofs- og Fellssókn	44 —
21. Franz Jónatansson í Hofssókn	16 —
22. Benedikt Þorkelsson í Knappstaða- og Fellssókn	42 —
23. Ólafur Jónsson í Barðssókn	44 —
24. Jóhann Friðbjarnarson í Barðsprestakalli... ..	46 —

884 kr.

XVII. Eyjafjarðarsýsla.

1. Jónas Stefánsson í Upsasókn	36 kr.
2. Sigurjón Rögnvaldsson í Urðasókn	42 —
3. Þorvaldur Baldvinsson í Upsasókn	36 —
4. Angantýr Arngrímsson í Tjarnarsókn	42 —
5. Björn Jónsson í Urðasókn	42 —
6. Sigurvin Edilónsson í Stærra-Árskógs- og Grenivíkursókn	28 —
7. Sigurður Kristjánsson í Tjarnarsókn	24 —
8. Guðbrandur Sigurðsson í Stærra Árskógssókn	24 —
9. Baldvin Jóhannesson í sömu sókn	26 —
10. Jóhannes Helgason í Valla- og Möðruvallasókn	44 —
11. Ólafur Jónsson í sömu sóknnum	50 —
12. Stefán Árnason í Möðruvallaprestakalli	15 —
13. Jón Kristjánsson í sama prestakalli... ..	42 —
14. Solveig Albertsdóttir í sama prestakalli	46 —
15. Sigvaldi Grímsson í sama prestakalli	20 —
16. Kristján Sigurðsson í sama prestakalli	15 —
17. Jórunn Jónsdóttir í sama prestakalli	40 —
18. Ólafur Fr. Jónsson í Bægisárprestakalli	36 —

Flyt 608 kr. 5618 kr.

	Fluttar	608 kr.	5618 kr.
19. Tómas Davíðsson í Lögmannshliðarsókn	52	—	
20. Árni Jóhannsson í Kaupangssókn	26	—	
21. Árni Hólm í Hrafnagilshreppi	30	—	
22. Ingibjörg R. Jóhannesdóttir í Saurbæjarprestakalli ...	40	—	
23. Gunnar St. Gunnarsson í sama prestakalli	28	—	
24. Aðalbjörg Sigurðardóttir í sama prestakalli	32	—	
25. Aðalbjörn Kristjánsson í Saurbæjar- og Hrafnagilshreppi	46	—	
26. Ingimar Eydal í Saurbæjarhreppi	34	—	896 kr.

XVIII. Þingeyjarsýsla.

1. Magnús Benediktsson í Laufásprestakalli	36	kr.	
2. Sigríður Þorláksdóttir í sama prestakalli	36	—	
3. Jóhann Páll Jónsson í Grytubakkahreppi	22	—	
4. Karítas Traustadóttir í Laufáss- og Draflastaðasókn ...	26	—	
5. Páll J. Jónsson í Draflastaðasóku	20	—	
6. Ólafur Pálsson í Hálshreppi	24	—	
7. Jóel Tómasson í Ljósavatnshreppi	24	—	
8. Guðný Kr. Bjarnadóttir í sama hreppi	48	—	
9. Þorgerður Helgadóttir í Grenjaðarstaðar- og Þóroddst.sókn	24	—	
10. Adam Þorgrímsson í Helgastaðaprestakalli	30	—	
11. Margrjet Sigvaldadóttir í sama prestakalli	44	—	
12. Jóhannes Þórarinnsson í Skinnastaðarprestarkalli	26	—	
13. Páll Jóakimsson í Þóroddstaðar-, Ness- og Húsavíkursókn.	36	—	
14. Þorsteinn Jónsson á Sljettu	58	—	
15. Jóhann Gunnlaugsson í Sauðanessókn	32	—	486 kr.
	Samtals		7000 kr.

Embættaskipun, veiting og lausn.

a. Lausn.

1. ágúst veitti Hans hátign konungurinn amtmönnum J. J. Havsteen og P. J. Briem lausn í náð frá embættum þeirra frá 1. október 1904 að telja með biðlaunum samkvæmt eptirlaunalögum.

9. september veitti Hans hátign konungurinn landfógeta Árna Thorsteinsson samkvæmt beiðni hans lausn í náð frá embætti frá 1. október 1904 að telja með eptirlaunum eptir eptirlaunalögum.

b. Skipun.

13. ágúst var Friðrik póstaðgreiðslumaður Möller á Eskifirði skipaður póstaðgreiðslumaður á Akureyri.

23. ágúst veitti Hans hátign konungurinn sóknarpresti í Auðkúluprestakalli Stefáni M. Jónssyni embættið sem sóknarprestur í Stokkseyrarprestakalli í Árnesprófastsdæmi.

31. ágúst var prestaskólakandidat Jóni Brandssyni af stjórnarráðinu veitt Tröllatunguprestakall í Strandaprófastsdæmi.

9. septbr. var Einar yfirjettarmálaflutningsmaður Benediktsson allramildilegast skipaður sýslumaður í Rangárvallasýslu.

19. septbr. var Páll Steingrímsson skipaður þriðji póstaðgreiðslumaður á póststofunni í Reykjavík.

23. septbr. var cand. juris Karl Einarsson settur sýslumaður í Skaptafellssýslu frá 1. október 1904 að telja.

S. d. skipaði stjórnarráðið amtmann J. Havsteen, komm. af Dbg. og Dm. í Reykjavík, forseta í amtsráði Suðurstamtsins,

sýslumann Lárus H. Bjarnason í Stykkishólmi forseta í amtsráði Vesturstamtsins.

sýslumann og bæjarfógeta Guðlaug Guðmundsson á Akureyri forseta í amtsráði Norðurstamtsins, og

sýslumann og bæjarfógeta Jóhannes Jóhannesson á Seyðisfirði forseta í amtsráði Austurstamtsins, alla frá 1. okt. þ. á að telja.

29. septbr. var cand. juris Páll Vídalín Bjarnason settur til þess fyrst um sinn frá 1. október 1904 að gegna málaflutningsmannssýslan við landsyfirjettinn.

Heiðursmerki.

1. ágúst var amtmaður J. J. Havsteen Komm. af Db. 2. st. og Dbm. allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogssorðunar 1. st.

s. d. var amtmaður P. J. Briem R. af Db. allramildilegast sæmdur heiðursmerki Dannebrogsmanna.

s. d. var hvalveiðaforstjóri H. Ellefsen allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

9. septbr. var landfógeti kancelliráð Árni Thorsteinsson R. af Db. og Dbm. allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogssorðunnar 2. st.

Laus sýslan,
er ráðherrann veitir.

Málaflutningsmannssýslan við landsyfirrjettinn er laus. Þóknun 800 kr., er greiðast úr landssjóði. Auglýst laus 5. október 1904. Umsóknarfrestur til 16. desbr. 1904.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um bráðabirgðareglugjörð fyrir hinn almenna menntaskóla í Reykjavík, undirskrifuð af ráðherra Íslands 9. september 1904 (A. nr. 13, bls. 40—54).

Reglugjörð

142

um viðauka við reglugjörð um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnunum, dagsetta 17. maí 1902.

Auk stjórnarvalda þeirra, er talin eru í 1. gr. reglugjörðar, 17. maí 1902 um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnunum, skal

landsbankinn að því er snertir störf hans sem gjaldkera landssjóðs talinn meðal stjórnarvalda þeirra, er getur um í 11. gr. a, 1., og 12. gr., sbr. 14. gr. í póstlögnum frá 13. septbr. 1901.

Í stjórnarráði Íslands, 1. oktbr. 1904.

Í fjarveru ráðherrans.

Kl. Jónsson.

Jón Hermannsson.

Styrkur úr landssjóði.

14. gr. B. 1. b.

Samkvæmt fjárlögnum fyrir árin 1904 og 1905, 14. gr. B. 1. b. var með brjefi stjórnarráðsins, dagsettu 8. oktbr. 1904 veittur þessi styrkur fyrir s. á. til búnaðarfelaga.

		Dagsverk.	Kr. a.
<i>I. Skaptafellssýsla.</i>			
1.	Búnaðarfelag Nesjamanna	230	79 81
2.	———— Bæjarhrepps	392	136 02
3.	———— Skaptártunguhrepps	357	123 87
4.	———— Hvamshrepps	552	191 53
5.	———— Dyrhólahrepps	898	311 59
6.	———— Hörglands og Kirkjubæjarhreppa	915	317 49
7.	———— Álptavershrepps	209	72 52
	Samtals	3553	1232 83

10. dag októbermánaðar 1904.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

II. Rangárvallasýsla.

1.	Búnaðarfelag	Merkurbæja	435	150 93
2.	————	Austureyjafjalla	253	87 79
3.	————	Fljótshlíðar	1133	393 13
4.	————	Holtamanna	542	188 06
5.	————	Austurlandeyja	721	250 17
6.	————	Landmanna	341	121 79
7.	————	Ásólfsskála	148	51 35
8.	————	Hvolhrepps	334	115 89
9.	————	Vesturlandeyja	665	230 74
Samtals			4582	1589 85

II. Árnessýsla.

1.	Búnaðarfelag	Skeiðahrepps	298	103 40
2.	————	Gnúpverjahrepps	1096	380 29
3.	————	Sandvíkurhrepps	632	219 29
4.	————	Eyrarbakkahrepps	181	62 80
5.	————	Grímsnesshrepps	1515	525 68
6.	————	Biskupstungnahrepps	866	300 48
7.	————	Villingaholtshrepps	573	198 82
8.	————	Ölfushrepps	475	164 82
9.	————	Hraungerðishrepps	546	189 45
10.	————	Hrunamannahrepps	1315	456 28
11.	————	Gaulverjabæjarhrepps	455	157 88
12.	————	Stokkseyrarhrepps	611	212 01
13.	Jarðabótafelag	Ölfushrepps	418	145 03
Samtals			8981	3116 23

IV. Vestmanneyjasýsla.

1.	Framfarafjelag	Vestmanneyjasýslu	305	105 83
----	----------------	--------------------------	-----	--------

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1.	Búnaðarfelag	Seltjarnarneshrepps	789	273 77
2.	————	Mosfellinga og Kjalnesinga	1165	404 23
3.	————	Kjósarhrepps	924	320 61
4.	————	Vatnsleysustrandarhrepps	377	130 81
5.	————	Garðahrepps	556	192 92
Samtals			3811	1322 34

VI. Reykjavík.

Jarðræktarfelag	Reykjavíkur	2824	979 87
-----------------	--------------------	------	--------

VII. Borgarfjarðar- og Mýrasýsla.

1.	Búnaðarfjallag	Lundarreykjadalshrepps	...	...	183	63 50
2.	————	Leirár- og Melahrepps	...	...	249	86 40
3.	————	Strandahrepps	...	...	474	164 47
4.	————	Andakílishrepps	...	...	521	180 78
5.	————	Reykholtsdalshrepps	...	...	413	143 30
6.	————	Hálsahrepps	...	...	281	97 50
7.	————	Skorradalshrepps	...	...	290	100 65
8.	————	Skilmannahrepps	...	...	125	43 37
9.	————	Innra Akraneshrepps	...	...	173	60 03
10.	————	Þverárhlíðahrepps...	...	...	345	119 71
11.	————	Hraunhrepps	—	...	271	94 03
12.	————	Stafholtstungnahrepps	...	...	418	145 04
13.	————	Alptaneshrepps	...	...	176	61 07
14.	————	Borgarhrepps	...	...	327	113 46
15.	————	Norðurárdalshrepps	...	...	312	108 26
16.	————	Hvítársíðahrepps...	...	...	233	80 85
Samtals					4791	1662 42

VIII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1.	Búnaðarfjallag	Neshrepps innan Ennis	...	...	817	283 48
2.	————	Miklaholtshrepps	...	...	573	198 82
3.	————	Neshrepps utan Ennis	...	...	256	88 83
4.	————	Eyjahrepps	...	...	152	52 74
5.	————	Helgafellssveitar	...	...	463	160 65
6.	————	Kolbeinsstaðahrepps	...	...	279	96 81
7.	————	Staðarsveitar	...	...	239	82 93
8.	————	Skógarstrandar	...	...	629	218 25
9.	————	Eyrarsveitar	...	...	426	147 81
Samtals					3834	1330 32

IX. Dalasýsla.

1.	Búnaðarfjallag	Laxárdalshrepps	...	...	695	244 15
2.	————	Miðdalahrepps	...	...	881	305 69
3.	————	Fellsstrandahrepps	...	...	132	45 80
4.	————	Hvammshrepps	...	...	342	118 67
5.	————	Haukadals	...	...	308	106 87
6.	————	Saurbæjarhrepps	...	...	382	132 55
7.	————	Hörðudals	...	...	676	234 56
Samtals					3416	1188 29

X. Barðastrandarsýsla.

1.	Búnaðarfjallag	Múlahrepps	...	...	353	122 48
2.	————	Ketildælahrepps	...	...	601	208 54
Samtals					954	331 02

X. Ísafjarðarsýsla.

1.	Búnaðarfélag	Eyrarhrepps		296	102 71
2.	—	Súðavíkurhrepps		897	311 24
3.	—	Ögurhrepps		274	95 07
Samtals				1467	509 02

XII. Strandasýsla.

1.	Búnaðarfélag	Bæjarhrepps		916	317 83
2.	—	Óspakseyrarhrepps		289	100 28
3.	—	Kirkjubóls- og Fellshrepps		364	126 30
4.	—	Kaldrananeshrepps		270	93 68
5.	—	Hrófbergshrepps		234	81 19
6.	—	Árneshrepps		307	106 52
Samtals				2380	825 80

XIII. Húnavatnssýsla.

1.	Búnaðarfélag	Ytri-Torfastaðahrepps		395	137 06
2.	—	Torfalækjarhrepps		479	166 21
3.	—	Bólstaðarhlíðahrepps		361	125 27
4.	—	Fremri Torfastaðahrepps		342	118 67
5.	—	Þverárhrepps		453	157 19
6.	—	Áshrepps		297	103 06
7.	—	Staðarhrepps		146	50 66
8.	—	Þorkelshólshrepps		275	95 42
9.	—	Kirkjuhvammshrepps		602	208 89
10.	—	Sveinsstaðahrepps		284	98 55
11.	—	Engihlíðahrepps		477	165 51
12.	—	Svinavatnshrepps		218	75 64
13.	—	Vindhælishrepps		292	101 32
Samtals				4621	1603 45

XIV. Skagafjarðarsýsla.

1.	Búnaðarfélag	Skefilsstaðahrepps		393	136 36
2.	—	Akrahrepps		642	222 76
3.	—	Rípurhrepps		207	71 83
4.	—	Fljótamanna		292	101 32
5.	—	Seiluhrepps		450	156 14
6.	—	Hofshrepps		265	91 95
7.	—	Fellshrepps		322	111 72
8.	—	Staðarhrepps		753	261 28
9.	—	Viðvíkurhrepps		278	96 46
10.	—	Sauðárhrepps		227	78 76
11.	—	Hólahrepps		645	223 80
12.	—	Lýtingsstaðahrepps		836	290 42
13.	Jarðabótafélag	Óslandshlíðar		614	213 05
Samtals				5954	2055 85

XV. *Eyjafjardarsýsla*

1.	Framfarafjelað	Skriðuhrepps	...	...	217	75 29
2.	Jarðyrkjufjelað	Akureyrar	...	...	2200	763 36
3.	Framfarafjelað	Öngulstaðahrepps	...	...	1413	490 28
4.	—	Glæsibæjarhrepps	...	...	657	227 97
5.	—	Arnarneshrepps	...	...	945	327 90
6.	Búnaðarfjelað	Saurbæjarhrepps	...	...	437	151 63
7.	Framfarafjelað	Hrafnagilshrepps	...	...	238	82 58
8.	Búnaðarfjelað	Svarfdæla	...	...	2360	818 88
Samtals					8467	2937 89

XVI. *Pingeyjarsýsla*

1.	Jarðabótafjelað	Skútustaðahrepps	...	...	513	178 00
2.	Búnaðarfjelað	Axfirðinga og Núpsveitunga	...	...	218	75 64
3.	—	Hálshrepps	...	...	241	83 62
4.	—	Ljósavatnshrepps	...	...	680	235 95
5.	—	Svalbarðsstrandar	...	...	674	233 87
6.	—	Þórshafnar	...	...	547	189 80
7.	Framfarafjelað	Grytubakkahrepps	...	...	969	336 22
8.	Jarðabótafjelað	Húsavíkurhrepps	...	...	871	302 22
9.	—	Aðaldæla	...	...	414	143 65
10.	—	Suður-Fnjóskdæla	...	...	122	42 33
11.	—	Reykðæla	...	...	334	115 89
Samtals					5583	1937 19

XVII. *Norðurmúlasýsla*

1.	Búnaðarfjelað	Hjaltastaðahrepps	...	...	182	63 15
2.	—	Borgarfjarðar	...	...	255	88 48
3.	—	Vopnfirðinga	...	...	277	96 11
4.	—	Skeggjastaðahrepps	...	...	116	40 25
5.	—	Fellahrepps	...	...	199	69 05
Samtals					1029	357 04

XVIII. *Suðurmúlasýsla*

1.	Búnaðarfjelað	Geithellnahrepps	...	...	861	298 75
2.	—	Beruneshrepps	...	...	248	86 05
3.	—	Vallahrepps	...	...	189	65 58
4.	—	Breiðdæla	...	...	302	104 79
5.	—	Eiðapínghár	...	...	207	71 83
6.	—	Fáskrúðsfjarðahrepps	...	...	439	152 32
7.	—	Skriðdæla	...	...	168	58 29
8.	—	Reyðarfjarðar	...	...	231	80 15
Samtals					2645	917 76

Alls 137 fjelög; 69168 dagsverk; dagsverkið 34,6981 a.

Alþingismenn.

Kosnir til 4 ára við aukakosningar þær, er fram fóru 10. septbr. 1904:

Guðmundur hjerðslæknir Björnsson fyrir Reykjavíkurborg.

Sigurður prestur Stefánsson fyrir Ísafjarðarkaupstað.

Páll fyrirv. amtmaður Briem bankastjóri fyrir Akureyrarkaupstað.

Jón fyrirv. umboðsmaður Jónsson fyrir Seyðisfjarðarkaupstað.

Stefán hreppstjóri Stefánsson fyrir Eyjafjarðarsýslu.

Heiðursmerki.

22. sept. var Tryggvi bankastjóri Gunnarsson r. af Dbr. og Dbm. allramildilegast sæmdur kommandörkrossi Dannebrogssorðunnar 2. st.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Arnessýslu um sveit- 143
festi þurfalings. Með brjefi, dagsettu 29. f. m., hafið þjer, herra sýslumaður, 15. okt.
 sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Sandvíkurhreppi, þarsem hún áfrýjar
 úrskurði yðar, dags 25. ágúst þ. á., að því leyti sem hann ákveður að Margrjet
 nokkur Jónasdóttir skuli teljast sveitlæg í þjedum hreppi.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar, að stjórn-
 arráðið er yður samdóma um að Margrjet Jónasdóttir hafi eigi unnið sjer sveit
 í hinum forna Stokkseyrarhreppi, heldur sje sveitlæg í fæðingarveit sinni Sand-
 víkurhreppi, og skal úrskurður yðar því standa óhaggaður.

Úrskurður sýslumanns.

Milli hreppsnefndanna í Sandvíkurhreppi og hinum forna Stokkseyrarhreppi er á-
 greiningur um í hvorum þessara hreppa stúlkan Margrjet Jónasdóttir eigi framfærslurjett.

Margrjet þessi, sem kom frá Eyrarbakka til Reykjavíkur með veikt barn sitt vorið
 eða sumarið 1902, varð þá um haustið að þiggja fátækrastryk í Reykjavík, að upphæð kr.
 57 50 a., sem krafizt er endurgjalds fyrir frá framfærslusveit hennar. Ennfremur hefir fram-
 færslusveit Margrjetar verið krafín um endurgjald fyrir legukostnað barns hennar á Sct. Jó-
 sefsspítala, en barnið var lagt inn á spítalan 28. febr. 1903 og hefir legið þar síðan.

Eptir skýrslum þeim, sem fyrir liggja, er Margrjet Jónasdóttir fædd í Magnúsfjösum
 í Sandvíkurhreppi 14. des. 1870. Úr þeirri sveit fluttist hún vorið 1891 til Eyrarbakka-
 hrepps (Stokkseyrarhrepps hins forna) og dvaldi þar í samfleytt 9 ár eða til vors 1900, fyrst
 2 ár að Borg og síðan 7 ár í Eyvakoti og Garðbæ á Eyrarbakka, en árið 1900—1901, eða
 10. árið, sem hún hefði orðið að dvelja eða eiga heima í forna Stokkseyrarhreppi til þess að
 vinna sjer þar sveit, virðist eigi verða talið með sveitfestisárum hennar þar í hreppi. Að
 vísu hefir hún skýrt svo frá fyrir rjetti, að hún hafi fengið leyfi Jóns Jónssonar í Steinskoti
 í Eyrarbakkahreppi (forna Stokkseyrarhreppi) til þess að telja þar heimili sitt þetta ár, en
 jafnframt hefir hún borið, að hún hafi hvergi átt ársheimili þetta ár, með því að hún hafi
 eigi treyst sjer til að ílengjast í Steinskoti, eigi dvalið þar eina nótt ög aldrei talið þar heim-
 ili sitt. Jón Jónsson í Steinskoti, sem telur sig fyrirvinnu þar eða vinnumann, hefir kannazt
 við, að Margrjet Jónsdóttir hafi farið þess á leit við sig, að hún fengi að skrifa sig í Steins-
 koti árið 1900—1901, en hinu neitar hann, að hann hafi veitt henni leyfi til þess. Húsmóðir Jóns,
 Margrjet Þóroddsdóttir, búandi í Steinskoti, hefir borið, að Margrjet Jónasdóttir hafi komið á
 heimili sitt vorið 1900 og beðið sig að geyma fyrir sig eitthvað af dóti, sem hún hafði með-
 ferðis, en eigi farið þess á leit við sig, hvorki í það skipti nje endraruær, að fá að telja
 heimili sitt í Steinskoti. Bæði Jón Jónsson og Margrjet Þóroddsdóttir hafa staðfest framburð
 sinn með eiði.

Eptir því, sem þannig er fram komið, hefir Margrjet Jónasdóttir eigi átt heimili í
 Steinskoti 1900—1901, nje annarstaðar í hinum forna Stokkseyrarhreppi og hefir því eigi
 unnið sjer sveit í greindum hreppi með óslitiuni 10 ára dvöl, og með því að hún hefir held-
 ur eigi unnið sjer sveit annarsstaðar, ber að telja hana sveitlæga í fæðingarhreppi sínum,
 Sandvíkurhreppi og á sá hreppur því að endurgjalda fátækrastryk þann, kr. 57 50, sem hún
 fjekk í Reykjavík haustið 1902 og legukostnað barns hennar á Sct. Jósefsspítala.

Brjef stjórnarráðsins til biskups um viðaukaembættislán 144
handa Rafnseyrarprestakalli. — Samkvæmt tillögum yðar, háæruverð- 1. nóv.

2. dag desembermánaðar 1904.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

- 144** ugi herra, í brjefi, dagsettu 20. f. m., og beiðni hlutadeiganda, veitir stjórnarráðið hjermeð samþykki sitt til þess að presturinn að Rafnseyri, sjera Böðvar Bjarnason, taki 600 kr. viðaukalan við embættislán það, er honum var leyft að taka, með brjefi landshöfðingjans til stiptsyfirvaldanna, dagsettu 20. febrúar 1902. með sömu kjörum og aðallánið.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar, að því viðbættu, að lánið fæst eigi úr landssjóði.

145
2. nóv.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Dalasýslu um endurgjald á sveitarstyrk. — Með brjefi, dags. 10. sept. þ. á., hefir hreppsnefndin í Saurbæjarhreppi áfrýjað til stjórnarráðsins úrskurði amtmannsins yfir Suður- og Vesturamtinu, dags. 2. maí þ. á., sem ákveður að tjeður hreppur skuli greiða Skarðsstrandarhreppi 36 kr. 50 a. til endurgjalds á sveitarstyrk, er hinn síðarnefndi hreppur veitti Helgu nokkurri Gísladóttur á tímabilinu frá 12. nóv. 1902 til 21. júní 1903.

Útaf þessu skal yður, herra sýslumaður, hjermeð til vitundar gefið til frekari birtingar að með því að stjórnarráðið er amtmanni að öllu leyti samdóma um þetta mál, skal úrskurður hans standa óraskaður.

Úrskurður amtmanns:

Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dags. 29. marz þ. á. og þarmeð eptiræsktar upplýsingar útaf áfrýjun hreppsnefndarinnar í Saurbæjarhreppi á úrskurði yðar, dags. 20. júní 1903, sem ákveður að nefndur hreppur skuli endurgjalda Skarðsstrandarhreppi framlag hans með gamalmenninu Helgu Gísladóttur, frá 21. júní 1902 til jafnlangdar 1903, að upphæð 60 kr., og eptirað mjer enn fremur hefir borizt brjef hreppsnefndarinnar í Saurbæjarhreppi, dags. 25. febr. þ. á., viðvíkjandi þessu máli, legg jeg hjermeð svolátandi úrskurð á það.

Fyrnefnd Helga Gísladóttir, sem er sveitlæg í Saurbæjarhreppi, var í nóvbr. 1902 sögð til sveitar af Indriða Indriðasyni á Ballará í Skarðsstrandarhreppi, sem hún dvaldi hjá, og veitti hreppsnefndin þar henni 60 kr. styrk til framfærslu fyrir tímann frá 21. júní 1902 til 21. júní 1903, en endurgreiðslu þessa styrks hefir hreppsnefndin í Saurbæjarhreppi mótmælt af þeirri ástæðu, að Helga Gísladóttir hefði getað haft athvarf hjá prestinum síra Ólafi Ólafssyni á Staðarhóli og að hreppsnefndin í Skarðsstrandarhreppi hafi vitað af þessu. Enn fremur er sú ástæða tilfærð, að bæði síra Ólafur Ólafsson og sjálfur hreppsnefndaroddivitinn í Saurbæjarhreppi hafi gjört forgefins tilraunir til þess að sækja Helgu Gísladóttur á sumrinu 1902 heim í hrepp sinn, en hún hafi verið ófáauleg til þess að fara.

Þjer hafið rjettilega álitid, að yfirlýsing sjera Ólafs um, að hann vildi framfæra Helgu Gísladóttur væri hreppsnefndinni í Skarðsstrandarhreppi óviðkomandi, og að tilraunir þær, sem gjörðar höfðu verið til þess að sækja hana, gæti eigi valdið því, að Skarðsstrandarhreppur missi rjett sinn til endurgjalds hjá Saurbæjarhreppi, en því hafi alls eigi hafi verið mótmælt, að Helga hafi þurft aðstoðar við annarstaðar að eða verið sveitarstyrks þurfandi. Aptur á móti get jeg eigi fallizt á það, að Saurbæjarhreppur sje skyldur til að greiða alla þá kröfu, sem hann er krafinn um, heldur verður að telja styrkveitinguna frá þeim degi, sem Helga Gísladóttir var sögð og tekin til sveitar 12. nóvbr. 1902 og verður upphæðin þá alls 36 kr.

50 a. Úrskurði yðar er því hjermeð breytt á þá leið, að Saurbæjarhreppur greiði Skarðs- 145
strandarhreppi 36 kr. 50 a., sem endurgjald á framlagi með Helgu Gísladóttur frá 12. nóvbr. 2. nóv.
1902, til 21. júní 1903.

Hver áhrif það geti haft, að Helga Gísladóttir eigi var flutt á sveit sína á sumrinu
1903 samkvæmt vegabréfi yðar, dags. 20. júní 1903, án þess sönnun sje fyrir hendi um það
að hún hafi verið svo ásigkomin, að hún eigi væri flutningsfær, liggur ekki fyrir hjer að
dæma um.

Þetta gefst yður hjermeð þjónustusamlega tii vitundar, yður til leiðbeiningar og
birtingar fyrir hreppsnefndum þeim, sem í hlut eiga, og býst jeg við að þjer sjáið um, að
úrskurði þessum verði fullnægt.

Umburðarbrjef stjórnarráðsins til sýslumanna og bæjarfógeta um 146
áfengisveitingar. — Eins og kunnugt er, hefir undanfarið einatt verið leyft 19. nóv.
veitingamönnum að hafa vínveitingar utan veitingahúsa sinna, á fjölmönnum
samkomum svo sem við þjóðhátíðarsamkomur, á sumardaginn fyrsta o. s. frv.,
að fengnu þartil leyfi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Með því að stjórnarráðið er
þeirrar skoðunar, að það geti eigi talizt fyllilega í samræmi við lög 11. nóvbr.
1899 um verzlun og veitingar áfengra drykkja, sjerstaklega 7. gr., að lögreglu-
stjóri veiti slík leyfi, þá er hjermeð lagt fyrir yður, herra sýslumaður, að veita
eigi framvegis veitingamönnum leyfi til að veita áfenga drykki utan veitinga-
húsa sinna.

Staðfestings konungs á skipulagsskrá fyrir Ípróttasjóð Seyðisfjarð- 147
ar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðherra Íslands 9. nóvbr. 1904, 9. nóv.
skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

Ípróttasjóð Seyðisfjarðarkaupstaðar.

1. gr.

Sjóður þessi er stofnaður 15. nóvember 1903, og skal nefnast Íprótta-
sjóður Seyðisfjarðarkaupstaðar.

2. gr.

Eign sjóðsins, sem er 20 króna gjafir frá stofnendunum, skal ásamt því,
er við hana bætist síðar, leggja í Aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og ávaxtast
þar, þangað til ársvextirnir nema 25 krónum.

3. gr.

Þegar sjóðurinn verður svo stór, að ársvextir hans nema 25 krónum,
skal fyrst leggja eina krónu af þeim við höfuðstólinn, en afganginum skal ann-
aðhvort ár verja til verðlauna samkvæmt skipulagsskrá þessari. Hitt árið skal
leggja alla vextina við höfuðstólinn, þar til hann verður 5000 krónur.

4. gr.

Uthlutun verðlaunanna skal falin þriggja manna dómnefnd. Velur bæj-

147 9. nóv. arstjórn kaupstaðarins einn mann í dómnefndina til tveggja ára í senn, en hina tvo skulu bæjarbúar kjósa, þeir er kosningarrjett hafa að lögum. Þó skal í-próttafjelagi því, sem væntanlega verður þá til í bænum, eða þeim í sameiningu, ef fleiri verða, heimilt að áskilja sjer rjett til að velja annan af hinum síðar til nefndu dómendum.

5. gr.

Dómnefndin velur sjer formann og skiptir með sjer störfum eptir því, er henni þykir bezt henta. Hún skal ætíð semja ýtarlegar reglur um fyrir-komulag og tilhögun á ípróttum þeim, er í það skipti verða reyndar og gera þær almenningi kunnar með sem lengstum fyrirvara. Þegar verðlaunum er úthlutað, skal ætíð skýra frá því í opinberu blaði, og jafnframt geta þess, hvenær sjóður þessi var stofnaður.

Gefi engir sig fram til að vinna verðlaunin eitthver ár, eða áliti dóm-nefndin enga verða fyrir þau, skal leggja þau við höfuðstólinn.

6. gr.

Verðlaunum skal jafnaðarlega úthluta á almennum gleðisamkomum bæj-arbúa. Þau skal jafnt veita konum sem körlum og einkum þeim, sem lögheim-ili eiga við Seyðisfjörð. Dómnefndin skal vandlega yfirvega og meta ípróttir þeirra, er eptir verðlaunum keppa og ætíð veita þau þeim, sem mestan dug og fræknleik sýna. Verðlaunin má veita hóp manna eða fjelagi, sje ípróttunum þannig háttað, að fleiri eða færri sameina krapta sína til að vinna þau. Venju-lega skal veita bæði 1. og 2. verðlaun; 1. verðlaun $\frac{2}{3}$ og 2. verðlaun og $\frac{1}{3}$ af upphæð þeirri, sem fyrir hendi er til verðlauna.

Verðlaunin skal greiða með peningum. Þó getur hver sá, er þau hlýtur, krafizt þess af dómnefndinni, að hún útvegi fyrir peningana einhvern þann hlut, sem orðið getur traustur menjagripur. Skal þá hluturinn bera með sjer, hvaðan hann er, hvenær, og fyrir hvað.

7. gr.

Verðlaunin skal fyrst um sinn einkum veita fyrir ípróttir þær, sem hjer eru nefndar:

1. glímur, 2. sund, 3. kapphlaup, 4. skiðaferðir, 5. kappróður, 6. afraun-ir, 7. skautuferðir, 8. skotfimi, 9. hjólréiðar, 10. kappsiglingar.

8. gr.

Eptirað sjóður þessi nær 5000 króna upphæð, skal ekki skylt að auka hann nema um 5 krónur ár hvert. En frá þeim tíma skal árlega úthluta vöxt-unum til verðlauna og hefir dómnefndin úr því fulla heimild til að skipta verð-laununum í fleiri upphæðir og veita þau fyrir aðrar tegundir ípróttta þeirra, er bezt eru lagaðar til að styrkja heilsu og krapta æskulýðsins.

9. gr.

Bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar er falin öll umsjón og eptirlit með sjóðnum og skal hún geyma skilríki fyrir eign hans. Henni er einnig falið að veita móttöku gjöfum þeim, er sjóðnum hlotnast síðar og koma þeim á vöxtu á þann hátt, er 2. gr. tilnefnir.

10. gr.

147

Eptiráð bæjarstjórn kaupstaðarins hefir tekið að sjer umsjón þá, sem 9. nóv.
henni er falin með skipulagsskrá þessari, beiðast stofnendur sjóðsins staðfesting-
ar konungs á hana.

Seyðisfirði 15. nóvember 1903.

Jón Jónsson. Marteinn Bjarnarson. Sigurj. Jóhannsson.

um ferðir land-

Póstleiðir:		Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
I. Vestanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Hjarðarholts. 1. Frá Reykjavík. (vesturleið).	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	26. jan.	23. febr.	21. marz	
		— Leirvogstungu	4. —	26. —	23. —	21. —	
		— Saurbæ	5. —	27. —	24. —	22. —	
		— Hesti	5. —	27. —	24. —	22. —	
		— <i>Norðtungu</i>	6. —	28. —	25. —	23. —	
		— (Saudafelli)	6. —	28. —	25. —	23. —	
		— Harastöðum	6. —	28. —	25. —	23. —	
		<i>að Hjarðarholti</i>	8. —	30. —	26. —	25. —	
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	10. jan.	1. febr.	28. febr.	27. marz	
		— Harastöðum	10. —	1. —	28. —	27. —	
	2. Frá Hjarðarholti (suðurleið).	— (Saudafelli)	10. —	1. —	28. —	27. —	
		— <i>Norðtungu</i>	11. —	2. —	1. marz	28. —	
		— Hesti	11. —	2. —	1. —	28. —	
		— Saurbæ	12. —	3. —	2. —	29. —	
		— Leirvogstungu	12. —	3. —	2. —	29. —	
		<i>í Reykjavík</i>	14. —	5. —	4. —	31. —	
	B. Milli Ísafjarðar og Hjarðarholts 1. Frá Ísafirði. (suðurleið).	<i>Frá Ísafirði</i>	3. jan.	25. jan.	22. febr.	20. marz	11. apríl
		— (Vigur)	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
		— Ögri	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
		— Vatnsfirði	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
		— Arngerðareyri	4. —	26. —	23. —	21. —	12. —
		— (Kinnarstöðum)	4. —	26. —	23. —	21. —	12. —
		— Bæ	5. —	27. —	24. —	22. —	13. —
		— Stórholti	6. —	28. —	25. —	23. —	14. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	8. —	30. —	26. —	25. —	16. —
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	10. jan.	1. febr.	28. febr.	27. marz	18. apríl
	2. Frá Hjarðarholti (vesturleið).	— Stórholti	11. —	2. —	1. marz	28. —	19. —
		— <i>Bæ</i>	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —
		— (Kinnarstöðum)	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —
		— Arngerðareyri	13. —	4. —	3. —	30. —	21. —
		— Vatnsfirði	13. —	4. —	3. —	30. —	21. —
		— Ögri	13. —	5. —	3. —	30. —	21. —
		— (Vigur)	13. —	5. —	3. —	30. —	21. —
		<i>á Ísafjörð</i>	14. —	6. —	4. —	31. —	23. —
		<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	27. jan.	24. febr.	22. marz	
	A. Milli Reykjavíkur og Staðar. 1. Frá Reykjavík. (norðurleið)	— Leirvogstungu	4. —	27. —	24. —	22. —	
		— (Esjubergi)	4. —	27. —	24. —	22. —	
		— Neðra-Hálsi	4. —	27. —	24. —	22. —	
		— Saurbæ	5. —	28. —	25. —	23. —	
		— Hesti	5. —	28. —	25. —	23. —	
		— <i>Norðtungu</i>	6. —	29. —	26. —	24. —	
		— (Hvammi)	6. —	29. —	26. —	24. —	
		<i>að Stað</i>	8. —	1. febr.	28. —	26. —	
		<i>Frá Stað</i>	10. jan.	3. febr.	2. marz	28. marz	
		— (Hvammi)	10. —	3. —	2. —	28. —	
	2. Frá Stað. (suðurleið).	— <i>Norðtungu</i>	11. —	4. —	3. —	29. —	
		— Hesti	11. —	4. —	3. —	29. —	
		— Saurbæ	12. —	5. —	4. —	30. —	
		— Neðra-Hálsi	12. —	5. —	4. —	30. —	
		— (Esjubergi)	12. —	5. —	4. —	30. —	
		— Leirvogstungu	12. —	5. —	4. —	30. —	
		<i>í Reykjavík</i>	14. —	7. —	6. —	1. apríl	

u n

148

póstanna 1905.

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
----------	----------	----------	----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Á æ t l u n

um ferðir þessar verður auglýst síðar.

6. maí	31. maí	19. júní	19. júlí	10. ág.	29. ág.	17. sept.	10. okt.	8. nóv.	3. des.
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
7. —	1. júní	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
7. —	1. —	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
8. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	10. —	5. —
9. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	11. —	6. —
10. —	4. —	23. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	7. —
12. maí	6. júní	25. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	16. okt.	15. nóv.	10. des.
13. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
16. —	10. —	29. —	29. —	20. —	8. —	28. —	20. —	19. —	14. —

Á æ t l u n

um ferðir þessar verður auglýst síðar.

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
II. Norðanpóstur.	B. Milli Akureyrar og Staðar. 1. Frá Akureyri. (suðurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	3. jan.	27. jan.	23. febr.	20. marz	12. apríl
		— Möðruvöllum	3. —	27. —	23. —	20. —	12. —
		— Þverá	4. —	28. —	24. —	21. —	13. —
		— Silfrastöðum	4. —	28. —	24. —	21. —	13. —
		— Miklabæ	4. —	28. —	24. —	21. —	13. —
		— <i>Víðimýri</i>	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —
		— Bólstaðarhlíð	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —
		— Holtastöðum	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —
		— <i>Blönduósi</i>	5. —	30. —	26. —	23. —	15. —
		— Sveinsstöðum	6. —	30. —	26. —	23. —	15. —
		— Lækjamóti	6. —	30. —	27. —	24. —	16. —
		— Staðarbakka	6. —	31. —	27. —	24. —	16. —
		<i>að Stað</i>	8. —	1. febr.	28. —	26. —	18. —
		<i>Frá Stað</i>	10. jan.	3. febr.	1. marz	28. marz	19. apríl
	2. Frá Stað. (nordurleið).	— Staðarbakka	10. —	3. —	1. —	28. —	19. —
		— Lækjamóti	10. —	4. —	2. —	29. —	20. —
		— Sveinsstöðum	11. —	4. —	2. —	29. —	20. —
		— <i>Blönduósi</i>	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —
		— Holtastöðum	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —
		— Bólstaðarhlíð	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —
		— <i>Víðimýri</i>	12. —	6. —	4. —	31. —	22. —
		— Miklabæ	12. —	6. —	4. —	31. —	22. —
		— Silfrastöðum	12. —	6. —	4. —	31. —	23. —
		— Þverá	13. —	7. —	5. —	1. apríl	23. —
		— Möðruvöllum	13. —	7. —	5. —	1. —	23. —
		<i>á Akureyri</i>	15. —	9. —	7. —	3. —	25. —
III. Seyðisfjarðarpóstur.	A. Milli Akureyrar og Grímsstaða. 1. Frá Akureyri. (austurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	16. jan.	13. febr.	9. marz	5. apríl	28. apríl
		— Hálsi	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —
		— Ljósavatni	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —
		— Einarstöðum	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —
		— <i>Grenjaðarstað</i>	17. —	14. —	10. —	6. —	29. —
		— Reykjahlíð	18. —	15. —	11. —	6. —	30. —
		<i>að Grímsstöðum</i>	20. —	17. —	13. —	7. —	1. maí
		<i>Frá Grímsstöðum</i>	21. jan.	18. febr.	14. marz	8. apríl	2. maí
		— Reykjahlíð	22. —	19. —	14. —	9. —	2. —
		— <i>Grenjaðarstað</i>	23. —	20. —	15. —	10. —	3. —
		— Einarstöðum	23. —	20. —	15. —	10. —	3. —
		— Ljósavatni	23. —	20. —	15. —	10. —	3. —
		— Hálsi	23. —	20. —	15. —	10. —	3. —
		<i>á Akureyri</i>	25. —	22. —	18. —	11. —	4. —
	2. Frá Grímsstöðum. (vesturleið).	<i>Frá Seyðisfirði</i>	16. jan.	12. febr.	8. marz	3. apríl	27. apríl
		— <i>Egilsstöðum</i>	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
		— (Bót)	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
		— (Fossvöllum)	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
		— Hofteigi	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
		— 8kjöldólfsstöðum	18. —	14. —	10. —	5. —	29. —
		<i>að Grímsstöðum</i>	20. —	16. —	13. —	7. —	1. maí
		<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	18. febr.	14. marz	9. apríl	2. maí
		— Skjöldólfsstöðum	23. —	18. —	15. —	10. —	3. —
		— Hofteigi	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —
	1. Frá Seyðisfirði. (vesturleið).	— (Fossvöllum)	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —
		— (Bót)	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —
		— <i>Egilsstöðum</i>	25. —	21. —	17. —	12. —	5. —
		<i>á Seyðisfjörð</i>	26. —	22. —	18. —	13. —	6. —
	2. Frá Grímsstöðum. (austurleið).						

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
6. maí	30. maí	20. júní	18. júlí	11. ág.	29. ág.	17. sept.	9. okt.	8. nóv.	3. des.
6. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	8. —	3. —
6. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	9. —	4. —
6. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	9. —	4. —
7. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	9. —	4. —
7. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	10. —	5. —
8. —	1. júní	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	11. —	6. —
9. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. sept.	20. —	12. —	11. —	6. —
9. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. —	20. —	13. —	12. —	7. —
10. —	3. —	24. —	22. —	15. —	2. —	21. —	13. —	12. —	7. —
12. —	4. —	24. —	23. —	15. —	2. —	21. —	14. —	14. —	9. —
13. maí	5. júní	25. júní	24. júlí	16. ág.	3. sept.	22. sept.	15. okt.	16. nóv.	11. des.
13. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	15. —	16. —	11. —
14. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	16. —	17. —	12. —
14. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	16. —	17. —	12. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
16. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
16. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
16. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
17. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
17. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
18. —	9. —	30. —	28. —	20. —	7. —	26. —	20. —	22. —	17. —
21. maí	11. júní	2. júlí	31. júlí	22. ág.	10. sept.	28. sept.	22. okt.	24. nóv.	19. des.
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
22. —	12. —	2. —	31. —	22. —	10. —	29. —	22. —	25. —	20. —
23. —	13. —	3. —	1. ág.	23. —	11. —	29. —	23. —	26. —	21. —
24. —	14. —	4. —	2. —	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	23. —
25. maí	15. júní	5. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	1. okt.	25. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	15. —	5. —	3. —	25. —	13. —	1. —	26. —	30. —	25. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. des.	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. —	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
27. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	3. —	30. —	3. —	28. —
20. maí	10. júní	1. júlí	29. júlí	20. ág.	8. sept.	26. sept.	20. okt.	23. nóv.	18. des.
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	3. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	25. —	20. —
24. —	14. —	5. —	2. ág.	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	22. —
25. maí	15. júní	6. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	2. okt.	26. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	3. —	27. —	30. —	25. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	9. —	6. —	28. —	16. —	5. —	30. —	3. —	28. —

1 4 8

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
IV. Austanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Odda. 1. Frá Reykjavík. (austurleið).	<i>Frá Reykjavík</i>	9. jan.	1. febr.	27. febr.	23. marz	18. apríl
		— Kotströnd	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		— (Selfossi)	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		— <i>Hraungerði</i>	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		— Þjórarárbrú	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		— Ægissíðu	11. —	3. —	1. marz	25. —	20. —
		<i>að Odda</i>	12. —	3. —	2. —	26. —	21. —
		<i>Frá Odda</i>	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl
		— Ægissíðu	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
		— Þjórarárbrú	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
	2. Frá Odda. (suðurleið).	— <i>Hraungerði</i>	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —
		— (Selfossi)	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —
		— Kotströnd	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —
		<i>í Reykjavík</i>	15. —	7. —	6. —	30. —	25. —
		<i>Frá Kirkjubæjarkl.</i>	8. jan.	31. jan.	26. febr.	22. marz	17. apríl
V. Eskifjarðarpóstur.	B. Milli Kirkjub.kl. og Odda. 1. Frá Kirkjubæjarkl. (suðurleið).	— Rofabæ	8. —	31. —	26. —	22. —	17. —
		— Mýrum	8. —	31. —	26. —	22. —	17. —
		— Vík	9. —	1. febr.	27. —	23. —	18. —
		— Eyjarhólum	9. —	1. —	27. —	23. —	18. —
		— (Skarðshlíð)	9. —	1. —	27. —	23. —	18. —
		— Holti	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		— Seljalandi	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —
		<i>að Odda</i>	11. —	4. —	2. marz	26. —	21. —
		<i>Frá Odda</i>	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl
		— Seljalandi	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
	2. Frá Odda. (austurleið).	— Holti	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
		— (Skarðshlíð)	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —
		— Eyjarhólum	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —
		— Vík	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —
		— Mýrum	15. —	7. —	5. —	29. —	24. —
	A. Milli Kirkjub.kl. og Borga. 1. Frá Kirkjubæjarkl. (austurleið).	— Rofabæ	15. —	7. —	5. —	29. —	24. —
		<i>að Kirkjubæjarkl.</i>	17. —	9. —	7. —	31. —	26. —
		<i>Frá Kirkjubæjarkl.</i>	19. jan.	14. febr.	9. marz	3. apríl	28. apríl
		— Fagurhólsmýri	20. —	15. —	10. —	4. —	29. —
		— Kálfafellsstað	21. —	16. —	11. —	5. —	30. —
		— Hólmi	21. —	16. —	11. —	5. —	30. —
		<i>að Borgum</i>	23. —	18. —	13. —	7. —	2. maí
		<i>Frá Borgum</i>	25. jan.	20. febr.	15. marz	9. apríl	4. maí
		— Hólmi	25. —	20. —	15. —	9. —	4. —
		— Kálfafellsstað	26. —	21. —	16. —	10. —	5. —
	2. Frá Borgum. (suðurleið).	— Fagurhólsmýri	27. —	22. —	17. —	11. —	6. —
		<i>að Kirkjubæjarkl.</i>	29. —	23. —	19. —	13. —	8. —
		<i>Frá Eskifirði</i>	15. jan.	11. febr.	7. marz	2. apríl	26. apríl
		— Reyðarfirði	15. —	11. —	7. —	2. —	26. —
		— <i>Egilsstöðum</i>	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
	B. Milli Eskifjarðar og Borga 1. Frá Eskifirði (suðurleið).	— Arnhólsstöðum	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —
		— Höskuldsstöðum	18. —	14. —	10. —	5. —	29. —
		— <i>Djúpavogi</i>	19. —	15. —	11. —	6. —	30. —
		— Starmýri	20. —	16. —	12. —	7. —	1. maí
		— Stafafelli	20. —	16. —	12. —	7. —	2. —
		<i>að Borgum</i>	22. —	18. —	14. —	8. —	3. —
		<i>Frá Borgum</i>	24. jan.	20. febr.	16. marz	10. apríl	5. maí
		— Stafafelli	25. —	21. —	17. —	11. —	5. —
		— Starmýri	25. —	21. —	17. —	11. —	6. —
		— <i>Djúpavogi</i>	27. —	22. —	18. —	12. —	7. —
	2. Frá Borgum. (austurleið).	— Höskuldsstöðum	27. —	23. —	19. —	13. —	8. —
		— Arnhólsstöðum	28. —	24. —	20. —	14. —	9. —
		— <i>Egilsstöðum</i>	29. —	25. —	21. —	15. —	10. —
		— Reyðarfirði	29. —	25. —	21. —	15. —	10. —
		<i>á Eskifjörð</i>	30. —	26. —	22. —	16. —	11. —

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
12. maí	4. júní	19. júní	17. júlí	7. ág.	28. ág.	18. sept.	10. okt.	12. nóv.	7. des.
13. —	4. —	19. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	13. —	8. —
13. —	4. —	20. —	18. —	8. —	29. —	19. —	11. —	13. —	8. —
13. —	5. —	20. —	18. —	8. —	29. —	19. —	11. —	13. —	8. —
13. —	5. —	20. —	18. —	8. —	29. —	19. —	11. —	13. —	8. —
14. —	5. —	20. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	14. —	9. —
15. —	6. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	13. —	15. —	10. —
16. maí	7. júní	21. júní	19. júlí	9. ág.	30. ág.	20. sept.	14. okt.	16. nóv.	11. des.
16. —	7. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	14. —	16. —	11. —
16. —	7. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	14. —	16. —	11. —
17. —	8. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
17. —	8. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
17. —	8. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	15. —	17. —	12. —
19. —	10. —	23. —	21. —	11. —	1. —	22. —	17. —	19. —	14. —
11. maí	1. júní	17. júní	16. júlí	6. ág.	27. ág.	17. sept.	10. okt.	11. nóv.	6. des.
11. —	1. —	17. —	16. —	6. —	27. —	17. —	10. —	11. —	6. —
11. —	1. —	17. —	16. —	6. —	27. —	17. —	10. —	11. —	6. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
13. —	3. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	13. —	8. —
13. —	3. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	13. —	8. —
15. —	4. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	14. —	15. —	10. —
16. maí	6. júní	22. júní	20. júlí	10. ág.	31. ág.	21. sept.	15. okt.	17. nóv.	12. des.
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
17. —	7. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	16. —	18. —	13. —
17. —	7. —	24. —	21. —	11. —	1. —	22. —	16. —	18. —	13. —
18. —	8. —	25. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	19. —	14. —
18. —	8. —	25. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	19. —	14. —
19. —	9. —	26. —	23. —	13. —	3. —	24. —	19. —	21. —	16. —
21. maí	10. júní	2. júlí	30. júlí	20. ág.	9. sept.	27. sept.	22. okt.	23. nóv.	18. des.
22. —	11. —	3. —	31. —	21. —	10. —	28. —	23. —	24. —	19. —
23. —	12. —	4. —	1. ág.	22. —	11. —	29. —	24. —	25. —	20. —
23. —	12. —	4. —	1. —	22. —	11. —	29. —	24. —	25. —	20. —
25. —	13. —	6. —	2. —	23. —	12. —	30. —	25. —	27. —	22. —
26. maí	15. júní	7. júlí	2. ág.	24. ág.	13. sept.	1. okt.	27. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	15. —	7. —	2. —	24. —	13. —	1. —	27. —	29. —	24. —
27. —	15. —	8. —	3. —	25. —	14. —	2. —	28. —	30. —	25. —
28. —	16. —	9. —	4. —	26. —	15. —	3. —	29. —	1. des.	26. —
30. —	17. —	10. —	5. —	27. —	17. —	4. —	31. —	3. —	28. —
19. maí	9. júní	30. júní	28. júlí	19. ág.	7. sept.	25. sept.	19. okt.	22. nóv.	17. des.
19. —	9. —	30. —	28. —	19. —	7. —	25. —	19. —	22. —	17. —
21. —	11. —	2. júlí	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	3. —	31. —	21. —	10. —	28. —	22. —	25. —	20. —
22. —	12. —	4. —	31. —	21. —	10. —	29. —	23. —	26. —	21. —
23. —	13. —	4. —	31. —	22. —	11. —	29. —	24. —	26. —	21. —
23. —	13. —	5. —	1. ág.	23. —	11. —	29. —	25. —	27. —	22. —
25. —	14. —	6. —	1. —	23. —	12. —	30. —	26. —	28. —	23. —
26. maí	16. júní	7. júlí	3. ág.	24. ág.	14. sept.	1. okt.	27. okt.	30. nóv.	25. des.
26. —	17. —	8. —	4. —	25. —	15. —	2. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	8. —	4. —	25. —	15. —	2. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	9. —	5. —	26. —	16. —	3. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	9. —	5. —	26. —	16. —	4. —	30. —	3. —	28. —
30. —	19. —	10. —	6. —	27. —	17. —	5. —	31. —	4. —	29. —
31. —	20. —	11. —	7. —	28. —	18. —	6. —	1. nóv.	5. —	30. —
31. —	20. —	11. —	7. —	28. —	18. —	6. —	1. —	5. —	30. —
1. júní	21. —	12. —	8. —	29. —	19. —	7. —	2. —	6. —	31. —

Þessir eru aukapóstar:

1. GULLBRINGUSÝSLUPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Hvalsness, leggur af stað frá Reykjavík eptir komu aðalpóstanna, fer um Hafnarfjörð, Kálfatjörn, Keflavík og Útskála að Hvalsnesi og snýr þá aptur sömu leið til Reykjavíkur.
2. KJÓSARSÝSLUPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Háls, fer frá Reykjavík eptir komu aðalpóstanna í 5.—15. pósthferð, fer um Leirvogstungu og Esjuberg að Hálsi í Kjós og snýr aptur sömu leið til Reykjavíkur.
3. EYRARBAKKAPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Stokkseyrar, leggur af stað frá Keflavík eptir komu Gullbringusýslupóstsins þangað frá Reykjavík, fer um Kalmans-tjörn, Hraun í Grindavík, Ertu í Selvogi, Þorlákshöfn og Eyrarybakka til Stokkseyrar; dvelur þar að minnsta kosti 2 klukkutíma og fer þá aptur sömu leið til Keflavíkur.
4. BORGARFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru fjórir:
 - a. Fyrsti fer frá Akranesi í 1.—4. pósthferð eptir komu »Reykjavíkur« þangað um Vogatungu að Saurbæ og sömu leið til baka. Í 5.—15. pósthferð heldur póstur þessi áfram að Hesti og til baka aptur um Hvanneyri til Akraness.
 - b. Annar fer frá Hesti eptir komu aðalpóstanna þangað á norðurleið í 1.—4. ferð, og eptir komu fyrsta aukapósts frá Akranesi í 5.—15. ferð að Lundi og snýr þaðan aptur að Hesti.
 - c. Þriðji fer frá Norðtungu eptir komu aðalpóstanna frá Reykjavík í 1.—4. ferð um Reykholt og Gilsbakka og snýr þaðan aptur að Norðtungu. Í 5.—15. pósthferð fer póstur þessi frá Munaðarnesi og snýr þangað aptur.
 - d. Fjórði fer frá Munaðarnesi eptir komu aðalpóstanna frá Borgarnesi í 5.—15. pósthferð um Arnarholt og Stafholtsey og sömu leið til baka aptur.
5. MÝRASÝSLUPÓSTURINN fer frá Norðtungu eptir komu aðalpóstanna frá Reykjavík í 1.—4. pósthferð að Arnarholti og snýr aptur sömu leið til baka.
6. STYKKISHÓLMSPÓSTURINN fer frá Arnarholti í 1.—4. ferð um Borgarnes, Staðarhraun og Gröf til Stykkishólms; snýr aptur eptir 12 stunda viðstöðu þar sömu leið að Arnarholti. Í 5.—15. pósthferð gengur póstur þessi frá Borgarnesi og þangað aptur sömu leið.
7. SNÆFELLSNESSÝSLUPÓSTARNIR eru þrír:
 - a. Fyrsti fer frá Gröf eptir að Stykkishólmspósturinn er þangað kominn frá Borgarnesi að Búðum og snýr aptur sömu leið að Gröf.
 - b. Annar fer frá Hellissandi um Ólafsvík að Búðum svo tímanlega, að hann sé kominn að Búðum jafnsnemma fyrsta aukapósti. Þaðan fer hann aptur um Gíslabæ til Hellissands og Ólafsvíkur.
 - c. Þriðji fer frá Stykkishólmi eptir komu aukapóstsins frá Stað og fer um Grundarfjörð til Ólafsvíkur; síðan snýr hann aptur sömu leið til Stykkishólms.
8. FLATEYJARPÓSTURINN fer frá Stykkishólmi til Flateyjar þegar eptir komu aukapóstsins frá Norðtungu í 1.—3. og 13.—15. ferð, og snýr aptur til Stykkishólms eptir 6 stunda dvöl.
9. DALASÝSLUPÓSTARNIR eru tveir:
 - a. Hinn fyrsti fer frá Stykkishólmi um Breiðabólssstað á Skógarströnd, Bugðustaði og Harastaði svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti og Stað, áður en aðalpóstarnir leggja á stað þaðan, og snýr síðan aptur.

ur sömu leið til Stykkishólms eptir komu þeirra og kemur við á Borðeyri í báðum leiðum.

- b. Annar fer frá Stórholti um (Heinaberg), Skarðsstöð, Ormsstaði, Staðarfell og Hvamm svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti fyrir komu aðalpósts að sunnan og vestan; eptir komu þeirra snýr hann aptur sömu leið að Stórholti.

10. BARÐASTRANDARSÝSLUPÓSTARNIR eru fimm:

- a. Hinn fyrsti fer frá Bæ í Króksfirði, þegar eptir að vestanpóstur er þangað kominn frá Hjarðarholti, fer um Kinnarstaði, Gufudal, Vattarnes, Brjánslæk, Botn, Vatneyri og Sveinseyri að Bíldudal, og snýr þaðan aptur sömu leið að Bæ.
- b. Annar fer frá Sveinseyri í Tálknafirði, þegar eptir að aukapósturinn frá Bæ er þangað kominn á vesturleið, að Selárdal og snýr jafnskjótt aptur að Sveinseyri, og nær þar fyrsta aukapósti á leiðinni frá Bíldudal, sem þó eigi má biða hans svo, að hætt geti orðið við, að hann nái ekki aðalpóstinum á suðurleið í Bæ.
- c. Hinn þriðji fer frá Vatneyri í Patreksfirði eptir komu fyrsta aukapósts þangað frá Bæ, að Sauðlauksdal, og snýr þegar aptur til Vatneyrar.
- d. Hinn fjórði fer frá Flatey, í hvert skipti eptir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, að Brjánslæk, og snýr þaðan aptur til Flateyjar.
- e. Hinn fimmti fer frá Bæ í Króksfirði um Kleifar og Borðeyri, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, að Stað í Hrútafirði. Eptir komu norðanpóstsins frá Akureyri að Stað, fer hann þaðan aptur sömu leið að Bæ og sje kominn þangað, áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til Ísafjarðar.

11. ÍSAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru ellefu:

- a. Hinn fyrsti fer frá Arngerðareyri einum eða tveim dögum eptir komu vestanpóstsins þangað að sunnan í 1.—5. og 12.—15. ferð um Melgraseyri og Unaðsdal að Snæfjöllum og snýr þaðan aptur til Arngerðareyrar.
- b. Annar fer frá Ísafirði, eptir komu vestanpóstsins þangað, um Veðrará, Holt í Öndarfirði, (Gemlufall), Þingeyri og Rafnseyri að Bíldudal og fer svo sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- c. Þriðji fer frá Veðrará, þegar eptir komu Bíldudalspóstsins þangað frá Ísafirði, til Flateyrar í Öndarfirði.
- d. Fjórði fer frá (Gemlufalli), þegar eptir komu Bíldudalspóstsins þangað frá Ísafirði, að Mýrum í Dýrafirði.
- e. Fimmti fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, að Suðureyri í Súgandafirði og snýr þaðan aptur, eptir eyktardvöl, til Ísafjarðar.
- f. Sjötti fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað um (Hnífsdal) að Hóli í Bolungarvík og snýr þaðan aptur, eptir eyktardvöl, sömu leið til Ísafjarðar.
- g. Sjöundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, um (Arnardal) að Tröð í Álptafirði, stendur þar við 4 klukkustundir og fer síðan sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- h. Áttundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, sjóveg til Snæfjalla, þaðan um Stað í Grunnavík að Hesteyri og, ef nógur tími er til, um (Sljettu) að (Stað í Aðalvík) og síðan sömu leið aptur til Ísa-

148

fjarðar. Frá Hesteyri fer samtímis þessum pósti annar póstur að Látrum í Aðalvík og snýr aptur sömu leið til baka.

- i. Níundi fer frá Hesteyri, daginn eftir komu póstsins þangað frá Ísafirði í 1.—3. og 13.—15. póstferð, um (Steinólfsstaði) að Höfn á Hornströndum, stendur þar við hálf dagur og fer síðan um (Hlöðuvík) til Hesteyrar aptur.
 - k. Tíundi fer frá Þingeyri eftir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, að Haukadal, og snýr þaðan sömu leið til baka að Þingeyri.
 - l. Ellefti fer frá Rafnseyri, eftir komu annars aukapósts frá Ísafirði, að (Lokinhömrum) og snýr aptur sömu leið að Rafnseyri.
12. STRANDASÝSLUPÓSTARNIR eru þrír:
- a. Hinn fyrsti fer frá Stað í Hrútafirði daginn eftir komu aðalpóstanna þangað, fer um Borðeyri, (Bæ), Óspakseyri, Stórafjarðarhorn, Kirkjuból, (Hrófberg) og Hólmavík í Steingrímsfirði, Skarð í Bjarnarfirði og Reykjarfjörð að Árnesi og snýr þaðan aptur sömu leið að Stað í Hrútafirði.
 - b. Annar fer frá Bæ í Króksfirði, eftir komu aðalpóstsins frá Ísafirði um (Vals-hamar), (Tröllatungu), Kirkjuból, að Hólmavík og þaðan aptur sömu leið að Bæ.
 - c. Þriðji fer frá Hólmavík, eftir komu aukapóstsins frá Stað, um Kleifar og Selsströnd að Kaldrananesi og sömu leið til baka.
13. HÚNAVATNSSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:
- a. Hinn fyrsti fer frá Staðarbakka, þegar eftir komu aukapóstsins þangað frá Stað, að Hvammstanga og snýr aptur þaðan sömu leið að Staðarbakka.
 - b. Hinn annar fer frá Sveinsstöðum daginn eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um (Breiðabólstað), (Klambra) og (Vesturhópshóla) að Tjörn á Vatnsnesi og snýr þaðan aptur sömu leið að Sveinsstöðum.
 - c. Þriðji fer frá Sveinsstöðum, eftir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að Ási í Vatnsdal, og snýr þaðan aptur að Sveinsstöðum.
 - d. Hinn fjórði fer frá Blönduósi, eftir komu aðalpóstsins að sunnan, um (Reyki) og Auðkúlu að Guðlaugsstöðum. Fyrir komu aðalpósts að norðan, skal sami póstur fara frá Auðkúlu til Blönduóss.
 - e. Hinn fimmti fer frá Blönduósi, eftir komu aðalpóstsins þangað á norðurleið til Hólaness og eftir sólarhringsdvöl þar fer hann aptur að Blönduósi.
 - f. Hinn sjötti fer frá Bólstaðarhlíð, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað á norðurleið, að Bergsstöðum og snýr þaðan sömu leið til baka.
14. SKAGAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:
- a. Hinn fyrsti fer frá Víðimýri, eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um Mælifell að Goðdölum og sömu leið aptur að Víðimýri.
 - b. Annar fer frá Víðimýri daginn eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um Reynistað, Sauðárkrók, Garð, Lón, Hofsó, (Fell), Haganesvík og (Hraun) til Siglufjarðar, og snýr aptur sömu leið eftir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eftir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
 - c. Hinn þriðji fer frá Sauðárkróki, eftir komu Siglufjarðarpóstsins frá Víðimýri, að Hvammi í Laxárdal, og snýr aptur til Sauðárkróks.
 - d. Hinn fjórði fer frá Lóni, eftir komu Siglufjarðarpóstsins þangað frá Víðimýri, um Viðvík að Hólum og snýr þaðan aptur að Lóni.

- e. Hinn fimmti fer frá Sauðárkróki svo tímanlega, að hann sje kominn að Víðimýri áður en norðanpóstur fer suður um. Eptir komu hans frá Akureyri snýr hann aptur sömu leið til Sauðárkróks og kemur við á Reynistað í báðum leiðum.
 - f. Hinn sjötti fer frá Miklabæ í Blönduhlíð í 1.—5. og 13.—15. ferð, eptir komu aðalpóstsins á suðurleið, um Frostastaði og Lón til Hóla og snýr hann aptur sömu leið til Miklabæjar. Í 6.—12. ferð fer póstur þessi eptir komu aðalpósts á norðurleið um Frostastaði að Lóni og sömu leið til baka til Miklabæjar.
15. EYJAFJARÐARSÝSLUÞÓSTARNIR eru þrír, og fara allir frá Akureyri daginn eptir komu norðanpóstsins þangað frá Stað.
- a. Hinn fyrsti fer um Dalvík, Kviabekk í Ólafsfirði og Haganesvík í Fljótum til Siglufjarðar og snýr aptur þaðan sömu leið á Akureyri.
 - b. Annar fer um Hrafnagil að Saurbæ í Eyjafirði og sömu leið aptur á Akureyri.
 - c. Hinn þriðji fer um Garð að Grenivík og þaðan aptur um Laufás til Akureyrar.
16. ÞINGEYJARSÝSLUÞÓSTARNIR eru sex:
- a. Hinn fyrsti fer frá Ljósavatni, eptir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri, fram Bárðardal austan fljóts að Lundarbrekku og þaðan út dalinn aptur að vestan að Ljósavatni.
 - b. Annar fer frá Grenjaðarstað, eptir komu aðalpóstsins frá Akureyri, um Laxárdal að Skútustöðum og þaðan aptur um Reykjadal að Grenjaðarstað.
 - c. Hinn þriðji fer frá Húsavík að Grenjaðarstað fyrir komu Seyðisfjarðarpósts þangað á austurleið. Eptir komu hans frá Akureyri fer hann um Húsavík að Víkingavatni, og snýr aptur sömu leið að Grenjaðarstað, og skal hann ná Seyðisfjarðarpóstinum á leið til Akureyrar.
 - d. Hinn fjórði fer frá Vopnafirði tveim dögum áður en Seyðisfjarðarpósturinn á að fara frá Akureyri, um Bakka, Sauðanes, Þórshöfn, Svalbarð og Sandfellshaga til Víkingavatus og mætir þar Grenjaðarstaðarpósti.
 - e. Hinn fimmti fer frá Raufarhöfn í 1.—5. og 11.—15. ferð um (Grjótnes) og Kópasker að Víkingavatni svo tímanlega, að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá Grenjaðarstað og Vopnafirði, og snýr aptur til Raufarhafnar þegar eptir komu umgetinna aukapósta að Víkingavatni.
 - f. Hinn sjötti fer frá Ljósavatni eptir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri að Þóróddsstað í Kinn, og snýr þaðan aptur sömu leið til baka.
17. MÚLASÝSLUÞÓSTARNIR eru sex:
- a. Fyrsti fer milli Seyðisfjarðar og Vopnafjarðar. Hann fer frá Seyðisfirði sama daginn og Eskifjarðarpósturinn á að koma til Egilsstaða á austurleið, um Egilsstaði, Hjaltastað, Kirkjubæ í Hróarstungu, Sleðbrjót í Jökulsárhlíð og (Torfastaði) á Vopnafjörð og snýr aptur þaðan eptir sólarhringsdvöl sömu leið á Seyðisfjörð.
 - b. Annar fer frá Seyðisfirði, eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri í 1.—4.

148

- og 13.—15. ferð, um Stakkahlið og (Nes) að Bakkagerði í Borgarfirði og sömu leið aptur til Seyðisfjarðar.
- c. Þriðji fer frá Egilsstöðum, þegar eptir komu aðalpóstanna á austurleið, um (Vallanes) (Hallormsstað) að Valþjófsstað, og þaðan aptur vestan Lagarfljóts um (Ás í Fellum) að Egilsstöðum.
 - d. Fjórði fer frá Skjöldólfsstöðum, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að Eiríksstöðum á Jökuldal og sömu leið aptur að Skjöldólfsstöðum.
 - e. Fimmti fer frá Eskifirði, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð, um Reyðarfjörð og Fáskrúðsfjörð að Stöðvarfirði, og sömu leið aptur á Eskifjörð. Í þeim ferðum strandbátsins, þegar hann kemur ekki við á Stöðvarfirði, skal senda með póstflutning frá Breiðdalsvík, eptir komu hans þangað frá Akureyri, til Stöðvarfjarðar, ef eigi fæst skipsferð.
 - f. Sjötti fer sömuleiðis frá Eskifirði, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð, um Norðfjörð og Mjóafjörð til Seyðisfjarðar og snýr þaðan aptur á Eskifjörð.
18. SKAPTAFELLSSÝSLUÞÓSTURINN fer frá Kirkjubæjarklaustri, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Odda, að Borgarfelli í Skaptártungu og snýr þaðan aptur sömu leið að Kirkjubæjarklaustri.
19. RANGÁRVALLASÝSLUÞÓSTARNIR eru fjórir:
- a. Hinn fyrsti fer frá Þjórsárbrú þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, að Fellsmúla á Landi, og snýr þaðan aptur að Þjórsárbrú.
 - b. Annar fer sömuleiðis frá Þjórsárbrú jafnsnemma hinum fyrnefnda um (Háf í Háfshverfi) að Nýjabæ í Þykkvabæ í Vesturlandeyjum og snýr aptur sömu leið að Þjórsárbrú.
 - c. Hinn þriðji fer frá Odda, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um (Stórólfsfshvol) að Teigi í Fljótshlíð, og þaðan aptur sömu leið að Odda.
 - d. Fjórði fer frá Odda um Hrauk að Ljótarstöðum daginn eptir komu aðalpóstanna, og snýr þegar aptur að Odda.
20. ÁRNESSÝSLUÞÓSTARNIR eru fimm:
- a. Hinn fyrsti frá Kotströnd, þegar eptir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um Úlfljótsvatn að Þingvöllum, og snýr þaðan aptur að Kotströnd.
 - b. Annar fer frá Hraungerði, sem fyrst eptir komu aðalpóstins frá Reykjavík, um Arnarbæli í Grímsnesi, (Stóruborg) og Mosfell að Torfastöðum og þaðan aptur sömu leið að Hraungerði.
 - c. Hinn þriðji fer sömuleiðis frá Hraungerði, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (Ólafsvelli) og Reyki á Skeiðum að Stóranúpi og þaðan aptur að Hraungerði.
 - d. Hinn fjórði fer frá Reykjum, eptir komu Hraungerðispósts þangað, um (Birtingaholt) að Hruna og heldur sömu leið til baka aptur.
 - e. Hinn fimmti fer og frá Hraungerði, sem fyrst eptir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (Gaulverjabæ), Stokkseyri til Eyrarbakka, og snýr þaðan aptur daginn eptir að Hraungerði.

Milli Reykjavíkur og Ægissíðu verður póstflutningur fluttur í viku hverri frá 15. júní til 1. október með póstvagni.

Leggur póstvagninn af stað frá Reykjavík á hverjum mánudagsmorgni kl. 9 og kemur aptur til Reykjavíkur á föstudögum. **148**

Fardagur póstanna frá endastöðvum póstleiðanna er fast ákveðinn þá daga, sem hjer eru nefndir, þannig, að við böggul- og peninga-sendingum er ekki tekið lengur en til kl. 7 síðdegis daginn áður.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1904.

H. Hafstein.

Fón Hermannsson

póstgöfufskipanna millum Kaupmanna-

Frá Kaupmanna-									
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta
Frá Khöfn. ...	13. jan.	24. febr.	26. febr.	4. marz	8. apríl	15. apríl	28. apríl	27. maí	6. júní
— Leith	17. —	28. —	2. marz	8. —	12. —	19. —	2. maí	31. —	10. —
— Þórshöfn	*19. jan.		*4. marz			21. —	*4. maí		12. —
— Klaksvík						22. —			13. —
— Berufirði			6. marz			23. —			14. —
— Fáskrúðsfirði			7. —			24. —			15. —
— Eskifirði			7. —			24. —			15. —
— Norðfirði			8. —			24. —			15. —
— Seyðisfirði		4. marz	9. —			25. —			17. —
— Vopnafirði		5. —				25. —			
— Húsavík		6. —							18. júní
— Eyjafirði		9. —				28. apríl			20. —
— Siglufirði		9. —							20. —
— Sauðárkrók		10. —				28. apríl			21. —
— Skagaströnd		11. —							21. —
— Blönduós		11. —				29. apríl			
— Reykjarfirði		12. —							21. júní
— Ísafirði		13. —				30. apríl			22. —
— Öfundarfirði									
— Dýrafirði									22. júní
— Arnarfirði									
— Patriksfirði						30. apríl			22. júní
— Flatey						1. maí			23. —
— Stykkishólmi						1. —			23. —
í Reykjavík ...	24. jan.	15. marz	12. marz	14. marz	17. apríl	3. maí	8. maí	5. júní	25. —
Til Vesturl.									
frá Reykjavík ..	27. jan.		16. marz		19. apríl		12. maí	8. júní	
— Stykkishólmi ..	28. —				20. —		13. —	9. —	
— Flatey					20. —		13. —	9. —	
— Patriksfirði ..	29. jan.				21. —			10. —	
— Dýrafirði	30. —				22. —			10. —	
— Öfundarfirði ..	30. —				22. —			10. —	
á Ísafirði	2. febr.		18. marz		23. apríl		14. maí	11. júní	

* Að eins fyrir póst og farþega.

Athugas. 1. Fjelagið áskilur sjer að mega skipta um skip.

Athugas. 2. Burtfarartími frá Kaupmannahöfn og Reykjavík er fast-ákveðinn, og fara skipin frá Kaupmannahöfn kl. 9 árdegis, en frá Reykjavík kl. 6 síðdegis. Að því er millistöðvarnar snertir, er sá tími tiltekinn, er skipin mega fara í fyrsta lagi, en farþegar mega vera við því búnir, að það kunni að verða síðar. Viðstaðan á millistöðvunum er höfð sem allra stytzt, verði þangað annars komið fyrir veðurs sakir eða íss.

áætlun

149

hafnar, Leith, Færeyja og Islands.

höfn til Ís ands.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura	Vesta
17. júní	4. júlí	25. júlí	30. júlí	15. ág.	10. sept.	19. sept.	29. sept.	15. okt.	14. nóv.	28. nóv.
21. —	8. —	29. —	3. ág.	19. —	14. —	23. —	3. okt.	19. —	18. —	2. des.
*23. —	*10. —		*5. —				*5. —		*20. —	
.....			**							
.....		1. ág.			17. sept.			23. okt.		7. des.
.....		2. —	15. ág.		18. —			24. —		
.....		2. —			18. —			24. —		
.....		3. —	16. ág.		19. —	28. sept.		25. —		8. des.
.....		3. —	16. —					25. —		
.....			17. —					26. —		
.....		5. ág	19. —			1. okt.		28. —		
.....								28. —		
.....		5. ág.	19. ág.			2. okt.		29. —		
.....								29. —		
.....		6. ág.	20. ág.			3. okt.				
.....		6. —						30. okt.		
.....		7. —	22. ág.			5. okt.		1. nóv.		
.....		7. —								
.....			22. ág.					2. nóv.		
.....		8. ág.	23. —					2. —		
.....		8. —	23. —					3. —		
.....		8. —								
.....		9. —				6. okt.		4. nóv.		
27. júní	14. júlí	10. ág.	25. ág.	24. ág.	22. sept.	8. okt.	11. okt.	6. nóv.	25. nóv.	11. des.
30. júní	18. júlí						14. okt.		28. nóv.	
.....	19. —						15. —			
.....	19. —						15. —			
.....	20. —								29. nóv.	
.....	20. —								30. —	
.....	20. —									
1. júlí	21. júlí						17. okt.		1. des.	

Athugas. 3. Í Vestmanneyjum er komið við í hverri ferð sunnan um land, út og utan, ef kringumstæður leyfa. Eptir komu skipanna (frá Kaupmannahöfn) til Reykjavíkur, verður auk þess farið til Hafnarfjarðar, ef skipið hefir nægan flutning þangað. Í sömu ferðum og með sömu skilyrðum fer skipið til Akraness, ef kringumstæður leyfa og næg ástæða þykir.

**) Þaðan beint til Reykjavíkur, kemur þangað 8. ágúst og fer þaðan aptur 11. ágúst sunnan um land til Eskifjarðar.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta
Frá Vesturl.									
frá Ísafirði	3. febr.		19. marz		25. apríl		16. maí	13. júní	
— Dýrafirði			20. —				16. —		
— Arnarfirði	4. febr.		20. —		25. apríl		16. —	13. júní	
— Patriksfirði			21. —				17. —		
— Flatey			22. —						
— Stykkishólmi			22. —						
í Reykjavík	6. febr.		24. marz		27. apríl		18. maí	15. júní	
frá Reykjavík	10. febr.	20. marz	26. marz	18. marz	30. apríl	10. maí	21. maí	17. júní	1. júlí
— Stykkishólmi									2. —
— Flatey									2. —
— Patriksfirði									
— Arnarfirði						11. maí			3. júlí
— Dýrafirði						11. —			
— Önuðarfirði									3. júlí
— Ísafirði						13. maí			4. —
— Reykjarfirði									
— Borðeyri									
— Blönduósi									4. júlí
— Skagaströnd						13. maí			
— Sauðárkróki						14. —			5. júlí
— Siglufirði						14. —			
— Eyjafirði						16. —			7. júlí
— Húsavík						16. —			
— Vopnafirði									8. júlí
— Seyðisfirði			29. marz		3. maí	17. maí	24. maí		9. —
— Norðfirði			29. —		3. —		24. —		9. —
— Eskifirði			29. —		3. —		24. —		
— Fáskrúðsfirði			30. —		4. —		25. —		9. júlí
— Berufirði							25. —		
— Klaksvík									
— Þórshöfn			*31. marz		*5. maí		*27. maí	*20. júní	
— Leith	16. febr.	26. marz	3. apríl	24. marz	8. maí	21. maí	30. maí	23. júní	14. júlí
— Kristjánssand									
í Kaupm	21. febr.	31. marz	7. apríl	28. marz	12. maí	25. maí	3. júní	27. júní	17. júlí

Athugas. 4. Með skipunum, sem fara norður um land, verður því að eins tekið við flutningi til Reykjavíkur, ef rúmið verður eigi fyllt flutningi til annara hafna á Íslandi.

Athugas. 5. Fyrirmuni ís eða veðráttu skipunum að komast inn á hina tilteknu viðkomustaði, verður farþegum hleypt á land á næstu höfn, sem komið verður inn á; vilji þeir heldur verða með skipinu til annarar hafnar, mega þeir það. Fargjaldi verður engum skilað aptur, þegar slíkt kemur fyrir, og fæðispeninga verða farþegar að greiða, meðan þeir eru með skipinu. Þegar þannig tekst til, verður farið eins með flutning, og ráða skipstjórar, hvort þeir skipa honum á land á næstu höfn, sem komið verður inn á, eða hafa hann með sjer lengra í því skyni, að skila honum í bakaleiðinni.

til Kaupmannahafnar.

149

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura	Vesta
3. júlí	23. júlí						19. okt.		3. des.	
3. —							19. —			
3. —	23. júlí						20. —		4. des.	
4. —							21. —			
.....										
6. júlí	25. júlí						23. okt.		7. des.	
9. júlí	27. júlí	14. ág.	30. ág.	29. ág.	27. sept.	12. okt.	26. okt.	10. nóv.	11. des.	17. des.
.....		15. —		30. —						
.....		15. —		30. —						
.....		16. —								
.....				31. ág.						
.....		16. ág.		31. —						
.....										
.....		17. ág.		2. sept.		14. okt.				
.....		17. —				15. —				
.....		18. —								
.....				2. sept.		16. okt.				
.....						17. —				
.....		19. ág.		3. sept.		18. —				
.....						19. —				
.....		20. ág.		5. sept.		22. —				
.....		20. —				22. —				
.....				6. sept.		23. —				
.....		22. ág.		7. —		25. —				
.....				7. —		25. —				
.....		22. ág.		8. —						
.....		22. —		8. —		26. okt.				
.....		23. —								
12. júlí				10. sept.						
12. —				11. —	*30. sept.	*27. okt.				20. des.
15. —	2. ág.	27. ág.	4. sept.	14. —	3. okt.	30. —	1. nóv.	16. nóv.	17. des.	23. —
.....						2. nóv.		19. —		
18. júlí	6. ág.	31. ág.	8. sept.	18. sept.	7. okt.	4. nóv.	5. nóv.	21. nóv.	22. des.	29. des.

Auglýsing.

Með því að mislingasóttin, sem undanfarið hefur gengið í Ísafjarðarsýslu og kaupstað, og virtist vera að deyja út þar síðari hluta sumarsins, hefur lifnað við aptur með haustinu og helzt enn við, að því er virðist sökum innflutnings þeirra manna, er eigi höfðu áður haft sótt þessa, inn á hið sóttkvíða svæði, hefur stjórnarráðið eptir tillögum sýslumannsins í nefndri sýslu og hjerðslæknisins í Ísafjarðarhjerði, og með ráði landlæknis, skipað svo fyrir, að bannaður skuli frá 1. janúar til 20. marz næsta ár allur innflutningur og ferðir þeirra manna inn á hið sóttkvíða svæði í Ísafjarðarsýslu og kaupstað, sem eigi hafa áður haft mislinga. Enginn maður má á nefndu tímabili fara inn á hið sóttkvíða svæði, nema hann hafi í höndum vottorð frá sýslumanni eða hjerðslækni, um að hann hafi haft mislinga. Vottorð þetta skal hann sýna lögreglustjórninni (bæjarfógeta eða hreppstjóra), þar er hann kemur fyrst á hið sóttkvíða svæði; sæti annars hegningu fyrir brot gegn samgöngubanninu.

Þetta kunngerist öllum þeim til leiðbeiningar, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvbr. 1904.

H. Hafstein.

Fón Magnússon.

Embættaskipun, veiting og lausn.

b. Skipun.

8. nóvember veitti Hans hátign konungurinn hjerðslækni í Hornafjarðarhjerði Þorgrími Þórðarsyni embættið sem hjerðslæknir í Keflavíkurhjerði.

9. nóvember var prentsmiðjueigandi Þorsteinn J. G. Skaptason skipaður póstafgreiðslumaður á Seyðisfirði,

póstafgreiðslumaður Stefán Stefánsson póstafgreiðslumaður á Eskifirði og kaupmaður Gísli J. Johnsen póstafgreiðslumaður í Vestmannaeyjum.

16. nóvember var síra D. K. Ludvig Knudsen veitt embættið sem sóknarprestur í Bergstaðaprestakalli í Húnavatnsprófastsdæmi frá næstkomandi fardögum að telja.

Heiðursmerki.

4. október var hjerðslækni Þorgrími Þórðarsyni allramildilegast leyft að bera heiðursmerki hinnar Rauðu Arnar 4. fl., er Hans hátign þýzki keisarinn konungur Prússa hefur sæmt hann.

8. nóvember var sýslumaður í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu Lárus H. Bjarnason allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. var docent við læknaskólann í Reykjavík Guðmundur Magnússon allramildilegast sæmdur riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

S. d. voru þeir Þórður Guðmundsson hreppstjóri á Neðra Hálsi og Sigurður barnakennari Sigurðsson í Reykjavík allramildilegast sæmdir heiðursmerki Dannebrogsmanna.

Laust embætti,

er konungur veitir.

Embættið sem hjerðslæknir í Hornafjarðarhjerði. Árslau 1500 kr. Auglýst laust 1. desbr. 1904. Umsóknarfrestur til 15. marz 1905.

Sá er embætti þetta fær, er skyldur til að setjast að í Mýrahreppi sem næst Hornafjarðaróskaupþúni.

Brjef stjórnarráðsins til sýslumannsins í Húnavatnssýslu um 151 flutning þingstaðar. Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í brjefi, ^{21. desbr.} dagsettu 19. f. m., og beiðni hreppsnefndarinnar í Kirkjuhvammshreppi, veitir stjórnarráðið hjér með samþykki sitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur frá Kirkjuhvammi að Hvammstanga, með því skilyrði að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hus til þinghalds á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

Ágrip

152

af reikningi Landsbankans fyrir októberársfjórðung 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. október 1903	kr. 100,096 17
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 59,174 59
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 198,665 27
c. Handveðslán	— 27,714 97
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o.fl.—	4,713 44
e. Accreditivlán og reikningslán	— 207,875 00
	kr. 498,143 27
3. Vixlar innleystir	— 1,087,133 34
4. Ávísanir innleystar	— 64,131 25
5. Vextir ýmiskonar	— 53,679 16
6. Disconto	— 9,626 82
7. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	— 461,147 90
8. Innheimt fje fyrir aðra	— 36,104 19
9. Seld verðbrjef	— 289,800 00
10. Hlaupareikningsinnlög	— 778,426 73
11. Sparisjóðsinnlög	— 483,581 44
12. Seld fasteign bankanum tilheyrandi	— 1,500 00
13. Ýmsar tekjur af fasteignum bankans	— 1,319 95
14. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	— 28,549 07
15. Frá veðdeild bankans	— 92,264 18
16. Ýmislegar tekjur og innborganir	— 44,474 05
17. Til jafnaðar móti gjaldlið a—c	— 66,020 10
	Krónur 4,095,997 62

Gjöld:

1. Lán veitt:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 91,280 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 257,130 00
	Flyt kr. 348,410 00

31. dag desembermánaðar 1904.

152

	Fluttar kr.	348,410 00	
c. Handveðslán	—	10,415 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o.fl. —	37,950 00		
e. Accreditivlán og reikningslán	—	53,874 00	kr. 450,649 00
2. Keyptir víxlar	—	954,167 15	
3. Keyptar ávisanir	—	62,876 56	
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsb. í Khöfn	—	734,120 67	
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	41,529 19	
6. Keypt verðbrjef	—	210,500 00	
7. Vextir til landssjóðs af seðlaskuld bankans.	—	7,500 00	
8. Kostnaður við fasteignir bankans	—	28 74	
9. Útgjöld fyrir varasjóð bankans	—	300 00	
10. Útgjöld fyrir varasjóð fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur (keypt hlutabryf)	—	5000 00	
11. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr. 916,282 49		
að viðbættum dagvöxtum	—	3,938 31	kr. 920,220 80
12. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjöllum —	463,410 79		
að viðbættum dagvöxtum	523 33		kr. 463,934 12
13. Útgjöld fyrir reikning útbúsins á Akureyri	—	25,464 29	
14. Til veðdeildar bankans	—	4,899 00	
15. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	—	9,496 24	
16. Ýms útgjöld og aðrar útborganir	—	38,753 97	
17. Vextir fyrir árið 1903 af:			
a. innstæðufje á hlaupareikning	kr. 3,043 22		
b. ——— með sparisjóðskjöllum	— 52,170 60		
c. ——— varasjóðs bankans	— 10,806 28		kr. 66,020 10
18. Í sjóði 31. desember 1903	—	100,537 79	
Krónur 4,095,997 62			

Ágrip af reikningi veðdeildar bankans 1. oktbr. til 31. desbr. 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. október 1903	kr. 36,447 02
2. Bankavaxtabryf gefin út	— 159,700 00
3. Borgað af lánum	— 34,279 25
4. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabryfum	— 47,770 89
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 5,214 04
6. Tillag úr landssjóði fyrir árið 1903	— 5000 00
Krónur 288,411 20	

Gjöld:

1. Lán veitt	— 159,700 00
2. Innleyst bankavaxtabryf	— 500 00
Flyt kr. 160,200 00	

	Fluttar kr.	160,200 00	152
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	—	1,899 00	
4. Kostnaður við skrifstofuhald árið 1903	—	2,500 00	
5. Í sjóði (hjá bankanum) 31. desember 1903	—	123,812 20	
	Krónur	288,411 20	

Ágrip af reikningi útbúsins á Akureyri 1. okt. til 31. desember 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. október 1903	kr.	37,268 51	
2. Borgað af lánum:			
Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr. 21,520 00		
Handveðslán	— 2,780 00		
Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfielaga	— 2,500 00	—	26,800 00
3. Vixlar innleystir	—		67,262 60
4. Ávísanir innleystar	—		7,472 00
5. Tekjur í reikning Landsbankans	—		36,331 58
6. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—		19,366 15
7. Vextir af lánum	—		2,101 10
8. Disconto	—		1,872 42
9. Innlög á hlaupareikning	—		53,538 26
10. Sparisjóðsinnlög	—		4,452 49
11. Innheimt fje .yrir aðra	—		127 08
12. Ýmsar tekjur	—		14 75
	Kr.	256,606 94	

Gjöld:

1. Lán veitt:			
Fasteignarveðslán	kr. 12,100 00		
Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 28,540 00		
Handveðslán	— 4,080 00	kr.	44,720 00
2. Vixlar keyptir	—		83,316 00
3. Ávísanir keyptar	—		11,153 89
4. Útgjöld fyrir reikning Landsbankans	—		24,798 07
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—		28,900 00
6. Útborgað af innheimtu fje	—		127 08
7. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr. 34,312 54		
að viðbættum dagvöxtum	— » 71	—	34,313 25
8. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	—		1,004 00
9. Kostnaður við rekstur útbúsins	—		586 64
10. Vextir lagðir við höfuðstól	—		781 12
11. Í sjóði 31. desember 1903	—		26,906 89
	Kr.	256,606 94	

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 31. desbr. 1903:

1. Skuldabrfjef fyrir lánunum:		
a. Fasteignarveðslánum	kr. 452,280 14	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlánum	— 897,756 98	
c. Handveðslánum	— 132,794 83	
d. Lánun gegn ábyrgð sveita- og bæjar- fjelaga o. fl.	— 103,508 00	
e. Reikningslánum	— 10,882 50	kr. 1,597,222 45
2. Kgl. skuldabrfjef og önnur erlend verðbrjef hljóðandi upp á samtals 459,100 kr. eptir gangverði 31. desember 1903	kr. 428,833 25	
3. Bankavaxtabrfjef	— 713,400 00	
4. Skuldabrfjef Reykjavíkurkaupstaðar	— 1,800 00	
5. Hlutabrfjef (tilheyrandi varasjóði fyrirv. sparisjóðs Rvíkur)	— 5,000 00	
6. Óinnleysta víxla	— 507,136 05	
7. Óinnleystar ávísanir	— 5,927 59	
8. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánun að upphæð .	— 2,938 00	
9. Húseignir í Reykjavík	— 7,624 50	
10. Bankabygging með húsbúnaði	— 80,000 00	
11. Útbúið á Akureyri	— 181,473 63	
12. Ýmsir debitorar	— 6,828 90	
13. Í sjóði	— 100,537 79	
		Kr. 3,638,722 16

Sedlaskuld bankans til landssjóðs var 31. desbr. 1903	kr. 750,000 00	
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra s. d.	— 191 42	
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	— 214,713 16	
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	— 1,562,460 22	
Veðdeild bankans s. d.	— 123,812 20	
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn s. d.	— 556,126 75	
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	— 9,722 61	

(Þar í 5000 kr. í hlutabrfjefum).

Varasjóður bankans 30. nóvbr. 1903	kr. 308,450 82	
að viðbættum vöxtum 1903	— 10,806 28	— 319,257 10
Ýmsir creditorar	— 31,155 56	
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	— 71,283 14	
		Kr. 3,638,722 16

Óinnleyst bankavaxtabrfjef við veðdeildina voru 31. desbr. 1903 1,851,200 kr.
Lán þau, er veðdeildin átti útistandandi s. d. námu alls 1,773,940 kr. 20 a.

Landsbankinn 20. apríl 1904.

Tryggvi Gunnarsson, Eiríkur Briem, Kristján Jónsson.

Reikningur

153

yfir tekjur og gjöld landsbankans 1903.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. janúar 1903.	110,663 89
2.	Borgað af lánum:	
	a. Fasteignarveðslán	kr. 151,683 22
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán.	— 422,950 88
	c. Handveðslán	— 60,515 97
	d. Lán gegn ábyrgð sveita-og bæjarfélaga o.fl. —	17,751 89
	e. Reikningslán og accreditivlán	— 215,364 10
		kr. 868,266 06
3.	Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	— 540 00
4.	Víxlar innleystir	— 2,566,691 07
5.	Ávisanir innleystar	— 271,500 98
6.	Vextir:	
	a. af lánum	kr. 86,958 28
	(Hjeraf er áfallið fyrir lok reikningstímabilsins	kr. 48,423 00
	Fyrirframgreiddir vextir fyrir síðari reikningstímabil.	— 38,535 28
		kr. 86,958 28)
	b. af bankavaxtabrjefum	kr. 33,045 13
	c. skuldaþrjefum Reykjavíkurkaupstaðar	— 72 00
	d. af kgl. ríkisskuldaþrjefum og öðrum erlendum verðþrjefum	— 14,920 19
		kr. 134,995 60
7.	Disconto	— 32,413 46
8.	Meðtekið frá landssjóði í nýjum sedlum	— 87,000 00
9.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávisanir o. fl)	— 1,736,966 15
10.	Innheimt fje fyrir aðra	— 86,068 14
11.	Seld bankavaxtabrjef	— 457,500 00
12.	Seld erlend verðþrjef	— 21,000 00
13.	Selt af fasteignum bankans	— 5,146 78
14.	Aðrar tekjur af fasteignum bankans	— 1,555 55
15.	Innlög á hlaupareikning	kr. 2,612,867 49
	Vextir fyrir 1903	— 3,043 22
		kr. 2,615,910 71
16.	Innlög með sparisjóðskjörum	— 1,661,503 22
	Vextir fyrir árið 1903	— 52,170 60
		kr. 1,713,673 82
17.	Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	— 45,113 41
		Flyt kr.10,755,005 62

153

	Fluttar kr. 10,755,005 62
18. Frá veðdeild bankans	— 132,792 96
19. Ymislegar tekjur og innborganir	— 61,383 18
20. Til jafnaðar móti gjaldið 19 c.	— 10,806 28
	Samtals kr. 10,959,988 04

Gjöld:

1. Lán veitt:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 130,945 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 727,684 50
c. Handveðslán	— 35,300 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o.fl.—	56,075 00
e. Reikningslán og accreditivlán	— 220,816 00
	kr. 1,170,820 50
2. Keyptir vixlar	— 2,671,877 37
3. Keyptar ávísanir	— 263,818 85
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupm.höfn .	— 1,318,320 64
5. Útborgað af innheimtufje fyrir aðra	— 85,876 72
6. Skilað landssjóði í ónýtum sedlum	— 87,000 00
7. Keypt bankavaxtabrjef	— 531,900 00
8. Keypt kgl. rikisskuldaþrjef	— 77,900 00
9. Vextir af sedlaskuld bankans til landssjóðs	— 7,500 00
10. Útgjöld fyrir reikning varasjóðs bankans	— 300 00
11. Útgjöld fyrir reikning varasjóðs fyrirv. sparisjóðs Reykjavík- ur (keypt hlutabryef)	— 5,000 00
12. Kostnaður við fasteignir bankans	— 309 71
13. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning .	kr. 2,664,088 23
að viðbættum dagvöxtum	— 4,032 46
	kr. 2,668,120 69
14. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum—	1,603,784 41
að viðbættum dagvöxtum	— 1,189 27
	kr. 1,604,973 68
15. Til útbúsins á Akureyri	— 129,969 94
16. Til veðdeildar bankans	— 86,370 25
17. Kostnaður við bankahaldið:	
a. Laun o. fl.	— 21,879 12
b. Eldiviður, ljós og ræsting	— 1,270 78
c. Prentunar og auglýsingakostnaður svo og ritföng	— 2,390 43
d. Burðareyri	— 983 77
e. Önnur útgjöld	— 3,180 55
	kr. 29,704 65
18. Ýmiskonar útgjöld og útborganir	— 53,127 15
19. Vextir af:	
a. innstæðufje á hlaupareikning	— 3,043 22
	Flyt kr. 3,043 22
	kr. 10,792,890 15

	Fluttar kr.	3,043 22	kr. 10,792,890 15	153
b. ——— með sparisjóðskjörum	—	52,170 60		
c. ——— varasjóðs bankans	—	10,806 28	kr. 66,020 10	
20. Til jafnaðar móti tekjulið 3		—	540 00	
21. Í sjóði 31. desbr. 1903		—	100,537 79	
	Samtals kr.	10,959,988 04		

Jafnaðarreikningur bankans 31. desember 1903.

Activa:

1. Skuldabréf fyrir lánum:				
a. Fasteignaveðskuldabréf	kr.	452,280 14		
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	—	897,756 98		
c. Handveðsskuldabréf	—	132,794 83		
d. Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	—	103,508 00		
e. Reikningslán	—	10,882 50	kr. 1,597,222 45	
2. Kgl. skuldabréf hljóðandi uppá samtals 167,100 kr., eptir gangverði 31. desbr. 1903	—	164,175 75		
3. Önnur erlend verðbréf hljóðandi uppá samtals 292,000 kr. eptir gangverði 31. desbr. 1903	—	264,657 50		
4. Bankavaxtabréf	—	713,400 00		
5. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar	—	1,800 00		
6. Hlutabréf (tilheyrandi varasjóði fyrirv. sparisjóðs Reykja- víkur)	=	5,000 00		
7. Vixlar	:	507,136 05		
8. Avisanir	—	5,927 59		
9. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	2,938 00		
10. Húseignir í Reykjavík	—	7,624 50		
11. Bankabygging með húsbúnaði	—	80,000 00		
12. Útbúið á Akureyri	—	181,473 63		
13. Ýmsir debitorar	—	6,828 90		
14. Útistandandi vextir áfallnir 31. desbr. 1903	—	19,556 77		
15. Peningar í sjóði	—	100,537 79		
	Samtals kr.	3,658,278 93		

Passiva:

1. Útgefnir sedlar	kr.	750,000 00		
2. Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	556,126 75		
3. Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	191 42		
4. Innstæðufje á hlaupareikning	—	214,713 16		
5. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	—	1,562,460 22		
	Flyt kr.	3,083,491 55		

153

	Fluttar kr. 3,083,491 55
6. Veðdeild bankans	— 123,812 20
7. Varasjóður fyrir sparisjóðs Reykjavíkur (þar af í hlutabréfum 5000 kr.)	— 9,722 61
8. Varasjóður bankans	— 352,004 96
9. Ýmsir creditorar	— 31,155 56
10. Fyrirfram greiddir vextir, sem enn eru eigi lagðir við varasjóð	— 38,535 28
11. Til jafnaðar móti tölul. 14 í activa	— 19,556 77
	Samtals kr. 3,658,278 93

Reikningur yfir tekjur og gjöld veðdeildar bankans árið 1903

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. janúar 1903	kr. 77,389 49
2. Bankavaxtabréf gefin út	— 494,300 00
3. Borgað af lánum	— 52,154 27
4. Vextir	
a. af lánum	kr. 62,929 06
b. — útgefnum bankavaxtabréfum	— 5,434 51
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 7,275 12
6. Tillag úr landssjóði	— 5,000 00
	Samtals kr. 704,482 45

Gjöld:

1. Lán veitt	kr. 494,300 00
2. Innleyst bankavaxtabréf	— 19,500 00
3. Vextir af bankavaxtabréfum	— 64,370 25
4. Kostnaður við skrifstofuhald	— 2,500 00
5. Í sjóði (hjá bankanum) 31. desbr. 1903	— 123,812 20
	Samtals kr. 704,482 45

Jafnaðarreikningur veðdeildar bankans 31. desbr. 1903.

Activa:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 1,773,940 20
2. Ógoldnir vextir til ársloka 1903, svo og $\frac{1}{2}\%$ kostnaður.	
a. fallið í gjalddaga	kr. 1,624 14
b. ekki fallið í gjalddaga	— 21,725 72
3. Í sjóði (hjá bankanum).	— 123,812 20
	Samtals kr. 1,921,102 26

Passiva:

153

1. Bankavaxtabrjef útgefin og óinnleyst	kr. 1,851,200 00	
2. Ógoldnir vextir af bankavaxtabrjefum til ársloka 1903:		
a. fallið í gjalddaga	kr. 2,504 25	
b. ekki fallið í gjalddaga	— 41,652 00	— 44,156 25
3. Mismunur, sem er eign varasjóðs veðdeildarinnar	—	25,746 01
	Samtals kr. 1,921,102 26	

Reikningur yfir tekjur og gjöld útbúsins á Akureyri árið 1903.

154

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1903	kr. 29,443 50	
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 2,350 00	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	— 49,735 00	
c. Handveðslán	— 7,375 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga	— 2,835 00	— 62,295 00
3. Vixlar innleystir	—	195,538 60
4. Ávísanir innleystar	—	20,051 00
5. Vextir ýmiskonar	—	5,800 77
(Hjeraf er áfallið fyrir lok reikningstímabilsins kr. 2,898 53		
Fyrirfram greiddir vextir fyrir síðara reiknings-		
tímabil		
	— 2,902 24	
	kr. 5,800 77)	
6. Disconto	—	5,008 70
7. Seld verðbrjef	—	400 00
8. Innheimt fje fyrir aðra	—	726 79
9. Tekjur í reikning Landsbankans	—	124,675 86
10. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	65,984 57
11. Innlög á hlaupareikning	—	148,264 59
12. Sparisjóðsinnlög	—	30,370 39
13. Ýmislegar tekjur	—	88 69
	Samtals —	688,648 46

Gjöld:

1. Lán veitt:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 18,800 00	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	— 80,480 00	
c. Handveðslán	— 9,760 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjartjelaga	— 9,200 00	kr. 118,240 00
		Flyt kr. 118,240 00

154

	Flutt kr.	118,240 00
2. Keyptir vixlar	—	254,509 60
3. Keyptar ávísanir	—	23,007 89
4. Útgjöld fyrir reikning Landsbankans	—	41,834 97
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupm.höfn	—	48,578 35
6. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	2,364 79
7. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr. 135,833 43	
að viðbættum dagvöxtum	— 0 91	135,834 34
8. Útborgun af innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 34,006 19	
að viðbættum dagvöxtum	— 119 73	34,125 92
9. Kostnaður við rekstur útbúsins	—	2,427 26
10. Ýmisleg útgjöld	—	37 33
11. Vextir lagðir við höfuðstól:		
a. af sparisjóðsinnstæðufje	kr. 613 45	
b. af hlaupareikningsinnstæðufje	— 167 67	781 12
12. Í sjóði 31. desbr. 1903	—	26,906 89
	Samtals kr.	688,648 46

Jafnaðarreikningur útbúsins á Akureyri 31. desbr. 1903.

Activa:

1. Skuldabrfef fyrir lánum:		
a. Fasteignarveðskuldabrfef	kr. 18,800 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabrfef	— 71,570 00	
c. Handveðsskuldabrfef	— 5,385 00	
d. Skuldabrfef fyrir lánum gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga	— 6,365 00	kr. 102,120 00
2. Vixlar	—	112,061 00
3. Ávísanir	—	3,681 89
4. Bankavaxtabrfef	—	9,000 00
5. Peningar í sjóði	—	26,906 89
	Samtals kr.	253,769 78

Passiva:

1. Skuld við Landsbankann	kr. 179,742 54
2. Skuld við Landmandsbankann í Kaupmannahöfn	— 12,608 37
3. Innstæðufje á hlaupareikning	— 26,819 61
4. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 24,715 02
5. Ýmsir creditorar	— 6,982 00
6. Fyrirfram greiddir vextir	— 2,902 24
	Samtals kr. 253,769 78

Jafnaðarreikningur bankans með útbúinu á Akureyri**155****31. des. 1903.****Activa:**

1. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignarveðskuldabréf	kr. 471,080 14
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	— 969,326 98
c. Handveðsskuldabréf	— 138,179 83
d. Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 109,873 00
e. Skuldabréf fyrir reikningslánnum	— 10,882 50
	kr. 1,699,342 45
2. Kgl. rikisskuldabréf hljóðandi upp á samtals 167,100 kr. eftir gangverði 31. desbr. 1903	— 164,175 75
3. Önnur erlend verðbréf hljóðandi upp á samtals 292,000 kr. eftir gangverði 31. desbr. 1903	— 264,657 50
4. Bankavaxtabréf	— 722,400 00
5. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1,800 00
6. Hlutabréf (tilheyrandi varasjóði fyrirv. sparisjóðs Rvíkur)	— 5,000 00
7. Víslar	— 619,197 05
8. Ávísanir	— 9,609 48
9. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum, að upphæð	— 2,938 00
10. Húseignir í Reykjavík	— 7,624 50
11. Bankabygging með húsbúnaði	— 80,000 00
12. Ýmsir debitorar	— 8,559 99
13. Útistandandi vextir áfallnir 31. desbr. 1903	— 19,556 77
14. Peningar í sjóði	— 127,444 68
	Samtals kr. 3,732,306 17

Passiva:

1. Útgefnir seðlar	kr. 750,000 00
2. Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	— 568,735 12
3. Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra	— 191 42
4. Innstæðufje á hlaupareikning	— 241,532 77
5. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 1,587,175 24
6. Inneign veðdeildar bankans	— 123,812 20
7. Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur (þar af 5000 kr. í hlutabréfum)	— 9,722 61
8. Varasjóður bankans	— 352,004 96
9. Ýmsir creditorar	— 38,137 56
10. Fyrirfram greiddir vextir, sem enn eru eigi lagðir við varasjóð	— 41,437 52
11. Til jafnaðar móti tölul. 13 í activa	— 19,556 77
	Samtals kr. 3,732,306 17

Athugasemdir.

1. *Fasteignarveðslán.* Í byrjun ársins 1903 átti bankinn útistandandi 729 fasteignarveðslán, alls að upphæð . . . kr. 473,558 36
 Árið 1903 voru veitt samtals 90 lán, sem voru að upphæð samtals — 130,945 00
 Kr. 604,503 36
- Hjeraf er endurborgað á árinu . . . kr. 151,683 22
 Ennfremur er bankanum lögð út fasteign fyrir láni að upphæð — 540 00 kr. 152,223 22
- Átti bankinn þannig útistandandi af fasteignarveðslánum í árslok 1903 . . . , kr. 452,280 14
 og voru lánin þá 675 að tölu.
- Útbúið á Akureyri átti í ársbyrjun í fasteignarveðslánum kr. 2,350 00*
Lánað var á árinu — 18,800 00
 Kr. 21,150 00
- en endurborgað — 2,350
- Eptir voru í árslok óborguð 13 lán að upphæð . . . kr. 18,800 00
 Samtals óborgað Kr. 471,080 14
2. *Sjálfskuldarábyrgðarlán.* Hinn 1. janúar 1903 átti bankinn útistandandi í sjálfskuldarábyrgðarlánum kr. 593,023 36
 og voru lánin þá 751 að tölu.
- Veitt voru árið 1903 samtals 632 lán, að upphæð alls — 727,684 50
 Kr. 1,320,707 86
- Hjeraf var endurborgað á árinu kr. 422,950 88
 Eptir voru óborguð í árslok 969 lán, að upphæð samtals Kr. 897,756 98
- Útbúið á Akureyri átti í ársbyrjun útistandandi 52 sjálfskuldarábyrgðarlán, að upphæð alls kr. 40,825 00*
Lánað var á árinu — 80,480 00
 Kr. 121,305 00
- Hjeraf var endurborgað kr. 49,735 00
 Eptir í árslok 1903 118 lán, að upphæð kr. 71,570 00
 Alls er þannig óborgað Kr. 969,326 98
3. *Handveðslán.* Bankinn átti útistandandi hinn 1. janúar 1903 77 handveðslán, samtals að upphæð kr. 158,010 80
 Veitt voru árið 1903 28 slík lán, samtals að upphæð — 35,300 00
 Kr. 193,310 80
- Hjeraf var endurborgað á árinu kr. 60,515 97
 Eptir 31. des. 1903 kr. 132,794 83
 og voru lánin þá 82 að tölu.

Útbúið á Akureyri átti í ársbyrjun úti-
standandi 1 handveðslán, að upphæð . . . kr. 3,000 00
Lánað var út á árinu — 9,760 00
Kr. 12,760 00

Hjeraf var endurborgað kr. 7,375 00

Eptir í árslok 8 lán, alls að upphæð kr. 5,385 00

Alls er þannig útistandandi í árslok Kr. 138,179 83

4. *Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, prestakalla o. fl.*

Hinn 1. janúar 1903 átti bankinn útistandandi 54 slík

lán, er alls námu kr. 65,184 89

Árið 1903 voru veitt 13 slík lán alls að upphæð . . . — 56,075 00

Kr. 121,259 89

Hjeraf var endurborgað á árinu kr. 17,751 89

Eptir 31. desbr. 1903 Kr. 103,508 00

og voru lánin þá 60 að tölu.

Útbúið á Akureyri lánaði árið 1903 gegn

ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga kr. 9,200

Þaraf var endurborgað á árinu — 2,835

Eptir 31. desbr 1903 kr. 6,365 00

Útistandandi er þannig í árslok Kr. 109,873 00

5. *Reikningslán og accreditivlán.* Í ársbyrjun 1903 átti bank-

inn útistandandi í reikningslánum samtals kr. 5,430 60

Reikningslán þau og accreditivlán er veitt voru 1903

voru samtals að upphæð — 220,816 00

Kr. 226,246 60

Hjeraf var endurborgað á árinu kr. 215,364 10

Ógreitt í árslok 1903 Kr. 10,882 50

er 3 reikningslántakendur skulduðu.

6. *Víxlar.* Bankinn átti hinn 1. janúar 1903 óinnleysta í

vörzlum sínum samtals 524 víxla, að upphæð alls . . . kr. 401,949 75.

Árið 1903 keypti bankinn samtals 2407 víxla, alls að

upphæð — 2,671,877 37

Kr. 3,073,827 12

Innleystir voru á árinu 2225 víxlar að upphæð samtals kr. 2,566,691 07

Voru þannig óinnleystir í árslok alls 706 víxlar, sem

samtals námu kr. 507,136 05

Útbúið á Akureyri átti í vörzlum sínum

í byrjun ársins óinnleysta 103 víxla, að

upphæð alls kr. 53,090 00

Árið 1903 keypti útbúið víxla fyrir . . . — 254,509 60

Kr. 307,599 60

Flyt: kr. 307,599 60 kr. 507,136 05

155

	Flutt: kr. 307,599 60	kr. 507,136 05
Þar af var innleyst	kr. 195,538 60	
Óinnleyst var í árslok		kr. 112,061 00
og voru víxlarnir 207 talsins.		
Alls voru þannig útistandandi í víxlum í árslok 1903 .	Kr.	619,197 05
7. <i>Avisanir.</i> Hinn 1. janúar 1903 átti bankinn í vörzlum sínum 18 ávisanir, að upphæð alls	kr.	13,609 72
Árið 1903 keypti bankinn samtals 217 ávisanir, samtals að upphæð	—	263,818 85
	Kr.	277,428 57
Innleystar voru á árinu 220 ávisanir, alls að upphæð	kr.	271,500 98
Óinnleystar í árslok 15 ávisanir, að upphæð	kr.	5,927 59
<i>Útbúið á Akureyri</i> átti í ársbyrjun óinnleystar ávisanir, að upphæð		
	kr.	725 00
Keyptar voru árið 1903 ávisanir fyrir	—	23,007 89
	Kr.	23,732 89
Þar af er innleyst á árinu	kr.	20 051 00
Eptir í árslok	kr.	3,681 89
	Samtals Kr.	9,609 48
8. <i>Innlög á hlaupareikning.</i> Hinn 1. janúar 1903 var innstæðufje á hlaupareikning í bankanum samtals	kr.	262,890 68
sem var eign 18 manna alls.		
Árið 1903 var lagt inn á hlaupareikning samtals	—	2,612,867 49
	Kr.	2,875,758 17
Hjer af var útborgað á árinu, auk dagvaxta, samtals .	kr.	2,664,088 23
	Kr.	211,669 94
Hjer við bætast svo vextir fyrir árið 1903	kr.	3,043 22
Hlaupareikningsinnlög í bankanum eru þannig alls 31. desember 1903		
	kr.	214,713 16
Inneigendur voru 124.		
Við <i>Utbúið á Akureyri</i> var hlaupareikningsinnstæðufjed í ársbyrjun 1903		
	kr.	14,388 45
Lagt var inn á árinu, að meðtöldum vöxtum lögdum við höfuðstól	—	148,264 59
	Kr.	162,653 04
Þar af var útborgað auk dagvaxta	kr.	135,833 43
Innstæðufje í árslok, er 32 menn áttu	kr.	26,819 61
	Kr.	241,532 77

9. *Sparisjóðsinnlög*. Hinn 1. janúar 1903 var innstæðufje með sparisjóðskjör- **155**
um í bankanum kr. 1,452,570 81
og voru inneigendur 5823.
Sparisjóðsinnlög voru árið 1903 samtals — 1,661,503 22
Kr. 3,114,074 03
Hjeraf var útborgað á árinu, auk dagvaxta, alls . . . kr. 1,603,784 41
Kr. 1,510,289 62
- Hjervíð bætast svo vextir fyrir árið 1903, sem lagðir
eru við höfuðstól í árslok kr. 52,170 60
- Verður þá sparisjóðsinnstæðufje 31. desbr. 1903 . . . kr. 1,562,460 22
Innstæðueigendur voru samtals 6352.
Sparisjóðsinnlög voru við *Útbúið á Akureyri* í byrjun
ársins 1903 kr. 28,350 82
Lagt var inn á árinu, að meðtöldum
vöxtum lögðum við höfuðstól í árslok — 30,370 39
Kr. 58,721 21
Útborgað var, auk dagvaxta kr. 34,006 19
- Sparisjóðsinnstæða alls við útbúið í árs-
lok kr. 24,715 02
Innstæðueigendur voru 70
Kr. 1,587,175 24
10. *Sedlafúlga bankans* var í ársbyrjun 1903 þannig :
50 kr. sedlar 10 kr. sedlar 5 kr. sedlar
4720 st.=236,000 kr. 42,020 st.=420,200 kr. 18,760 st.=93,800kr.
- Hjeraferlands-
sjóði skilað í ó-
nýtum seðlum
árið 1903 498 st.= 24,900 kr. 4,480 st.= 44,800 kr. 3,460 st.=17,300kr.
4,222 st.=211,100kr. 37,540 st.=375,400 kr. 15,300 st.=76,500kr.
- Aptur á móti
hefir bankinn
fengið frá
landssjóði í
nýjum seðlum
á árinu 500 st. = 25,000 kr. 5,200 st.= 52,000 kr. 2000 st.=10,000kr.
- Er sedlafúlga
bankans þann-
ig 31. des. 1903 4,722 st.=236,100kr. 42,740 st.=427,400 kr. 17,300 st.=86,500kr.
11. *Varasjóður fyrr. sparisjóðs Reykjavíkur* var í ársbyrjun, eins og í árslok
9,722 kr. 61 eyrir og breyttist því ekki á árinu að neinu öðru en því, að

155 keypt voru fyrir 5000 kr. af þessu fje hlutabréf í iðnaðarfyrirtæki einu í Reykjavík.

12. *Varasjóður bankans.* Hinn 1. janúar 1903 var varasjóðurinn að upphæð samtals kr. 308,750 82
Hjer frá dregst tap á gömlu fasteignarveðsláni — 300 00

Aptur á móti bætast hjer við:

- a. Vextir fyrir árið 1903 af upphæð varasjóðs-
ins eins og hann var í ársyrjun 1903. kr. 10,806 28
b. Gangverðshækkun árið 1903 á erlendum
verðbrjefum bankans — 374 50
c. Sá hluti af tekjum bankans árið 1903,
sem reikningslega tilfellur varasjóði það ár — 32,373 36 kr. 43,554 14
Telst varasjóðurinn þannig í árslok 1903 — 352,004 96

13. Af þeim kr. 100,537 79, sem í sjóði voru 31. desbr. 1903, voru í:

íslenskum seðlum	kr. 47,595 00
erlendum seðlum	— 22,835 00
dönsku gulli og ensku	— 15,668 00
silfri og kopar	— 14,439 79
	kr. 100,537 79

14. Í jafnaðarreikningi bankans er skuld útbúsins á Akureyri
talin kr. 181,473 63
en í jafnaðarreikningi útbúsins aðeins — 179,742 54

Mismunur kr. 1,731 09

kemur fram undir „ýmsir creditorar“ og verður lagfærður í næsta reikningi.

Veðdeild bankans.

- a. *Bankavaxtabréf.* Hinn 1. janúar 1903 voru þessi bankavaxtabréf út-
gefin af veðdeild bankans óinnleyst

1000 kr. brjef	500 kr. brjef	100 kr. brjef
750 st.=750,000 kr.	808 st.=404,000 kr.	2224 st.=222,400 kr.

Árið 1903

gaf veðdeild-

in út af

bankavaxta-

brjefum . . .

431 st.= 431,000 —	76 st.= 38,000 —	253 st.= 25,300 —
1181 st.=1181,000 kr.	884 st.=442,000 kr.	2477 st.=247,700 kr.

Innleyst

var á árinu 9 st.= 9,000 kr. 13 st.= 6,500 kr. 40 st.= 4,000 kr.

Er þannig

óinnleyst í

árslok 1903 1172 st.=1172,000 kr. 871 st.=435,500 kr. 2437 st.=243,700 kr.

- b. *Lán:*

Hinn 1. janúar 1903 átti veðdeildin útistandandi 754

lán, sem samtals voru að upphæð	kr. 1,331,794 47	155
Árið 1903 voru veitt 250 lán, sem voru að upphæð alls —	494,300 00	
	<u>1,826,094 47</u>	
Hjeraf er endurborgað á árinu	kr. 52,154 27	
Eptir í árslok 1903	kr. 1,773,940 20	
Lánin voru 31. desbr. 1903 998 að tölu.		

Stjórn Landsbankans, Reykjavík 26. apríl 1904.

Tryggyvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Ágrip

156

af reikningi Landsbankans 1. janúar til 31. marz 1904.

Tekjur.

1. Í sjóði 1. janúar 1904	kr. 100,537 79	
2. Borgað af lánum :		
a. Fasteignarveðslán	kr. 53,812 39	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 87,724 62	
c. Handveðslán	— 5,200 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjar- fjelaga o. fl.	— 607 03	
e. Reikningslán	<u>1,687 00</u>	kr. 149,031 04
3. Vixlar innleystir	—	396,644 37
4. Ávísanir innleystar	—	15,574 88
5. Vextir ýmiskonar	—	30,873 52
6. Disconto	—	7,845 56
7. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	—	374,599 23
8. Innheimt fje fyrir aðra	—	15,562 67
9. Seld verðbrjef	—	76,700 00
10. Ýmsir debitorar	—	6,745 50
11. Innlög á hlaupareikning	—	277,292 42
12. Sparisjóðsinnlög	—	423,383 77
13. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	19,025 61
14. Frá veðdeild bankans	—	2,797 33
15. Ýmislegar tekjur	—	412 13
		<u>Kr. 1,897,025 82</u>

Gjöld.

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr. 12,500 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 228,430 00		
c. Handveðslán	— 20,400 00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar- fjelaga o. fl.	— 4,900 00		
e. Reikningslán og accreditivlán	— 30,000 00	kr. 296,230 00	
2. Víxlar keyptir	—	490,974 61	
3. Ávísanir keyptar	—	17,059 45	
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Khöfn	—	119,395 24	
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	15,154 09	
6. Keypt verðbrjef	—	107,200 00	
7. Ýmsir debitorar	—	29 50	
8. Ýmsir creditorar	—	31,155 56	
9. Kostnaður við fasteignir bankans	—	57 46	
10. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr. 223,732 29		
að viðbættum dagvöxtum	— 0 65	kr. 223,732 94	
11. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	— 328,226 91		
að viðbættum dagvöxtum	— 149 49	kr. 328,376 40	
12. Til veðdeildar bankans	—	79,917 75	
13. Útgjöld í reikning útbúsins á Akureyri	—	8,376 95	
14. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	—	7,683 29	
15. Ýmisleg útgjöld	—	807 01	
16. Í sjóði 31. marz 1904	—	170,875 57	
		Kr. 1,897,025 82	

Ágrip af reikningi veðdeildar bankans 1. janúar til 31. marz 1904.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. janúar 1904	kr. 123,812 20
2. Bankavaxtabrjef gefin út	— 95,200 00
3. Borgað af lánum	— 634 80
4. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	— 2,020 95
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 141 58
	kr. 221,809 53

Gjöld.

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr. 40,500 00
2. Lán veitt	— 95,200 00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	— 39,417 75
4. Í sjóði (hjá bankanum) 31. marz 1904	— 46,691 78
	Kr. 221,809 53

Ágrip af reikningi útbúsins á Akureyri 1. janúar til 31. marz 1904. 156

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. janúar 1904	kr.	26,906 89
2.	Borgað af lánum:		
	a. Fasteignarveðslán	— 4,897 85	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 16,390 00	
	c. Handveðslán	— 1,575 00	kr. 22,862 85
3.	Víxlar innleystir	—	53,526 00
4.	Ávísanir innleystar	—	4,842 28
5.	Tekjur í reikning Landsbankans	—	9,864 15
6.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	12,567 15
7.	Vextir	—	1,570 52
8.	Disconto	—	1,102 44
9.	Innheimt fje fyrir aðra	—	1,778 28
10.	Innlög á hlaupareikning	—	38,488 80
11.	Sparisjóðsinnlög	—	5,366 70
12.	Seld verðbrjef	—	100 00
13.	Ýmsar tekjur	—	11 03
			Kr. 178,987 09

Gjöld:

1.	Lán veitt:		
	a. Fasteignarveðslán	kr. 7,580 00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 19,675 00	
	c. Handveðslán	— 2,455 00	kr. 29,710 00
2.	Víxlar keyptir	—	60,850 20
3.	Ávísanir keyptar	—	1,160 39
4.	Útgjöld fyrir reikning Landsbankans	—	12,744 10
5.	Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Khöfn	—	220 00
6.	Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	1,778 28
7.	Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	—	27,905 51
8.	Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjöllum	—	5,079 11
9.	Kostnaður ýmiskonar við rekstur útbúsins	—	785 42
10.	Ýmisleg útgjöld	—	11 67
11.	Í sjóði 31. marz 1904	—	38,741 81
			Kr. 178,987 09

156

Athugasemdir :

Landsbankinn átti 31. marz 1904 :

1.	Skuldabréf fyrir lánum		
a.	Fasteignarveðskuldabréf	kr. 410,967 75	
b.	Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	— 1038,462 36	
c.	Handveðsskuldabréf	— 147,994 83	
d.	Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjartjelaga o. fl.	— 107,700 97	
e.	Skuldabréf fyrir reikningslánum og accreditivlánum	— 39,295 50	kr. 1,744,421 41
2.	Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi upp á samtals 459,100 kr., eftir gangverði 31. des. 1903	— 428,833 25	
3.	Bankavaxtabréf	— 743,900 00	
4.	Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	— 1,800 00	
5.	Hlutabréf (tilheyrandi varasjóði sparisjóðs Reykjavíkur)	— 5,000 00	
6.	Óinnleysta víxla	— 601,466 29	
7.	Óinnleystar ávísanir	— 7,412 16	
8.	Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum, að upphæð	— 2,938 00	
9.	Húseignir í Reykjavík	— 7,624 50	
10.	Bankabygging með húsbúnaði	— 80,000 00	
11.	Útbúið á Akureyri	— 170,824 97	
12.	Ýmsir debitorar	— 112 90	
13.	Peningar í sjóði	— 170,875 57	
			Kr. 3,965,209 05

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 31. marz 1904	kr.	750,000 00
Skuld til Landmandsbankans í Khöfn s. d.	—	811,330 74
Hlaupareikningsinnlög s. d.	—	268,273 29
Sparisjóðsinnlög s. d.	—	1,657,617 08
Veðdeild bankans s. d.	—	46,691 78
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	—	9,722 61
(Þar af í hlutabréfum 5000 kr.)		
Varasjóður bankans 31. des. 1903	—	352,004 96
Óútborgað af innheimtu fje s. d.	—	600 00
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	68,968 59
	Kr.	3,965,209 05

Óinnleyst bankavaxtabréf veðdeildarinnar voru 31. marz 1904 kr. 1,905,900.

Lán þau, er veðdeildin átti útistandandi s. d. námu alls kr. 1.868,505 40.

Landsbankinn 27. maí 1904.

Tryggvi Gunnarsson, Eiríkur Briem, Kristján Jónsson,

Ágrip

af reikningi Landsbankans 1. apríl til 30. júní 1904.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. apríl 1904	kr. 170,875 57
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 41,646 58
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 134,371 15
c. Handveðslán	— 41,895 00
d. Reikningslán og accreditivlán	— 5,155 00
3. Vixlar innleystir	— 624,957 66
4. Ávísanir innleystar	— 98,979 98
5. Frá landssjóði í nýjum seðlum	— 60,000 00
6. Vextir	— 22,803 32
7. Diskonto	— 11,847 23
8. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	— 463,667 05
9. Innheimt fje fyrir aðra	— 29,021 64
10. Seld verðbrjef	— 107,000 00
11. Ýmsir debitorar	— 2,295 53
12. Innlög á hlaupareikning	kr. 700,478 37
að viðbættum dagvöxtum	— 11 21
13. Sparisjóðsinnlög	kr. 390,657 08
að viðbættum dagvöxtum	— 267 20
14. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	— 7,902 83
15. Tekjur í reikning útbúsins á Ísafirði	— 358,585 03
16. Frá veðdeild bankans	— 1,238 42
17. Ýmsar tekjur	— 5,740 49
Samtals kr. 3,279,397 34	

Gjöld:

1. Lán veitt:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 39,250 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 232,227 00
c. Handveðslán	— 15,300 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjarfjelaga o.fl.	— 2,000 00
e. Reikningslán og accreditivlán	— 102,406 15
1. Vixlar keyptir	— 767,009 64
3. Ávísanir keyptar	— 109,386 69
4. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum	— 60,000 00
5. Útgjöld í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	— 281,597 96
6. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	— 29,440 34
7. Keypt verðbrjef	— 109,900 00
Flyt kr. 1,748,517 78	

157

	Fluttar kr. 1,748,517 78
8. Ýmsir debitorar	— 2,326 28
9. Kostnaður við fasteignir bankans	— 14 21
10. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	— 557,554 88
11. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	— 375,631 27
12. Útgjöld í reikning útbúsins á Akureyri	— 54,642 00
13. Útgjöld í reikning útbúsins á Ísafirði	— 370,957 06
14. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	— 8,653 88
15. Ýms útgjöld	— 2,553 97
16. Til veðdeildar bankans	— 7,051 75
17. Í sjóði 30. júní 1904	— 151,494 26
Samtals	kr. 3,279,397 34

Ágrip af reikningi Veðdeildarinnar frá 1. apríl til 30. júní 1904.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. apríl 1904	kr. 46,691 78
2. Útgefin bankavaxtabrjef	— 72,900 00
3. Borgað af lánum	— 21 79
4. Vextir	— 1,213 20
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 3 43
	Kr. 120,830 20

Gjöld:

1. Lán veitt	kr. 72,900 00
2. Innleyst útdregin bankavaxtabrjef	— 4,300 00
3. Vextir af útg. bankavaxtabrjefum	— 2,751 75
4. Í sjóði (hjá bankanum)	— 40,878 45
Samtals	kr. 120,830 20

Ágrip af reikningi útbúsins á Akureyri frá 1. apríl til 30. júní 1904.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. apríl 1904	kr. 38,741 81
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 3,580 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 13,450 00
c. Handveðslán	— 2,005 00
3. Víxlar innleystir	— 90,510 20
4. Ávísanir innleystar	— 2,720 00
	Flyt kr. 151,007 01

	Fluttar kr.	151,007 01	157
5. Tekjur í reikning Landsbankans	—	51,551 23	
6. Tekjur í reikning Landmandsbankans	—	20,005 31	
7. Innlög á hlaupareikning	—	38,027 63	
8. Sparisjóðsinnlög	—	4,790 46	
9. Vextir	—	4,178 93	
10. Diskonto	—	1,954 28	
11. Innheimt fje fyrir aðra	—	4,091 39	
12. Ýmsar tekjur	—	244 37	
	Samtals kr.	275,850 61	

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	980 30	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	22,915 00	
c. Handveðslán	—	3,275 00	kr. 27,170 00
2. Vixlar keyptir	—	100,494 20	
3. Ávisanir keyptar	—	3,720 00	
4. Útgjöld í reikning Landsbankans	—	18,045 50	
5. Útgjöld í reikning Landmandsbankans	—	27,266 80	
6. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	—	59,678 93	
7. Útborgað sparisjóðsinnstæðufje	—	4,633 48	
8. Vextir til Landmandsbankans af C/meta	—	231 88	
9. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	3,091 39	
10. Kostnaður	—	812 30	
11. Í sjóði 30. júní 1904	—	30,706 13	
			Kr. 275,850 61

Agrip af reikningi útbúsins á Ísafirði frá 14. maí til 30. júní 1904.

Tekjur:

1. Í sjóði 14. maí 1904	kr.	39,074 33
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr.	965 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	2,800 00
3. Vixlar innleystir	—	10,765 00
4. Tekjur í reikning Landsbankans	—	20,045 16
5. Tekjur í reikning Laane & Discontobankans	—	3,720 60
6. Tekjur í reikning Landmandsbankans	—	2,940 20
7. Innheimt fje fyrir aðra	—	4,167 50
	Flyt kr.	84,477 79

157

		Fluttar kr.	84,477 79
8.	Innlög á hlaupareikning	—	68,629 00
9.	Innlög í sparisjód	—	13,278 87
10.	Vextir	—	239 73
11.	Diskonto	—	364 01
12.	Ýmsar tekjur	—	118 65
13.	Seld bankavaxtabrjef	kr. 37,000 00	
	Vextir þar af	— 703 00	kr. 37,703 00
14.	Frá Landsbankanum, hlaupareikningsinnstæða fyrir. Spari- sjóðs Ísafjarðar	—	410 77
			Kr. 205,221 82

Gjöld:

1.	Veitt lán:		
	a. Fasteignarveðslán	kr. 2,350 00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1460 00	kr. 3,810 00
2.	Víxlar keyptir	—	35,845 00
3.	Ávisanir keyptar	—	1,150 00
4.	Útgjöld í reikning Landsbankans	—	46,643 25
5.	Útgjöld í reikning Laane & Discontobankans	—	103 33
6.	Útgjöld í reikning Landmandsbankans	—	8 50
7.	Útborgað innheimt fje fyrir aðra	—	4,167 50
8.	Útborgað hlaupareikningsinnstæðufje	—	60,234 70
9.	Útborgað sparisjóðsinnstæðufje	—	11,232 31
10.	Útborgað fyrir fyrirv. Sparisjód Ísafjarðar	—	20 30
11.	Kostnaður	—	567 23
12.	Yms gjöld	—	9 04
13.	Borguð skuld til Landsbankans	kr. 30,000 00	
	Vextir þar af	— 543 34	kr. 30,543 34
14.	Til Landsbankans frá fyrirv. sparisjóði Ísafjarðar	—	7,570 43
15.	Í sjóði 30. júní 1904	—	3,316 89
			Kr. 205,221 82

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 30. júní 1904:

1. Skuldabrjef fyrir lánunum:
 - a. Fasteignarveðsskuldabrjef kr. 408,571 17
 - b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabrjef — 1,136,318 21
 - c. Handveðsskuldabrjef — 121,399 83
 - d. Skuldabrjef fyrir lánunum gegn ábyrgð
sveita- og bæjarfélaga o. fl — 109,700 97
 - e. Skuldabrjef fyrir reiknings-og accred.lán. — 136,546 65

Flyt kr. 1,912,536 83

Fluttar kr. 1,912,536 83 157

2.	Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbrjef, hljóðandi upp á samtals 458,000 kr. eptir gangverði 31. desbr. 1903	—	427,833 25
3.	Bankavaxtabréf	—	747,800 00
4.	Skuldabréf Reykjavíkurborgar	—	1,800 00
5.	Hlutabréf, tilheyrandi varasjóði fyrir sparissj. Reykjavíkur.	—	5,000 00
6.	Óinnleystir vixlar	—	743,518 27
7.	Óinnleystar ávisanir	—	17,818 87
8.	Fasteignir, lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	2,938 00
9.	Húseignir í Reykjavík	—	7,624 50
10.	Bankabyggingin með húsbúnaði	—	80,000 00
11.	Útbúið á Akureyri	—	217,564 14
12.	Útbúið á Ísafirði	—	12,372 03
13.	Ýmsir debitorar	—	142 65
14.	Peningar í sjóði	—	151,494 26
			Kr. 4,328,442 80

Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 30. júní	kr. 750,000 00
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn var s. d.	— 993,399 83
Hlaupareikningsinnlög voru s. d.	— 411,207 99
Sparissjóðsinnlög voru s. d.	— 1,672,910 09
Ekki útborgað af innheimtu fje s. d.	— 181 30
Veðdeild bankans s. d.	— 40,878 45
Varasjóður fyrir sparissjóðs Reykjavíkur s. d. (þar af 5000 kr. í hlutabréfum)	— 9,722 61
Varasjóður bankans 31. des. 1903	— 352,004 96
Ýmsar tekjur, sem enn eigi eru lagðar við varasjóð	— 98,137 57
Kr. 4,328,442 80	

Auk þessa eru eignir og skuldir útbúanna á Akureyri og Ísafirði.

Óinnleyst bankavaxtabréf veðdeildarinnar voru 30. júní 1904	kr. 1,972,500 00
Þar af þegar útdregin bankavaxtabréf	— 53,800 00
Lán þau er veðdeildin átti útistandandi þ. 30. júní 1904 voru alls	— 1,928,083 61

Stjórn Landsbankans 25. ágúst 1904.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Ágrip

af reikningum Landabankans frá 1. júlí til 30. sept. 1904.

Tekjur.

1.	Í sjóði 1. júlí 1904	kr.	151,494 26
2.	Borgað af lánum:		
	a. Fasteignarveðslán	kr.	28,987 95
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	125,975 57
	c. Handveðslán	—	13,365 03
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæj- arfjelaga o. fl.	—	3,379 29
	e. Reikningslán	—	39,399 40
		kr.	211,107 24
3.	Víxlar innleystir	—	891,615 57
4.	Ávísanir innleystar	—	95,721 50
5.	Vextir	—	38,215 02
6.	Diskonto	—	9,691 22
7.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Khöfn	—	398,455 96
8.	Innheimt fje fyrir aðra	—	61,483 00
9.	Seld verðbrjef	—	246,500 00
10.	Ýmsir debitorar	—	199 60
11.	Innlög á hlaupareikning	kr.	906,228 53
	að viðbættum dagvöxtum	—	11 21
		kr.	906,239 74
12.	Sparisjóðsinnlög	kr.	525,797 61
	að viðbættum dagvöxtum	—	774 90
		kr.	526,572 51
13.	Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	8,612 23
14.	Tekjur í reikning útbúsins á Ísafirði	—	59,386 72
15.	Seldar fasteignir bankans	—	2,624 50
16.	Tekjur af fasteignum bankans	—	143 60
17.	Frá veðdeild bankans	—	86,473 59
18.	Ýmsar tekjur	—	8,159 03
19.	Frá landssjóði í nýjum sedlum	—	60,000 00
			Kr. 3,762,695 29

Gjöld:

1.	Lán veitt:		
	a. Fasteignarveðslán	kr.	20,800 00
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	85,067 00
	c. Handveðslán	—	1,400 00
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæj- arfjelaga o. fl.	—	4,230 00
	e. Reikningslán	—	124,768 21
			Flyt kr. 236,265 21

		Fluttar kr. 236,265 21	158
f. Accreditivlán	—	28,900 00	kr. 265,165 21
2. Vixlar keyptir	—		944,963 53
3. Ávisanir keyptar	—		100,508 87
4. Útgjöld í reikning Landmandsbankans í Khöfn	—		634,255 86
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—		55,295 46
6. Keypt verðbrjef	—		34,600 00
7. Ýmsir debitorar	—		1,463 10
8. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikningi	—		840,303 28
9. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	—		449,732 51
10. Til útbúsins á Akureyri	—		29,979 59
11. Til útbúsins á Ísafirði	—		51,560 78
12. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.).	—		8,621 88
13. Kostnaður við fasteignir bankans	—		1,159 60
14. Til veðdeildar bankans	—		43,778 00
15. Gjöld fyrir varasjóð bankans	—		620 00
16. Ýms gjöld	—		1,080 44
17. Afhent landssjóði í ónýtum seðlum	—		60,000 00
18. Í sjóði 30. septbr. 1904	—		239,607 18
			Kr. 3,762,695 29

Ágrip af reikningi veðdeildar landsbankans frá 1. júlí til 30. sept. 1904.

Tekjur.

1. Í sjóði 1. júlí 1904	kr.	40,878 45
2. Utgefin bankavaxtabrjef	—	34,100 00
3. Vextir af lánum	—	17,821 95
4. Borgað af lánum	—	66,584 30
5. $\frac{1}{2}\%$ varasjóðs og stjórnarkostnaður	—	2,067 34
		Kr. 161,452 04

Gjöld.

1. Lán veitt	kr.	34,100 00
2. Innleyst bankavaxtabrjef (útdr. 1903)	—	1,100 00
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	42,678 00
4. Í sjóði 30. septbr. 1904	—	83,574 04
		Kr. 161,452 04

**Ágrip af reikningi útbús landsbankans á Akureyri
frá 1. júlí til 30. septbr. 1904.**

Tekjur.

1.	Í sjóði 1. júlí 1904	kr.	30,706 13
2.	Borgað af lánum:		
	a. Fasteignarveðslán	kr. 5,400 00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 14,195 00	
	c. Handveðslán	— 4,055 00	kr. 23,650 00
3.	Víxlar innleystir	—	81,630 00
4.	Ávísanir innleystar	—	15,435 50
5.	Tekjur í reikning Landsbankans	—	46,050 08
6.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Khöfn	—	21,391 74
7.	Innlög á hlaupareikning	kr. 88,612 91	
	að viðbættum dagvöxtum	— 9 09	kr. 88,622 00
8.	Sparisjóðsinnlög	kr. 9,507 62	
	að viðbættum dagvöxtum	— 8 66	kr. 9,516 28
9.	Vextir	—	2,537 56
10.	Disconto	—	1,563 78
11.	Ýmsar tekjur	—	35 21
12.	Innheimt fje fyrir aðra	—	2,726 60
13.	Seld verðbrjef	—	1,000 00
		Kr.	324,864 88

Gjöld.

1.	Veitt lán:		
	a. Fasteignarveðslán	kr. 20,405 00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 31,100 00	
	c. Handveðslán	— 2,150 00	
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 1,000 00	kr. 54,655 00
2.	Víxlar keyptir	—	92,030 00
3.	Ávísanir keyptar	—	14,670 50
4.	Gjöld í reikning Landsbankans	—	10,240 46
5.	Gjöld í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	13,012 00
6.	Útborgað af innstæðufje á hlaupareikningi	—	73,896 56
7.	Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	—	5,797 05
8.	Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	2,323 40
9.	Kostnaður við útbúið (laun o. fl.)	—	886 90
10.	Ýms gjöld	—	16 64
11.	Í sjóði 30. sept. 1904	—	57,336 37
		Samtals	kr. 324,864 88

Ágrip af reikningi útbús landsbankans á Ísafirði

158

frá 1. júlí til 30. septbr. 1904.

Tekjur.

1. Í sjóði 1. júlí 1904	kr.	3,316	89
2. Borgað af lánum:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	7,000	00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	13,482	50
c. handveðslán	—	200	00
			— 20,682 50
3. Vixlar innleystir			— 76,765 00
4. Ávisanir innleystar			— 2,050 00
5. Tekjur í reikning Landsbankans			— 94,828 09
6. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn			— 4,141 94
7. Innlög á hlaupareikning			— 93,172 08
8. Sparisjóðsinnlög	kr.	30,733	90
að viðbættum dagvöxtum	—	135	61
			— 30,869 51
9. Vextir			— 7,478 52
10. Disconto			— 584 33
11. Ýmsar tekjur			— 480 67
12. Seld verðbrjef			— 503 38
13. Tekjur fyrirverandi sparisjóðs Ísafjarðar			— 832 50
	Samtals	kr.	335,706 01

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	22,200	00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	33,440	00
			kr. 55,640 00
2. Keyptir víxlar			— 92,955 60
3. Keyptar ávisanir			— 12,656 80
4. Gjöld í reikning Landsbankans			— 44,404 47
5. Gjöld í reikning Landmandsbankans í Kaupm.höfn			— 4,553 00
6. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje			— 83,121 74
7. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum			— 29,959 88
8. Kostnaður við útbúið (laun o. fl.)			— 2,274 98
9. Yms gjöld			— 13 74
10. Keypt verðbrjef			— 5,026 88
11. Gjöld fyrir fyrirverandi sparisjóð Ísafjarðar			— 383 58
12. Í sjóði 30. septbr. 1904			— 4,715 94
	Samtals	kr.	335,706 01

158

Athugasemdir:

Landsbankinn átti þ. 30. septbr. 1904:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignarveðskuldabréf	kr. 400,383 22	
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	— 1,095,409 64	
c. Handveðsskuldabréf	— 109,434 80	
d. Skuldabréf fyrir lánum gegn ábyrgð		
svefna- og bæjarfjelaga o. fl.	— 110,551 68	
e. Skuldabréf fyrir reikningslánnum	— 97,015 46	
f. Skuldabréf fyrir accreditivlánnum	— 153,800 00	kr. 1,966,594 80
2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi		
uppá 458,100 kr., eptir gangverði 31. desbr. 1903	— 427,833 25	
3. Bankavaxtabréf	— 535,900 00	
4. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar	— 1,800 00	
5. Hlutabréf (tilh. varasjóði fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur)	— 5,000 00	
6. Önnleysta víxla	— 796,866 23	
7. Önnleystar ávísanir	— 22,606 24	
8. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánnum	— 2,938 00	
9. Húseignir í Reykjavík	— 5,000 00	
10. Bankabyggingin með húsbúnaði	— 80,000 00	
11. Útbú bankans á Akureyri	— 238,931 50	
12. Útbú bankans á Ísafirði	— 4,546 09	
13. Ýmsir debitorar	— 1,406 15	
14. Peningar í sjóði	— 239,607 18	
		Kr. 4,329,029 44
Seðlaskuld bankans við landssjóð var 30. sept. 1904	— 750,000 00	
Skuld bankans við Landmandsbankann í Kaupmannahöfn		
var sama dag	— 757,599 93	
Hlaupareikningsinnlög voru sama dag	— 477,144 45	
Sparisjóðsinnlög voru sama dag	— 1,749,750 09	
Ekki útborgað af innheimtu fje fyrir aðra sama dag	— 6,368 84	
Veðdeild bankans átti sama dag	— 83,574 04	
Varasjóður fyrirv. sparisj. Reykjavíkur (þar af 5000 kr.		
hlutabréf)	— 9,722 61	
Varasjóður bankans var 31. desbr. 1903	— 352,004 96	
Ýmsar tekjur, sem enn eigi eru lagðar við varasjóð	— 142,864 52	
		Kr. 4,329,029 44

Auk þessa eru eignir og skuldir útbúanna á Akureyri og Ísafirði

Önnleyst bankavaxtabréf veðdeildarinnar voru þ. 30.

sept. 1904 kr. 2,007,500 00

Þar af eru útdregin til innlausnar 1905	—	53,500 00	158
Veðskuldabréf veðdeildarinnar voru 30. sept. 1904 . . .	—	1,908,899 31	

Reykjavík, 28. nóvbr. 1904

Stjórn Landsbankans

Tryggvi Gunnarsson.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Reglugjörð

159

um framkvæmd landsbankans á störfum landfógeta.

1. gr.

Samkvæmt tilskipun 23. ágúst 1904, skal landsbankinn taka að sjer störf þau, er landfógeti hingað til hefir haft á hendi bæði að því er snertir móttöku á tekjum landssjóðs og greiðslu á gjöldum hans, innheimtu á tekjum viðlagasjóðs og greiðslu fjár úr honum, greiðslu fyrir aðalríkissjóð og móttöku fjár fyrir hann, þegar svo á stendur innheimtu á gjöldum fyrir lífsábyrgðarstofnun ríkisins og greiðslur fyrir hana, og að öllu öðru leyti.

Að því er afgreiðslu þessara starfa fyrir almenning snertir, skal bankinn hafa opið frá kl. 10—2 og frá 5—6 hvern virkan dag. Fyrstu 3 daga í hverjum mánuði hefir hann auk þess opið frá kl. 6—7 síðdegis.

2. gr.

Fje landssjóðs skal haldið aðskildu frá starfstje bankans. Það fje, er nauðsynlegt er til að standast dagleg útgjöld landssjóðs, hefir bankinn umráð yfir og ábyrgist. Verðbrjef landssjóðs og það fje, er ekki þarf á að halda við daglega afgreiðslu, skal, að svo miklu leyti sem það ekki er ávaxtað, geymt í sjerstakri fjehirslu, og skal læsingin vera þannig gjörð, að henni verði ekki lokið upp nema með 2 lyklum, sem ekki eru eins. Geymir ráðherrann annan lyk-
ilinn en framkvæmdarstjóri bankans hinn og verða þeir ávallt báðir að vera við þegar hún er opnuð. Þegar eitthvað er tekið úr sjóði eða í hann látið, skal það ritað í bók, er til þess er ætlað, og skulu þeir ráðherrann og bankastjórinn báð-
ir rita nöfn sín undir í hvert skipti.

3. gr.

Að því er bókfærslu og reikningshald snertir skal sömu reglum fylgt sem fylgt hefir verið hjá landfógeta.

4. gr.

Öll áriðandi skjöl og bækur skal láta í eldtryggan skáp, þegar störf-
um er lokið hvern dag.

Bankastjórnin skal gjöra stjórnarráðinu aðvart í hvert skipti sem yfir 50,000 krónur eru í sjóði í fjehirzlu þeirri, þar sem daglegt starfstje landssjóðs er geymt, til þess að stjórnarráðið geti þá ráðstafað þeim á viðeigandi hátt. Vanti peninga til að standast nauðsynleg útgjöld landssjóðs gjörir landsbankinn sömu leiðis stjórnarráðinu strax viðvart um það.

Sú deild landsbankans, er hefir störf landfógeta á hendi, kallast
GJALDKERI LANDSSJÓÐS,
og hefir hún rjett til að nota þjónustufrímerki.

Allar kvittanir fyrir innborgunum í bankann á landssjóðs fje eða öðru fje, er bankinn innheimtir eða veitir móttöku samkvæmt 1. gr., eru skuldbindandi fyrir bankann, ef þær eru undirskrifaðar af þeim starfsmanni bankans, er bankastjórnin hefir falið að annast störf þessi.

Í stjórnarráði Íslands, 20. desember 1904.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Firma-tilkynningar.

Samkvæmt lögum 13. nóvember 1903 um verðlanaskrár, firma og prókúru-umboð, hafa eptirgreind firmu verið tilkynnt til innfærslu á verðlanaskrár landsins.

I. Reykjavík.

1. Margrjet Þorbjörg Jensen í Reykjavík rekur þar verðlun, fiskiveiðar og síldveiðar með firmanafninu: »Verðlunin Godthaab«.

Thor Jensen er prókúruhafi. Undirskript:

pp. Verðlunin Godthaab.

Thor Jensen.

2. Ásgeir Sigurðsson kaupmaður rekur verðlun í Hafnarstræti nr. 12 í Reykjavík með firmanafninu: »Verðlunin Edinborg«.

Undirskript: Verðlunin Edinborg.

Ásgeir Sigurðsson.

3. Christiane Frederikke Duus ekkjufrú og Ólafur Ásbjörn Ólafsson kaupmaður í Kaupmannahöfn og Reykjavík reka verðlun í Reykjavík með firmanafninu:

»H. P. Duus«. Firmanafnið rita þau hvort fyrir sig með fullu gildi og fullri ábyrgð, Undirskript: **160**

»H. P. Duus«.

4. Hans Andersen og Ludvig Andersen klæðskerar í Reykjavík reka þar í fjelagi skráddaraiðn með firmanafninu: »H. Andersen & Sön«. Eign þeirra í fjelaginu hvors um sig óákveðin, en þeir hafa einn fyrir báða og báðir fyrir einn ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans og hvor fyrir sig rjett til að rita það. Undirskript: »H. Andersen & Sön«.
5. Eyvindur Árnason og Jón Jónsson Setberg trjesmiðir í Reykjavík reka þar trjesmiðaiðn með firmanafninu: »Eyvindur og Jón Setberg«. Tillag þeirra er 11,000 kr. hvors, og að öðru leyti hafa þeir einn fyrir báða og báðir fyrir einn ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans. Þeir geta hvor fyrir sig ritað firmað með fullu gildi og fullri ábyrgð þannig: »Fjelagið Eyvindur og Jón Setberg«.
6. Hlutfjelagið »Völundur« í Reykjavík rekur þar timburverzlun með firmanafninu: »Hlutfjelagið Völundur«. Lög félagsins samþykkt 25. febr. 1904. Höfuðstóll 13,500 kr., skiptist í 45 hluti á 300 kr., er hljóða upp á handhafa; þar af greiddar 7,700 kr.; eptirstöðvar má innheimta fyrir 1. júlí 1904. Höfuðstóllinn má hækka í 20,000 kr. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í eitthvert opinbert blað í Reykjavík. Stjórn fjelagsins: Magnús Blöndahl, Hjörtur Hjartarson og Sigvaldi Bjarnason trjesmiður, rita firmað í heild sinni þannig:

pr. Hlutfjelagið Völundur.

Hjörtur Hjartarson. Magnús Blöndahl. Sigvaldi Bjarnason.

7. Hlutfjelagið »Mjólnir« í Reykjavík rekur þar steinsteypugerð og grjótmulning með firmanafninu: »Hlutfjelagið Mjólnir«. Samþykktir dags. í desembermán. 1903. Höfuðstóll 20,000 kr., skiptist í 400 hluti á 50 kr., er hljóða á handhafa. Af þeim eru 7 óseldir, 7 ógreiddir að hálfu leyti, en gjalddagi þeirra er 1. ág. þ. á. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í blað það í Reykjavík, er flytur stjórnarvalda auglýsingar. Stjórn fjelagsins eru: Knud Zimsen verkfræðingur, Sturla Jónsson kaupmaður og Jón Jakobsson forn-gripavörður. Firmað rita þeir allir saman þannig:

»Fyrir hönd hlutfjelagsins Mjólnis í Reykjavík«.

K. Zimsen. Sturla Jónsson. Jón Jakobsson.

8. Hlutfjelagið »Ísfjelagið við Faxaflóa« rekur atvinnu í Reykjavík við frysting sildar, kjöts og annara matvæla með firmanafninu: »Ísfjelagið við Faxaflóa«. Samþykktir dags. 5. nóv. 1894. Höfuðstóll 10,000 krónur, skiptist í 200 hluti á 50 kr., sem hljóða á nafn og allir eru greiddir. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í blað það í Reykjavík, er flytur stjórnarvalda auglýsingar. Stjórn fjelagsins: Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, C. Zimsen konsúll og Sturla Jónsson kaupmaður. Þeir rita firmað allir saman þannig:

Ísfjelagið við Faxaflóa — hlutfjel. —

Tr. Gunnarsson. C. Zimsen. Sturla Jónsson.

- 160 9. Hlutaðjfelagið »Klæðaverksmiðjan Íðunn« rekur í Reykjavík ullartóvinnu og klæðagerð með firmanafninu: »Klæðaverksmiðjan Íðunn«. Lög fjelagsins eru dags. 12. mǫrz 1903. Í stjórn fjelagsins eru: Jón Magnússon skrifstofustjóri, C. Zimsen konsúll og Ólafur Ólafsson umsjónarmaður, og hafa þeir rjett til að rita firmað allir saman. Höfuðstóllinn 35,000 kr. skiptist í 70 hluti á 500 kr., sem allir eru greiddir að fullu og hljóða á nafn. Auglýsingar til fjelagsmanna skal birta í blaði því í Reykjavík, sem flytur stjórnarvaldaauglýsingar. Undirskrift firmans er:

Klæðaverksmiðjan Íðunn — hlutaðjfel. —

Jón Magnússon. C. Zimsen. Ólafur Ólafsson.

10. Firmað: »Fjelagsbakarið í Reykjavík, hlutaðjfelag«, rekur bakaraiðn í Reykjavík, og eru lög þess dagsett 18. febr. 1901. Í stjórn þess eru Björn Jónsson ritstjóri, C. Zimsen konsúll, og Björn Ólafsson augnlæknir, og hafa þeir rjett til að rita firmað allir í fjelagi. Höfuðstóll fjelagsins 21,000 kr. skiptist í 21 hlut á 1000 kr., sem eru greiddir að fullu og hljóða upp á nafn. Auglýsingar til fjelagsmanna eru birtar þeim brjeflega. Undirskipt firmans er:

Fjelagsbakarið í Rvík, hl.fjel.

Björn Jónsson. C. Zimsen. Björn Ólafsson.

11. Firmað: »Reknetafjelagið við Faxaflóa, hlutaðjfelag« í Reykjavík rekur sildveiði með reknetum. Lög þess eru samþykkt 15. jan. 1900. Í stjórn fjelagsins eru: Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, Ásgeir Sigurðsson kaupmaður í Reykjavík og Jón Jónsson bóndi í Melshúsum, og hafa þeir rjett til að rita firmað allir í fjelagi. Höfuðstóll fjelagsins 8100 krónur, skiptist í 162 hluti, er nema 50 kr. hver, hljóða upp á nafn og eru að fullu greiddir. Auglýsingar til fjelagsmanna skulu birtar í blaði því í Reykjavík, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar. Undirskript firmans er:

Reknetafjelagið við Faxaflóa, hl.fjel.

Tryggvi Gunnarsson. Ásgeir Sigurðsson. Jón Jónsson.

12. Firmað: »Ábyrgðarfjelag þilskipa við Faxaflóa«, innbyrðis tryggingarfjelag í Reykjavík, tekur í ábyrgð skip fjelagsmanna gegn sjávarháska, og ábyrgjast allir fjelagsmenn í sameiningu hvert skip, eptir rjettri tiltölu við það, sem þeir hafa keypt ábyrgð í fjelaginu. Lög fjelagsins eru dags. 21. febr. 1898, endurskoðuð 2. febr. 1904. Í stjórn fjelagsins eru: Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, Jes Zimsen kaupmaður í Reykjavík og Jón Jónsson bóndi í Melshúsum og hafa þeir rjett til að rita firmað allir í fjelagi. Prókúruhafi er C. Zimsen kaupmaður. Auglýsingar til fjelagsmanna skal birta í einhverju blaði, sem kemur út í Reykjavík.

Undirskript firmans er:

Ábyrgðarfjelag þilskipa við Faxaflóa, hl.fjel.

Tryggvi Gunnarsson. Jón Jónsson Melshúsum. Jes Zimsen.

eða: pp. Ábyrgðarfjelag þilskipa við Faxaflóa, hl.fjel.

C. Zimsen.

13. Hlutaðjfelagið »Slippfjelagið í Reykjavík« rekur þar atvinnu með því firma-

nafni, og er atvinnan í því fölginn, að draga þilskip á land á dráttarbraut (Slip) til viðgerðar, og láta í tje viðeigandi efni. Lög fjelagsins dags. 21. okt. 1902. Stjórn: hluthafarnir Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, Ásgeir Sigurðsson kaupmaður og Jes Zimsen kaupmaður. Höfuðstóll 23,100 kr., skiptist í 231 hlut, 100 kr. hvern, er hljóða upp á nafn. Hlutfjéð allt greitt. Stjórnin í fjelaginu hefir rjett til að rita firmað og undirskrifar:

Fyrir hönd Slippfjelagsins.

Tryggvi Gunnarsson. Ásgeir Sigurðsson. Jes Zimsen.

14. D. Thomsen konsúll rekur magasín-verzlun í Reykjavík undir firmanafninu H. Th. A. Thomsen, er skiptist í sjerdeildir, og ennfremur iðnað í ýmsum greinum svo sem: húsgagnasmíði, vindlagerð, brjóstsýkursgerð, gosdrykkjagerð, klæðasaum og kjólasaum.

Prókúruhafi er: Hannes Thorarensen.

Undirskript eiganda:

H. Th. A. Thomsen.

Undirskript prókúruhafa:

pp. H. Th. A. Thomsen.

H. Thorarensen.

15. Halldór Þórðarson bókbindari, Þorleifur Jónsson póstaðgreiðslumaður og Ólafur Ólafsson prentari, allir í Reykjavík, reka þar prentið í fjelagi með firmanafninu »Fjelagsprentsmiðjan«. Tillög, sem þeir hafa lagt í fjelagið, eru: Halldórs Þórðarsonar 7000 kr., Þorleifs Jónssonar 3,500, og Ólafs Ólafssonar 1,750 kr.; þeir ábyrgjast skuldir fjelagsins pro rata með aleigu sinni. Samþykktir fjelagsins eru dags. 2. júní 1890, 1. maí 1891 og 29. ágúst 1904. Halldór Þórðarson hefir rjett til að rita firmað, og ritar hann:

pr. Fjelagsprentsmiðjan

Halldór Þórðarson.

16. »Talsímahlutafjelag Reykjavíkur«. Stofnað til þess að koma á og halda við talsímasambandi í Reykjavík og grend. Samþykktir dagsettar 5. oktbr. 1904. Stjórn fjelagsins er: ingeniör Knud Zimsen formaður, kaupm., Thor Jensen gjaldkeri og landritari Kl. Jónsson. Stjórnin getur skuldbundið fjelagið og eignir þess. Höfuðstóll 7000 krónur, er skiptist í 70 hluti; stofnfjéð má auka upp í 15,000 kr. Hlutfjéð er allt teiknað og greiðist þegar krafist verður 50% 15. nóv. 1904 og 50% 15. janúar 1905. Hlutabrfjefin hljóða upp á handhafa, en þó má skrá nafn eiganda á hlutabrfjefaskrána. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í blað það, er flytur stjórnvaldaauglýsingar.

17. Hlutfjelagið »Högni« rekur undir því firmanafni atvinnu í Reykjavík við grjótklofning og höggning til húsaýggingar og annara mannvirkja. Lög fjelagsins eru dagsett 14. apríl 1904. Stofnfjéð er 1000 kr. og skiptist í 80 hluti 12 kr. 50 a. hver, sem allir eru seldir og $\frac{2}{3}$ af þeim greiddir, $\frac{1}{3}$ á að greiðast við árslok 1904. Auka má stofnfjéð upp í 2000 kr. Hlutabrfjefin hljóða á handhafa. Í stjórn fjelagsins eru steinsmiðirnir Gísli Þorkels-

160

son, Stefán Egilsson og Páll Ólafsson. Stjórnin í heild sinni hefir heimild til að rita firmað. Tilkynningar til fjelagsmanna skulu birtar í blaðinu »Reykjavík«. Undirskript firmans er:

Fyrir hönd hlutafjelsagsins »Högni« í Reykjavík.

Gisli Þorkelsson. Stefán Egilsson. Páll Ólafsson.

II. Árnessýsla:

1. Jakob Andreas Lefolli í Kaupmannahöfn rekur verzlun á Eyrarbakka með firmanafninu: »J. R. B. Lefolli«. Undirskript: »J. R. B. Lefolli«.
2. Jón Jónasson og Sigurður Einarsson á Stokkseyri reka verzlun þar með firmanafninu: »Jón Jónasson & Co.« Firmað rita þeir hvor fyrir sig með fullu gildi og fullri ábyrgð þannig: »Jón Jónasson & Co.«.

III. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1. Sparisjóður Stykkishólms, stofnaður 9. október 1891, gegnir vanalegum sparisjóðsstörfum. Tala ábyrgðarmanna er sem stendur 21, og ábyrgist hver skuldbindingar sjóðsins með 200 kr. Samþykkt sjóðsins er frá 7. apríl 1900. Fundir skulu birtir í einhverju opinberu blaði. Í stjórninni eru: Lárus H. Bjarnason sýslumaður, Sæmundur Halldórsson kaupmaður og Ágúst Þórarinsson verzlunarmaður. Tveir stjórnendur í sameiningu rita firmað.
2. Hlutafjlagið »N. Chr. Grams-Handel«, heimilisfast í Kaupmannahöfn, rekur verzlun í Stykkishólmi. Höfuðstóll fjelagsins er 167,000 kr., skiptist í 1,000 kr. hluti, er hljóða upp á handhafa og er fullgreiddur. Samþykkt fjelagsins er frá 15. maí 1903. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í Kaupmannahafnarblaðið »Nationaltidende«. Í stjórninni eru: Carl Johan Adolph, Einar Adolph, Frantz Thestrup Adolph, F. Grüner og August Viggo Raa-Schou. Tveir af stjórnendunum í sameiningu rita firmað. Holger Adolph er prókúruhafi.
3. Hlutafjlagið »Olafsviks Handel«, heimilisfast í Kaupmannahöfn, rekur verzlun í Ólafsvík og hefur útbú á Sandi. Höfuðstóllinn er 100,000 kr., skiptist í 100 kr. og 1000 kr. hluti, er hljóða á handhafa og er fullgreiddur. Birtingar til fjelagsmanna skal setja í eitthvert Kaupmannahafnarblad. Samþykkt fjelagsins er frá 20. maí 1902. Í stjórn fjelagsins eru: Carl Johan Adolph, W. Stephensen, Frantz Thestrup Adolph, Emil Davidsen, Holger Adolph og Björn Sigurðsson. Tveir af stjórnendunum í sameiningu eða Framkvæmdarstjórnin einn, Holger Adolph, rita firmað.

IV. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður:

1. Sigríður Maren Ásgeirsson og Ásgeir Guðmundur Ásgeirsson í Kaupmannahöfn reka verzlun á Ísafirði með útbúum á Flateyri, Hesteyri og Arngerðareyri með firmanafninu: Á. Ásgeirsson.
2. Emil Strand og Jens Ouse á Ísafirði reka með firmanafninu: Emil Strand & Co. verzlun með íslenzkar afurðir, sjerstaklega lifrabræðslu.
3. Kaupfjlag Ísfirðinga rekur verzlun á Ísafirði samkvæmt samþykkt 11. fe-

brúar 1903 og viðauka við hana 3. febrúar 1904. Allir fjelagsmenn ábyrgjast og minnst 3 vörupöntun samkvæmt skrá, er þeir undirrita. Tillög eru 1% af upphæð pöntunariunnar, minnst 2 kr. í kostnaðargjald og 3% í varasjóð. Í stjórn eru formaður og 2 meðstjórnarmenn. Heimild til að rita firmað hefur Helgi Sveinsson á Ísafirði.

4. S. Í. Godö frá Aalesund í Noregi rekur lifrarbræðslu til meðalalýsis á Ísafirði, Bolungarvík og Hnífsdal. Prókúru hefur E. Frisvold Bolungarvík.
5. Samkvæmt samþykktum 11. marz 1887 og 21. apríl 1898 rekur Aktieselskabet Nye Danske Brandforsikringsselskab váttrygging gegn iðgjöldum. Í stjórn eru formaður, skrifari og 6 tilsjónarmenn. Rjett til að rita firmað hafa: L. E. Bramsen og L. H. F. Larsen, báðir í Kaupmannahöfn. Prókúru hafa C. Jespersen og I. N. Petersen í Kaupmannahöfn í sameiningu. Höfuðstóll 4 miljónir króna, skipt á 2000 hlutabréf á 2000 kr. hvert, er hljóða á nafn. Af hlutunum eru greiddir 10% og afganginn skylt að greiða við kröfu. Auglýsingar birtist í blaði því í Danmörku, sem ætlað er til opinberra auglýsinga.
6. »Bátaábyrgðartjelag Ísfirðinga« tekur samkvæmt lögum þess 19. sept. 1903 að sjer sjótrygging fyrir opna fiskibáta í Ísafjardarsýslum gegn því, að hver fjelagi greiði 1% af hinni váttryggðu upphæð í innskriptargjald og 2% af sömu upphæð í váttryggingargjald. Í stjórn eru formaður, gjaldkeri og ritari og ritar stjórnin firmað í sameiningu, en í henni eru: Jón Laxdal, Árni Sveinsson og S. I. Nielsen.
7. Jón Laxdal á Ísafirði tilkynnir, að »Lifrarbræðsluhlutafjelagið« kaupi lifur og bræði meðalalýsi í Ísafjardarsýslu. Samkvæmt lögum þess 31. okt. 1903 er Jón Laxdal á Ísafirði framkvæmdarstjóri og ritar einn firmað. Höfuðstóll fjelagsins er 3000 kr., er skiptist í 4 staði, og eru hlutirnir að upphæð 750 kr. og af hverjum hlut greiddar 675 kr.
8. Eðvarð Ásmundsson Ísafirði tilkynnir, að »Sildveiðahlutafélag Eðvarðs Ásmundssonar« reki sildveiðar á Ísafirði. Framkvæmdarstjóri er Eðvarð Ásmundsson og er undirskript hans gild. Höfuðstóllinn er 3000 kr., skipt í 3 hluti, er hljóða á nafn. Allt hlutafjæð er greitt.
9. »Hlutafjelagið Ísfirðingur« rekur sildveiðar í Ísafjardardjúpi. Samþykkt 30. marz 1899. Í stjórn F. Thordarsen formaður, Jón Laxdal gjaldkeri og Guðm. Sveinsson ritari og ritar hún firmað í sameiningu. Höfuðstóll 5000 kr., er skiptist í 500 kr. hluti á nafn. Af höfuðstólnum greiddar 4650 kr.
10. »Íshúshlutafjelag Hnífsdælinga« rekur verzlun með ís, frysta sild m. m. Samþykkt 11. ágúst 1902 og í stjórn: Guðm. Sveinsson formaður, Jón Laxdal gjaldkeri og Jónas Þorvarðsson ritari. Heimild til að rita firmað hefir stjórnin í sameiningu. Höfuðstóll 4000 kr., er skiptist í minnst 200 kr. hluti á nafn og er allt hlutafjæð greitt.

V. Húnavatnssýsla

1. Ekkjufrú Anna Margrethe Höepfner fædd Petersen, í Kaupmannahöfn rekur

160

verzlun á Blönduósi með firmanafninu »Carl Höepfner«. Stórkaupmaður Erik Arthur Sørensen í Kaupmannahöfn hefur prókúru.

2. Ekkjufrú Anna Margrethe Höepfner fædd Petersen, í Kaupmannahöfn rekur verzlun á Skagatrönd með firmanafninu »Carl Höepfner«. Stórkaupmaður Erik Arthur Sørensen í Kaupmannahöfn hefur prókúru.
3. Sparisjóður Húnavatnssýslu stofnaður 7. febrúar 1891, gegnir vanalegum sparisjóðsstörfum. Sparisjóðurinn hefir heimilisfang á Blönduósi, er eign Húnavatnssýslu og stendur undir umsjón sýslunefndarmanna og oddvita þeirra. Lög sjóðsins eru frá 17. marz 1902. Í stjórninni eru: Gísli Ísleifsson sýslumaður, Pjetur Sæmundsson verzlunarstjóri og Árni Á. Þorkeiðsson sýslunefndarmaður.

Tveir stjórnendur í sameiningu rita firmað.

4. Hlutfjelagið »Hrossaræktunarfjelag Húnvetninga.«

Fjelagið er stofnað með lögum 20. apríl 1903 í þeim tilgangi að bæta innlent hrossakyn að stærð, kröptum, lit og fegurð. Hlutabryjef fjelagsins eru 30 að tölu, hvert upp á 50 krónur og hljóða upp á handhafa. Upphæð hlutabryjefanna er greidd að $\frac{4}{5}$ hlutum, en $\frac{1}{5}$ greiðist fyrir lok aprílmánaðar 1905.

Í stjórn fjelagsins eru: Gísli Ísleifsson sýslumaður, Júlíus Halldórsson hjeradslæknir, Guðmundur Björnsson cand. juris, Magnús Steindórsson sjálfs-eignarbóndi og Hermann Jónasson alþingismaður.

VI. Skagafjarðarsýsla.

1. Hlutfjelagið »Gránufjelagið« rekur verzlun á Sauðárkrók í Sauðárhreppi í Skagafjarðarsýslu. Undirskript Stefáns Jónssonar verzlunarstjóra á Sauðárkrók ein er gild fyrir fjelagsins hönd við þessa verzlun. Samþykktir fjelagsins eru gerðar. Heimili fjelagsins er á Oddeyri. Í stjórn fjelagsins eru prófastur Davíð Guðmundsson á Hofi, bóksali Friðbjörn Steinsson á Akureyri og ritsjóri Björn Jónsson á Oddeyri. Höfuðstóllinn er 100 þúsundir króna, skipt í 2000 hluti að upphæð 50 krónur, sem hljóða á nafn. Nafnverð hlutabryjefanna er allt greitt.

Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í opinbert blað.

VII. Eyjafjarðasýsla og Akureyrarkaupstaður.

1. J. V. Havsteen til heimilis á Akureyri rekur þar verzlun með firmanafninu J. V. Havsteen's verzlun á Oddeyri í Akureyrarkaupstað.
2. Enkefru Anna Margrethe Höepfner, födt Petersen, boende i København, driver Handelsforretning i Akureyri, Island, under Firma »Carl Höepfner«, og er Forretningens Indehaver og ansvarlige Deltager. — Grosserer Erik Arthur Sørensen af København har Prokura.
3. Grosserer Erik Arthur Sørensen, boende i København, driver Handelsforretning i Akureyri i Island under Firma »Gudmanns Efterfølger«, og er Forretningens Indehaver og ansvarlige Deltager.
4. Friðrik Kristjánsson og Magnús Kristjánsson kaupmenn á Akureyri reka þar

- í fjelagi verzlun og fiskiveiðar með firmanafninu »F. & M. Kristjánsson« Firmanafnið ritar hvor um sig með fullu gildi og fullri ábyrgð. Undirskript: F. & M. Kristjánsson.
5. Stefán Sigurðsson og Einar Gunnarsson til heimilis á Akureyri reka þar verzlun undir firmanu: »Verzlun S. Sigurðsson'ar og E. Gunnarsson'ar«. Verzlunin er að eins eign þeirra tveggja, og hafa þeir báðir rjett til að rita firmað.
 6. Jónas Gunnarsson og Sigtryggur Jóhannesson báðir til heimilis á Akureyri, reka þar í fjelagi trjesmiðaiðn og verzlun með firmanafninu: »J. Gunnarsson & S. Jóhannesson«. Firmað ritar hvor um sig með fullu gildi og fullri ábyrgð.
 7. Verzlunarfirmað «Gránufjelag» er stofnað eptir fjelagslögum 1870. Nügildandi lög þess eru dagsett 8. septbr. 1876, og breytingar og viðauki frá 12. septbr. 1898. Fjelagið er stofnað til að reka verzlun, og hefir það að atvinnu enn. Fjelagið á heima á Akureyri, og rekur hjer verzlun; auk þess rekur það verzlun á Saudárkrók og Grafarós í Skagafjarðarsýslu, á Siglufirði í Eyjafjarðarsýslu og á Vestdalseyri í Seyðisfjarðarkaupstað. Hluta-brjef fjelagsins eru 2000 að tölu, hvert upp á 50 kr. og hljóða upp á handhafa, og eru þau öll seld. — Framkvæmdarstjóri og kaupstjóri fjelagsins er Christen Havsteen, og eru samningar þeir, er hann gjörir fyrir fjelagið skuldbindandi fyrir það. Í stjórn fjelagsins eru nú sem stendur: Davíð Guðmundsson, Frb. Steinsson og Björn Jónsson.
 8. Hlutfjelagið »Brauðgerðarfjelag Akureyrar« er stofnað með lögum 5. marz 1901. Fjelagið er stofnað til að framieida brauð, og fæst eingöngu við það starf; það á heimili í Akureyrarkaupstað. Hluta-brjefaupphæð fjelagsins er 6100 kr. og er skipt í 122 hluta-brjef, og er hvert upp á 50 kr., en fjölga má hluta-brjefunum með fundarsamþykkt fjelagsmanna. Andvirði tjedra hluta-brjefa er að fullu greitt. Hluta-brjefin hljóða upp á nafn eiganda, en skuldbinda þó eigi til neinná fjárframlaga, þótt fjelagið lendi í fjárþröng. Framkvæmdarstjóri fjelagsins er Snorri kaupmaður Jónsson á Akureyri og gerir bindandi samninga fyrir það; í stjórnarráði þess eru Björn Jónsson, Kolbeinn Árnason og Þorvaldur Davíðsson.
 9. Verksmiðjufjelagið á Akureyri, sem er hlutfjelag með takmarkaðri ábyrgð, rekur ullariðnað á Akureyri með firmanafninu: »Verksmiðjufjelagið á Akureyri, limit«. Lög fjelagsins eru samin 18. desbr. 1902 og staðfest á fundi fjelagsins 30. marz 1904. Höfuðstóll skal vera minnst 30,000 kr., er skiptist í 30 hluta-brjef að upphæð 1000 kr. hvert, og eru þau að fullu greidd og stíluð á nafn eiganda. Aðalfundi skal auglýsa í blaði á Akureyri með mánadar fyrirvara; aðrar tilkynningar til fjelagsmanna skal gera brjeflega. Í stjórn fjelagsins eru kaupmennirnir Friðrik Kristjánsson og Þorvaldur Davíðsson á Akureyri og Sigurður Jónasson bóndi á Bakka. Verksmiðja sú, sem fjelagið á nú, heitir »Tóverksmiðjan á Akureyri«. Undirskript firmans er: fyrir Verksmiðjufjelagið á Akureyri limit.

Fr. Kristjánsson.

- 160** 10. Hlutfjélagið »Eyjafjörður« er stofnað 12. nóvbr. 1903. Atvinna: kjöt- og fiskisala og pylsugerð. Skrifstofa er í Akureyrarkaupstað. Upphæð hlutfjárnsins er kr. 5000, hver hlutur kr. 250, eigi innborgað að fullu, má krefjast innborgunar að fullu fyrir 1. maí 1905. Í stjórn fjelagsins eru: V. Sigfússon, M. B. Blöndal og Júlíus Sigurðsson, allir búsettir á Akureyri og þurfa allir að rita firmað. Hlutabréfin hljóða upp á nafn.
11. Firmaet »O. Wathnes Arvinger, Aktieselskab« har til Formaal at drive Skibsrederi, Handel og Fiskeri. Selskabets Love ere af 16. Decbr. 1898. Í Selskabets Bestyrelse ere: Peter Dines Petersen af København, Tønnes Chr. Wathne og Carl Martin Wathne af Stavanger samt Fred. Ferd. Wathne i Seydistjorð. Ret til at tegne Firmaet har P. D. Petersen alene, eller to af de andre Bestyrelsesmedlemmer i Forening. Aktiekapitalen er 420,000 Kr. fordelt paa 420 Aktier á 1000 Kr., der lyde paa Ihændehaveren, men kunne dog noteres paa Navn. Aktiekapitalen er fuldt indbetalt. Bekendtgørelse til Medlemmerne skal ske ved anbefalet Brev eller i »Berlinske Tidende«.
12. Sigvaldi Þorsteinsson, Oddur Björnsson og Kristján Nikulásson, allir til heimilis á Akureyri tilkynna, að »kaupfjélag Akureyrarkaupstaðar« sje stofnað í þeim tilgangi, að útvega fjelagsmönnun vörur gegn peningum. Hver fjelagsmaður greiðir 50 aura í inngangseyri og á hlut í eignum fjelagsins og tekur þátt í skaða þeim, er það kann að biða í hlutfalli við vörukaup hans það reikningsár. Lög fjelagsins eru frá 1. maí 1904. Í stjórn fjelagsins eru þeir Sigvaldi Þorsteinsson, Oddur Björnsson og Kristján Nikulásson og rjett til að skuldbinda fjelagið hefir stjórnin ein.
13. Kolbeinn Arnason og Ásgeir Pjetursson, kaupmenn á Akureyri, reka þar í fjelagi verzlun og fiskiveiðar með firmanafninu »Kolbeinn & Ásgeir«. Firmað ritar hvor um sig með fullu gildi og fullri ábyrgð.

VIII. Norðurmúlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður.

1. Þórarinn kaupmaður Guðmundsson á Seyðisfirði rekur verzlun í Seyðisfjarðarkaupstað með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: »V. T. Thostrups Efterfølger«. Hann ritar sjálfur firmað með sínu eigin nafni, en hefir firmanafnið prentað eða skrifað á reikninga, umslög o. s. frv.
2. Sigurður kaupmaður Jónsson á Seyðisfirði rekur verzlun með ótakmarkaðri ábyrgð í Seyðisfjarðarkaupstað undir firmanafninu: »Framtíðin«. Hann ritar einn firmað með sínu eigin nafni, en hefir firmanafnið prentað á reikninga, umslög o. s. frv.
3. Firmað »O. Wathnes Arvinger«, hlutfjélag, rekur skipaútgerð, verzlun og fiskiveiðar. Lög fjelagsins eru dagsett 16. desbr. 1898. Í stjórn fjelagsins eru: Peter Dines Petersen í Kaupmannahöfn, Tønnes Chr. Wathne og Carl Martin Wathne í Stavangri og Fredrik Ferd. Wathne á Seyðisfirði. Rjett til þess að rita firmað hefir P. D. Petersen einn og tveir af hinum stjórnendunum saman. Hlutfjéð er 420,000 krónur, skipt niður á 420 1000 króna hlutabréf, sem hljóða á handhafa, en mega þó hljóða upp á nafn.

Hlutfjéð er innborgað að fullu. Birtingar til fjelagsmanna skulu vera í 160 ábyrgðarbrjefi eða í Berlingatíðindum. Heimili fjelagsins er í Kaupmannahöfn, en það rekur verzlun á Seyðisfirði.

4. Firmað »Örum & Vulff«, hlutafélag, rekur verzlun á Íslandi og með islenzkar vörur. Lög fjelagsins eru dagsett 22. febr. 1895. Í stjórn fjelagsins eru: Johannes Henrik Emil Zöylner, Carl Winther og Sören Christjan Knudtson og hafa þeir rjett til að rita firmað í fjelagi. Prókúru hafa þeir Gustav Iversen og Vilhelm Martin Bache hver fyrir sig. Hlutfjéð er 462,000 krónur skipt niður á hlutabrief, sem hljóða upp á nafn og eru 5000 kr. og 1000 kr. að upphæð. Hlutfjéð er innborgað að fullu. Birtingar til fjelagsmanna skulu settar í blað það, er flytur opinberar auglýsingar. Heimili fjelagsins er í Kaupmannahöfn, en það rekur verzlun á Vopnafirði og víðar hjer á landi.
5. Hlutfjelagið »Gránuffelag« rekur verzlun á Íslandi. Nógildandi lög þess eru dagsett 8. sept. 1876 og breytingar og víðauki 12. sept. 1898. Í stjórn fjelagsins eru sem stendur: Davíð Guðmundsson, Friðbjörn Steinsson og Björn Jónsson. Framkvæmdarstjóri og kaupstjóri fjelagsins er Christen Havsteen og eru samningar þeir, er hann gerir fyrir fjelagið, skuldbindandi fyrir það. Hlutfjéð er 100,000 krónur, skipt niður á 2000 hlutabrief á 50 kr. hvert, er hljóða upp á nafn og eru að fullu innborguð. Fjelagið á heima á Akureyri, en rekur verzlun á Vestdalseyri í Seyðisfjarðarkaupstað og víðar.
6. Firmað »Pöntunarfjelag Fljótsdalshjæraðs« pantar útlendar vörur fyrir fjelagsmenn og annast um sölu á innlendum vörum þeirra og hefir auk þess söludeild á Seyðisfirði. Lög þessi eru dagsett 22. nóvember 1899. Í stjórn fjelagsins eru sem stendur: Einar prófastur Jónsson á Kirkjubæ formaður, og meðstjórnendur Jón sjálfseignarbóndi Bergsson á Egilsstöðum og Gunnar hreppstjóri Pálsson á Ketilsstöðum, og þarf undirskript þeirra allra til að skuldbinda fjelagið. Pöntunar- og söludeildarstjóri er Jón Stefánsson. Meðlimir hinna einstöku deilda fjelagsins ábyrgjast einn fyrir alla og allir fyrir einn skuldir deildarinnar. Stjórnin kveður til funda í fjelaginu á þann hátt er henni sýnist.
7. Þorsteinn kaupmaður Jónsson á Bakkagerði í Borgarfirði rekur þar verzlun og sjávarútveg. Hann rekur og verzlun við Óshöfn í Hjaltastaðarhreppi. Atvinnugreinir þessar rekur hann einn með fullri ábyrgð undir firmanafninu: »Thorst. Jónsson«, er hann hefir einn rjett til að rita.
8. Kaupmaður Stefán Þorvaldur Jónsson á Seyðisfirði rekur með fullri ábyrgð verzlun og umboðsverzlun í Seyðisfjarðarkaupstað og þorsk- og síldarveiðar með þilskipum og bátum undir firmanafninu »St. Th. Jónsson«. Hefir hann einn rjett til að rita firmað.
9. Frú Ragna Jónsson og fröken Guðrún Kristjánsdóttir reka kontantverzlun í Seyðisfjarðarkaupstað án persónulegrar ábyrgðar undir firmanafninu »Her-

160

mes«. Starfsfje firmans er 500 krónur, að fullu innborgaðar. Þær rita hvor um sig firmað þannig:

pr. pr. »Hermes«
Ragna Jónsson

eða

pr. pr. »Hermes«
Guðrún Kristjánsdóttir.

10. Á aðalfundi pöntunarfélags Fljótsdalshjaraðs 16.—17. nóvember 1904 var lögum félagsins breytt í þá átt, að allir félagsmenn ábyrgjast in solidum peningalántökur stjórnarinnar handa félaginu. Jóni pöntunarstjóra Stefánsyni veitt prókúruumboð.

IX. Suðurmúlasýsla.

1. Hlutfélagið Örum & Wulff rekur verzlun á Djúpavogi og á Búðum í Fáskrúðsfirði. Samþykktir eru gjörðar 22. febrúar 1895. Í stjórn félagsins eru:

1. Jóhannes Henrik Emil Zöylner,
2. Carl Winther,
3. Sören Christian Knudtzon.

Höfuðstóllinn er 462,000 kr. í hlutum upp á 5000 kr. og 1000 kr. Hlutféð er alt greitt. Hlutirnir hljóða upp á nafn. Heimild til að rita firmað hefir stjórnin öll í félagi. Prókúruhafi er Martin Bache.

Auglýsingar til félagsins skal birta í Berlingske Tidende.

2. Hlutfélagið O. Wathnes Arvinger rekur verzlun á Búðareyri við Reyðarfjörð. Samþykktir eru gjörðar 16. desbr. 1898. — Í stjórn félagsins eru:

1. Peter Dines Petersen,
2. Tønnes Chr. Wathne,
3. Carl Martin Wathne,
4. Fredr. Ferd. Wathne.

Höfuðstóll er 420,000 kr. í hlutum upp á 1000 kr., sem eru greiddir að fullu. Hlutirnir hljóða upp á handhafa, en mega hljóða upp á nafn.

Heimild til að rita firmað hefir P. Dines Petersen eða 2 af hinum stjórnendum félagsins í sameiningu.

Auglýsingar til félagsins skal senda með ábyrgðarbréfi eða birta þær í Berlingske Tidende.

Hlutfélagið rekur auk verzlunar síldveiði á Reyðarfirði og Fáskrúðsfirði.

X. Vestmanneyjasýsla.

1. »Sparisjóður Vestmanneyja« stofnaður 29. ágúst 1893, gegnir vanalegum sparisjóðsstörfum. Tala ábyrgðarmanna er 12, og ábyrgist hver þeirra

skuldbindingar sjóðsins með 100 krónum. — Samþykkt sjóðsins er frá 20. 160
apríl 1902. Í stjórninni eru sem stendur: Magnús Jónsson sýslumaður, Árni
Filippusson bókhaldari og Þorsteinn Jónsson læknir. Tveir stjórnendur í
sameiningu rita firmað.

Embættaskipun, lausn og veiting.

b. Veiting.

6. desbr. var hjeraðslæknir í Keflavíkurhjeraði Þorgrímur Þórðarson af stjórnarráð-
inu settur til þess að þjóna Hornafjarðarhjeraði til loka aprílmánaðar 1905.

s. d. var læknaskólakandidat Þorvaldur Pálsson af stjórnarráðinu settur til þess að
þjóna Keflavíkurhjeraði til loka aprílmánaðar 1905.

Laus prestaköll.

Sauðanes í Norðurþingeyjarprófastsdæmi (Sauðanessókn). Mat kr. 1506,74. Lands-
sjóðslán hvílir á prestakallinu, til að byggja íbúðarhús úr steini, samkv. lhbr. 16. sept. 1881
(Stj.tíð. B., bls. 79), að upphæð 4000 kr., sem afborgast og ávaxtast með 6% á 28 árum frá 17.
marz 1883.

Veitist frá næstu fardögum. Auglýst 16. desbr. 1904. Umsóknarfrestur til 31. janúar
1905.

Hruni í Árnesprófastsdæmi (Hruna- og Tungufellssóknir). Mat kr. 1294,27.

Prestsekkja er í brauðinu, sem næsta ár nýtur náðarárs af því og þar eptir í eptir-
laun kr. 94,27.

Lán úr landssjóði til íbúðarhússbyggingar hvílir á brauðinu að upphafi 2,800 kr. sam-
kvæmt lhbr. 21. okt. 1897, sem afborgast með 100 kr. árlega á 28 árum (Stj.tíð. 1897, B.
bls. 247).

Veitist frá næstu fardögum. Auglýst 16. desbr. 1904.

Umsóknarfrestur til 31. janúar 1905.

1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001
 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001 1001